Lạc Khuynh

Editor: Tiệm Thuốc Bắc

Biểu Tiểu Thư Trọng Sinh

Mục lục

Văn Án

Chương 1: Vô Si Mua Bán

Chương 2: Ngọc Nát Hương Tan

Chương 3: Biểu Muội Trọng Sinh

Chương 4: Biểu Tiểu Thư Vào Phủ

Chương 5: Gia Thường

Chương 6: Tô Tiểu Thư

Chương 7: Vô Sự Hiến Ân Cần

Chương 8: Nghe Lén

Chương 9: Thương Nghị

Chương 10: Thành Thân

Chương 11: Trêu Đùa

Chương 12: Mẹ Chồng Nàng Dâu

Chương 13: Ăn Trộm Gà Bất Thành Còn Mất Nắm Gạo

Chương 14: Cản Người Miệng Mềm

Chương 15: Đề Nghị

Chương 16: Lại Mặt

Chương 17: Nạp Thiếp

Chương 18: Phản Bội

Chương 19: Quà Xin Lỗi

Chương 20: Đương Gia

Chương 21: Rung Động

Chương 22: Hợp Mưu

Chương 23: Giao Dịch

Chương 24: Hiểu Lầm

Chương 25: Hồi Hương

Chương 26: Giải Trừ Nghi Hoặc

Chương 27: Thổ Hào

Chương 28: Hồng Nhan

https://thuviensach.vn

Chương 29: Thổ Lộ

Chương 30: Tiểu Sinh

Chương 31: Ghen Tị

Chương 32: Trắc Trở

Chương 33

Chương 34: Thi Hội

Chương 35: Yêu Thích

Chương 36: Rơi Xuống Nước

Chương 37: Tiêu Tan

Chương 38

Chương 39: Hạ Sính

Chương 40: Bái Sư

Chương 41: Cự Hôn

Chương 42: Vô Lại

Chương 43: Đồng Miên ~ Ngủ Chung

Chương 44: Bánh Bột Thơm Ngon

Chương 45: Phí Chặn Miệng

Chương 46: Hôn Thư

Chương 47: Khinh Bạc

Chương 48: Tiễn Đưa

Chương 49: Nghiêm Phụ

Chương 50: Ý Trung Nhân

Chương 51: Câu Dẫn

Chương 52

Chương 53: Thế Thân

Chương 54: Nguyện Ý Đánh Cược Có Thua Phải Chịu

Chương 55: Làm Như Vô Tình

Chương 56: Nợ Phong Lưu

Chương 57: Hiền Thê

Chương 58: Chính Danh

Chương 59: Lời Thề

Chương 60: Ly Gián

https://thuviensach.vn

Chương 61: Gia Yến

Chương 62: Phát Giận

Chương 63: Thoại Tháo Lý Bất Tháo

Chương 64: Nhìn Lén

Chương 65

Chương 66: Sát Uy Bổng

Chương 67: Cố Nhân Đến

Chương 68: Hồng Môn Yến

Chương 69: Say Rượu Nói Thật Lòng

Chương 70: Cộng Phó Vu Sơn

Chương 71: Không Phụ Khanh

Chương 72: Nhược Điểm

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82: Vỗ Tay Ba Lần Đánh Cược

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88: Kết Tóc

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92: Báo Thù

https://thuviensach.vn

Chương 93

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97: Chuyện Cũ Trước Kia

Chương 98: Đỡ Đẻ

Chương 99: Nhận Nhi Nữ

Chương 100: Hoạ Mi

Chương 101: Chị Dâu Em Chồng

Chương 102: Độc Nhất Là Lòng Dạ Đàn Bà

Chương 103: Mỹ Nhân Kế

Chương 104: Một Đời Một Kiếp

Chương 105

Chương 106

Chương 107

Chương 108

Chương 109: Hoà Ly

Chương 110: Điều Kiện

Chương 111

Chương 112

Chương 113

Chương 114

Chương 115: Chính Văn Hoàn

Chương 116: Phiên Ngoại

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Văn Án

Tác phẩm: Biểu Tiểu Thư Trọng Sinh

Tác giả: Lạc Khuynh

Editor: BlackObs

Nhân vật chính: Chung Minh, Tô Tử Mặc ｜ phối hợp diễn: Biểu ca, các tiểu thiếp

Thể loại: Bách Hợp, Trạch đấu xuyên qua thời không trọng sinh.

---Trọng sinh ~ Nhân vật chết đi rồi sống lại ở thời điểm trước hoặc nhập vào một cơ thể khác ---

Số chương: 116

Lời editor:

Vui lòng đừng RE-UP truyện lên WATTPAD, rồi đi dẫn nguồn từ forum truyện bách hợp khác. Có tự trọng sẽ không làm chuyện như vậy. Cũng như nếu tôn trọng và thực lòng yêu thích nhân vật trong truyện hẳn không nên cover y nguyên chỉ đổi tên nhân vật cho thành fanfic. Cảm ơn.

==========

Văn án

https://thuviensach.vn

Biểu muội khuynh quốc khuynh thành, biểu muội kiêu căng mãnh liệt, biểu muội tâm địa ác độc, biểu muội ngực đại ngốc nghếch, biểu muội bị thảo nhân ghét, biểu muội thích biểu ca...

Chung Minh mười lăm tuổi khi phụ mẫu đều mất, dựa vào việc bán ruộng đất cửa hàng của gia đình vào kinh thành sống nhờ nhà ngoại tổ mẫu (bà ngoại), nàng từ nhỏ liền thích biểu ca Tống Tuấn Kiệt, tiếc rằng biểu ca sớm có hôn ước, mà còn là với hầu phủ thiên kim, không thể từ hôn, đành phải lui một biến tiến hai bước, gả cho biểu ca làm tiểu thiếp, rồi sau đó xui khiến biểu ca cùng chính thất (vợ lớn) từ hôn, lại tìm cách đá hết ba phòng tiểu thiếp, nghĩ đến từ nay về sau vô tư, làm sao biết lại bị biểu ca sài lang lợi dụng, sau khi lừa hết gia tài vạn bạc của nàng, còn nghĩ kế bán nàng cho thanh lâu, cuối cùng rơi vào cái chết oan uổng.

Trước trọng sinh, nàng một lòng muốn gả cho biểu ca phong lưu phóng khoáng. Sau trọng sinh, kẻ mặt người dạ thú sài lang này nên cút xa khỏi lão nương.

Trước trọng sinh, nàng tiêu tiền như nước cùng biểu ca sống phóng túng. Sau trọng sinh, bưng bít chặt hầu bao, động đến một đồng của lão nương cũng không có cửa.

Trước trọng sinh, nàng quen ghen tị, cùng chính thất tranh giành tình nhân, cùng tiểu thiếp lục đục với nhau. Sau trọng sinh, ai yêu thì yêu đi, dù sao lão nương cũng không hầu hạ.

Trước trọng sinh, nàng một lòng xui khiến biểu ca bỏ chính thất tỷ tỷ. Sau trọng sinh, một lòng muốn mang chính thất tỷ tỷ cao bay xa chạy...

==========

BlackObs: Ta thật mong chờ nhưng biết khi nào mới có thể xong đâu, chắc là vào dịp lễ tết năm mới thì bắt đầu đi. ('•ᴗ• `)

https://thuviensach.vn

Thân chào!..(●˘̲̲̲˘̲̲̲(˘̲̲̲˘̲̲̲✂)

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 1: Vô Sỉ Mua Bán

Giữa hè nóng bức, trong viện tiếng ve kêu không ngừng làm cho người ta phiền táo.

"Xuân Lan, Hạ Hà, dùng sức quạt cho ta, giữa trưa chưa ăn no sao?" Tuy là thanh âm nghiêm khắc nhưng lại vô cùng thanh thuý dễ nghe.

"Dạ, biểu tiểu thư".

"Vả miệng".

"Dạ, phu nhân". Thanh âm vả miệng bát bát vang lên, phu nhân không kêu ngừng, ai cũng không dám ngừng.

"Thu Cúc, Đông Mai, ra ngoài đánh chết hết mấy con ve chết tiệt kia đi".

"Dạ, phu nhân." Hai nha đầu vội chạy như bay, lại không có biện pháp nào với mấy con ve trên cây, chỉ đành kêu cha gọi mẹ, cầu cho chúng nó đừng ồn ào nữa.

"Ngừng đánh, tiết kiệm khí lực quạt cho ta mau, thời tiết cái quỷ gì, làm người ta nóng muốn chết". Thiếu phụ* nằm trên tháp thượng** phiền táo ngồi dậy, làm cho trước mắt người ta sáng ngời, hé ra khuôn mặt khuynh quốc khuynh thành, bất kỳ từ ngữ nào để hình dung vẻ đẹp mỹ nhân, dùng trên người nàng cũng không hề phóng đại. Vì khí trời nóng bức, nàng chỉ mặc một lớp áo tơ dệt mĩ miều, khoác ngoài là áo lụa mỏng, đợi hai chân buông xuống đất, chỉ thấy tư thái nàng lả lướt, khí chất thanh lệ thoát tục, mặc dù giờ phút này cả người toát ra vẻ ngang ngược, nhưng cũng không

https://thuviensach.vn

giảm đi chút nhan sắc nào, mười phần mười là mỹ nhân bại hoại, nàng chính là biểu tiểu thư của Tống phủ kiêm nhiệm thiếu nãi nãi - Chung Minh.

Xuân Lan cùng Hạ Hà cầm quạt hương bồ bước theo Chung Minh, một khắc không ngừng quạt, dù là như vậy, Chung Minh vẫn đổ mồ hôi đầm đìa, càng nóng càng phiền, càng phiền càng nóng, chỉ đổ thừa nha đầu không hết sức, tức giận đến cắt giảm lương tháng các nàng, hai nha đầu một chút cũng không dám nhàn hạ, đều quạt hết lực, mồ hôi ướt đẫm, y phục cứ như mới từ trong nước bước ra.

"Lần này biểu ca đi ra ngoài bao lâu rồi?" Chung Minh hỏi.

Xuân Lan đáp: "Bẩm biểu....." Chung Minh trừng mắt nhìn nàng một cái, Xuân Lan nuốt một chút nước miếng: "Phu, phu nhân ... đã muốn cỡ ba tháng".

Chung Minh thầm oán: "Đi lâu như vậy thế nào ngay cả phong thư đều không có".

Hạ Hà trả lời: "Lần này đại thiếu gia phải đi mua bán lớn, tự nhiên phải lâu một ít, Xuyên Thục lại đường xá xa xôi, thư gửi trên đường nói không chừng đã đánh mất".

< Xuyên Thục ~ tỉnh Tứ Xuyên hiện nay >

"Bộ ta không biết sao? Phải nhờ ngươi lắm mồm!" Chung Minh quở trách một câu, bất quá trong lòng lại thoải mái rất nhiều, không biết vì cái gì lần này biểu ca xuất môn, nàng tổng cảm thấy có chút bất an, từ sau khi ngoại tổ mẫu qua đời, Tống gia ngày càng lụn bại, mới trôi qua bất quá một năm, biểu ca đem của cải vốn cũng không nhiều bao nhiêu, tiêu xài hết, thế cho nên đưa tay hướng nàng đòi tiền, mới đầu chỉ mấy trăm lượng, sau lại một hai ngàn, lần này một hơi lấy đi năm ngàn lượng, nói là mua bán lớn, nàng tuy rằng không hiểu chút gì về việc làm ăn, nhưng cũng biết biểu ca

https://thuviensach.vn

không phải người rành buôn bán gì, cho nên có chút do dự, biểu ca nói hắn có quý nhân phù trợ, lần này nhất định kiếm được không thua thiệt, nàng mới miễn cưỡng đáp ứng, với lại miệng ăn không núi cũng lỡ, tiền nàng mang theo cũng không đủ bọn họ xài mấy năm, chỉ hy vọng biểu ca thật có thể làm ra được điều gì đó.

****

"Tống công tử lâu như vậy không trở về nhà, sẽ không sợ cọp mẹ nhà huynh ra oai trách mắng sao?" Một nữ tử mặt mày xinh đẹp nằm trên đùi một quý công tử, bưng chén rượu đưa đến bên miệng hắn.

Tống công tử uống một hơi cạn sạch, rồi mới nói: "Ta mà sợ ả, thật là buồn cười, chờ ngày nào đó ta thu hết bạc trên người ả vào tay, lập tức đuổi ả ra khỏi nhà".

Nàng kia sẳng giọng:"Nam nhân các huynh a, thật sự là không lương tâm".

Tống công tử sờ soạng trên mặt nữ tử một phen, cười nói: "Kia phải xem đối với người nào, nếu là Như Yên cô nương, ta trăm ngàn luyến tiếc a".

Như Yên lập tức dựa vào người hắn ha ha cười:"Ai không biết Tống công tử huynh diễm phúc sâu, đệ nhất phu nhân là đại tài nữ nổi danh kinh thành, đệ nhị phu nhân càng diễm quang hoa thơm cỏ lạ, không phải người mà yên hoa nữ tử như bọn thiếp có khả năng so sánh".

Tống công tử trên mặt lộ vẻ đắc ý,"Ai nói không phải." Tiếp theo oán hận nói,"Bộ dạng xinh đẹp có ích lợi gì, tâm địa quá ác độc, nếu không có tiểu tiện nhân Chung Minh kia, ta như thế nào phải ly thân Tô Tử Mặc, bằng không với bảo bọc của nhạc phụ tam phẩm đại quan, ta hiện tại không biết có bao nhiêu uy phong, nếu không có ả tiện nhân kia, tam phòng tiểu thiếp của ta cũng không bị đuổi khỏi gia môn, bây giờ còn không biết lưu

https://thuviensach.vn

lạc phương nào, lại bởi vì ả, ta mới chậm chạp không thể chuộc thân cho Như Yên cô nương, để nàng phải ở nơi yên hoa này chịu uỷ khuất".

Như Yên vội vàng che miệng hắn lại, khóc nói:"Công tử có tâm ý này, Như Yên đã cảm thấy mỹ mãn , chỉ trách Như Yên bạc mệnh, cùng công tử hữu duyên vô phận".

Tống Tuấn Kiệt thấy bộ dáng nàng lê hoa đái vũ*, tâm đều phát đau , hận không thể cùng nàng khóc, hướng nàng cam đoan nói: "Nàng yên tâm, một ngày nào đó ta sẽ đem nàng cứu ra hố lửa."

< * ~ Giống như hoa lê dính hạt mưa. Vốn miêu tả dáng vẻ khi khóc của Dương quý phi. Sau này được dùng để miêu tả sự kiều diễm của người con gái>

Như Yên từ từ thở dài:"Chỉ sợ đến lúc đó Như Yên đã thành hoa tàn, công tử sẽ ghét bỏ".

Tống Tuấn Kiệt sửng sốt, điểm ấy hắn nhưng thật ra không nghĩ tới, tiểu mỹ nhân như vậy ở lại thanh lâu để người ta giày xéo, thật sự rất đáng tiếc , trong lòng nóng lên, thốt ra: "Ta giúp nàng chuộc thân".

Ánh mắt Như Yên sáng lên: "Thật sao?" Bất quá rất nhanh vẻ mặt liền ảm đạm đi xuống,"Chỉ sợ công tử hữu tâm vô lực, Như Yên không muốn công tử khó xử".

Tống Tuấn Kiệt theo bản năng sờ soạng bên hông một chút, trong túi hắn xác thực không có, đi ra ba tháng, năm ngàn lượng Chung Minh đưa đã muốn xài không sai biệt lắm, mặt xấu hổ lúc đỏ lúc trắng.

Như Yên xem hết ở trong mắt, đột nhiên nói:"Kỳ thật giúp Như Yên chuộc thân cũng không khó".

Tống Tuấn Kiệt vội hỏi:"Làm thế nào?"

https://thuviensach.vn

Như Yên nói:"Biện pháp của ta chẳng những có thể giúp công tử chuộc thân cho ta, còn có thể giúp công tử một lần nữa cai quản được nhà cửa."

Tống Tuấn Kiệt lập tức nghe ra ý tứ trong đó, có cái gọi là há miệng mắc quai, hắn cũng ngay tại trước mặt Như Yên ra vẻ ta đây, chứ hiện tại có Chung Minh đừng nói thể hiện, ngay cả lớn tiếng nói chuyện cũng không dám, đã sớm không có tự ái, sống còn không bằng con chó, hắn đã sớm không muốn tiếp tục như vậy, nếu có thể lấy hết gia tài bạc vạn của Chung Minh vào tay, về sau làm chuyện gì cũng không cần xem sắc mặt của nàng.

Như Yên hướng hắn vẫy tay, Tống Tuấn Kiệt lập tức đưa lỗ tai tới gần, Như Yên nói:"Có câu gọi là lượng tiểu phi quân tử, vô độc bất trượng phu.....".

Một phen sau, Tống Tuấn Kiệt mừng rỡ, hôn mặt Như Yên một cái, nói:"Nếu thành công, ta cưới nàng về làm chính thất."

Như Yên xấu hổ nói:"Xuất thân như ta làm sao dám đảm đương, chỉ cầu công tử cứu ta ra khỏi nhà giam này".

Tống Tuấn Kiệt cười nói:"Chỉ cần nàng không ghen tuông cả ngày, ngăn cản ta nạp thiếp, cho nàng làm phu nhân có cái gì không được?"

****

"Biểu tiểu thư, đại thiếu gia sai tiểu nhân trở về truyền lời, thiếu gia đã đến kinh thành ." Gã sai vặt đi theo Tống Tuấn Kiệt quỳ gối ngoài cửa.

Chung Minh kinh hỉ nói:"Thật a!" Tiếp theo sắc mặt lạnh lùng,"Lần sau còn kêu biểu tiểu thư, cắt đầu lưỡi của ngươi!"

Gã sai vặt sợ tới mức dập đầu, khúm núm nói: "Tiểu nhân không dám".

https://thuviensach.vn

"Biểu ca đâu?" Chung Minh khi nói chuyện không quên sửa sang lại quần áo đồ trang sức, nói với Xuân Lan, "Ngươi đi phân phó phòng bếp làm một bàn rượu và thức ăn, cho biểu ca đón gió tẩy trần".

Gã sai vặt nói:"Phu nhân không cần phiền toái , đại thiếu gia đã đặt một bàn tiệc rượu ở tửu lâu, sai tiểu nhân trở về đón phu nhân đi qua".

Chung Minh khó hiểu nói:"Đều về nhà rồi , vì sao phiền toái thế?"

Gã sai vặt ngẩng đầu ra vẻ thần bí nói với Chung Minh: "Đại thiếu gia chuẩn bị một phần lễ vật cho phu nhân, muốn cho phu nhân sự kinh hỉ".

Chung Minh vừa nghe có lễ vật, lập tức mặt mày hớn hở, làm sao còn truy vấn, phân phó nha đầu giúp nàng thay quần áo.

Đợi Chung Minh trang điểm xong, đừng nói là gã sai vặt, ngay cả nha hoàn hầu hạ bên người nàng suốt ngày đều cảm thán trong lòng, biểu tiểu thư thật sự là xinh đẹp thiên tiên, nếu tính tình không quá phá hư, thật đúng là một người chủ tuyệt vời.

Thiên Hương Lâu là đại tửu lâu số một số hai kinh thành, ngay cả vương tôn hậu duệ quý tộc đều thường xuyên đến, Chung Minh nghĩ rằng, biểu ca mời nàng đến nơi đây ăn cơm, xem ra lần này là kiếm được tiền thật rồi , tâm tình rất tốt, trên mặt tươi cười rạng rỡ như mặt trời, mới tiến vào Thiên Hương Lâu, liền hấp dẫn ánh mắt mọi người, có người cầm giữ không được nhìn chằm chằm Chung Minh, trực tiếp chảy ra nước miếng.

Tống Tuấn Kiệt ở trên lầu nhìn xem rõ ràng, Chung Minh mỹ mạo cơ hồ không người nào có thể địch, cứ như vậy buông tha cho thật sự có chút luyến tiếc, nguyên bản chủ ý đã quyết định liền hơi do dự, bất quá nghĩ lại, đại trượng phu làm sao sợ không có vợ được, chỉ cần hắn có bạc, có dạng nữ nhân gì tìm không thấy, sao phải giống cẩu quỳ gối liếm chân Chung Minh, cho dù hiện tại nàng đẹp cỡ nào, sau nhiều năm cũng đến ngày già

https://thuviensach.vn

yếu suy tàn, vì một nữ nhân thật không đáng, hắn liền nắm chặt tay, không hề dao động quyết tâm.

"Biểu muội." Tống Tuấn Kiệt nhiệt tình tiếp đón.

Chung Minh nhìn đến biểu ca dung mạo như Phan An - Tống Ngọc*, liền tươi cười nở rộ như mẫu đơn, vui vẻ nói: "Biểu ca, huynh đã trở lại".

< * hai trong số tứ đại mỹ nam Trung Hoa >

Tống Tuấn Kiệt hỏi:"Có nghĩ đến ta không?"

Chung Minh đỏ mặt cúi đầu, nhỏ giọng nói:"có nghĩ."

Tống Tuấn Kiệt ngoài mặt cảm động, trong lòng lại cho là hiển nhiên, ngươi là nghĩ ta có đem bạc của ngươi tiêu hết hay không đi! Hắn nói với Chung Minh: "Lại đây, ta cho muội diện kiến Trần lão bản".

Chung Minh lúc này mới phát hiện trong gian phòng còn có một người, lập tức thu hồi tư thái tiểu nữ nhi, trừ bỏ biểu ca, vô luận trước mặt ai nàng đều thể hiện tư thái của một con khổng tước cao ngạo, nhất là với nam nhân, ánh mắt mị mị của Trần lão bản kia làm cho nàng nảy sinh chán ghét.

Trần lão bản tuổi chừng bốn mươi, trên cằm có chùm râu dê, nhìn qua cực kỳ đáng khinh, Chung Minh nghĩ "biểu ca làm sao lại kết giao loại bằng hữu như vậy".

Tống Tuấn Kiệt cũng chú ý tới sắc mặt Trần lão bản, dù sao biểu muội cũng là thê tử của hắn, trong lòng có chút không thoải mái, sau khi áp chế, cười nói:"Biểu muội, muội không biết, Trần lão bản là quý nhân của ta, lần này nhờ có hắn mà số bạc muội cho ta buôn bán kiếm lời gấp đôi".

Chung Minh kinh hô:"Cái gì!" Ngờ vực hỏi: "Lời gấp đôi, nói chính xác là buôn bán lời năm ngàn lượng?"

https://thuviensach.vn

"Có thể nói như vậy!" Tống Tuấn Kiệt nói xong lấy trong người ra một xấp ngân phiếu, quơ trước mặt Chung Minh: " Đây, chỗ này là năm ngàn lượng, còn có năm ngàn lượng làm tiền vốn, tạm thời không có ở đây".

Chung Minh quá rõ thái độ làm người của Tống Tuấn Kiệt, hắn là loại người có một ngàn xài một vạn, xuất môn ba tháng không có khả năng một phân tiền cũng không tốn, nói như vậy năm ngàn lượng này thật là do hắn kiếm trở về, chẳng qua làm nghề gì mà trong vòng ba tháng có thể kiếm nhiều bạc như vậy, không phải là hoạt động phi pháp đi, kiểu này thì không được, nếu để quan phủ biết, chắc chắn sẽ bị bắt giam. Nàng vội kéo Tống Tuấn Kiệt qua một bên, lo lắng hỏi: "Biểu ca, tiền này có sạch sẽ không?".

Tống Tuấn Kiệt khẳng định chắc nịch:"Muội yên tâm, trong sạch."

Chung Minh mặc dù còn có nghi hoặc, bất quá có biểu ca cam đoan, cũng sẽ không nhiều lời, chỉ hỏi hắn ba tháng này đã làm ăn cái gì.

Tống Tuấn Kiệt nói: "Để cho Trần lão bản nói đi."

Từ khi Chung Minh tiến vào, tầm mắt của tên râu dê Trần lão bản vẫn chưa dời khỏi người Chung Minh, Tống Tuấn Kiệt gọi hắn ba tiếng, hắn mới nghe thấy, lau nước miếng giải thích cho Chung Minh.

Chung Minh nghe rốt cuộc hiểu được, làm ăn từ miệng biểu ca kỳ thật chính là cho vay, khó trách bạc tới nhanh thế, dù nàng không hiểu luật lệ nhưng nghe nói bọn họ cho dân cờ bạc vay, suy cho cùng vẫn cảm thấy việc này không tốt.

Tống Tuấn Kiệt nói:"Mọi việc có Trần lão bản đảm đương, chúng ta chỉ cần thu bạc."

Chung Minh vẫn nửa tin nửa ngờ.

https://thuviensach.vn

Tống Tuấn Kiệt tiếp tục dụ dỗ: "Số bạc ngay tại trước mắt, biểu muội còn lo lắng cái gì, hơn nữa muội không tin Trần lão bản, chẳng lẽ còn không tin biểu ca? Muội nghĩ coi, mới ba tháng, năm ngàn lượng biến thành một vạn lượng, trên tay muội, đúng rồi, trên tay muội có bao nhiêu bạc?"

Chung Minh không đề phòng, nói cho hắn biết: "Mười vạn lượng."

Tống Tuấn Kiệt khẽ nuốt nước miếng, ả đàn bà này thật là có tiền, trên mặt lại không biểu hiện ra ngoài, "Muội ngẫm lại đi, nếu mười vạn lượng này đều quăng vào đây, qua một phen thì phải là hai mươi vạn lượng, tiền sinh tiền, lợi sinh lợi, về sau chính là bốn mươi vạn, tám mươi vạn, biểu muội, chúng ta không cần làm chuyện gì, đời này cũng không lo ăn uống".

Trên đời còn có chuyện tốt như vậy sao? Chung Minh không biết, nàng chỉ biết bạc của nàng là Chung gia mấy đời tích luỹ được, kêu nàng lấy hết ra toàn bộ thì có chút luyến tiếc.

Tống Tuấn Kiệt biết biểu muội hắn tuy rằng ngực đại ngốc nghếch, nhưng thật sự cũng không phải người ngu ngốc, chuyển ý nói: "Biểu muội nếu sợ phiêu lưu, không bằng trước hết xuất ra một vạn lượng, nếu nửa năm sau Trần lão bản giúp chúng ta kiếm được hai vạn lượng, đến lúc đó biểu muội lại xuất ra bạc cũng không muộn." Ngoài miệng nói như thế, nhưng trong lòng thầm nghĩ, qua đêm nay, mười vạn lượng kia của ngươi, bao gồm năm ngàn lượng bán ngươi cho thanh lâu đều là của bổn thiếu gia.

Một vạn lượng thật ra cũng không là gì với Chung Minh mà cho dù đổ bể đi nữa thì vì biểu ca, nàng vẫn nguyện ý, vì vậy nàng quyết định: "Được, muội lấy ra một vạn lượng". Tiếp theo hung hăng nhìn Trần lão bản nói, "Hy vọng Trần lão bản không gạt biểu ca của ta".

Trần lão bản lập tức nói: "Đương nhiên đương nhiên."

https://thuviensach.vn

Tống Tuấn Kiệt chỉ vào ngân phiếu trên bàn, "Chỗ này đã có năm ngàn lượng, biểu muội chỉ cần xuất ra thêm năm ngàn lượng, Trần lão bản là đại ân nhân, chúng ta hôm nay đưa đủ số cho hắn, để hắn đỡ phải đi thêm chuyến nữa".

Chung Minh gật gật đầu, đứng dậy nói:"Muội đi một chút trở lại".

Đợi Chung Minh đi rồi, Trần lão bản nói: "Xinh đẹp như thế, Tống huynh thật sự bỏ được sao?".

Tống Tuấn Kiệt tất nhiên luyến tiếc, bất quá sờ sờ ngân phiếu năm ngàn lượng trong lòng, còn nghĩ đến gia tài mười vạn của Chung Minh, cắn răng một cái nói: "Chỉ hy vọng các ngươi làm sạch sẽ lưu loát một ít, đừng lưu lại phiền toái cho ta".

Trần lão bản cười khẩy: "Đó là đương nhiên, bất quá trước khi đưa đến thanh lâu thì lão tử ta phải nếm trước đã".

Tống Tuấn Kiệt lại một trận nhức nhối, hắn lấy trong người ra bao thuốc mê đổ vào bên trong chén rượu của Chung Minh.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 2: Ngọc Nát Hương Tan

Xuân Hạ Thu Đông tuy là nha hoàn Tống phủ, bất quá đi theo Chung Minh cũng một đoạn thời gian, tuy rằng tính tình Chung Minh không tốt, thường xuyên phát tính đại tiểu thư, nhưng đối với hạ nhân cũng không tệ lắm, nhất là phương diện tiền bạc, ra tay rất là rộng rãi, không so đo giống Tống gia chủ tử, khi lão thái thái còn trên đời, nói cho hoa mỹ là cần kiệm trị gia, thật ra cực kỳ keo kiệt, đừng nói hạ nhân, liền ngay cả tiền tiêu dùng bình thường của đại thiếu gia đều quản gắt gao, kết quả đến thời điểm lão thái thái nằm trên giường bệnh, tiền quan tài vốn là bị đại thiếu gia tiêu xài muốn hết rồi , nếu không có biểu tiểu thư xuất ra bạc làm lễ tang, còn không biết khó coi thành cái dạng gì.

Biểu tiểu thư không biết, chứ các nàng thì rất rõ ràng, đại thiếu gia bản lĩnh gì không có chứ ăn uống tiêu xài thì rất lành nghề, lúc trước có lão thái thái khống chế, lại làm xui gia với Tô Hầu gia gia, bởi vậy không dám làm gì trắng trợn, đợi cho lão thái thái vừa chết, liền hoà ly (ly hôn) chính thất, mặc dù đưa biểu tiểu thư lên, nhưng biểu tiểu thư cũng không phải chủ nhà, đã vậy còn đối với đại thiếu gia nói gì nghe nấy, đại thiếu gia liền như diều đứt dây, không có sự quản thúc, tán gia bại sản không nói, giờ còn bày chủ ý cho biểu tiểu thư, ngay cả hạ nhân như các nàng xem qua cũng thấy gia tài vạn bạc của biểu tiểu thư lần này sẽ bị đại thiếu gia tiêu tán hết, Tống gia thật sự không xong rồi, các nàng cũng sẽ không còn chỗ dung thân, nói không chừng đại thiếu gia còn có thể bán các nàng cho thanh lâu để đổi tiền.

Bốn người chung một tâm tư, mà lá gan Hạ Hà lớn nhất, ba người kia trao ánh mắt cho nàng giúp Hạ Hà tăng thêm can đảm, nói với Chung

https://thuviensach.vn

Minh: "Phu nhân, một vạn lượng không phải con số nhỏ, phu nhân nên cân nhắc a".

Chung Minh làm sao không biết, bất quá khó có khi biểu ca chịu đi lên, nàng tốn chút bạc thì có là gì, nên không chút cảm kích nói: "Chuyện của chủ tử, khi nào đến phiên hạ nhân các ngươi quản?"

Hạ Hà bị mất mặt, thối lui qua một bên, ba nàng kia tự nhiên cũng không dám lắm miệng, trơ mắt nhìn Chung Minh cầm ngân phiếu giao cho Tống Tuấn Kiệt, rồi lại đưa cho cái tên không có ý tốt Trần lão bản.

Dựa theo kế hoạch ban đầu, Tống Tuấn Kiệt đuổi hết bốn nha hoàn xuân hạ thu đông đi, sau đó liên tiếp chuốc rượu cho Chung Minh. Chung Minh vốn là không có tửu lực, huống chi trong rượu còn hạ dược, uống xong ba chén, liền gục xuống bàn bất tỉnh nhân sự.

Trần lão bản khẩn cấp hướng Chung Minh động tay động chân, Tống Tuấn Kiệt che giữa bọn họ, vươn tay, Trần lão bản hiểu ý, cười nói:"Hiểu được hiểu được." Theo trong người lấy ra một vạn lượng kia, đồng thời xuất ra tờ khế ước, Tống Tuấn Kiệt lại nhìn thoáng qua Chung Minh, uống rượu đều mê người như vậy, trong lòng có luyến tiếc, bất quá vẫn là khẽ cắn môi, ở khế ước ấn xuống dấu tay, rồi đưa bàn tay tiến vào vạt áo Chung Minh, lấy ra chìa khoá cùng sổ sách không bao giờ rời khỏi người nàng, giậm chân một cái bỏ lại Chung Minh mà đi.

Mới ra tửu lâu, đột nhiên sấm chớp giữa trời quang, may mắn Tống Tuấn Kiệt nhanh rút về, nếu không đã bị tia sét đánh trúng, người ta hay nói làm chuyện xấu thì bị thiên lôi đánh, không biết có phải ứng nghiệm hay không, Tống Tuấn Kiệt không khỏi sợ run cả người, bất quá nếu không bị sét đánh chết, xem ra mệnh hắn không nên tuyệt, có cái gọi là đại nạn không chết tất có hạnh phúc đến cuối đời, hiện tại tiền tài của Chung Minh đều do hắn sở hữu, ngày tốt của hắn đã tới rồi! Nơi đây không nên ở lâu, Tống Tuấn Kiệt không để ý mưa to tầm tả liền xông ra ngoài.

https://thuviensach.vn

****

Khi Chung Minh tỉnh lại, chỉ cảm thấy đau muốn nứt đầu, mở mắt ra, đối diện hé ra một khuôn mặt tươi cười đáng khinh, Chung Minh nhận ra đúng là quý nhân của biểu ca - Trần lão bản, tát hắn một cái chát, "Ngươi là cái thứ gì lại dám xông vào phòng của ta!" Rồi lại kêu, "Xuân Lan, Hạ Hà, Thu Cúc, Đông Mai, các ngươi đều chết đâu hết rồi!"

Trần lão bản bị quăng một cái tát, không giận chút nào, còn vuốt lên chỗ bị đánh, nói: "Tiểu mỹ nhân đủ cay, bất quá càng cay đại gia càng thích."

Chung Minh thanh tỉnh một chút, mới phát giác tình huống không đúng, nơi này căn bản không phải phòng riêng của nàng, trong phòng cũng chỉ có hai người, nàng cùng Trần lão bản, trong lòng bắt đầu sợ hãi, ôm chăn lui ở góc giường, đề phòng hỏi:"Biểu ca ta đâu?"

Trần lão bản cười nói:"Nơi này không có biểu ca, chỉ có ca ca với nàng, tiểu mỹ nhân, đêm nay để cho ca ca cùng nàng chơi đùa."

Chung Minh sợ tới mức thét chói tai:"Ngươi đừng lại đây!"

Trần lão bản như thế nào nghe lời nàng, chậm rãi hướng tới gần.

Chung Minh sử dụng hết tay chân, không cho hắn dựa lại gần, quát lên:"Cút ngay!" Đi theo hô to,"Biểu ca, biểu ca, huynh ở nơi nào? Mau tới cứu ta!"

Trần lão bản là đại lão gia, làm sao lại sợ Chung Minh khoa chân múa tay, hắn muốn chính là sự phản kháng của nàng, bằng không mới vừa rồi thừa lúc nàng hôn mê hết sức đã ăn sạch nàng, nói: "Nói thật với nàng vậy, biểu ca bán nàng cho ta rồi, cho dù nàng kêu rách cuống họng, hắn cũng sẽ không tới cứu nàng".

https://thuviensach.vn

Chung Minh nghe được ngẩn ra, làm sao tin tưởng, cả giận nói:"Không có khả năng! Ngươi nói hưu nói vượn!"

Trần lão bản nói:"Nàng cho là năm ngàn lượng trên tay biểu ca từ đâu mà ra, đó là tiền bán mình của nàng a".

Chung Minh vẫn là không tin, lắc đầu liên tục, nước mắt đi theo lăn xuống,"Không có khả năng, biểu ca ta sẽ không đối với ta như vậy."

"Nàng không tin? Cho nàng xem cái này." Trần lão bản xuất ra tờ khế ước kia.

Giấy trắng mực đen, còn có biểu ca tự tay kí tên đồng ý, làm sao Chung Minh không tin được, chính là như thế nào cũng không thể chấp nhận,"Vì cái gì? Hắn vì cái gì muốn đem ta bán cho ngươi?"

Trần lão bản nói:"Hôm nay không nói rõ cho nàng hiểu, xem ra nàng sẽ không chịu ngoan ngoãn theo đại gia, được rồi, dù sao ván đã đóng thuyền, nay nàng đã muốn là cô nương thuộc Quế Hương Các của ta , ta khiến cho nàng hoàn toàn hết hy vọng vậy." Tiếp theo liền đem hết sự tình ba tháng nay của Tống Tuấn Kiệt nói cho Chung Minh, nguyên lai Tống Tuấn Kiệt căn bản không đi Xuyên Thục buôn bán, mà là vẫn ở kỹ viện Quế Hương Các nổi danh kinh thành, năm ngàn lượng bạc kia cũng không có cho vay, mà là tiêu xài trên người một cô nương tên là Như Yên, cho nên năm ngàn lượng đưa cho nàng không phải hắn kiếm được, mà là tiền hắn đem nàng bán cho Quế Hương Các, không chỉ như thế, Tống Tuấn Kiệt còn hạ dược vào rượu, trộm đi sổ sách cùng chìa khoá, bao gồm cả tiền bán mình của nàng.

Chung Minh mặt xám như tro tàn, nàng không tin biểu ca mà nàng từ nhỏ đã thích lại có thể nhẫn tâm đến vậy, "Ta không tin, ngươi đem biểu ca ta đến đây, ta muốn giáp mặt trực tiếp với hắn".

https://thuviensach.vn

Trần lão bản nói:"Tiểu cô nương, đừng ngây thơ , biểu ca nàng nếu có thể đem nàng bán cho ta, sao còn khả năng gặp nàng, hiện tại khế ước bán mình của nàng ở trong tay ta, cho dù đến quan phủ, cũng không thay đổi được sự thật, nàng liền nhận mệnh đi". Đối mặt giai nhân tuyệt diệu như thế, Trần lão bản đã sớm kiềm chế không được, thế nào còn có tâm tư cùng nàng tốn nhiều lời lẽ,"Tiểu mỹ nhân đến đây đi, đêm xuân ngắn ngủi".

Chung Minh tất nhiên sống chết cũng không theo.

Ba bốn lần không được, Trần lão bản mất đi tính nhẫn nại, mặt lộ vẻ dữ tợn, hung ác nói: "Rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, lão tử không nhiều nhẫn nại!".

Chung Minh rốt cuộc cúi đầu cầu xin tha thứ:"Ta cầu ngươi buông tha cho ta, ngươi cần bao nhiêu bạc, ta đều có thể cho ngươi."

Trần lão bản cười lạnh:"Ngươi bị bán vào kỹ viện, làm gì còn bạc, lại nói, cho dù có bạc, hôm nay ta cũng phải ăn ngươi".

Chung Minh liều mạng giãy giụa nhưng làm sao địch nổi một đại nam nhân cao to, chỉ nghe thanh âm vải vóc bị xé nát....

Ngoài cửa sổ sấm chớp loé lên, Chung Minh theo ngăn tủ đụng đến một cây kéo, nhắm ngay tên nam nhân ngủ say trên giường, không chút lưu tình đâm xuống, nam nhân phát ra một tiếng kêu như heo bị thọc tiết, nhìn đến cây kéo trên tay Chung Minh còn đọng máu nhỏ giọt, lập tức hiểu ra chuyện gì, chịu đựng đau đớn đứng lên muốn bắt Chung Minh, nàng sợ tới mức bỏ rơi cây kéo trốn chạy ra ngoài.

Trần lão bản đánh thức bọn thuộc hạ ngủ ở phòng cách vách, sai bọn họ đuổi theo Chung Minh, tóm lại sống phải thấy người, chết phải thấy xác.

Trời mưa không ngừng, ngay cả một người đi đường đều không có, nghe được tiếng chân đuổi theo phía sau, Chung Minh hoảng quá không nhìn

https://thuviensach.vn

đường, lại chạy tới bờ sông Hoài, trên mặt hồ có lẻ tẻ mấy chiếc thuyền hoa, cách khá xa, thanh âm đuổi theo ngày càng gần, chịu nhục nhã vô cùng, Chung Minh sớm chặt đứt ý niệm muốn sống trong đầu, nếu lại bị bắt trở về, nhất định nhận hết lăng nhục. Cơ hồ không có do dự, nàng quyết định nhảy vào trong nước.

Nước sông lạnh lẽo nhập vào trong mũi, ý thức Chung Minh dần dần mơ hồ, nàng nghĩ tới cha mẹ, năm đó nếu không phải nàng cố ý vào kinh ngăn cản biểu ca đón dâu, thì cha mẹ nàng trên đường về nhà sẽ không phải gặp cướp, để rồi cha mẹ vì cứu nàng mà mất mạng dưới đao giặc cướp. Nàng nhớ tới Tô Tử Mặc, nếu không phải nàng ở giữa châm ngòi, nói xấu Tô Tử Mặc cùng nam nhân khác cấu kết, biểu ca sẽ không hoà ly với nàng ta, làm hại danh dự một cô nương tốt, bị người nhạo báng, lại nghĩ đến chính mình, toàn tâm toàn ý vì biểu ca, đổi lấy cũng là kết cuộc như vậy, đây là ích kỷ báo ứng đi, nàng đối ai cũng đều chanh chua, cho tới bây giờ đối tượng duy nhất nàng thật lòng thế nhưng lại sai người rồi. Cả đời nàng sống trong ngu ngốc, sắp chết mới hoàn toàn hiểu được, đáng tiếc đều đã muộn, nếu làm cho nàng sống lại một lần nữa, nàng nhất định hiếu kính cha mẹ, nếu làm cho nàng sống một lần nữa, nàng nhất định đối xử tử tế với người khác, nếu làm cho nàng sống một lần nữa, nàng nhất định phải chém tên súc sinh mặt người dạ thú kia trăm ngàn nhát.

Lại là một tiếng nổ, một tia lôi điện đánh xuống lòng sông...

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 3: Biểu Muội Trọng Sinh

Nếu làm cho nàng sống một lần, nàng nhất định phải chém tên súc sinh mặt người dạ thú kia trăm ngàn nhát!

Chung Minh bừng tỉnh khỏi cơn ác mộng, ngồi dậy, từng ngụm từng ngụm thở phì phò.

"Tiểu thư, người tỉnh, thật sự là tốt quá! Nhanh đi thông báo cho lão gia phu nhân, tiểu thư tỉnh rồi."

"Đem chén thuốc bưng tới, làm cho tiểu thư uống lúc còn nóng".

"Mang khăn nóng đến đây".

Bên tai thanh âm ồn ào, trước mắt bóng người chớp lên, Chung Minh nhất thời không làm rõ được tình trạng, xoa cái đầu đau nhức, nàng nhớ rõ bị người truy đuổi phải nhảy sông tự vận, chẳng lẽ nàng không chết? Là ai cứu nàng? Biểu ca? Nghĩ đến biểu ca, liền nhớ tới đã bị khuất nhục, nước mắt lăn xuống, khóc lớn kêu to:"Biểu ca đâu? Gọi hắn tới gặp ta!"

Một thanh âm trả lời:"Biểu thiếu gia ở kinh thành xa xôi, bất quá lão gia phu nhân đã muốn đáp ứng tiểu thư, mang tiểu thư vào kinh, sẽ chờ tiểu thư tỉnh lại."

Kinh thành? Lão gia phu nhân? Chung Minh đột nhiên mở to mắt, nhận ra nha đầu cùng nàng nói chuyện kêu là Tri Thư, đứng bên cạnh nàng bưng chén thuốc chính là Tri Hoạ, lấy khăn mặt là Tri Cầm, còn có một người tên là Tri Kì, đều là các nha hoàn từng hầu hạ nàng, chẳng qua vào lúc nàng

https://thuviensach.vn

bán hết nhà cửa Chung gia cũng bán luôn bọn họ, các nàng như thế nào lại ở chỗ này? Lại nhìn đến gian phòng này có chút quen mắt, tiếp theo nhớ tới đây không phải là khuê phòng trước kia của nàng sao? Còn đang nghi hoặc, một thanh âm lo lắng truyền đến.

"Minh nhi con rốt cuộc đã tỉnh."

Người tiến vào là một mỹ phụ chừng ba mươi tuổi vẻ mặt thân thiết, không phải mẹ nàng thì là ai.

Chung Minh khiếp sợ không thôi, rõ ràng mẹ nàng đã mất năm năm trước, này...rốt cuộc sao lại thế này?

Tống Văn Thục thấy nữ nhi nhìn chằm chằm chính mình, một câu không nói, giống như còn đang choáng váng, lại bối rối,"Minh nhi con làm sao vậy, đừng dọa nương, Tri Họa, nhanh đi mời đại phu đến xem tiểu thư."

Chung Minh cấu đùi mình một phen, đau, không phải nằm mơ, hết thảy trước mắt này là thật !

Chợt nghe mẫu thân nàng nói:"Minh nhi, con như thế nào ngốc vậy, lại lấy cái chết ra ép bức, nương chỉ có một mình con là nữ nhi, con chết thì nương sống thế nào, cha con cũng đã muốn đáp ứng đưa con vào kinh, chẳng qua Tô lão gia dù sao cũng là tam phẩm hầu gia, muốn cho biểu ca con từ hôn, chỉ sợ không dễ dàng như vậy, chỉ có thể tẫn nhân sự nghe thiên mệnh, nếu từ hôn bất thành, cũng không cho phép con lại làm chuyện điên rồ, nghe rõ chứ?"

Vào kinh khuyên biểu ca từ hôn, đây không phải là chuyện năm năm trước sao? Bởi vì phụ thân không cho, nàng mới nghĩ nhảy vào hồ sen buộc cha làm theo ý nàng, bởi vậy còn trải qua một trận bệnh, sính lễ văn thư đều đã muốn hạ, chỉ có thể trơ mắt nhìn biểu ca cưới đại tiểu thư của Tô gia, chẳng lẽ nàng đã trở về năm năm trước?

https://thuviensach.vn

"Nương," Cổ họng có chút khô, định tình hình xong rồi, Chung Minh mới hỏi,"năm nay nữ nhi bao nhiêu tuổi ?"

Tống Văn Thục cả kinh không ít, đừng nói là phát sốt đem đầu cháy hỏng? Đưa tay lên sờ trán của nàng.

Chung Minh giơ lên nụ cười trấn an,"Nương, nữ nhi không sao".

Không có việc gì như thế nào hỏi vấn đề ngốc thế này, bất quá Tống Văn Thục vẫn trả lời nàng:"Minh nhi năm nay vừa mới mười lăm."

Nàng quả nhiên về tới năm mười lăm tuổi, một năm này đã xảy ra nhiều chuyện, cha mẹ song vong (chết hết), biểu ca đón dâu, nàng mang theo gia tài vạn bạc gả cho biểu ca làm thiếp, không nghĩ tới sắp chết mới hiểu được nàng gả cho một tên sài lang ăn tươi nuốt sống, tuy rằng không biết vì cái gì nàng sống lại còn trở về tới năm năm trước, nếu ông trời cho nàng một lần sinh mệnh, nàng sẽ không phụ ý trời, nàng sẽ không để cha mẹ vô tội phải uổng mạng, cũng sẽ không để cho sài lang biểu ca hại nàng lần nữa!

Đại phu đến đây, sau khi bắt mạch cho Chung Minh thì nói:"Tiểu thư đã không còn gì đáng lo ngại, chỉ là thân mình còn yếu, tĩnh dưỡng một vài ngày liền khỏi hẳn."

Tống Văn Thục nghe vậy mới thả lỏng, phân phó Chung Minh nghỉ ngơi, chính mình đưa đại phu đi ra ngoài.

Chung Minh nhìn hết thảy cảnh vật quen thuộc, nhất thời ngàn vạn cảm khái.

****

"Tiểu thư, tiểu thư đây là muốn đi đâu a?" Tri Thư thấy Chung Minh đứng dậy, vội vàng đến đỡ nàng.

https://thuviensach.vn

Chung Minh thản nhiên nói:"Ta đi tìm cha ta." Nếu nàng nhớ rõ không sai, sau khi nhảy vào hồ sen, nghỉ ngơi hơn nửa tháng mới vào kinh, đến lúc đó hết thảy thành kết cuộc đã định, nàng không có khả năng lại gả cho biểu ca lần nữa, chẳng qua nhớ tới Tô Tử Mặc, một tài nữ nổi danh kinh thành, lại là hầu phủ thiên kim, gả cho người như biểu ca, thật sự không đáng, kiếp trước hại nàng ấy, kiếp này cảnh tỉnh cho nàng, coi như đền bù cho kiếp trước đi.

Tri Thư sửng sốt, tiểu thư nhà nàng khi nào thì nói chuyện tốt như vậy, nếu là bình thường, nhất định khiển trách "Ngươi lắm chuyện", không biết có phải do bệnh nặng mới khỏi hay không, vội vàng giúp nàng thay quần áo, lúc giúp mang vòng tay, bị trượt tay không bắt kịp, vòng tay rơi xuống đất vỡ nát, Tri Thư bị doạ sợ tới không nhẹ, vội quỳ trên mặt đất dập đầu: "Tiểu thư tha mạng, nô tỳ không phải cố ý". Lần trước Tri Cầm bất quá làm đổ một chén canh hạt sen liền bị phạt hai mươi trượng, nàng làm vỡ vòng tay quý như vậy, chẳng phải muốn đánh rơi nửa cái mạng hay sao, sợ tới mức hai chân run rẩy.

Chung Minh đúng ra nổi giận, đột nhiên nghĩ đến kiếp trước nàng tiêu tiền như nước cho biểu ca sống phóng túng, trước khi chết còn bị lừa hết gia tài sở hữu, tiền ngân này nọ sống không xài chết cũng không thể mang theo, làm gì phải vì cái vòng tay mà cùng hạ nhân tính toán chi li, liền khoát tay nói: "Lần sau chú ý một chút".

Tri Thư quỳ ở nơi đó, nửa ngày không thể đứng lên, tiểu thư nhà nàng quả thật là cháy hỏng đầu óc rồi sao?!

Đi đến viện của cha mẹ, tính gõ cửa đi vào, bỗng nhiên nghe được thanh âm của nương: "Tiệm vải làm ăn không tệ, cứ bán đi như vậy thật sự rất đáng tiếc".

Lại nghe cha nói:"Có biện pháp gì, lần này vào kinh khẳng định cần chuẩn bị, từ hôn càng tốn bạc, ta chỉ sợ nhiêu đó bạc không đủ.".

https://thuviensach.vn

Nương thở dài nói:"Minh nhi thế nhưng vì Tuấn Kiệt mà tìm cái chết, thật sự là nữ đại bất trung lưu*".

< * con gái lớn lên không thể giữ trong nhà, ý là phải gả đi thành con người ta>

Cha cũng đi theo thở dài:"Minh nhi từ nhỏ liền thích biểu ca, lại không biết biểu ca nó căn bản không phải là phu quân có thể cho nó phó thác cuộc đời".

"Ta làm sao không biết, đại tẩu ta cũng là bởi vì đại ca của ta chết sớm mới chiều Tuấn Kiệt một ít."

"Hừ, bởi ta nói từ mẫu bại nhi mà, Minh nhi còn không phải bị nàng chiều cho kiêu căng như vậy, ta chỉ sợ cứ tiếp tục, trừ bỏ biểu ca tâm tâm niệm niệm của nó cũng không ai dám cưới nó".

"Chung Xa Đạt, chàng nói thế có ý gì, nữ nhi là của mình ta một người sao? Nữ nhi biến thành như vậy, chàng không có chút trách nhiệm sao? Ta biết, chàng vẫn là trách ta không thể sinh con trai cho chàng, lại không cho nạp thiếp, chặt đứt hương khói của Chung gia chàng! Tốt, hiện tại chàng cho ta hưu thư (như đơn ly hôn), ta mang Minh nhi về nhà mẹ đẻ, đỡ phải ở đây chướng mắt chàng!" Một trận thanh âm này nọ.

"Phu nhân, phu nhân, được rồi đừng phát giận, được được được, là ta sai lầm rồi, là ta nói bậy, chọc phu nhân sinh khí, ta chịu tội với nàng, ta làm sao không thương Minh nhi, bằng không cũng sẽ không bán đi cửa tiệm góp bạc, ta chỉ là không muốn Minh nhi nhờ vả người không thuộc về mình".

"Làm cho nữ nhi gả cho Tuấn Kiệt, thật làm cho nữ nhi khó sống khá giả, ta cũng nghĩ qua, chúng ta chỉ có một nữ nhi, nếu thực gả nó cho Tuấn Kiệt, chúng ta liền chuyển nhà đến kinh thành, có chúng ta bên cạnh, người bên ngoài sẽ không khi dễ được nó".

https://thuviensach.vn

"Biện pháp này của phu nhân rất tốt".

Hai người liền thương lượng làm cách nào để chuyển gia nghiệp lớn như vầy tới kinh thành.

Chung Minh ở bên ngoài nghe được rõ ràng, nguyên lai cha cùng nương đã sớm biết biểu ca không phải người tốt, chỉ vì nàng tùy hứng mới không thể không thỏa hiệp, còn muốn hết biện pháp vì nàng tìm đường lui, mà nàng lại liên lụy cha cùng nương chết oan chết uổng, lau khô nước mắt mới tiến lên gõ cửa.

Chung Minh nói:"Cha, nương, nữ nhi nghĩ ba ngày sau phải đi kinh thành".

"Nhanh như vậy, thân thể của con còn chưa có khoẻ đâu!" Tống Văn Thục lo lắng nói.

Chung Xa Đạt nói tiếp:"Đúng vậy, với lại cửa tiệm còn chưa có bán....."

Tống Văn Thục liếc hắn một cái, tiếp tục khuyên nhủ:"biểu ca con không thành thân nhanh như vậy, chờ con khỏi hẳn lại đi không muộn."

Chung Minh tâm ý đã quyết, Chung Xa Đạt cùng Tống Văn Thục biết tính tình của nàng, không lay chuyển được chỉ có thể đáp ứng.

Chung Minh trước khi rời cửa đột nhiên hồi đầu nói:"Cha, nương, nữ nhi bất hiếu, cho hai người lo lắng".

Hơn nửa ngày Chung Xa Đạt cùng Tống Văn Thục mới phản ứng lại, hai mặt nhìn nhau.

"Lời nói mới rồi là Minh nhi nói ?"

"Chỉ có nó tới đây".

https://thuviensach.vn

"Đó là ta nghe lầm sao?"

"Không sai được, nữ nhi lớn, hiểu chuyện rồi".

Phu thê lão lệ tung hoành*, sớm biết như thế, nên sớm một chút đem nàng đẩy mạnh vào hồ sen a.....

< * nước mắt đôi vợ chồng già, khóc ròng (ू>.<.ू) >

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 4: Biểu Tiểu Thư Vào Phủ

"Tiểu thư, đây đều là y phục trang sức tiểu thư thích nhất xưa nay, sao lại không mang theo?" Tri Họa giúp Chung Minh thu thập hành lý, không nghĩ tới Chung Minh chỉ kêu nàng xếp vài bộ xiêm y đơn giản thuần khiết, vàng bạc châu báu này kia cũng chỉ chọn không chớp mắt, bộ dạng Chung Minh đẹp mắt, mặc y phục cũng diễm lệ, Chung gia lại giàu có, phục trang cũng không chú trọng nghiêm túc , Chung Minh cả ngày diện như một con khổng tước phát tình, nơi nơi trêu hoa ghẹo nguyệt, mỗi khi xuất môn, mấy công tử đại gia đều phóng tầm mắt bay đến nhìn, người người đều muốn thu được nàng về phòng, mấy cô nương đại tẩu thì hận không thể phá rách mặt của nàng, ai kêu ngươi lẳng lơ, ai kêu ngươi nơi nơi câu dẫn người.

Chung Minh mặc y phục màu xanh nhạt, có thêu hoa văn ở cổ áo tay áo, trên tóc cài trâm hoa mẫu đơn, ở giữa có khảm trân châu, mặc dù không tiên diễm giống lúc trước, nhưng lại có một phen tư vị khác, Chung Minh vừa thưởng thức trà vừa khinh thường nói: "Ngươi biết cái gì, những y phục kia mang đến kinh thành liền bị người chê cười, nói ta là nhà quê a".

Tri Họa ngạc nhiên nói:" tiểu thư, tiểu thư chưa tới kinh thành, làm sao biết người kinh thành yêu thích cái gì?" Mẫu thân Chung Minh - Tống Văn Thục là gả đi xa, rất ít lui tới nhà mẹ đẻ ở kinh thành, duy nhất một lần chính là dịp sinh nhật Chung Minh mười tuổi, lão thái thái Tống gia mang theo tôn tử Tống Tuấn Kiệt lại đây ở vài ngày, cũng bắt đầu từ khi đó, Chung Minh liền đối với biểu ca nhớ mãi không quên.

Chung Minh sở dĩ nghĩ như vậy, là vì kiếp trước khi nàng ở Tống phủ, từng bị vài di thái thái chê cười qua, nói Tô Tử Mặc không hổ xuất thân

https://thuviensach.vn

dòng dõi thư hương, y phục trang sức luôn trang nhã hào phóng, không giống như người nào chỉ biết dùng bạc đập người, ánh mắt cùng thẩm mỹ kia, chậc chậc, rốt cuộc cũng từ địa phương nhỏ tới, bình thường không chịu được. Lúc ấy, nàng tức giận đến mức đập nát cái bình vừa tốn năm trăm lượng bạc mua về từ Quan Âm tịnh.

Chung Minh nói:"Mang nhiều bạc một chút, trong kinh thành có nhiều cửa tiệm y phục, vải tốt, lại nhiều kiểu dáng mới, làm gì phải mang đến từ ngàn dặm xa xôi, còn bị người xem thường". Vô luận kiếp trước hay kiếp này, bạc tóm lại là tốt nhất, mấy mụ di thái thái kia không phải về sau đều vì bạc của nàng mà trở nên dễ bảo hay sao.

Chọn lựa xong hết cũng có khoảng mười ba thùng to đựng y phục và trang sức.

Tống Văn Thục nhiều năm không về nhà mẹ đẻ, tất nhiên chuẩn bị nhiều lễ vật, cứ như vậy một nhà ba người, dẫn theo bốn nha đầu Cầm Kỳ Thư Hoạ và bốn gia đinh Phúc Lộc Thọ Hỉ, cùng hai xe tràn đầy đồ đạc hướng kinh thành mà đi, trên đường không trì hoãn, không có mấy ngày đã đến.

Tống phủ tại đường chính ở Triều Dương, trước cửa là hai đầu sư tử đá rất khí phái, bất quá kinh thành khắp nơi đều hiển quý, Tống phủ ở kinh thành cũng không tính là đại môn nhà giàu gì cho lắm, Tống lão gia khi còn trên đời là hàn lâm học sĩ, chẳng qua thế hệ sau không bằng thế hệ trước, cha Tống Tuấn Kiệt chỉ làm đến tả tư lang trung lục phẩm*, Tống Tuấn Kiệt lại càng không bằng, tuổi không còn nhỏ mà ngay cả công danh gì cũng đều không có, hôn sự của hắn cùng Tô Tử Mặc là do lão gia tử và Tô Hầu gia phụ thân Tô Tử Mặc định ra. Tô Hầu gia là đệ tử của Tống lão gia, hồi nhỏ Tống Tuấn Kiệt rất thông minh lanh lợi, dáng dấp lại tuấn tú mỹ ngọc, Tô Hầu gia tất nhiên đồng ý, nào biết Tống Tuấn Kiệt càng lớn càng không có bản lãnh gì, may mà nhân phẩm coi như đàng hoàng, Tô Hầu gia mới không từ bỏ việc hôn nhân này.

https://thuviensach.vn

Mười lăm năm , Tống Văn Thục mới lần đầu về nhà mẹ đẻ, nhìn hai bức tượng cao to trước Tống phủ, không khỏi cảm khái, năm đó Tống Văn Thục muốn gả cho Chung Xa Đạt, lão gia tử không đồng ý, có nói như thế nào Tống Văn Thục cũng là tiểu thư quan gia, sao có thể gả cho một thương gia, theo thứ tự sĩ nông công thương, thì thương nhân có địa vị thấp nhất, nếu Tống Văn Thục vẫn cố ý muốn gả, bọn họ liền đoạn tuyệt quan hệ cha con. Tống Văn Thục tuy là nữ nhân lại rất kiên cường, tiêu sái đi theo Chung Xa Đạt, cũng không quay đầu lại. Bởi vì vậy, Chung Xa Đạt phi thường kính trọng phu nhân, từ một tiểu thương nhân càng phát đạt dựng nên gia tài bạc vạn, lại chỉ có một nữ nhi bảo bối, khó tránh khỏi cưng chiều, cho nên mới dưỡng thành tính tình kiêu căng của Chung Minh. Sau khi lão gia tử qua đời, lão phu nhân từng viết thư kêu Tống Văn Thục trở về, Tống Văn Thục cá tính mạnh vẫn là không chịu, nàng không muốn để cho đại tẩu chế giễu, nếu không phải bởi vì Chung Minh, cả đời này sợ là nàng cũng không nguyện bước chân vào cửa Tống phủ.

Người trong Tống phủ nhận được thư, biết tiểu thư, cô gia muốn vào kinh, vài ngày trước đã dọn dẹp hết một phen trong ngoài phủ, sáng sớm lão phu nhân đã mang theo mọi người trên dưới Tống phủ chờ ở cửa, Tống Văn Thục từ trên xe ngựa đi xuống, mẹ con gặp lại tất nhiên là một trận cảm động.

Đợi Chung Minh được Tri Hoạ đỡ tay theo trong xe đi ra, người trên kẻ dưới Tống phủ đều không tự chủ được mà phát ra tiếng thán sợ, biểu tiểu thư quả thật là mỹ nhân, chỉ không biết tính tình có phá hư như lời đồn đãi hay không, cực kỳ khó hầu hạ.

Quả nhiên, chợt nghe Chung Minh nói:"Xe ngựa cao như vậy, ta làm sao đi xuống, người nào lại đây làm chân đạp cho ta."

Lai Hỉ - gia đinh của Chung gia vội vàng ngồi xổm xuống, không ngờ Chung Minh lại nói:"Chúng ta đường xa mà đến đã mệt chết rồi, hơn nữa

https://thuviensach.vn

quá môn là khách, không lý do gì mà chút việc nhỏ này phải cần người nhà ta đến làm, nương, nương nói coi phải không?"

Suốt đoạn đường đến đây, Chung Minh đều rất nhu thuận, Tống Văn Thục cho rằng sau cơn bệnh, nữ nhi trở nên hiểu chuyện, không nghĩ vừa tới kinh thành, bệnh đại tiểu thư của nàng lại tái phát, đành phải ngượng ngùng cười nói với lão phu nhân: "Minh nhi không hiểu chuyện, làm cho nương chê cười". Sau đó nháy mắt kêu Chung Minh đi xuống xe.

Chung Minh không để ý tới, đưa ngón tay ngọc chỉ vào một gã sai vặt của Tống phủ, nói:"Ngươi, lại đây."

Lão phu nhân nhìn thấy cả nhà nữ nhi thì trong lòng cao hứng, làm sao lại để ý trò tiểu xiếc của Chung Minh, nói với gã sai vặt: "Còn không đi qua đỡ biểu tiểu thư xuống xe."

Chung Minh nhận ra gã sai vặt kia là theo chân biểu ca , không thấy biểu ca, chỉ có thể trút lên hắn trước, đạp hắn quỳ xuống, đợi lúc hắn đứng lên, đưa chân ra gạt, gã sai vặt té khụyu xuống như chó gặm xương, Chung Minh vỗ tay cười nói:"Thật sự là một tên ngu xuẩn".

Lúc này mới đến cửa Tống gia, nàng đã mắng người Tống gia ngu xuẩn, cho dù là hạ nhân, cũng là làm bẻ mặt, ngay cả sắc mặt lão phu nhân đều có chút khó coi, càng miễn bàn tới trong lòng gã sai vặt kia có bao nhiêu hận, những hạ nhân khác của Tống phủ đều thầm nghĩ, biểu tiểu thư này quả thật điêu ngoa.

Tống Văn Thục tự nhiên nhìn thấy Chung Minh là cố ý đưa chân làm té gã sai vặt, lại không thể vì một hạ nhân mà trước mặt nhiều người đi khiển trách nữ nhi không hiểu chuyện, đành làm như không nhìn thấy, lên tiếng bảo: "Minh nhi, còn không mau lại đây gặp ngoại tổ mẫu và mợ của con".

Chung Minh làm chuyện ác xong, tâm tình khá vui sướng, thấy vừa ý rồi thì thu hồi lại, không thể làm cho người ta cảm thấy nàng không được dạy

https://thuviensach.vn

dỗ, nàng đi đến trước mặt Tống lão phu nhân cúi đầu điềm nhiên chào: "Minh nhi chào ngoại tổ mẫu". Tay bên cạnh duỗi ra, Tri Hoạ đặt lên một hộp lễ vật, Chung Minh nói, "Đây là nhân sâm ngàn năm của núi Trường Bạch, Minh nhi hy vọng ngoại tổ mẫu thân thể an khang, phúc thọ kéo dài".

"Tốt, tốt" Tống lão phu nhân cười tiếp nhận, ngoại tôn nữ đoan trang, thanh tú, thật là đáng yêu, "Vài năm không gặp, Minh nhi lớn như vậy còn xinh đẹp thế này, so với nương ngươi hồi trẻ còn muốn hoàn hảo hơn a".

Tống Văn Thục níu cánh tay Tống lão phu nhân, làm nũng nói: "Nữ nhi hiện tại xấu lắm sao?"

Vẻ đẹp của Chung Minh hoàn toàn thừa hưởng từ mẫu thân nàng, Tống Văn Thục tất nhiên là dung mạo hơn người, hơn nữa Chung gia còn nhiều bạc để cho nàng bảo dưỡng, trừ bỏ thân thể hơi đẫy đà, gương mặt cơ bản không thay đổi lại thêm vài phần ý nhị, so sánh với đại tẩu nàng, cũng chính là mẫu thân Tống Tuấn Kiệt - Mã Nguyệt Nga, từ năm có tang chồng thì già nua rất nhiều, chỉ lớn hơn Tống Văn Thục vài tuổi lại giống như già hơn cả chục tuổi, nếp nhăn hiện đầy trên trán.

Mã Nguyệt Nga thấy Tống Văn Thục thì vô cùng xấu hổ, năm đó phu quân nàng là lục phẩm quan viên, em chồng thì gả cho một tiểu thương nhân, cảm giác ưu việt làm cho nàng nói nhiều lời khó nghe với Tống Văn Thục, năm đó Tống lão gia tử giận đến nỗi đoạn tuyệt quan hệ cha con với Tống Văn Thục, Mã Nguyệt Nga cũng có "công lao" không nhỏ, nay trượng phu nàng đã chết, quyền lực ở Tống gia là do lão phu nhân nắm trong tay, ngay cả nhi tử cũng không chịu nghe lời của nàng, cuộc sống thực tại không thanh thản, nay em chồng rạng ngời trở về, trong lòng làm sao dễ chịu, sắc mặt dĩ nhiên cũng trở nên khó coi một chút.

Tống Văn Thục tất nhiên xem ở trong mắt, theo lý trong lòng nên cao hứng, đáng tiếc nữ nhi mình lại thích con người ta, nằng nặc đòi kết thân gia với người ta, làm sao có thể ngẩng đầu lên được, lôi kéo Chung Minh đi

https://thuviensach.vn

đến trước mặt Mã Nguyệt Nga, nói:"Minh Nhi, đây là mợ con, mau chào đi".

Chung Minh hiển nhiên biết rõ, mợ nàng tham tiền yếu đuối, nửa điểm bản lãnh cũng không có, chỉ biết gây sóng gió, chia rẽ lẫn nhau, bất quá nàng vẫn làm bộ như lần đầu tiên nhìn thấy, thân thiết hô một tiếng mợ, đưa lên lễ vật: "Lễ vật nho nhỏ không có là gì, hy vọng mợ thích."

Mã Nguyệt Nga mở chiếc hộp, vòng tay bằng vàng ánh lên, phân lượng còn không nhẹ, lập tức mặt mày hớn hở, nói: "Làm cho các ngươi tốn kém rồi".

Chung Minh ra vẻ ngây thơ nói:"Một chút cũng không tốn kém, vòng tay giống như vậy, mẫu thân ta có nhiều đeo còn không hết".

Nụ cười của Mã Nguyệt Nga cứng ngắc ở trên mặt.

Tống Văn Thục suýt nữa cười ra tiếng, lên tiếng khiển trách: "Đứa nhỏ này, sao con nói như thế", tiếp theo lại nói với Mã Nguyệt Nga, "Tiểu hài tử không hiểu chuyện, đại tẩu trăm ngàn đừng để trong lòng".

Mã Nguyệt Nga ngượng ngùng nói: "Không có gì". Vòng tay siết chặt quá, rốt cuộc không trả về được.

Chung Minh sớm đoán được sẽ như vậy, lạnh lùng cười, sau đó tiếp tục phát lễ vật, Chung Xa Đạt chuẩn bị chu đáo, chẳng những Tống phủ chủ tử có lễ vật, bọn hạ nhân cũng không thiếu sót, sự không thoải mái vừa rồi lập tức biến mất hầu như không còn.

Chung gia dàn xếp xong, người một nhà đều ngồi ở đại sảnh bàn việc.

Tống lão phu nhân kéo tay Chung Minh hỏi: "Minh nhi năm nay cũng mười lăm tuổi phải không, có hứa hôn người nào chưa?"

https://thuviensach.vn

Chung Minh nhìn trái nhìn phải, hỏi: "Tuấn Kiệt biểu ca đâu?".

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 5: Gia Thường

Chung Minh hỏi Tống Tuấn Kiệt, Tống lão phu nhân nói cho nàng, Tống Tuấn Kiệt đi đến Tô Hầu gia quý phủ, Tô gia tiểu thư tháng trước vừa qua sinh nhật mười tám tuổi, ấn theo ước định của Tống lão gia tử trên đời với Tô Hầu gia, hai nhà nên kết thân, hôm nay là ngày tốt, Tống Tuấn Kiệt sáng sớm liền tới cửa trao đổi hợp hôn thiếp canh*.

Chung Minh suy nghĩ nàng tới đây cũng không tính quá muộn, sau khi Tống Tuấn Kiệt cùng Tô Tử Mặc thành thân, Tô Hầu gia liền giúp Tống Tuấn Kiệt một chức vụ ở nha môn, làm cho Tống Tuấn Kiệt đắc ý một trận, nàng tự nhiên không thể để cho Tống Tuấn Kiệt được như ý.

Tống Văn Thục không quên mục đích đến kinh thành, tuy khó mở miệng, nhưng vì nữ nhi, mặc kệ thành hay bại, vẫn là mặt dày nói ra ý đồ.

Tống Văn Thục trước tìm cớ, hỏi:"Nương, không biết Tô gia tiểu thư kia nhân phẩm bộ dạng như thế nào?"

Tống lão phu nhân nói:"Ta chưa thấy qua người, bất quá ta nghe nói Tô tiểu thư rất tài hoa, là tài nữ nổi danh gần xa". Trong lời nói nghe ra lão phu nhân rất vừa lòng Tô tiểu thư này.

Chung Minh xen mồm nói:"Biểu ca ngay cả tú tài đều thi không đậu, cưới một tức phụ tài năng đầy mình về, không sợ bị người chê cười sao?"

Tống lão phu nhân nghe được không khỏi thở dài một hơi, bà cũng từng có băn khoăn này, nhưng cũng không thể trách tiểu thư người ta đọc sách

https://thuviensach.vn

nhiều, chỉ có thể trách tôn nhi nhà mình không ý chí, Chung Minh nói chuyện không nể mặt, tuy khó nghe chút, nhưng cũng là sự thật.

Tống Văn Thục chỉ nghĩ Chung Minh không hy vọng biểu ca nàng đón dâu nên mới tìm lý do, cho nên không có lên tiếng.

Mã Nguyệt Nga nghe không lọt tai, vì con biện giải:"Nữ tử không có tài mới chính là đức, một nữ nhân đọc nhiều sách thì có ích lợi gì, lại không thể thi Trạng Nguyên, có thể sinh dưỡng hài tử mới là đúng đắn, nếu Tô tiểu thư kia vào nhà mà không thể vì Tống gia kế hương khói, cho dù nàng là hầu môn thiên kim, con ta nạp thiếp cũng không có gì sai".

Chung Minh cười lạnh, Tô Tử Mặc xác thực không thể sinh, chẳng qua về sau Tống Tuấn Kiệt cưới tam phòng tiểu thiếp, tính cả nàng nữa , toàn bộ cũng sinh không ra, cái này liền không phải vấn đề ở nữ nhân.

Chung Minh nói:"Nếu Tô tiểu thư kia là một Vô Diệm nữ thì sao?" Chung Minh đương nhiên biết Tô Tử Mặc không phải Vô Diệm nữ, hơn nữa không những không xấu mà còn rất đẹp, gả cho Tống Tuấn Kiệt, thật sự là bị chà đạp.

Mã Nguyệt Nga sửng sốt, không nghĩ tới chuyện này, con mình tướng mạo như thế mà cưới tức phụ xấu trở về, thật là làm cho người ta không chịu được.

Tống Văn Thục thừa cơ nói:"Người ta nói trai tài gái sắc, Tuấn Kiệt bộ dạng tuấn tú lịch sự, tự nhiên cũng muốn cưới một cô nương xứng đôi với hắn."

Tống lão phu nhân không cho là đúng:"Chỉ cần Tô tiểu thư phẩm hạnh tốt, tướng mạo bàn sau."

Mã Nguyệt Nga mặc dù không đồng ý, cũng không dám trực tiếp phản đối ý tứ lão phu nhân, chỉ than thở:"Dù sao cũng không thể quá xấu, nếu

https://thuviensach.vn

không làm sao gặp mặt người khác được, ta đã nói chờ gặp qua Tô tiểu thư kia thì sau đó đổi thiếp canh cũng không muộn".

Chung Minh vẫn như cũ tạt nước lạnh,"Tưởng Tô tiểu thư kia là hầu môn thiên kim, lại học vấn đầy mình, ánh mắt sinh trưởng ở trên đỉnh đầu, nàng có thể nhìn thấy biểu ca sao?"

Kỳ thật Tống lão phu nhân cùng Mã Nguyệt Nga trong lòng đều rõ ràng, cùng Tô gia kết thân, Tống gia xem như trèo cao , huống chi Tống Tuấn Kiệt không nên thân , Tô Hầu gia là người khôn khéo, sao bỏ được hòn ngọc quý trên tay mà đem gả cho bọn họ, đừng nói thật sự là có ẩn tình gì khác đi? Trong lúc nhất thời Tống lão phu nhân cùng Mã Nguyệt Nga đều lâm vào trầm mặc.

Tống Văn Thục có chút buồn bực, bình thường nữ nhi nói chuyện làm việc cũng không dùng đầu óc, hôm nay câu nào nói ra cũng đầy vẻ uy hiếp, hơn nữa trong lời nói cũng không có ý che chở Tống Tuấn Kiệt, thật ra đa số còn trào phúng, bất quá đây cũng là biện pháp tốt, liền theo trợ giúp nói:"Nương, đại tẩu, Minh nhi mặc dù nói lời khó nghe, nhưng đều có lý, hôn nhân đại sự không phải trò đùa, đừng chờ đến cưới vào cửa rồi lại hối hận, ta nghe nói Tô Hầu gia chỉ có một nữ nhi là Tô tiểu thư, mà Tống gia chúng ta đồng dạng cũng chỉ có Tuấn Kiệt là nam nhân, đừng đợi bọn họ sinh con cháu rồi lại để đứa nhỏ Tống gia liệt vào gia phả người ta...."

Tống lão phu nhân cùng Mã Nguyệt Nga liếc nhau, điều này các nàng thật sự không nghĩ tới, chẳng sợ Tô tiểu thư có bệnh gì không tiện nói ra, các nàng đều có thể tiếp nhận, chỉ là nếu sinh đứa nhỏ không mang họ Tống, vậy thì cùng ở rể có gì khác nhau, điều này trăm ngàn lần không thể.

Lão phu nhân cuối cùng từ tốn mở miệng, "Vẫn là Văn Thục nghĩ đến chu toàn, trước khi sinh ra, nhất định phải cùng Tô lão gia nói rõ ràng."

https://thuviensach.vn

Chung Minh không khỏi bội phục, quả nhiên gừng càng già càng cay, lời nói của mẫu thân nàng đã làm cho bọn họ thay đổi chủ ý.

Mã Nguyệt Nga nhìn ra không thích hợp, mẹ con này câu trước câu sau đều không rời hôn sự của con nàng, giống như các nàng ngàn dặm xa xôi chạy tới đây chỉ để dội nước lạnh, nhân tiện nói: "Minh nhi cũng không còn nhỏ, diện mạo còn xinh đẹp như này, nói vậy ánh mắt rất cao đi, không biết nhìn trúng người thế nào?"

Tống Văn Thục nghe ra bất mãn trong lời nói kia, nếu nói nữ nhi nàng thích con ả, không phải là để cho ả đắc ý hay sao, biết rõ như thế nhưng vẫn kiên trì nói ra miệng, "Kỳ thật Minh nhi nó thích..."

Không ngờ bị Chung Minh cắt ngang, "Ta thích người toàn diện cái gì cũng mạnh hơn biểu ca".

Tống Văn Thục bị nàng nói sửng sốt, nếu không phải nàng vì biểu ca ở nhà tìm cái chết, bọn họ cũng sẽ không tới nơi này.

Mã Nguyệt Nga nghe được trong lòng rõ ràng không được tự nhiên, tìm cái cớ trở về phòng.

Lão phu nhân thì liên tiếp thở dài, tôn tử kém cỏi ngay cả ngoại tôn nữ đều chướng mắt, không biết Tô tiểu thư kia tâm ý như thế nào.

Tống Văn Thục thấy nữ nhi khẩu không trạch ngôn*, sợ lão phu nhân nghe mất hứng, đang định cáo lui, chợt nghe hạ nhân báo đại thiếu gia đã trở lại.

< * nói chuyện không kiêng nể, không nghĩ đến hậu quả >

Lão phu nhân cười nói:"Minh nhi trước đây từng gặp qua biểu ca, nay lớn rồi, không biết có còn nhận biết được hay không?"

https://thuviensach.vn

Chung Minh không có lên tiếng, trong lòng thầm nghĩ cho dù hóa thành tro ta cũng nhận thức ngươi.

Đang cười nói thì một người tiến vào, chỉ thấy hắn mặc trường bào màu lam, mang theo khăn chít đầu của thư sinh, da mặt trắng nõn, dung mạo anh tuấn, đúng là Tống đại thiếu gia Tống Tuấn Kiệt.

Chung Minh gặp mặt cừu nhân hết sức đỏ mắt, nhớ tới kiếp trước bị khuất nhục, hận không thể lột da rút xương hắn, xiết chặt nắm tay mới có thể áp chế lửa giận.

Tống Văn Thục thầm nghĩ, chất nhi (cháu trai) nàng mặc dù không hề có tiền đồ, may mà dung mạo vẫn tốt, Minh nhi bị nàng cưng chiều điêu ngoa tùy hứng, nếu gả cho người bên ngoài chỉ sợ làm cho cha mẹ chồng ghét bỏ, Tống gia rốt cuộc là nhà mẹ đẻ, không đến mức khi dễ Minh nhi, như thế xem ra, cũng không tính là chuyện xấu.

Tống Tuấn Kiệt vừa hồi phủ chợt nghe nói cả nhà biểu muội đến, hắn từng gặp qua biểu muội một lần, khi đó biểu muội mới mười tuổi, phấn điêu ngọc trác thật là đáng yêu, nay nữ đại mười tám biến, không biết bộ dáng thế nào, quần áo không đổi liền vội vàng chạy đến, mới vào cửa liền thấy trước mắt sáng ngời, hắn cũng coi như duyệt qua không ít người, từ tiểu thư khuê các cho đến danh kỹ thanh lâu đều không qua được biểu muội này của hắn, quả nhiên là chim sa cá lặn bế nguyệt tu hoa, đáng tiếc hắn đã có hôn ước, nếu không sẽ nghĩ hết biện pháp cưới nàng vào cửa, trong lòng thầm than đáng tiếc nhưng ngoài mặt vẫn mang tươi cười tiến lên, trước hết vấn an Tống Văn Thục, sau đó nói với Chung Minh: "Nói vậy vị này chính là Chung gia biểu muội phải không?" Trong mắt không che giấu được vẻ thưởng thức sắc đẹp.

Dù sao còn nhiều thời gian, chuyện báo thù nhất thời cũng không cần nóng lòng, Chung Minh giơ một nụ cười hư tình giả ý, ngọt ngào hô một tiếng: "Biểu ca".

https://thuviensach.vn

Nghe thanh âm nàng thanh thúy dễ nghe, Tống Tuấn Kiệt càng thêm động tâm .

Lão phu nhân biết hắn mới từ Tô phủ trở về, liền hỏi sự tình làm tới đâu rồi.

Tống Tuấn Kiệt đáp:"Tô Hầu Gia có việc công bên ngoài, phải mấy ngày nữa mới có khả năng hồi phủ, Tô tiểu thư có ở đó, chẳng qua không tiện gặp mặt, cho nên không thể đổi thành thiếp canh."

Lão phu nhân gật gật đầu, mới vừa rồi nữ nhi cùng ngoại tôn nữ cảnh tỉnh mới cảm thấy việc này làm có chút qua loa, ít nhất trước hết phải thăm dò cho rõ đối phương rồi lại đính hôn cũng không muộn, nhân tiện nói: " cả nhà cô cô ngươi khó có lúc đến đây, ngươi nhất định phải đảm đương vai trò chủ nhà cho tốt, nhất là với biểu muội ngươi, vẫn là lần đầu vào kinh, ngươi mang nàng đi du ngoạn một phen."

Tống Tuấn Kiệt lập tức đáp ứng.

Chung Minh lại nói:"Biểu ca sắp thành hôn cùng Tô tiểu thư, mang theo Minh nhi xuất môn chỉ sợ có nhiều bất tiện, nếu có chút nhàn ngôn toái ngữ* rơi vào tai Tô tiểu thư, vậy lại càng không tốt lắm, chỉ cần tìm hai tên hạ nhân mang con đi dạo chung quanh là có thể."

< * lời thêu dệt linh tinh ko căn cứ >

Lão phu nhân cũng đồng ý:"Vẫn là Minh nhi suy nghĩ chu đáo, Minh nhi cũng là một cô nương chưa lấy chồng, xác thực không quá thuận tiện, như vậy đi, ta đem bốn nha đầu xuân hạ thu đông cho con sai bảo, cần cái gì con cứ việc cùng các nàng nói."

Chung Minh nói:"Đa tạ ngoại tổ mẫu."

https://thuviensach.vn

Tống Tuấn Kiệt thất vọng ra mặt, Tống Văn Thục tuy có chút khó hiểu, nhưng nữ nhi biết nam nữ khác biệt hiển nhiên là chuyện tốt.

Dùng xong bữa trưa, buổi chiều Chung Minh liền mang theo bọn nha hoàn ra cửa, chẳng qua mới vừa đi ra đường cái, Chung Minh tìm lý do đuổi hết nha hoàn Tống phủ, chỉ dẫn theo Tri Thư, Tri Họa bên người.

Tri Họa hỏi nàng:"Tiểu thư, chúng ta đi đâu?"

Chung Minh ngựa quen đường cũ, tiêu sái trên đường cái ở kinh thành,"Đi, đi gặp Tô tiểu thư."

==========

Hầu gia là chức vụ, mình viết hoa chữ Hầu chứ không phải cha Tô Tử Mặc tên Tô Hầu nha (◠_◠;), với có một số từ không ảnh hưởng nhiều thì mình chuyển luôn cho dễ hiểu để khỏi giải thích, ví dụ như ngọ thiện mình thay bằng bữa trưa luôn.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 6: Tô Tiểu Thư

Trên đường đi Tô phủ có ngang qua Vân Yến lâu, Chung Minh đi vào chọn mấy thứ điểm tâm, đều là Tô Tử Mặc thích ăn, Tri Thư, Tri Hoạ ngạc nhiên nhìn, hỏi nàng làm sao biết món Tô tiểu thư yêu thích, tất nhiên Chung Minh sẽ không nói cho các nàng nguyên nhân chân chính, chỉ nói là do nàng đoán bừa.

Chung Minh muốn gặp Tô Tử Mặc, hạ nhân trong Tô phủ hỏi người tới là ai, Chung Minh không giấu thân phận, nói thẳng: "Ta là biểu muội Tống Tuấn Kiệt". Quả nhiên Tô Tử Mặc đáp ứng gặp nàng.

Lại nói tiếp Tống Văn Thục cũng là tiểu thư khuê các tinh thông cầm kỳ thư hoạ, đáng tiếc nữ nhi duy nhất của nàng nửa điểm không có học được, tường phòng tiếp khách có treo mấy bức tranh chữ, Chung Minh chỉ nhận biết chữ, chứ không thưởng thức hiểu được, cố tình chữ trên tranh còn viết rất cuồng loạn, nhìn thật lâu cũng không nhận thức hết, đành phải lắc đầu buông tha.

"Chung cô nương lắc đầu là do cảm thấy chữ này viết không tốt?"

Phía sau truyền đến một thanh âm dịu dàng, Chung Minh không cần quay đầu cũng biết là Tô Tử Mặc, vừa định nói là vì mình không nhìn được hết mặt chữ mới lắc đầu, nhưng tình cờ liếc mắt thấy phía dưới tranh chữ có con dấu hồng, nguyên lai chữ là Tô Tử Mặc viết, lập tức thay đổi chủ ý, chậm rãi nói: "Chữ viết rất tốt, chỉ đáng tiếc..."

"Đáng tiếc cái gì?" Tô Tử Mặc hỏi.

https://thuviensach.vn

Chung Minh xoay người lại, hai người đồng thời sửng sốt, Chung Minh sững sờ, là vì kiếp trước vẫn đem Tô Tử Mặc làm tình địch, cho nên trong lòng không ngừng xấu xí hóa nàng, tuy biết bộ dạng nàng không tệ nhưng bất quá chỉ hơn người bình thường một chút thôi. Hiện giờ hoàn cảnh đã khác xưa, nàng không ngờ rằng Tô Tử Mặc thật sự đoan trang tú nhã đến vậy, khí chất xuất chúng, khó trách mấy tiểu thiếp của Tống Tuấn Kiệt nói nàng không bằng Tô Tử Mặc. Nàng ngoại trừ mẫu thân cho vẻ bề ngoài, cùng phụ thân cho nàng tiền tài để tiêu xài thì gần như không có chút vẻ đẹp bên trong nào...

Tô Tử Mặc thì không khỏi thán sợ không ngờ lại có tiểu mỹ nhân như vậy, bất quá ý niệm này chỉ chợt loé qua trong đầu, nói:"Thỉnh Chung cô nương chỉ ra chữ này không tốt chỗ nào."

Chung Minh làm sao biết tranh chữ thế nào, chẳng qua vẫn là cố làm ra vẻ, sau mới nói:" Chữ này tuy cứng cáp có lực, nhưng lại xuất ra từ tay nữ tử."

Tô Tử Mặc âm thầm gật đầu, chỉ bằng điểm này Chung Minh đã giỏi hơn những văn nhân mặc khách kia, nhà nàng thường xuyên có đệ tử của phụ thân về làm khách, nhưng mà mỗi khi nhìn đến tranh chữ này, lại đều nói là nam nhân viết, chẳng lẽ nữ nhân thì không viết ra được chữ có khí lực?

Chung Minh lại nói: "Ta thấy cô nương kia hẳn là rất tâm đắc tranh chữ này". Nếu không cũng sẽ không đặt tại đại sảnh để khách nhân thưởng thức.

Tô Tử Mặc lại gật gật đầu, nàng xác thực rất vừa lòng cuồng thảo* này.

< * Chữ thảo (thảo thư) là thư thể được viết nhanh nhất, bút pháp phóng khoáng. Có chữ Hán khi viết bình thường theo lối chữ khải thì phải viết rất nhiều nét nhưng với thảo thư thì có thể viết bằng một nét. Nhiều chữ có thể

https://thuviensach.vn

viết liên miên nối tiếp nhau chỉ bằng một nét, thí dụ như cuồng thảo (狂草) (chữ thảo viết điên cuồng) của Hoài Tố (hình cover chương này) >

Chung Minh rung đùi đắc ý nói:"Chỉ tiếc vẽ hổ bất thành, lại thành vẽ chó, đặt tại nơi này chính là để người chê cười".

Chữ tâm đắc bị hạ thấp như thế, cho dù là Tô Tử Mặc tính tình có tu dưỡng, vẫn là cau mày, có chút không vui nói: "Nguyện nghe cho rõ".

Chung Minh mục đích chính là chọc giận nàng, thật sự đâu biết thế nào, tiếp tục bịa chuyện nói: "Chữ này đặt bút có lực, đáng tiếc viết chậm nên không đủ, mà người viết lại miễn cưỡng nên cuối cùng thành ra là dùng lực quá độ, bởi vậy tranh chữ này có thể nói có nhiều nét bút hỏng". Lại chỉ vào một chữ ít ỏi nhận biết được trong số đó, nói: "Nhất là chữ này, nét bút rõ là hỏng rồi".

Ngoài ý liệu là, Tô Tử Mặc cũng không bởi vì Chung Minh hồ ngôn loạn ngữ mà thẹn quá hoá giận, chỉ lẳng lặng đứng ở nơi đó, suy tư thật lâu mới nói: "Đa tạ Chung cô nương nói cho biết, thụ giáo".

Chung Minh nghe được cằm muốn rớt, chẳng lẽ nói bậy trúng bạ thật a? Kỳ thật lời nàng phê bình rất mạnh, chỉ là tính tình Tô Tử Mặc, dựa vào việc Tống Tuấn Kiệt nạp thiếp mà nói, Tô Tử Mặc rõ ràng không tức giận, vẫn cho phép một đám tiểu thiếp vào cửa, bị đám tiểu thiếp chèn ép cũng không lên tiếng, liền chứng minh nàng là một chủ mẫu vô cùng bao dung.

Tô Tử Mặc nghĩ đến lời Chung Minh nói mặc dù không trúng ý, bất quá lời thật lòng thì khó nghe, có lẽ chữ này viết thực sự không tốt, chỉ là người khác nể tình phụ thân nàng mà không dám vạch mặt thẳng ra, khó được có người dám nói thật, nàng đương nhiên khiêm tốn tiếp nhận, huống chi lúc nàng viết chữ này quả thật có chút lực bất tòng tâm, dù sao cuồng thảo cũng không phải thể loại bút pháp nàng am hiểu. Dĩ nhiên cuối cùng nàng

https://thuviensach.vn

cũng biết ngay cả mặt chữ Chung Minh còn không nhận thức được đầy đủ chỉ là đánh giá lung tung, chẳng qua đó là chuyện về sau.

Tô Tử Mặc vừa mới vào cửa liền thấy được Chung Minh mang đến điểm tâm, ngược lại không cảm thấy có gì kỳ quái, Chung Minh là biểu muội Tống Tuấn Kiệt, Tống Tuấn Kiệt vì lấy lòng nàng, cùng hạ nhân trong phủ hỏi thăm nàng yêu thích cái gì cũng chẳng có gì lạ.

Tô Tử Mặc mời Chung Minh vào ngồi, sau đó hỏi:"Chung cô nương tới tận cửa thăm, không biết có chuyện gì sao." Nàng nghe hạ nhân nói, Tống Tuấn Kiệt sáng sớm đã tới cửa trao đổi thiếp canh, bởi vì phụ thân không ở đây nên chưa đổi thành. Hắn còn muốn cùng nàng gặp mặt, bất quá bị nàng cự tuyệt , dù sao bọn họ chưa thành hôn, nam nữ khác biệt giữ khoảng cách vẫn tốt hơn.

Chung Minh lại đây đương nhiên là khuyên nàng từ hôn , nói thẳng: "Ta khuyên ngươi đừng gả cho biểu ca ta".

Tô Tử Mặc nghe được ngạc nhiên, nhướng mi, hỏi: "A, đây là vì sao?"

Hiển nhiên Chung Minh không thể nói việc kiếp trước cho nàng nghe, nếu không chắc chắn bị người trước mặt nói nàng ngu ngốc, chỉ nói: "Nói tóm lại, ngươi nên nghe ta khuyên, không lấy chồng đối với ngươi mới có lợi".

Tô Tử Mặc cũng không buông tha, lại hỏi:"Có lợi chỗ nào?"

Bởi vì biểu ca ta là một tên cặn bã, không gả cho hắn tất nhiên là chuyện tốt, những lời này Chung Minh ngậm trong miệng rốt cuộc chưa nói ra ngoài, dù sao hiện giờ Tống Tuấn Kiệt còn nguỵ trang làm cừu, chưa làm ra chuyện gì xấu, nàng nói gì cũng chưa có bằng chứng, bất quá chỉ tới để cảnh tỉnh Tô Tử Mặc mà thôi, lười giải thích nhiều, "Ta chỉ nói cho ngươi biết một tiếng, ngươi nghe cũng được mà không nghe cũng được, nếu ngươi vẫn cố ý gả cho hắn, về sau đừng có hối hận".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc nói:"Chung cô nương là biểu muội Tống công tử, đột nhiên tới cửa khuyên ta đừng gả cho biểu ca cô nương, chớ không phải là Chung cô nương cũng có ý với Tống công tử?"

Quả nhiên thông minh, bất quá đó là kiếp trước, hiện tại, cho dù biểu ca quỳ gối trước mặt nàng, nàng cũng sẽ không đáp ứng, muốn kết hôn nàng à, cút đi chết đi! Chung Minh trả lời kiên định: "Ta không thích biểu ca ta".

"Nếu ta chưa đoạt ý trung nhân của Chung cô nương, vì sao Chung cô nương có đề nghị này?" Tô Tử Mặc quả thật tò mò.

Xem ra hôm nay không nói rõ ràng, Tô Tử Mặc sẽ không bỏ qua, hơn nữa cũng không tất yếu giấu diếm vì tên sài lang kia, Chung Minh liền đem lời nói thật nói cho nàng,"Biết biểu ca ta không phải người tốt được rồi".

Tô Tử Mặc lại càng khó hiểu, "Ta cùng Chung cô nương trước còn chưa gặp mặt, vì sao cô nương phải giúp ta? Hơn nữa, cô nương làm sao biết phẩm hạnh của ta thế nào, hoặc là có khi ta cùng với biểu ca cô nương là cá mè một lứa thì sao?"

Chung Minh không kiên nhẫn ,"Ngươi không nên hỏi nhiều như vậy, chỉ cần biết biểu ca ta không phải người tốt, lòng hắn giả dối còn không có bản lãnh, sau khi cưới ngươi, chẳng những nạp thiếp còn đi thanh lâu, ngươi là tiểu thư, chịu được phu quân như vậy sao?"

Tô Tử Mặc chống cằm nhìn Chung Minh, xem bộ dáng Chung Minh không giống như đang nói lẫy vì giận, nhưng nàng cũng không thể vô duyên vô cớ mà hạ thấp biểu ca của mình để giúp một người xa lạ, việc này không phải càng thêm quái dị sao? Hơn nữa chuyện sau này còn chưa có phát sinh, nàng làm sao biết Tống Tuấn Kiệt hết nạp thiếp rồi còn đi thanh lâu?

Chung Minh thấy nàng vẫn là mang dáng vẻ không tin mình, đành phải buông tay nói: "Lời nên nói cũng nói rồi, tin hay không tùy ngươi, cáo từ ."

https://thuviensach.vn

Dứt lời liền đứng lên.

"Chung cô nương xin dừng bước." Tô Tử Mặc kêu nàng lại.

Chung Minh quay đầu,"Còn có chuyện gì?"

Tô Tử Mặc nói:"Ta chỉ là muốn nói cho Chung cô nương, hôn nhân đại sự trước giờ đều là do cha mẹ định đoạt, ta không thể nào lựa chọn, bất quá cũng muốn cảm ơn hảo ý của Chung cô nương, còn có phần điểm tâm này".

Chung Minh thất vọng lắc lắc đầu, bỏ lại một câu,"Thật sự là cứng đầu không nghe." Nói xong cũng không quay đầu lại tiêu sái rời đi.

Tô Tử Mặc trở lại trong phòng, cân nhắc lời Chung Minh nói, không biết là thật hay là giả, việc hôn nhân này từ lúc nàng còn rất nhỏ liền định ra rồi, nàng đương nhiên cũng quan tâm phu quân tương lai ngày thường là bộ dáng thế nào, phẩm tính ra sao, hỏi thăm bốn phía mới biết Tống Tuấn Kiệt diện mạo anh tuấn, phẩm hạnh đoan chính, mặc dù không có công danh, nhưng cũng là người biết chăm chỉ tiến tới, nàng cũng không trông mong gì nhiều, điều kiện như vậy đã cảm thấy mỹ mãn. Hiện tại Chung Minh lại nói cho nàng, Tống Tuấn Kiệt căn bản chính là kẻ không học vấn không nghề nghiệp còn ăn chơi trác táng, tự nhiên kinh hãi, sự tình liên quan đến hạnh phúc cả đời nàng, quyết không thể có tai như điếc, xem ra nàng phải tự mình hỏi thăm, điều tra cho rõ chân tướng, nghĩ nghĩ liền viết một phong thư, sai nha đầu Thanh Nhi luôn hầu hạ bên người, đưa cho Tống phủ biểu tiểu thư.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 7: Vô Sự Hiến Ân Cần

Thời hưng thịnh của Tống gia là khi Tống lão gia còn trên đời, đông vui như trẩy hội, bọn người nịnh bợ Tống gia nối liền không dứt, lão gia tử vừa đi, chưa vài năm Tống Chuyên Nghiệp cũng bệnh chết theo, quan lương bị chặt đứt, tình trạng trong nhà xuống dốc không phanh, may mà còn có vài mẫu ruộng tốt cùng mấy cửa tiệm chứ không thì chẳng có gì để thu vào, bất quá làm sao so được với trước kia, từ việc đầu lĩnh là Tống lão phu nhân nhịn ăn nhịn mặc, hạ nhân cũng giảm hết một nửa, đừng nói là so với người giàu trong kinh thành này, cho dù so với Chung gia cũng là không bằng, Tống Văn Thục xem ở trong mắt chỉ cảm thấy lòng chua xót, rốt cuộc vụng trộm đưa chút bạc cho lão phu nhân, rảnh rỗi liền bồi bên cạnh lão phu nhân nói việc nhà, bù lại nhiều năm chưa tẫn hiếu.

Mã Nguyệt Nga thứ nhất là vì việc năm đó, thứ hai vì bị mẹ con Tống Văn Thục chèn ép, đã nhiều ngày còn chưa ra khỏi cửa phòng, đồ ăn đều sai hạ nhân đưa đến trong phòng.

Tống Tuấn Kiệt là kẻ không có việc gì, bình thường toàn cùng đủ hạng người trong xã hội đi ra ngoài chơi bời, hiện tại cả nhà cô cô đến đây, đột nhiên thu lại tính tình, an phận thủ thường ở trong nhà, tìm cách mang lại niềm vui cho biểu muội bộ dáng như thiên tiên của hắn, đổi lại là kiếp trước, Chung Minh tất nhiên cao hứng, ước gì mỗi ngày biểu ca đều vây quanh nàng, hiện giờ chỉ cảm thấy phiền phức.

Vừa dùng xong bữa trưa, Tống Tuấn Kiệt lại tới nữa, trên tay bưng dưa hấu ướp lạnh, nói làm cho Chung Minh ăn tráng miệng, Chung Minh không cảm kích nhưng vẫn nói tiếng cảm ơn. Tống Tuấn Kiệt mượn cơ hội ngồi

https://thuviensach.vn

xuống, tìm chuyện nói cùng nàng, Chung Minh miễn cưỡng tiếng có tiếng không đáp lời, trong lòng thầm nghĩ, kiếp trước nàng luôn theo đuổi sau lưng biểu ca, hiện tại ngược hoàn toàn, nam nhân này quả nhiên là thứ hèn mọn đáng khinh, ngươi theo đuổi hắn, hắn không cảm kích, ngươi không để ý tới hắn, hắn lại dán dính ngươi.

"Biểu muội ngày thường thích cái gì?" Tống Tuấn Kiệt hỏi.

Chung Minh nghiêng người, sai Tri Họa lấy miếng dưa hấu đưa cho nàng, trời nóng như vậy không tất yếu để mình chịu thiệt, cắn một miếng nhỏ rồi mới nói: "Đơn giản chính là đi dạo phố, mua chút y phục trang sức". Những lời này là sự thật, nàng không biết cầm kỳ thư hoạ gì cả, công việc nhà nàng cũng không hiểu, ngày thường cũng chỉ mua chút y phục trang sức, không giống mấy đại cô nương tiểu thư nhà người ta.

Ánh mắt Tống Tuấn Kiệt sáng lên, cuối cùng cũng hỏi ra điểm yêu thích của mỹ nhân, lập tức đề nghị:"Biểu muội đến kinh thành cũng đã mấy ngày, ta xem muội ăn mặc, y phục vẫn là theo trong nhà mang đến, không bằng ta cùng biểu muội đi ra ngoài đi dạo, làm thêm chút sự việc như thế nào?" Trong lời nói còn mang theo cảm giác đắc ý, dù sao hắn cũng là cậu ấm kinh thành.

Người ta nói vô sự hiến ân cần, phi gian tức đạo*, Chung Minh vốn muốn cự tuyệt, lại nhớ đến kiếp trước biểu ca ăn của nàng, dùng của nàng, cuối cùng còn đem bán nàng, kiếp này nhất định phải lấy lại của hắn, từng giọt từng giọt lấy trở về cũng không đủ, hơn nữa hiện giờ Tống gia vẫn là có chút của cải, nên nàng nhân tiện nói: "Cũng tốt, dù sao cũng là nhàn rỗi". Cố ý lớn tiếng nói với Tri Hoạ, "Đi qua chỗ lão gia lấy chút bạc, ta muốn cùng biểu ca xuất môn mua ít đồ".

< * ~ Khi không mà tỏ ra ân cần, không phải chuyện gian trá thì cũng là chuyện trộm cắp >

https://thuviensach.vn

Tống Tuấn Kiệt vội nói:"Biểu muội ở nhà của ta làm khách, có thể nào để cho biểu muội tiêu pha, muội chờ ta một chút, ta đi phòng thu chi lấy chút bạc."

Chung Minh nháy mắt ra hiệu cho Tri Họa.

Tri Họa là nô tì tri kỷ, lập tức hiểu được dụng ý của nàng, đi ra theo Tống Tuấn Kiệt, "Thiện ý" nhắc nhở hắn,"Biểu thiếu gia, tiểu thư nhà nô tì ngày thường xài bạc, tiêu tiền như nước, chỉ sợ.....".

Tống Tuấn Kiệt lập tức hiểu ý gật đầu:"Hiểu được." Đến phòng thu chi lấy trước một trăm lượng, ngẫm lại cầm thêm một trăm lượng, hai trăm lượng bạc không phải số lượng nhỏ, quản phòng thu chi Tài thúc hỏi hắn lấy để làm gì, thuận tiện báo cáo cuối tháng cho lão phu nhân, khó có khi biểu muội đáp ứng cùng hắn ra ngoài, làm sao Tống Tuấn Kiệt đổ lên đầu biểu muội được, liền nói chính hắn muốn dùng.

Chung Minh đã chờ ở cửa, Tri Họa bung dù cho nàng, Tống Tuấn Kiệt xa xa nhìn qua, biểu muội đẹp như tranh vẽ, hắn trăm phương nghìn kế dụ dỗ Chung Minh đi ra ngoài, kỳ thật cũng là có tư tâm, ngày thường đám bạn uống rượu mua vui chung với hắn luôn chê cười hắn không có nữ nhân bên người, làm cho hắn thật mất mặt. Tống Tuấn Kiệt hắn dựa vào gương mặt này, cho dù không có bạc, cũng có một đống nữ nhân xáp lại, chẳng qua ngại hôn sự hắn cùng Tô Tử Mặc, không dám làm xằng làm bậy, nếu bị Tô Hầu gia biết, không thể nghi ngờ là hôn sự sẽ bị huỷ bỏ. Hiện giờ thì tốt rồi, hắn mang Chung Minh theo, Chung Minh là biểu muội hắn, người bên ngoài cũng không thể nói được cái gì, dáng vẻ Chung Minh lại khuynh quốc khuynh thành, làm cho hắn nở mày nở mặt, mấy tên kia nhất định hâm mộ đỏ cả mắt.

Tri Họa đã cảnh tỉnh trước cho Tống Tuấn Kiệt, tiểu thư nhà nàng tiêu tiền như nước, hắn cũng không nghĩ nhiều, cảm thấy mua y phục thôi thì có

https://thuviensach.vn

thể tốn bao nhiêu bạc, huống chi hắn còn cố ý mang nhiều ngân lượng một chút khi xuất môn, đáng tiếc hắn vẫn là coi thường Chung Minh rồi.

"Cái này, cái này, còn có cái này", Chung Minh lấy ra một đống y phục, "Tốt lắm, đóng gói hết thảy mấy cái này".

"Này, này, còn có này", Chung Minh lấy ra mấy thứ không chớp mắt ở một cửa tiệm vật phẩm trang sức, "Lấy đi, đều do hắn chi trả".

May mà Tống Tuấn Kiệt dẫn Chung Minh đi không phải cửa tiệm quý nhất kinh thành, nếu không đừng nói hai trăm lượng, chính là hai ngàn lượng cũng không đủ cho Chung Minh tiêu xài, mắt thấy bạc trong hầu bao càng ngày càng ít, mặt Tống Tuấn Kiệt có chút không nhịn được.

Chung Minh tất nhiên xem ở trong mắt, trong lòng cười lạnh, bất quá mới xài từng ấy bạc của ngươi mà ngươi đã có bộ dáng như thế, phải biết rằng kiếp trước chỉ cần hắn mở miệng, ít thì mấy trăm nhiều thì cũng mấy ngàn lượng bạc, mặt mày nàng cũng không nhăn chút nào đã cho hắn mượn.

Mắt thấy mặt trời sắp lặn, Chung Minh hưng trí cũng hết, liền không tính tiếp tục khó xử hắn, quyết định hồi phủ.

Tống Tuấn Kiệt thở phào một hơi, nếu Chung Minh mua tiếp nữa, chỉ sợ phải sai người về phủ lấy bạc, hắn trong lòng sớm có kế hoạch, ân cần nói:"Ta cùng với vài bằng hữu đã hẹn buổi tối cùng nhau ăn cơm, chỗ đó cách nơi này không xa, muội hồi phủ cũng không có chuyện gì làm, không bằng đi chung đi".

Chung Minh mí mắt cũng chưa nâng, thản nhiên nói:"Ta mệt mỏi.".

Tống Tuấn Kiệt vội nói:"Vậy càng phải tới đó trước nghỉ chân một chút, nghỉ khoẻ rồi thì trở về cũng không muộn".

https://thuviensach.vn

Chung Minh thấy hắn thân thiện như thế, đoán là không có chuyện gì tốt, làm sao cho hắn toại nguyện, nói: "Mẹ ta nói, một cô nương buổi tối tốt hơn vẫn không nên xuất môn, miễn cho gặp kẻ xấu phải chịu thiệt".

Tống Tuấn Kiệt lập tức vỗ ngực nói:"Có biểu ca ở đây."

Ta đang nói chính là ngươi! Chung Minh rốt cuộc không thèm cho hắn mặt mũi, nghênh ngang mà đi.

Tống Tuấn Kiệt đứng ở tại chỗ, nhìn bóng dáng Chung Minh đi xa, oán hận nói:"Trước cho ngươi đắc ý, sớm muộn gì có một ngày ta cũng bắt ngươi vào tay ta."

Chung Minh vừa trở lại Tống phủ, Tri Thư liền giao cho nàng một phong thư, nói là Tô Hầu gia quý phủ đưa tới, Chung Minh có chút buồn bực,"Xác định không phải đưa biểu ca mà là cho ta ?"

Tri Thư gật gật đầu.

Chung Minh tiếp nhận, trên phong thư quả nhiên viết thân gửi Chung cô nương, là bút tích Tô Tử Mặc, Tô Tử Mặc hẹn nàng buổi tối gặp mặt, xem ra Tô Tử Mặc nghe lời nàng khuyên, muốn hỏi thăm chuyện biểu ca.

Giúp người giúp cho trót, đưa phật đưa đến tây phương, Chung Minh thay đổi y phục xuất môn, vừa lúc gặp Tống Văn Thục, Tống Văn Thục hỏi nàng muộn như vậy còn đi đâu.

Chung Minh trả lời:"Gặp một bằng hữu."

Bọn họ đến kinh thành mới bất quá mấy ngày, nhanh vậy liền kết giao bằng hữu sao ? Tống Văn Thục còn muốn hỏi tiếp, đã không thấy bóng dáng Chung Minh đâu, vội vàng phân phó Tri Thư, Tri Hoạ đuổi theo, làm cho các nàng trăm ngàn chú ý an toàn.

https://thuviensach.vn

Đến địa điểm ước định, Tô Tử Mặc đã tới rồi, bên người cũng chỉ dẫn theo một nha đầu.

Chung Minh đi qua ngồi, Tô Tử Mặc kêu Thanh Nhi rót một chén trà cho nàng, Chung Minh nói:"Ngươi không phải không tin lời ta nói sao, vì sao còn muốn hẹn ta gặp mặt?"

Tô Tử Mặc nói:"Ta nếu hẹn ngươi, nhất định là tin lời ngươi nói, chẳng qua nói miệng không bằng chứng, ta muốn tận mắt thấy mới tin hoàn toàn được".

Chung Minh nói:"Chứng cớ ta không có, bất quá coi như vận khí ngươi tốt, biểu ca ta đêm nay hẹn đám hồ bằng cẩu hữu* của hắn ăn cơm, nói không chừng có thể tìm được dấu vết gì đó".

<*bạn xấu>

Tô Tử Mặc Nhíu mày,"Ý của ngươi là, chúng ta đi nghe lén?" Nàng lớn như vậy, còn chưa từng làm chuyện gì không quang minh chính đại.

Chung Minh nhìn vẻ mặt nàng mang đầy khó xử, nhất định là khinh thường loại chuyện này, nên cười lạnh: "Ngươi cũng có thể trực tiếp hỏi biểu ca ta".

Tô Tử Mặc nghe ra ý tứ trào phúng của nàng, nếu nàng quyết định tự mình điều tra rõ chân tướng, thì đã chuẩn bị tốt tâm lý, đứng dậy nói: "Phiền toái Chung cô nương dẫn đường."

Trên đường, Tô Tử Mặc đột nhiên nói:"Chung cô nương tâm địa không xấu, chính là tính tình kém một chút."

Chung Minh nghe được suýt cái lảo đảo.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 8: Nghe Lén

Chung Minh mang theo Tô Tử Mặc đi vào tửu lâu có Tống Tuấn Kiệt cùng bằng hữu của hắn, chưởng quầy thấy hai vị cô nương xinh đẹp như hoa tiến vào, y phục cũng cực gây chú ý, không dám chậm trễ, tự mình tiến lên tiếp đón, đem các nàng thỉnh hướng trên lầu.

Chung Minh hỏi hắn:"Ngươi có biết gian phòng của Tống Tuấn Kiệt ở đâu không?"

Hiển nhiên Tống Tuấn Kiệt là khách quen nơi này, chưởng quầy vừa nghe, lập tức giật mình nói:"Cô nương hỏi Tống công tử, ngài ấy ở gian phòng phía đông, ta dẫn hai vị cô nương đi qua."

Chung Minh vung tay lên nói:"Không cần, ngươi dẫn chúng ta đi qua gian sát vách."

Chưởng quầy trên mặt hiện vẻ khó xử:"Xin lỗi hai vị cô nương, gian phòng kia đã có người."

Chung Minh lấy trong người ra một thỏi bạc năm mươi lượng, "Làm cho bọn họ đi đi".

Chưởng quầy xua tay nói:"Cô nương đừng gây khó xử, tiểu điếm mở cửa làm ăn buôn bán, thật sự không có đạo lý đuổi khách nhân."

Chung Minh lại lấy ra một thỏi bạc, chưởng quầy vẫn là uyển chuyển từ chối, Chung Minh hừ một tiếng, đẩy ra chưởng quầy, cửa cũng không gõ trực tiếp xông vào gian phòng, bên trong có một đôi nam nữ, đang ngồi

https://thuviensach.vn

cùng một chỗ thân thiết, Tô Tử Mặc vừa thấy lập tức quay đầu ra, Chung Minh thoải mái tiêu sái đi vào, đôi nam nữ nghe được tiếng cửa mở cũng là hoảng sợ, sắc mặt kinh hoảng, hiển nhiên là đang hẹn hò riêng tư, nam nhân mặt đỏ lên, tức giận nói:"Các ngươi là người nào, chưởng quầy , chuyện này là chuyện gì?"

Chưởng quầy cười cười nói:"Quấy rầy Tiền công tử , thật sự là vị cô nương này không nghe khuyên bảo, ta.....".

Chung Minh không đợi hắn nói xong, đem hai thỏi bạc đặt lên bàn,"Bổn cô nương muốn dùng gian phòng này, phiền toái hai vị rời đi."

Đôi nam nữ kia hai mặt nhìn nhau, nữ nhân nhỏ giọng nói: "Nếu các nàng cần, không bằng để lại cho các nàng đi."

Nam nhân kia có chút không tình nguyện, bất quá nhìn đến bạc trên bàn, cắn chặt răng, lấy bỏ vào trong người, sau đó kéo tay nữ nhân, nói:"Chúng ta đi." Đi tới trước mặt Chung Minh, muốn trừng mắt liếc nàng một cái, lại bị mỹ mạo của Chung Minh làm kinh sợ, thất thố đứng yên tại chỗ, nhìn chằm chằm Chung Minh, nữ nhân kia kéo hắn một phen, hắn mới hồi phục tinh thần lại, mặt lại một lần nữa đỏ bừng, chật vật đi ra ngoài.

Tô Tử Mặc xem hết ở trong mắt, nguyên lai bộ dáng xinh đẹp còn có bậc này ưu thế.

Chưởng quầy nhanh chóng thu dọn trên bàn, cười nói: "Hai vị cô nương dùng món gì, ta lập tức đi chuẩn bị."

Chung Minh cũng không hỏi Tô Tử Mặc, tùy tiện gọi mấy món ăn và một bầu rượu, rồi đuổi chưởng quầy đi.

Nha hoàn Thanh Nhi của Tô Tử Mặc xem không vừa mắt, trước kia tiểu thư nhà nàng vô luận đến chỗ nào đều được ưu đãi, Chung cô nương này

https://thuviensach.vn

đúng là không hiểu lễ phép, tỏ vẻ bất mãn tính nói, Tô Tử Mặc hướng nàng lắc đầu, Thanh Nhi đành phải câm miệng.

Chung Minh quay đầu vừa vặn thấy một màn như vậy, hỏi:"Làm sao vậy?"

Tô Tử Mặc cười cười nói:"Chung cô nương quả thật hào phóng." Ra tay một cái chính là một trăm lượng bạc.

Chung Minh không có nghe ra ý trào phúng trong lời nói, còn đắc ý: "Cái này gọi là có tiền có thể sai khiến quỷ ma."

Thanh Nhi thầm nói:"Có bạc là rất giỏi sao, cũng không phải mỗi người đều như vậy."

Chung Minh nhíu mày, bạc đương nhiên tốt, nàng từ nhỏ đến lớn, không có chuyện gì là không cần bạc, chưa kể kiếp trước biểu ca nàng cũng là vì bạc mới hãm hại nàng, cười lạnh nói: "Khá lắm nha đầu thanh cao, dám khinh thường bạc, ta hỏi ngươi, thứ mà tiểu thư nhà ngươi mặc trên người, mang trên đầu không phải dùng bạc mua à? Ngươi ở bên cạnh nàng ta hầu hạ ngày đêm có phải vì bạc hay không? Vì cái gì nàng là tiểu thư mà ngươi là nha đầu, còn không phải bởi vì ngươi không có bạc hay sao?"

Thanh Nhi bị nàng liên tục đặt câu hỏi, hơn nửa ngày mới phục hồi, rõ ràng nàng không phải ý tứ này, ý của nàng là, Chung Minh ngay cả lễ nghĩa cơ bản nhất cũng đều không hiểu, chỉ biết dùng bạc đập người.

Chung Minh thấy Thanh Nhi không nói chuyện, còn chưa chịu buông tha, lại nói:"Bất quá cũng khó trách, có cái gọi là gần mực thì đen gần đèn thì sáng, chủ tử ngươi thanh cao, ngươi tự nhiên cũng học theo."

Tô Tử Mặc cười cười không có lên tiếng, chỉ cảm thấy vị này Chung cô nương thật có ý tứ.

https://thuviensach.vn

Thanh Nhi sốt ruột, Chung Minh nói nàng thì không sao, nhưng không thể nói đụng đến tiểu thư nàng, vội la lên: "Thanh cao cái gì, tiểu thư nhà ta hàm dưỡng tốt mới không so đo với ngươi."

Chung Minh hừ một tiếng nói:"Nàng còn không phải cũng ngồi chỗ này nghe lén biểu ca nói chuyện như ta thôi."

Tô Tử Mặc cuối cùng lên tiếng, trách mắng:"Thanh Nhi, Chung cô nương có hảo ý giúp chúng ta, cảm kích còn không kịp, có thể nào chống đối nàng, mau xin lỗi Chung cô nương."

Thanh Nhi cực kỳ ủy khuất, mặc dù rất không tình nguyện, vẫn là đi đến trước mặt Chung Minh, nói:"Chung tiểu thư đại nhân rộng lượng, thỉnh không cần tính toán chi li với tiểu nha đầu như ta."

Chung Minh không khách khí nói:"Ta còn không có rảnh rỗi như vậy". Thái độ vô cùng ngạo mạn.

Thanh Nhi đứng ở phía sau Tô Tử Mặc, dùng thanh âm rất nhỏ, bất mãn hừ một tiếng.

Tô Tử Mặc nghe được chính là cười khẽ lắc đầu.

Chung Minh đi đến góc tường, dán lỗ tai lên tường, nghe trong chốc lát, hưng phấn ngoắc tay Tô Tử Mặc,"biểu ca ta ngay tại cách vách, mau tới đây nghe một chút bọn họ đang nói cái gì."

Tô Tử Mặc thật kinh ngạc với chuyển biến của Chung Minh, vừa rồi còn nổi giận cùng Thanh Nhi, trong nháy mắt giống như hoàn toàn đã quên, tập trung vào sự kiện khác, nhìn lại bộ dáng của Chung Minh liền như con thằn lằn cả người dán trên vách tường, nhưng một chút cũng không thấy buồn cười, hơn nữa tư thái còn rất đẹp, đột nhiên nghĩ đến, có một biểu muội xinh đẹp như vậy cạnh bên người, Tống Tuấn Kiệt có thể xem nhẹ sao?

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc tự nhiên sẽ không giống Chung Minh, chỉ đến gần tường, liền nghe được thanh âm cách vách.

Một người nói:"Tống huynh, rượu cũng rót ba lần rồi, giai nhân của huynh sao còn chưa đến?"

Một người khác nói:"Đúng vậy, Tống huynh sẽ không vì mặt mũi mà nói dối đi?"

Lại có người a dua theo ồn ào nói:"Hay để ta nói Tống huynh không có duyên với nữ sắc đi, nếu không vì cái gì từ trước tới nay lâu như vậy, chưa bao giờ thấy có nữ nhân bên người Tống huynh?"

Tiếp theo là một trận cười ha ha.

Qua một hồi lâu mới nghe được thanh âm Tống Tuấn Kiệt: "Ta lừa các ngươi làm chi, biểu muội ta chính là có việc mới không tới, hơn nữa bộ dáng biểu muội ta xác thực rất đẹp, không phải ta nói mạnh miệng chứ, cho dù đem cô nương đẹp nhất kinh thành tìm đến, cũng không bằng một đầu ngón tay so với biểu muội ta."

Chung Minh mang Tô Tử Mặc lại đây, là muốn bắt quả tang Tống Tuấn Kiệt, không nghĩ tới bọn họ thế nhưng lại thảo luận về nàng, quay đầu qua xem Tô Tử Mặc, chỉ thấy nàng tựa tiếu phi tiếu nhìn mình, bên tai nóng lên, lầu bầu nói:"Ta cùng biểu ca ta không quan hệ, ta cũng không biết hắn vì cái gì lại nói ta như vậy." Thấy Tô Tử Mặc tựa hồ không tin, nên không giải thích tiếp , tiếp tục dán tường nghe ngóng.

Một người nói:"Tống huynh khen biểu muội huynh là cực phẩm nhân gian, vậy so với thê tử chưa vào cửa của huynh, Tô tiểu thư thì như thế nào?"

Tống Tuấn Kiệt nói:"Ta còn không thấy qua Tô tiểu thư, không dám bình luận lung tung."

https://thuviensach.vn

Có người đưa ra giả thiết:"Nếu bộ dạng Tô tiểu thư không bằng biểu muội Tống huynh, Tống huynh phải lựa chọn thế nào?"

Không nghĩ tới Tống Tuấn Kiệt trả lời hiên ngang lẫm liệt,"Vô luận so đẹp hơn hay là so kém hơn, Tống Tuấn Kiệt ta cũng sẽ không vì sắc mà phụ bạc người, ta cùng Tô tiểu thư có hôn ước, tự nhiên cũng sẽ không liếc mắt đến nữ nhân khác, hôm nay sở dĩ ta muốn dẫn biểu muội ta đến đây, bất quá là muốn làm cho các vị diện kiến một chút thôi."

Chung Minh nghe được giận không kiềm được, nguyên lai mấy ngày nay Tống Tuấn Kiệt ân cần với nàng là vì mục đích này, tuy nói nàng cũng không để ý biểu ca có thích mình hay không, có điều nữ nhân đều là hư vinh , bị người khinh thị trong lòng khó tránh khỏi có hụt hẫng.

Ngược lại Tô Tử Mặc âm thầm gật đầu, xem ra Tống Tuấn Kiệt cũng không vô sỉ giống như Chung Minh miêu tả, ít nhất từ cuộc đối thoại của bọn họ thì nhìn không ra, thình lình nghe Chung Minh bên cạnh căm giận nói:"Thật không biết xấu hổ, có bản lĩnh ngươi cưới nữ nhân họ Tô rồi về sau đừng có nạp thiếp!" Tô Tử Mặc sửng sốt, Chung Minh tựa hồ thật xem mình như kẻ thù, chẳng qua Chung Minh cũng rõ ràng nói qua nàng ấy không thích biểu ca.

Lại nghe trong chốc lát, vẫn là không hề thu hoạch được gì, mỗi một vấn đề Tống Tuấn Kiệt đều trả lời chính khí nghiêm nghị, vừa không háo sắc cũng không tham tài, thật giống như ở giữa một đám ăn chơi trác táng, chỉ có duy nhất hắn không bị nhiễm nước bùn, thật đúng là giả vờ giả vịt.

Chung Minh không nghe tiếp, nghe nữa chỉ muốn buồn nôn, lại nhìn Tô Tử Mặc, theo vẻ mặt mà phán đoán, hiển nhiên Tô Tử Mặc càng tin tưởng lời nói của Tống Tuấn Kiệt, trong lòng càng giận, thôi, Tô Tử Mặc phải gả thì cứ gả, tương lai hối hận cũng không liên quan đến nàng, nàng cần gì phải xen vào việc của người khác, thở phì phì nói:"Ta đi đây."

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc tự nhiên nhìn ra trong lòng Chung Minh không thoải mái, chính là trong lòng vô cùng tò mò, Chung Minh thoáng chốc thì giúp nàng, thoáng chốc lại giống như có địch ý với nàng, nếu là Chung Minh thích Tống Tuấn Kiệt thì còn lý giải được, cố tình từ mỗi lời nói cử động của Chung Minh đều nhìn ra được nàng thực chán ghét biểu ca của nàng.

Dù là Tô Tử Mặc sáng trí, cũng không nghĩ ra được nguyên nhân trong đó.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 9: Thương Nghị

"Thật sự là chó cắn Lã Động Tân*, không nhìn được lòng tốt người ta." Từ tửu lâu trở về, cơn giận của Chung Minh còn sót lại chưa tan, cầm quạt quạt vù vù.

< * ~chỉ bản thân vô duyên vô cớ gặp phải những chuyện không như ý, ách giữa đàng lại mang vô cổ, làm ơn mà mắc oán. >

Tri Họa thật cẩn thận hỏi nàng:"Tiểu thư giận ai vậy?"

Chung Minh tức giận nói:"Đương nhiên là cái người Tô Tử Mặc kia."

Tri Thư hỏi theo:"Tô tiểu thư như thế nào lại chọc giận tiểu thư ?"

"Nàng....." Chung Minh đúng là đáp không được, ngẫm lại Tô Tử Mặc xác thực không trêu chọc nàng nổi giận, thậm chí đối mặt với sự khiêu khích của nàng cũng chỉ là cười cho qua, rõ là hàm dưỡng tốt hơn tính hẹp hòi của nàng nhiều, đành phải nói,"Nàng không tin ta." Mà đi tin tưởng cái tên Tống Tuấn Kiệt mở miệng ra toàn nói dối kia.

Từ sau khi đến kinh thành, Tri Thư Tri Họa đi theo bên người Chung Minh, trong lòng vẫn luôn có câu hỏi, bởi vì sợ chọc giận nàng mà không dám hỏi, hai người liếc nhau, Tri Họa rốt cuộc nhịn không được hỏi:"Tiểu thư, người không phải vẫn luôn rất thích biểu thiếu gia sao?" Nhưng dựa theo biểu hiện của nàng mấy ngày nay, lại giống như có thâm cừu đại hận với biểu thiếu gia.

https://thuviensach.vn

Vấn đề này cũng có người thắc mắc từ lâu,"Nương cũng rất muốn biết." Tống Văn Thục đi đến, cho Cầm Kỳ Thư Hoạ lui xuống, chỉ còn hai mẹ con nàng.

"Minh nhi, con thành thật nói cho nương biết, rốt cuộc con có thích Tuấn Kiệt hay không, nếu thích, nương liền làm mai với mợ con, nếu là không thích, biểu ca con sắp rước Tô cô nương vào cửa, chúng ta cũng sẽ không can thiệp".

Chung Minh khó trả lời, nàng không thể nói cho mẹ nàng, kiếp trước nàng bị Tống Tuấn Kiệt lừa cả gia tài, bán vào thanh lâu, cuối cùng bị người cưỡng hiếp phải tự sát, thù này nàng nhất định phải báo, chẳng qua hiện tại thời cơ chưa chín muồi, nếu trực tiếp giết Tống Tuấn Kiệt báo thù, không khỏi rất tiện nghi hắn, nàng muốn cho Tống Tuấn Kiệt một kết cuộc thảm hơn nàng gấp một trăm lần!

Nàng muốn ngăn cản hôn sự của Tống Tuấn Kiệt cùng Tô Tử Mặc, thứ nhất là muốn bù lại áy náy vì đã hãm hại Tô Tử Mặc, thứ hai là không muốn Tống Tuấn Kiệt dựa được núi lớn như Tô Hầu gia. Hiện tại kế hoạch thất bại, Tô Tử Mặc không tin lời nàng vẫn muốn gả, xem ra tuy rằng nàng trọng sinh nhưng có một số việc vẫn là không thay đổi được. Một khi đã như vậy cũng không nhất thiết phải cưỡng cầu, tóm lại nàng sẽ không để cho thảm kịch kiếp trước xảy ra lần nữa, nhưng lại không thể để cho người khác nhìn ra nàng khác biệt so với trước kia, để tránh làm cho người ta sinh nghi ngờ.

Chung Minh ôm cánh tay mẫu thân, làm nũng nói:"Đương nhiên thích , nếu không ta cũng sẽ không đi tìm Tô cô nương, khuyên nàng đừng có gả cho biểu ca."

Tống Văn Thục giật mình nói:"Nguyên lai hai ngày này con đi tìm Tô cô nương , thật sự là làm loạn!" Nếu để cho lão phu nhân cùng đại tẩu biết Chung Minh ở sau lưng làm mấy chuyện xấu, chỉ sợ là khéo quá hoá vụng.

https://thuviensach.vn

Chung Minh nói:"Nương, nương yên tâm đi, Minh nhi không thuyết phục được Tô cô nương, không làm hỏng chuyện tốt của biểu ca".

Tống Văn Thục thở ra nhẹ nhõm:"Vậy là tốt rồi, Minh nhi, nương từ nhỏ đã dạy con, làm người phải quang minh chính đại, con thích biểu ca, thì thoải mái nói cho hắn, quyết không thể làm những chuyện như vậy."

Chung Minh nhớ tới bộ dáng Tô Tử Mặc không muốn cùng nàng thông đồng làm bậy, lại nóng giận, chẳng lẽ nàng muốn như vậy sao? Kiếp trước chính là bởi vì nàng rất tin tưởng người khác, cho nên mới bị lừa thảm đến thế.

Tống Văn Thục thấy vẻ mặt nữ nhi cô đơn, nghĩ trong lòng nàng khổ sở, kéo tay nàng nói:"Đi, nương mang con đi gặp lão phu nhân, thừa lúc biểu ca con cùng Tô cô nương kia còn chưa trao đổi thiếp canh, còn có đường sống, nếu không thì thật sự không còn kịp rồi."

Chung Minh lại nói:"Không được, Minh nhi xem thấy dáng vẻ và nhân phẩm Tô cô nương đều vô cùng tốt, biểu ca có thể lấy được nàng là phúc khí của biểu ca."

Tống Văn Thục ngạc nhiên, nữ nhi nàng rất ít khi khen người khác, "Vậy còn con?"

Chung Minh không có lên tiếng, muốn báo thù nhất định phải ở lại Tống phủ, nàng suy nghĩ muốn tìm cái dạng lý do gì để có thể tiếp tục ở lại đây.

Tống Văn Thục lại nghĩ nữ nhi tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, đem nàng ôm trong lòng,"Nữ nhi đáng thương của ta".

Nhất thời không nghĩ ra, Chung Minh hỏi:"Đúng rồi, cha đâu, đã nhiều ngày cũng chưa nhìn thấy cha."

https://thuviensach.vn

Tống Văn Thục nói:"Cha con là cái người không chịu ngồi yên, xa nhà cũng không quên chuyện làm ăn, nghe hắn nói hắn nhìn trúng một đám đồ cổ, muốn đem trở về bán."

Chung Minh nảy ra chủ ý, nói:"Nương, không bằng chúng ta ở lại kinh thành không quay về đi?" Chung Minh nhớ tới kiếp trước cha mẹ chết thảm trên đường về nhà, lòng vẫn còn sợ hãi.

"Ở lại kinh thành?" Tống Văn Thục còn chưa bao giờ nghĩ tới.

Chung Minh nói:"Đúng vậy, kinh thành vừa lớn vừa náo nhiệt, Minh nhi mới đến vài ngày liền thích, với lại ngoại tổ mẫu tuổi đã cao, nương nhiều năm rồi không bên cạnh ngoại tổ mẫu, cũng nên gần gũi với ngoại tổ mẫu". Chỉ có Chung Minh biết ngoại tổ mẫu còn sống ba năm, lão nhân gia là thọ chung chính tẩm*, tuy là như thế, Chung Minh vẫn cảm thấy khổ sở, ngoại tổ mẫu luôn thương yêu nàng, thậm chí khi nàng cùng biểu ca mâu thuẫn, ngoại tổ mẫu cũng đứng về phía nàng, nghĩ đến ngoại tổ mẫu không còn sống bao lâu, cái mũi bắt đầu lên men chua xót, nguyên lai biết trước chuyện xảy ra, cũng không phải là việc tốt đẹp gì.

<* sống thọ và tạ thế tại nhà>

Tống Văn Thục biết Chung Minh là vì biểu ca mới muốn ở lại kinh thành, bất quá lời nữ nhi nói cũng không phải không có đạo lý, tuy rằng lão thái thái hiện tại thân mình coi như khoẻ mạnh, nhưng chuyện ai có thể nói trước, nàng cũng không muốn để lại áy náy, chẳng qua chuyện dời nhà ở kinh thành không phải là chuyện nàng có thể tính một mình, nói:"Ta trở về thương lượng với cha con trước đã".

Chung Minh nói:"Cha luôn nghe ý nương, chỉ cần nương đồng ý, cha khẳng định đồng ý."

Tống Văn Thục cười, nắm chóp mũi của nàng, cưng chiều nói: "Thật sự là kiếp trước mắc nợ con".

https://thuviensach.vn

Là nữ nhi kiếp trước nợ cha mẹ! Cho nên đời này nhất định thật hiếu thuận với cha mẹ. Chung Minh thề ở trong lòng.

****

"Tiểu thư, Chung cô nương kia thật sự là hơi quá đáng." Thanh Nhi giúp Tô Tử Mặc thu thập giường, nhớ tới Chung Minh, vẫn như cũ bất mãn nói.

Tô Tử Mặc đang tháo trâm gài tóc, dừng lại động tác, quay đầu nói:"Thanh Nhi, ta còn chưa nói ngươi, ngươi đúng là ỷ đi theo ta lâu ngày, càng ngày càng làm càn, có thể nào nói chuyện cùng Chung cô nương như vậy."

Thanh Nhi mím môi đi tới, ủy khuất nói:"Rõ ràng là nàng không đem tiểu thư để vào mắt."

Tô Tử Mặc hỏi lại:"Vì sao nàng phải nhượng bộ ta?"

Thanh Nhi đáp không được, chỉ nói:"Bình thường mọi người đến trong nhà làm khách đều rất khách khí với tiểu thư."

Tô Tử Mặc cười lắc đầu,"Người đến nhà, nếu không là đệ tử cha ta, thì cũng là những người cầu cha ta làm chuyện gì đó, bọn họ tự nhiên cũng nể mặt ta."

Thanh Nhi cười nói:"Không đúng, còn có người thích tiểu thư." Tiếp theo lại nói,"Ta thực không hiểu được, rõ ràng có rất nhiều công tử có điều kiện tốt có ý với tiểu thư, vì sao tiểu thư lại muốn gả cho Tống công tử kia chứ?"

Tô Tử Mặc thản nhiên nói:"Đó là cha ta cùng Tống lão gia tử rất nhiều năm trước đã định ra hôn ước."

https://thuviensach.vn

Thanh Nhi nói:"Tống lão gia tử đều chết đã lâu, Tống công tử kia cho dù không có nhân phẩm thấp giống Chung cô nương nói, nhưng xác thực là không có bản lãnh gì, tiểu thư ngược lại là Hầu gia thiên kim, chẳng lẽ cứ gả đi như vậy?"

Tô Tử Mặc than nhẹ một hơi, ai mà không muốn gả cho một như ý lang quân tài mạo song toàn, chẳng qua nàng biết cha mình là người cực kỳ trọng lời hứa, Tống Tuấn Kiệt mặc dù không có bản lãnh, nhưng cũng không có lỗi gì, thật sự không có lý do để từ hôn.

Tô Tử Mặc không muốn nghĩ đến chuyện với Tống Tuấn Kiệt, nhìn vào gương đồng trang điểm, bất chợt nhớ tới gương mặt xinh đẹp kia, nguyên bản cuộc sống của nàng thực an tĩnh, giống như đột nhiên có một người lỗ mãng xông tới, nhất thời trở nên thú vị hơn lên, nghĩ đến chuyện cùng Chung Minh đi nghe lén, liền thấy ngoài ý muốn, không nghĩ tới người luôn luôn theo khuôn phép như nàng vậy mà lại làm ra chuyện người khác không ngờ tới như thế, không khỏi mỉm cười. Nàng có thể xác định trước đó nàng chưa bao giờ gặp qua Chung Minh, lại không biết vì sao Chung Minh lại cho nàng một loại cảm giác như người quen cũ, mặc kệ Chung Minh bởi vì nguyên nhân gì mới khuyên nàng đừng gả cho Tống Tuấn Kiệt, tóm lại không phải hại nàng, coi như là một phen hảo ý đi, nàng là người có ân tất báo, liền muốn đưa tặng gì đó cho Chung Minh để tỏ lòng biết ơn, xem Chung Minh ra tay hào phóng, hiển nhiên gia cảnh không tệ, tùy tiện mua món đồ nhỏ, phỏng chừng lại chướng mắt, cũng không thể hiện được thành ý, nghĩ nghĩ, mới kêu Thanh Nhi lấy bộ kim chỉ mang đến.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 10: Thành Thân

Mấy ngày nay tâm tình Chung Minh bị huỷ hoại rồi, nguyên do là Tống Tuấn Kiệt rất thuận lợi, đầu tiên là đến Tô gia cầu thân thành công, tiếp theo Tô lão gia hy vọng hòn ngọc quý trên tay mình được gả cho một người có mặt mũi nên ở quan phủ tìm một chức vụ cho Tống Tuấn Kiệt, nhìn đến dáng vẻ đắc ý của Tống Tuấn Kiệt, Chung Minh tức giận đến đau dạ dày, dứt khoát nhắm mắt làm ngơ, cả ngày tránh trong phòng không thấy bóng dáng đâu.

Tống Văn Thục cùng Chung Xa Đạt đều nghĩ nữ nhi là vì không thể gả cho biểu ca mà mất hứng, sau vụ nhảy hồ sen lần trước, giờ bọn họ còn ở sờ sờ trước mặt, cũng không thể để nàng tiếp tục làm chuyện điên rồ, liền thương lượng nếu Chung Minh không ngại ủy khuất, qua ít thời gian liền nói với lão phu nhân, làm cho Chung Minh gả cho Tống Tuấn Kiệt làm thiếp.

Khi Tống Văn Thục đem ý tưởng này nói cho Chung Minh, Chung Minh đang ăn cháo tổ yến, cái chén thanh hoa rất đẹp liền bị rớt vỡ tan. Chung Minh khóc không ra nước mắt, nương không thể làm như vậy a.

Ngày Tống Tuấn Kiệt đón dâu, Tống phủ giăng đèn kết hoa một mảnh vui sướng, Chung Minh cơ bản không nghĩ đi ra, chẳng qua bị mẫu thân khuyên, nên miễn cưỡng ra ngoài xem lễ.

Mặc kệ nói như thế nào, bộ dáng Tống Tuấn Kiệt vẫn là rất tốt, lại là chú rể, càng phát ra vẻ tiêu sái đắc ý, Tô Hầu gia vừa lòng vuốt râu gật đầu, Tô Tử Mặc mặc dù có phủ khăn voan đỏ, nhưng nhìn dáng người kia có thể kết

https://thuviensach.vn

luận một cách không nghi ngờ rằng nàng là một mỹ nhân, giơ tay nhấc chân đều lộ ra vẻ tiểu thư khuê các đoan chính, Tống lão phu nhân cùng Mã Nguyệt Nga cười toe toét, Tống Tuấn Kiệt càng khỏi bàn tới, muốn mau động phòng giở lên khăn voan chiêm ngưỡng nhan sắc đối phương.

So sánh trở lại ba người Chung gia sắc mặt đều khó coi, Tống Văn Thục cùng Chung Xa Đạt còn có thể miễn cưỡng cười vui, Chung Minh thì rõ ràng ôm cánh tay đứng ở một bên, lạnh lùng nhìn đôi tân lang tân nương, nghĩ đến kiếp trước bởi vì gả không được biểu ca mà đại náo hôn lễ chỉ cảm thấy dọa người.

"Chung cô nương." Đột nhiên một thanh âm kêu nàng, Chung Minh quay đầu, là nô tì Thanh Nhi luôn đi theo Tô Tử Mặc, Chung Minh hồ nghi nhìn nàng.

Thanh Nhi nói: "cô nương đi theo ta một chút, tiểu thư nhà ta có món đồ đưa cho cô nương".

Chung Minh lại càng không hiểu , không biết Tô Tử Mặc đưa cho nàng cái gì, nhìn đến hôn lễ bên kia đã thành, Tô Tử Mặc bị đưa vào động phòng, liền theo Thanh Nhi đến sau hoa viên.

Thanh Nhi lấy trong người ra một túi hương, lại từ trong túi hương lấy ra một tấm khăn lụa đưa cho Chung Minh, nói: "Đây là tiểu thư nhà ta tự tay thêu, cảm tạ Chung cô nương trượng nghĩa tương trợ, tiểu thư nhà ta nói, về sau đã là người một nhà, hy vọng cô nương và tiểu thư không cần sống trong khúc mắc lẫn nhau."

Chung Minh thấy trên khăn lụa có thêu hoa mẫu đơn nhìn giống hệt hoa thật, công phu nữ công gia chánh thật rất cao a, đặt ở chóp mũi còn có mùi thơm nhàn nhạt, Chung Minh nhớ rõ mùi hương này giống hệt trên người Tô Tử Mặc, nàng vẫn là lần đầu tiên thu được lễ vật có tâm ý như vậy. Tuy rằng Tô Tử Mặc không nghe theo lời nàng khuyên vẫn gả cho biểu ca,

https://thuviensach.vn

nhưng thật ra đã tiếp nhận phần ân tình này của nàng, Chung Minh cũng không phải người lòng dạ hẹp hòi, tự nhiên không hề canh cánh trong lòng, nói với Thanh Nhi: "Ngươi đi nói cho tiểu thư nhà ngươi, ta nhận lễ vật này, rất được, ta thật thích."

Thanh Nhi đáp ứng một tiếng liền đi.

Chung Minh không muốn đi ra ngoài, ngồi lại cạnh hồ, chỉ chốc lát sau, Tri Hoạ tìm đến, mồm to thở gấp: "Tiểu thư nguyên lai người ở trong này, làm cho ta tìm một phen."

Chung Minh hỏi nàng:"Có chuyện gì?"

Tri Họa nói:"Phu nhân sợ tiểu thư trong lòng không thoải mái lại làm chuyện điên rồ."

Chung Minh nói:"Ngươi đi nói cho nương ta biết, ta chỉ là cảm thấy ồn ào, muốn một người yên lặng một chút."

Tri Họa nhìn đến khăn lụa trên tay nàng, kinh ngạc nói:"Cái khăn thật đẹp a, tiểu thư lấy ở đâu ra, như thế nào cho tới bây giờ chưa thấy qua."

"Là....." Không biết vì sao Chung Minh đột nhiên không muốn nói, nhìn chằm chằm khăn tay ngẩn người, bộ dáng Tô Tử Mặc thật đẹp mắt lại có tri thức hiểu lễ nghĩa, vậy mà phải gả cho một tên bại hoại không học vấn, không nghề nghiệp như Tống Tuấn Kiệt, quả thực chính là đóa hoa tươi cắm trên bãi phân trâu, dựa vào cái gì lại để Tống Tuấn Kiệt chiếm tiện nghi, Chung Minh càng nghĩ càng không cam lòng, bật đứng lên,"Không được, ta muốn ngăn cản!"

Tri Họa vội hỏi:"Tiểu thư muốn ngăn cản cái gì?"

Chung Minh nói:"Ngăn cản một cái bi kịch phát sinh." Sai Tri Họa trở về nói cho nương không cần lo lắng, còn chính mình thì đi về tân phòng

https://thuviensach.vn

hướng đông.

Tân phòng sáng sủa ánh nến, hai nha đầu Tống phủ canh giữ ở bên ngoài, xem ra Tống Tuấn Kiệt còn chưa có trở về, Chung Minh đi qua, hai nha đầu cùng kêu lên "Biểu tiểu thư", Chung Minh gật đầu, sau đó nói:"Nơi này có ta, các ngươi trước đi xuống đi." Hai nha đầu vâng dạ, lui xuống.

Chung Minh vừa muốn gõ cửa, cửa đã muốn mở, Thanh Nhi mời nàng đi vào, hiển nhiên Tô Tử Mặc biết nàng ở bên ngoài, Chung Minh đi vào phòng, chỉ thấy Tô Tử Mặc che khăn voan đỏ ngồi bên mép giường, hai tay đặt trên đầu gối, mười ngón thon dài, khớp xương rõ ràng, rất là xinh đẹp.

Chung Minh nhìn thấy trên bàn bên cạnh có một cái gậy để giở khăn voan, cơ hồ không chút suy nghĩ, liền dùng gậy xốc lên khăn voan của Tô Tử Mặc, hai người lại là đồng thời sửng sốt, mọi người nói tân nương tử xinh đẹp, nguyên lai đẹp đến như vậy, Chung Minh nhất thời đúng là xem đến choáng váng.

Tô Tử Mặc lại không nghĩ tới Chung Minh xốc lên khăn voan của nàng, chỉ thấy nàng đang ngây ngốc nhìn mình chằm chằm, không biết suy nghĩ cái gì, cũng không lên tiếng, chờ Chung Minh.

Hơn nửa ngày Chung Minh mới hồi phục lại tinh thần, tự giác thấy mình thất thố, mặt ửng đỏ, vội nói:"Ta lại đây là cảm ơn cái khăn tay ngươi đưa."

Tô Tử Mặc mím môi cười:"Ngươi thích là tốt rồi."

Chung Minh lại bị tươi cười của nàng mê hoặc, nhất thời quên mất mục đích tới đây, đứng yên tại chỗ có chút không biết làm sao.

Tô Tử Mặc vỗ vỗ vị trí bên cạnh người, nói:"Chung cô nương mời ngồi."

Chung Minh ngồi xuống, nói:"Ngươi đã muốn gả cho biểu ca ta, kêu ta Chung cô nương liền rất khách khí ."

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc nhướng mày,"Ta đây nên gọi ngươi là gì, biểu muội sao?"

Chung Minh lập tức cắt lời nàng:"Trăm ngàn đừng!"

Tô Tử Mặc không nghĩ tới Chung Minh phản ứng lớn như vậy, có chút khó hiểu hỏi:"Vì sao?"

Bởi vì chỉ cần nghe được hai tiếng biểu muội, sẽ làm cho nàng nhớ tới biểu ca, không khỏi làm cho người ta ghê tởm, lý do này tất nhiên không thể nói, Chung Minh đang nghĩ phải giải thích như thế nào, chợt nghe Tô Tử Mặc Nhẹ nhàng gọi nàng một tiếng:"Minh nhi." Bỗng dưng ngẩng đầu, nhìn lại ánh mắt Tô Tử Mặc, trong lòng đột nhiên có loại cảm giác khác thường, ngay cả nói chuyện đều lắp bắp, "Tô....." kêu tên thì không quen, "Biểu....." Trong đáy lòng thì không muốn nàng gả cho biểu ca,"Mặc tỷ tỷ." Chung Minh rốt cuộc nghĩ ra một cái xưng hô thích hợp.

Bất quá cũng chỉ là xưng hô, Tô Tử Mặc không hoàn toàn để ý, nàng biết Chung Minh tuyệt đối không phải đơn giản vì muốn cảm ơn khăn tay nàng tặng mà đến đây, nhất định còn có chuyện khác, nhưng không hỏi, chờ Chung Minh tự nói với nàng.

Chung Minh cuối cùng bình phục tâm tình, nàng cũng kỳ quái, như thế nào đột nhiên ở trước mặt Tô Tử Mặc trở nên không được tự nhiên như vậy, mặc dù ở nơi động phòng thảo luận lời này có chút không thích hợp, bất quá vẫn là nói rõ ý đồ đến đây của mình.

"Mặc tỷ tỷ, xin ngươi nhất định tin tưởng ta, biểu ca ta thật sự không phải người tốt." Chung Minh thấy nàng không nói chuyện, lại nói,"Ta biết hiện tại nói lời này đã muộn, ít nhất ngươi còn chưa có cùng hắn động phòng, không bị hắn ..... chiếm tiện nghi."

Tô Tử Mặc nhìn nàng một hồi lâu, mới nói:"Kỳ thật ta càng muốn biết muội vì sao chấp nhất như vậy".

https://thuviensach.vn

"Sợ ngươi chịu thiệt a." Chung Minh trả lời đương nhiên.

Tô Tử Mặc thấy vẻ mặt nàng chân thành, trong lòng nhất thời ấm áp, nàng không có mẫu thân, cũng không có tỷ muội, tuy có đại tẩu, quan hệ cũng không phải quá thân mật, hôn sự này là phụ thân định ra , trước khi xuất giá, ai cũng không hỏi qua nàng có cam tâm tình nguyện hay không, ngược lại Chung cô nương trước mắt này mới thấy mặt qua vài lần, lại ba lần bốn lượt đến khuyên nàng, làm sao không cảm động cho được nên nhẹ giọng hỏi:"Vậy muội vì cái gì lại đối tốt với ta như vậy?"

"Ta....." Chung Minh nhưng thật ra không trả lời được, nếu là sợ biểu ca tìm được núi dựa tốt, thì nay ván đã đóng thuyền, nếu là bởi vì kiếp trước thua thiệt, nàng cũng đã tận lực hết sức rồi , lại là vì sao đâu? Nghĩ nghĩ nói:"Ta chỉ là bênh vực kẻ yếu mà thôi."

Tô Tử Mặc ôm tay cười nói:"Vậy cảm ơn Chung nữ hiệp rút dao tương trợ, được, ta đáp ứng muội, trừ phi ta cam tâm tình nguyện, nếu không tuyệt đối không cùng biểu ca muội cùng phòng."

"Lời này thật sao?"

Tô Tử Mặc gật đầu.

Trong lòng giống như buông được tảng đá lớn, Chung Minh trở nên cao hứng, nàng biết bản lãnh của Tô Tử Mặc, chỉ cần nàng ấy không muốn, biểu ca liền không dám dính vào.

Trên bàn nến đỏ đã cháy hơn một nửa, thời điểm không còn sớm , Chung Minh không tiện ở lâu, đứng dậy cáo từ.

Tô Tử Mặc đột nhiên nói:"Có giúp ta một chuyện được hay không?"

Chung Minh lập tức nói:"Ngươi nói đi".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc chỉ vào khăn voan đỏ,"Có thể giúp ta che khăn voan lên lại không?"

Chung Minh le lưỡi một cái, nàng quên mất chuyện này, cầm lấy khăn voan phủ lên lại, ánh nến đỏ hắt lên mặt Tô Tử Mặc, đẹp đến nói không nên lời, Chung Minh nhất thời ngây người nhìn.

Tô Tử Mặc thấy tay Chung Minh bất động giữa không trung nửa ngày, hỏi:"Làm sao vậy, trên mặt ta có cái gì hay sao?"

"A, không có." Chung Minh vội lung tung sửa lại khăn voan trên đầu Tô Tử Mặc, sau đó như là làm sai chuyện gì chạy trốn đi ra ngoài, trên hành lang vừa lúc gặp Tống Tuấn Kiệt uống say khướt đi trở về phòng.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 11: Trêu Đùa

Chung Minh đang chạy trối chết lại đúng lúc gặp được Tống Tuấn Kiệt uống say khướt trở về phòng, không thể làm như không thấy, dừng lại hô một tiếng:"Biểu ca."

Bình thường Tống Tuấn Kiệt đối với biểu muội như hoa như ngọc luôn có tà tâm mà không dám làm bậy, ngày vui uống nhiều rượu một chút, nhìn thấy Chung Minh không khỏi động sắc tâm, nhìn nhìn tân phòng cách đó không xa, lại nhìn nhìn Chung Minh, hỏi:"Biểu muội làm sao ở trong này?"

Chung Minh lại đây khuyên Tô Tử Mặc không cần trao thân cho Tống Tuấn Kiệt, là chuyện vốn không phúc hậu gì, bình thường không thèm ngó Tống Tuấn Kiệt, hiện tại khó có khi cười cười nói với hắn: "Ta đến xem biểu tẩu".

Tống Tuấn Kiệt đến nay không thấy qua Tô Tử Mặc, trước khi đón dâu bị Tống lão phu nhân gọi đến giáo huấn, kêu hắn dù cho Tô Tử Mặc xấu hay đẹp đều phải thiệt tình nhận, sau khi thành thân, càng phải nhượng bộ có lễ nghĩa với Tô Tử Mặc, không thể làm cho Tô Tử Mặc chịu uỷ khuất, nếu không lỡ có đắc tội với nhạc phụ đại nhân thì hắn tự chịu, coi như hắn sắp cưới một con cọp mẹ về nhà, làm cho hắn vô cùng áp lực, hơn nữa trong tiệc rượu vừa rồi, những người đó ngoài mặt đều chúc mừng hắn có được hiền thê, ngụ ý cũng là giễu cợt hắn dựa vào nhà vợ, tuy rằng đó là sự thật, nhưng nghe được trong lòng vẫn không thoải mái, sự mong chờ với Tô Tử Mặc sụt giảm mấy phần, còn chưa so được với phân lượng biểu muội trong lòng hắn.

https://thuviensach.vn

Tống Tuấn Kiệt ỷ cảm giác say, trêu đùa:"nếu ta đoán không sai, biểu tẩu muội chắc không bằng biểu muội rồi."

Chung Minh nói:"Biểu ca sao lại nói ra lời này?"

Tống Tuấn Kiệt nói:"Xinh đẹp như biểu muội vậy, đừng nói là biểu tẩu muội, cho dù lục khắp toàn bộ kinh thành, chỉ sợ cũng tìm không thấy người thứ hai có thể so sánh được với muội."

Chung Minh cũng không cảm kích, cười lạnh nói:"Biểu ca khen trật rồi."

"Ta là ăn ngay nói thật." Tống Tuấn Kiệt càng nhìn Chung Minh càng cảm thấy đẹp, hắn lại đứng ở chỗ tay có thể chạm được nàng, lòng ngứa ngáy khó nhịn, nhìn trái phải không thấy ai, lấy tốc độ sét đánh, ôm chầm vai Chung Minh, hôn lên mặt nàng một cái.

Chung Minh không dự đoán được hắn sắc đảm bao thiên* như thế, tránh né không kịp, vừa bị hôn xong, chỉ cảm thấy cực kỳ ghê tởm, giơ tay quăng một cái tát, mắng:"Vô sỉ!"

< * bị chữ sắc làm mờ mắt >

Tống Tuấn Kiệt trúng một cái tát, tỉnh rượu không ít, thấy Chung Minh vẻ mặt phẫn nộ, biết chọc giận nàng, sợ nàng đến trước mặt lão phu nhân tố cáo, vội vàng cười làm lành nói:"Biểu ca hôm nay uống rượu nhiều mới làm chuyện vô liêm sỉ như vậy, biểu muội trăm ngàn lần đừng để trong lòng, biểu ca tạ lỗi vì không phải với muội."

Đổi là bình thường Chung Minh tất nhiên không buông tha hắn, bất quá hôm nay rốt cuộc là đại hỷ sự của Tống Tuấn Kiệt, còn có rất nhiều bằng hữu người thân ở lại trong phủ, việc này làm to ra, ai cũng sẽ khó coi, hơn nữa nàng là cô nương đàng hoàng không thể vô duyên cớ bị huỷ danh dự, chỉ "Hừ" một tiếng rời đi.

https://thuviensach.vn

Chung Minh xuống tay không nhẹ, Tống Tuấn Kiệt cảm thấy má trái nóng đau rát, nhìn chằm chằm hướng Chung Minh đi xa, oán hận nói:"Nương ngươi đã lén nói với ta, nói ngươi có ý với ta, khóc hô phải gả cho ta, giả vờ thanh cao cái gì, chờ coi đến ngày ngươi phải cầu xin ta!" Quăng cổ tay áo, xoay người đi đến tân phòng.

Thanh Nhi tránh ở phía sau bồn hoa thấy rõ ràng một màn này.

"Tiểu thư đây là làm sao vậy?" Tri Họa thấy Chung Minh khóc sướt mướt chạy về, không ít hoảng sợ, vội vàng theo sau.

Chung Minh dựa vào trên giường, đơn giản khóc lớn một hồi, khóc xong, mới ngồi dậy, nghiến răng nghiến lợi nói:"Thù này không báo thề không làm người."

Tri Họa càng lo lắng , thâm thù đại hận gì mà phải thề độc như vậy, là đang tức giận ai đây, giặt sạch khăn mặt cho nàng lau mặt, sau đó thật cẩn thận hỏi:"Là ai khi dễ tiểu thư ?"

Chung Minh mấy ngày nay đều là độc thân tác chiến, đã sớm cảm thấy lực bất tòng tâm, ngay cả người ra chủ ý cho nàng cũng không có, Tri Thư Tri Họa cả ngày đi theo bên người, cho dù không nói cho các nàng chuyện mình trọng sinh, nhưng chuyện nàng chán ghét biểu ca, muốn tìm biểu ca báo thù, chỉ sợ lừa không được các nàng bao lâu, còn không bằng nói cho các nàng, có thể thêm hai người giúp đỡ, nghĩ như thế, liền gọi hai người lại gần.

"Chuyện này ta chỉ nói cho hai người các ngươi, hai ngươi phải giúp ta giữ bí mật, ngay cả cha ta, nương ta cũng không thể nói."

Tri Thư Tri Họa liếc nhau, cùng nhau gật gật đầu, các nàng đã sớm cảm thấy tiểu thư không giống với trước kia, rốt cuộc không giống chỗ nào thì không nói được, hiển nhiên có liên quan đến bí mật này.

https://thuviensach.vn

Chung Minh trầm giọng nói:"Ta muốn làm cho biểu ca ta không chết tử tế được!"

Tri Thư Tri Họa bị doạ đến kinh sợ, lời này từ đâu xuất phát, tiểu thư không phải luôn luôn thích biểu thiếu gia sao? Hai người không dám chen vào nói, chỉ nhìn Chung Minh chờ nàng giải thích.

Chung Minh đã sớm nghĩ ra một lý do thoái thác, nói nàng từng vụng trộm lén tới kinh thành, kết quả bị biểu ca hung hăng làm nhục nhã một phen, nàng ghi hận trong lòng, thề cuộc đời này nhất định báo thù.

Tri Thư nhìn dáng vẻ nàng mà dò xét, đồng thời hỏi:"Chuyện xảy ra lúc nào, làm sao nô tỳ không biết." Sau khi hai nàng bị Chung phủ mua về, luôn hầu hạ bên cạnh Chung Minh.

Chung Minh biết các nàng sẽ hỏi như thế, nói:"Khoảng thời gian năm trước mẫu thân ta cho các ngươi về nhà thăm người thân mấy ngày."

Hai người giật mình gật gật đầu, bất quá vẫn là có nghi vấn, phát sinh chuyện lớn như vậy, làm sao chưa bao giờ nghe người ta đề cập qua, cho dù như thế, cách đây không lâu tiểu thư còn vì biểu thiếu gia nhảy vào hồ hoa sen, nghĩ nghĩ càng thấy mâu thuẫn.

Chung Minh lại giải thích trong chốc lát, thấy các nàng vẫn là nửa tin nửa ngờ, không kiên nhẫn, hất mặt nói:"Không nên hỏi nhiều như vậy, tóm lại, hai người các ngươi biết ta có thù không đội trời chung với biểu ca là được".

Tri Thư Tri Họa không dám hỏi lại, mặc kệ nói như thế nào, tiểu thư xác thực không giống với trước kia.

Tri Họa nói:"Khó trách tiểu thư trước kia há mồm ngậm miệng đều là biểu thiếu gia, hiện tại thấy biểu thiếu gia, lại giống như chuột nhìn thấy mèo."

https://thuviensach.vn

Chung Minh trừng mắt liếc nàng một cái.

Tri Họa vội nói:"Không đúng, liền như nhìn thấy con gián, thật chán ghét."

Tri Thư cũng nói:"Trách không được tiểu thư cho tới bây giờ không có tới kinh thành, lại đối kinh thành rất quen thuộc, nói như vậy tiểu thư khuyên Tô tiểu thư không lấy biểu thiếu gia, cũng là vì nguyên nhân này?"

Chung Minh lại nhớ tới khoảnh khắc vừa rồi xốc lên khoăn voan của Tô Tử Mặc, cái loại cảm giác kinh diễm này đến giờ vẫn còn chưa tiêu tán.

Tri Thư thấy nàng ngẩn người, kêu vài tiếng "Tiểu thư", mới đem nàng kêu trở về được.

Chung Minh nói:"Đương nhiên, bằng không ngươi cho là vì cái gì." Trong lòng vẫn nghĩ nhất định không thể làm cho Tống Tuấn Kiệt độc chiếm Tô Tử Mặc.

"Vậy tiểu thư chuẩn bị làm như thế nào?" Tri Họa hỏi, nhìn dáng vẻ Chung Minh, tựa hồ đã hận đến muốn giết người cho hả giận, Tri Hoạ nàng thì không dám giết người a.

Tri Thư cũng nói:"Nô tỳ nhát gan, tiểu thư người trăm ngàn lần đừng sai ta làm chuyện hại người."

Chung Minh nhìn bộ dáng nhát gan sợ phiền phức của các nàng mà mất hứng, "Yên tâm đi, sẽ không kêu các ngươi đi giết người phóng hỏa, chỉ cần bình thường chịu khó chú ý xung quanh một chút, coi như giúp ta bận rộn."

Tri Thư Tri Họa vội vàng đáp ứng:"Chuyện này nô tỳ nhất định làm được."

https://thuviensach.vn

Chung Minh phất tay bảo các nàng đi xuống, chính mình gối đầu lên cánh tay nằm trên trường kỷ, nhớ tới Tô Tử Mặc, ẩn ẩn nổi lên lo lắng, đêm nay là bọn hắn động phòng hoa chúc, không biết Tô Tử Mặc có thể tránh khỏi móng vuốt của Tống Tuấn Kiệt hay không.

****

"Ta đã muốn tỉnh rượu, có thể gặp nàng được chưa ?" Tống Tuấn Kiệt lúc về phòng bị Tô Tử Mặc ra lệnh cưỡng chế tỉnh rượu, nếu không sẽ không cho hắn giở khăn voan, mà trước đây có nhiều người dặn dò hắn, kêu hắn phải kiêng nể Tô Tử Mặc, tuy rằng trong bụng không tình nguyện, cũng không dám không nghe lời nàng, đến bên cạnh giếng tát nước lên mặt, ép buộc muốn nửa ngày mới đem mùi rượu trên người xoá bớt, khi trở về, chỉ thấy cửa phòng đóng chặt, bên trong còn cài chốt cửa.

Chỉ nghe giọng Thanh Nhi: "Cô gia, trời đã tối muộn, tiểu thư nhà ta đã muốn ngủ, ngươi sáng mai hãy đến đi."

Tống Tuấn Kiệt choáng váng, đây là ý tứ gì, đêm nay là đêm hắn động phòng hoa chúc, lại dùng sức gõ mạnh lên cửa vài cái, nói:"Ngươi đi nói cho tiểu thư nhà ngươi, chuyện này không hợp quy củ."

Thanh Nhi nói:"Quy củ ư? Tiểu thư nhà ta gả lại đây, về sau lời nói của tiểu thư nhà ta chính là quy củ."

Buồn cười! Tống Tuấn Kiệt nổi giận, rất muốn phá cửa đi vào, rốt cuộc áp chế lửa giận, nói:"Xuất giá tòng phu, tiểu thư là tài nữ nổi danh kinh thành, chẳng lẽ ngay cả đạo lý đơn giản tam tòng tứ đức cũng không biết ?".

Thanh Nhi trào phúng nói:"Cô gia đâu phải không biết điều, ngài cũng biết tiểu thư nhà ta đầy bụng tài hoa, ngài có thể lấy được tiểu thư nhà ta, đó là phúc trời cho, còn muốn làm cho tiểu thư chúng ta đối với ngài tam tòng tứ đức sao?"

https://thuviensach.vn

Tống Tuấn Kiệt không nghĩ tới một tiểu nha đầu có thể mỏ nhọn sắc bén vậy, chỉ sợ Tô Tử Mặc càng cao tay hơn, xem ra đêm nay thật không vào động phòng được, trong lòng lại không phục, hừ hừ nói: "Tiểu thư nếu chướng mắt thì cần gì phải gả cho ta?"

Thanh Nhi nói:"Cô gia mặc dù không có bản lãnh, nhưng tiểu thư nhà ta nể tình ngài là chính nhân quân tử, không nghĩ tới trong ngày vui, cô gia liền bị trúng một cái tát, cô gia giải thích thế nào đây?"

Tống Tuấn Kiệt theo bản năng sờ lên mặt, nguyên lai chuyện hắn đùa giỡn Chung Minh đã bị nàng biết, khó trách có hành động này, trong lòng hối hận không thôi, bất quá nếu là hắn làm sai trước, chỉ có thể nhận lỗi, dù sao tháng ngày còn dài, Tô Tử Mặc đã muốn là nương tử của hắn, còn chạy trốn đi đâu được? Nhân tiện nói:"Được rồi, nếu tiểu thư mệt mỏi, ta đây sẽ không quấy rầy , tiểu thư nghỉ ngơi cho tốt, ngày mai chúng ta lại tiếp việc động phòng cũng không muộn." Không cam lòng, oán hận mà đi.

"Tiểu thư, ta đuổi cô gia đi rồi." Thanh Nhi khoe công với Tô Tử Mặc.

Tô Tử Mặc không có lên tiếng, ở trong phòng đi qua đi lại, sau đó hỏi:"Ngươi thật nhìn rõ ràng?"

Thanh Nhi lập tức nói:"Đó là đương nhiên, ta xem biểu tiểu thư kia cũng là giả bộ cự tuyệt mà thôi, cô gia chính mồm nói biểu tiểu thư có ý tứ với hắn, biểu tiểu thư mắng cô gia vô sỉ hơn phân nửa cũng là liếc mắt đưa tình, hừ, bọn họ thật sự là hơi quá đáng."

Tô Tử Mặc nói:"Được, ta biết rồi, cũng không còn sớm, ngươi đi nghỉ ngơi đi."

Thanh Nhi vội nói:"Nô tỳ vẫn là ở trong này canh giữ đi, ta sợ cô gia quay lại tìm tiểu thư."

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc lạnh lùng nói:"Cho hắn thêm một lá gan hắn cũng không dám".

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 12: Mẹ Chồng Nàng Dâu

Tống Tuấn Kiệt tát nước giếng nửa đêm, lại bị cho ăn hờn dỗi, ngày hôm sau đúng là bị bệnh, việc động phòng hoa chúc bị nhốt ở ngoài cửa, cũng trở thành đề tài chê cười truyền khắp toàn bộ Tống phủ, tất nhiên cũng rơi vào trong tai các chủ tử.

Chung Minh nghe xong tất nhiên là vỗ tay tỏ ý vui mừng, Tô Tử Mặc này quả thật là có bản lĩnh, chẳng những không để cho Tống Tuấn Kiệt chiếm tiện nghi, còn làm cho Tống Tuấn Kiệt chịu đau khổ, so ra mà nói, nàng thật sự là kém xa, xem ra về sau muốn báo thù, nhất định phải lãnh giáo Tô Tử Mặc.

Mã Nguyệt Nga vừa nghe nói con mình sinh bệnh, ngay cả điểm tâm cũng chưa dùng phải đi thăm hắn, Tống Tuấn Kiệt nhìn thấy mẫu thân tất nhiên là kể khổ một phen, rõ ràng ngay cả mặt Tô Tử Mặc cũng chưa thấy, liền hình dung Tô Tử Mặc thành Mẫu Dạ Xoa mới thành thân một ngày, liền ồn ào muốn bỏ vợ, Mã Nguyệt Nga không làm chủ được, bất quá trước mặt Tô Tử Mặc vẫn có thể ra vẻ mẹ chồng, nàng là nhiều năm từ con dâu trở thành bà bà, đã sớm hy vọng có con dâu để có thể răn dạy.

Mã Nguyệt Nga nói:"Nhi tử, ngươi chờ nương giúp ngươi lấy lại công đạo."

Tô Tử Mặc đang trang điểm, Thanh Nhi còn không có vào cửa liền ồn ào:"Tiểu thư, phu nhân đã tới."

Tiếp theo nghe thấy một thanh âm không thiện cảm: "Hô to gọi nhỏ cái gì, người của Tô gia đều không có quy củ như vậy sao?"

https://thuviensach.vn

Nếu đoán không sai, người tới hẳn là bà bà (mẹ chồng) của nàng, Tô Tử Mặc biết ý đồ bà bà đến đây, vẫn là đứng dậy thi lễ, sau khi mời Mã Nguyệt Nga ngồi xuống, mới thản nhiên nói: "Trước khi xuất giá cha có nói cho Tử Mặc biết, sau ngày tân hôn phải tới phòng bà bà châm trà thỉnh an, nguyên lai quy củ Tống phủ lại trái ngược, khó trách hôm qua phu quân trách ta không hiểu quy củ."

Mã Nguyệt Nga bị đối chọi lại nên sửng sốt, sáng sớm nàng bỏ chạy đến phòng con dâu, xác thực có phần không đúng, ho nhẹ một tiếng mới nói: "Ta vì sao tới, tự ngươi minh bạch".

Tô Tử Mặc vẫn như cũ thản nhiên nói:"Thỉnh bà bà nói rõ."

Mã Nguyệt Nga biết nàng giả ngu, cũng không vạch trần, nói:"Ta hỏi ngươi, đêm qua vì sao nhốt Tuấn Kiệt ở ngoài cửa?"

Tô Tử Mặc nhướng mày, "Vậy bà bà có biết tướng công hắn làm sai chuyện gì hay không?"

Tống Tuấn Kiệt không có đem chuyện đùa giỡn Chung Minh nói cho mẫu thân, Mã Nguyệt Nga tự nhiên không biết, nàng biết tính tình con mình, nhưng không hồ đồ đến mức phạm lỗi nặng gì ở đêm tân hôn đi, nhiều lắm là uống rượu nói lỡ lời, đắc tội vị thiên kim đại tiểu thư này, cho nên nói: "Hắn là phu quân ngươi, cho dù có nói gì không đúng, ngươi cũng không nên để bụng, người ta nói xuất giá tòng phu..."

"Phu tử tòng tử," Tô Tử Mặc cắt lời nàng,"Cho nên bà bà sáng sớm đến đây khởi binh vấn tội, đó là ý tứ tướng công?"

Hỏi như vậy, Mã Nguyệt Nga ngược lại không biết trả lời thế nào cho tốt, nếu đáp là phải, về sau có chuyện gì người này cũng đổ hết lên đầu con nàng, nếu đáp không phải thì tự phản bác lại lời mình vừa nói lúc nãy, đành phải trả lời cho qua,"Tóm lại, Tuấn Kiệt hiện tại bị bệnh, ngươi là vợ hắn, nên hầu hạ hắn cho tốt, ngươi nên kêu người thỉnh hắn trở về phòng."

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc trực tiếp cự tuyệt nói:"Thứ lỗi Tử Mặc làm không được."

Mã Nguyệt Nga tức giận ,"Tại sao, hắn là tướng công ngươi!"

Tô Tử Mặc nói:"Đúng là bởi vì hắn là phu quân, Tử Mặc mới không thể dễ dàng tha thứ cho việc hắn bất trung với Tử Mặc vào đêm tân hôn."

Mã Nguyệt Nga không dự đoán được chuyện nghiêm trọng như vậy, nhưng không muốn mất khí thế, chỉ có thể tiếp tục hỏi:"Hắn làm chuyện gì có lỗi với ngươi?"

Tô Tử Mặc hừ lạnh:"Vậy phải hỏi nhi tử của bà bà rồi!"

Mã Nguyệt Nga là lại đây thay mặt cho con, kết quả vẫn ở thế yếu, hầu phủ thiên kim quả nhiên không phải dễ cưới, tưởng có được lợi thế lớn, lại không nghĩ rằng đào phải cái hố to, xem ra về sau khó sống chung một nhà, Mã Nguyệt Nga vốn không có bản lãnh gì, nói hai ba câu không lại Tô Tử Mặc, đành phải thu binh, trước khi đi không quên quăng lại một câu ác ý, "Ta phải hỏi Tô lão gia, vừa mới vào nhà đã không để ý phu quân, bất kính bà bà, quy củ Tô phủ có phải thật sự khác biệt so với Tống gia chúng ta hay không?"

Mã Nguyệt Nga đi rồi, Thanh Nhi lo lắng nói:"Tiểu thư làm sao bây giờ, phu nhân mà nói cho lão gia, lão gia khẳng định sẽ mắng người."

Tô Tử Mặc vào trong thay quần áo,"Ta ngược lại hy vọng bà bà đi cáo trạng, chỉ sợ bà bà không có can đảm này."

Xảy ra chuyện tối hôm qua, hôm nay Mã Nguyệt Nga lại đến đây ồn ào, Thanh Nhi càng thấy thương thay cho Tô Tử Mặc phải chịu bất công, "Tiểu thư vừa mới gả lại đây, liền gặp chuyện như vậy, không biết về sau thế nào đây, sớm biết lúc trước nên nghe lời biểu tiểu thư, không lấy chồng thì tốt rồi."

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc liếc nàng một cái, Thanh Nhi không dám lên tiếng, chỉ thấy nàng ăn mặc đàng hoàng, như là phải xuất môn, liền tò mò hỏi:"Tiểu thư muốn đi đâu?" Đừng nói là đi kính trà cho bà bà a.

Tô Tử Mặc nói:"Ký lai chi tắc an chi*, nếu gả lại đây, đó là sự thật không thay đổi được, chẳng qua gần nhất đắc tội hai người, về sau phải ở đây lâu dài, tự nhiên muốn tìm chỗ dựa, người ta nói kẻ thù của kẻ thù chính là bằng hữu của ta, ta muốn đi tìm người đó."

<* chuyện gì đến sẽ đến, tương tự thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng>

Thanh Nhi vò đầu, không biết nàng nói là ai, nghi ngờ hỏi:"Biểu tiểu thư?"

Tô Tử Mặc nói:"Đi theo thì biết".

Ra cửa viện, Tô Tử Mặc kêu một gã sai vặt của Tống phủ đến, hỏi hắn viện nào của lão phu nhân, Thanh Nhi mới bừng tỉnh hiểu ra, mẹ chồng của mẹ chồng không phải là địch của kẻ địch hay sao...

Tống lão phu nhân khoác áo choàng ngắn, đầu tóc bạc kết thành một búi, nhìn qua thần thái quắc thước lại thật khôn khéo, cho dù Tô Tử Mặc nhìn sơ cũng biết Tống phủ hắn là do bà định đoạt, Tống lão phu nhân đang dùng điểm tâm, thấy Tô Tử Mặc tiến vào liền hỏi nàng đã ăn chưa, Tô Tử Mặc lắc đầu, lão phu nhân phân phó Xuân Lan lấy thêm chén, Tô Tử Mặc cũng không cùng bà khách khí, ngồi ở bên cạnh, lão phu nhân khẩu vị thanh đạm, trên bàn chỉ có cháo trắng và ít thức ăn, hỏi Tô Tử Mặc muốn ăn thêm cái gì thì sai phòng bếp làm, Tô Tử Mặc nhập gia tuỳ tục, chỉ nói thức ăn như vậy là tốt lắm rồi.

Hai người ai cũng không nói chuyện, Tô Tử Mặc gia giáo vô cùng tốt, khi dùng cơm nửa điểm tiếng vang cũng không có, toàn bộ phòng ở đúng là yên tĩnh không tiếng động, vẫn là Tống lão phu nhân thiếu kiên nhẫn trước, buông chén, hỏi:"Ta nghe nói Tuấn Kiệt đêm qua không ngủ ở tân phòng."

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc cũng là lão phu nhân, cho nên không có giống Mã Nguyệt Nga không phân biệt được tốt xấu đã húc đầu chất vấn.

Tô Tử Mặc cũng buông chén, sau đó mới nói:"Tử Mặc lại đây chính là cùng gia gia nói chuyện này."

Lão phu nhân gật gật đầu, lại nghe Tô Tử Mặc thân thiết kêu bà là gia gia, ôn nhu nói:"Ta biết khẳng định là tôn nhi của ta không đúng, là hắn chọc giận con?"

Tô Tử Mặc không có phủ nhận, nhẹ giọng nói:"Không dối gạt gia gia, trước khi Tử Mặc xuất giá, từng có người nói qua, phẩm hạnh phu quân không tốt, Tử Mặc có chút không tin, hôn sự này là cha Tử Mặc cùng gia gia định ra, cha Tử Mặc còn là đệ tử gia gia, phu quân xuất thân dòng dõi thư hương nên làm sao có khả năng như lời người khác nói, nhưng không nghĩ tới đêm tân hôn phu quân hắn liền.....".

Lão phu nhân cũng có nghe thấy chuyện tối hôm qua, cũng biết Mã Nguyệt Nga mới sáng sớm đã đi tìm Tô Tử Mặc hỏi tội, nhưng không biết Tống Tuấn Kiệt rốt cuộc làm chuyện gì để cho Tô Tử Mặc tức giận như vậy, ngay cả tân phòng cũng không cho vào, nên ôn nhu hỏi:"Tuấn Kiệt hắn làm chuyện gì, con cứ việc nói, chỉ cần là Tuấn Kiệt không đúng, gia gia sẽ làm chủ cho con."

Tô Tử Mặc nói:"Chuyện này vẫn là để cho phu quân tự mình giải thích với gia gia thì tốt hơn."

Lão phu nhân gật đầu:"Cũng tốt." Dù sao cũng là chuyện giềm pha.

Tô Tử Mặc lại nói: "Ban đầu Tử Mặc chính là muốn cho phu quân tiểu trừng đại giới*, cho hắn biết hắn làm sai , làm sao biết sáng sớm bà bà đã lại nói một ít với Tử Mặc, giống như người làm sai là Tử Mặc. Tử Mặc gả đến Tống gia thì chính là dâu của Tống gia, theo lý nên nghe theo lời bà bà, chẳng qua từ nhỏ đến lớn Tử Mặc làm việc đều theo nguyên tắc, đúng là

https://thuviensach.vn

đúng, sai là sai, nhất thời không biết làm thế nào, cho nên mới lại đây hỏi ý gia gia, Tử Mặc nên kiên trì nguyên tắc hay là nên nhập gia tuỳ tục."

<*có khuyết điểm nhỏ lập tức khiển trách, vì được giáo huấn mà không gây nên sai lầm nghiêm trọng.>

Trong lòng lão phu nhân tất nhiên biết chuyện này là do tôn nhi làm sai, mà tính tình con dâu bà cũng biết rất rõ ràng, nếu Mã Nguyệt Nga có thể làm chủ nhà, bà đã sớm giao Tống gia cho nàng. Tô Tử Mặc dù sao cũng là xuất thân từ nhà quyền quý, chuyện gì cũng có lý lẽ rõ ràng, Tống gia có người như vậy quản lý sẽ không sợ bị lụn bại dưới tay Tống Tuấn Kiệt.

Lão phu nhân nói:"Tất nhiên là con đúng, không thể uỷ khúc cầu toàn, con yên tâm, có ta ở đây, bà bà của con không dám làm gì con hết, về phần Tống Tuấn Kiệt, cho hắn chịu chút giáo huấn cũng tốt, làm cho hắn nhớ kỹ, về sau không dám tái phạm."

Tô Tử Mặc đứng lên nói:"Đa tạ gia gia thông cảm."

Lão phu nhân bảo nàng ngồi xuống, "Người một nhà không cần khách khí như vậy, ta già rồi, rất nhiều chuyện không quản được, về sau còn phải nhờ con chăm chút nhiều, chờ mấy ngày nữa, con thích ứng nơi này, ta sẽ đem một ít chuyện trong nhà nói với con, để con giúp ta chia sẻ."

Tô Tử Mặc cúi đầu nói:"Có gì cần Tử Mặc làm , gia gia cứ việc phân phó".

Lão phu nhân thấy nàng ôn thuận hiểu chuyện, không khỏi gật đầu:"Tốt lắm".

Nói thêm chốc lát, Tô Tử Mặc đứng dậy cáo từ, trên đường trở về phòng thì gặp Chung Minh đang đi dạo trong hoa viên.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 13: Ăn Trộm Gà Bất Thành Còn Mất Nắm Gạo

"Mặc tỷ tỷ." Chung Minh nghênh đón, nàng sớm đã quên mất chuyện khăn voan xấu hổ tối hôm qua.

Tô Tử Mặc thấy nàng mặc váy áo màu vàng, chạy vội tới như một con bướm đang bay, hơn nữa với gương mặt hồng nhan hoạ thuỷ kia, khó trách Tống Tuấn Kiệt dám phạm sắc tâm ở đêm tân hôn, một trận hương khí đánh úp lại, Chung Minh đã đến trước người Tô Tử Mặc.

Chung Minh cùng nàng chào hỏi:"Mặc tỷ tỷ sớm."

Tô Tử Mặc mỉm cười.

Chung Minh thấy nàng từ trong sân lão phu nhân đi ra, biết nàng nhất định đã gặp qua lão phu nhân, kiếp trước Tô Tử Mặc cũng rất được lão phu nhân ưu ái, bởi vì chuyện Tống Tuấn Kiệt từ vợ, lão phu nhân giận đến mức trở bệnh. Nàng nghe nói sáng sớm mợ đã đi đến làm phiền Tô Tử Mặc, xem ra Tô Tử Mặc đến chỗ lão phu nhân là để cáo trạng đi, Chung Minh ước gì Tống phủ làm um xùm gà bay chó sủa mới tốt, cười nói:"Mặc tỷ tỷ quả thực có bản lĩnh, chẳng những không để cho biểu ca ta chiếm được tiện nghi, còn làm cho hắn ăn đau khổ, lúc này còn không rời giường nỗi." Nghĩ đến tối hôm qua bị Tống Tuấn Kiệt khinh bạc, giây lát sau Tô Tử Mặc đã báo thù cho nàng, trong lòng vui vẻ càng phát ra có thiện cảm với Tô Tử Mặc.

Tô Tử Mặc nghe ra sự vui sướng của nàng khi người gặp hoạ, chỉ thản nhiên nói: "Ta chỉ là không muốn phụ ý tốt của Minh nhi."

https://thuviensach.vn

Chung Minh không biết Thanh Nhi nhìn thấy cảnh Tống Tuấn Kiệt đùa giỡn với nàng, tò mò hỏi:"Không biết Mặc tỷ tỷ dùng biện pháp gì làm cho biểu ca ta ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ."

Tô Tử Mặc chớp chớp đôi mi thanh tú, "Muội muốn biết sao?"

Chung Minh gật đầu.

Tô Tử Mặc nói:"Vậy muội đi theo ta."

Chung Minh không biết đi đâu, cũng không hỏi, chỉ theo ở phía sau, vào một sân viện.

Tô Tử Mặc kêu Thanh Nhi đi gõ cửa.

Truyền ra là thanh âm Tống Tuấn Kiệt: "Ai đó?"

Chung Minh không dự đoán được Tống Tuấn Kiệt ở bên trong, Tô Tử Mặc ý bảo Chung Minh lên tiếng, nàng đành phải nói:"Là ta."

"Biểu muội!" Trong giọng Tống Tuấn Kiệt mang đầy kinh hỉ, hắn liên tục nói,"Mau vào."

Tô Tử Mặc nhỏ giọng nói:"Muội đi vào, đừng nói ta ở bên ngoài, sẽ biết sao lại thế này".

Chung Minh gần như hiểu được, cảm giác bị Tô Tử Mặc gài bẫy, mặc dù không tình nguyện, cũng chỉ có thể kiên trì đi vào.

Tống Tuấn Kiệt vừa thấy nàng tiến vào, liền cao hứng nói:"Biểu muội, muội vẫn là tốt nhất, biết ta bị bệnh, đến riêng thăm ta, không giống ả dạ xoa không ngừng suy tính kia, đang núp ở chỗ nào chê cười ta."

Nếu Chung Minh biết Tô Tử Mặc mang nàng tới gặp Tống Tuấn Kiệt, đánh chết nàng cũng không dám hỏi lung tung như lúc nãy, nhớ tới chuyện

https://thuviensach.vn

tối hôm qua, lửa giận lại bốc lên, bất quá nhìn thấy bộ dáng bệnh hoạn của Tống Tuấn Kiệt liền quên đi, dù sao hắn cũng đã nhận quả báo, không lý do gì lại để người ngoài như Tô Tử Mặc thêm chế giễu, liền hỏi:"Biểu ca ngươi thế nào ?"

Chung Minh có thể đến thăm hắn, chính là quan tâm hắn, xem ra lời cô cô nói là thật, tối hôm qua sở dĩ nàng tát hắn một cái chẳng qua là do bản tính nữ nhi rụt rè thôi, Tống Tuấn Kiệt nghe lời của nàng cũng là tràn đầy ân cần, liền nói:"không tốt lắm, bất quá biểu muội tới thăm ta, bệnh liền tốt hơn phân nửa."

Chung Minh nghe ngữ khí hắn ngả ngớn, trong lòng không vui, không muốn ở lại lâu, nói:"Biểu ca không có việc gì là tốt rồi, ta đây đi về trước ."

"Khoan đã biểu muội." Tống Tuấn Kiệt vội vàng gọi nàng lại.

Chung Minh quay đầu.

Tống Tuấn Kiệt nói:"Biểu muội dù sao đã đến đây, ngồi nói chuyện với ta một chút rồi đi cũng không muộn."

Chung Minh cũng nghĩ nếu đến đây phải hỏi rõ ràng, chứ không thì lại vô ích mà về, liền ngồi xuống cách hắn rất xa, hỏi:"Biểu ca đang khỏe mạnh sao lại bị bệnh?"

Tống Tuấn Kiệt hừ một tiếng:"Còn không phải do ả dạ xoa kia."

Dạ xoa? Chung Minh nghĩ đến Tô Tử Mặc, làm gì có điểm nào giống, rõ ràng chính là một tiểu thư khuê các đoan trang uyển chuyển, xem ra Tô Tử Mặc chỉnh hắn không nhẹ, mới làm cho hắn ghi hận như thế, lại hỏi:"Có liên quan gì đến biểu tẩu?"

Vốn là chuyện xấu hổ, Tống Tuấn Kiệt không muốn nhiều lời, bất quá nếu Chung Minh đã hỏi, thì cứ nói thôi, "Đêm qua nàng muốn ta đi giải

https://thuviensach.vn

rượu mới cho nhập động phòng, làm hại ta tạt nước lạnh nửa canh giờ, kết quả lại đem ta nhốt ngoài cửa, nguyên lai ả nha đầu Thanh Nhi chết tiệt thấy cảnh ta với muội ở hành lang, đi trở về mách lẻo, dạ xoa kia liền ăn dấm chua, cố ý chỉnh lại ta."

Thì ra là thế! Nói như vậy chuyện biểu ca hôn nàng, Tô Tử Mặc cũng biết ? Cho nên mượn chuyện đó để làm ra chuyện này, như vậy xem ra vẫn là nàng đã giúp Tô Tử Mặc đi, nhưng đừng nói là Tô Tử Mặc hiểu lầm quan hệ giữa nàng và biểu ca nha, bằng không vì sao lại dẫn nàng tới gặp biểu ca.

Tống Tuấn Kiệt thấy nàng không có lên tiếng, tiếp tục nói:"Biểu muội, muội cũng biết, hôn sự của ta cùng Tô Tử Mặc là gia gia định ra, căn bản không phải ta muốn cưới nàng ấy, đêm tân hôn nàng ấy liền dám làm như thế với ta, về sau còn không biết vô pháp vô thiên đến cỡ nào, nữ nhân như vậy thà không có còn hơn."

Chung Minh nói:"Ngươi nói cho ta biết chuyện này để làm gì."

Tống Tuấn Kiệt nói:"Biểu muội, muội tới nhà của ta cũng một đoạn ngày rồi, muội nói thật xem, ta đối với muội như thế nào?"

Chung Minh nghĩ nghĩ nói:"Cũng không tệ lắm." Đó là bởi vì hắn còn chưa có hiện nguyên hình.

"Vậy ta nói với muội, tuy rằng ta cưới Tô Tử Mặc, nhưng ta không có thích nàng ấy, ta thích ai thì trong lòng muội hẳn là biết rõ, mà tâm ý của muội, cô cô cũng đã nói với ta, ta biết để muội làm thiếp là uỷ khuất muội, bất quá muội yên tâm, ta sớm hay muộn cũng sẽ từ hôn ả dạ xoa kia, đến lúc đó đưa muội lên làm chính thất, từ nay về sau chúng ta song túc song tê."

< Song túc song tê: túc là ở chung một nơi, tê: cùng nhau bay lượn, dùng để so sánh những đôi năm nữ yêu nhau không thể xa cách mà như hình với

https://thuviensach.vn

bóng>

Tống Tuấn Kiệt nói rất chân tình, Chung Minh nửa điểm cũng không tin mấy lời ma quỷ của hắn, nếu nói cho hắn biết, Tô Tử Mặc ngay tại ngoài cửa, không biết hắn sẽ có biểu tình thế nào, bất quá hắn nói như vậy cũng tốt, có thể cho Tô Tử Mặc càng thêm nhận rõ hắn là hạng người gì.

Chung Minh liền nói:"Biểu ca, ngươi nói như vậy, không sợ biểu tẩu biết được sao?"

Tống Tuấn Kiệt tất nhiên sợ, chẳng qua đoán là Chung Minh sẽ không đi mách lại trước mặt Tô Tử Mặc, nên nói:"Cho dù Tô Tử Mặc đứng trước mặt ta, ta cũng nói như vậy."

Vừa dứt lời, một thanh âm khác vang lên:"Phải không?"

Tống Tuấn Kiệt nghe tiếng ngẩng đầu, chỉ thấy một nữ tử tiến vào, mặc dù dáng mạo không thể nói xinh đẹp như biểu muội, nhưng cũng là khí chất xuất chúng, uyển chuyển động lòng người, hắn mơ hồ đoán được nàng là ai.

Chung Minh hô một tiếng:"Biểu tẩu."

Thật là ban ngày ban mặt lại gặp quỷ, quả nhiên là Tô Tử Mặc, Tống Tuấn Kiệt sợ tới mức mất hồn, khuôn mặt tuấn tú nửa điểm huyết sắc đều không có, hắn lại nhìn Chung Minh, Chung Minh lộ ra biểu tình vô tội, đầu óc Tống Tuấn Kiệt bắt đầu loạn đảo, trong thời gian ngắn nhất hắn phải làm ra lựa chọn, Chung Minh mặc dù có gia tài vạn bạc lại xinh đẹp như hoa, nhưng mà Tô Tử Mặc có cha làm Hầu gia, chẳng những có thể nâng đỡ tiền đồ quan sự cho hắn, còn ảnh hưởng đến cái mạng nhỏ của hắn, hơn nữa Tô Tử Mặc thông minh sắc bén như vậy không dễ lừa gạt, biểu muội thì ngực to ngốc nghếch dễ dụ dỗ hơn, trước mắt qua được cửa ải khó khăn này rồi nói sau.

https://thuviensach.vn

Tống Tuấn Kiệt từ trên giường ngồi dậy, cười làm lành với Tô Tử Mặc: "Nguyên lai là nương tử, vừa rồi ta cùng biểu muội nói giỡn mà thôi, không nghĩ nàng đã tới đây, lời mới vừa rồi, nàng trăm ngàn lần đừng nghĩ là thật."

Chung Minh hừ lạnh một tiếng.

Tống Tuấn Kiệt không để ý tới nàng, lại nói với Tô Tử Mặc: "Ta cam đoan với nàng, về sau sẽ không hồ ngôn loạn ngữ".

Tô Tử Mặc thản nhiên nói:"Chuyện của biểu huynh muội các ngươi, ta không muốn biết, cho dù ngươi nạp nàng làm thiếp, ta cũng sẽ không phản đối, ta chỉ tới nói cho ngươi biết, ta với ngươi về sau chia phòng mà ngủ, không có sự đồng ý của ta, không cho phép ngươi bước vào cửa phòng ta nửa bước". Nói xong cũng không chờ Tống Tuấn Kiệt đáp ứng, liền xoay người rời đi.

Bàn tay Tống Tuấn Kiệt giơ giữa không trung rồi lúng túng rút về, lại nhìn Chung Minh, muốn giải thích, bị Chung Minh hung hăng trừng mắt liếc một cái, đành phải câm miệng.

Chung Minh cười lạnh nói:"Biểu ca thật sự là hăng hái a, ngã bệnh còn có thể nói chuyện gây cười, bất quá cũng xác thực rất buồn cười, biểu ca nghỉ ngơi đi, ta cũng đi đây." Đi tới cửa quay lại nói, "Đúng rồi, về sau nếu không có chuyện gì, biểu ca cũng ít đến phòng ta đi, tuy rằng chúng ta là biểu huynh muội, rốt cuộc nam nữ khác biệt, cũng đừng để người ta chế giễu."

Tống Tuấn Kiệt sửng sờ tại chỗ nửa ngày không nói nên lời, quả nhiên là ăn trộm gà bất thành còn mất nắm gạo, một lần liền đắc tội với cả hai người, ngày hôm qua tỉnh rượu, hôm nay lại bắt đầu hồ đồ, trong lòng hối hận không thôi.

https://thuviensach.vn

"Tô Tử Mặc, ngươi đứng lại!" Chung Minh đuổi theo phía sau kêu Tô Tử Mặc.

Tô Tử Mặc dừng bước quay đầu.

Chung Minh không vui nói:"Là ngươi cố ý phải không?"

Tô Tử Mặc chớp mi mắt, "Thế nào lại nói ra lời này?"

"Ngươi làm cho ta đi vào, còn ngươi vẫn đứng ở bên ngoài, đợi biểu ca nói xong những lời này, ngươi tiến vào bắt tại trận."

Tô Tử Mặc cười:"Không phải muội vẫn luôn muốn cho ta biết, nhân phẩm của biểu ca muội rất thấp, hiện tại ta đã biết, không phải hợp ý muội rồi sao?"

Chung Minh sửng sốt, "Đúng là vậy không sai, chẳng qua ta cùng hắn..."

Tô Tử Mặc cắt lời nàng,"Vừa rồi ta có nói rõ với biểu ca muội, chuyện các người ta không có hứng thú muốn biết."

Chung Minh bị thái độ của Tô Tử Mặc chọc giận, nghe khẩu khí của nàng, cảm thấy mình giống như vừa bị người bắt gian thông dâm tại trận, đúng là có miệng cũng nói không rõ được, bỗng nhiên nghĩ đến kiếp trước, nàng cùng mấy tiểu thiếp hợp mưu bày kế, nói xấu Tô Tử Mặc có nhân tình, làm Tống Tuấn Kiệt tức giận đến mức từ vợ, lúc ấy Tô Tử Mặc hẳn là cũng hận mình đến chết đi.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 14: Cắn Người Miệng Mềm

Bị Tô Tử Mặc tính kế, Chung Minh đều không thoải mái hai ngày nay, thật vất vả tâm tình mới tốt lên chút ít thì Tống Văn Thục đột nhiên đến nói với Chung Minh, kêu nàng mau thu dọn đồ về nhà.

Thù lớn chưa trả làm sao có thể nói đi là đi, Chung Minh nói:"Nương a, không phải nói về sau sẽ ở lại kinh thành sao?"

Tống Văn Thục nói:"Gia nghiệp cha con lớn như vậy, sao có thể nói dời liền dời, ít nhất phải cần khoảng ba năm rưỡi."

"Vậy không còn kịp rồi!" Chung Minh gấp đến độ thốt lên.

Tống Văn Thục khó hiểu hỏi:"Cái gì không kịp?"

Chung Minh tự biết lỡ lời, giải thích nói:"Ý của Minh nhi là nếu chờ hơn ba năm, biểu ca ngay cả con cũng có a."

Tống Văn Thục cười lắc đầu,"Một cô nương nhà lành nói như vậy mà không biết ngượng ngùng sao."

Nàng biết còn nhiều hơn chuyện này a..... Chung Minh le lưỡi, lại nói:"Minh nhi nghe nói sau khi biểu tẩu vào nhà, cũng không để cho biểu ca vào phòng, đây chính là cơ hội tốt."

"Con muốn thừa cơ mà vào?" Tống Văn Thục nhíu mày, "Chủ ý không sai, chính là không quá quang minh".

https://thuviensach.vn

Chung Minh nói:"Tùy nương nói như thế nào cũng được, chỉ cần không đi là được."

Tống Văn Thục trầm ngâm, một lát sau mới nói:"Vẫn không ổn, trừ khi con quyết tâm phải gả cho biểu ca, nếu không sẽ để cho người khác nói ra nói vào."

Đừng nói biểu ca, đời này nàng cũng không muốn gả cho ai hết, Chung Minh hàm hồ đáp ứng cho xong với mẫu thân.

Tống Văn Thục thở dài nói:"Thôi, nữ nhi lớn rồi cũng không thể giữ được, ta nói với một tiếng với ngoại tổ mẫu của con, để con ở lại, ta với cha con đi về trước."

"Không được!" Chung Minh nhớ tới kiếp trước cha mẹ chết thảm trên đường về nhà, nếu chuyện Tô Tử Mặc gả cho Tống Tuấn Kiệt không thể nghịch ý trời, thì nếu cha mẹ cố ý trở về, xem ra cũng là dữ nhiều lành ít, ít nhất qua một năm rưỡi trở về thì mới tránh thoát kiếp nạn này, liền nói: "Minh nhi lớn như vậy còn chưa từng rời xa cha cùng nương, Minh nhi không muốn ở đây một mình."

Kỳ thật Tống Văn Thục cũng không yên tâm để nàng lưu lại đây một mình, có chút do dự.

Chung Minh xuất ra hết công phu dây dưa một hồi, làm cho Tống Văn Thục không thể không đáp ứng.

Tống Văn Thục nói:"Cả nhà chúng ta ở đây chỉ sợ làm cho mợ con không cao hứng."

Chung Minh hoàn toàn hết hy vọng:"Cho bà ta nhiều bạc một chút là được."

https://thuviensach.vn

Tống Văn Thục không lay chuyển được nữ nhi, đành phải nói:"Vậy tiếp tục ở thêm ít ngày, nếu biểu ca con vẫn không chịu nạp con làm thiếp, con phải dập tắt tâm ý này, trở về nhà cùng nương."

Chung Minh vội đáp ứng:"Một lời đã định."

Chung Minh tiễn Tống Văn Thục ra khỏi viện, theo khoé mắt nhìn thấy thân ảnh Thanh Nhi, trầm giọng nói: "Ra đi."

Thanh Nhi từ phía sau bờ tường đi ra, cười hì hì với Chung Minh: "Biểu tiểu thư".

Chung Minh nhíu mày nói:"Ngươi lén lút trốn ở nơi đó làm gì?"

Thanh Nhi nói:"Nô tỳ nào có trốn, nô tỳ chính là nhìn thấy phu nhân cùng biểu tiểu thư nói chuyện, không dám quấy rầy mà thôi."

Chung Minh cũng không để ý tới nàng nói thật hay giả, chỉ nói:"Tiểu thư nhà ngươi tìm ta?"

Thanh Nhi vội nói:"Biểu tiểu thư thật thông minh, tiểu thư nhà ta mời biểu tiểu thư đi qua, nói có chuyện quan trọng cần thương lượng."

Chung Minh hỏi:"Ngươi biết chuyện gì không?"

Thanh Nhi nói:"Biểu tiểu thư đi sẽ biết."

Tránh theo vết xe đổ lần trước, Chung Minh cẩn thận hơn, nên từ tốn nói: "Không nói rõ ràng, ta sẽ không đi, miễn cho tiểu thư nhà các ngươi lại tính kế ta."

Thanh Nhi lộ ra vẻ khó xử, nói:"Biểu tiểu thư thật sự là làm khó nô tỳ, chuyện của chủ tử, ta nào dám lắm miệng hỏi."

https://thuviensach.vn

Chung Minh hừ một tiếng:"Phải không? Chẳng lẽ chuyện buổi tối ngày đó không phải do ngươi lắm miệng?"

Thanh Nhi vội la lên:"Nô tỳ cũng vô tình nhìn thấy rồi đi nói sự thật cho tiểu thư biết mà thôi, tuyệt đối không có thêm mắm thêm muối." Nói xong còn giơ tay lên thề.

Chung Minh nói:"Quên đi, chuyện đã qua ta sẽ không truy cứu, ngươi trở về nói cho tiểu thư nhà ngươi, nếu là có việc muốn nhờ ta thì phải tỏ ra thành ý, kêu nàng tự mình tới đây gặp ta mà nói."

Thanh Nhi bất đắc dĩ đành phải đem lời Chung Minh nói chuyển về.

Chung Minh cũng chỉ là nói vậy thôi, nàng biết xét theo tính tình cao ngạo của Tô Tử Mặc, nàng ấy khẳng định sẽ không đến. Sau một nén nhang, Chung Minh liền chuẩn bị đi tìm Tô Tử Mặc, còn chưa ra tới cửa viện, Tô Tử Mặc đúng là đã đến đây, trong tay còn bưng cái khay, trên khay có một bình trà và một dĩa điểm tâm.

Tô Tử Mặc hỏi nàng muốn đi đâu.

Chung Minh tất nhiên sẽ không nói là đi tìm nàng, chỉ nói:"Không thấy ngươi đến, ta đang chuẩn bị ra ngoài đi dạo."

Hai người ngồi ở trong sân, Tô Tử Mặc châm cho nàng một chén trà, sau đó nói:"Ta nghe Thanh Nhi nói, muội còn giận vì chuyện ngày đó, chén trà này coi như là ta xin lỗi muội."

Chung Minh không nghĩ tới Tô Tử Mặc vậy mà lại cúi mình, hiển nhiên nàng cũng không tiếp tục sĩ diện, đưa trà lên miệng nhấp một ngụm, coi như là chấp nhận lời xin lỗi, rồi nói: "Nói đi, tìm ta có chuyện gì?"

Ngược lại Tô Tử Mặc không hề vội, gắp một khối điểm tâm đưa cho Chung Minh, nói: "Nếm thử xem, đây là tự tay ta làm."

https://thuviensach.vn

Đối với ánh mắt tha thiết của Tô Tử Mặc, Chung Minh trong lòng không quá tin tưởng, nàng không biết là Tô Tử Mặc lại có lòng tốt như vậy, đừng nói là có hạ dược vào điểm tâm đi, nên cảnh giác nói: "Vô sự hiến ân cần phi gian tức đạo, ngươi vẫn là nói ngươi tìm ta có chuyện gì trước đã."

Tô Tử Mặc cười:"Không nghĩ tới lá gan Minh nhi lại nhỏ như vậy, như thế nào, sợ ta hại muội sao?"

Chung Minh chịu không được lời nói khích, liền cầm điểm tâm bỏ vào miệng, nhấm nháp một chút, đúng là thập phần mỹ vị, dùng ánh mắt không thể tin nhìn Tô Tử Mặc, hỏi: "Thật là ngươi làm a?"

Tô Tử Mặc gật đầu,"Hương vị như thế nào?"

Chung Minh làm sao như ý Tô Tử Mặc muốn mà đi khen nàng, chỉ nói: "Miễn cưỡng thì cũng được". Không nghĩ tới một thiên kim tiểu thư như Tô Tử Mặc lại có thể xuống bếp làm điểm tâm, thật không thể coi thường, kiếp trước Tô Tử Mặc rõ ràng là mười ngón tay không dính xuân thuỷ.

Tô Tử Mặc lấy khăn tay lau tay một chút, rồi mới nói:"Ta xác thực có việc muốn nhờ."

Người ta nói cắn người miệng mềm bắt người tay ngắn*, Chung Minh lại ăn một khối điểm tâm, nói:"Ngươi cứ nói đi."

<* ăn của người ta, thì nói năng với người ta cũng mềm mỏng hơn, lấy thứ gì đó của người ta thì cũng nương tay hơn với người ta.>

Tô Tử Mặc nói:"Ngày mai là ngày lại mặt*, muội cũng biết hiện tại quan hệ của ta và biểu ca muội rất căng thẳng, ta không muốn để hắn trở về cùng ta ngày mai."

Chung Minh đang nghe, lại thấy Tô Tử Mặc nhìn mình chằm chằm, nên cũng hiểu ý, Chung Minh chỉ vào chính mình hỏi: "Ý của ngươi là kêu ta

https://thuviensach.vn

cùng ngươi trở về?"

Tô Tử Mặc gật đầu,"Nếu ta một mình trở về, nhất định khiến cho người ta suy đoán lung tung, Tống gia lại không có người nào thích hợp, ta chỉ có thể nghĩ đến muội."

Chung Minh từ chối: "Nhưng ta không phải người Tống gia."

Tô Tử Mặc cười:"Muội là biểu tiểu thư Tống gia".

Chung Minh lại nói:"Nhưng là..... Ta không biết đến đó phải nói cái gì."

Tô Tử Mặc nói:"Minh nhi, muội thông minh như vậy, khẳng định biết cái gì nên nói cái gì không nên nói."

Thanh âm Tô Tử Mặc rõ ràng thật ôn nhu, nhưng Chung Minh lại nghe thật chói tai, như là đang uy hiếp mình, Tô Tử Mặc sở dĩ cùng Tống Tuấn Kiệt trở nên như nước với lửa, hoàn toàn là vì nàng, nếu nàng không giúp Tô Tử Mặc chuyện này thì rõ là có chút không đúng, chỉ là nàng nhớ đến khuôn mặt nghiêm túc của Tô Hầu gia liền trở nên nhút nhát, huống chi Tô Tử Mặc còn có một đại tẩu rất chanh chua, nên trong lòng nàng có chút do dự.

Tô Tử Mặc thấy nàng do dự, thức thời nói:"Nếu Minh nhi thật sự cảm thấy khó xử, thôi thì quên đi."

Chung Minh theo bản năng ngẩng đầu,"Vậy ngươi làm sao bây giờ?"

Tô Tử Mặc thản nhiên nói:"Cùng lắm thì kêu tướng công đi theo giúp ta, ta tin hắn không dám hồ ngôn loạn ngữ trước mặt cha ta."

Như vậy chẳng phải là làm cho Tống Tuấn Kiệt như ý nguyện? Đương nhiên không được! Chung Minh vội vàng nói:"Vẫn là để ta cùng ngươi về nhà mẹ đẻ đi."

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc cười cười nói:"Tốt, quyết định như vậy."

Thẳng đến khi Tô Tử Mặc đi rồi, Chung Minh mới nhận ra, nàng vì cái gì phải đáp ứng Tô Tử Mặc, rõ ràng chuyện không liên quan đến nàng, hơn nữa Tô Tử Mặc vì sao phải tìm nàng, nàng thích hợp đi cùng sao? Con rể về nhà vợ ngày lại mặt mới đúng, nàng đi thì coi sao được...

Đồng dạng không hiểu còn có Thanh Nhi.

"Tiểu thư, chúng ta tự trở về không phải không được, làm gì phải hạ mình cầu người a."

Tô Tử Mặc nói:"Nếu lão gia hỏi cô gia vì sao không cùng trở về, ngươi đáp như thế nào?"

Thanh Nhi không trả lời được.

Tô Tử Mặc cũng không để ý đến nàng.

Thanh Nhi than thở:"Ta thật muốn nhìn xem ngày mai biểu tiểu thư sẽ ứng phó thế nào."

==========

*Ngày lại mặt

-Lễ lại mặt, hay còn gọi là lễ nhị hỷ, là một trong những phong tục cưới hỏi không thể thiếu trong văn hoá người Việt cũng như Tàu. Thông thường, các cô dâu mới về nhà chồng sẽ cảm thấy buồn vì phải xa nhà, xa cha mẹ nên trong phong tục cưới truyền thống có thêm ngày lại mặt, chính là dịp để cô dâu gặp lại gia đình, để bớt đi nỗi nhớ nhung. Nếu cô dâu vẫn còn bỡ ngỡ, buồn bã trong gia đình mới, khi trở về nhà, cha mẹ đẻ cũng sẽ có vai trò là người thuyết phục và vỗ về, giúp tân nương thoải mái và ý thức được trách nhiệm mới của mình.

https://thuviensach.vn

-Ngoài ra, lễ lại mặt còn là dịp để chú rể gần gũi, thân thiết hơn với gia đình, vì đây là thời điểm chính thức đầu tiên sau đám cưới, tân lang về chào bố mẹ vợ với cương vị là con rể sau khi hôn lễ kết thúc. Với ý nghĩa gắn bó quan hệ trong gia đình như vậy, hầu hết các đám cưới đều phải có lễ lại mặt.

- Trong hầu hết các trường hợp, bắt buộc cả cô dâu và chú rể đều phải có mặt trong lễ lại mặt để coi như là sự tôn trọng với gia đình và làm trọn đạo hiếu.

- Đa số các gia đình cho rằng cô dâu chú rể phải về từ sáng sớm, không được lại mặt lúc tối muộn, trừ những trường hợp giờ hoàng đạo quá khắt khe, phải tuân theo.

- Các vật phẩm trong lễ lại mặt ít hay nhiều, cầu kỳ hay đơn giản đều tùy thuộc vào phong cách, nếp sống của từng gia đình.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 15: Đề Nghị

Vì đã đáp ứng Tô Tử Mặc, mà Chung Minh cũng có nguyên tắc không nuốt lời nên nàng dậy thật sớm, chuẩn bị xong hết thảy rồi ở cửa chờ Tô Tử Mặc, không nghĩ tới lại thấy Tống Tuấn Kiệt, hắn ăn mặc rất thể diện, vài ngày không gặp, thần sắc bệnh hoạn đã tiêu hết, phía sau có hai gã sai vặt đi theo, cầm hộp lễ vật, Chung Minh bắt đầu hồ nghi, không phải Tô Tử Mặc nói là không cho biểu ca đi sao?

Tống Tuấn Kiệt cũng nhìn thấy Chung Minh, chỉ cảm thấy trước mắt sáng ngời, biểu muội hắn sao bất cứ chỗ nào lúc nào cũng đều chói lọi như vậy chứ, hắn đã sớm quên chuyện ngày đó đắc tội Chung Minh, cười nói: "Mới sáng sớm, biểu muộn muốn đi đâu vậy?"

Chung Minh tự nhiên sẽ không trưng ra vẻ mặt hoà nhã với hắn, lạnh lùng hỏi lại:"còn biểu ca thì muốn đi đâu?"

Tống Tuấn Kiệt bày ra bộ dạng rất không tình nguyện, nói:"Còn không phải cùng biểu tẩu của muội đi lại mặt sao."

Chung Minh nghi ngờ hỏi:"Mặc tỷ tỷ gọi ngươi đi ?"

Tống Tuấn Kiệt nâng cằm, đắc ý dào dạt nói:"Đó là đương nhiên, nếu không phải nàng ấy cầu xin ba bốn lần, thì làm sao ta đáp ứng."

Chung Minh tức giận nói:"Vậy mà nàng lừa ta!"

"Ai lừa muội ?" Hai thanh âm đồng thời vang lên.

https://thuviensach.vn

Tống Tuấn Kiệt quay đầu, thấy Tô Tử Mặc đang đi tới, tuy rằng đã thành thân nhiều ngày, Tống Tuấn Kiệt vẫn chỉ là mới thấy nàng lần thứ hai, ngày đó làm sai nên hắn không dám nhìn lâu, hôm nay vừa thấy, chỉ cảm thấy Tô Tử Mặc động lòng người, thật là một người phẩm chất đức hạnh đều tốt đẹp, nghĩ đến nàng là thê tử được mình cưới hỏi đàng hoàng, trong lòng hắn càng phát ra đắc ý, lại nhìn thoáng qua Chung Minh, có chút không bỏ được, nghĩ rằng, nếu cũng cưới luôn biểu muội, vậy mới là ngồi hưởng tề nhân chi phúc*.

< * phúc của người Tề ~ ý nói cuộc sống mỹ mãn một thê một thiếp, sau này nói về cuộc sống phú quý một chồng một thê nhiều thiếp>

Đối mặt Tô Tử Mặc, Tống Tuấn Kiệt vẫn có vài phần kiêng kị, hôm nay lại mặt, tuy rằng Tô Tử Mặc không có kêu hắn, nhưng là về nhà mẹ đẻ nào có ai một mình trở về, cho nên hắn tự chủ trương, chuẩn bị lễ vật, đứng ở đây chờ, nghĩ Tô Tử Mặc thấy hắn biết điều như thế chắc chắn sẽ tha thứ. Vừa rồi vì mặt mũi mới lừa Chung Minh, sợ Chung Minh nói nhiều, hắn vội vàng tiếp lời, nói: "Nương tử, nàng đã đến rồi, ta chờ nàng thật lâu, đi thôi."

Tô Tử Mặc biết rõ còn cố hỏi: "Đi đâu?"

Tống Tuấn Kiệt hạ giọng nói:"Đương nhiên là cùng nàng về nhà mẹ đẻ."

Tô Tử Mặc nói:"Ta có cho ngươi đi cùng sao?"

Tống Tuấn Kiệt sửng sốt,"Nàng một người trở về thì ra thể thống gì, nếu nhạc phụ đại nhân hỏi đến, nàng phải nói thế nào?"

Tô Tử Mặc thản nhiên nói:"Ăn ngay nói thật."

"Nàng," Tống Tuấn Kiệt nhịn không được, thấp giọng cả giận nói,"Tô Tử Mặc, ta đã muốn giữ thể diện cho nàng, nàng đừng không biết phân biệt lý lẽ."

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc lạnh lùng nhìn hắn một cái, Tống Tuấn Kiệt đúng là bất chợt rùng mình, nhưng mà lời đã nói ra rồi, chỉ có thể cứng cổ nói tiếp:"Đêm tân hôn ta và nàng chia phòng mà ngủ, đã trở thành đề tài bàn tán của mọi người trên dưới trong phủ, hiện tại lại không cho ta cùng nàng trở về, chẳng lẽ nàng muốn cho toàn bộ kinh thành này chê cười chúng ta sao?"

Tô Tử Mặc cười lạnh nói:"Đừng dát vàng lên mặt mình nữa, ngươi cho ngươi là ai."

"Vậy Tô lão gia thì sao?" Tống Tuấn Kiệt thấy nàng không có lên tiếng, nghĩ rằng hắn đã bắt trúng tim đen của nàng, đắc ý nói,"Việc này nếu truyền ra ngoài, không biết mặt mũi nhạc phụ đại nhân để đi đâu."

Tô Tử Mặc nhìn hắn, lạnh lùng nói:"Cha ta nếu biết ngươi phụ bạc ta, ngươi cảm thấy cha ta sẽ đối với ngươi thế nào?"

Rõ ràng là ngày nóng nực, Tống Tuấn Kiệt lại cảm thấy cả người lạnh lẽo, không dám nhiều lời, chẳng qua Chung Minh cùng đám hạ nhân Tống phủ đều ở một bên nhìn bọn họ, vì cứu vãn một chút mặt mũi, nên lớn tiếng nói:"Được rồi, nếu nàng đã thông cảm ta bệnh nặng mới khỏi không thích hợp ra ngoài, vậy thì ta sẽ không đi, thay ta vấn an nhạc phụ đại nhân."

Tô Tử Mặc không tiếp tục dây dưa với hắn, đi đến trước mặt Chung Minh, nói: "Minh nhi, chúng ta đi thôi."

Có Tống Tuấn Kiệt trước mặt, Chung Minh cũng không hỏi nhiều, cùng Tô Tử Mặc đi ra cửa.

Tống Tuấn Kiệt nhìn mà choáng váng, Tô Tử Mặc không cho hắn đi, vì sao lại mang theo biểu muội? Trong lòng mặc dù nghi ngờ, cũng không dám hỏi nhiều, gã sai vặt đi tới hỏi hắn lễ vật làm sao bây giờ, Tống Tuấn Kiệt vội vàng đuổi theo, nhưng Tô Tử Mặc cùng Chung Minh đã lên xe ngựa đi xa rồi, hắn tức giận đến mức muốn quăng lễ vật xuống đất, nhưng

https://thuviensach.vn

dù sao cũng là mua bằng bạc, liền nói với gã sai vặt:"Đều đưa đến phòng phu nhân hết đi."

****

Dọc theo đường đi hai người đều yên lặng không tiếng động, vẫn là Tô Tử Mặc nói trước:"Không có gì muốn hỏi ta sao?"

Chung Minh đẩy ra bức rèm, nhìn bên ngoài xe ngựa nói:"Vốn có chút nghi vấn, bất quá hiện tại nghĩ thông suốt rồi."

Tô Tử Mặc cười nhẹ:"Nghĩ thế nào hay vậy?"

Chung Minh bỗng nhiên kêu xe ngựa dừng lại, gọi Tri Họa tiến vào, xuất ra mấy tấm ngân phiếu, nói nhỏ bên tai phân phó Tri Hoạ một phen, trước khi đi Tri Hoạ còn gọi Tri Thư cùng Thanh Nhi.

Thanh Nhi không muốn nghe Chung Minh sai khiến nhưng Tô Tử Mặc dùng ánh mắt ý bảo nàng nghe theo, Thanh Nhi mới không tình nguyện đi cùng, miệng còn nói thầm:"Không phải chỉ là mua lễ vật thôi sao, cần chi nhiều người như vậy, chẳng lẽ mang hết đồ trong thành trở về?"

Đợi các nàng đi rồi, Tô Tử Mặc nói: "Để muội theo giúp ta trở về đã là quá mức rồi, có thể nào lại để cho muội tốn kém nữa."

Mới vừa rồi không ngăn cản hiện tại mới nói, hiển nhiên chỉ là khách sáo mà thôi, Chung Minh nói:"Ta nghĩ rằng quan hệ giữa ngươi và biểu ca căng thẳng như vậy là bởi vì ta, tuy nói đó cũng là ta có ý tốt, nhưng tục ngữ có câu nói, ninh sách mười tòa miếu không hủy nhất cọc hôn*, ta làm nhiều một chút cũng là phải đạo."

<* thà huỷ mười toà miếu cũng không huỷ chuyện hôn nhân đại sự của người khác.>

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc cười nói:"Muội quả thật là nghĩ thông suốt."

Chung Minh còn tưởng được khen thật, không khách khí nói:"Bất quá chỉ lần này thôi, ngươi cũng đã thấy rõ chân tướng thật của biểu ca, về sau chuyện các ngươi ta không xen vào nữa."

Tô Tử Mặc đột nhiên nói:"Có một chuyện ta vẫn luôn thắc mắc."

"Chuyện gì?" Chung Minh hỏi.

Tô Tử Mặc nói:"Muội cả ngày nói biểu ca muội không tốt, nhưng sao lại một lòng muốn gả cho hắn?"

Xem ra lại là Thanh Nhi lắm miệng, bây giờ còn không phải thời điểm để nói cho Tô Tử Mặc biết chân tướng sự việc, Chung Minh liền lấy lời Tô Tử Mặc nói lúc trước ra chặn nàng, "Ngươi không phải nói mặc kệ chuyện của biểu huynh muội chúng ta sao?"

Tô Tử Mặc cười nhạt nói:"Ta có nói qua, nhưng nếu muội thật có ý với biểu ca muội, thì rõ là đã có thể giúp ta giải quyết được một chuyện khẩn cấp."

Trải qua vài lần giao đấu, Chung Minh đã có chút hiểu rõ nữ nhân trước mắt này, ngoài mặt nàng ôn nhu như nước, kì thực bên trong đều có tính toán, sơ ý một chút sẽ bị nàng tính kế, cảnh giác nói:"Ngươi muốn nói cái gì?"

Tô Tử Mặc thở dài một hơi, mới nói:"Nay ta với biểu ca muội chỉ có danh nghĩa vợ chồng, chứ cũng không phải vợ chồng thật sự, tuy rằng ta rõ ràng ra lệnh không cho hắn bước vào phòng ta nửa bước, nhưng rốt cuộc đó cũng không phải kế sách lâu dài, chưa nói tới biểu ca muội là một thanh niên nam nử huyết khí phương cương, hơn nữa không lưu dòng nối dõi là tội lớn, vì Tống gia hương khói, ta cũng kéo dài không được bao lâu, biện pháp duy nhất, đó là cho biểu ca muội nạp thiếp, biểu ca muội đối với muội

https://thuviensach.vn

có tâm tư, ngày đó ta đã nghe được rất rõ ràng, nếu muội cũng có tâm ý với hắn, vậy đó là lưỡng tình tương duyệt, so với để cho mấy nữ nhân không đứng đắn bên ngoài vào cửa, không bằng để muội gả lại đây, chẳng phải là vẹn toàn đôi bên?"

Chung Minh bị nghẹn họng một chút, châm chọc nói:"Ngươi là chính thất mà lại rộng lượng như vậy."

Tô Tử Mặc nói:"Ta về sau không phải nặng lòng lo lắng, muội được thoả niềm mong muốn, tất cả đều vui vẻ."

Chung Minh chỉ hừ một tiếng không nói chuyện, thầm nghĩ, để nàng gả cho người như vậy, còn không bằng chết lại một lần.

Tô Tử Mặc lại không buông tha, nhìn chằm chằm nàng, truy vấn:"Thấy thế nào?"

Chung Minh vừa định nói hắn là nam nhân của ngươi, muốn thì ngươi làm đi, muốn lão nương ta hầu hạ hắn thì không có cửa đâu, nhưng nhìn vào ánh mắt Tô Tử Mặc, mâu ngưng thu thuỷ*, không hiểu sao tim đập nhanh một chút, để cho Tô Tử Mặc giao phó hết thân thể cho Tống Tuấn Kiệt thì trăm ngàn lần nàng cũng không muốn, đành nhỏ giọng nói: "Ta sẽ không gả cho biểu ca, ngươi cũng đừng uỷ khuất chính mình."

<* ánh mắt đáng yêu như lắng đọng nước mùa thu>

Tô Tử Mặc thấy Chung Minh đột nhiên mang vẻ mặt nhăn nhó, trong lòng chợt động, biểu tình này của Chung Minh, đêm tân hôn nàng có gặp qua một lần, rõ ràng chính là sắc mặt thẹn thùng, tuyệt đối không thể nào bởi vì Tống Tuấn Kiệt, mà trong xe ngựa lại chỉ có hai người các nàng....

Chung Minh thì lại có tâm tư khác, những băn khoăn của Tô Tử Mặc nhắc nhở cho nàng biết đây đã là thời điểm giúp biểu ca xem xét lựa chọn tiểu thiếp.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 16: Lại Mặt

Chung Minh ra tay thật hào phóng, ba người Tri Họa khi trở về, tay đều mang đầy đồ vật, Thanh Nhi không dám khinh thường Chung Minh nữa, chẳng qua chỉ một lễ lại mặt, vậy mà tiêu tốn bảy tám trăm lượng, huống chi Tri Họa còn vụng trộm cho riêng nàng một chút bạc, này đương nhiên là ý tứ của Chung Minh, xem ra về sau trước mặt biểu tiểu thư phải thận trọng từ lời nói đến việc làm, không phải nàng không qua được cám dỗ của bạc, mà là biểu tiểu thư đối với tiểu thư nhà nàng coi như cũng không sai.

Tô Tử Mặc không có hư tình giả ý khách khí với Chung Minh làm gì, chỉ nói:"Thật là có lòng."

Chung Minh xài bạc cũng không đau lòng, kiếp trước bị biểu ca làm thương tâm nên nàng cũng chỉ bưng bít chặt túi tiền với một mình biểu ca mà thôi, về phần những người khác, thì tùy sự cao hứng của nàng đi.

Người Tô phủ thấy đại tiểu thư trở về tất nhiên là vô cùng vui mừng, lại không thấy cô gia đi theo, mọi người trong lòng đều buồn bực, một gã sai vặt có quan hệ không tệ với Thanh Nhi liền lén hỏi nàng. Thanh Nhi trợn mắt với hắn, chống nạnh nói: "Ai mượn ngươi nhiều chuyện." Gã sai vặt tức giận mắng: "Nha đầu chết tiệt kia, đi theo tiểu thư đến Tống gia rồi cũng không thèm để ai vào trong mắt, miệng còn gắt gỏng nữa." Vừa lúc Chung Minh đứng bên cạnh nghe được, chỉ cười nói: "Như vậy mới phải đó." Thanh Nhi biết nàng nói mình, làm cái mặt quỷ rồi nhanh như chớp đi vào cửa thông báo.

https://thuviensach.vn

Tô Hầu gia cùng Tô Tử Tiêu - ca ca Tô Tử Mặc chưa trở về, chỉ có đại tẩu Trương Dĩnh ở nhà, Trương Dĩnh vốn cũng là nữ nhi nhà đại hộ, ở nhà là một tiểu thư được sủng ái, Tô gia lại không có nữ chủ nhân, một lòng nghĩ đến gả vào Tô gia liền có thể làm chủ gia đình, làm sao biết mọi chuyện trên dưới trong Tô gia đều do Tô Tử Mặc định đoạt. Tô Tử Mặc lại là tài nữ nổi danh kinh thành, bao nhiêu công tử nghe danh mà đến, hoàn toàn không có đặt Trương Dĩnh vào trong mắt, chênh lệch thật lớn khiến cho Trương Dĩnh tự nhiên không thích em chồng, cuối cùng cũng chờ được Tô Tử Mặc xuất giá, thế này mới có thể lật lại tình thế, Trương Dĩnh đã sớm trông ngóng ngày Tô Tử Mặc về nhà mẹ đẻ để ra vẻ nàng là nữ chủ nhân ở đây, trừ bỏ đi ác khí dồn nén trong đầu bấy lâu nay.

"Ô, đây không phải Tô gia đại tiểu thư của chúng ta sao, à không, hiện tại hẳn là Tống gia đại thiếu nãi nãi, quả thật là người có chuyện vui tinh thần thoải mái a, chỉ mấy ngày không thấy mà khí chất càng thanh lệ thoát tục hơn so với khi ở nhà, Tống gia tuy là cửa nhỏ nhà nghèo, nhưng phong thuỷ dưỡng người thật tốt a." Trương Dĩnh vừa thấy Tô Tử Mặc tiến vào liền mang vẻ mặt tươi cười nghênh đón, ngoài miệng khen người nhưng cũng không quên nói móc chuyện Tô Tử Mặc gả đến cho nhà nghèo keo kiệt.

Tô Tử Mặc sớm đã quen tính tình không tốt của đại tẩu, nhưng nể mặt đại ca nên cũng không để trong lòng, dù sao hiện giờ chuyện trong nhà cũng do đại tẩu lo liệu mà nàng ấy đối với đại ca cũng toàn tâm toàn ý, chẳng qua có chút hẹp hòi thôi, Tô Tử Mặc cười cười nói:"Coi như khá tốt."

Trương Dĩnh kị nhất chính là thái độ của Tô Tử Mặc, vô luận nàng nói móc như thế nào, cũng không thấy Tô Tử Mặc thẹn quá thành giận, làm cho nàng có loại cảm giác lực bất tòng tâm, trên mặt cứng đờ, cười nói:"Nhìn coi, ta lo nói chuyện mà quên mất còn đứng ở cửa, mau vào

https://thuviensach.vn

trong ngồi, Hương Nhi dâng trà." Nàng càng nhiệt tình chứng tỏ càng đem Tô Tử Mặc trở thành người ngoài.

Tô Tử Mặc làm sao không nhìn ra được, nàng sớm biết đại tẩu sẽ có biểu hiện này, nàng còn chưa hoà nhập được vào Tống gia, về nhà mẹ đẻ lại bị trở thành người ngoài, trong lòng tự nhiên có chút không thoải mái, lại chỉ có thể làm bộ như không thèm để ý, làm cho Thanh Nhi đem lễ vật tiến vào.

Trương Dĩnh vốn muốn mượn chuyện lễ vật châm chọc một phen, nàng nghĩ Tống gia nhà nghèo sẽ không được như những nhà quyền quý khác, lại không nghĩ rằng lễ vật đem vào là một đống hộp to hộp nhỏ, sau khi mở ra, toàn bộ đều quý trọng, so với nàng lúc trước về nhà mẹ đẻ còn muốn nhiều hơn, trên mặt có chút không nhịn được.

Tô Tử Mặc cũng bởi vì nguyên nhân này, mới không có cự tuyệt ý tốt của Chung Minh.

Trương Dĩnh không phục, cười mỉa nói:"Xem đồ vật khắp trong phòng này, là Tống gia hào phóng xuất ra của cải, hay là con dâu vì muốn đẹp mặt mà đem đồ cưới của mình bỏ trở vào?"

Tô Tử Mặc vẫn như cũ bình thản nói:"Đại tẩu chỉ để ý lo nhận lấy là được."

Thu thập lễ vật xong hết rồi, Trương Dĩnh rốt cuộc phát hiện có chỗ không thích hợp, hướng ra ngoài nhìn nhìn hỏi:"Cô gia đâu?" Lại chỉ vào Chung Minh,"Vị này là?"

Tô Tử Mặc nói:"Nàng là Minh nhi, biểu muội của tướng công, về phần tướng công hắn....." Tô Tử Mặc nhìn thoáng qua Chung Minh.

Chung Minh hiểu ý vội nói:"biểu ca ta bị bệnh, cho nên ta cùng Mặc tỷ tỷ trở về."

https://thuviensach.vn

Trương Dĩnh đầu tiên là giật mình:"Ôi, mới thành thân có mấy ngày, như thế nào liền bị bệnh?" Rồi mang vẻ mặt thân thiết hỏi,"Bệnh nghiêm trọng không?"

Chung Minh nói:"Chỉ là nhiễm phong hàn, không có gì nghiêm trọng."

Trương Dĩnh lúc này mới bày ra bộ mặt thật, nói:"Nếu không nghiêm trọng, chuyện lớn như lễ lại mặt làm sao có thể để cho thê tử một mình trở về, thật là không giống ai!"

Chung Minh kiếp trước đã được lĩnh giáo sự lợi hại của Trương Dĩnh, sau khi Tống Tuấn Kiệt cùng Tô Tử Mặc từ hôn, Tô Tử Mặc thì không có tỏ vẻ gì nhưng thật ra Trương Dĩnh lại đuổi tới tận cửa, nói hai ba câu liền đòi Tống Tuấn Kiệt đền bù năm ngàn lượng bạc thì mới chịu cho qua việc này. Mới vừa rồi, miệng Trương Dĩnh còn sắc bén hơn dao, không có câu nào là không gây tổn thương người khác, cố tình Tô Tử Mặc lại không phản bác lấy một câu, Chung Minh xem như hiểu được, Tô Tử Mặc thật đúng là biết che giấu, để đại tẩu nàng tuỳ ý châm chọc khiêu khích, Tô Tử Mặc dẫn nàng lại đây, sợ là vì chính nàng không có tiện nói nên mới muốn mình nói thay. Trên đường đi, Chung Minh cũng nghĩ rõ ràng rồi, dù sao Tô Tử Mặc mới gả đến Tống gia, nếu nói ra tình hình thực tế là bọn họ không chung phòng, Tô Hầu gia có thể hiểu cho còn đỡ, nếu như không hiểu được lại ép Tô Tử Mặc chấp nhận thực tế, làm mọi chuyện càng rối hơn, tạm thời giấu việc này trước đã rồi tính sau.

Chung Minh nói:"Kỳ thật biểu ca ta là muốn đến đây, người cũng đi tới cửa rồi, lại bị mang trở về, hắn là người bệnh lại đây lây bệnh cho mọi người nơi này thì làm sao bây giờ? Người dù chưa đến nhưng có tâm ý đến, mấy lễ vật này đều là biểu ca ta tỉ mỉ chuẩn bị, biểu ca ta sợ có hiểu lầm, mới kêu ta cùng Mặc tỷ tỷ trở về, hắn còn cẩn thận dặn dò, kêu ta nhất định phải chuyển lời xin lỗi giúp hắn."

https://thuviensach.vn

Nói đến mức này rồi, Trương Dĩnh cũng khó nói thêm cái gì, nếu là Tống Tuấn Kiệt tới cửa, nàng định tìm cơ hội cười nhạo một phen, nữ nhân ngày thường tốt đẹp thì có ích lợi gì, gả cho một người tài giỏi mới thật là chuyện tốt đẹp, giống như Tô Tử Mặc vậy, lúc còn là cô nương, tài năng có bao nhiêu chói sáng, lại đi gả cho một tên nam nhân vô dụng, chuyện gì cũng đều dựa vào cha vợ, vậy thì tương lai còn có thể trông cậy vào hắn cái gì, chỉ sợ Tống Tuấn Kiệt giả vờ sinh bệnh, chắc là Tô Tử Mặc sợ mất mặt mũi mới cố ý không mang theo hắn trở về. Trương Dĩnh lại nhìn Tô Tử Mặc, chỉ thấy nàng thần sắc thản nhiên, cũng nhìn không ra nàng có hài lòng với hôn sự này hay không, dù sao trốn được mùng một, tránh không khỏi mười lăm, vẫn còn có cơ hội để cười nhạo nàng, Trương Dĩnh liền đứng lên nói:"Các ngươi ngồi chơi một chút, lão gia cùng Tử Tiêu cũng mau trở lại, ta đi phân phó phòng bếp làm cơm."

Tô Tử Mặc cũng đứng lên theo:"Làm phiền đại tẩu."

Đợi Trương Dĩnh đi rồi, Tô Tử Mặc mới nói với Chung Minh:"Không nghĩ tới muội lại nói giúp biểu ca muội."

Chung Minh lạnh lùng trào phúng nói:"Ta cũng không nghĩ tới, ngươi bị mắng mà cũng không đáp trả."

Tô Tử Mặc lơ đễnh, thản nhiên nói:"Đại tẩu ta chẳng qua là nói năng chua ngoa chứ mềm lòng không có ác ý."

Chung Minh bĩu môi:"Người nhà chúng ta tất cả đều là sài lang hổ báo hay sao?"

Tô Tử Mặc cười:"Muội khi nào thì đem người Tống gia trở thành người một nhà?"

Chung Minh ngẩn người, xác thực trừ bỏ ngoại tổ mẫu, nàng đối những người khác đều không có cảm tình gì, không nghĩ tới bị Tô Tử Mặc nhận thấy được, vẫn là nói:"Đó dù sao cũng là nhà cậu ta."

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc nói:"Muội chán ghét biểu ca muội không phải là giả bộ chứ?"

Chung Minh không lên tiếng, không chỉ là chán ghét, mà quả thật là còn hận thấu xương.

Tô Tử Mặc lại nói:"Theo lý cho dù biểu ca muội có nhân phẩm cực kém, cũng không ảnh hưởng gì đến muội, cùng lắm thì nhắm mắt làm ngơ, nhưng muội lại muốn ở lại Tống phủ, chính là có mục đích khác, mà ta lúc trước không nghe lời muội khuyên, vẫn cố ý gả cho biểu ca muội, nay hối hận không kịp, như thế xem ra, hai ta coi như là người trên cùng một thuyền, ngày dài về sau, sống cùng một nhà khó tránh khỏi thị phi, ta hy vọng sau khi trở lại Tống phủ, ta và muội có thể một lòng, như vậy mới có thể mỗi người đều được như ý nguyện."

Chung Minh hiểu được ý tứ của nàng, chính là không biết vì sao khi nghe Tô Tử Mặc nói hai nàng một lòng, lại có cảm giác khác thường.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 17: Nạp Thiếp

Tới gần buổi trưa, cha con Tô gia mới về nhà, tất nhiên là khác biệt rất nhiều so với Trương Dĩnh, Tô Hầu gia mặc dù không biểu hiện ra ngoài, nhưng cũng nhìn ra ngài rất quan tâm Tô Tử Mặc, nghe nói Tống Tuấn Kiệt bị bệnh, chẳng những không trách cứ, còn sai người chuẩn bị dược liệu trân quý để cho Tô Tử Mặc mang về, Tô Tử Tiêu rốt cuộc là thanh niên công tử, mặc dù đã có hiền thê, đột nhiên nhìn thấy Chung Minh xinh đẹp như hoa, hai mắt bất giác nhìn chăm chăm, Chung Minh thì không cảm thấy có gì, bình thường nàng bị mấy ánh mắt ngưỡng mộ nhìn nhiều thành quen rồi, nhưng ngược lại Trương Dĩnh thì nổi lên cơn ghen, còn đổ hết tội lên đầu Tô Tử Mặc, Trương Dĩnh cảm thấy Tô Tử Mặc là cố ý đem Chung Minh về đây để câu dẫn đại ca nàng, để cho người là đại tẩu như mình bị mất hứng.

Vợ chồng mới cưới đi lại mặt cần trở về nhà trước khi mặt trời xuống núi cho nên Tô Hầu gia cũng không lưu giữ lại các nàng, dùng cơm xong liền thúc giục các nàng trở về, làm vợ người ta rốt cuộc không thể tự do tự tại như lúc còn là tiểu thư ở nhà, Tô Tử Mặc trong lòng tuy có chút luyến tiếc, nhưng cũng không còn cách nào, sợ phụ thân lo lắng, còn giả bộ tỏ ra thật cao hứng, trước khi đi mỗi người đều dặn dò nhau một hồi lâu, thẳng đến lên xe ngựa nàng mới vén rèm lên lưu luyến không rời nhìn nhà mẹ đẻ càng ngày càng xa, Chung Minh đem hết thảy cảnh này lưu vào trong mắt.

Vừa vào cửa Tống phủ, gã sai vặt liền tiến lên nói:"Thiếu nãi nãi, biểu tiểu thư, hai người đã trở lại, lão phu nhân gọi hai người đi qua một chuyến."

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc cùng Chung Minh liếc nhau, trải qua một phen chia sẻ tâm tư ở Tô phủ, hai người đã có vài phần ăn ý nên biết lão phu nhân vì sao lại muốn tìm các nàng.

Chung Minh nói:"Yên tâm đi, ta biết cái gì nên nói cái gì không nên nói."

Tô Tử Mặc chỉ cười cười.

Quả nhiên tất cả mọi người đều đang ở trong phòng lão phu nhân.

Tống Văn Thục vừa thấy Chung Minh vội vàng kéo nàng đến một bên, nhỏ giọng trách cứ:"Minh nhi, con cũng quá không hiểu chuyện đi, sao con có thể cùng biểu tẩu con về nhà mẹ đẻ chứ?"

Chung Minh nhíu mày:"Có gì không ổn?"

Tống Văn Thục nói:" biểu ca con đang khoẻ mạnh, cần gì con xen vào việc của người khác."

Chung Minh làm biếng nhiều lời, chỉ buông tay nói:"Cái này phải hỏi biểu tẩu, chuyện hôm nay hoàn toàn là chủ ý của biểu tẩu."

Tống Văn Thục đâu biết chuyện giữa hai người các nàng ra làm sao, chỉ nghĩ Tô Tử Mặc mới vào cửa vài ngày, nữ nhi không có khả năng vì nàng mà đắc tội người Tống gia, huống chi Chung Minh một lòng muốn gả cho biểu ca, làm sao có khả năng đi giúp Tô Tử Mặc, chắc là Chung Minh thân bất do kỷ mà thôi. Tống Văn Thục liền lôi kéo Chung Minh, cười nói với lão phu nhân: "Nương, ta đã nói Minh nhi sao có thể không hiểu chuyện mà làm ra chuyện như vậy, nguyên lai là Tử Mặc muốn cho nàng cùng đi."

Mã Nguyệt Nga "Hừ" một tiếng, không biết là bất mãn Tống Văn Thục bao che khuyết điểm cho nữ nhi, hay là bất mãn Tô Tử Mặc, trước mặt lão

https://thuviensach.vn

phu nhân nên ả cũng không tiện nói nhiều, phải trái có lão phu nhân làm chủ.

Trước lúc Tô Tử Mặc cùng Chung Minh trở về, Tống Tuấn Kiệt đã kể hết chi tiết chuyện phát sinh trong đêm tân hôn cho lão phu nhân nghe, hắn chẳng qua là say rượu lỡ lời, cùng biểu muội vui đùa vài câu, lại bị Tô Tử Mặc tưởng thật, phạt không cho hắn bước vào cửa phòng. Chuyện đấy đã kỳ cục lắm rồi, lễ lại mặt hôm nay lại còn không cho hắn đi, cố tình gây sự, rõ ràng không đem tướng công như hắn đặt vào trong mắt, nếu mặc kệ bỏ qua, chỉ sợ về sau khả năng cao Tô Tử Mặc sẽ leo lên đầu hắn ra oai.

Đương nhiên trong mắt mọi người nhìn nhận, Tô Tử Mặc xác thực có chút chuyện bé xé ra to, ngay cả lão phu nhân cũng cảm thấy vậy, nếu đã trừng phạt rồi thì cho qua đi. Bà kêu Tô Tử Mặc đến, cũng không phải vì muốn thuyết giáo nàng, chỉ hy vọng đôi vợ chồng có thể giải hòa, sớm ngày có thêm người cho Tống gia.

Lão phu nhân vẫy tay kêu Tô Tử Mặc ngồi bên cạnh người bà, sau đó mới mang vẻ mặt ôn hoà nói:"Tuấn Kiệt không cùng con trở về, ngài thông gia có nói gì không?"

Tô Tử Mặc vào cửa thấy người Tống gia giống như tam đường hội thẩm* đang chờ nàng, trong lòng có chút mất hứng, lại thấy Tống Tuấn Kiệt cười đến hư tình giả ý, bà bà Mã Nguyệt Nga thì hé ra mặt lạnh như sương, Tống Văn Thục thì vẫn mang vẻ mặt quen thuộc, đáng tiếc trong mắt chỉ có khuê nữ nhà mình, chỉ có lão phu nhân hòa ái dễ gần đem nàng làm người một nhà, Tô Tử Mặc mới không có phát cáu bỏ chạy lấy người, nghe lão phu nhân hỏi, liền nói:"Phụ thân Tử Mặc có hỏi, có điều Tử Mặc còn chưa nói."

< *Đây là phiên tòa thời Trung Quốc cổ đại>

https://thuviensach.vn

Tống Tuấn Kiệt ỷ có nhiều người nên lá gan cũng lớn hơn một chút, ở trước mặt Tô Tử Mặc, xen mồm nói:"Ngươi là không dám nói đi."

Tô Tử Mặc ngẩng đầu nhìn hắn liếc mắt một cái, Tống Tuấn Kiệt theo bản năng co rụt về phía sau, vừa lúc tất cả mọi người đều nhìn hắn, bộ dáng không tiền đồ bị bắt gặp tại trận, tất nhiên là có người cười nhạo dưới đáy lòng, có người bất đắc dĩ lắc đầu.

Tô Tử Mặc lạnh lùng nói:"Người làm sai là ngươi, ta có cái gì không dám nói?"

Mã Nguyệt Nga thấy chướng mắt, lên tiếng can thiệp vì nhi tử,"Tuấn Kiệt bất quá nói sai một câu, ngươi làm hại hắn sinh bệnh không nói, còn không cho hắn cùng phòng, lại không cho hắn đi lại mặt, rốt cuộc ai mới không biết phân rõ phải trái? Ngươi cứ nói rõ tình hình thực tế, ta không tin Tô lão gia là người không rõ thị phi."

"Chỉ là nói sai một câu sao?" Tô Tử Mặc nhìn quét qua mọi người, đột nhiên nói với Chung Minh, "Minh nhi, muội nói đi, hắn rốt cuộc làm sai cái gì."

Chung Minh không dự đoán được Tô Tử Mặc đổ lên trên đầu nàng, bất quá nhìn đến Tô Tử Mặc một người ứng phó với cả đại gia đình, sớm đã có chút nhìn không chịu được, liền nói:"Biểu ca vừa thành thân đã nghĩ muốn hưu thê nạp thiếp."

<*hưu thê~bỏ vợ>

Mọi người lại đều giật mình nhìn về phía Tống Tuấn Kiệt, lão phu nhân hỏi:"Có thể có việc này?"

Tống Tuấn Kiệt nóng nảy, nói:"Khi nào chứ, các nàng đừng nói xấu ta."

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc lại nói:"Minh nhi, muội nói cho mọi người biết, hắn muốn hưu ai nạp ai?"

Chung Minh không hiểu, Tô Tử Mặc nói như vậy không phải là đẩy nàng vào hố lửa hay sao? Chung Minh nhìn Tô Tử Mặc không có lên tiếng.

Tô Tử Mặc bỏ qua ánh mắt dò hỏi của Chung Minh, lại nói:"Muội đã nói không nên lời, vậy ta đây liền thay muội nói, ngày đó tướng công nói với Chung Minh biểu muội, 'Ả Mẫu Dạ Xoa kia, ta sớm hay muộn cũng sẽ bỏ thôi, đến lúc đó đem muội lên làm chính thất, từ nay về sau song túc song tê'." Nói xong quay đầu nhìn về phía Tống Tuấn Kiệt,"Tướng công, đây chính là lời ngươi đã nói phải không?"

Chung Minh ngay tại bên cạnh, không thể phủ nhận, lại càng không thể thừa nhận, Tống Tuấn Kiệt thì hé ra khuôn mặt tuấn tú đang trở nên đỏ bừng.

Vì thế mọi người biết lời Tô Tử Mặc nói không phải giả.

Lão phu nhân chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, vỗ cái bàn,"Hồ nháo!"

Tống Văn Thục không nghĩ tới còn có chuyện như vậy xảy ra, lập tức hỏi Chung Minh:"biểu ca con thật có nói qua như vậy?"

Chung Minh trong lòng suy nghĩ nàng lại bị Tô Tử Mặc cho lọt hố nên đang tức giận, Tống Văn Thục hỏi nàng, nàng chỉ theo bản năng gật đầu, trừng mắt nhìn Tô Tử Mặc, trong ánh mắt muốn phun ra lửa.

Tống Văn Thục chỉ cảm thấy là cơ hội tốt, nhỏ giọng nói:"Minh nhi, con không phải vẫn muốn gả cho biểu ca sao? Hiện tại thời cơ đúng lúc, nương thay con nói có được không?"

Chung Minh chỉ lo giận dỗi Tô Tử Mặc, làm sao còn nghe được mẫu thân nói cái gì, chỉ thuận miệng "Dạ" một tiếng.

https://thuviensach.vn

Tống Văn Thục liền đi tới trước mặt lão phu nhân, thì thầm với lão phu nhân một hồi.

Lão phu nhân giật mình nói:"Thật sao?"

Tống Văn Thục cười nói:"Đương nhiên, ban đầu trước kia chính là Minh nhi nhất sương tình nguyện, còn giờ nói như vậy thì Tuấn Kiệt cũng có tâm ý này."

Lão phu nhân liên tục lắc đầu:"Tuy là chuyện tốt, nhưng không thể được, Tuấn Kiệt mới vừa thành thân liền nạp thiếp còn ra thể thống gì?"

Hai người nói chuyện đều không có kiêng dè, tự nhiên những người khác đều nghe được rành mạch, cũng đều biết các nàng nói đến ai.

Mã Nguyệt Nga cố ý cao giọng hỏi:"Nạp thiếp? Nạp ai?"

Tống Tuấn Kiệt nghe được thì tim đập nhanh, trên mặt khó nén vẻ vui mừng.

Tống Văn Thục ra vẻ như nói lỡ lời,"Ôi, xem ta đi, thật là trong lòng gấp gáp mà quên mất tuy rằng hai đứa nhỏ đều có tâm tư này, nhưng quả thật không ổn, nương, đại tẩu, coi như ta chưa nói qua chuyện này."

Mã Nguyệt Nga nói:"Tiểu cô* nói tới chẳng lẽ là Minh nhi?"

<*em chồng>

Tống Văn Thục cũng không có phủ nhận, chỉ nói:"Đại tẩu trăm ngàn lần đừng để trong lòng, coi như ta chưa nói qua."

Mã Nguyệt Nga lại nói:"Chính thất không cho cùng phòng, chẳng lẽ còn không cho nạp thiếp? Chỉ cần Minh nhi không ngại thì có gì là không thể." Tiếp theo nói với Tô Tử Mặc,"Ngươi cũng thấy đấy, ngươi không để Tuấn Kiệt vào lòng, thì cũng còn người khác thích hắn, hiện tại cho ngươi hai lựa

https://thuviensach.vn

chọn, hoặc là ngay hôm nay để cho Tuấn Kiệt về phòng, hoặc là đáp ứng cho hắn nạp thiếp."

Tâm trạng Chung Minh nãy giờ bay lượn đi đâu, chờ biết rõ tình trạng trước mặt thì đã muốn muộn rồi, nghe mợ nói như vậy, không khỏi nín thở nhìn Tô Tử Mặc, xem nàng lựa chọn như thế nào.

Tống Tuấn Kiệt thì âm thầm đắc ý, mặc kệ Tô Tử Mặc lựa chọn làm sao, hắn cũng không bị thiệt thòi, thu được biểu muội vào phòng, hắn vui như mở cờ trong bụng.

Lão phu nhân trong lòng biết Tô Tử Mặc đã tồn tại khúc mắc với Tống Tuấn Kiệt, nếu muốn phá giải cục diện bế tắc thì điều này cũng là biện pháp tốt, nên cũng chỉ nhìn Tô Tử Mặc coi nàng quyết định thế nào.

Tô Tử Mặc biết tất cả mọi người đang đợi đáp án của nàng, một hồi lâu mới từ tốn nói:"Tử Mặc đã nói qua trước khi Tử Mặc còn chưa tha thứ cho hắn thì sẽ không cho hắn cùng phòng, về phần hắn, nếu muốn nạp thiếp, nạp ai làm thiếp cũng được, Tử Mặc sẽ không hỏi đến, tuỳ hứng của tướng công đi."

Chung Minh không thể tin được, ngẩng đầu, nàng tất nhiên không hy vọng Tô Tử Mặc trao thân cho Tống Tuấn Kiệt, nhưng không nghĩ tới Tô Tử Mặc lại hoàn toàn mặc kệ sự sống chết của nàng, tâm lạnh hoàn toàn, người bên ngoài nói cái gì nàng cũng không nghe lọt tai được nữa, thẳng đến khi lão phu nhân tuyên bố tuỳ ý đưa Chung Minh vào cửa, Chung Minh mới như người vừa tỉnh khỏi giấc mộng.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 18: Phản Bội

"Đây là cái mà ngươi gọi là hai người một lòng?" Chung Minh lạnh lùng nhìn nữ nhân đang thêu hoa, Tô Tử Mặc cúi đầu, nhìn không được biểu tình, chỉ thấy ngón tay trắng nõn thon dài đang cầm kim thêu, một đường kim xuyên qua, hình thêu là mẫu đơn, Chung Minh nhớ tới khăn tay mẫu đơn Tô Tử Mặc đưa cho mình, còn tưởng rằng Tô Tử Mặc là cố ý vì mình mà thêu, quả nhiên là tự mình đa tình mà thôi.

Tô Tử Mặc không ngẩng đầu, nói:"Muội là đang nói chuyện biểu ca muội muốn nạp muội làm thiếp?"

Chung Minh thấy bộ dáng Tô Tử Mặc không có một tia áy náy, lòng càng rét lạnh, nói:"Ta không nghĩ tới ngươi là người như vậy."

"Người thế nào?" Tay Tô Tử Mặc vẫn như cũ, không ngừng thêu.

"Ta cho rằng dù gì ta cũng là giúp ngươi, cho dù ngươi không xem ta là bằng hữu, cũng không đến nỗi bỏ đá xuống giếng."

Tô Tử Mặc rốt cuộc ngẩng đầu, ánh mắt trong suốt:"Ta không phủ nhận là có lợi dụng muội, bất quá, muội có quyền cự tuyệt mà."

Chung Minh nhất thời nghẹn lời, xác thực, mới vừa rồi nàng hoàn toàn có thể cự tuyệt, mà sở dĩ không làm như vậy, đúng là do có chút giận dỗi, nàng giận Tô Tử Mặc lấy nàng làm bia đỡ đạn, càng giận khi nàng toàn tâm toàn ý suy nghĩ cho Tô Tử Mặc mà Tô Tử Mặc lại hoàn toàn không để nàng trong lòng, căn bản là không thèm để ý nàng, nên sinh ra cảm giác ủy khuất đến nỗi cái mũi đều ẩn ẩn lên men.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc thấy bộ dáng nàng ủy khuất, khe khẽ thở dài, ôn nhu nói:"Nếu đã không tình nguyện, vì sao lại đáp ứng?"

"Ai cần ngươi lo!" Chung Minh thô lỗ cắt lời nàng,"Tô Tử Mặc, kể từ hôm nay, ngươi và ta đường ai nấy đi, ta cũng không còn thiếu ngươi cái gì." Nàng vốn chính là bởi vì kiếp trước mà áy náy, cho nên mới muốn giúp Tô Tử Mặc, kiếp trước nàng hãm hại Tô Tử Mặc, hiện tại bị Tô Tử Mặc lập kế, xem như thanh toán xong.

"Muội.....".

Chung Minh không đợi Tô Tử Mặc nói,"Hừ" một tiếng tông cửa xông ra.

Tô Tử Mặc đành phải nuốt xuống lời muốn nói trong lòng, nhẹ nhàng lắc lắc đầu.

Thanh Nhi nãy giờ luôn do dự, vẫn là quyết định tiến lên nói:"Tiểu thư, hành động của người hôm nay, ta cũng có chút không hiểu."

"Ngươi cũng thấy là ta làm sai ?"

Thanh Nhi vội nói:"Nô tỳ nào dám nói tiểu thư có lỗi, chính là cảm thấy biểu tiểu thư giống như không muốn gả cho cô gia làm thiếp."

Tô Tử Mặc thản nhiên nói:"Ta biết."

Thanh Nhi ngạc nhiên nói:"Tiểu thư biết vì sao còn muốn làm như vậy?"

Tô Tử Mặc nhìn nàng,"Ngươi cũng cho là ta ép Minh Nhi đáp ứng ?"

Thanh Nhi nói:"Nhìn dáng vẻ biểu tiểu thư giống như là đang trách tiểu thư".

Tô Tử Mặc chỉ liếc Thanh Nhi một cái, nói:"Quả nhiên là có tiền có thể sứ quỷ thôi ma, là ai luôn ở trước mặt ta nói biểu tiểu thư không tốt?"

https://thuviensach.vn

Thanh Nhi vụng trộm làm mặt quỷ, nguyên lai tiểu thư nhà nàng cái gì cũng biết.

****

Chung Minh trở về phòng liền phát tiết, cái gì có thể đập đều đập, dưới đất đầy mảnh vụn, bàn ghế cũng lật chỏng chơ trên mặt đất, Chung Minh lấy khăn tay mẫu đơn bên người ra, cắn chặt răng rồi cũng ném ra ngoài, vừa lúc rớt xuống một vũng nước bẩn, nháy mắt không còn nhìn ra hình dáng ban đầu.

Tri Thư, Tri Họa khoanh tay đứng ở một bên, các nàng biết tính tình Chung Minh, cũng không dám khuyên, vẫn đợi cho Chung Minh phát tiết xong rồi, một người thì thu dọn phòng ở, một người thì giúp nàng bớt nóng giận.

Tri Họa dò xét sắc mặt của Chung Minh, hỏi:"Tiểu thư đang giận ai vậy?"

"Còn có thể là ai, tất nhiên là biểu ca." Chung Minh không muốn thừa nhận nàng vì Tô Tử Mặc mà tức giận.

Tri Họa hỏi: "Tiểu thư không muốn gả cho biểu thiếu gia?"

Chung Minh tức giận nói:"Người bên ngoài không biết, chẳng lẽ hai ngươi còn không biết, ta cùng biểu ca có thâm cừu đại hận, hận không thể cho hắn chết không toàn thây, làm sao có khả năng gả cho hắn."

Tri Thư thu dọn xong rồi, rót chén trà cho Chung Minh, nói:"Hôm nay bất quá cũng mới nói ngoài miệng một câu, còn chưa cam kết cái gì, nếu không hiện giờ tiểu thư liền đi nói với phu nhân, để phu nhân đẩy lui hôn sự này?"

https://thuviensach.vn

"Vậy còn chờ gì nữa." Chung Minh lập tức đứng lên, đi tới cửa lại ngừng lại.

Tri Thư, Tri Họa suýt nữa đụng vào nàng, hỏi:"Sao tiểu thư không đi ?"

Chung Minh lại thong thả đi trở về, nếu cứ lui hôn sự như vậy, cũng không giải quyết được vấn đề gì, nếu biểu ca không nạp thiếp thì sớm hay muộn cũng phải cùng phòng với Tô Tử Mặc, nàng đương nhiên không phải vì Tô Tử Mặc mà suy nghĩ, nàng chính là không muốn cho biểu ca thỏa mãn, kiếp trước trừ bỏ nàng, biểu ca còn nạp thêm ba tiểu thiếp, một người là Hàn di nương*, nhà nghèo bị cha già xấu xa bán đi, một người là Phùng di nương - nha hoàn của Tần nhị gia, một trong số bằng hữu xấu của Tống Tuấn Kiệt, người còn lại là thanh lâu cô nương Trịnh di nương, trong ba người thì Phùng di nương là người tham lam có tâm địa sâu nhất, cũng được Tống Tuấn Kiệt cưng chiều nhất, kiếp trước nàng còn bởi vì Phùng di nương mà ăn không ít giấm chua, hiện tại xem ra hai người này quả thực là trời đất tạo nên một đôi, nhất thời Chung Minh liền có chủ ý.

<* di nương ~ từ để gọi vợ bé>

Chung Minh ngoắc hai nô tỳ lại phân phó một phen, Tri Thư, Tri Họa nghe được giật nảy mình, chủ ý của Chung Minh cũng quá lớn gan đi, hai người cũng không dám đáp ứng ngay,"Chúng ta sợ bị phu nhân quở trách."

Chung Minh uy hiếp nói:"Thế không sợ ta đuổi các ngươi đi?"

Hai người đồng thời vội la lên:"Tiểu thư đừng mà!"

"Vậy ngoan ngoãn nghe theo lời ta, yên tâm đi, có ta chịu trách nhiệm, không ai dám làm khó dễ các ngươi."

Tri Thư, Tri Họa thấy không thể làm gì khác hơn, đành phải đáp ứng, phân công nhau làm việc.

https://thuviensach.vn

Đã là canh hai*, Tống Văn Thục bưng một chén cháo đến phòng Chung Minh ,"Nương nghe nói con không dùng cơm chiều, nên làm riêng bát cháo đem đến cho con, con mau ăn lúc còn nóng đi."

<* canh hai là giờ hợi khoảng từ 9 giờ tối đến 11 giờ tối >

Chung Minh mệt mỏi nói:"Minh nhi không có khẩu vị."

"Không khẩu vị cũng phải ăn một chút, đói bụng quá ảnh hưởng thân thể thì làm sao."

Chung Minh ngồi trước bàn miễn cưỡng ăn một muỗng liền buông xuống.

Tống Văn Thục nói:"Minh nhi, con thành thật nói cho nương, không phải con vì việc nương tự chủ trương hôm nay mà mất hứng chứ?"

Chung Minh khẩu thị tâm phi nói:"Không có a."

Tống Văn Thục không tin:"Vậy con làm sao mang bộ dáng ỉu xìu buồn bã này, không phải con một lòng muốn gả cho biểu ca sao, nay như ý nguyện làm sao lại mất hứng?"

Chung Minh nói:"Minh nhi chỉ là nghĩ đến gả cho người ta rồi, sau này không thể ở cạnh nương được nữa."

"Thì ra là thế, thật là nha đầu ngốc", Tống Văn Thục yêu thương xoa xoa đầu của nàng,"Nương cũng luyến tiếc, có điều nam lớn lên phải lấy vợ, nữ lớn lên phải lấy chồng, con năm nay mới mười lăm tuổi, tuy có chút sớm, bất quá con có thể gả cho như ý lang quân, tận đáy lòng nương cũng cao hứng thay cho con, nhưng mà con gả cho biểu ca làm thiếp, thật là uỷ khuất con rồi, cha con không đợi được nên đã thu thập hành lý về nhà, nói là chuẩn bị đồ cưới cho con."

https://thuviensach.vn

"Cái gì!" Chung Minh bật đứng lên, kinh hãi nói,"Phụ thân về nhà ?"

Tống Văn Thục không nghĩ tới nàng có phản ứng lớn như vậy, bị doạ đến kinh sợ, nói:"Đi được mấy canh giờ rồi".

Chung Minh vội la lên:"Cha làm sao đi mà không nói với Minh nhi một tiếng chứ".

Tống Văn Thục nói:"Cha con đến phòng tìm con, chẳng qua vừa lúc con không ở đây."

Chung Minh nghĩ lúc ấy nàng hẳn là ở trong phòng Tô Tử Mặc, không khỏi bắt đầu lo lắng, kiếp trước cả nhà ba người bọn họ trên đường trở về gặp cướp, hiện tại phụ thân một mình trở về không biết có thể thoát được kiếp nạn này hay không.

Tống Văn Thục thấy nàng mang vẻ mặt lo lắng, liền hỏi:"Xảy ra chuyện gì sao?"

Chung Minh tất nhiên nói không nên lời, cũng sợ nương lo lắng, liền nói:"Không có gì."

Tống Văn Thục mới thả lỏng, nói:"Nhà chúng ta mặc dù không thể so với Tô Hầu gia, không thể giúp biểu ca con tiến vào quan phủ gì đó, cũng may nhà ta có chút của cải làm đồ cưới cho con, không đến nỗi sau này để cho con ở Tống gia thua kém người ta một bậc."

Chung Minh đột nhiên nói:"Nương, nương cũng hiểu được Minh nhi gả cho biểu ca là ủy khuất, có thể nào còn cho đồ cưới, Minh nhi nghĩ biểu ca hẳn là nên đưa sính lễ mới đúng."

Tống Văn Thục sửng sốt, theo lý là không sai, chẳng qua là nữ nhi của mình muốn gả cho người ta, sao có thể mở miệng đòi sính lễ, hơn nữa, Tống Văn Thục ở đây cũng một đoạn thời gian, nàng biết gia cảnh Tống

https://thuviensach.vn

gia không thể so được với lúc lão gia tử còn trên đời, Mã Nguyệt Nga là một người mặc kệ mọi chuyện trong nhà, Tống Tuấn Kiệt thì cả ngày không làm việc gì, trên dưới trong nhà đều do lão phu nhân tuổi cao sức yếu lo liệu, nhà nàng cũng không phải thiếu bạc, sao có thể nhẫn tâm lấy đi phần bạc lo liệu quan tài cho lão phu nhân sau này.

Chung Minh nói:"Nương cũng thấy đó, biểu tẩu xuất thân thật tốt, khi gả lại đây, chẳng những không cần lễ vật gì nhiều từ biểu ca, mà còn tìm chuyện cho biểu ca làm ở quan phủ, kết quả thì sao, mới thành thân mấy ngày, biểu ca liền muốn nạp thiếp, về sau biểu tẩu ở Tống gia chỉ sợ cũng không có địa vị gì, cho nên nữ nhi quyết không thể giống vậy, không để cho nhà trai bỏ ra chút của cải thì làm sao họ biết quý trọng?"

Tống Văn Thục nghe thấy có vài phần có lý, nhưng không khỏi lo lắng nói:"Chỉ sợ mợ con không chịu."

Ngược lại Chung Minh tỏ ra thoải mái: "Vậy thì không cần lấy chồng".

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 19: Quà Xin Lỗi

"Minh nhi đã ngủ chưa?"

Chung Minh vừa nằm xuống chợt nghe thấy ngoài cửa có người nói chuyện, đúng là thanh âm Tô Tử Mặc, nàng tính xuống giường, chợt nghĩ vì cái gì Tô Tử Mặc đến đây nàng phải đứng lên, lại nằm trở về.

Bên ngoài Tri Họa tự quyết định, mở cửa ra cho Tô Tử Mặc tiến vào.

Chợt nghe Tri Thư nói:"Tiểu thư ở phòng trong." Theo sát là một loạt tiếng bước chân.

Tô Tử Mặc tiến vào chỉ nhìn thấy phía sau ót Chung Minh.

Tô Tử Mặc kêu Tri Họa các nàng đi ra ngoài, chỉ còn nàng cùng Chung Minh, mới nói:"Đừng giả bộ ngủ, ta biết muội tỉnh."

Chung Minh nhúc nhích cái lưng nhưng không có lên tiếng, vẫn như cũ nằm hướng mặt vào trong.

Tô Tử Mặc bất đắc dĩ cười cười, ngồi xuống mép giường, nói:"Ta biết muội ở đây giận ta, nên mới đến đây xin lỗi muội."

Chung Minh nhịn không được, lật người ngồi dậy, giận dỗi nói: "Đã như vậy, vì sao còn muốn làm thế chứ, không phải mỗi lần làm sai nói xin lỗi thì ta sẽ chấp nhận!" Chung Minh nhất thời tức giận, quên là chính mình đang mặc cực ít vải, chỉ có lớp áo lót màu đỏ phía trên có thêu long

https://thuviensach.vn

phượng, hai cánh tay tuyết trắng đều lộ ra bên ngoài, cổ áo cũng cực thấp, mơ hồ có thể nhìn thấy được khe ngực.

Tô Tử Mặc không ngờ tới đột nhiên mình lại nhìn thấy hình ảnh hương diễm như thế, hơi ngẩn ra, sau khi định thần mới nói: "Nếu ta không nói đến mức đó, muội cảm thấy bọn họ sẽ từ bỏ ý đồ sao?"

Chung Minh sửng sốt một chút rồi bĩu môi nói:"Tuy là nói không sai, nhưng ngươi cũng không thể đẩy ta xuống hố lửa a?"

Tô Tử Mặc vô tội nói:"Hình như là mẫu thân muội đề xuất mà?"

Chung Minh không phản đối, Tô Tử Mặc chỉ thuật lại lời biểu ca nói ngày hôm đó mà thôi, sở dĩ có quyết định này, không phải là do mẫu thân nàng cùng lão phu nhân đề nghị hay sao.

Tô Tử Mặc lại nói:"Tuy rằng ta là người ngoài, cũng nhìn ra được mẫu thân muội rất thương muội, có người làm mẹ nào lại đem hòn ngọc quý trên tay mình gả cho người ta làm thiếp đâu, nếu không phải muội có tâm tư này thì mẫu thân muội hẳn là sẽ không tự ý chủ trương rồi"

Chung Minh càng không thể phản đối, xác thực cho tới nay đều là nàng làm cho nương hiểu lầm, làm cho nương nghĩ rằng ngoài biểu ca thì ai nàng cũng không lấy, nhưng nếu không như vậy thì làm sao có thể lên kinh thành báo thù chứ?! Tuy nói đã qua một thời gian lâu rồi, cũng chưa thể làm cho biểu ca mất đi khối thịt nào, nhưng ít ra có thể làm cho Tô Tử Mặc biết rõ con người của biểu ca, thù là nàng nhất định phải báo, có điều phải cần thời gian, người chết là do ý trời, nàng bất quá chỉ trợ giúp thôi, không cần thiết phải vì một tên đê tiện mà làm ô uế đôi tay của mình.

Chung Minh hừ lạnh nói:"Nói tới nói lui, bất quá ý ngươi muốn nói là chuyện này không liên quan đến ngươi mà thôi."

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc bất đắc dĩ nói:"Ta nếu thật nghĩ như vậy, thì sẽ không trễ thế này còn đến tìm muội."

Nói đến mức này rồi, Chung Minh làm sao còn có thể giận nữa, chỉ là nhất thời không bỏ được tự tôn của mình, cứng rắn nói:"Mặc dù không phải là lỗi của ngươi, tóm lại có liên quan với ngươi, chính ngươi cũng thừa nhận đã lợi dụng ta để thoát thân."

"Cho nên mới đến chịu tội với muội đây", Tô Tử Mặc lấy trong người ra một món đồ, nói,"Tặng cho muội, không cho phép tức giận nữa."

Chung Minh không chút khách khí tiếp nhận, đó là một cái khăn lụa bên trong có một chiếc vòng tay, khăn thêu y như cái mà nàng được tặng, màu trắng có thêu mẫu đơn, cũng là thứ mà ban ngày nàng thấy Tô Tử Mặc thêu. Chung Minh cầm trên tay cái vòng màu trắng không tì vết, nàng sinh ra ở nhà giàu sang, tuy không nhận biết được nhiều chữ lắm, nhưng đồ tốt thì thấy qua không ít, liếc mắt một cái liền nhìn ra đó là dương chi ngọc*, là loại ngọc rất hiếm thấy, phi thường trân quý, có chút không thể tin được, "Ngươi đưa cho ta vật quý trọng như vậy?"

<**Dương Chi ngọc hay còn gọi là Bạch ngọc là thượng phẩm trong các loại nhuyễn ngọc, cực kỳ trân quý. Dương Chi ngọc đúng như cái tên, nổi tiếng với màu trắng, cùng sự tinh khiết, nếu có lẫn màu khác sẽ không được coi là Dương Chi ngọc nữa. Ở Vn gọi là vòng cẩm thạch trắng.>

Tô Tử Mặc cười cười nói:"Sao có thể so với muội, vừa ra tay chính là mấy trăm lượng bạc, ngay cả thu mua nha đầu của ta đều có thể tiêu tốn năm mươi lượng, phải biết rằng Thanh Nhi phải làm cả năm mới kiếm được số bạc đó, không trách được Thanh Nhi cứ nói giúp cho muội trước mặt ta."

Vài lần bị Tô Tử Mặc hiểu lầm, đều là bởi vì Thanh Nhi lắm miệng, cứ tiếp tục hiểu lầm như vậy thì còn làm ăn được cái gì, lấy bạc chận người

https://thuviensach.vn

chính là tác phong trước sau như một của Chung Minh.

Tô Tử Mặc đột nhiên nói:"Kỳ thật vòng tay này là mẫu thân của ta lưu cho ta làm đồ cưới."

Chung Minh lắp bắp kinh hãi, " Đây là mẫu thân để lại cho ngươi, đối với ngươi mà nói khẳng định rất quan trọng, ta càng không thể thu nhận nó được."

Tô Tử Mặc đẩy vòng tay trở về, "Nhận lấy đi, dù sao vòng tay này là một đôi, có một cái để lại kỷ niệm là đủ rồi." Nói xong cuốn tay áo lên, trên cổ tay trắng nõn có đeo một vòng tay giống y như đúc.

Chung Minh trong lòng xúc động, yên lặng thu hồi lại, đeo vào tay.

"Còn cái này nữa," Tô Tử Mặc cầm lấy khăn lụa,"Không phải người nào cũng đều được ta thêu tặng đâu, không cho phép vứt đi lần nữa, nếu không ta sẽ rất giận đó."

Chung Minh lúc này mới nhớ tới ban ngày lúc giận dỗi đã ném hư khăn tay Tô Tử Mặc tặng nàng, nguyên lai Tô Tử Mặc lại vì nàng thêu thêm một cái, lần này thật lòng cảm thấy có lỗi, cười nói: "Còn tưởng rằng ngươi chuyên thích thêu mẫu đơn."

Tô Tử Mặc nói:"Muội không biết là mẫu đơn với muội thật tương xứng sao?"

Bị nàng lấy hoa ẩn dụ, Chung Minh có chút thẹn thùng, vừa định khiêm tốn nói, ta nào có xinh đẹp đến thế.

Chợt nghe Tô Tử Mặc nói:"Đều toát ra vẻ phú quý."

Chung Minh:"....." Đã muốn thu xong vòng tay, đột nhiên thét lên một tiếng chói tai, chui cả người vào trong chăn.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc nhìn chăn cuộn thành một đoàn, khóe môi cong lên, nói:"Ta và muội đều là nữ nhân, không cần ngượng ngùng."

Đúng là vậy, chính là..... Không biết vì sao để lộ thân thể trước mặt Tô Tử Mặc, Chung Minh cảm thấy có gì đó không đúng, còn thấy lạ ở chỗ nào thì không nói được.

"Đã khuya rồi, ngươi sớm trở về nghỉ ngơi đi." Trong chăn truyền ra thanh âm ồm ồm của Chung Minh.

Tô Tử Mặc nói: "Được, bất quá ta muốn muội rút lại lời nói của muội."

Chung Minh ló đầu ra khỏi chăn, nghi hoặc hỏi:"Nói cái gì?"

"Đường ai nấy đi".

****

Chung Minh sáng sớm thức dậy đã muốn đi tìm Tô Tử Mặc, tối hôm qua nhận của nàng ấy lễ vật quý trọng như vậy, trong lòng luôn có chút băn khoăn, để trả lễ, nàng liền chọn trong hộp trang sức của mình ra một cây trâm quý nhất, chuẩn bị đến đưa cho Tô Tử Mặc, vừa mới tiến vào sân Tô Tử Mặc, lại nhìn thấy Tống Tuấn Kiệt từ trong phòng đi ra, lập tức ngây ngẩn cả người.

Tống Tuấn Kiệt cũng thấy được nàng, sợ nàng hiểu lầm, vội nói:"Biểu muội, muội đừng nghĩ lung tung, ta cũng vừa mới đến, tìm ả dạ xoa có một số việc, bất quá ả không ở trong phòng."

Không biết vì sao thấy Tống Tuấn Kiệt ở trong phòng Tô Tử Mặc thì Chung Minh cảm thấy trong lòng rất không thoải mái, nghe hắn nói cũng vừa tới đây thì mới thở ra nhẹ nhõm, hỏi:"Biểu tẩu đi đâu ?"

"Người hầu nói là bị lão phu nhân kêu đi".

https://thuviensach.vn

Chung Minh "A" một tiếng, xoay người muốn rời đi.

Tống Tuấn Kiệt mới nhớ tới liền hỏi Chung Minh tìm Tô Tử Mặc có chuyện gì.

Chung Minh làm sao nói cho hắn biết, chỉ nói lại đây đi dạo, hỏi lại Tống Tuấn Kiệt thì sao.

Tống Tuấn Kiệt nói:"Hôm nay ta muốn đến nha môn đưa tin, ta sợ Tô Hầu gia hỏi ta chút chuyện có liên quan đến ả dạ xoa, nên lại đây bàn trước một chút, tránh để cho nhạc phụ đại nhân nhìn ra chuyện gì."

Chung Minh cười lạnh:"Ngươi sợ nhạc phụ như vậy mà còn dám nạp thiếp?"

Tống Tuấn Kiệt nghĩ rằng Chung Minh tức giận, vội vàng nói:"Biểu muội, ta cam đoan với muội, cho dù Tô Hầu gia phản đối, ta cũng sẽ cưới muội."

Chung Minh thầm nghĩ, ai muốn gả cho ngươi, nên cút xa khỏi lão nương ta thì hơn, trên mặt lại cười nói:"Có chuyện này, không biết mẫu thân ta có nói với ngươi hay không?"

Tống Tuấn Kiệt hỏi:"Chuyện gì?"

Chung Minh nói:"Chính là có liên quan đến chuyện lễ hỏi." Kiếp trước hắn dám vì tiền đem nàng bán đi, có thể thấy được hắn là kẻ coi tiền như mạng người, lấy bạc của hắn không thể nghi ngờ là cũng như rút thịt trên người hắn.

Quả nhiên Tống Tuấn Kiệt biến sắc, nhỏ giọng lầm bầm: "Còn chuyện này a." Cưới Tô Tử Mặc còn không dùng đến một lượng bạc.

https://thuviensach.vn

Chung Minh lộ ra biểu tình ngây thơ chân thật, nói:"Đúng vậy, mẫu thân ta nói, nàng nuôi ta lớn được như vậy thật không dễ dàng, chỉ có mình ta là nữ nhi, lại gả cho người khác làm tiểu thiếp, chỉ sợ sau này già yếu không ai nuôi dưỡng, lấy chút bạc để dưỡng già cũng tốt, coi như là bồi thường, để trong lòng thấy thư thản hơn."

Tống Tuấn Kiệt nghĩ Chung gia nhiều bạc như vậy, về sau gia tài vạn bạc kia đều là của Chung Minh, thì làm sao còn để ý chút bạc này, chắc chỉ là cho có lệ để có thể diện đi, nên nói:"Biểu muội nói có lý, không biết cô cô cảm thấy bao nhiêu bạc là thích hợp?"

Chung Minh vươn hai đầu ngón tay.

Tống Tuấn Kiệt vui vẻ nói:"Hai trăm lượng!"

Chung Minh lắc đầu, nhỏ giọng nói:"Là hai ngàn lượng."

Tống Tuấn Kiệt lảo đảo suýt nữa té ngã xuống đất, xoa xoa tay nói:"Hai ngàn lượng hình như hơi nhiều."

Chung Minh nhướng mày nói:"Như thế nào, biểu ca cảm thấy ta không đáng giá nhiều bạc như vậy?" Kiếp trước dám đem nàng bán năm ngàn lượng bạc, nàng đã cảm thấy hạ thấp bản thân rồi.

Tống Tuấn Kiệt cười làm lành nói:"Đương nhiên không phải, chính là nhất thời xuất ra nhiều bạc như vậy, ta cần thương lượng lại với mẫu thân và lão phu nhân."

Chung Minh nói:"Không vội, các người có thời gian thương lượng."

Tống Tuấn Kiệt vuốt vuốt cái trán đầy mồ hôi lạnh rồi tìm cớ đi trước.

Chung Minh từ xa nói với theo hắn:"Biểu ca, ta chờ tin tức tốt của ngươi!"

https://thuviensach.vn

==========

Editor: trời ơi, Tử Mặc toàn nói mấy lời như vậy, còn tới tấp trao vật định tình hỏi sao Minh nhi không đổ trong vô thức chứ (ˊ̯̯̯ˋ̯̯̯)

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 20: Đương Gia

<* Đương gia ~ coi quản gia đình >

"Gia gia, Tử Mặc viết xong rồi, người xem thử." Tô Tử Mặc buông bút, đưa sổ sách cho lão phu nhân.

Lão phu nhân vừa nhìn vừa gật đầu:"Rõ ràng mạch lạc, chữ viết đẹp, không tệ không tệ."

Tô Tử Mặc khiêm tốn nói:"Gia gia quá khen."

Lão phu nhân khép sổ sách lại:"Hiện tại thu chi trong nhà hẳn là con đã rõ ràng."

Tô Tử Mặc gật gật đầu.

Lão phu nhân thở dài:"Từ khi lão gia cùng phụ thân Tuấn Kiệt lần lượt qua đời, Tống gia chúng ta ngày càng lụn bại, phải dựa vào mấy mẫu đất này cùng hai cửa tiệm mới miễn cưỡng nuôi được cả đại gia đình, con là thiên kim Hầu gia, để con gả vào đây, quả thật là uỷ khuất."

Tô Tử Mặc vội nói:"Gia gia trăm ngàn lần đừng nói như vậy, lấy chồng thì phải theo chồng, Tử Mặc nếu gả vào đây, liền không một câu oán hận."

Lão phu nhân trấn an nói:"Thật sự là một đứa nhỏ hiểu chuyện, hiện tại ta đem sổ sách Tống gia giao cho con, về sau nhà này sẽ do con quản."

Tô Tử Mặc vội vàng chối từ:"Gia gia trăm ngàn lần không thể!"

https://thuviensach.vn

Lão phu nhân nói:"Con là Tống gia thiếu phu nhân có gì mà không được."

"Tử Mặc vừa mới gả lại đây, hết thảy còn chưa quen thuộc."

"Đây là bước đầu tiên."

Tô Tử Mặc nói:"Gia gia, người vẫn là nên nói thật cho Tử Mặc biết, có phải người gặp phải chuyện gì khó xử hay không?"

Lão phu nhân trong ánh mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, khen ngợi:"Quả thật là rất thông minh."

Tô Tử Mặc không nói gì, trong lòng thầm nghĩ, một người nắm quyền mấy chục năm sao có thể dễ dàng giao ra quyền lực trong tay, huống chi nàng vẫn là một tân tức phụ mới vừa vào cửa còn chưa được ưu ái.

Lão phu nhân mang vẻ mặt áy náy, kéo tay Tô Tử Mặc nói:"Chuyện hôm qua, thật để cho con ủy khuất ."

Quả nhiên vẫn là chuyện Tống Tuấn Kiệt nạp thiếp, Tô Tử Mặc tiên phát chế nhân* nói:"Kỳ thật Tử Mặc cũng có chỗ làm không đúng, Tử Mặc biết gia gia một lòng hy vọng hai chúng ta hòa hảo mới nói như vậy, là Tử Mặc không biết cảm kích mà thôi."

<* ra tay chế ngự kẻ địch trước để chiếm ưu thế>

Lão phu nhân liên tục gật đầu nói:"Con hiểu được là tốt rồi, ta chỉ không nghĩ tới con cũng là đứa nhỏ quật cường, tình nguyện để mình chịu ủy khuất cũng không nguyện tha thứ Tuấn Kiệt."

Tô Tử Mặc nói:"Tử Mặc chính là kiên trì theo nguyên tắc, hơn nữa phu quân nạp thiếp, Tử Mặc cũng không cảm thấy có gì ủy khuất."

https://thuviensach.vn

Lão phu nhân đang ở uống trà suýt nữa bị sặc, đặt chén trà xuống rồi nói:"Làm chính thất còn có thể có tấm lòng này là rất khó."

Tô Tử Mặc mím môi cười cười.

Lão phu nhân nói:"Minh nhi, đứa nhỏ này cũng không tệ lắm, chẳng qua bị nương nó cưng chiều quá nên tính tình có chút không tốt, về sau các con ở chung, sợ là con phải bao dung cho nó nhiều một chút."

Tô Tử Mặc cúi đầu nói:"Tử Mặc đã biết."

Lão phu nhân đột nhiên đổi đề tài, nói:"Trước khi Minh nhi gả tới đây, xác thực có chuyện khó xử".

"Gia gia không ngại cứ nói thẳng."

Lão phu nhân nói:"Là như thế này, tối hôm qua mẫu thân Minh nhi tới tìm ta, nói Tuấn Kiệt có thể nạp Minh nhi làm thiếp, bất quá cần chút lễ hỏi." Thấy Tô Tử Mặc không lên tiếng, lại nói,"Kỳ thật cũng không thể trách Văn Thục, Minh nhi là nữ nhi duy nhất, từ nhỏ đến lớn đều che chở trong lòng bàn tay. Hiện tại ủy khuất gả cho Tuấn Kiệt làm thiếp, người làm mẹ khẳng định trong lòng chịu khổ sở, tuy nói Chung gia không thiếu bạc nhưng cần chút lễ hỏi cũng là hợp lý, chẳng qua....."

"Chẳng qua thế nào a?" Tô Tử Mặc hỏi.

Lão phu nhân nhíu mày, tựa hồ khó có thể mở miệng, một hồi lâu mới nói:"Chẳng qua hơi nhiều một chút, Văn Thục mở lời chính là hai ngàn lượng, con cũng vừa mới nhìn sổ sách đó, chúng ta không phải không có để lấy ra, mà là sau khi lấy, gia sản liền thật sự không còn bao nhiêu nữa."

Tô Tử Mặc lại nhìn thoáng qua sổ sách trên bàn, nàng vừa rồi quả thật đã tỉ mỉ nhìn qua sổ sách một lần, bất quá nói như thế nào Tống gia cũng là mấy đời làm quan, làm sao có khả năng chỉ có chút ít của cải như vậy được,

https://thuviensach.vn

khẳng định lão phu nhân có cất giấu riêng, chỉ là không muốn lấy ra mà thôi, Tô Tử Mặc không có vạch trần, nói tiếp theo lời lão phu nhân:"Như thế thì đúng là nhiều, Tử Mặc là chính thất, gả vào đây cũng chỉ thu của gia gia cùng bà bà một ít lễ ra mắt, cô cô là nữ nhi của gia gia lại đòi hỏi nhiều như thế, một chút cũng không thông cảm để cho người khó xử."

Dù là Tô Tử Mặc nói nghe nhẹ nhàng bâng quơ nhưng cũng làm nét mặt già nua của lão phu nhân không khỏi đỏ lên, bà giả vờ ho nhẹ hai tiếng, nói:"Tử Mặc gả lại đây chỉ thu một hai bạc lễ hỏi tất cả đều là nhờ ngài thông gia thông cảm."

Tô Tử Mặc cười cười không có lên tiếng, nói đến mức này rồi, nàng đang đợi lão phu nhân cầu xin nàng.

Quả nhiên lão phu nhân không thấy nàng nói lời cảm thông, đành phải mặt dày nói rõ ràng:"Chuyện này kỳ thật nói khó thì không khó, chỉ cần nói thật cùng mẹ con các nàng là được, chẳng qua Văn Thục dù sao cũng là nữ nhi của ta, Minh nhi là ngoại tôn nữ, nếu ta nói ra lời này quả thật có chút khó nghe."

Tô Tử Mặc nói tiếp:"Vậy để cho phu quân nói đi, dù sao hắn cùng Minh nhi cũng là 'Lưỡng tình tương duyệt'." Tô Tử Mặc cố ý nhấn mạnh bốn chữ lưỡng tình tương duyệt, nàng gặp qua nhiều kẻ không biết xấu hổ, nhưng còn chưa có gặp qua cả nhà không biết xấu hổ như thế này, nàng kính trọng lão phu nhân, mới đem ngữ khí nói nhẹ, nếu là bà bà hoặc Tống Tuấn Kiệt đến nói với nàng mấy lời này, nàng nhất định mắng lại bọn họ, có phu quân nào muốn nạp tiểu thiếp lại để cho chính thất đi cò kè mặc cả hay không, thật là quá hoang đường, nhưng nàng vẫn tỏ ra am hiểu lòng người, nói: "Người xưa có câu bảo vật vô giá dễ tìm, người tình xứng đôi khó kiếm, Tử Mặc tin tưởng Minh nhi có thể hiểu được."

Lão phu nhân làm sao không nghe ra ý tứ châm chọc trong lời nói, cũng khó trách Tô Tử Mặc, đúng là bà có làm người trước mặt khó xử, đồng thời

https://thuviensach.vn

cũng lĩnh giáo sự lợi hại của nàng. Tô Tử Mặc là tài nữ nổi danh, thông minh tinh tế, sao có thể để người ta điều khiển, ngay cả trong cách nói chuyện cũng là trong bông mềm có giấu kim châm, tứ lạng bạt thiên cân* đã đem vấn đề khó khăn đẩy ngược trở về, lão phu nhân biết nếu hôm nay không cho nàng ưu thế gì thì hẳn là nàng sẽ không đáp ứng. Lão phu nhân đành lộ ra một nụ cười hoà ái, lấy trong người ra một xâu chìa choá, rồi cầm cả sổ sách nhét vào tay Tô Tử Mặc, nói:"Ta già rồi, không còn sức quản được cái nhà này nữa, con coi như thông cảm cho lão thái bà như ta, không cho phép lại chối từ."

<*Tứ lạng bạt thiên cân ~ Bốn lạng mà đánh bạt được cả ngàn cân ~ Một phương pháp tán thủ trong Thái cực quyền ~ ý nói không cần nhiều sức mà vẫn có thể giải quyết được mọi phiền phức>

Làm chủ gia đình cũng không phải chuyện gì xấu, trước khi xuất giá, trên dưới Tô gia chính là do nàng quản lý, nhiều người trả lễ cho cha nàng đến mức làm cho sổ sách dày cộm mà nàng còn quản được thì với tài chính ít ỏi của Tống gia làm sao có thể làm khó nàng, Tô Tử Mặc nói:"Gia gia đã nói như vậy, nếu Tử Mặc không đáp ứng, chính là phụ lòng tín nhiệm của gia gia đối với Tử Mặc, được, Tử Mặc đáp ứng người, sẽ tận lực hết khả năng quản lý gia nghiệp này."

Lão phu nhân nhìn thấy cái chìa khoá mình nắm giữ đã vài chục năm nằm trên tay Tô Tử Mặc đột nhiên có chút luyến tiếc, bất quá lời đã nói ra như bát nước đổ, không thể thu trở về, nghĩ đến tuổi mình cũng đã già, làm gì phải suốt ngày quan tâm đến cả nhà này nữa, cũng nên nghỉ ngơi hưởng phúc một chút, với lại có một người khôn khéo như Tô Tử Mặc coi quản, nói không chừng Tống gia ngày càng phất lên. Nghĩ như thế, lão phu nhân cũng buông lỏng được tâm tình.

Lại nghe Tô Tử Mặc nói:"Tử Mặc còn trẻ, kiến thức nông cạn, về sau nếu có chuyện đại sự, vẫn là muốn thỉnh gia gia xem xét quyết định ."

https://thuviensach.vn

Lão phu nhân càng cao hứng, luôn miệng đáp ứng.

Lúc Tô Tử Mặc gần đi, lão phu nhân lại trịnh trọng giao phó một lần,"Tử Mặc, chuyện lễ hỏi của Minh nhi, liền giao hết cho con ."

Tô Tử Mặc cũng trịnh trọng đáp lời:"Quyết không phụ sự nhờ vả của gia gia."

Lão phu nhân vừa lòng liên tục gật đầu.

Tô Tử Mặc đi trở lại phòng liền thấy Chung Minh đứng ở trong sân, đối diện cây lan treo ở góc tường mà ngẩn người, ngay cả nàng trở về cũng không biết, Tô Tử Mặc gọi nàng một tiếng, Chung Minh nghe tiếng mới quay đầu, nhìn thấy Tô Tử Mặc, lập tức giơ lên một nụ cười sáng lạn như ánh mặt trời, Tô Tử Mặc cảm thấy thật đẹp mắt, bộ dạng Chung Minh quả là xinh đẹp.

"Ngoại tổ mẫu tìm ngươi làm cái gì mà đi hết nửa ngày?" Chung Minh hỏi.

Tô Tử Mặc không giấu diếm, chỉ vào sổ sách cùng cái chìa khóa nói:"Lão phu nhân để cho ta coi quản nhà này."

Chung Minh đầu tiên là "A" một tiếng, tiếp theo gật đầu nói:"Ngươi có thể." Trong lòng còn thầm bồi thêm một câu, 'ngươi thông minh như vậy mà'.

Tô Tử Mặc nhìn nàng, lại nói:"Lão phu nhân còn giao phó cho ta một chuyện có vẻ khó giải quyết."

Chung Minh tò mò hỏi:"Chuyện gì?"

Tô Tử Mặc nói:"Chuyện này có liên quan đến muội."

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 21: Rung Động

Đúng là mùa thu hoạch, đồng lúa chín tạo nên một mảng sắc vàng óng ả, Tô Tử Mặc cùng Chung Minh đứng trên bờ ruộng, gió nhẹ thổi tới bay bay tà váy hai người, thật như một bức tranh xinh đẹp.

Các tá điền buông công việc trong tay, tụ cùng một chỗ, xì xào bàn tán.

Gã sai vặt của Tống gia cùng đi theo các nàng, hướng bọn họ lớn tiếng nói:" Vị này là Tống gia thiếu nãi nãi, vị này là biểu tiểu thư."

Các tá điền vội vàng đứng thành một hàng, cung kính kêu:"Xin chào thiếu nãi nãi, xin chào biểu tiểu thư."

Tô Tử Mặc cúi người hái lên một gốc lúa, nói:"Nhìn hạt thóc này chắc tròn đầy đặn, xem ra năm nay thu hoạch không tệ."

Một tá điền nói:"Năm nay mưa thuận gió hoà, xác thực tốt hơn so với năm rồi."

Tô Tử Mặc không chút để ý nói:"Nói như vậy, năm nay thuế ruộng đất cũng nên tăng lên theo."

Các tá điền đều thay đổi sắc mặt, trong đó có một người xoa xoa tay tiến lên nói:"Năm trước gặp nạn sâu bệnh, thu hoạch giảm rất nhiều, lão phu nhân lại không chịu giảm thuế ruộng, sau khi nộp xong, chẳng những không kiếm được ngân lượng, mà ngay cả lương thực cũng không dư lại bao nhiêu, thật vất vả mới sống qua được mùa đông, năm nay mặc dù trời tốt thu hoạch được mùa, nhưng chúng ta mỗi người đều phải nuôi dưỡng

https://thuviensach.vn

một nhà già trẻ lớn bé, thiếu nãi nãi người xem coi có thể dàn xếp một chút hay không, có thể đừng tăng thuế lên được không?"

Gã sai vặt Tống gia thường ngày ở đây, trước mặt tá điền thường hay lên mặt, hung tợn nói:"Bộ chỉ các ngươi biết khóc than kể khổ hay sao, nhà ai không như vậy, thiếu nãi nãi của chúng ta vừa mới vào cửa, trong nhà chi tiêu nhiều, đương nhiên phải đòi tiền các ngươi rồi."

Chung Minh không ưa gã sai vặt ỷ thế hiếp người, lạnh lùng cười:"Từ bọn họ có thể lấy được bao nhiêu tiền, không phải khó khăn sao, muốn ta nói, thì bán đi vài tên hạ nhân mới là đúng đắn, không có tiền còn ra vẻ là chủ tử làm cái gì."

Gã sai vặt bị mỉa mai, mặt lúc đỏ lúc trắng, vốn Chung Minh là biểu tiểu thư, hắn không phục có thể biện bạch mấy câu, nhưng khổ nỗi không bao lâu nữa Chung Minh sẽ gả vào Chung gia làm chủ tử, hắn nào dám phản bác, đắc tội nàng, nói không chừng hiện tại nàng đã có thể đem bán hắn, đành lui về phía sau, không dám nói nữa.

Chung Minh cau mày nói với Tô Tử Mặc :"Ngươi sẽ không thật muốn tăng thuế ruộng đất của bọn họ đấy chứ? Tống gia đã muốn nghèo đến mức đó sao?"

Tô Tử Mặc cười nói:"Ta vừa mới đảm nhận cái nhà này, như thế nào lại đi làm chuyện xấu xa, người xưa nói tân quan tiền nhiệm tam đem hỏa*, ta chẳng những không tăng thêm, còn muốn giúp bọn họ giảm đi ba phần, làm cho bọn họ phục người chủ mới như ta."

<*quan viên mới lên chức thường dùng những biện pháp cải cách, chính sách mới lấy lòng người>.

Các tá điền vừa nghe Tô Tử Mặc nói chẳng những không tăng thuế, mà còn giảm đi ba phần, ai cũng đều vui mừng, cao hứng, khen thiếu nãi là người tốt.

https://thuviensach.vn

Chung Minh chỉ cảm thấy Tô Tử Mặc thật đúng là biết lôi kéo lòng người.

"Hôm nay mang ta ra khỏi thành, chính là muốn cho ta xem ngươi làm người tốt như thế nào sao?" Trên xe ngựa, Chung Minh hỏi Tô Tử Mặc.

Tô Tử Mặc nói:"Qua không lâu muội cũng sẽ gả đến Tống gia, không muốn biết Tống gia có bao nhiêu của cải sao?"

Chung Minh vừa nghe liền nóng nảy, cao giọng nói:"Ai nói ta muốn gả!"

"Nếu không muốn gả, vì sao còn muốn lễ hỏi?"

Chung Minh đột nhiên hiểu ra, nhìn chằm chằm Tô Tử Mặc,"Ý ngươi là muốn nói cho ta biết, hiện tại Tống gia là ngươi làm chủ, nếu đòi lễ hỏi, thì phải bàn với ngươi? Ngươi giảm thuế cho tá điền, biểu đạt Tống gia không có thu vào bao nhiêu cũng chính là không có tiền?"

Tô Tử Mặc cũng nhìn nàng, không nhanh không chậm nói:"Ta cũng không ngại nói thật với muội, lão phu nhân sở dĩ để cho ta làm chủ nhà này, điều kiện chính là kêu ta bàn lại chuyện lễ hỏi với muội."

"Cho nên ngươi là đang theo ta cò kè mặc cả?" Chung Minh nheo mắt lại, trong ánh mắt lộ ra nguy hiểm, như là sẽ bùng nổ bất cứ lúc nào.

Không ngờ Tô Tử Mặc đang ngồi ở đối diện, bất chợt đứng dậy ngồi xuống bên cạnh Chung Minh, hai khuôn mặt cơ hồ dán sát nhau, nhìn nàng nói: "Ta chỉ muốn biết mục đích thật sự của muội là gì?"

Chung Minh không dự đoán được Tô Tử Mặc đột nhiên tới đây, đối mặt dung nhan gần trong gang tấc, Chung Minh lại không có tiền đồ, mặt đỏ tim đập, hết lần này tới lần khác trốn không thoát, chỉ có thể nhìn nàng, thấy lông mi cong vút thật dài, ánh mắt long lanh, Chung Minh chợt có chút cà lăm: "Ta.....Ta...không có mục đích gì, ta làm gì có mục đích nào."

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc cong lên khóe miệng, càng xích lại gần nàng, chậm rãi nói:"Ta muốn nghe lời nói thật."

Chung Minh bị buộc không đường thối lui, thật sự tránh không khỏi, đành phải nhắm mắt lại, nói:"Ta có mục đích gì với ngươi không quan hệ."

Tô Tử Mặc buồn cười nhìn nàng, rốt cuộc lui người ra một ít, nói: "Từ lần đầu tiên muội tìm đến ta, khuyên ta đừng gả cho biểu ca muội thì muội và ta đã là có liên quan rồi, nếu ta và muội lại cùng gả cho một tên nam nhân, vậy muội nói giữa chúng ta có quan hệ hay không? Huống chi ta đã sớm nói qua với muội, chúng ta là người cùng trên một thuyền, chuyện của ta muội biết rõ ràng chi tiết, không có lý do gì muội lại giấu giếm ta."

Cảm giác áp lực bớt đi, Chung Minh mở to mắt, thấy Tô Tử Mặc đã cách xa nàng một chút, nhẹ thở ra một hơi mới nói:"Ta không phải không muốn nói cho ngươi, mà là không biết nói như thế nào."

Tô Tử Mặc cười cười nói:"Muội cứ việc nói, muội không lý giải rõ thì để ta giúp."

Chung Minh nói: "Ngươi thật đúng là am hiểu lòng người."

Tô Tử Mặc ngồi thẳng thân mình, bộ dáng đang chăm chú lắng nghe.

Chung Minh biết hôm nay không nói không được:"Ta nói thì cũng được, bất quá ngươi phải đáp ứng không được hỏi ta nguyên nhân."

Tô Tử Mặc đưa tay, ý bảo nàng có thể nói .

"Kỳ thật mục đích của ta rất đơn giản, chính là phá đổ Tống gia, muốn biểu ca ta không chết tử tế được!"

Dù là Tô Tử Mặc có chuẩn bị, cũng không dự đoán được Chung Minh sẽ nói ra lời độc ác như vậy, sửng sốt một chút, theo bản năng hỏi:"Vì cái gì?"

https://thuviensach.vn

Chung Minh nói:"Ta nói rồi không nên hỏi ta nguyên nhân."

Tô Tử Mặc nói:"Được rồi, một khi đã như vậy vì sao còn đáp ứng gả cho biểu ca muội?"

"Ta đều nói rất nhiều lần, ta sẽ không gả cho biểu ca, ngày đó sở dĩ không có lập tức cự tuyệt là vì ngươi....." Chung Minh nói một nửa đột nhiên ngừng.

Tô Tử Mặc lại nghe rõ lời của nàng, chỉ vào chính mình hỏi:"Bởi vì ta?"

"Không phải là.....là.....không phải..." Chung Minh có chút nói năng lộn xộn .

Đang mở miệng nói chuyện, đột nhiên xe ngựa xóc nảy một cái, Chung Minh không ngồi chắc, chúi người về phía trước trực tiếp ngã về phía Tô Tử Mặc, chỉ nghe "Ôi" một tiếng, ót Tô Tử Mặc đập xuống băng ghế dài.

Chung Minh sợ hãi, quên mất phải ngồi dậy, nằm trên người Tô Tử Mặc, lo lắng hỏi:"Ngươi không sao chứ?"

Cú đụng đó quả thật rất mạnh, Tô Tử Mặc vừa định trách cứ Chung Minh, nhưng nhìn thấy vẻ mặt quan tâm của Chung Minh, lại nuốt xuống lời trách cứ trong lòng chỉ nhẹ nhàng lắc lắc đầu.

Chung Minh yên tâm, muốn bò dậy, kết quả bị xóc nảy thêm một cái, lại ngã lên người Tô Tử Mặc, Chung Minh mất hứng, lớn tiếng hỏi:"Chuyện gì xảy ra?"

Gã sai vặt ngoài xe trả lời:"Thiếu nãi nãi, biểu tiểu thư ngồi cho chắc, bánh xe bị sụp hố, ta đang đẩy nó ra." Vừa dứt lời, lại là một cái xóc nảy.

Chung Minh dứt khoát không đứng dậy, còn ôm chặt Tô Tử Mặc dưới thân, nói:" Chờ chút nữa là tốt rồi."

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc bị nàng ôm vào trong lòng, nghe thấy trên người nàng có một hương thơm nữ nhi nhàn nhạt, cái gì cũng chưa nói, chỉ hướng nàng ôn nhu cười.

Chung Minh nhìn thấy nụ cười quen thuộc kia, lại ngẩn người ra, nhất thời quên mất tình cảnh hiện tại của các nàng, chỉ cảm thấy Tô Tử Mặc cực kỳ mê người, lại thêm một cái xóc nảy, Chung Minh mượn thế thẳng tắp hôn lên đôi môi như cánh hoa đỏ tươi ướt át của Tô Tử Mặc.....

Thẳng đến khi gã sai vặt ở ngoài kêu lên:"Bánh xe ra rồi, không có việc gì !" Lúc này Chung Minh mới cả kinh khôi phục thần trí, lập tức rời đi môi Tô Tử Mặc, cuống quít bò dậy khỏi người nàng, muốn giải thích,"Ta vừa rồi..... Cái kia....." Cũng không biết muốn nói cái gì, cuối cùng nói,"Thật xin lỗi."

Chung Minh không có nói đó là chuyện ngoài ý muốn, bởi đó là chuyện biết rõ mà vẫn làm.

Trên mặt Tô Tử Mặc không hề có vẻ tức giận, thật giống như vừa rồi chuyện gì cũng chưa xảy ra, nàng ngồi dậy thẳng người, chỉ lo để ý y phục xốc xếch trên người.

Chung Minh thấy Tô Tử Mặc như vậy nên cũng không nói nữa, kỳ thật nàng cũng không biết vì sao đột nhiên có loại xúc động kia với Tô Tử Mặc, nghĩ đến mới vừa rồi, đáy lòng lại rạo rực một trận, theo bản năng liếm môi một cái, trên môi còn lưu lại hương vị Tô Tử Mặc.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 22: Hợp Mưu

"Tiểu thư, người cười ngây ngô đã muốn một canh giờ, nên thay quần áo nghỉ ngơi." Tri Họa nhìn Chung Minh vẫn ngồi ở bàn trang điểm ngây ngô cười không ngừng, rốt cuộc nhịn không được mở miệng nói.

Chung Minh cuối cùng từ trong mộng trở về,"Phải không, hiện tại là giờ nào?"

Tri Họa nói:"Mới vừa gõ qua canh hai."

Chung Minh đứng lên liền đi ra ngoài.

Tri Họa đuổi theo hỏi:"Tiểu thư muốn đi đâu đây?"

Chung Minh bảo nàng không cần đi theo, một mình đi đến viện Tô Tử Mặc.

Tô Tử Mặc cũng không có nghỉ ngơi, đèn đuốc trong phòng sáng choang, Thanh Nhi đi ra ngoài, đóng cửa lại cho các nàng.

Trên bàn bày ra canh ngân nhĩ hạt sen, còn bốc hơi nóng, Tô Tử Mặc giúp Chung Minh múc một chén.

Chung Minh thấy có hai bộ chén, dường như Tô Tử Mặc biết nàng sẽ tìm đến nên nàng cũng không có hỏi nhiều, ngồi xuống cầm lấy muỗng, ăn một ngụm.

Tô Tử Mặc hỏi:"Hương vị như thế nào?"

https://thuviensach.vn

Chung Minh ngẩng đầu,"Cũng là ngươi làm sao ?"

Tô Tử Mặc gật đầu, dùng ánh mắt chờ mong nhìn nàng.

Chung Minh lúc này không có trái lương tâm, thành thật nói:"Ăn ngon." Trầm mặc trong chốc lát, rốt cuộc nhịn không được hỏi,"Ngươi biết ta sẽ lại đây?"

Tô Tử Mặc cũng múc cho mình một chén, sau khi ngồi xuống mới nói:"Muội có cả bụng nghi vấn, không hỏi rõ ràng thì làm sao mà ngủ được."

Quả nhiên cái gì nàng cũng biết, Chung Minh quay đầu qua nhìn, chỉ nhìn đến sườn mặt của nàng, ở ánh nến chiếu tới, giống như toả ra vầng sáng, đẹp đến rung động lòng người. Chung Minh không khỏi nhớ tới tình cảnh lúc trên xe ngựa, lại bắt đầu ngơ ngẩn.

"Muội luôn nhìn chằm chằm ta như vậy, đừng nói là.....muội thích ta?" Tô Tử Mặc đột nhiên lên tiếng.

Chung Minh hoảng sợ, Tô Tử Mặc tuỳ ý hỏi bâng quơ, nhưng lại trực tiếp trúng thẳng đáy lòng nàng, tựa hồ giúp nàng trả lời được một vấn đề phức tạp đã tồn tại thật lâu, chẳng qua không kịp ngẫm nghĩ, đã lập tức lớn tiếng phủ nhận nói:"Không có, đương nhiên không có, ta làm sao có khả năng thích ngươi, đúng là cười chết người." Bộ dáng thề thốt phủ nhận, ngược lại có điểm giống như giấu đầu lòi đuôi.

"Vậy muội vì sao hôn ta?" Tô Tử Mặc hơi nháy mắt nhìn nàng, lại hỏi.

Chung Minh bị nàng hỏi chỉ cảm thấy trên mặt nóng rát, ban ngày cũng không biết là bị làm sao, giống như bất chợt trở nên điên rồ, không thèm quan tâm cái gì liền hôn lên, căn bản đã quên Tô Tử Mặc là một nữ nhân, chẳng lẽ nàng thật sự thích Tô Tử Mặc? Chung Minh liên tục lắc đầu, điều này sao có khả năng, quả thật rất hoang đường, hai nữ nhân như thế nào có

https://thuviensach.vn

thể..... Nhưng mà nếu không phải thích, vậy thì làm sao giải thích cái cảm giác khó tả luôn luôn tồn tại khi đối mặt với Tô Tử Mặc đây? Mà loại cảm giác này bắt đầu từ khi nào?! Nàng nhớ rõ kiếp trước, các nàng là kẻ thù, ít nhất là nàng đã đem Tô Tử Mặc trở thành tình địch.

Tô Tử Mặc thấy biểu tình Chung Minh thay đổi liên tục, vừa rối rắm lại vừa như có chuyện gì khó có thể tin được, càng khẳng định thêm ý nghĩ của chính mình, người này..... quả thực thú vị, Tô Tử Mặc giương khoé miệng lên, tươi cười.

Không ngờ bị Chung Minh bắt gặp, nghĩ đến Tô Tử Mặc đang chê cười nàng, chuyện này xác thực đúng là mất mặt, thẹn quá hoá giận nói:"Ngươi cười cái gì?"

"Ta có sao?"

Chung Minh nhảy dựng lên,"Ngươi rõ ràng chính là đang chê cười ta!"

Tô Tử Mặc vô tội chớp chớp mắt,"Hình như là muội chiếm tiện nghi của ta mà?!"

Chung Minh xìu xuống một chút, ngồi trở lại ghế, nhỏ giọng nói:"Ta đã nói xin lỗi với ngươi."

Tô Tử Mặc nói:"Ta từ nhỏ đến lớn đều chưa bị người hôn qua, nguyên bản hẳn là giữ cho phu quân, hiện tại lại bị muội đoạt đi, muội nói nên bồi thường ta như thế nào đây?"

Chung Minh choáng váng, hôn cũng hôn rồi, phải bồi thường như thế nào, không lẽ để Tô Tử Mặc hôn trở lại?! Nghĩ đến như vậy, mặt nàng lại đỏ, bình tĩnh rồi mới hỏi:"Ngươi muốn ta làm như thế nào?"

Tô Tử Mặc thật ra không muốn làm khó nàng, chỉ nói:"Ta tạm thời còn chưa nghĩ ra, trước hết thiếu nợ đi."

https://thuviensach.vn

Trong lúc nhất thời hai người cũng chưa nói chuyện, Tô Tử Mặc thì không cảm thấy cái gì, nhưng Chung Minh thì lại như đứng đống lửa, như ngồi đống than. Ở trước mặt Tô Tử Mặc, nàng tựa như một người trong suốt, bị Tô Tử Mặc nhìn thấu hết, loại tư vị này cũng không mấy dễ chịu, nàng muốn chạy trốn, bất quá chưa quên còn có chuyện thắc mắc muốn hỏi Tô Tử Mặc.

"Về chuyện lễ hỏi, ngươi có tính toán gì không?" Chung Minh đánh vỡ bầu không khí yên lặng, nếu Tô Tử Mặc thật sự cùng nàng cò kè mặc cả, vậy thì nàng lập tức cùng Tô Tử Mặc phân rõ giới hạn, nữ nhân tâm tình lạnh bạc như thế, không để ý tới cũng được.

"Hai ngàn lượng bạc một phần cũng không thiếu?"

"Một phần không thiếu".

"Được".

Không nghĩ tới Tô Tử Mặc lại thoải mái như vậy, Chung Minh ngược lại không thích ứng, có chút không thể tin liền hỏi:"Ngươi đáp ứng sao?"

Tô Tử Mặc cười,"Vì sao không đáp ứng, cũng không phải bạc của ta."

Chung Minh muốn nói ngươi là con dâu Tống gia, lại mới giữ nhiệm vụ coi quản Tống gia, bất quá rốt cuộc chưa nói ra khỏi miệng, thực ra thân phận hiện tại của Tô Tử Mặc, nàng một chút cũng không thích, chỉ nói:"Ngươi không sợ lão phu nhân mất hứng? Ngươi đã chính miệng đáp ứng lão phu nhân mà?"

Tô Tử Mặc nói:"Nếu là không nên đắc tội một người, ta đây tình nguyện đắc tội lão phu nhân."

Tim Chung Minh lại đập nhanh một chút, không biết có phải do nàng bị ảo giác hay không, dường như Tô Tử Mặc không có chán ghét nàng, thậm

https://thuviensach.vn

chí còn.....Chung Minh không dám nghĩ nhiều, nàng ngay cả tâm ý của chính mình còn chưa hiểu rõ được, nên không dám lung tung phỏng đoán người khác, mặc kệ nói như thế nào, Tô Tử Mặc đã muốn gả cho biểu ca, chỉ cần một ngày Tô Tử Mặc còn chưa ly hôn với biểu ca thì nàng vẫn là thê tử mà biểu ca cưới hỏi đàng hoàng, nghĩ như thế, tâm tình lại không tốt.

"Muội đòi lễ hỏi, lại không muốn gả cho biểu ca muội, hay là trong lòng đã có kế hoạch?" Tô Tử Mặc hỏi nàng.

Ngay cả chuyện báo thù nàng cũng nói với Tô Tử Mặc rồi, không tất yếu lại gạt nàng nữa, Chung Minh nói:"Không sai, ta đã sớm nghĩ được một kế sách lý đại đào cương*."

<*Mận chết thay đào, đưa người khác ra thế thân gánh vác tai họa cho mình>

"Sao?" Tô Tử Mặc cảm thấy hứng thú hỏi,"Cô nương nhà ai?"

Chung Minh nói:"Không phải thiên kim tiểu thư gì đâu, chỉ là nha hoàn của nhà người ta."

Tô Tử Mặc không có lên tiếng.

Chung Minh sợ nàng hiểu lầm, vội nói"Ta không phải khinh thường thân phận hạ nhân mà đẩy nàng ấy vào hố lửa, là biểu ca ta thích nàng ấy....." Ngay cả Chung Minh cũng cảm thấy chính mình giải thích có chút dư thừa, biểu ca cũng không phải toàn tâm thích Tô Tử Mặc, đơn giản nói,"Được rồi, ta thừa nhận việc làm này không được phúc hậu, dù sao Phùng di nương kia cũng không phải người tốt gì, theo biểu ca ta đúng là trời sinh một đôi, cho dù không có ta, biểu ca ta cũng sẽ thu nàng ấy vào phòng mà thôi."

Tô Tử Mặc cười nhẹ,"Ta cũng đâu có nói là muội không đúng." Dừng một chút, ôn nhu nói,"Không nghĩ tới muội đối với ta tốt như vậy."

https://thuviensach.vn

Chung Minh có chút ngượng ngùng, nàng chẳng qua là không muốn hại Tô Tử Mặc nữa mà thôi, chưa nói được thêm lời nào, đột nhiên nghĩ đến một chuyện rất quan trọng, thần sắc trở nên nghiêm túc, nói:"Chờ có cơ hội thích hợp thì ngươi cùng biểu ca ta ly hôn đi." Chống lại ánh nhìn nghi hoặc của Tô Tử Mặc, Chung Minh giấu đầu hở đuôi giải thích,"Ta và biểu ca có thâm cừu đại hận, ta chỉ là không muốn liên lụy người vô tội."

Tô Tử Mặc cũng không có truy vấn thêm, chỉ mỉm cười gật đầu:"Ta đáp ứng muội."

Chung Minh nhất thời có loại cảm giác như trút được gánh nặng, tựa như lúc mà Tô Tử Mặc đáp ứng với nàng không ở cùng phòng với biểu ca, nếu lần này nàng đã đáp ứng thì nhất định nàng sẽ nói được làm được.

Tô Tử Mặc nói:"Ta nói rồi chúng ta hiện tại là người một thuyền, chuyện của muội cũng chính là chuyện của ta, ta tự nhiên sẽ không khoanh tay đứng nhìn, có việc gì ta có thể giúp được thì muội cứ việc mở miệng."

Chuyện này có nói như thế nào cũng không thể sáng tỏ rõ ràng, không nghĩ tới Tô Tử Mặc chẳng những không e ngại mà còn muốn giúp đỡ, Chung Minh có chút cảm động, Tô Tử Mặc có tâm ý này, nàng đã cảm thấy mỹ mãn lắm, nên nói:"Ngươi chỉ cần đưa đủ hai ngàn lượng bạc kia là được."

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 23: Giao Dịch

Tống Tuấn Kiệt tuy rằng chỉ là chức cửu phẩm hậu bổ*, nhưng rốt cuộc cũng là người ăn cơm quan phủ, cho nên đám hồ bằng cẩu hữu ngày thường đều bên cạnh nịnh bợ hắn, làm cho Tống Tuấn Kiệt càng phát ra đắc ý. Trong đó có một người tên là Tần nhị gia, đặc biệt thân thiện, hai ba ngày liền mời Tống Tuấn Kiệt uống rượu, vốn định mang Tống Tuấn Kiệt đi thanh lâu, tuy Tống Tuấn Kiệt cũng muốn nhưng lại không có can đảm cho nên Tần nhị gia liền mời hắn về nhà, thường xuyên qua lại với nhau, có một lần Tống Tuấn Kiệt uống nhiều rượu, không cẩn thận lỡ miệng, nói trong nhà tuy có hai tiểu mỹ nhân, lại chỉ có thể nhìn không có thể ăn. Tần nhị gia vừa nghe, lập tức kêu nha đầu xinh đẹp nhất trong phủ - Cần Nhi, đến hầu hạ Tống Tuấn Kiệt, Tống Tuấn Kiệt đã sớm nghẹn một bụng tà hỏa, nha đầu Cần Nhi kia lại là người hiểu chuyện, nói hai ba câu liền thành chuyện tốt, sau đó Tống Tuấn Kiệt nhận lời Cần Nhi, nhất định nạp nàng làm thiếp, kêu nàng kiên nhẫn chờ đợi, có Tống Tuấn Kiệt hứa hẹn, Tần nhị gia cũng sẽ không đem Cần Nhi làm nha hoàn, mặc dù vẫn ở tại Tần phủ cũng không tiếp tục làm công việc hạ nhân, chỉ còn chờ Tống Tuấn Kiệt cưới nàng vào cửa, có được thiếu nữ xinh đẹp như thế, Tống Tuấn Kiệt đối với Tần nhị gia tự nhiên cũng là có cầu tất ứng.

<* hậu bổ ~ chức quan dự bị, chờ có chức khiếm khuyết mới được bổ nhiệm ăn lương.>

Cần Nhi một lòng chờ kiệu hoa của Tống Tuấn Kiệt, kết quả nửa tháng trôi qua mà một chút tin tức cũng không có, lại ngượng ngùng hỏi thăm Tần nhị gia, chỉ có thể lo lắng cùng chờ đợi. Hôm nay bỗng nhiên thu được thư Tống phủ đưa tới, hẹn nàng gặp mặt ở quán trà, tưởng là Tống Tuấn

https://thuviensach.vn

Kiệt, nàng lập tức ăn diện đi đến phó ước, không ngờ nhìn thấy cũng là một vị tiểu thư mặc y phục xinh đẹp.

Vị tiểu thư kia đang cắn hạt dưa, thấy nàng tiến vào, quét mắt liếc nàng một cái, hỏi:"Phùng Cần?"

Cần Nhi hơi hơi giật mình, cho dù là người Tần phủ cũng rất ít ai biết tên họ của nàng, không biết vị tiểu thư này như thế nào biết được, thấy khí thế của vị tiểu thư kia liền theo thói quen của hạ nhân, kính cẩn nói:"Xin chào tiểu thư, ta là Cần Nhi."

Tiểu thư giơ ra ngón tay ngọc chỉ chỉ, bảo:"Ngồi đi".

Cần Nhi cũng không dám tiến lên, hỏi:"Không biết tiểu thư người là....."

Nha đầu đứng phía sau tiểu thư đáp:"Tiểu thư nhà ta họ Chung, là Tống phủ biểu tiểu thư."

Cần Nhi nhớ tới Tống Tuấn Kiệt từng nói qua với nàng, xác thực có một biểu muội dáng vẻ xinh đẹp như tiên nữ, xem ra chính là vị tiểu thư trước mắt này rồi, quả nhiên đúng như Tống Tuấn Kiệt hình dung, chỉ không biết vị biểu tiểu thư này tìm nàng có chuyện gì, đừng nói là biết chuyện Tống công tử sẽ nạp nàng làm thiếp? Cần Nhi mặc dù bụng đầy nghi vấn, nhưng cũng không bị rối loạn, ngồi trên cái ghế Chung Minh vừa mới chỉ.

May mắn Chung Minh biết tính cách của nàng, bằng không đã bị lừa bởi biểu tình của nàng, Phùng Cần Nhi ngồi ở chỗ kia, bày ra bộ dạng trung hậu thành thật, Chung Minh vứt xong vỏ hạt dưa trên tay, lúc này mới nói:"Con người của ta không thích quanh co lòng vòng, hôm nay tìm đến ngươi, chính là muốn giao dịch với ngươi."

Cần Nhi hơi nhíu mi, nói:"Cần Nhi chỉ là hạ nhân Tần phủ, không biết tiểu thư như thế nào biết ta, lại vì sao tìm ta làm giao dịch."

https://thuviensach.vn

Chung Minh cũng có không có thuận tiện nói rõ, chỉ nói:"Ngươi cũng không cần hỏi nhiều như vậy, ngươi cứ nghe qua điều kiện, rồi suy nghĩ xem có nguyện ý hợp tác hay không."

Cần Nhi nói:"Tiểu thư mời nói."

Chung Minh nói:"Biểu ca ta, Tống Tuấn Kiệt qua vài ngày nữa sẽ nạp thiếp....."

Cần Nhi bỗng dưng ngẩng đầu, tim đập loạn, nghĩ rằng Tống công tử quả nhiên sẽ rước nàng về.

"..... Ta muốn ngươi ngồi trên kiệu hoa của biểu ca ta."

Cần Nhi kiềm chế vui sướng trong lòng, khó hiểu nói:"Vì sao, ta cùng Tống công tử....." Nàng không biết Chung Minh biết được bao nhiêu nên chỉ dám nói một nửa.

Chung Minh cũng xác thực không biết Tống Tuấn Kiệt cùng Cần Nhi sớm đã qua lại, càng không biết Tống Tuấn Kiệt đã ưng thuận hứa hẹn với Cần Nhi, nhưng thật ra có thể khẳng định, Tống Tuấn Kiệt nhất định đã nhận thức Cần Nhi, nếu không Cần Nhi sẽ không có thái độ như bây giờ, nên Chung Minh cũng trấn định hơn.

Chung Minh nói:"Ngươi nếu gả cho biểu ca ta, tuy rằng là thiếp, nhưng cũng là chủ tử, vẫn hơn là ngươi ở Tần gia làm hạ nhân."

Cần Nhi không hề bấn loạn, trấn tĩnh hỏi:"Điều kiện là cái gì?"

Chung Minh quay qua nhìn Tri Họa. Tri Họa hiểu ý lấy trong túi ra mấy thỏi bạc đặt lên bàn, nói:"Đây là điều kiện."

Cần Nhi rốt cuộc thay đổi sắc mặt, khó có thể tin nói:"Cho ta?" Để nàng gả cho Tống Tuấn Kiệt, trả lại cho nàng hai trăm lượng bạc, này thì sao là

https://thuviensach.vn

điều kiện được...

Chung Minh nói:"Không sai, cầm phần bạc này, tự đặt mua đồ cưới cho chính mình, thời điểm xuất giá làm cho xinh đẹp một chút."

Cần Nhi vẫn không thể tin được, giữa ban ngày làm gì có chuyện tốt như vậy.

Chung Minh cũng nhìn ra nàng đang chần chờ, liền nói:"Có đáp ứng hay không thì tùy ngươi, ta cho ngươi suy nghĩ một nén nhang, nếu đáp ứng thì lấy phần bạc này đi."

Không đợi một nén nhang, Cần Nhi chỉ hít sâu hai lần, liền đem bạc cầm đi, nói:"Ta đáp ứng." Cho dù không gả được cho Tống Tuấn Kiệt, thì bạc này cũng không thể là giả.

Chung Minh nói:"Tốt, ta biết ngươi là người thẳng thắn, ngày đón dâu, ngươi mặc y phục cưới chờ ở trà lâu này, kiệu hoa sẽ đến tiếp ngươi." Nói xong liền muốn đi.

Cần Nhi kêu nàng lại: "Tiểu thư sẽ không sợ ta cầm bạc rồi không lên kiệu hoa?"

Chung Minh quay đầu cười nói:"Ngươi không ngốc như vậy." Nói xong mang theo Tri Họa xuống lầu.

Đi ở trên đường, Tri Họa chua chát nói:"Để cho nàng ta thay tiểu thư lên kiệu hoa đã là tiện nghi nàng ta, vì sao còn phải cho bạc?"

Chung Minh liếc mắt một cái,"Cho ngươi thay nàng thì ngươi có nguyện ý hay không?"

Tri Họa vội vàng nói:"Đương nhiên không thể."

Chung Minh nói:"nếu cho ngươi hơn hai trăm lượng bạc thì sao?"

https://thuviensach.vn

Tri Họa chần chờ một chút, vẫn là khoát tay,"Vậy thì cũng không thể."

Chung Minh hỏi:"Tại sao ngươi không muốn?"

Ai mà muốn gả cho một tên xấu xa như vậy, đương nhiên lời này Tri Họa không dám nói ra miệng, mà biểu hiện đặc biệt chân thành nói:"Ta là nha đầu của tiểu thư, tiểu thư cũng không nguyện gả cho người thì ta làm sao có khả năng gả."

Chung Minh nhướng mi,"Nói như vậy, ta nguyện ý gả, thì ngươi sẽ muốn?"

"Vậy lại càng không dám !"

Thấy Chung Minh không làm khó tiếp, Tri Họa mới lau mồ hôi lạnh trên trán, nàng thấy Chung Minh đi vào một tiệm bán phấn, vội vàng đi theo vào.

Hiệu phấn này Chung Minh đã tới một lần, bởi vì ra tay hào phóng, chưởng quầy (chủ tiệm) liền nhớ kỹ vị khách quý này, cúi đầu khom lưng lại hầu hạ, còn cầm màu sắc Chung Minh thích để cho nàng chọn lựa, nói:"Đây là hàng mới của tiểu điếm, màu sắc sáng rõ, thực thích hợp làn da của tiểu thư."

Không ngờ Chung Minh nói:"Có màu nào trắng trong thuần khiết một chút hay không? Ý của ta là người dùng phấn này, ngày thường ăn mặc rất trang nhã, có cái nào thích hợp cho nàng dùng không?"

Chưởng quầy hỏi:"Tuổi như thế nào, màu da như thế nào?"

Tri Họa nghĩ Chung Minh mua hiếu kính phu nhân, xen mồm nói:"Tuy rằng hơn ba mươi tuổi, nhưng thoạt nhìn không lớn hơn tiểu thư nhà ta bao nhiêu."

https://thuviensach.vn

Chung Minh liếc nàng một cái, trách mắng:"Lắm miệng." Sau đó nói,"Chỉ hơn ta vài tuổi, làn da trắng hơn ta."

Tri Họa sửng sốt một hồi, mới đoán được là ai, vội vàng đứng ở một bên, không dám lên tiếng nữa.

Chưởng quầy đề cử cho nàng mấy mẫu, Chung Minh tưởng tượng gương mặt Tô Tử Mặc, chọn một hộp, kêu chưởng quầy đóng gói đẹp mắt một chút.

Chưởng quầy thấy nàng để ý như thế, nịnh hót nói:"Nói vậy vị tiểu thư kia nhất định là tỷ muội tốt của ngài."

Không nghĩ đến vỗ mông ngựa lại bị ngựa đá, khuôn mặt Chung Minh chợt lạnh xuống, hừ lạnh nói:"Liên quan gì đến ngươi".

Chung Minh phát hỏa một cách khó hiểu, ngay cả chính nàng cũng buồn bực, không biết sao lại tức giận, nhưng nàng không thích cùng Tô Tử Mặc là tỷ muội, dù sao đời này nàng cũng sẽ không gả cho biểu ca.

Tri Họa nhìn hết ở trong mắt, tâm tình Chung Minh gần đây luôn bất định, không phải ngây ngô cười một mình thì chính là đột nhiên phát hoả, chỉ cần sự tình có liên quan đến Tô Tử Mặc, phản ứng của nàng liền đặc biệt lớn, mấy ngày trước nàng chẳng qua nói có một câu là vòng tai của Tô Tử Mặc khó coi, đã bị Chung Minh phạt không cho ăn cơm tối, cho nên nàng càng không hiểu rõ quan hệ giữa Chung Minh cùng Tô Tử Mặc.

Trở lại Tống phủ, Chung Minh lập tức đi đến viện Tô Tử Mặc, muốn đưa lễ vật cho nàng, không ngờ Tô Tử Mặc không ở trong phòng, Thanh Nhi thì có ở đó, nói cho Chung Minh,"Tiểu thư nhà ta đi tìm cô gia ."

Trời đã muốn tối đen, Tô Tử Mặc lúc này đi tìm Tống Tuấn Kiệt làm cái gì, hơn nữa ngay cả nha đầu bên người cũng không mang theo, Chung Minh đứng ở nơi đó không nói được lời nào, trên mặt âm tình bất định, các

https://thuviensach.vn

loại ý tưởng đua theo tới, càng nghĩ càng sợ, rốt cuộc nhịn không được nói:"Ta đi tìm nàng." Rồi lướt nhanh ra sân như một trận gió, lưu lại Tri Họa cùng Thanh Nhi đứng đó hai mặt nhìn nhau.

Thanh Nhi hỏi:"Biểu tiểu thư bị làm sao vậy?"

Tri Họa nói:"Tiểu thư nhà ta là lo lắng cho biểu thiếu nãi nãi."

Thanh Nhi khó hiểu,"Tiểu thư đi tìm cô gia, có cái gì phải lo lắng ?"

Tri Họa tất nhiên không trả lời được nàng, liền đem hộp đồ trong tay đưa cho Thanh Nhi nói:"Đây là lễ vật mà tiểu thư nhà ta tỉ mỉ chọn vì biểu thiếu nãi nãi".

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 24: Hiểu Lầm

"Đây là cái gì?"

Tống Tuấn Kiệt tự nhiên nhìn ra được cái đặt trên bàn là ngân phiếu, chỉ không biết là Tô Tử Mặc có ý tứ gì, buổi tối lại đột nhiên đến đưa ngân phiếu cho hắn, nhìn qua sợ là phải mấy ngàn lượng.

Biểu tình Tô Tử Mặc không chút thay đổi, thản nhiên nói:"Nghe nói ngươi nạp thiếp thiếu bạc, nên tới đưa cho ngươi".

Tống Tuấn Kiệt nhớ tới chuyện Chung Minh đòi lễ hỏi, phía trước hắn cùng lão phu nhân có đề cập qua, lão phu nhân nói sau này bạc trong phủ do Tô Tử Mặc toàn quyền làm chủ, hai ngày nay hắn vẫn cân nhắc làm sao để mở miệng với Tô Tử Mặc, không nghĩ tới Tô Tử Mặc lại tự tới, hắn không tin Tô Tử Mặc có lòng tốt như vậy dù sao cũng là cho hắn dùng để nạp thiếp, liền thử dò xét hỏi:"Cho ta ?"

Tô Tử Mặc nói:"Hai ngàn lượng bạc, ngươi kiểm lại đi".

Tống Tuấn Kiệt nói:"Bạc thì ta đương nhiên tin ngươi, ta chỉ muốn biết vì sao ngươi chịu lấy ra."

Tô Tử Mặc cười lạnh:"Nghe khẩu khí này của ngươi, là hy vọng ta đưa cho ngươi hay là không đây?"

Tống Tuấn Kiệt nhất thời nghẹn lời, nếu nhận lấy, phu quân phải nạp thiếp, nàng là chính thất chẳng những đồng ý, còn đưa bạc cho, hiển nhiên nửa điểm hắn cũng không yên tâm, còn không lấy, nàng mới vào cửa Tống

https://thuviensach.vn

gia chưa bao lâu đã nắm được quyền to, vậy về sau chỉ có tiến chứ không ra, bạc toàn tiến vào hầu bao của nàng mà thôi, nói đến cùng vẫn là lão phu nhân hồ đồ, tình nguyện đem hết chuyện nhà giao cho người khác họ như Tô Tử Mặc, cũng không giao cho tôn tử là hắn.

Tống Tuấn Kiệt nhìn Tô Tử Mặc, tuy rằng Chung Minh bộ dạng xinh đẹp hơn chút, nhưng trên người Tô Tử Mặc có một loại tư vị rất đặc biệt, làm cho người ta càng nhìn càng rung động, tâm tư lại dấy lên một chút, đột nhiên nói:"nếu ngươi không muốn ta nạp thiếp, ta tuyệt không cưới biểu muội vào cửa, về sau cũng sẽ không liếc mắt đến nữ nhân nào khác."

Tô Tử Mặc mặc dù không đoán ra được suy nghĩ trong lòng hắn, bất quá vẻ mặt kia, ánh mắt háo sắc không thể lừa người được, nàng chán ghét nhíu mày, khẩu khí vẫn thản nhiên như cũ nói: "Dựa vào cái gì để cho ta tin tưởng ngươi".

Tống Tuấn Kiệt chỉ vào ngực mình nói:"Chỉ bằng tấm lòng ta đối với ngươi."

Không ngờ Tô Tử Mặc cười nhạo lên tiếng, trong tiếng cười tràn ngập giễu cợt cùng khinh thường.

Tống Tuấn Kiệt lập tức đỏ cả mặt, vẫn như cũ chưa từ bỏ ý định nói:"Ta có thể thề với trời."

Chung Minh mặc dù không nói cho nàng biết vì cái gì lại oán hận Tống Tuấn Kiệt, nhưng có thể làm cho Chung Minh nói ra lời nói căm thù đến tận xương tuỷ như vậy, thì Tống Tuấn Kiệt nhất định đã làm chuyện gì rất có lỗi với Chung Minh. Nàng làm sao có thể đi tin lời nói dối của Tống Tuấn Kiệt, lạnh lùng nói:"Cho dù ngươi có moi tim ra đặt trước mặt ta thì sao chứ?"

Nói đến mức này, Tống Tuấn Kiệt không còn cách nào, cũng không biết Tô Tử Mặc vì sao chán ghét hắn đến thế, hắn chẳng qua chỉ mới nói đùa

https://thuviensach.vn

với biểu muội Chung Minh vài câu mà thôi, theo lý nàng ta hẳn nên chán ghét Chung Minh mới đúng, đàng này lại thân thiết với Chung Minh như vậy, hắn lại không dám dùng lực với Tô Tử Mặc, cho nên đến giờ còn không có viên phòng, chuyện này mà truyền đi ra chắc sẽ làm người ta cười đến rụng răng, người không hiểu chuyện có khi còn hiểu lầm hắn bất lực trong phương diện kia ấy chứ.

Khó có khi Tô Tử Mặc chủ động tìm tới cửa, Tống Tuấn Kiệt liền đem chuyện nói rõ:"Ngươi nói đi, rốt cuộc ta phải làm như thế nào thì ngươi mới cho phép ta chạm vào ngươi?"

Tô Tử Mặc liếc hắn một cái, ánh mắt lạnh như băng, nói:"Ngươi đã sớm không có tư cách ."

Tống Tuấn Kiệt giận dữ bật cười:"Ngươi nói vậy là ý gì, ngươi và ta là phu thê bái đường đàng hoàng, ngươi là nữ nhân của ta, ta ngủ với ngươi là chuyện vốn hiển nhiên, hiện tại chẳng qua ta tôn trọng ngươi, mới nghe theo lời ngươi, ngươi đừng được một tấc lại muốn tiến một thước". Nói xong còn đến gần Tô Tử Mặc, cách nàng khoảng chừng một bước, không khí bỗng khẩn trương lên.

Tô Tử Mặc đứng tại chỗ không nhúc nhích, trên mặt cũng không thay đổi, bất quá ngón tay vẫn xiết chặt, nàng còn không hiểu quá rõ Tống Tuấn Kiệt, nàng thật đúng là sợ Tống Tuấn Kiệt dùng bạo lực, có chút hối hận đã không mang theo Thanh Nhi bên người, chỉ có thể trước hoà hoãn hắn lại, nét lạnh lùng trên mặt rốt cuộc tan đi, nói:"Chỉ cần ngươi biểu hiện làm cho ta vừa lòng thì vẫn có cơ hội ."

Tống Tuấn Kiệt đã chuẩn bị tốt, chỉ cần Tô Tử Mặc nói một câu không hợp lòng hắn, hắn liền động thủ, hắn là kiêng kị Tô Hầu gia mới phải nhẫn nhịn. Hôm nay dùng sức mạnh bắt Tô Tử Mặc, cho dù ngày sau Tô Hầu gia hỏi đến, thì gạo cũng đã nấu thành cơm, Tô Hầu gia cũng không thể làm gì hắn, không nghĩ tới Tô Tử Mặc lại thay đổi khẩu khí, như vậy cũng tốt, Tô

https://thuviensach.vn

Tử Mặc cam tâm tình nguyện vẫn tốt hơn là hắn bắt buộc nàng, liền nói:"Nói như vậy ngươi chịu cho ta cơ hội ?"

Tô Tử Mặc không có lên tiếng, rốt cuộc cũng gật đầu một cái.

Tống Tuấn Kiệt mừng rỡ, vội hỏi:"Ngươi hy vọng ta biểu hiện thế nào, kỳ hạn là bao lâu, một tháng hay là hai tháng?".

Tô Tử Mặc trầm mặc trong chốc lát, nói:"Ta nếu kêu ngươi không cưới Minh nhi, ngươi có đáp ứng không?"

Tuy rằng hắn vừa rồi đề nghị như vậy, chứ thật ra là trái lương tâm, kêu hắn buông tha cho biểu muội như hoa như ngọc thì trong lòng hắn thật luyến tiếc, nên lấy cớ nói:"Không phải ta không muốn, chỉ là lão phu nhân đã định luôn ngày rồi, ngươi xem....."

Tô Tử Mặc cười cười nói:"Được rồi, quân tử không đoạt đồ tốt của người khác, ta cũng không làm khó dễ ngươi, để ta trở về suy ngẫm lại coi nên khảo nghiệm ngươi thế nào."

Tống Tuấn Kiệt liên tục kêu tốt, "Trừ bỏ chuyện này, cái gì ta cũng đáp ứng ngươi."

Tô Tử Mặc không muốn đợi lâu, trực tiếp đi hướng cửa, mở cửa ra, chỉ thấy Chung Minh đứng ở đó, đầu tiên là giật mình, lại nhìn sắc mặt Chung Minh, thầm kêu không tốt, không biết vừa rồi cùng Tống Tuấn Kiệt nói chuyện bị nàng nghe được bao nhiêu, bất quá nhìn nét mặt ấy, nàng cũng đoán được tình hình, Chung Minh đứng trong bóng đêm, Tô Tử Mặc quay đầu nhìn thoáng qua Tống Tuấn Kiệt, hắn là hắn không thấy được Chung Minh, nàng đem cửa đóng lại, cái gì cũng chưa nói, lôi kéo tay Chung Minh bước đi, trở lại phòng mình rồi mới buông Chung Minh ra.

"Vừa rồi muội đều nghe được?" Tô Tử Mặc hỏi nàng.

https://thuviensach.vn

Chung Minh "Hừ" một tiếng, xoay đi, không muốn nhìn nàng, vừa rồi nghe Tô Tử Mặc nói cho Tống Tuấn Kiệt cơ hội, tức giận đến thiếu chút nữa đạp cửa đi vào.

Tô Tử Mặc nói:"Ta nếu nói cho muội biết là ta lừa hắn, muội có tin hay không?"

Chung Minh giận dỗi:"Ngươi cùng hắn có ước định gì cũng đâu liên quan tới ta."

Tô Tử Mặc đi đến trước mặt nàng, cùng nàng mặt đối mặt, trịnh trọng nói:"Bởi vì ta đáp ứng muội, cách biểu ca muội xa một ít, đợi cho có cơ hội thích hợp liền cùng hắn ly hôn".

Trong mắt Chung Minh nổi lên một tầng sương mù, "Đã là như thế, sao lại còn nói như vậy?"

Tô Tử Mặc có chút bất đắc dĩ nói:"Hắn vừa mới suýt nữa....."

Chỉ mới nói một nửa, Chung Minh đã hiểu được, nàng hiểu rõ tính cách con người Tống Tuấn Kiệt, lập tức nhảy dựng lên,"Cái gì! Hắn dám khi dễ ngươi! Ngươi có bị gì hay không?"

Tô Tử Mặc vội vàng che miệng nàng lại, nói:"Nhỏ giọng chút, muội muốn cho mọi người trong phủ nghe được sao?"

Chung Minh gấp đến độ trán toát mồ hôi, thật vất vả Tô Tử Mặc mới buông lỏng tay ra, nàng vội vàng hỏi:"Hắn rốt cuộc có khi dễ ngươi không?"

Tô Tử Mặc lắc lắc đầu,"Ta vì ổn định hắn, mới lừa hắn như vậy."

Chung Minh thở ra nhẹ nhõm, đột nhiên nhớ tới cái gì, cầm tay Tô Tử Mặc nói:"Ngươi về sau đừng có đi gặp hắn một mình, biểu ca ta chính là

https://thuviensach.vn

loài sài lang ăn tươi nuốt sống người ta, ngươi không thể bị hắn..... Bị hắn khi dễ a."

Tô Tử Mặc cũng hiểu được lúc nãy mình quá lớn gan, đáp ứng nói:"Ta sẽ chú ý."

Chung Minh vẫn cảm thấy không ổn,"Không được, cùng tồn tại dưới một mái hiên, vẫn là rất nguy hiểm, ai biết biểu ca ta có thể hay không một ngày nào đó thú tính trỗi dậy xông vào phòng ngươi, ngươi vẫn là nên dọn ra ngoài Tống phủ ở đi."

Tô Tử Mặc bật cười, Chung Minh không khỏi chuyện bé xé ra to đi, bất quá cũng biết nàng có ý tốt, an ủi nói:"Lần này là ta sơ ý, sẽ không có lần tiếp theo, muội không cần lo lắng, hơn nữa ta vừa mới vào đây không lâu liền dọn ra ngoài ở, sẽ làm cho người ta nói hươu nói vượn, cha ta mà biết cũng sẽ không tha cho ta."

Chung Minh cũng biết kêu nàng đi ra ngoài ở là chuyện không thực tế, đi qua đi lại ở trong phòng, đột nhiên nghĩ tới một ý kiến hay, nói:"Không bằng ta dời qua đây ở với ngươi".

Tâm tư Tô Tử Mặc khẽ động, chần chờ một chút, mới hỏi:"Muội dời qua đây ở?"

"Đúng vậy, như vậy biểu ca ta sẽ không có cơ hội ." Chung Minh nói như chuyện đương nhiên, thấy Tô Tử Mặc nhìn nàng chằm chằm không nói lời nào, một hồi lâu mới như nghĩ ra được cái gì, mặt đỏ đến mang tai, ánh nến chiếu tới trông nàng xinh đẹp như hoa đào.

****

Tô Tử Mặc rốt cuộc cũng chịu thuận theo, trong lòng Tống Tuấn Kiệt tất nhiên rất cao hứng, ngâm nga một giai điệu, cầm ngân phiếu trên bàn, trám

https://thuviensach.vn

nước miếng đếm từng tờ từng tờ, đếm xong thấy có chút không thích hợp, đếm lại một lần nữa, trợn tròn mắt, chỉ có một ngàn năm trăm lượng.....

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 25: Hồi Hương

Đến cuối cùng Tô Tử Mặc cũng không tỏ thái độ rốt cuộc là đáp ứng hay là không đáp ứng, sau khi trở về phòng Chung Minh lăn qua lộn lại suốt cả một đêm. Sáng sớm ngày hôm sau, sắc mặt nàng cũng không tươi tắn lại còn ngáp liên tục, Tri Thư, Tri Họa hỏi tối hôm qua đã xảy ra chuyện gì, Chung Minh đêm hôm khuya khoắc mới trở về, các nàng đều chờ đến ngủ quên mất.

Chung Minh không lừa gạt các nàng, kể lại đơn giản chuyện tối hôm qua, sau đó hung hăng quở trách Tống Tuấn Kiệt một lần, mắng hắn là cóc mà đòi ăn thịt thiên nga, còn nói nàng tuyệt đối không cho Tống Tuấn Kiệt được như ý.

Tri Thư, Tri Họa âm thầm đánh giá Chung Minh, luôn cảm thấy Chung Minh quan tâm Tô Tử Mặc hình như hơi quá, hơn nữa ngày đó sau khi ra khỏi thành trở về, nàng có đủ loại biểu hiện giống như bị bệnh tương tư, nếu Tô Tử Mặc là nam nhân thì dễ lý giải rồi, đàng này nàng không phải, như thế chẳng phải kỳ quái sao, hai người đầy một bụng nghi vấn mà không dám hỏi, tránh cho không cẩn thận nói sai cái gì lại bị Chung Minh trách phạt.

Chung Minh cũng không trông cậy các nàng có thể đưa ra chủ ý gì, sau khi xả cơn bực tức xong mới nhớ tới đã lâu không có tin tức của phụ thân, buổi sáng tỉnh lại mí mắt luôn luôn bị giật, sợ hãi phụ thân có chuyện gì, điểm tâm cũng chưa dùng liền đi đến phòng mẫu thân.

https://thuviensach.vn

Tống Văn Thục mới thỉnh an lão phu nhân trở về, nhìn thấy Chung Minh vội vã đến tìm mình, liền hỏi:"Làm sao vậy, mới sáng sớm đã cuống quít rồi?"

Chung Minh hỏi:"Nương, mấy ngày này có tin tức của cha không?"

Tống Văn Thục lắc đầu, nghe Chung Minh hỏi như vậy, cũng có chút lo lắng ,"Cha con đi được không ít ngày rồi, theo lý cũng nên trở lại kinh thành, đừng nói là bị chuyện gì trì hoãn a."

Chung Minh trong lòng giật nảy một cái, chuyện nàng sợ hãi nhất chính là kiếp trước tái diễn, từ sau khi trọng sinh, nàng phát hiện rất nhiều chuyện căn bản tránh không xong, tựa như việc nàng cực lực khuyên can nhưng Tô Tử Mặc vẫn là gả cho Tống Tuấn Kiệt, nàng tuy rằng ngăn được nương lại không thể ngăn được phụ thân, nếu phụ thân trên đường hồi hương phát sinh chuyện gì, nàng sẽ hận chết chính mình, mấy ngày nay nàng vẫn vì chuyện Tô Tử Mặc mà rối rắm, căn bản quên quan tâm đến phụ thân.

Mí mắt vẫn còn giật, dự cảm điềm xấu càng ngày càng mãnh liệt, Chung Minh ngồi không yên,"Không được, Minh nhi muốn trở về nhìn xem phụ thân!"

Tống Văn Thục thấy nàng mưa nắng thất thường, vội vàng ngăn lại,"Còn mấy ngày nữa là con thành thân rồi, nếu không chờ thêm một chút xem sao? Cho dù cha con không đến kịp cũng không quan hệ, làm hỏng ngày lành sẽ không tốt lắm."

Chung Minh lớn tiếng nói:"Chẳng lẽ tánh mạng phụ thân so ra còn không bằng một ngày lành tháng tốt?"

Tống Văn Thục đầu tiên là phun nước miếng, sau đó nói thầm mấy câu "Đồng ngôn vô kỵ" rồi mới trợn mắt nhìn Chung Minh,"Con, đứa nhỏ này, sao lại trù ẻo cha con chứ."

https://thuviensach.vn

Chung Minh không thể nói là mình đã biết trước, chỉ nói:"Đợi thêm ba ngày, nếu vẫn không có tin tức thì chúng ta trở về đi."

Tống Văn Thục trong lòng kỳ thật cũng rất lo lắng, liền đáp ứng nàng.

Không ngờ chưa đợi đến ba ngày, ngày hôm sau người Chung gia liền tới, nói lão gia trên đường lên kinh thành, không cẩn thận ngã xuống triền núi, bị gãy chân, bởi vì chưa đi được bao xa, nên quay về lại, phân phó hắn đến đây nói một tiếng, để cho Chung Minh và Tống Văn Thục không cần lo lắng.

Tống Văn Thục nghe được nước mắt chảy dài, như thế nào lại đi đường không cẩn thận như vậy.

Chung Minh ngược lại thở phào một hơi, ít nhất chuyện nàng lo lắng không có phát sinh, khuyên mẫu thân một hồi mới thôi. Đến buổi tối, hai mẹ con sau khi thương lượng vẫn là quyết định về nhà một chuyến, về phần hôn sự của Chung Minh cùng Tống Tuấn Kiệt chỉ có thể lui lại sau. Lão phu nhân đương nhiên đồng ý, Tống Tuấn Kiệt thì buồn bực đến cực điểm, tuy nói bị Tô Tử Mặc gài bẫy năm trăm lượng bạc, nhưng vẫn tốt hơn một lượng bạc cũng không có, hiện tại Chung Minh phải về nhà, tuy nói sẽ định lại ngày lần nữa, nhưng ai biết có thể xảy ra biến cố gì hay không, con vịt sắp tới tay lại bay mất, Tống Tuấn Kiệt thiếu điều muốn nói ra để cho Chung Minh bái đường xong hãy trở về.

Việc này không nên chậm trễ, Chung Minh trở về phòng thu thập hết đồ đạc, chuẩn bị sáng sớm hôm sau rời đi, sau khi thu thập xong, nhớ tới một chuyện rất quan trọng. Mới vừa rồi ở đại sảnh bàn sự tình thì Tô Tử Mặc không ở đó, nàng còn chưa nói lời từ biệt cùng Tô Tử Mặc, đang muốn đi tìm Tô Tử Mặc, không nghĩ tới Tô Tử Mặc lại đến đây.

"Ngươi biết rồi sao ?" Chung Minh nghĩ đến một đoạn ngày sau không thể nhìn thấy Tô Tử Mặc, trong lòng bất giác nổi lên một trận khổ sở.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc nói:"Có nghe nói." Nhìn hành lý trên bàn, hỏi,"Ngày mai rời đi a?"

Chung Minh gật đầu,"Ừ, ta lo lắng cho gia phụ." Nhìn thoáng qua Tô Tử Mặc, lại nói,"Đi sớm có thể về sớm.".

"Muội còn trở về?" Tô Tử Mặc hơi đề cao thanh âm.

"Đương nhiên!" Trước kia là vì tìm Tống Tuấn Kiệt báo thù, hiện tại vì..... Chung Minh nhìn Tô Tử Mặc, đột nhiên nói,"Chẳng lẽ ngươi không hy vọng ta trở về sao?"

Tô Tử Mặc thản nhiên nói:"Muội không muốn gả cho biểu ca muội, sao không thừa cơ hội này cự tuyệt chứ."

Chung Minh cũng biết đây là cơ hội tốt, bất quá nghe khẩu khí Tô Tử Mặc tựa hồ không muốn nàng trở về, trong lòng rất là mất mát, chỉ nói:"Thù của ta còn chưa có báo."

Tô Tử Mặc nói:"Muội muốn báo thù, lại không muốn gả cho biểu ca muội, muội có nghĩ tới hậu quả của kế lí đại đào cương hay không, nếu biểu ca muội chấp nhận thì không sao, nếu không chấp nhận, thì muội dùng lý do gì để tiếp tục ở lại bên cạnh hắn?"

Chung Minh kỳ thật cũng nghĩ tới vấn đề này, đợi cho Tống Tuấn Kiệt xốc lên khăn voan phát hiện tân nương không phải nàng, nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ, nàng còn không có nghĩ đến đối sách ứng phó, bất quá thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, không sợ biểu ca ăn nàng mà làm sao ở đây tiếp tục mới là vấn đề nan giải, nàng lừa gạt biểu ca như thế, trừ phi thật sự đáp ứng gả cho hắn làm thiếp, nếu không Tống phủ nhất định không tha nàng.

Tô Tử Mặc thấy nàng không lên tiếng, liền biết nàng không nghĩ tới xa xôi như vậy, nên nói:"Ta hỏi muội, muội thật đúng là không thể báo thù thì

https://thuviensach.vn

không được?"

Chung Minh nhớ đến kiếp trước đã bị khuất nhục, lửa giận liền toát hết ra ngoài, kiên định nói:"Không thể không báo thù!"

Tô Tử Mặc lại hỏi:"Vậy muội có tin ta hay không?"

Chung Minh không biết vì sao nàng hỏi như vậy, nghĩ đến đoạn ngày từng ở chung, gật gật đầu nói:"Ta tin tưởng ngươi."

Tô Tử Mặc nói:"Muội đã tin ta, vậy thì yên tâm về nhà, thù này, ta sẽ giúp muội báo."

Chung Minh không dự đoán được nàng lại nói như thế, rõ ràng sửng sốt một chút, không khỏi thắc mắc:"Tại sao?"

Tô Tử Mặc cười nhẹ nói:"Hắn đắc tội ta, tóm lại sẽ không làm cho hắn yên ổn."

Chung Minh tất nhiên tin tưởng nàng có bản lĩnh này, nhưng cũng không cảm thấy cao hứng, rầu rĩ nói:"Nói tới nói lui, ngươi chính là không hy vọng ta trở về."

Tô Tử Mặc nhìn nàng ôn nhu nói,"Ta chỉ là không muốn muội vì báo thù mà bước theo vết xe đổ của ta."

Chung Minh mềm lòng một chút, nghĩ đến Tô Tử Mặc tuy có bản lĩnh nhưng cũng là nữ nhân, mấy ngày hôm trước xém chút nữa bị Tống Tuấn Kiệt chiếm tiện nghi, không khỏi trở nên lo lắng. Nàng mà đi rồi thì chỉ có một mình Tô Tử Mặc ở Tống phủ, cô chưởng nan minh*, theo độ vô sỉ của Tống Tuấn Kiệt, dám chừng hắn lại làm ra chuyện gì cầm thú, Chung Minh thốt ra nói:"Không bằng ngươi theo chúng ta về nhà đi!"

https://thuviensach.vn

<* một bàn tay đơn chiếc thì không vỗ thành tiếng ~ ý nói người một mình không ai giúp đỡ thì việc khó thành>

"Sao?" Tô Tử Mặc nghĩ mình nghe lầm, hỏi lại,"Muội nói cái gì?"

Chung Minh là nhất thời xúc động mới mời Tô Tử Mặc hồi hương. Sau khi nói xong, phát hiện đây căn bản chính là một biện pháp tốt, vẹn toàn đôi bên, trước hết là bảo đảm được an toàn cho Tô Tử Mặc, thứ hai là nàng cũng không phải mất thời gian rất lâu để gặp Tô Tử Mặc, càng nghĩ càng cảm thấy có thể, liền hỏi Tô Tử Mặc:"Ngươi đi Giang Nam bao giờ chưa?"

Tô Tử Mặc lắc đầu, nói:"Chỉ mới cảm thụ vẻ đẹp của Giang Nam qua thơ phú."

Chung Minh vội nói:"Giang Nam rất đẹp, hơn nữa quê quán của ta, tiểu kiều lưu thủy nhân gia*, ta cam đoan ngươi đi nhất định sẽ thích." Nhà nàng là ở thành trấn nhỏ, làm sao so được với kinh thành, người bình thường như Chung Minh tự nhiên thích kinh thành phồn hoa tự cẩm hơn, chẳng qua là nàng hy vọng Tô Tử Mặc đồng hành, nên mới ba hoa chích choè khoe về quê hương của mình.

<* trích từ một bài thơ, tả cảnh đẹp ~ chiếc cầu nho nhỏ, nước reo bên nhà>

Tâm trí Tô Tử Mặc quả nhiên bị lời nàng nói cuốn hút, "Nghe muội nói như vậy, ta thật muốn đi xem."

Chung Minh nói ra băn khoăn:"Chỉ sợ biểu ca ta không đáp ứng."

Tô Tử Mặc làm sao nghe không ra là Chung Minh cố ý kích nàng, cười nói:"Để ý đến hắn làm cái gì."

Chung Minh kinh hỉ nói:"Nói như vậy ngươi đáp ứng rồi."

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc nói:"Minh nhi, muội đã thành tâm mời như thế, sao ta có thể phụ ý tốt của muội chứ."

Chung Minh cao hứng nói không nên lời, vui sướng nhìn Tô Tử Mặc, một hồi lâu mới nhớ ra, kêu Tô Tử Mặc trở về thu thập y phục, khuyên nàng cũng không nên nói với lão phu nhân, lưu phong thư là được rồi, kì thực là muốn vụng trộm đem Tô Tử Mặc mang đi, tránh kinh động người Tống gia, vừa mất công dài dòng giải thích, càng sợ bọn họ không cho người đi.

Tô Tử Mặc thật không nói với người Tống phủ, chỉ để lại hai phong thư, một phong cho Tống Tuấn Kiệt, một phong cho Tô Hầu gia.

Trời còn chưa sáng, Chung Minh liền thúc giục Tống Văn Thục rời đi, tránh cho người Tống phủ tiễn đưa, Tống Văn Thục thấy Tô Tử Mặc cũng lên xe ngựa tất nhiên là kinh ngạc, ra khỏi thành Chung Minh mới cùng Tống Văn Thục giải thích, là nàng mời Tô Tử Mặc xuống Giang Nam du ngoạn một phen. Tống Văn Thục đoán sự tình cũng không đơn giản như vậy, nếu không cớ gì phải tránh mọi người, bất quá việc đã đến nước này nên cũng không nói thêm cái gì, nữ nhi luôn làm việc lỗ mãng, Tô Tử Mặc thì còn có chừng mực, Tống Văn Thục chỉ lo lắng Tống gia đánh mất tân tức phụ sợ là sẽ nổ tung một trận a....

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 26: Giải Trừ Nghi Hoặc

Tống Văn Thục đợi cho đến buổi tối tiến vào khách điếm, mới tìm được cơ hội hỏi Chung Minh,"Minh nhi, con thành thật nói cho nương, đây rốt cuộc là chuyện gì?"

Chung Minh giả ngu nói:"Nương muốn nói cái gì."

Tống Văn Thục cũng không cùng nàng quanh co lòng vòng,"Con cùng Tô Tử Mặc khi nào thì thân thiết như vậy? Ta không tin lần này nàng đến Giang Nam không phải do con giựt dây."

Chung Minh hoàn toàn thất vọng:"Nương a, đúng vậy thì thế nào."

Tống Văn Thục lấy ngón tay chỉ một chút lên trán của nàng,"Con đúng là hồ đồ a, nàng là biểu tẩu con!"

"Minh nhi biết a, vậy thì làm sao chứ." Chung Minh thưởng thức chén trà ở trên bàn.

Tống Văn Thục khẳng định nói:"Nàng biết rõ con muốn gả cho biểu ca con, còn đi theo con thân thiết như vậy, nhất định có ý đồ khác."

Chung Minh thầm nghĩ, nàng chính là biết mình không muốn gả cho biểu ca, mới có thể theo mình làm bằng hữu, ngoài miệng lại nói:"Như vậy không phải rất tốt sao, cho dù Minh nhi có gả cho biểu ca, chúng ta cũng sẽ không tranh giành tình nhân."

https://thuviensach.vn

Tống Văn Thục thật sự là bị nàng hồ đồ chọc cho phát giận, Tô Tử Mặc nói hai ba câu đã có thể làm lão phu nhân trao lại quyền hành, có thể thấy được năng lực của nàng, Chung Minh thì có bao nhiêu bản lĩnh, nàng làm nương tất nhiên hiểu rõ, chỉ sợ nữ nhi là bị lừa mà còn không biết, Chung Minh thật không phải đối thủ của Tô Tử Mặc. Dọc theo đường đi nhìn hai người nói nói cười cười, người ngoài cuộc tỉnh táo còn trong cuộc thì u mê, đều là Chung Minh phụ họa, Chung Minh luôn luôn không coi ai ra gì, khi nào thì lại chịu yên phận như vậy, Tống Văn Thục xem ở trong mắt càng thấy không vui, nghĩ đến về sau Chung Minh làm thiếp người ta, lòng lại càng không thoải mái, thân phận đặt dưới Tô Tử Mặc, chỉ sợ cả đời đều nâng đầu không lên nổi, Tống Văn Thục không khỏi thở dài một tiếng.

Chung Minh hỏi:"Nương thở dài tức giận cái gì?"

Tống Văn Thục nói:"Nương thở dài là vì nhìn con khôn lớn thông minh như thế lại làm ra chuyện hồ đồ đến vậy, tương lai ta với cha con già đi rồi, gia nghiệp lớn thế kia làm sao có thể giao cho con."

Kiếp trước gia tài vạn bạc bị nàng làm lụn bại không còn một mảnh, còn bị người hãm hại chết oan chết uổng, nàng cũng hẳn là nên học cách làm ăn, bất quá tiêu xài bạc thì nàng có thể chứ kiếm bạc thì thật làm khó nàng, chợt nảy lên ý nghĩ, nếu đổi lại là Tô Tử Mặc dám chắc được.

Nói đến gia sự, Tống Văn Thục lại có tâm tư, thở dài:"Trước đây chính là nghe nói biểu ca con không làm việc đàng hoàng, nghĩ đến thành thân rồi sẽ hiểu chuyện hơn, mấy ngày này nghe ngoại tổ mẫu con nhắc tới càng nhiều, mắt lại thấy thực tế, nương thật lo lắng thay cho tương lai của con. Minh nhi, không bằng thừa cơ hội lần này về nhà, con suy nghĩ lại chút đi". Còn có lời chưa nói ra miệng, đó là nàng không muốn gia nghiệp mà trượng phu vất vả dốc sức nhiều năm dựng nên cuối cùng rơi vào tay cái tên phá gia chi tử Tống Tuấn Kiệt kia, không chừng lại để hắn dùng nuôi dưỡng một đám thê thiếp của hắn.

https://thuviensach.vn

Chung Minh mới nghe qua Tô Tử Mặc khuyên, hiện tại nương lại đến phiền nàng, có chút không kiên nhẫn, nói cho có lệ:"Minh nhi sẽ suy nghĩ, cũng đã khuya, nương trở về phòng nghỉ ngơi đi."

Tống Văn Thục cũng nhìn ra nàng không kiên nhẫn, liền không ngồi lâu nữa, kêu nàng cũng sớm đi nghỉ ngơi, sáng mai còn phải rời đi.

Chung Minh ngóng nhìn thấy nương trở về phòng đóng cửa lại, lập tức đi ra, đến trước gian phòng Tô Tử Mặc, vuốt vuốt tóc, sau đó gõ cửa, chợt nghe Tô Tử Mặc nói:"Là Minh nhi sao? Vào đi." Chung Minh đẩy cửa đi vào, chỉ thấy Tô Tử Mặc đã thoát ngoại sam, mặc trung y màu trắng, đang cầm lược trong tay, ngồi ở cạnh bàn.

Chung Minh chỉ nhìn thoáng qua, ngồi xuống đối diện nàng, biết rõ còn cố hỏi:"Còn chưa ngủ a?"

Tô Tử Mặc hơi cong lên khóe môi, nói:"Còn chưa ngủ, muội cũng không nghỉ ngơi đi?"

Chung Minh nói:"Nương vừa rồi ở phòng ta lải nhải nửa ngày, thật vất vả mới khuyên nương trở về được." Ngụ ý là mẫu thân vừa về phòng, nàng đã lập tức tới đây .

Tô Tử Mặc từ tốn nói:"Có nương ở trước mặt lải nhải là chuyện ấm lòng nhất, có những người muốn được vậy mà còn không được a".

Chung Minh biết Tô Tử Mặc mất mẫu thân từ nhỏ, cũng không dám thêm muối vào miệng vết thương nàng, ngẩng đầu nhìn quanh gian phòng một chút, đây đã là khách điếm tốt nhất trong trấn nhỏ, lại là thượng đẳng khách phòng, vậy mà nhìn vẫn quá đơn giản, chỉ sợ Tô Tử Mặc là thiên kim đại tiểu thư sẽ khó ở, liền hỏi:"Ở trong này có quen không?"

Tô Tử Mặc nói:"Ta không yếu ớt như vậy". Ở trong mắt nàng, Chung Minh mới là tiểu thư chân chính, đương nhiên nàng chưa nói ra miệng,

https://thuviensach.vn

tránh cho Chung Minh lại vội vàng cùng nàng biện giải.

Chung Minh nói:"Ngươi theo ta về nhà, ngươi chính là khách nhân, nếu có cái gì không quen không hài lòng , ngươi cứ việc nói với ta."

Tô Tử Mặc cười:"Giờ còn chưa tới nhà muội mà".

Chung Minh nói:"Đều giống nhau, ngươi theo ta đi ra ngoài, ta phải có trách nhiệm với ngươi." Nói xong mặt đỏ lên, lời này nghe như thế nào cũng thấy có chút không được tự nhiên.

Quả nhiên Tô Tử Mặc nói:"Ta hiện tại một người với muội đi ra, vô y vô kháo*, muội nói muội phải phụ trách ta thế nào đây?" Còn cố tình nhấn mạnh thêm hai chữ "Phụ trách" .

<* không nơi nương tựa, không có chỗ dựa>

Không biết sao, Chung Minh nhớ tới tình cảnh ngày ấy ở xe ngựa, lại nhìn Tô Tử Mặc trước mắt, trang phục mong manh, tóc dài đen mượt, giống như hoa sen mới nở thật thuần khiết, ánh mắt không tự chủ được dừng ở phía trên đôi môi đỏ mọng của nàng, chỉ cảm thấy miệng khô lưỡi khô, còn theo bản năng liếm liếm môi.

Tô Tử Mặc xem ở trong mắt, đáy mắt tràn ra ý cười, nàng nói:"Minh nhi, bộ dáng hiện tại của muội thật có điểm giống cẩu đói nhìn chằm chằm khúc xương đó a".

Chung Minh lúc này mới ý thức được mình vừa thất thố, hai má đỏ ửng lên, cũng may Tô Tử Mặc chỉ là trêu ghẹo nàng, chứ không có nổi giận, nàng thật là có chút không hiểu được Tô Tử Mặc. Có đôi khi thoạt nhìn Tô Tử Mặc tựa hồ cái gì cũng đều biết, có đôi khi thoạt nhìn lại tựa hồ cái gì cũng không biết, giờ phút này tuy rằng với y phục không chỉnh tề, Tô Tử Mặc nhìn rất mê người, nhưng Chung Minh cũng không dám phạm thêm lần nữa, chỉ nói:"Ngươi mắng ta là tiểu cẩu".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc không đáp lại nàng, nếu đáp chẳng khác nào thừa nhận mình tương đương khúc xương, trêu ghẹo cũng có chừng có mực, liền nói: "Được rồi, xem cũng xem qua, ta ổn, muội có thể yên tâm trở về phòng đi."

Chung Minh tìm không thấy cớ gì để lưu lại, đành phải đứng dậy cáo từ, đi ra cửa lại quay đầu:"Đúng rồi, nhớ đóng cửa sổ cho thật kỹ".

Tô Tử Mặc cười lắc đầu, là nên khen nàng cẩn thận hay là mình sơ ý đây.

Sáng sớm hôm sau, Tống Văn Thục đến gõ cửa Chung Minh, nửa ngày không có người lên tiếng, cửa đã khoá bên trong, biết nàng còn chưa có dậy, đành một mình xuống lầu, liền thấy Tô Tử Mặc đang ngồi dùng điểm tâm, không thể vờ như không thấy, đi qua nói, "Sớm a."

Tô Tử Mặc cũng thấy được nàng, đứng lên chào:"Cô cô buổi sáng tốt lành."

Trừ bỏ ngẫu nhiên khi cả nhà dùng cơm cùng một chỗ thì hai người mới có thể nhìn thấy nhau, đây vẫn là lần đầu cả hai mặt đối mặt riêng tư.

Tống Văn Thục ngoắc tay kêu tiểu nhị lại, Tô Tử Mặc nói:"Cô cô nếu không chê, cứ ngồi xuống cùng ăn đi".

Tống Văn Thục thấy trên bàn có hai lồng bánh bao, hai chén cháo trắng, mấy dĩa đồ ăn sáng, hiển nhiên nàng một mình ăn không xong, giống như nàng cố tình gọi đủ phần ăn và chờ mình đến đây, liền không khách khí, sau khi ngồi xuống mới nói: "Tử Mặc có phải là có lời muốn nói với ta?"

Tô Tử Mặc cười nói: "Chút tâm tư đó của Tử Mặc cũng bị cô cô nhìn ra".

Tống Văn Thục thầm nghĩ, ta cũng không phải là Minh nhi, để cho ngươi nắm mũi dắt đi, nghĩ đến Minh nhi là khuê nữ của mình, không thể dạy cho

https://thuviensach.vn

nàng thông minh sắc sảo đó là trách nhiệm rất lớn của mình, nên nói:" Ta muốn biết, ngươi lần này có mục đích gì?"

Tô Tử Mặc nói:"Cô cô đa tâm, Tử Mặc không có mục đích gì, trước hết là Minh nhi nhiệt tình mời, thứ hai Tử Mặc cũng muốn đi ra ngoài một chút, liền quyết định theo mọi người cùng đi".

Tống Văn Thục không tin, hồ nghi nói:"Chỉ đơn giản như vậy?"

Tô Tử Mặc cho nàng một biểu tình khẳng định.

Tống Văn Thục nói:"Minh nhi qua không lâu phải gả làm thiếp cho Tuấn Kiệt, ngươi là chính thất lại cùng nàng thân cận như vậy, tựa hồ không hợp với lẽ thường."

Tô Tử Mặc cười nói:"Không có gì kỳ quái, Tử Mặc không thích phu quân, nhưng lại hợp ý với Minh nhi".

Tống Văn Thục nghẹn một chút, cái này là lý do kiểu gì a, "Ngươi thật không có ý đồ khác?"

Tô Tử Mặc hỏi:"Cô cô cảm thấy Tử Mặc sẽ có mục đích gì đây? Hay là cảm thấy Tử Mặc sẽ lừa Minh nhi?"

Nếu nói Tô Tử Mặc là nam nhân, khả năng còn có thể có tư tưởng không an phận với Minh nhi, đàng này đã là thê nhà người ta cũng xác thực không làm gì được, trong lòng Tống Văn Thục tuy còn có nghi vấn, nhưng đối diện với ánh mắt thẳng thắn như thế của Tô Tử Mặc cũng không tiện hỏi thêm cái gì, còn áy náy nói:"Là ta đa tâm, Tử Mặc đừng để trong lòng."

Tô Tử Mặc nói:"Lần này đi ra ngoài, quấy rầy nơi ở của cô cô, cô cô không chê Tử Mặc phiền phức là tốt rồi".

Tống Văn Thục cười nói:"Sao nói vậy được chứ".

https://thuviensach.vn

Khi Chung Minh xuống lầu, chỉ thấy hai người đang cười nói vui vẻ.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 27: Thổ Hào

Tống Văn Thục mặc dù còn chưa hoàn toàn cởi bỏ khúc mắc, bất quá không ai lại đi đánh người mang khuôn mặt tươi cười, Tô Tử Mặc này thật khéo léo, tìm không ra điểm nào không tốt, nên Tống Văn Thục cũng không tiếp tục cùng nàng khách khí, hơn nữa Chung Minh cùng Tô Tử Mặc ở chung hòa hợp với nhau thì nàng cần gì phải làm người xấu, suốt ngày đối mặt cùng người ta, về phần Tô Tử Mặc có mục đích gì qua thời gian dài cũng sẽ lộ ra manh mối thôi. Lần đi này vì có chuyện, không có tâm trí du ngoạn, đoàn người chỉ đi trong vòng bảy tám ngày đã đến Thương Đồng trấn.

Thương Đồng trấn mặc dù không thể phồn hoa như kinh thành, nhưng ở phía nam cũng coi như là một thành trấn không nhỏ, phòng ốc cao lớn, đường xá rộng mở, trên đường người đi đường nối liền không dứt, dọc theo đường đi thường thường nhìn thấy tiệm gạo Chung Ký, hiệu trà Chung Ký, tiệm vải Chung Ký.....Đoàn người rộn ràng trên đường còn đi vào ngồi ở trà lâu Chung Ký.

Tô Tử Mặc rốt cuộc nhịn không được hỏi:"Nơi này có rất nhiều người họ Chung sao?"

Chung Minh nghĩ nghĩ nói:"Trừ bỏ nhà chúng ta thì hình như không có ai nữa". Quay đầu hỏi Tống Văn Thục,"Nương, phải vậy không?"

Tống Văn Thục biết Tô Tử Mặc vì sao hỏi như thế, hơi đắc ý nói:"Tử Mặc đoán không sai, mấy biển hiệu Chung Ký nhìn thấy trên đường đều là của nhà chúng ta."

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc trong lòng thầm than nguyên lai của cải Chung gia lớn như thế, khó trách Chung Minh ra tay hào phóng, động chút là lấy bạc chặn người, nhưng trên mặt nàng không có biểu hiện gì ra bên ngoài, chỉ thản nhiên ứng một câu:"Thì ra là vậy".

Tống Văn Thục cho rằng nàng sẽ kinh ngạc, không nghĩ tới phản ứng nhẹ như thế, không khỏi có chút thất vọng, lại nghĩ tới, người ta là Hầu gia thiên kim, có cái gì phú quý mà người ta chưa thấy qua, chỉ sợ ngay cả nơi ở hoàng đế đều đã đi đến, làm sao để ý đến bọn họ cửa nhỏ nhà nghèo, chẳng qua vì muốn để mặt mũi cho Chung Minh nên vẫn nói:" Những thứ này về sau đều lưu cho Minh nhi". Ngụ ý là, cho dù Chung Minh gả cho Tống Tuấn Kiệt làm thiếp, nhưng có gia tài nhiều như vậy làm hậu thuẫn, thì cũng không thua kém chính thất xuất thân từ Hầu gia như Tô Tử Mặc.

Tô Tử Mặc làm sao nghe không ra thâm ý trong đó, cười nói:"Kia chẳng phải là làm cho phu quân lời quá rồi sao?"

Một câu đánh trúng tim đen, biểu tình Tống Văn Thục liền khó coi, khổ nỗi lời Tô Tử Mặc lại là sự thật, đành phải ngượng ngùng nói:"Như thế nào có thể nói lời lỗ này kia chứ, đều là người một nhà."

Tô Tử Mặc không đáp lời, chỉ mỉm cười sâu xa nhìn Chung Minh.

Chung Minh biết nàng là đang nhắc nhở chính mình, đạo lý đơn giản đó như thế nào không biết, huống chi đã bị chịu thiệt mắc mưu qua một lần. Nhưng có nương ở bên cạnh nên nàng cũng không nhiều lời, qua không lâu, xe ngựa ngừng, Tri Họa ở bên ngoài kêu:"Phu nhân, tiểu thư, biểu thiếu nãi nãi, đến rồi."

Chung phủ là một đại viện, ở ngoài có treo biển thiếp vàng, hai đầu sư tử bằng đá uy vũ hùng tráng, bên trong phủ, đình viện chằng chịt, có bồn phun nước, hết thảy đều lộ ra vẻ phú quý, đừng nói là Tống phủ không thể so tới,

https://thuviensach.vn

cho dù là Hầu gia phủ của Tô Tử Mặc so ra đều kém hơn, quả nhiên là nhất phương thổ hào*.

<*nhà phú quý nhất nơi này>

"Ngươi, mang hành lý cho Tô cô nương, ngươi, đi dọn gian phòng cho Tô cô nương, ngươi, đi đun nước để cho Tô cô nương tắm rửa, ngươi, đi Yến Tử lâu mua vịt quay," Chung Minh nói một loạt xong không quên cùng Tô Tử Mặc giải thích,"Vịt quay của Yến Tử lâu là nổi danh nhất trong Thương Đồng trấn chúng ta, ngươi nhất định phải nếm thử."

Vừa xuống xe ngựa, Chung Minh liền kêu đám hạ nhân đến phân phó mọi chuyện, sợ tiếp đón Tô Tử Mặc không chu đáo, Chung phủ hạ nhân tuy không biết Tô Tử Mặc là ai, nhưng thấy nàng khí chất cao nhã, như là người có địa vị, lúc tản ra làm việc, hỏi gã sai vặt cùng trở về lần này mới biết, nguyên lai người ta là thiếu nãi nãi của Tống đại thiếu gia. Mọi người đều không hiểu được, tiểu thư nhà mình một lòng muốn gả cho biểu thiếu gia thì sao có thể mời chính thất về đây a, Tri Thư, Tri Hoạ cả ngày đi theo Chung Minh khẳng định sẽ biết một ít, nhưng cố tình hỏi thế nào cũng không chịu nói, cả đám tuy cẩn thận hầu hạ Tô Tử Mặc nhưng trong lòng chứa đầy nghi hoặc.

Chung Xa Đạt té bị thương chân nhưng cũng không quên việc buôn bán, người ghi chép sổ sách thu chi tiệm gạo của Chung gia đang đứng ở trước giường báo cáo cho hắn, Chung Xa Đạt thấy phu nhân cùng nữ nhi trở về, tự nhiên kinh hỉ, nói:"Ta còn tính toán chờ chân khoẻ hơn liền lên kinh tìm nàng và Minh nhi, như thế nào lại quay về a".

Chung Minh thấy hắn mang theo tấm gỗ nẹp ở chân, nước mắt lăn xuống, tự trách nói:"Đều là Minh nhi không tốt, làm hại phụ thân như vậy."

Chung Xa Đạt nói:"Hài tử ngốc, là cha chính mình không cẩn thận, làm sao trách con chứ."

https://thuviensach.vn

Tống Văn Thục đứng một bên cũng nói:"Đúng vậy, cha con cũng không bị làm sao, con khóc cái gì!"

Chung Minh khóc thút thít nói:"Minh nhi đáp ứng cha và nương, về sau tuyệt đối không để cả hai có chuyện gì, Minh nhi sẽ luôn ở bên cạnh hai người".

Tống Văn Thục cùng Chung Xa Đạt nghe nữ nhi bảo bối nói như vậy, tự nhiên là cảm thấy tuổi già được an ủi, chẳng qua đứng ở giường bệnh mà nói mấy lời này thì không thích hợp lắm, Tống Văn Thục nói:"Tốt lắm, tốt lắm, biết con một mảnh hiếu tâm, cha con có ta ở đây rồi, con đi chiêu đãi khách quý của con đi."

Chung Xa Đạt ngạc nhiên hỏi:"Khách quý? Ai tới ?"

Tống Văn Thục tức giận nói:"Cái này phải hỏi nữ nhi bảo bối của chàng." Nàng muốn nhìn xem Chung Minh sẽ giới thiệu Tô Tử Mặc như thế nào.

Không ngờ Chung Minh thoải mái nói:"Là Mặc tỷ tỷ, nàng cho tới bây giờ cũng chưa tới phía nam, Minh nhi liền mời nàng về nhà chúng ta làm khách."

"Mặc tỷ tỷ nào?" Chung Xa Đạt nhất thời nghĩ không ra là ai.

Tống Văn Thục thay Chung Minh trả lời,"Chính là Tuấn Kiệt tức phụ."

Chung Xa Đạt "A" một tiếng, trong bụng liền nghi vấn, nhưng không có hỏi, chỉ nói:"Vậy thật sự là khách quý, Minh nhi đi đi, đừng để khách nhân chờ".

Đợi Chung Minh cùng người quản phòng thu chi đi rồi, Chung Xa Đạt mới lên tiếng hỏi chuyện.

https://thuviensach.vn

Tống Văn Thục thở dài rồi nói:"Chàng không thấy là từ sau lần Minh nhi rơi vào hồ hoa sen liền thay đổi rất nhiều sao?".

Chung Xa Đạt suy nghĩ một chút, lắc đầu,"Không cảm thấy, không phải vẫn như nhau đều thích tiêu tiền, vẫn không có mắt như nhau, vẫn muốn gả cho tên Tống Tuấn Kiệt kia, vẫn là làm thiếp".

Tống Văn Thục trợn mắt liếc, "Ta muốn nói với chàng chính là chuyện này, trước kia Minh nhi há mồm ngậm miệng đều là biểu ca, hiện tại thì sao, nhắc tới Tuấn Kiệt nó liền mất bình tĩnh."

Chung Xa Đạt khó hiểu hỏi:"vậy nó vì sao còn muốn gả cho Tuấn Kiệt?" Hắn lần này trở về chính là để đặt mua đồ hồi môn cho Minh nhi.

Tống Văn Thục nói:"Ta hiện tại ngẫm lại, có phải hay không ta hiểu lầm ý tứ Minh nhi? Nó hình như không có chính miệng nói qua phải gả cho Tuấn Kiệt, đương nhiên nó cũng chưa nói không lấy chồng."

Chung Xa Đạt nói:"Ta đều bị nàng nói cho hồ đồ , vậy nàng nói rốt cuộc là gả hay là không gả đây? Hơn nữa Minh nhi như thế nào đem Tuấn Kiệt tức phụ đưa về nhà chúng ta chứ?"

"Thì đây chính là chỗ kỳ quái a, chàng nói coi nếu Minh nhi muốn gả cho Tuấn Kiệt, Tô Tử Mặc là chính thất, thì hai người nên như nước với lửa không hoà nhập được mới phải, còn nếu Minh nhi không muốn gả cho Tuấn Kiệt, thì càng phải cách xa Tô Tử Mặc chứ. Chàng thấy Tô Tử Mặc này có kỳ quái không, mới thành thân chưa bao nhiêu ngày, đã rời nhà trốn đi, quên nữa, còn không chịu cùng phòng với Tuấn Kiệt, có tức phụ nhà ai như vậy đâu".

Chung Xa Đạt nói:"Chắc là cùng Minh nhi hợp ý đi, chỉ có nữ nhân các nàng mới có thể nghĩ sự tình phức tạp như vậy".

"Ta là sợ Minh nhi chịu thiệt!"

https://thuviensach.vn

Chung Xa Đạt an ủi nói:"Tuấn Kiệt tức phụ nói như thế nào cũng là cô nương nhà đàng hoàng, Minh nhi cũng không chịu thiệt cái gì, cùng lắm dùng nhiều bạc một chút, liền tùy nó đi, chúng ta cũng đừng đi theo tốn nhiều tâm tư như vậy."

Tống Văn Thục nói:"Nói đến bạc, ta nhớ tới một chuyện, Minh nhi nếu thật gả cho Tuấn Kiệt, vậy gia nghiệp to lớn của chúng ta về sau chẳng phải là đều rơi vào tay hắn?"

Chung Xa Đạt thở dài:"Ai biểu chúng ta chỉ có một nữ nhi bảo bối a".

Tống Văn Thục cảm khái:"Năm đó nếu sinh một tên tiểu tử thì thật tốt rồi".

Chung Xa Đạt cười nói:"Hiện tại sinh cũng không muộn."

Tống Văn Thục thầm khinh, ngoài miệng nói:"Toàn nghĩ đến chuyện hạ lưu". Trong lòng lại nghĩ, nàng mới hơn ba mươi, sinh thêm một đứa cũng không sao, tóm lại không thể nuông chiều nó như Minh nhi được.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 28: Hồng Nhan

"Ở đây có quen không?" Chung Minh vừa ly khai phòng phụ mẫu, liền khẩn cấp đi tìm Tô Tử Mặc.

Tô Tử Mặc chỉ vào đồ đạc trong phòng, nói:"Phòng ngủ ta ở Hầu gia cũng chưa tốt được như vậy, quả nhiên là người có tiền, khách phòng giống như là khuê phòng, thật tinh xảo."

Chung Minh le lưỡi nói:"Kỳ thật đây là phòng của ta."

Tô Tử Mặc hiển nhiên không dự đoán được, ngây ngẩn cả người.

Nhớ tới chuyện ngày đó vì xúc động mà nói muốn dời qua ở cùng Tô Tử Mặc, Chung Minh vội giải thích:"Ngươi đừng hiểu lầm, ta đem phòng tặng cho ngươi, ta đi ngủ nơi khác."

"Sao như vậy được?" Tô Tử Mặc lập tức đứng dậy, cầm lấy hành lý trên giường,"Ta có thể nào chiếm phòng của muội."

Chung Minh ngăn nàng lại, vẻ mặt chân thành nói:"Ngươi là khách nhân, đương nhiên phải ở nơi tốt nhất, đây là nhà ta, ta ở đâu cũng đều giống nhau".

Tô Tử Mặc không lay chuyển được nàng, đành phải thôi, bất quá vẫn nói thêm: "Nếu muội còn khách khí với ta, vậy thật sự xem ta là người ngoài."

Hàn huyên xong rồi, Chung Minh đứng ở nơi đó không biết nên nói gì nữa, lại không muốn rời đi, nhìn qua có chút mất tự nhiên.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc tất nhiên nhìn ra được, biết rõ còn cố hỏi: "Minh nhi còn có chuyện gì sao?"

Chung Minh ngẩng đầu,"Không, không có." Thật sự tìm không thấy lý do lưu lại, liền nói,"Lặn lội đường xa, ngươi nhất định mệt chết rồi, sớm nghỉ ngơi đi, nghỉ ngơi tốt, ta mang ngươi ra ngoài đi dạo, chỗ chúng ta mặc dù không thể rộng lớn như kinh thành, nhưng địa phương xinh đẹp để du ngoạn vẫn có không ít, nhất định chuyến đi này của ngươi sẽ không tệ". Không biết vì sao, nghĩ đến Tô Tử Mặc một mình theo nàng về nhà, ngay cả nha hoàn bên người cũng không mang theo, trong lòng liền cảm thấy hơi băn khoăn.

Tô Tử Mặc giống như đọc được tâm tư người khác, bỗng nhiên nói:"Minh nhi, ta sở dĩ đi chuyến này, phần nhiều là vì né tránh dây dưa cùng biểu ca muội, chứ không quan hệ gì đến muội, muội không cần rối rắm trong lòng, ngược lại, ta còn muốn cảm ơn muội đã một đường chiếu cố."

Không nghĩ tới bị nàng liếc mắt một cái đã nhìn trúng tâm tư, Chung Minh thầm hô lợi hại, không hề ở lâu, liền nói:"Ta đem Tri Họa lưu cho ngươi, ngươi có việc gì cứ phân phó nàng, ta ở viện bên cạnh, chỉ cần kêu một tiếng, ta sẽ qua đây."

Tô Tử Mặc cười một cái đáp ứng nàng. Buổi tối, Chung Minh mượn lý do đưa chăn đệm tới rốt cuộc cũng ghé qua đây lần nữa, Tô Tử Mặc nói:"Muội còn tiếp tục nhiệt tình như vậy, ngày mai ta liền lên đường hồi phủ, khỏi phiền toái muội."

Chung Minh rốt cuộc nói:"Vậy sáng mai ta lại đến tìm ngươi."

Tri Họa hầu hạ Tô Tử Mặc rửa mặt thay quần áo, nói:"Biểu thiếu nãi nãi, tiểu thư nhà ta cho tới bây giờ cũng chưa đối tốt với ai giống như với người".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc hỏi:"Phải không?" Lại nói,"Ta không ở Tống gia, cũng đừng gọi ta biểu thiếu nãi nãi."

Tri Họa đáp ứng rồi nói:"Có thể nói như vậy, trước kia tiểu thư nhà ta trong lòng chỉ có biểu thiếu gia, sau cũng không biết tại sao không thích biểu thiếu gia, ngược lại mấy ngày này miệng toàn nhắc tới biểu..... Tô tiểu thư nhiều hơn".

Tô Tử Mặc cười nhẹ nói:"A? Vậy lời nàng nói là khen ta, hay là nói xấu?"

Tri Họa nói:"Tất nhiên là lời hay, tiểu thư nhà chúng ta nói Tô tiểu thư xinh đẹp ôn nhu am hiểu lòng người, tóm lại lời khen ngợi nào cũng đều dùng để khen Tô tiểu thư hết."

Tô Tử Mặc thật đúng là không tin Chung Minh lại khen nàng như vậy, bất quá lời hay thì ai cũng thích nghe, liền hỏi:"Tiểu thư nhà ngươi bộ dạng xinh đẹp, lại có gia tài vạn bạc, Thương Đồng trấn lớn thế này không lẽ không có ai lọt vào tâm tư tiểu thư nhà ngươi, sao phải trông mong làm thiếp người ta".

"Làm sao không có được, còn nhiều nữa là, có thể xếp dài từ thành nam đến thành bắc, nhưng đối với tiểu thư chúng ta thì bọn họ chính là chướng mắt."

"Ánh mắt Minh nhi không khỏi rất cao đi."

"Trước kia tiểu thư nhà ta chỉ có tình ý với mỗi biểu thiếu gia, sau lần đi lên kinh thành này, tiểu thư nhà ta đối....." Tri Họa rõ là bộ dáng muốn nói ra tất cả rồi lại thôi.

Tô Tử Mặc cười cười nói:"Minh nhi lưu ngươi lại, quả nhiên là không lưu sai người, mới có một chút thôi mà ngươi đã nói tốt cho nàng rồi, tốt

https://thuviensach.vn

lắm, ngươi đi nói cho Minh nhi biết, nàng đối với ta thật tốt, ta đều nhớ kỹ."

Tri Họa le lưỡi, Tô tiểu thư quả nhiên là vô cùng thông minh, làm cái gì đều không thể gạt được ánh mắt của nàng.

****

Chung Minh sau khi thức dậy, tỉ mỉ ăn mặc một phen mới ra khỏi phòng, Tri Thư biết nàng muốn đi tìm Tô Tử Mặc, trước khi nàng ra khỏi viện đã cướp lời, nói: "Tô tiểu thư sáng sớm đã thức dậy, kêu Tri Họa dẫn đường cho nàng đi dạo hoa viên rồi."

Chung Minh tìm thấy Tô Tử Mặc bên cây hoa quế, nhìn nàng mặc y phục bạch ngọc lan, áo lụa khoác ngoài là màu xanh nhạt, trên mái tóc đen mượt có xuyên một cây trâm ngọc bích, liếc mắt nhìn lại lần nữa, vẫn cảm thấy Tô Tử Mặc thanh nhã thoát tục, đẹp không sao tả xiết, nếu không phải Tri Thư thúc giục, chỉ sợ Chung Minh đứng ngơ người ở đó cho tới trưa.

"Mặc tỷ tỷ." Chung Minh cười tiến lên.

Tô Tử Mặc đã sớm nhìn đến Chung Minh một thân sắc đỏ, quả thật là Chung Minh mặc y phục trang điểm rất xinh đẹp, chờ nàng đến gần, khen: "Hôm nay Minh nhi thật xinh đẹp."

Chung Minh được nàng khen đến mặt đỏ lên, nghĩ thầm so với ngươi, ta quả thực tầm thường không chịu được, nhưng không khen trở lại, chỉ nói: "Ngươi còn không có dùng điểm tâm phải không, điểm tâm của trà lâu nhà chúng ta không tệ, không bằng ta mang ngươi đi ăn." Đáng tiếc nàng không có bản lĩnh như Tô Tử Mặc, nếu không cũng nhất định tự làm điểm tâm để lấy lòng.

Tô Tử Mặc nói: "Khách tùy ý chủ, toàn bộ nghe muội an bài."

https://thuviensach.vn

Trà lâu Chung Ký cách không xa Chung phủ, hai người cũng không mang theo nha hoàn, cước bộ qua đó, mấy tiểu nhị ở trà lâu thấy tiểu thư tới cửa, toàn bộ xếp thành hàng bắt chuyện nàng, Chung Minh theo thói quen không coi ai ra gì, dùng mũi hừ một tiếng, rốt cuộc cũng nghe được lời nàng phân phó: "Đem điểm tâm đều bưng lên đây, ta muốn chiêu đãi khách nhân."

Ngược lại Tô Tử Mặc lễ phép gật đầu với bọn họ, bọn tiểu nhị đều thụ sủng nhược kinh, cùng kêu lên: "Tiểu thư, không dám nhận."

Chung Minh thấy được, nói: "Mặc tỷ tỷ, bọn họ đều là hạ nhân, ngươi khách khí với bọn họ làm cái gì."

Tô Tử Mặc vừa muốn nói, bỗng nhiên phía sau truyền đến một tham âm trong trẻo:"Hạ nhân cũng là người, không phải súc sinh, bị ngươi tùy ý sai bảo." Tô Tử Mặc quay đầu lại, chỉ thấy ngoài cửa có một thiếu nữ mặc y phục màu vàng, khoảng cùng độ tuổi với Chung Minh, dáng dấp xinh đẹp khả ái, nhất là đôi mắt to thật linh động.

"Sao ngươi lại tới đây?" Chung Minh trừng mắt, thái độ vô cùng không tốt.

"Ô, ngươi mở rộng cửa để buôn bán, sao lại kén chọn khách nhân chứ?" Thiếu nữ nhưng thật ra miệng lưỡi sắc bén.

Chung Minh trả lời: "Chúng ta không kén chọn khách nhân, chỉ là ta thấy đến một bộ mặt đáng ghét làm người chán ngán, Mặc tỷ tỷ, chúng ta đi vào, đừng để ý nàng." Nói xong dắt tay Tô Tử Mặc, muốn đi vào trong.

Ngoại trừ chuyện ngoài ý muốn trong xe ngựa lần trước, đây vẫn là lần đầu Chung Minh chủ động thân cận nàng, lại còn không có dấu hiệu báo trước nào, làm cho Tô Tử Mặc không khỏi hơi run người một chút, ấm áp từ đầu ngón tay truyền đến, ngẩng đầu nhìn Chung Minh, thấy nàng mang

https://thuviensach.vn

vẻ mặt giận dữ, hiển nhiên là bị thiếu nữ kia chọc giận. Tô Tử Mặc là người nhạy cảm nên mím môi, ngồi yên lặng tại chỗ, theo dõi tình hình.

Thiếu nữ kia cũng theo chân Chung Minh, cùng các nàng ngồi xuống, giận dữ hỏi Chung Minh: "Ngươi nói ai mặt mày chán ghét?"

Chung Minh cười lạnh nói: "Ai tự người đó biết."

Thiếu nữ nắm chặt mười ngón tay, cứng rắn đè nén tức giận xuống, nặn ra dáng vẻ tươi cười, nói: "Nghe nói ngươi gả làm thiếp cho biểu ca ngươi, thế nào, chưa gì mới vài ngày đã hồi hương, có phải biểu ca ngươi cũng không chịu nổi tính tiểu thư của ngươi hay không?"

Chung Minh nói: "Mặt mày đã làm người ta chán ghét, ánh mắt còn không được tốt nữa, nhìn dáng vẻ ta giống như đã xuất giá hay sao?"

Thiếu nữ thấy nàng quả nhiên đang mặc trang phục cô nương chưa chồng, bất quá vẫn lắm miệng hỏi một câu: "Ngươi quả thật không gả cho hắn?"

Chung Minh nói: "Đương nhiên là không." Nói xong, nghĩ tới cái gì lại tiếp, "Ta gả cho ai hay không cùng ngươi có quan hệ gì đâu?"

Tô Tử Mặc thấy thiếu nữ kia rõ ràng thở phào nhẹ nhõm, tâm khẽ động, chỉ nghe thiếu nữ cười nói: "Ta tưởng là chế giễu được ngươi, đáng tiếc không thành".

Chung Minh "Hừ" một tiếng, nói: "Nơi này có nhiều chỗ ngồi như vậy, ngươi làm gì phải ngồi chung với chúng ta, xin nhường chỗ một chút, đừng phá hủy hứng thú dùng bữa của chúng ta."

Thiếu nữ tựa hồ lúc này mới nhìn thấy trên bàn còn có người khác, quan sát Tô Tử Mặc một phen từ trên xuống dưới, dung mạo không phải đặc biệt xuất chúng, bất quá khí chất ưu nhã, làm cho không dám khinh thường,

https://thuviensach.vn

nhất là thái độ Chung Minh đối với nàng hoàn toàn bất đồng với thái độ ngày thường đối đãi với người bên ngoài, khẩu khí không khỏi đông cứng hỏi: "Vị này là ai, sao không giới thiệu một chút."

Chung Minh nghe nàng hỏi Tô Tử Mặc, có một chút đắc ý, như là đang khoe đồ quý báu, nói: "Đây là Mặc tỷ tỷ của ta, cha nàng là quan kinh thành tam phẩm, ngươi là nữ nhi của huyện lệnh thất phẩm thì so với nàng kém rất xa."

Thiếu nữ cứng cả mặt, lạnh lùng nói:"Quan lớn thì tốt lắm sao? Cha ngươi nếu không có cha ta bảo bọc, sao có thể mở rộng buôn bán lớn như vậy, Chung Minh, ngươi đừng vong ân phụ nghĩa."

Chung Minh cũng cười nhạt: "Cha ngươi thu bạc cha ta cũng không phải là nhận đến yên lòng yên dạ sao? Đôi bên cùng có lợi, ngươi ồn ào cái gì, muốn cho toàn bộ mọi người trong trấn biết cha ngươi tham ô nhận hối lộ sao?"

Thiếu nữ không phản đối, gương mặt xinh đẹp tức giận đến đỏ bừng.

Tô Tử Mặc không biết Chung Minh có thể nói ra đến thế, cùng thiếu nữ châm chọc nhau, đúng là một câu không chừa, đồng thời cũng biết rõ ràng thân phận thiếu nữ, về phần quan hệ giữa các nàng, nghe một hồi lâu như vậy, cũng đoán được không sai biệt lắm, thức thời hỏi: "Minh nhi, nói lâu như vậy, muội còn chưa giới thiệu cho ta biết vị cô nương này."

Tô Tử Mặc vốn không nói chuyện, đột nhiên mở miệng, thiếu nữ cảm thấy thanh âm này ôn nhu như nước, nói không nên lời là có bao nhiêu dễ nghe.

Tô Tử Mặc đã hỏi, Chung Minh cũng không thể không giới thiệu: "Nàng là Thiệu Thi Dung, cha nàng là Huyện thái gia ở đây."

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 29: Thổ Lộ

"Thiệu cô nương còn chưa dùng điểm tâm phải không, không bằng cùng ngồi chung đi". Tô Tử Mặc thấy Thiệu Thi Dung bị Chung Minh nói cho đứng yên ở đó, đi không được mà ngồi cũng không xong rất là xấu hổ, liền mở lời mời.

Quả nhiên Chung Minh mất hứng, nói:"Người này rất chán ghét, hay là kêu nàng đi đi." Kỳ thật nàng là không muốn Thiệu Thi Dung quấy rầy nàng cùng Tô Tử Mặc.

Thiệu Thi Dung không thèm để ý tới nàng, sau khi ngồi xuống liền nói với Tô Tử Mặc:"Vẫn là Tô tỷ tỷ tấm lòng rộng rãi, không giống người nào đó chèn ép người khác".

Tô Tử Mặc che miệng cười, nàng cũng là lần đầu thấy Chung Minh nhỏ mọn như vậy, điểm tâm đã bưng lên bàn, Tô Tử Mặc chỉ vào điểm tâm nói:"Thiệu cô nương mời dùng, đừng khách khí."

Không ngờ Thiệu Thi Dung đảo khách thành chủ, gắp một cái chả giò chiên đặt vào dĩa Tô Tử Mặc, nói:"Tô tỷ tỷ chắc là lần đầu tiên đến nơi này, ngươi nếm thử cái này đi, mùi vị không tệ".

Tô Tử Mặc cắn một miếng nhỏ, sau khi nhấm nháp, gật đầu khen:"Thơm ngon giòn xốp, xác thực mỹ vị."

Thiệu Thi Dung lại gắp một khối đậu phụ vàng ươm,"nếm thử thêm cái này."

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc đồng dạng khen không dứt miệng:"Vừa vào miệng liền tan ra, không tệ không tệ."

Khuôn mặt Chung Minh mau chóng đen như đáy nồi, rõ ràng phải là nàng ân cần với Tô Tử Mặc, lại bị Thiệu Thi Dung đoạt đi, tức giận đập chiếc đũa lên bàn một cái.

Tô Tử Mặc cùng Thiệu Thi Dung giật nảy mình, cùng nhau nhìn nàng, Tô Tử Mặc hỏi:"Minh nhi, làm sao vậy?"

Chung Minh thở phì phì nói:"Ta no rồi, không ăn ."

Tô Tử Mặc làm sao nhìn không ra nàng tức giận, cũng không vạch trần, chỉ ôn nhu nói:"Mới ăn có một chút, sao mà no được." Gắp cuộn bánh mì hấp đặt vào chén nàng,"Ăn nhiều một chút.".

Lần này Chung Minh làm sao còn giận được, hướng Tô Tử Mặc ngọt ngào cười:"Cám ơn Mặc tỷ tỷ."

Thiệu Thi Dung xem như đã nhìn ra, Chung Minh đối xử với nàng cách biệt một trời so với Tô Tử Mặc, Chung Minh không phải không thích nàng nhiều lời cùng Tô Tử Mặc sao, vậy nàng càng nói nhiều hơn, không thèm nhìn ánh mắt cảnh cáo của Chung Minh, liền hỏi Tô Tử Mặc:"Tô tỷ tỷ cùng Chung Minh như thế nào nhận thức , ta không nhớ ra nhà nàng có thân thích với quan tam phẩm."

Tô Tử Mặc thản nhiên nói:"Ta là biểu tẩu của nàng".

Thiệu Thi Dung một hồi lâu mới có thể hiểu ra quan hệ các nàng, địch ý trong lòng đối Tô Tử Mặc lập tức giảm không ít, cười nói:"Khó trách Chung Minh gả không được cho biểu ca, có biểu tẩu như vậy, biểu ca nàng làm sao còn khả năng cưới ai nữa."

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc nói:"Này cũng không phải, vốn là Minh nhi tự mình không muốn."

"A? Nàng không phải một lòng muốn gả sao, thời gian trước còn vì biểu ca nàng mà nhảy hồ tự sát, việc này truyền khắp Thương Đồng trấn chúng ta, ai cũng biết."

Tô Tử Mặc không biết còn có chuyện này xảy ra, nhìn qua Chung Minh mang ánh mắt dò hỏi.

Chung Minh vội nói:"Căn bản không phải vậy, lúc đó là ta không cẩn thận rơi vào hồ hoa sen, không biết như thế nào liền truyền ra thành như thế ." Sau đó hung hăng trừng mắt nhìn Thiệu Thi Dung,"Ở sau lưng người khua môi múa mép, cẩn thận bị ác quỷ cắt đầu lưỡi!"

Thiệu Thi Dung nói:"Là ngươi chính mình hô không phải biểu ca thì không gả cho ai hết, ai oan uổng ngươi ?"

Chung Minh quả thật có nói qua những lời này với Thiệu Thi Dung, cũng không phủ nhận, chỉ nói:"Đó là trước kia, hiện tại thì khác rồi."

Thiệu Thi Dung hỏi:"khác chỗ nào, đừng nói là ngươi thích người khác?"

Chung Minh nghe xong lời này không hiểu sao tim chợt nảy lên, vụng trộm nhìn thoáng qua Tô Tử Mặc, sau đó miễn cưỡng nói:"Không có, cho dù có cũng không phải chuyện của ngươi."

Cái nhìn vụng trộm đó không thoát khỏi ánh mắt Thiệu Thi Dung, nàng thấy Chung Minh phủ nhận cũng không phải thực kiên quyết, xem ra không phải nàng đa nghi, bất quá hai người nhìn qua thì cũng không giống, huống chi Tô Tử Mặc còn là biểu tẩu Chung Minh, nhất thời nàng lâm vào trầm tư.

https://thuviensach.vn

Thiệu Thi Dung sau khi hoàn hồn, nói:"Đôi ta từ nhỏ liền nhận thức."

Tô Tử Mặc cười:"Thì ra là lưỡng tiểu vô xai*".

<* hai đứa nhỏ chơi với nhau vô tư hồn nhiên từ bé>.

Thiệu Thi Dung nghe nàng nói như vậy mặt đỏ lên một chút, trên mặt còn có vẻ xấu hổ.

Chung Minh nói:"Ai cùng nàng ấy là hai nhỏ vô tư, ngươi không biết ta có bao nhiêu chán ghét nàng."

Thiệu Thi Dung thay đổi sắc mặt, tức giận nói:"Ta thì không chán ghét ngươi, Chung Minh, ngươi căn bản chính là đồ không tim không phổi!". Nói xong, đá văng ghế ra, cũng không quay đầu lại tiêu sái rời đi.

Tô Tử Mặc hơi trách cứ, nói:"Minh nhi, muội không nên nói Thiệu cô nương như vậy, sẽ làm nàng tổn thương."

Chung Minh cũng biết vừa rồi có chút quá phận, không biết vì sao ở trước mặt Tô Tử Mặc, nàng muốn cùng Thiệu Thi Dung phân cách quan hệ cho rõ ràng, tránh cho bị Tô Tử Mặc hiểu lầm, nói:"Mặc tỷ tỷ, là cha ta cùng cha nàng cấu kết làm ăn, ta cùng nàng ấy thật không có gì.".

Tô Tử Mặc cười nhẹ:"Ta còn chưa nói cái gì."

Chung Minh vò đầu:"Ta sợ ngươi hiểu lầm."

"Hiểu lầm cái gì?" Tô Tử Mặc nhìn nàng.

Chung Minh làm sao nói ra miệng được, nhưng nếu không nói, lại thấy ngực buồn phiền, hoảng hốt, trà lâu đã có không ít khách nhân, tự nhiên không có thuận tiện nói chuyện. Chung Minh nhìn thẳng ánh mắt Tô Tử Mặc, trong lòng nóng lên, đột nhiên lôi kéo tay Tô Tử Mặc, nói:"Ngươi theo ta đến đây, ta có lời nói với ngươi".

https://thuviensach.vn

Chung Minh lôi kéo nàng trở về trong phủ, xuyên qua hoa viên và một hành lang uốn khúc, đến một mái đình cạnh hồ nước mới dừng lại, nhưng vẫn không buông tay Tô Tử Mặc ra.

Tô Tử Mặc làm bộ như không biết, hỏi Chung Minh,"Rốt cuộc có chuyện gì quan trọng, hiện tại có thể nói chưa?"

****

Lời Chung Minh cần nói nghẹn đầy một bụng, lúc này lại nói không được , cũng xác thực khó có thể mở miệng, nàng cũng không biết mình bị làm sao, từ sau trọng sinh, lần đầu tiên mắt nhìn thấy Tô Tử Mặc, liền cảm thấy thế giới trước mặt không như trước nữa rồi, Tô Tử Mặc xinh đẹp, thông minh, lương thiện, am hiểu ý người, trên người không có chỗ nào là không khắc sâu vào lòng nàng, cuốn hút nàng. Nàng không dám khẳng định cái loại tâm tư muốn thân mật gần gũi với Tô Tử Mặc này có phải là thích Tô Tử Mặc rồi hay không, chẳng lẽ kiếp trước nàng bị nam nhân đả thương trái tim, nên đời này đúng là thích nữ nhân?

"Ta..." Chung Minh muốn nói lại thôi, muốn thổ lộ nội tâm lại sợ doạ đến Tô Tử Mặc.

Tô Tử Mặc không có thúc giục, chỉ lẳng lặng nhìn nàng.

Một câu thôi mà khó mở miệng như vậy, Chung Minh gấp đến độ trên trán toát ra một tầng mồ hôi mỏng.

Tô Tử Mặc không hề làm khó nàng, cười nói:"Không phải là muội muốn nói muội thích ta hay sao?"

Chung Minh lập tức kinh ngạc ngây người tại chỗ, nguyên lai Tô Tử Mặc đã sớm biết! Nhưng mà nhìn bộ dáng Tô Tử Mặt, từ "thích" trong miệng nàng hình như cũng không phải ý tứ mình muốn biểu đạt, quả nhiên chợt nghe Tô Tử Mặc nói:"Này có cái gì mà khó nói, ta biết muội đối xử

https://thuviensach.vn

với ta như là tỷ tỷ, ta cũng xem muội như là thân muội muội a, nếu không cũng sẽ không lẻ loi một mình ngàn dặm xa xôi cùng muội đến đây".

Quả nhiên bị nàng hiểu lầm ý tứ, nghĩ đến kiếp trước thích biểu ca, đều thoải mái nói cho hắn, như thế nào ở trước mặt Tô Tử Mặc liền lùi bước, nếu là bị cự tuyệt, cùng lắm thì tiếp tục bám riết không tha, nghĩ như thế, lập tức có dũng khí, Chung Minh nắm lấy tay nàng, hít sâu một hơi nói:"Mặc tỷ tỷ, ta thích ngươi, bất quá không phải loại yêu thích đối với tỷ tỷ, mà là....." chợt bị thanh âm một người hô to gọi nhỏ cắt ngang.

"Tiểu thư, không tốt !" Tri Họa hướng các nàng chạy vội tới.

Thật vất vả mới có dũng khí, lại bị Tri Họa phá hủy, Chung Minh rất là buồn bực.

Vẫn là Tô Tử Mặc hỏi trước:"Xảy ra chuyện gì?"

Tri Họa thở hồng hộc nói:"Thiệu cô nương đến đây."

Tô Tử Mặc cười:"Thiệu cô nương sao qua lời ngươi nói cứ như là mãnh thú và đại hồng thủy* vậy".

<* ví với tai hoạ ghê gớm ập đến>

"Biểu thiếu nãi nãi, người không biết," Tri Họa quýnh lên liền quên mới phía trước Tô Tử Mặc bảo nàng đổi cách xưng hô, nói,"Thiệu cô nương kia không hoà hợp với tiểu thư chúng ta, chỉ cần gặp mặt liền cãi nhau, khổ nỗi Thiệu cô nương lại là khuê nữ của Huyện thái gia, không thể đắc tội."

Chung Minh nói:"Đến cũng đến rồi, hoảng cái gì, đi, ta muốn nhìn coi nàng muốn làm cái gì, dám theo tới trong nhà." Nói xong liền dẫn đầu bước đi.

https://thuviensach.vn

Tri Họa lúc này mới ý thức được không ổn, vừa rồi nàng giống như nhìn thấy Chung Minh lôi kéo tay Tô Tử Mặc....Sợ hãi hỏi Tô Tử Mặc:"Ta không phải là tới không đúng lúc chứ?"

Tô Tử Mặc cười nhạt nói:"Ngươi tới rất đúng lúc". Xong cũng rời đi để lại Tri Hoạ không hiểu có chuyện gì xảy ra.

"Ngươi thật đúng là âm hồn không tiêu tan." Chung Minh vừa thấy Thiệu Thi Dung liền tức giận nói.

Thiệu Thi Dung nhìn về phía sau nàng, hỏi:"Biểu tẩu ngươi đâu?"

Chung Minh lập tức cảnh giác:"Ngươi tới tìm nàng?"

Thiệu Thi Dung hừ hừ nói:"Nếu không thì sao, ngươi nghĩ rằng ta tới tìm ngươi chắc?"

Vẻ mặt Chung Minh lại càng trở nên khó coi ,"Tìm Mặc tỷ tỷ làm cái gì, nàng lại không biết ngươi."

Thiệu Thi Dung cười nói:"Tuổi còn trẻ như vậy đã dễ quên, buổi sáng không phải vừa gặp mặt rồi sao?" Đang nói, thấy Tô Tử Mặc tiến vào, vội vàng vứt Chung Minh qua một bên, đi tới tiếp đón, "Tô tỷ tỷ, cha ta có mời gánh hát về nhà hát tuồng, ngươi nói có trùng hợp hay không, gánh hát kia thì ra cũng từng diễn ở kinh thành, ta có cùng bọn họ nhắc tới Tô Hầu gia phủ, xướng hoa đán* nói từng cùng Tô tỷ tỷ gặp mặt một lần a".

<* người hát diễn vai nữ trên sân khấu >

Tô Tử Mặc nói:"trùng hợp vậy sao, ta cũng có nghe qua vài lần, không biết chính xác là ai".

Thiệu Thi Dung nói:"Đi rồi sẽ biết thôi, khán đài đã dựng xong rồi, diễn vở Thiên Tiên Phối, ta đoán ngươi nhất định sẽ thích".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc có chút do dự, nhìn Chung Minh, tựa hồ muốn nàng quyết định.

Chung Minh tất nhiên không hy vọng nàng đi, bất quá thật xa lại gặp được người quen, nên không tiện phản đối, nói:"Mặc tỷ tỷ muốn đi cứ đi, không cần hỏi ta."

Tô Tử Mặc nói:"Một khi đã như vậy, Thiệu cô nương có ý tốt, ta đây nếu từ chối thì bất kính."

Thiệu Thi Dung cao hứng nói:"Vậy thật tốt quá!" Quay đầu hỏi Chung Minh,"Ngươi đi không ?"

Không đợi Chung Minh trả lời, Thiệu Thi Dung giống như nhớ tới cái gì, vỗ trán nói:"Xem trí nhớ của ta này, ta quên mất, ngươi không thích nghe diễn tuồng, mỗi lần mời ngươi, ngươi đều chối từ."

Chung Minh xác thực không thích, hơn nữa không thích cùng nhau với Thiệu Thi Dung, lại không thể trơ mắt để cho một mình Tô Tử Mặc đi, trong lòng một chốc thì giận Thiệu Thi Dung nhiều chuyện, một chốc thì giận Tô Tử Mặc không biết cự tuyệt là gì, đành phải mặt dày nói:"Ta là không thích, chẳng qua ta lo lắng Mặc tỷ tỷ một người đi ra ngoài không ổn".

Thiệu Thi Dung không tiếp tục chế giễu nàng, chỉ nói: "Tốt lắm, ta xin về nhà đợi nhị vị".

Tô Tử Mặc làm sao nhìn không ra Chung Minh là không tình nguyện, nói:"Nếu không muốn đi, vì sao lại đáp ứng?"

Mặc dù không biết Thiệu Thi Dung rốt cuộc có mục đích gì, nhưng vô sự hiến ân cần phi gian tức đạo, đương nhiên phải đề phòng, mới vừa rồi tại đình viện mới nói có một nửa, Chung Minh nhìn mặt Tô Tử Mặc, nhưng cỡ nào cũng không mở miệng được, chỉ có thể đợi tìm cơ hội lần sau.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 30: Tiểu Sinh

<* tiểu sinh~ vai nam trẻ trong hí khúc(ca kịch vui), gồm các loại tuồng, chèo,...>

Trời đã tối hẳn, Chung Minh vẫn rề rà, Tô Tử Mặc đành phải nhắc nhở nàng,"Thiệu cô nương đang đợi chúng ta, đi trễ không tốt." Chung Minh mới buông lỏng chịu theo nàng xuất môn, trên đường đụng phải Tống Văn Thục, hỏi các nàng muộn rồi còn đi đâu, Chung Minh nói cho mẫu thân biết là đi nghe xướng tuồng, Tống Văn Thục nghe nói các nàng đi đến nhà Thiệu tri huyện, dặn dò Chung Minh không thể tay không mà đi, sai Tri Kì đi phòng lương thực chọn lấy ra mấy thứ, trên tay vừa vặn đang cầm mấy con vịt quay, là một bằng hữu của Chung Xa Đạt mang về từ Tín Dương, nguyên bản là muốn cho Chung Minh cùng Tô Tử Mặc nếm món ngon, rốt cuộc là đưa cho Chung Minh mang đến Thiệu gia.

Huyện nha ở thành đông, cách Chung phủ một đoạn đường, Tống Văn Thục lo lắng hai cô nương các nàng xuất môn muộn như vậy không tốt, ngoài Tri Thư Tri Họa, còn kêu hai gã sai vặt Lai Hỉ, Lai Phúc đi theo, dặn dò mãi không thể để xảy ra nửa điểm sai lầm, nếu không sẽ hỏi tội bọn họ. Chung Minh vốn tưởng chỉ có nàng cùng Tô Tử Mặc hai người đi, trên đường còn thuận tiện nói chuyện, nào ngờ túi lớn túi nhỏ mang theo, còn có thêm bốn năm người, không kiên nhẫn, buột miệng nói, "Minh nhi nhắm hai mắt còn có thể đi đến huyện nha, có thể xảy ra chuyện gì chứ, nương đừng kêu bọn họ đi theo". Tống Văn Thục làm sao chịu đồng ý, chỉ nói tiểu tâm sử đắc vạn niên thuyền*, Chung Minh thì không sao, nhưng nếu để Tô Tử Mặc xảy ra chuyện gì thì làm sao giải thích với người nhà Tống gia, nói đến vậy Chung Minh mới không phản đối nữa.

https://thuviensach.vn

<* cẩn thận sử dụng thì thuyền có thể dùng được vạn năm>

Thiệu tri huyện nghe nói Tô Tử Mặc là Hầu gia thiên kim, nào dám chậm trễ, còn vận dụng hết đầu óc suy nghĩ. Hắn từ lúc lên làm Huyện lệnh đến giờ, ở Thương Đồng trấn này mười mấy năm không nhúc nhích đi đâu. Mấy người lúc trước cùng khoa thi với hắn đều được thăng chức, chỉ có hắn như là bám rễ cây, sau đó hắn hỏi thăm xung quanh mới biết được, nguyên lai lúc hắn mới tiền nhiệm, không hiểu chuyện đã đắc tội với tri châu hơn hắn một bậc, cho nên mới bị đè ép. Sau này hiểu chuyện hơn, cấp trên cảm thấy hắn dùng được nhưng vẫn chèn ép, thì ra tri châu đã sớm thăng chức cao hơn, chỉ có hắn thuỷ chung đứng yên tại chỗ, gần hai năm cũng đã chết tâm, không có người phía trên chống lưng nên cũng không còn cách nào khác. Hiện tại đột nhiên có Hầu gia thiên kim đến đây, còn là thông gia với Chung gia, đây quả thật là cơ hội trời ban, cứ hầu hạ Hầu gia thiên kim này cho tốt để khi nàng hồi kinh sẽ giúp hắn nói ngọt hai ba câu với cha nàng, không chừng có thể một bước lên mây, bởi vậy Thiệu Thi Dung chẳng qua là mời Tô Tử Mặc đến nghe diễn, mà Thiệu tri huyện lại tiếp đãi phô trương như tiếp quan lớn.

Tô Tử Mặc nhìn thấy tất nhiên là bị dọa giật mình, bất quá lập tức suy nghĩ cẩn thận nguyên nhân trong đó, không nghĩ tới cha nàng ở ngàn dặm xa còn có sức ảnh hưởng thế này, đúng là núi cao hoàng đế xa, cha nàng chỉ là quan tam phẩm đã hù được người ta, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, chủ nhân nhiệt tình chiêu đãi, nàng còn có thể miễn cưỡng nhận, nhưng mà đưa gì đó thì ngàn lần không thể nhận, không nghĩ tới một tri huyện nho nhỏ lại ra tay hào phóng, đưa ngân phiếu năm trăm lượng, còn có không ít dược liệu quý hiếm cùng đồ trang sức, Chung Minh vụng trộm cùng Tô Tử Mặc kề tai nói nhỏ, nói mấy thứ này đều là cha nàng ngày thường đưa cho Thiệu tri huyện, cũng không phải Thiệu tri huyện tự làm ra, hắn bất quá là mượn hoa hiến phật* thôi, không thu liền uổng phí, Tô Tử Mặc thật sự chối từ không xong, đành phải nhận lấy, chẳng qua có nói với Thiệu tri huyện, tuy nàng có thể giúp hắn mang về, còn cha nàng có chịu hỗ trợ hay không

https://thuviensach.vn

thì nàng không thể cam đoan. Thiệu tri huyện cũng chỉ là muốn đánh cuộc một phen, lấy tiền mua hy vọng, cho dù không thành cũng không sao, đúng như lời Chung Minh nói, dù sao mấy thứ này đều là ngày thường người bên ngoài hiếu kính, hôm nay không có, ngày mai vẫn có thể làm cho người ta đưa tiếp.

<*Dùng của người này để lấy lòng người khác>

Các nàng vốn đã dùng qua bữa tối rồi mới tới đây, Thiệu gia lại chuẩn bị một bàn sơn trân hải vị, sân khấu đã muốn chuẩn bị xong, đào kép cũng đã hoá trang, các nàng vừa vào ngồi, tiếng chuông trống thùng thùng náo nhiệt nổi lên.

Tô Tử Mặc nãy giờ đều bị người Thiệu gia trái phải vây quanh, lúc này Chung Minh mới có cơ hội cùng nàng nói chuyện, không ngờ còn chưa có mở miệng, Thiệu Thi Dung đã tiến sát lại, nói với Tô Tử Mặc:"Tô tỷ tỷ, gánh hát này ngươi có nhận thức không?"

Đừng nói những người này đang trang điểm, cho dù là mặt đối mặt, Tô Tử Mặc cũng không nhất định nhận biết, chỉ nói:"Có lẽ là nhận thức, nhưng thật ra không nhớ rõ."

Chung Minh một bên cười lạnh nói:"Mặc tỷ tỷ là đại tiểu thư trong kinh thành, làm sao không có kiến thức giống như ngươi, nghe diễn tuồng đã ngạc nhiên thành như vậy."

Thiệu Thi Dung lập tức cãi lại:"Xem lại lời ngươi nói đi, hoá ra ngươi không phải người sinh trưởng ở nơi này chắc, vừa lên kinh thành đã cao ngạo, liền xem thường người dân chúng ta ở địa phương nhỏ bé này? A, đúng rồi, lại còn bởi vì muốn đi kinh thành mà tình nguyện làm tiểu thiếp người ta."

Chung Minh tức giận nói:"Ngươi nói hưu nói vượn!"

https://thuviensach.vn

Thiệu Thi Dung không để ý tới nàng, cười nói với Tô Tử Mặc: "Tô tỷ tỷ ngươi xem hoa đán kia, bộ dáng thật đẹp, xướng cũng tốt."

Tô Tử Mặc liếc thấy Chung Minh đang giận dỗi, cũng nhìn ra được Thiệu Thi Dung là cố ý chọc giận nàng, nhẹ nhàng lắc lắc đầu, Thiệu cô nương này nếu thật sự là có ý tứ gì khác với Chung Minh, vậy thì thật sự đã dùng sai phương pháp rồi, Chung Minh là người thích ăn mềm không ăn cứng, Tô Tử Mặc chỉ gật đầu nói:"Lên khán đài cũng không phải dựa vào khuôn mặt."

Thiệu Thi Dung đột nhiên ra vẻ thần bí nói:"Vậy ngươi có biết người xướng tiểu sinh kia thật ra là một cô nương giả trang không".

Tô Tử Mặc thật tình không nghĩ tới, cẩn thận quan sát một phen, quả thật là mi thanh mục tú, đột nhiên có chút hiểu được mục đích Thiệu Thi Dung mời các nàng đến xem diễn.

Thiệu Thi Dung nói:"Tuy nói vốn là hai cô nương, nhìn qua lại rất hài hoà, ngươi xem bộ dáng các nàng mắt đi mày lại, thật đúng như trong vở tuồng".

Tô Tử Mặc tất nhiên nghe ra ý tứ trong lời nàng nói, nhưng chỉ thản nhiên cười nói:"Nếu diễn không đúng, sẽ không có người nào cổ vũ a".

Thiệu Thi Dung dò xét không ra, nghĩ nghĩ lại nói:"Ngươi nói xem, nếu Chung Minh giả trang thành tiểu sinh kia, không biết dáng mạo nàng có khôi ngô anh tuấn như vậy không?"

Chung Minh ở bên cạnh nghe được rõ ràng nhưng không nghe ra được dụng ý của Thiệu Thi Dung, mà chỉ đem chính mình tưởng tượng thành người trên khán đài, nếu nàng sắm vai tiểu sinh, Tô Tử Mặc xướng hoa đán, không biết có đẹp mắt như hai người trên đài hay không.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc vừa định nói Chung Minh mà giả trang thành tiểu sinh không khỏi quá mức xinh đẹp đi, thì Thiệu Thi Dung lại đột nhiên đề nghị:"Không bằng làm cho Chung Minh giả trang thử xem?"

Chung Minh thầm nghĩ nàng là tiểu sinh, Tô Tử Mặc là hoa đán, hai người cùng xướng khúc "Phu thê song song bả gia hoàn" thì tốt biết mấy, không chút suy nghĩ liền đáp ứng,"Tốt thôi!"

Thiệu Thi Dung tiếp lời nói:"Một khi đã như vậy thì đơn giản vui đùa náo nhiệt một hồi, Tô tỷ tỷ là khách ở xa tới, tất nhiên không thể lên đài, nơi này cũng chỉ có ta có thể miễn cưỡng sắm vai hoa đán, Chung Minh, ngươi sẽ không phản đối chứ?"

Nàng cũng nói xong rồi, Chung Minh còn có thể nói cái gì, xem bộ dáng Tô Tử Mặc, phỏng chừng cũng không nguyện ý cùng hồ nháo, sớm biết thì nàng sẽ không đáp ứng nhanh như vậy, nên cũng không lên tiếng nói thêm cái gì.

Thiệu Thi Dung coi như nàng đã đáp ứng, còn thông báo trước mặt mọi người, trừ bỏ phu thê Thiệu tri huyện, còn có khách nhân được mời đến đều trầm trồ khen ngợi, Chung Minh đành phải cố mà làm.

Tiếng sáo trúc lại vang lên, Chung Minh mặc phục trang tiểu sinh lên đài, dù là Tô Tử Mặc đã có chuẩn bị, vẫn là xem đến sửng sốt, vốn tưởng rằng Chung Minh xinh đẹp cải nam trang sẽ không hài hoà, lại không nghĩ rằng, thật đúng là giống như màn diễn vừa rồi. Tống Tuấn Kiệt xem như đã là nam nhân khá nhất mà nàng gặp qua, vậy mà Chung Minh cải trang còn đẹp mắt hơn Tống Tuấn Kiệt nhiều lần, chỉ chốc lát sau Thiệu Thi Dung cũng lên khán đài, đứng cùng Chung Minh, quả nhiên là xứng đôi. Nụ cười trên mặt Tô Tử Mặc dần dần phai nhạt, lâu nay tâm nàng luôn như mặt nước bình đạm, không hiểu sao giờ lại trở nên phiền não.

https://thuviensach.vn

Chung Minh đã nghe qua vở Thiên Tiên Phối ở rạp hát vài lần, Thiệu Thi Dung thì càng khỏi bàn tới, giơ tay nhấc chân đều có ý tứ, hơn nữa còn nhìn chằm chằm Chung Minh, quả nhiên là ẩn ý đưa tình, đương nhiên cũng chỉ có Tô Tử Mặc mới nhìn ra được thâm ý trong đó.

"Chuyện này không giống với ngươi a, vậy mà lại có thể chịu được". Thiệu Thi Dung hỏi Chung Minh, mới vừa rồi ở trên đài, Chung Minh thường thường nhìn xuống Tô Tử Mặc dưới khán đài, Thiệu Thi Dung không vui, liền huých khuỷu tay Chung Minh, Chung Minh đen mặt ngay tại chỗ, nhưng vẫn nhịn xuống không trở mặt.

Chung Minh vừa thay trang phục diễn ra vừa nói:"Ta không chấp nhất tiểu nhân."

"Ngươi là sợ bị xấu mặt trước Mặc tỷ tỷ chứ gì?"

Chung Minh không lên tiếng, nàng xác thực vì Tô Tử Mặc mới nén giận, nếu là trước kia nàng nhất định sẽ trả thù lại gấp đôi.

"Ngươi thích nàng." Thiệu Thi Dung khẳng định chắc chắn.

Chung Minh lại muốn nói ngươi nói hưu nói vượn, nhưng chỉ vừa nói đến chữ "ngươi", liền dừng một chút rồi thản nhiên nói:"Đúng thì thế nào."

Thiệu Thi Dung không nghĩ tới nàng thừa nhận thoải mái như vậy, cho dù là chút rụt rè phủ nhận cũng không có, tâm đột nhiên chìm xuống, trầm giọng nói:"Ngươi đừng quên nàng là nữ nhân."

Chung Minh nâng mặt lên, "Vậy thì sao, ta chính là thích nàng, mặc kệ nàng là nam nhân hay là nữ nhân."

Thiệu Thi Dung nhìn nàng chằm chằm, không nói nữa, trong lòng tự hỏi, đã là thích nữ nhân, vì sao hôm nay mới thích?

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 31: Ghen Tị

Đợi đến khi Chung Minh xuống khán đài, Tô Tử Mặc cũng không còn hứng thú nghe diễn, ngồi nghiêng qua một bên, cả người miễn cưỡng .

Chung Minh trở về thấy nàng như vậy, khẩn trương hỏi:"Có phải không thoải mái hay không?"

Tô Tử Mặc mệt mỏi nói:"có chút mệt mỏi."

"Chúng ta trở về thôi". Chung Minh giúp đỡ nàng, rồi nói lời chào cùng Thiệu tri huyện.

Tô Tử Mặc nói:"Không đợi Thiệu cô nương lại đây cùng nàng nói một tiếng sao?"

"Không quan trọng". Chung Minh vừa nói xong, liền nhìn thấy Thiệu Thi Dung hướng các nàng đi tới, đành phải cùng nàng nói,"Chúng ta đi trước ."

Thiệu Thi Dung sửng sốt một chút, nói:"Diễn xướng còn chưa xong mà".

Chung Minh nói:"Mặc tỷ tỷ mệt mỏi, ta vốn chỉ là đi theo nàng ấy mà thôi."

Thiệu Thi Dung nhìn thoáng qua Tô Tử Mặc, quả nhiên không có tinh thần như lúc đầu. Nhưng mà nàng so với Chung Minh có nhiều tâm tư hơn, nếu không cũng sẽ không nhọc lòng khổ tâm chuẩn bị một màn này, mới vừa rồi Chung Minh chính miệng thừa nhận thích Tô Tử Mặc, không biết

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc có biết tâm ý Chung Minh hay không, nếu biết sẽ có thái độ gì đây, dù sao Tô Tử Mặc là người đã có chồng, còn là biểu tẩu Chung Minh, nghĩ như vậy, sầu muộn của Thiệu Thi Dung giảm đi không ít. Chung Minh thích Tô Tử Mặc thì thế nào, hai nàng căn bản là không thể cùng một chỗ, ngược lại nàng còn muốn cảm ơn Tô Tử Mặc, nếu không có Tô Tử Mặc, Chung Minh cũng sẽ không bao giờ thông suốt.

Thiệu Thi Dung ổn định tâm tình rồi cười hỏi Tô Tử Mặc:"Tô tỷ tỷ, mới vừa rồi ta cùng Chung Minh xướng vở đó như thế nào?".

Tô Tử Mặc trả lời chân thật:"Giả trang còn đẹp hơn hai người trước". Xướng thật sự có điểm không thể lọt vào tai, hơn nữa Chung Minh, căn bản vốn là ngũ âm* không được đầy đủ.....

<*năm loại phụ âm khác nhau ở vị trí phát âm: âm cổ họng, răng hàm, lưỡi, răng cửa, môi>

Thiệu Thi Dung che miệng cười nói:"Làm cho Tô tỷ tỷ chê cười, ta cũng không nghĩ tới Chung Minh cải nam trang giống đến vậy".

Chung Minh vừa nghe mất hứng, mặt xụ xuống như người già,"Ngươi mới giống nam nhân."

Thiệu Thi Dung không để ý tới Chung Minh, mà là hỏi Tô Tử Mặc:"Tô tỷ tỷ, ngươi thích bộ dáng Chung Minh hiện tại, hay là bộ dáng giả tiểu sinh?".

Tô Tử Mặc quay đầu nhìn Chung Minh, lại nghĩ tới bộ dáng trên đài mới vừa rồi, thật đúng là như hai người khác nhau, nàng biết Thiệu Thi Dung vì sao hỏi câu này, cười thầm Thiệu Thi Dung đã thích Chung Minh, vây quanh Chung Minh thì thôi lại còn nói bóng nói gió với nàng làm chi, Thiệu Thi Dung chính là làm nhiều mà không có tác dụng, vẫn là nói:"Hát hí khúc bất quá tạo cảm giác mới mẻ mà thôi, tất nhiên vẫn là dáng vẻ cô gái đẹp hơn, nếu không không phải là uổng phí mất khuôn mặt xinh đẹp

https://thuviensach.vn

này hay sao". Nói xong còn vươn tay nhéo nhéo má trái Chung Minh, cử chỉ vừa thân mật lại tự nhiên.

Đừng nói là Thiệu Thi Dung, ngay cả Chung Minh cũng không dự đoán được, chỉ ngây ngốc nhìn Tô Tử Mặc, như là đã bị kinh động.

Thiệu Thi Dung đứng đối diện Chung Minh, hiển nhiên xem thật rõ ràng, dáng vẻ Chung Minh dường như là bị Tô Tử Mặc câu mất hồn, Chung Minh chưa từng đối với ai như thế, tuy rằng trước kia Chung Minh luôn miệng nói thích biểu ca nàng, dù sao cũng chỉ là nói suông mà thôi, không chính mắt thấy qua. Hiện tại, tất cả tâm tư đều đặt trên người Tô Tử Mặc, không hề che giấu, trong lòng Thiệu Thi Dung hoàn toàn không có tư vị, lại cười nói:"Tô tỷ tỷ, ngươi không biết đâu, bộ dáng Chung Minh rất đẹp, chỉ tiếc là..." Vừa nói vừa lắc đầu.

Chung Minh lập tức trừng mắt nàng:"Đáng tiếc cái gì?"

Thiệu Thi Dung ra vẻ đáng tiếc, nói:"Chỉ tiếc gối thêu hoa chỉ có bề ngoài đẹp mắt mà thôi".

Chung Minh suy nghĩ một chút mới phản ứng lại, lớn tiếng tức giận nói:"Ngươi mắng ta là bao cỏ!"

Thiệu Thi Dung không lên tiếng, xem như thừa nhận.

Tô Tử Mặc biết Thiệu Thi Dung là vì ghen tị mới nói lời ác ý với Chung Minh, nhưng vẫn cảm thấy lời này có hơi quá rồi, thản nhiên nói:"Bản thân ta cảm thấy Minh nhi rất thông minh, đối với người khác cũng biết chăm sóc tỉ mỉ chu đáo, các phương diện đều chiếu cố đến."

Chung Minh làm người như thế nào, Thiệu Thi Dung hiểu rõ ràng. Cái gọi là săn sóc tỉ mỉ chẳng qua là đối với một mình Tô Tử Mặc thôi, vốn đã ghen tị, nghe Tô Tử Mặc nói như vậy, trong lòng lại càng không thoải mái, kỳ thật nàng cũng muốn nói vài câu dễ nghe với Chung Minh, nhưng không

https://thuviensach.vn

biết vì cái gì luôn nói lời chống đối cùng Chung Minh, lần nào cũng biến thành tan rã trong không vui, ngược lại sau lưng nàng giúp Chung Minh làm không ít chuyện. Tính tình Chung Minh rất xấu, không biết đắc tội bao nhiêu người, đều là nàng giúp đỡ bù lại, có cái gì ăn ngon hay trò vui nào, cũng không quên chia cho Chung Minh một phần, đáng tiếc Chung Minh không biết cảm kích, còn trách nàng xen vào việc của người khác. Có đôi khi ngẫm nghĩ, Chung Minh chẳng qua chỉ có bộ dạng đẹp mắt một chút chứ còn có cái gì đâu, đáng tiếc nàng vẫn là không bỏ xuống được. Trước kia Chung Minh không thích nàng, hiện tại có thêm Tô Tử Mặc, liền càng chướng mắt, càng nghĩ càng chán nản, chỉ sợ nói tiếp lại cãi nhau ầm ĩ với Chung Minh, làm cho Tô Tử Mặc chế giễu, đành nói:"Nếu Tô tỷ tỷ không thoải mái, vậy ta cũng không giữ hai người ở lâu, mang chút điểm tâm trở về ăn khuya đi."

Chung Minh vẫn còn nổi nóng, hướng Thiệu Thi Dung hừ lạnh một tiếng, lôi kéo Tô Tử Mặc rời đi.

****

"Còn tức giận sao?" Dọc theo đường đi Chung Minh cũng không nói chuyện, sắp về đến Chung phủ, Tô Tử Mặc rốt cuộc mới hỏi.

Chung Minh đột nhiên hỏi:"Vừa rồi lời ngươi nói là thật lòng chứ?"

Tô Tử Mặc biết rõ còn cố hỏi:"Ta nói rất nhiều lời, ý muội là câu nào?"

"Chính là nói ta thông minh, biết săn sóc....." Chung Minh mặt ửng đỏ, thanh âm càng nói càng nhỏ, đương nhiên là đang ngượng ngùng, nàng có thể tự mình hiểu được, nàng làm gì tốt đẹp được như Tô Tử Mặc nói, cho nên mới không tự tin hỏi Tô Tử Mặc.

Tô Tử Mặc nhìn nàng, thật chân thành nói:"Muội ở trong mắt ta đúng là như vậy".

https://thuviensach.vn

Chung Minh nghe được, trong lòng dấy lên một trận rung động, muốn nói cái gì đó, tiếc rằng phía sau theo một đống người, mắt thấy đã về nhà, quay đầu nói với nha hoàn và gã sai vặt:"Các ngươi về trước đi, ta cùng Mặc tỷ tỷ có mấy lời cần nói."

Tri Họa vội vàng nói:"Khuya rồi, tiểu thư cùng Tô tiểu thư ở lại bên ngoài rất nguy hiểm ."

Chung Minh chỉ vào đèn lồng treo trước cửa Chung phủ, nói:"Người nào cả gan dám gây chuyện trước cửa Chung phủ, là chán sống sao?"

Tri Họa khuyên nhủ:"Trong nhà có bảo vệ, tất nhiên là không dám gây chuyện, nhưng bên ngoài không có người của chúng ta, ai biết có người nào tránh ở chỗ tối có ý đồ gì hay không". Tri Họa biết không thể lay chuyển được Chung Minh, đành phải đáng thương nhìn Tô Tử Mặc.

Tô Tử Mặc hiểu ý, nói:"Tri Họa lo lắng là đúng, có cái gì quan trọng cần nói, trở về đóng cửa lại nói không phải cũng được sao?"

Tim Chung Minh lại đập nhanh một chút, rõ ràng Tô Tử Mặc nói rất nghiêm túc, mà nàng thì nghe ra ý tứ khác. Nàng vốn là lo lắng Tô Tử Mặc vì nghi ngờ sẽ không cho nàng ở lại trong phòng, nếu đã như vậy, tất nhiên nàng cầu còn không được.

Chung Minh đi theo Tô Tử Mặc trở về phòng, Tri Thư Tri Họa thức thời lui xuống.

Trong phòng không có thêm người ngoài nào, sau khi Tô Tử Mặc ngồi xuống, cười nói:"Rốt cuộc có cái gì quan trọng mà cần phải tránh người ngoài mới có thể nói đây?"

Chung Minh còn đứng yên ở cửa, đây vốn là khuê phòng của nàng, hiện tại tràn ngập hương vị Tô Tử Mặc, hương thơm thản nhiên cứ quanh quẩn

https://thuviensach.vn

nàng, Chung Minh lại có loại cảm giác rơi vào hơi ấm ôn nhu của Tô Tử Mặc.

Chung Minh lấy lại bình tĩnh, đi đến trước mặt Tô Tử Mặc, nhìn xuống nói,"Ban ngày lời ta muốn nói với ngươi còn chưa nói xong."

Tô Tử Mặc nhìn nàng, ánh mắt lưu động, ôn nhu nói:"Ừ, muội nói đi".

Đã khó có thể mở miệng lại còn nhìn thẳng ánh mắt của nàng, Chung Minh chỉ cảm thấy mình mau bị hòa tan, gian nan nuốt xuống cổ họng một chút, mới nói:"Ta đối với ngươi không phải loại yêu thích như đối với tỷ tỷ, mà là.....cái loại này thích."

Tô Tử Mặc dường như bị nàng làm cho mơ hồ, nhướng đôi mi thanh tú, hỏi: "Rốt cuộc là loại thích thế nào?"

Chung Minh đã muốn lấy hết dũng khí mới nói được lời này, Tô Tử Mặc thông minh như thế sao giờ lại nghe không hiểu chứ, Chung Minh nghĩ chẳng qua là nàng hiểu được còn giả bộ hồ đồ thôi, đã đến mức này, Chung Minh dứt khoát nhắm chặt hai mắt, nói:"Chính là loại yêu thích giữa nam và nữ."

Không nghĩ tới Tô Tử Mặc nghe xong bật cười lên tiếng, cười rất vui vẻ, chứ không có ý tứ cười nhạo.

Chung Minh không hiểu, mở mắt ra nhìn nàng.

Tô Tử Mặc ngừng cười, nói:"Muội cũng nói là giữa nam nữ, muội và ta đều là nữ nhân, thì làm sao có cái loại thích này đây?"

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 32: Trắc Trở

Chung Minh là người đã chết qua một lần, theo lý thì sớm đã nhìn thấu mấy chuyện tình yêu, không nghĩ tới đã hết hy vọng với biểu ca, lại đối với Tô Tử Mặc có cảm giác không đồng dạng như vậy. Nàng nhớ rõ kiếp trước, cho dù chưa tới mức chán ghét Tô Tử Mặc, ít nhất cũng là không thích, ai kêu nàng là chính thất, cho nên suốt ngày đều cân nhắc coi làm cách nào để đá nàng chính thất này đi, sau đó lên thay thế vị trí. Tô Tử Mặc trong trí nhớ, không có thân thiết như hiện tại, luôn yên lặng lạnh lùng, đối biểu ca cũng là thờ ơ lãnh đạm, bằng không biểu ca cũng sẽ không liên tiếp nạp thiếp, biểu ca từng ở trước mặt nàng oán giận Tô Tử Mặc, nói nàng ta là thiên kim đại tiểu thư bề ngoài thanh cao, nói cách khác chính là khinh thường người khác, chứ không như mấy tiểu thiếp đối biểu ca nói gì nghe nấy. Hiện tại nghĩ đến chỉ sợ Tô Tử Mặc hoàn toàn cũng không thích biểu ca, nếu không thì khi biểu ca cùng nàng ly hôn, nàng đã không nói hai lời liền đáp ứng. Tuy nói là bị mình cùng biểu ca lập mưu hãm hại, nhưng dựa theo sự thông minh của Tô Tử Mặc thì làm sao không đoán ra được, hơn nữa thanh giả tự thanh, Tô Tử Mặc lại có gia thế bối cảnh như vậy, muốn cự tuyệt căn bản chính là chuyện dễ dàng, trừ phi nàng cam tâm tình nguyện, cho nên hẳn là chính nàng không muốn tiếp tục cùng biểu ca. Tên biểu ca mặt người dạ thú này có lẽ đã sớm bị Tô Tử Mặc liếc mắt một cái liền nhìn thấu .

Chung Minh sau khi trở lại năm mười lăm tuổi, thân mình tất nhiên là vẫn sạch sẽ, chẳng qua đối với việc nam nữ thì nàng biết hết rồi, nhưng mà ở trước mặt Tô Tử Mặc, nàng tựa hồ lại trở nên cái gì cũng đều không hiểu, khi đối mặt Tô Tử Mặc thì luôn có cảm giác luống cuống tay chân, sợ quá

https://thuviensach.vn

phận một chút liền có ý không tôn trọng nàng. Mặc dù ngày ấy ở trong xe ngựa, nàng cũng chỉ là dán lên môi Tô Tử Mặc chứ không dám xâm nhập, cố tình lại làm cho nàng có cảm giác khó nói rõ ràng, nàng chỉ cảm thấy môi Tô Tử Mặc cực kỳ mềm mại, còn mang theo hương vị nhè nhẹ ngọt ngào. Có lẽ chính từ lần đó, làm cho nàng mê luyến không kiềm chế được đối với Tô Tử Mặc, nữ nhân so với nam nhân sạch sẽ hơn nhiều lắm, cũng mê người nhiều lắm, đương nhiên cũng không phải tất cả nữ nhân đều được người yêu thích, như Thiệu Thi Dung kia, nàng vẫn là luôn chán ghét.

Chung Minh tất nhiên nghe ra Tô Tử Mặc từ chối khéo léo, nàng là sợ loại kết quả này, mới không dám thổ lộ cùng Tô Tử Mặc. Nàng đối nam nhân có mười phần mười nắm chắc, kinh nghiệm từ nhỏ đến lớn nói cho nàng biết, nam nhân đều thích trông mặt mà bắt hình dong, nàng tin tưởng rất ít có nam nhân nào có thể cự tuyệt khuôn mặt này của nàng. Về phần nữ nhân, hơn nữa lại là nữ nhân như Tô Tử Mặc, hẳn là càng thích vẻ đẹp bên trong hơn, đương nhiên nàng vốn là ngoại lệ, nếu không kiếp trước cũng sẽ không mù quáng, khăng khăng một mực thích biểu ca, bây giờ thích Tô Tử Mặc, cũng là vì bị khí chất riêng biệt trên người nàng ấy hấp dẫn.

Tuy rằng đoán được sẽ là kết quả như vậy, Chung Minh vẫn rất chán nản, quả nhiên vẫn là nàng hiểu lầm Tô Tử Mặc, lần trước hôn Tô Tử Mặc, kết quả Tô Tử Mặc giống như không có việc gì xảy ra, một chút cũng nhìn không ra nàng ấy khó chịu. Lần này lại ngàn dặm xa xôi cùng mình hồi hương, có lẽ đúng như Tô Tử Mặc nói, nàng đối với mình chỉ là loại tình cảm tỷ muội, dù sao nữ nhân thích nữ nhân là có chút hoang đường, nàng nếu không phải bị biểu ca thương tổn, cũng không đến mức căm thù nam nhân đến tận xương tuỷ như thế này.

Không được Tô Tử Mặc trả lời trực tiếp, Chung Minh vẫn có chút chưa từ bỏ ý định, dù sao nàng nhận thấy Tô Tử Mặc đối xử với nàng cùng người khác là không đồng dạng. Tô Tử Mặc ở trước mặt nàng luôn ôn nhu như nước, làm cho nàng tâm động không thôi, nghĩ như thế, Chung Minh

https://thuviensach.vn

lại dấy lên hy vọng, nhìn Tô Tử Mặc, mang vẻ chân thành nói:"Vì sao không có? Ít nhất ta đối với ngươi là như vậy."

Không ngờ Tô Tử Mặc lại nói:"A? Muội rõ ràng như thế, chẳng lẽ trước kia muội có thích qua nam nhân?"

Chung Minh nghẹn lời, nàng như thế nào đáp lại được, nếu nói có, Tô Tử Mặc nhất định sẽ hỏi là ai, nếu nói không có, thì như Tô Tử Mặc nói, nàng làm sao biết đó là loại tình cảm giữa nam nữ.

Tô Tử Mặc thấy nàng không lên tiếng, cười nói:"Xem ra Thiệu cô nương nói không sai, muội quả nhiên có thích qua biểu ca muội, còn vì biểu ca mà phí hoài bản thân mình".

Chung Minh không nói gì xem như cam chịu, nàng thật là từng thích biểu ca, về phần phí hoài bản thân mình thì không có, nàng chỉ cố ý nhảy hồ hoa sen hù dọa cha mẹ thôi, bất quá nói tới nói lui cũng là vì biểu ca, coi như là vậy đi.

Tô Tử Mặc thấy nàng thừa nhận, lại nói:"Có chuyện ta vẫn rất ngạc nhiên, theo ta được biết, ở năm sinh nhật muội mười tuổi, muội và hắn là lần đầu tiên gặp mặt, hơn nữa ấn tượng không tệ, mà lần này vào kinh biểu ca muội cũng không đắc tội muội, ngược lại còn rất thích muội. Vậy đến tột cùng vì cái gì mà muội chán ghét hắn như vậy?"

Vấn đề này Tô Tử Mặc đã hỏi qua nàng vài lần, nàng đều nói bởi vì chán ghét nhân phẩm biểu ca, Tô Tử Mặc đương nhiên không tin, nếu không sẽ không hỏi lại nàng, nàng nếu đem việc trọng sinh nói cho Tô Tử Mặc, tự nhiên có thể cởi bỏ tất cả nghi hoặc của nàng ấy, có điều đó là một đoạn hồi ức vô cùng nhục nhã, dù nàng hiện tại đã sống lại, nhưng vẫn thường xuyên bị ác mộng làm cho bừng tỉnh giữa đêm, nếu có thể nàng hy vọng chưa bao giờ phát sinh qua, cho dù đã phát sinh, thì đoạn ký ức này cũng nên quên mất đi. Đáng tiếc, trí nhớ nàng vẫn còn nguyên vẹn, nếu không cũng sẽ

https://thuviensach.vn

không căm thù biểu ca đến tận xương tuỷ, hơn nữa kiếp trước nàng cũng làm không ít chuyện có lỗi với Tô Tử Mặc, làm sao có thể cho Tô Tử Mặc biết để nàng ấy chán ghét mình chứ.

Chung Minh nói:"Ta trước kia thích ai không quan trọng, quan trọng là hiện tại ta chỉ thích ngươi."

Tô Tử Mặc bình tĩnh nhìn nàng, tựa hồ đang ngẫm coi lời Chung Minh thiệt hay giả, một hồi lâu mới nói:"Có phải ta làm cái gì để muội hiểu lầm hay không ?"

Tuy rằng thanh âm Tô Tử Mặc trước sau vẫn ôn nhu, nhưng ngực Chung Minh lại giống như bị cái gì đâm sâu vào, nhói đau, nàng vẫn là lần đầu bị người cự tuyệt, đồng thời lòng tự trọng làm cho nàng đứng ở trước mặt Tô Tử Mặc cảm thấy xấu hổ vô cùng, càng không nói thêm được cái gì, vội vàng bỏ lại một câu,"Ngươi sớm nghỉ ngơi đi." Nói xong liền chạy ra ngoài, đứng ở trước sân, nhìn ánh đèn trong phòng, một hồi lâu, nước mắt mới yên lặng chảy xuống.

Tô Tử Mặc thật mạnh thở dài một tiếng, giống như muốn cho Chung Minh đứng bên ngoài nghe được.

Tri Họa bưng nước ấm tiến vào, chỉ thấy Tô Tử Mặc ngồi ở mép giường, mày nhăn lại cùng một chỗ, hình như đang suy nghĩ cái gì.

Tri Họa đưa khăn nóng cho nàng, nhỏ giọng hỏi:"Mới vừa rồi gặp tiểu thư đứng ở trong sân ước chừng nửa canh giờ mới đi, có phải cùng Tô tiểu thư giận dỗi rồi hay không ?"

Tô Tử Mặc lấy khăn tỉ mỉ lau tay, một hồi lâu mới nói:"Ta chỉ sợ mình đã tổn thương Minh nhi".

Tri Họa coi như là người có mắt, sớm nhìn ra giữa các nàng có chút không thích hợp, nghe Tô Tử Mặc nói như vậy, cũng không tốt nói tiếp cái

https://thuviensach.vn

gì, trải xong chăn nệm, mới nói:"Tiểu thư nhà ta luôn luôn vô tâm vô phế, sao có khả năng thương tâm, Tô tiểu thư đừng nghĩ nhiều, không còn sớm nữa, người cũng nghỉ ngơi đi."

Tô Tử Mặc thản nhiên nói:"Ta cũng vậy. Ta sợ Minh nhi chỉ là nhất thời cao hứng rồi nói vậy mà thôi".

Tri Họa mặc dù không biết Chung Minh nói cái gì, nhưng có thể đoán được vài phần, dù sao đi theo Chung Minh đã lâu, biết Chung Minh vốn là người có lời gì cũng không giấu được, xem ra Chung Minh đã gặp khó khăn trước Tô Tử Mặc rồi. Tri Họa vừa giúp Tô Tử Mặc thay quần áo, vừa nói:"Tiểu thư nhà ta tuy có chút tính tình tiểu thư nhưng vẫn là người rất tốt, hơn nữa là người thẳng tính, có cái gì nói cái đó, nàng nói nhất định là lời thật lòng, với cả nàng đã nhận thức chuyện gì đều cố chấp như vậy, chín con trâu cũng không kéo nàng trở lại được".

Tô Tử Mặc cười:"Ngươi thật hiểu biết Minh nhi".

Tri Họa cũng cười nói theo:"Còn có một chuyện sợ là Tô tiểu thư không biết, tiểu thư nhà chúng ta da mặt mỏng, lúc này vừa đi, chỉ sợ vài ngày nữa cũng không dám tới tìm Tô tiểu thư."

Tô Tử Mặc tỏ vẻ ngạc nhiên, cười nói:"Ô, thật đúng là nhìn không ra được".

Tri Họa nói:"Ta biết. Cho nên mới nói trước cho Tô tiểu thư, nếu tiểu thư nhà ta không đến tìm người thì không phải bởi vì còn giận, mà bởi vì không bỏ được mặt mũi, người là khách của chúng ta, trăm ngàn lần đừng để trong lòng." Dừng một chút, tựa hồ lại nghĩ ra cái gì, bĩu môi nói,"Bất quá đối với Tô tiểu thư, có thể sẽ không giống như vậy."

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 33

Lời Tri Họa nói đã ứng nghiệm, Chung Minh thật đúng là trốn tránh Tô Tử Mặc, liên tục ba ngày, trời chưa sáng Chung Minh liền xuất môn, tối đen mới trở về, trừ bỏ đến thăm thương thế của phụ thân, phần lớn thời điểm đều ngốc ở trong phòng, ngay cả ăn cơm, đồ ăn đều đưa đến tận nơi, đừng nói Tô Tử Mặc không quen, mọi người trên dưới Chung phủ cũng đều cảm thấy ngạc nhiên, hiển nhiên Tống Văn Thục cũng không ngoại lệ, đợi cả ngày đến lúc Chung Minh từ bên ngoài trở về, liền gọi nàng vào trong phòng mình,"Mấy ngày nay con sớm ra tối về để làm gì đây?" Tống Văn Thục hỏi Chung Minh, xem sắc mặt nàng còn không tốt, rõ là bộ dáng mang nhiều tâm sự.

Chung Minh đá đá chân bàn, không chút để ý nói:"Không có làm gì a".

Tống Văn Thục tất nhiên không tin, Chung Minh từ nhỏ đến lớn làm không ít chuyện khiến nàng bận tâm, hơn nữa lần trước nhảy hồ sen, tuy rằng chỉ là doạ bóng doạ gió nhưng cũng doạ nàng rớt nửa cái mạng. Mấy ngày nay, Chung Minh cổ cổ quái quái, sao có thể không lo lắng, giọng càng phát ra nhỏ nhẹ:"Con có chuyện gì thì cùng nương nói, đừng làm thêm việc gì ngốc để hù dọa nương."

Trước kia thích biểu ca, Chung Minh cũng không cất giấu, còn đuổi theo phía sau phụ mẫu, làm cho bọn họ nghĩ biện pháp. Hiện tại thích Tô Tử Mặc, lại biến thành bí mật nơi đáy lòng, đương nhiên không phải bởi vì cảm thấy nữ nhân thích nữ nhân là hoang đường, còn chuyện gì có thể hoang đường hơn chuyện nàng chết đi sống lại, nhưng không biết vì sao nàng không muốn nói cho người khác, cũng có thể là vì Tô Tử Mặc, người

https://thuviensach.vn

khác thấy thế nào thì nàng cũng không sao cả, nàng chỉ không muốn Tô Tử Mặc bị phiền nhiễu. Đương nhiên nàng cũng biết, ngày đó thẳng thắn thổ lộ là đã làm khó Tô Tử Mặc, cho nên mấy ngày nay mới trốn tránh Tô Tử Mặc, nàng không biết làm sao để đối mặt, nói ra vậy rồi nên cũng không thể giả bộ như chưa có việc gì được.

Tống Văn Thục hỏi mãi không ra tâm sự của nàng, đành phải đổi biện pháp, nói: "Con cả ngày đều đến khuya mới về nhà, đừng quên Tô Tử Mặc còn ở chỗ chúng ta, nàng là khách nhân, cũng là con mời về, không nên cứ để nàng ở nhà như vậy chứ?" Tống Văn Thục mặc dù không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng ít nhiều cũng đón được có liên quan tới Tô Tử Mặc. Mấy ngày hôm trước, hai người còn không rời nhau, mà mấy ngày nay ngay cả mặt mũi cũng không thấy, còn chuyện gì ngoài việc giữa hai người đã xảy ra vấn đề đâu.

Quả nhiên Chung Minh không nói lời nào, cúi đầu, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Tống Văn Thục thử hỏi:"Hai con cãi nhau ?"

Hơn nửa ngày Chung Minh mới vụng về nói:"Cũng không hẳn".

Cuối cùng đã hỏi ra mấu chốt, Tống Văn Thục nhẹ nhàng thở ra, nói:"Nàng là khách nhân, con là chủ nhân, cho dù là nàng không đúng, con cũng không nên lạnh nhạt nàng." Tống Văn Thục hiểu biết tính tình nữ nhi, nghĩ rằng hai ba câu bất hoà liền làm nổi lên tính xấu.

Thổ lộ bị cự tuyệt căn bản là không có phân đúng sai, Chung Minh chỉ nói:"Minh nhi cũng không phải tiểu hài tử, đạo lý này Minh nhi biết."

Tống Văn Thục hỏi:"Phải không? Con nên biết rằng, con xa lánh nàng như vậy rõ ràng chính là nói cho nàng, con không hy vọng nàng tiếp tục ở nhà chúng ta".

https://thuviensach.vn

Chung Minh bị dọa giật mình, vội vàng nói:"Minh nhi không có ý tứ này."

Tống Văn Thục nói:"Con đặt mình vào hoàn cảnh người khác, nghĩ một chút coi có phải hay không."

Chung Minh chỉ là ngượng ngùng gặp Tô Tử Mặc, không phải muốn đuổi nàng đi, bất quá dù sao cũng là ở nhà nàng, không thấy mặt như vậy xác thực dễ dàng làm cho người ta hiểu lầm.

Tống Văn Thục lại nói:"Hôm nay sáng sớm, Tô Tử Mặc đến nói với ta là nàng muốn trở về, ta tự nhiên hoàn toàn đồng ý, nàng không nói một tiếng đã rời nhà trốn đi, Tống gia không chừng ầm ĩ thành dạng gì không biết. Bất quá người ta là do con mời trở về, ta không làm chủ được, ta cùng nàng nói, đi hay ở thì nàng tự nói với con. Hiện giờ con trở về, nói không chừng nàng đang ở trong phòng con chờ con đó".

Chung Minh thế nào còn ngồi được, đứng dậy muốn rời đi.

Tống Văn Thục giữ chặt nàng hỏi:"Con còn không có nói cho ta biết, mấy ngày nay con rốt cuộc đi đâu ?"

Chung Minh đi không được, đành phải nói:"Không đi đâu cả, chỉ là dạo quanh các cửa tiệm, nương có thể buông tay không?"

Tống Văn Thục ngược lại rất ngạc nhiên, Chung Minh đó giờ chỉ biết xài bạc, chứ cũng không thèm quan tâm bạc từ đâu ra, liền hỏi:"Con đi làm cái gì?"

Chung Minh cũng không che giấu,"Minh nhi chính là đi học hỏi việc buôn bán, trông nom quản lý này kia....".

Tống Văn Thục lại càng không dám tin, Chung Minh sao lại đột nhiên thông suốt? Còn muốn hỏi nàng nghĩ như thế nào, thì đã không thấy bóng

https://thuviensach.vn

người, liền đem tin tức tốt này nói cho Chung Xa Đạt,"Lão Chung a, nữ nhi có tiền đồ, chàng đã có người kế nghiệp."

Chung Xa Đạt cũng cao hứng theo, nói:"Nàng nói với Minh nhi, chờ chân ta khoẻ rồi, ta tự mình dạy nó".

Bất quá Tống Văn Thục còn có chút lo lắng,"Minh nhi nhận thức chữ còn không được đầy đủ, nó có thể học thành tài sao?"

"Thi Trạng Nguyên thì còn cần viết văn chương, chứ việc buôn bán thì cần cái này". Chung Xa Đạt chỉ chỉ vào đầu mình, còn nói,"Hơn nữa hổ phụ vô khuyển tử, nữ nhi của Chung Xa Đạt ta làm sao có thể kém?"

Tống Văn Thục khinh thường,"Lại thiếp vàng lên mặt mình a, sao chàng không nói Minh nhi là do ta sinh, mới thông minh như vậy?"

Chung Xa Đạt cười phụ họa nói: "Được rồi, được rồi, đều là công lao của nàng." Dừng một chút lại nói,"Bởi vậy, chúng ta cũng không nên sinh thêm nữa, ta còn thật sự sợ mình sinh ra một đứa bất hiếu."

Tống Văn Thục cũng nói:"Một Minh nhi thôi đã muốn làm cho ta hao tốn tâm tư, lại thêm một đứa nữa, chỉ sợ ta sẽ già thêm mười tuổi, đến lúc đó thành người già bị chàng ghét bỏ, ủy khuất này ta biết nói với ai, chàng đừng quên, ta trở mặt với người nhà mới có thể theo chàng a".

Chung Xa Đạt vội nói:"phu nhân tốt, nếu mà ta quên chuyện này, chẳng phải là muốn thiên lôi đánh chết hay sao?"

Tống Văn Thục lúc này mới vừa lòng gật đầu, cách đoạn thời gian nàng lại muốn Chung Xa Đạt hướng nàng cam đoan, Tống Văn Thục lại nghĩ tới một chuyện, nói:"Ta thấy Minh nhi sau khi trở về thì không đề cập tới chuyện Tuấn Kiệt nữa, sợ là đã buông xuống, muốn hay không nhờ người mai mối cho nó, làm cho nó hoàn toàn chết tâm tư này? Tô Tử Mặc ở chỗ chúng ta không bao lâu, hôm nay còn nói với ta muốn rời đi, Minh nhi

https://thuviensach.vn

không nên cùng nàng hồi kinh ." Ở Tống phủ đoạn ngày, không ít lần bị Mã Nguyệt Nga xem thường, nàng là người sĩ diện, năm đó buông lời tàn nhẫn đoạn tuyệt với Tống gia, lần này vì Chung Minh trở về đã là mất hết mặt mũi, làm gì để cho người xem thường nữa chứ.

Chung Xa Đạt trầm tư một hồi, gia nghiệp hắn to lớn, không phải Chung Minh nói một câu chuyển nhà đến kinh thành là có thể lập tức dời đi.

Chung Minh còn chưa có quay về sân, rất xa đã nhìn thấy Tri Họa đứng ở cửa hết nhìn đông tới nhìn tây, Tri Họa cũng thấy được nàng, vội chạy tới, thở gấp nói: "Đại tiểu thư của ta ơi, cuối cùng người đã trở lại, biểu thiếu nãi nãi đều chờ người cả ngày nay".

Chung Minh càng nóng nảy, bởi vì nóng vội, lúc sải bước vào cửa bị vấp, lảo đảo một cái suýt nữa quỳ gối trước mặt Tô Tử Mặc.

Tô Tử Mặc vội vàng giơ tay nâng nàng dậy, cười nói:"Vừa thấy mặt liền hành lễ lớn như vậy với ta, có phải muội cảm thấy có lỗi với ta hay không?"

Chung Minh bị nàng trêu ghẹo mặt đỏ lên, không kịp để ý chỉ vội vã hỏi:"Nương ta nói ngươi phải đi?"

Tô Tử Mặc buông nàng ra, ngồi trước bàn, chậm rãi nói:"Đúng vậy, ta đi ra cũng không ít ngày rồi".

Chung Minh giơ sáu đầu ngón tay, sau đó nói:"Ngươi mới đến sáu ngày mà thôi."

Tô Tử Mặc ngẩng đầu nhìn nàng:"Vậy sao? Mấy ngày nay đợi ở trong phòng không có đi đâu, lại không có người nói chuyện, ta còn tưởng đã qua lâu rồi".

https://thuviensach.vn

Chung Minh biết nàng đang thầm oán chính mình, mà nói chuyện tự nhiên như giữa các nàng cũng chưa có xảy ra chuyện gì, đành phải theo lời của nàng nói:"mấy ngày nay ta cùng các chưởng quầy trong điếm học làm ăn buôn bán, làm ngươi chờ đợi, là ta không đúng."

Tô Tử Mặc ra vẻ đã hiểu rõ, "Thì ra là thế, ta còn nghĩ mình nói sai cái gì đắc tội với muội, nên mỗi ngày đều trốn tránh ta."

"Không có, ta nào có, ta ước gì mỗi ngày đều cùng một chỗ với ngươi...." Nói lỡ miệng, Chung Minh ho khan hai tiếng che giấu, sau đó nói,"Ngươi tới nơi này, ngoại trừ đi Thiệu gia nghe diễn xướng thì nơi nào cũng chưa có đi qua, sao có thể trở về chứ".

"Ta cũng muốn tự mình đi ra ngoài dạo, đáng tiếc nhân sinh không quen." Trong lời Tô Tử Mặc nói có mang theo vài phần oán giận.

Chung Minh vội nói:"Ta cùng ngươi đi, ngươi muốn đi đâu ta đều cùng ngươi.".

Tô Tử Mặc nói:"Muội đừng có miễn cưỡng nha".

Chung Minh cam đoan nói:"Sẽ không, ta cầu còn không được nữa là".

Tô Tử Mặc gật đầu, nói:"Tốt lắm, ta nghe nói ở nơi này có kỳ thi hội, tài tử giai nhân cách một đoạn ngày đều tụ ở đây ngâm đối thơ ca, ngày mai vừa lúc cũng có, muội liền dẫn ta đến đó giúp vui đi."

Chung Minh có chút há hốc mồm, nàng vẫn là lần đầu tiên nghe nói nơi này có thi hội, lại càng không biết ở đâu tổ chức, nàng ghét nhất là mấy vụ thi thố chữ nghĩa này, nhưng không muốn làm cho Tô Tử Mặc khinh thường nàng, cho nên trước hết đáp ứng đã, rồi đi hỏi thăm sau.

Tô Tử Mặc giống như vô tình nói:"Ta là nghe Thiệu cô nương nói".

https://thuviensach.vn

Chung Minh hiển nhiên không dự đoán được, hỏi:"Chuyện khi nào?"

Tô Tử Mặc nói:"Chính là hai ngày trước, Thiệu cô nương tới tìm muội. Nhưng muội không ở đây, nên nàng hàn huyên với ta một lát rồi nói đến chuyện này."

Chung Minh nghe ra ý tứ, cau mày nói:"Nói như vậy ngày mai nàng ấy cũng đi?"

Tô Tử Mặc gật đầu nói:"Hẹn xong rồi, sáng mai nàng tới đón ta."

Chung Minh không phản đối, vậy mà Tô Tử Mặc nói nhân sinh không quen, rõ ràng đã hẹn với Thiệu Thi Dung, cho dù nàng không đồng ý, ngày mai Tô Tử Mặc cũng sẽ đi, đồng thời càng thêm phiền chán Thiệu Thi Dung, như thế nào nơi nơi đều có nàng ta, nghĩ đến thi hội ngày mai, nàng hoàn toàn không hiểu biết, đi thì đi nhưng đừng để mất mặt xấu hổ mới tốt.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 34: Thi Hội

Quả nhiên sáng sớm Thiệu Thi Dung liền xuất hiện ở cửa Chung phủ, sắc mặt Chung Minh không được tốt lắm, thứ nhất là giận Thiệu Thi Dung âm hồn không tiêu tan, thứ hai là giận nàng tự chủ trương. Tô Tử Mặc đến nơi này, hai lần đều là do Thiệu Thi Dung đề xuất, một lần là nghe diễn xướng, lần này lại đi thi hội cái gì, nói không quá còn tưởng Tô Tử Mặc là Thiệu Thi Dung mời trở về. Thiệu Thi Dung tự nhiên quá mức ân cần, còn nàng thì cố tình xa lánh Tô Tử Mặc vài ngày, nếu mà so ra, không biết Tô Tử Mặc trong lòng sẽ nghĩ cái gì, Chung Minh mặc dù mất hứng, cũng chỉ có thể đi theo, Thiệu Thi Dung nhìn nàng giống như đang nhìn khỉ, ngạc nhiên nói:"Chung Minh, ngươi đến đây là để uống trà ăn điểm tâm sao?" Chung Minh làm sao không nghe ra ngụ ý, đây rõ là cười nàng trong bụng không biết chữ cũng đi theo giúp vui, nhưng lại nén giận không cùng Thiệu Thi Dung đấu võ mồm, Thiệu Thi Dung cùng Tô Tử Mặc đều cảm thấy ngạc nhiên, Chung Minh kỳ thật có đạo lý của nàng, Thiệu Thi Dung năm lần bảy lượt đều đối tốt với Tô Tử Mặc không biết có tâm tư gì hay không, nàng nên đề phòng một chút.

Lần thi này là công tử của Tương viên ngoại khởi xướng, địa điểm thiết lập tại trang viên của Tương viên ngoại. Bên trong có hòn non bộ, bồn phun nước, hoa cỏ cây cối, là một nơi rất đẹp, lúc mấy người Chung Minh đến thì đã có không ít người đến đây, có nhóm ở hành lang, có nhóm ở thuỷ đình, năm ba người tụ cùng một chỗ, thấp giọng bàn luận này kia, trên bàn còn có hoa quả làm điểm tâm cùng mấy bình rượu lớn, từ xa đã nghe đến mùi rượu, Chung Minh không biết làm thơ, nhưng là người uống rượu có

https://thuviensach.vn

nghề, mặc kệ là rượu gì, cất được bao nhiêu năm, mũi nàng vừa nghe qua đều có thể biết được, Chung Minh hít thật sâu một hơi trong không khí.

Tô Tử Mặc không rõ cho nên hỏi nàng:"Làm sao vậy?"

Chung Minh nói:"Rượu Sơn Tây, ít nhất hai mươi năm."

Tô Tử Mặc thích thú nói:"Ô, muội mới nghe thấy một chút đã biết sao?"

Chung Minh đắc ý nói:"Đó là đương nhiên."

Tô Tử Mặc cười khen:"Thật có bản lĩnh a".

Thiệu Thi Dung lại bật cười ra tiếng.

Chung Minh trừng mắt nhìn nàng,"Ngươi cười cái gì?"

Thiệu Thi Dung nói:"Khi nào mà sống phóng túng cũng trở thành bản lĩnh rồi."

Thật vất vả mới có mặt mũi trước Tô Tử Mặc, lại bị Thiệu Thi Dung cười nhạo, Chung Minh nhịn suốt một đường nhưng rốt cuộc cũng nhịn không được, tức giận nói:"Thiệu Thi Dung, ta cũng không chiếm lấy phần mộ tổ tiên của nhà ngươi, sao ngươi cứ khắp nơi theo ta đối nghịch?"

Các nàng đấu võ mồm quen rồi nhưng Thiệu Thi Dung không dự đoán được Chung Minh lại trở mặt, nhất thời có chút xấu hổ, vừa vặn chủ nhân là Tương công tử lại đây nghênh đón các nàng, mới giải vây được cho Thiệu Thi Dung.

Tô Tử Mặc nhỏ giọng nói với Chung Minh:"Thiệu cô nương nói giỡn với muội mà thôi, sao coi là thật được."

Chung Minh lại lớn tiếng nói:"Nàng chính là cố ý tổn thương ta, không biết làm thơ thì sao, không làm thơ thì không thể đến đây?"

https://thuviensach.vn

Tương công tử vội vàng tiếp lời:"Có thể, đương nhiên có thể, hoan nghênh tới đây".

Chung Minh cũng không buông tha, "Vậy sao ta không nhận được thiệp mời?"

Tương công tử cười đến có chút xấu hổ, trước kia thật ra có gửi thiệp mời, nhưng đại tiểu thư lại khinh thường không đến, hôm nay người tới là khách, tự nhiên không tốt cùng nàng lôi chuyện cũ ra, hơn nữa có thêm mỹ nữ, trong chốc lát đối thơ có thể có thêm cảm hứng, nhìn thấy Tô Tử Mặc bên cạnh, chỉ cảm thấy khí chất ưu tú, cũng không dám chậm trễ, sau khi dẫn các nàng ngồi xuống, mới cẩn thận dò hỏi:"Vị tiểu thư này nhìn lạ mắt, không giống là người nơi này."

Chung Minh vừa muốn giới thiệu, Thiệu Thi Dung lại tranh lời nàng, cười nói:"Vị này là Tô tỷ tỷ, biểu tẩu của Chung Minh, danh hoa có chủ, Tương công tử sẽ không có ý định gì đấy chứ".

Tương công tử vội nói:"Không dám không dám, hoan nghênh hoan nghênh."

Bởi vậy Chung Minh ngược lại cũng không tiện nói thêm cái gì nữa, chỉ là bất mãn Thiệu Thi Dung tránh nặng tìm nhẹ giới thiệu Tô Tử Mặc, rõ ràng xuất thân của Tô Tử Mặc có thể làm cho người ta ngưỡng mộ hơn, xem Thiệu Huyện lệnh là biết, chẳng những cúi đầu khom lưng với Tô Tử Mặc mà thiếu điều còn muốn quỳ lạy.

Tô Tử Mặc thì không sao cả, cười cười nói:"Ta cùng Minh nhi không mời mà đến, quấy rầy Tương công tử rồi."

Thốt ra lời này, Chung Minh liền cao hứng, Tô Tử Mặc là Thiệu Thi Dung tới cửa mời, Tô Tử Mặc lại nói là cùng nàng đến, Thiệu Thi Dung vừa rồi châm chọc nàng, hiển nhiên là Tô Tử Mặc đang nói giúp nàng.

https://thuviensach.vn

Tương công tử tự lại khách khí một phen, Thiệu Thi Dung thì không nói tiếp, cũng càng ngày càng không dám khinh thường Tô Tử Mặc, lời Tô Tử Mặc nói nhẹ nhàng bâng quơ, nhưng luôn ẩn giấu ý tứ sâu xa.

Thi hội không có giới hạn người nào, tự nhiên cũng có không ít tiểu thư khuê các tới đây, có thể làm cho nữ nhân đọc sách nhận thức chữ phần lớn đều là con nhà phú quý, trước khi mấy người Chung Minh tới, các tiểu thư kia còn có chút cảm giác là mình vượt trội, khi công tử thư sinh cùng các nàng thân cận, các nàng nhìn người đều là bằng ánh mắt hướng lên trời, mà sau khi mấy người Chung Minh đến đây, một chút cũng đều so không bằng, xét về mỹ mạo không bằng Chung Minh, so khí chất thì không hơn Tô Tử Mặc, mà Thiệu Thi Dung là Huyện thái gia khuê nữ, còn là tài nữ có tiếng ở Thương Đồng trấn, đương nhiên đây cũng là lý do Thiệu Thi Dung mời Tô Tử Mặc tham gia thi hội. Nàng chỉ biết Tô Tử Mặc xuất thân tốt, chứ không biết ở kinh thành thì tri thức của Tô Tử Mặc còn được nhiều người biết đến hơn là thân thế của nàng.

Khi Tô Tử Mặc mười sáu tuổi, Tô Hầu gia là giám khảo khoa thi năm ấy, Tô Hầu gia cũng có nghĩ qua muốn kiểm tra Tô Tử Mặc, liền để cho nàng cũng làm một thiên văn chương. Sau khi viết xong, Tô Hầu gia sợ Tô Tử Mặc là nữ nhi của mình, thẩm duyệt sẽ có bất công, liền che tên lại, lén giao cho đương triều Trương Tể tướng, Trương tướng đọc xong, liên tục vỗ bàn nói tốt lắm, còn nói có thể nằm trong tam giáp*, sẽ trình lên cho đương kim Thánh Thượng phê duyệt, Tô Hầu gia vội vàng ngăn hắn lại, nói ra tình hình thực tế, Trương tướng nghe xong, lại thở dài liên tục, đáng tiếc nữ nhân không thể làm quan, triều đình thiếu người tài làm trụ cột quốc gia, Tô Hầu gia mặc dù lần nữa thỉnh cầu Trương tướng không cần đem việc này nói ra, nhưng không lâu vẫn là truyền ra ngoài, cả triều đều biết, phía dưới còn tặng riêng cho Tô Tử Mặc danh hiệu nữ Trạng Nguyên, đừng nói Thiệu Thi Dung không biết, ngay cả Chung Minh cũng không rõ ràng chuyện này, chỉ biết Tô Tử Mặc là một đại tài nữ nổi danh mà thôi.

https://thuviensach.vn

<* ở khoa cử, thi tiến sĩ chia làm nhất giáp, nhị giáp, tam giáp để chia hơn kém, cho nên bảng tiến sĩ gọi là giáp bảng. Nhất giáp có ba bậc: trạng nguyên, bảng nhãn, thám hoa>

Sau khi mọi người đến đông đủ, dưới sự chủ trì của Tương công tử, thi hội bắt đầu. Hiện thời là cuối mùa thu, đúng là mùa tốt để thưởng thức thịt cua, Tương công tử phân phó người hầu mang cua lên, lại có rượu ngon, sau đó mới nói chủ đề hôm nay, chính là lấy mùa thu làm đề tài, không giới hạn cảnh, không giới hạn vật, chỉ cần có liên quan tới mùa thu, cũng không giới hạn âm vận, có thể là ngũ ngôn tuyệt cú, cũng có thể là thất tự luật thơ, yêu cầu duy nhất chính là mỗi người làm ít nhất ba bài, đương nhiên nhiều hơn càng tốt. Hôm nay có nhiều người, Tương công tử dâng ra phần thưởng là một trong tứ đại nghiên mực, Tương công tử nói đây là nghiên mực của một đại thi nhân tiền triều, không những vô giá, mà còn có ý nghĩa phi thường, mọi người nghe xong đều nóng lòng muốn thử, duy chỉ có Chung Minh là không hứng thú, nói nói một chút đã rót được ba chén rượu.

Có người nhìn không ra được thân thế Chung Minh, chỉ cảm thấy Chung Minh có diện mạo xuất chúng, có thể tới nơi này khẳng định cũng có chút chữ nghĩa, liền vuốt mông ngựa nói: "Vừa thấy tiểu thư đã biết tài mạo song toàn, chờ chút nữa thì tiểu sinh có thể vinh dự đọc qua tác phẩm đặc sắc của tiểu thư hay không?"

Chung Minh ngại hắn tiếp cận gần quá, chán ghét phất phất tay, tựa như đang đuổi ruồi bọ, sau đó bóp chặt đồ kẹp cua nói: "Bà đây không biết chữ, muốn tác phẩm xuất sắc thì tìm người khác đi."

Thiệu Thi Dung bên cạnh cười đến thiếu chút nữa không thở nổi, Tô Tử Mặc cũng mang vẻ mặt tươi cười, thư sinh kia mặt xám như tro, căn bản chỉ là cùng người ta đánh đố mới qua đây, sau khi trở về tất nhiên bị một phen cười nhạo.

https://thuviensach.vn

Chỉ chốc lát sau mọi người liền tản ra, ai cũng đều tìm kiếm địa phương có thể tạo cảm hứng sáng tác cho mình, Thiệu Thi Dung tất nhiên cũng không ngoại lệ, Chung Minh là tới ăn uống nên nàng mặc kệ, nhưng thấy Tô Tử Mặc cũng vẫn ngồi bất động như vậy, còn giúp Chung Minh lột cua, lột xong còn chấm vào giấm chua rồi đưa đến miệng Chung Minh, Chung Minh cũng thật tự nhiên há mồm ăn, Thiệu Thi Dung cảm thấy vô cùng chướng mắt, bình phục một ít rồi, mới cười nói: "Đừng nói là Tô tỷ tỷ cũng giống như Chung Minh, đều không biết chữ a?"

Chung Minh giành nói:"Đừng coi khinh người, Mặc tỷ tỷ là khinh thường cùng các ngươi chơi đùa".

Tô Tử Mặc vội ngăn nàng lại, cười nói với Thiệu Thi Dung:"Không phải cho tới một canh giờ sao, còn sớm, không vội, ngươi đi trước đi, ta ở đây cùng Minh nhi là tốt rồi.".

Thiệu Thi Dung chỉ có thể âm thầm giậm chân, bất đắc dĩ rời đi, trong lòng lại nảy sinh ác ý, nhất định viết ra bài thơ thật hay, ít nhất phải hơn Tô Tử Mặc, làm cho Chung Minh nhìn thấy nàng mới là tốt đẹp.

Thiệu Thi Dung đi rồi, Chung Minh bắt đầu trở nên không được tự nhiên, động tác Tô Tử Mặc đút nàng ăn thịt cua vô cùng thân thiết làm cho nàng lầm tưởng rằng Tô Tử Mặc đã tiếp nhận nàng rồi.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 35: Yêu Thích

"Mặc tỷ tỷ, ngươi cứ bận rộn đi, không cần theo giúp ta, ta một người cũng chơi đùa được, bên kia có cái cần câu, ta đi câu cá đây". Khi Chung Minh nói lời này, vẫn cúi đầu, không dám nhìn Tô Tử Mặc, sau khi nói xong liền đứng dậy bước đi.

Tô Tử Mặc gọi nàng lại:"Minh nhi, chờ một chút." Sau đó chuyển đến phía trước nàng, cùng nàng mặt đối mặt, nhìn Chung Minh, khẳng định nói,"Muội là cố ý tránh ta."

Chung Minh nhìn lại ánh mắt của nàng một chút rồi tránh đi, đá hòn đá nhỏ nói:"Ta nào có."

"Chính là bởi vì lời nói ngày hôm đó sao?" Tô Tử Mặc hỏi.

Bối rối chợt loé qua, Chung Minh nhỏ giọng nói:"Đương nhiên không phải, chuyện ngày đó ta đều đã quên." Mà bộ dáng của nàng rõ ràng đang nói cho Tô Tử Mặc biết nàng nghĩ một đằng nói một nẻo.

Chỉ nghe Tô Tử Mặc nói:"Ta cũng đoán là như vậy, ta biết muội là nhất thời cao hứng mà thôi, cho nên cũng không để trong lòng, chúng ta lại giống trước kia đi, ta không thích muội né tránh ta."

Chung Minh nghe lời này cũng không biết nên buồn hay vui, vui là Tô Tử Mặc không cùng nàng lạnh nhạt, buồn là Tô Tử Mặc đối nàng quả nhiên một chút cũng không có ý tứ khác, băn khoăn một hồi liền giống như người không có việc gì, phụ họa nói:"Ừ, lại giống như trước kia". Nhưng trong lòng lại có bao nhiêu buồn bã nói không nên lời.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc cầm lấy cần câu, xách thùng gỗ, nói:"Đi, ta cùng muội đi câu cá." Nói xong còn bước đi trước, hướng đến bờ sông.

Chung Minh bất đắc dĩ đành phải theo ở phía sau, ngay cả cơ hội một mình thương tâm, Tô Tử Mặc cũng không chừa cho nàng, nhìn Tô Tử Mặc mắc mồi câu, vội vàng nói:"Mồi câu tanh lắm, vẫn là để cho ta làm đi, tay ngươi còn phải viết chữ mà."

Tô Tử Mặc không tranh cùng nàng, ngồi xuống một tảng đá lớn khác, chụm hai chân lại, cánh tay ôm đầu gối, xoay qua nhìn Chung Minh, Chung Minh đang gắn mồi câu, đôi tay trắng nõn thon dài thuần thục đem mồi câu gắn vào lưỡi câu, sau khi vung cần câu thì ngồi nghiêm chỉnh, tập trung nhìn mặt nước. Tô Tử Mặc vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy bộ dáng làm việc thật sự của Chung Minh, hoàn toàn bất đồng với tính tình hấp tấp thường ngày, quả nhiên là "tĩnh nhược xử nữ, động nhược thoát thố"*, ngay cả phong cảnh cũng bị thất sắc trước dung mạo tuyệt hảo kia, Tô Tử Mặc một tay chống cằm, có chút đăm chiêu nhìn Chung Minh.

<* Xuất phát từ binh pháp tôn tử, trước thì im lìm bất động như xử nữ, khiến địch chủ quan tiến vào trận địa, sau đó hành động cực nhanh khiến địch không kịp trở tay. Dần dần, dùng để chỉ vẻ đẹp ôn nhu kín đáo, thanh tĩnh bình ổn của thiếu nữ chưa xuất giá.>

Chung Minh chỉ lo nhìn chằm chằm cái phao, không biết Tô Tử Mặc đang đánh giá nàng, khi câu cá Chung Minh thần kỳ chú tâm, theo như Tống Văn Thục nói, nếu Chung Minh mà đem định lực lúc câu cá dùng cho việc đọc sách học chữ, nói không chừng có thể đi thi Trạng Nguyên, Chung Minh có thể ngồi câu cá suốt một buổi chiều mà không chê buồn chán, dựa theo tính tình của nàng thì thật sự là hiếm có.

Nước lạnh nên cá cũng đều giấu ở đáy nước, ước chừng qua một nén nhang, Chung Minh mới câu được một con, sau khi câu lên, chỉ cong cong

https://thuviensach.vn

khoé môi, rồi để cá vào trong thùng, tiếp tục ngồi câu, Tô Tử Mặc ở một bên cũng không quấy rầy nàng, liền như vậy lẳng lặng nhìn.

Thiệu Thi Dung viết xong bài thơ, ngẩng đầu phát hiện Chung Minh cùng Tô Tử Mặc đã không còn ở trong lương đình, nàng đương nhiên biết sở thích của Chung Minh, tìm ra bờ sông, quả nhiên nhìn thấy Chung Minh đang câu cá, mà Tô Tử Mặc thì ngồi ở một bên cùng nàng, mặc dù không thấy các nàng cười nói cái gì, nhưng một màn này cũng đã đủ làm cho Thiệu Thi Dung sinh lòng ghen tị, bởi vì khi Chung Minh câu cá, chưa bao giờ cho bất luận kẻ nào tới gần.

Phao bị kéo nặng, Chung Minh trong lòng vui vẻ tính giật cần câu, chợt nghe một thanh âm:"Nguyên lai các ngươi ở đây!" Dây kéo lên liền trống không, có thể tưởng tượng được tâm tình Chung Minh lúc này là thế nào, nàng quay đầu lại, nhìn chằm chằm Thiệu Thi Dung, ánh mắt âm trầm như có thể giết người, Thiệu Thi Dung không khỏi rùng mình một cái.

Tô Tử Mặc đẩy nhẹ vai Chung Minh, nhỏ giọng trách:"sao lại bày ra bộ dáng như muốn ăn thịt người thế kia, doạ đến Thiệu cô nương".

Thiệu Thi Dung giả bộ như không thèm để ý, nói:"Ta cũng đâu phải muốn vậy, không phải là dọa chạy một con cá thôi sao, chút nữa ta mua mười cân cá đưa đến Chung phủ cho ngươi." Nhìn thoáng qua đám cá nhỏ trong thùng, lại nói,"Cam đoan là lớn hơn cá của ngươi câu được".

Chung Minh hít sâu một hơi, áp chế cơn tức, mới nói:"Hôm nay ta nể Mặc tỷ tỷ, không so đo với ngươi, nếu có lần sau, ta không để yên cho ngươi." Nói xong, xách thùng lên, đem bảy tám con cá mới câu được đổ lại vào trong nước, nàng câu cá chỉ vì hưởng thụ quá trình câu chứ không phải để về nấu canh, càng không quan tâm là cá lớn hay cá bé, nhấc cần câu lên, mang theo cái thùng, lướt qua mặt Thiệu Thi Dung.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc nhìn xem hiểu được, chỉ cùng Thiệu Thi Dung nói:"Tính tình của Minh nhi, ngươi không cần để trong lòng".

Thiệu Thi Dung đương nhiên biết tính cách Chung Minh thế nào, trước kia Chung Minh mặc dù cùng nàng cãi nhau, nhưng rất ít khi ác ngôn, ngẫu nhiên còn có thể cùng nhau trò chuyện trong hoà bình, nếu không nàng cũng sẽ không luyến tiếc mà buông tay, từ khi có thêm Tô Tử Mặc, Chung Minh tựa hồ bắt đầu chán ghét nàng, không thèm cùng nàng nói qua một câu, cho dù tính nàng rất nhẫn nại, nhưng không muốn che giấu cái gì trước mặt Tô Tử Mặc, khẩu khí không tốt nói:"Ta cùng Chung Minh từ nhỏ liền nhận thức, nàng tính tình thế nào, ta rõ ràng hơn là ngươi". Ngụ ý, không cần ngươi lắm miệng.

Tô Tử Mặc nghe được địch ý trong lời nói, không giận cũng không nói gì, chỉ cười cười rồi bước đi.

Thiệu Thi Dung nắm chặt tay lại đánh vào cây bông*, tức giận cả người không tuôn ra được, thật là nghẹn khuất, chẳng lẽ đây là điều hấp dẫn Chung Minh?

<* cây quả to như quả đào, trong quả có bông dùng làm chăn đệm>

Cát trong phễu đã muốn chảy xuống hết, đa số mọi người đều theo yêu cầu làm thơ xong rồi, có người linh cảm tốt, một hơi viết xuống bảy tám bài, ai chưa viết xong thì càng phấn khởi vội vàng viết, chỉ có duy nhất Tô Tử Mặc giờ này mới chậm rì rì tìm giấy bút, Thiệu Thi Dung không tin chỉ trong một nén nhang nàng có thể viết xong, trừ phi nàng là Tào Thực bảy bước làm thơ. Thiệu Thi Dung ôm cánh tay ý định đứng xem kịch vui.

Không nghĩ sau khi Tô Tử Mặc tìm được giấy bút, lại đưa cho Chung Minh, nói:"Ta đọc cho muội viết, khỏi làm cho người ta chê cười, nói muội chỉ là đến đây ăn uống".

https://thuviensach.vn

Chung Minh tất nhiên là hoảng sợ, nàng nhìn quanh bốn phía, sau đó nhỏ giọng nói với Tô Tử Mặc:"Ta vừa rồi nói không biết chữ là dối gạt người, nhưng chữ ta viết thật rất xấu, có mấy chữ ta còn không nhận ra được, lần trước ở nhà ngươi bình tranh chữ, đó là vì ta tin mồm mép của mình có thể bịa chuyện lừa được ngươi, ta hoàn toàn không biết, ta không thể để ngươi bị mất mặt ở đây".

Tô Tử Mặc cười nói:"Muội yên tâm, ta chỉ dùng những chữ muội có thể nhận thức, đừng lo chữ khó coi, chỉ cần có thể viết là được".

Chung Minh vẫn do dự,"Thật sự có thể?"

Tô Tử Mặc gật đầu,"Ta nói có thể là có thể."

Được Tô Tử Mặc khẳng định như thế, đừng nói viết chữ, cho dù kêu nàng làm chuyện khó khăn hơn thì mặt mày nàng cũng không nhăn một chút, vén tay áo lên, nói:"Được, vậy ta đây liền thử xem."

Tô Tử Mặc thấy nàng đứng ở nơi đó thân thể cứng ngắc, tư thế kia không giống như muốn viết chữ, mà như là muốn cùng người đánh nhau, cười cười, kéo cái ghế ra để cho nàng ngồi, nhẹ nhàng nói:"Đừng khẩn trương, tùy ý viết, viết tốt thì ta mang về dán lên tường".

Chung Minh áp lực càng lớn hơn , lộ ra nụ cười khó coi,"Cái này thật đúng là một câu chuyện hài không đáng cười chút nào".

Tô Tử Mặc không thèm nhắc lại, trầm ngâm một lát, từ từ thì thầm:

"Hoàng hôn vũ lạc nhất trì thu,

vãn lai phong hướng vạn cổ sầu.

Bất yếm phù sinh duy thị mộng,

duyến cầu bán thế đãn vô trù.

https://thuviensach.vn

Nhất tần nhất tiếu nhất thương bi,

nhất sinh si mê nhất thế tuý.

Nhất tha nhất thán nhất luân hồi,

nhất thốn tương tư nhất thốn khôi...."

< chẹp, đây là bài dịch, cho các bạn hiểu nghĩa, nhưng không thể nào hay theo kiểu chơi chữ như bản tiếng hán a, bất quá hy vọng là đọc thuận tai :)

"Hoàng hôn mưa rơi xuống hồ thu,

cơn gió thổi muộn sầu muôn thuở.

Đời người phù du như giấc mộng,

cầu duyên hơn nửa nào có ai.

Mày nhăn cười mỉm đầy bi thương,

một kiếp si mê cả đời say.

Đau thương than thở cũng luân hồi,

Một tấc tương tư một tấc tro..." >

Có không ít người đến vây quanh các nàng để xem náo nhiệt, xem thế cũng đủ biết rồi, chẳng những liền mạch lưu loát, hơn nữa mỗi từ mỗi câu đều tuyệt đẹp, làm cho người ta có vô hạn dư vị, có người than thở không cam tâm bái phục, có người thầm nhìn Tô Tử Mặc với ánh mắt ái mộ, cũng có người lén nói thầm, từ khi nào Thương Đồng trấn có một nữ tử tài mạo song toàn như vậy.

Chung Minh mặc dù không hiểu thơ văn lắm, nhưng cũng có đọc qua không ít, không làm thơ thì cũng có thể ngâm thơ, hơn nữa nhìn biểu tình

https://thuviensach.vn

khoa trương của những người vây quanh, cũng biết Tô Tử Mặc nhất định làm vô cùng tốt, trong lòng cũng trở nên đắc ý.

Thiệu Thi Dung hiển nhiên là xem nhẹ Tô Tử Mặc, quay đầu nhìn lại bài thơ chính mình dụng tâm viết, oán hận xé nát.

Tô Tử Mặc làm thơ cũng không phải vì đoạt giải nhất, nàng cầm lấy bài viết của Chung Minh, mặc dù chữ viết không được tốt lắm, nhưng cũng là viết ngay ngắn trật tự.

Tương công tử muốn giữ lại bài thơ của Tô Tử Mặc, đã thấy nàng gấp vài cái, để vào trong cổ tay áo, Tô Tử Mặc cười nói:"Ta bất quá là muốn góp vui thôi, ngàn vạn lần đừng tính ta vào, sẽ không quấy rầy mọi người". Nói xong liền kéo tay Chung Minh đi ra khỏi lương đình.

Chung Minh cũng không nguyện ý nhìn thấy các nam nhân kia, người người dùng ánh mắt háo sắc nhìn chằm chằm Tô Tử Mặc, còn nói:"Quay về ta sẽ mua cho ngươi một cái nghiên mực còn đắc tiền và tốt hơn cái của bọn hắn nhiều".

Tô Tử Mặc lắc đầu, nói:"Ta viết thơ liền cùng đạo lý với việc muội câu cá".

Chung Minh nhớ tới mới vừa rồi Thiệu Thi Dung dọa cá của nàng chạy mất, lại nói muốn mua cá cho nàng, nguyên lai nàng cũng hiểu lầm ý tứ Tô Tử Mặc, vụng trộm le lưỡi một cái.

Thi hội còn chưa có chấm dứt, không tiện rời khỏi, Tô Tử Mặc liền đưa ra chủ ý muốn đi dạo trong hoa viên, Chung Minh tự nhiên đồng ý, hai người đi tới phía trước, lại không biết Thiệu Thi Dung vẫn xa xa đi theo các nàng, khi thấy các nàng đi lên cầu gỗ, đột nhiên lớn gan nảy sinh ác ý, xông lên trước va chạm mạnh vào Tô Tử Mặc, chợt nghe "Ùm" một tiếng, Tô Tử Mặc rơi vào trong nước.....

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 36: Rơi Xuống Nước

Tô Tử Mặc rơi xuống nước, Chung Minh sửng sốt trong chốc lát mới kịp phản ứng, lập tức nhảy theo vào trong nước, Tô Tử Mặc không biết bơi, uống mấy ngụm nước, đạp nước vài cái liền chìm xuống dưới đáy, Chung Minh thật ra lại biết bơi, khổ nỗi nước sông lạnh như băng, làm tay chân đông lạnh không duỗi ra được, mất thật nhiều công sức mới mang Tô Tử Mặc lên bờ được.

Chung Minh không quan tâm đến mình, chỉ lo lắng hỏi Tô Tử Mặc thế nào.

Sắc mặt Tô Tử Mặc tím tái, tay chân run run, nước theo tóc nhỏ từng giọt xuống, nàng cơ hồ nói không ra lời, hơn nửa ngày mới thốt ra một chữ:"Lạnh."

Cả người Chung Minh cũng ướt sũng, dùng sức ôm nàng vào trong lòng, nói:"Lập tức không lạnh ."

Chuyện cứu người rơi xuống nước biến thành động tĩnh rất lớn, mọi người trong hoa viên đều biết, nữ nhân rơi xuống nước khá bất tiện, cũng chỉ có chủ nhân là Tương công tử lại đây ân cần thăm hỏi một phen, Tri Họa theo trong xe ngựa cầm áo choàng quàng lên người hai nàng.

Thiệu Thi Dung còn đứng trên cầu gỗ, cả người đều choáng váng, mới vừa rồi cũng không biết bị làm sao, đột nhiên đầu nóng lên, liền lỗ mãng, là nàng ghen tị Tô Tử Mặc, nhưng không hề muốn đả thương nàng, trong lòng hối hận không thôi, nhìn Chung Minh khẩn trương vì Tô Tử Mặc, liền biết trong lòng Chung Minh, Tô Tử Mặc rất quan trọng, người là do nàng đẩy,

https://thuviensach.vn

sợ là Chung Minh sẽ hận nàng đến chết, trong lòng mặc dù nghĩ như vậy, vẫn là đi đến trước mặt các nàng, thật thành khẩn nói lời xin lỗi:"Thật xin lỗi."

Chung Minh giao Tô Tử Mặc cho Tri Họa, dùng lực đẩy Thiệu Thi Dung thật mạnh, kích động chất vấn:"Ngươi điên rồi sao!"

Thiệu Thi Dung bị nàng đẩy một cái lảo đảo, sau khi đứng vững, lại cúi đầu nói:"Ta không phải cố ý".

Chung Minh lớn tiếng nói:"Ngươi không phải cố ý, không lẽ là Mặc tỷ tỷ tự nhảy xuống? Ngươi chính là cố ý, ngươi cố tình hại Mặc tỷ tỷ!"

Thiệu Thi Dung căn bản còn cảm thấy áy náy, bị Chung Minh kêu gào trách móc như vậy, cũng phát cáu lên, lớn tiếng nói:"Ta cùng nàng không thù không oán, ta vì cái gì phải hại nàng?"

Chung Minh cũng nghĩ không thông Thiệu Thi Dung vì lý do gì mà làm như vậy, nhưng người thật là do nàng đẩy, nàng cùng Tô Tử Mặc đi trên cầu gỗ rất tốt, nếu không có Thiệu Thi Dung đụng phải Tô Tử Mặc, thì Tô Tử Mặc cũng sẽ không rớt xuống sông, tức giận nói:"Đó là bởi vì ngươi ghen tị nàng! Ngươi ghen tị dáng vẻ nàng xinh đẹp, học vấn cao, xuất thân tốt, ngươi cảm thấy mọi thứ không bằng nàng, cho nên ngươi mới ra tay ác độc".

Thiệu Thi Dung bị Chung Minh nói ra lý do, tức giận đến nỗi bật cười, nói:"Phải, là ta ghen tị nàng, bất quá ta càng hận ngươi, Chung Minh!"

Chung Minh không biết vì sao lại chuyển đến trên người nàng, hỏi ngược lại:"Đâu có chuyện gì liên quan tới ta?"

Thiệu Thi Dung nói: "Ta hận ngươi có mắt không tròng, không tim không phổi".

https://thuviensach.vn

Chung Minh lại càng không thể lý giải, không biết sao Thiệu Thi Dung đột nhiên có oán khí lớn như vậy đối với nàng, cũng không có tâm tư làm rõ, lầm bầm nói: "Ngươi giận ta thì có thể đẩy ta xuống sông, vì sao phải giận chó đánh mèo, đổ lên người Mặc tỷ tỷ?"

Thiệu Thi Dung cắn môi, một hồi lâu mới nói:"Chung Minh, ngươi thật sự không biết sao?"

Chung Minh bị nàng hỏi một câu không đầu không đuôi, trở nên càng mơ hồ, hỏi:"Biết cái gì?"

Thiệu Thi Dung nhìn nàng, nhớ tới tình cảm giữa các nàng từ nhỏ đến lớn, nghĩ đến Chung Minh vì Tô Tử Mặc mà ba bốn lần to tiếng tổn thương nàng, nghĩ đến trong lòng Chung Minh một điểm cũng không có nàng, nước mắt lưng tròng, lại cố chịu đựng không cho phép chảy ra.

Chung Minh là người ăn mềm không ăn cứng, nếu Thiệu Thi Dung tiếp tục cùng nàng ầm ĩ, nàng còn có thể tiếp tục cãi nhau, nhưng Thiệu Thi Dung lại mang bộ dáng quật cường không muốn khóc, làm cho nàng không thể nói nặng, còn bất giác giảm nhẹ thanh âm, nói:"Nếu ngươi thật sự không phải cố ý, vậy thì quên đi."

Thật ra tính tình Thiệu Thi Dung và nàng không sai biệt lắm, đều là người thích nghe lời hay, Chung Minh ôn nhu như thế, làm sao còn nhịn được nữa, nước mắt liền rơi xuống.

Chung Minh càng hoảng, Thiệu Thi Dung vẫn là lần đầu khóc đến thương tâm như vậy trước mặt nàng, tay chân có chút luống cuống nói:"Ta cũng chưa nói cái gì, ngươi khóc làm gì a?" Thiệu Thi Dung càng khóc càng thương tâm, ngồi xổm xuống nơi đó khóc ra thành tiếng, Chung Minh đành phải nói,"Coi như ta trách oan ngươi có được không? Đừng khóc, làm cho người khác tưởng rằng ta đang khi dễ ngươi".

https://thuviensach.vn

Thiệu Thi Dung thấy chuyển biến tốt liền thôi, lau nước mắt, đi đến trước mặt Tô Tử Mặc, nói:"Tô tỷ tỷ, mặc kệ ngươi có tin hay không, ta thật sự không phải cố ý, ta.....".

Tô Tử Mặc giơ tay ý bảo nàng không cần nói, "Ta hiểu được, không trách ngươi."

Thiệu Thi Dung thấy nàng tỏ vẻ hiểu rõ, biết tâm tư của mình bị nàng nhìn thấu, như vậy cũng tốt, về sau ở trước mặt nàng cũng không cần che giấu, Chung Minh là người không có mắt, nếu không cùng nàng nói rõ, chỉ sợ đến chết nàng cũng đoán không ra, dùng âm thanh chỉ có Tô Tử Mặc nghe được, lời nói mang theo khiêu khích:"Ta sẽ không buông tay".

Tô Tử Mặc cười nhẹ nói:"Lời này ngươi hẳn là nói cùng Minh nhi".

Tô Tử Mặc không có thấp giọng, Chung Minh nghe được, tiến lại gần hỏi:"Cùng ta nói cái gì?"

Thiệu Thi Dung có ngốc cũng biết hôm nay không đúng thời cơ, cái gì cũng không nói, giậm chân rời đi.

Tương công tử sai người đưa tới một lò lửa nhỏ, để cho các nàng hong khô y phục, xảy ra một trận như thế, khi trở lại Chung phủ, trời đã tối đen.

Tống Văn Thục chờ các nàng đến lo lắng không thôi, vừa muốn sai người đi tìm, thì thấy các nàng trở lại, vội hỏi xảy ra chuyện gì mà muộn như vậy mới trở về.

Lúc trên đường, Tô Tử Mặc đã dặn dò qua, trở về không được nói chuyện rơi xuống nước, miễn cho người trong nhà lo lắng, Chung Minh đáp ứng cho nên không nói, hai người đều chỉ ăn một chút rồi sau đó trở về phòng, Chung Minh kêu Tri Họa căn dặn phòng bếp, nấu thùng nước ấm, rồi nấu thêm một chén trà gừng, Tô Tử Mặc thấy Chung Minh hết sức lo

https://thuviensach.vn

lắng cho nàng mà hoàn toàn không để ý chính mình, đành phải phân phó thêm một lần nữa.

Chung Minh trong lòng nhớ thương Tô Tử Mặc, chỉ tắm rửa qua loa một chút liền bỏ chạy đến trong phòng Tô Tử Mặc. Mà Tô Tử Mặc còn chưa tắm xong, nàng đành phải chờ ở bên ngoài, nghe được tiếng nước ở phòng trong, Chung Minh đột nhiên cảm thấy ngượng ngùng, mặt nóng đỏ bừng.

Tô Tử Mặc ăn mặc chỉnh tề đi ra, mới biết được Chung Minh ở đây, kinh ngạc nói:"Muội đến lúc nào? Sao không lên tiếng để ta đi ra sớm hơn".

Chung Minh đương nhiên không muốn thừa nhận là nàng cố ý sớm đi lại đây, về phần vì sao đến sớm như thế, cũng chỉ có lòng nàng biết rõ ràng, chỉ nói:"Ta vừa xong." Sợ Tô Tử Mặc lại hỏi lại sao nàng tiến vào mà không gõ cửa, vội chuyển đề tài, hỏi,"Có khoẻ hơn chưa?"

Vừa dứt lời, Tô Tử Mặc hắt xì một cái, Chung Minh lấy khăn tay của mình ra, Tô Tử Mặc cũng không cùng nàng khách khí, tiếp nhận, nhìn thoáng qua hỏi:"Khăn tay ta đưa cho muội đâu?"

Chung Minh không chút suy nghĩ nói:"Cất trong người a." Nói xong mới ý thức được có cái gì không ổn, lại nói,"Ta thường xuyên dùng, chẳng qua hôm nay không lấy ra thôi".

Tô Tử Mặc không tin, trêu ghẹo nói:"Không phải là luyến tiếc không nỡ dùng đó chứ?"

Chung Minh đương nhiên luyến tiếc lấy khăn tay nàng đưa để lau miệng chùi mũi, nên cũng không tiếp tục phủ nhận.

Tri Họa ở bên ngoài gõ cửa, nói trà gừng làm xong rồi, Chung Minh cho nàng tiến vào, trên khay có hai cái chén, Tri Họa cười nói:"biết ngay tiểu thư ở trong này, ta cũng chưa đến phòng của người". Chung Minh liếc nàng một cái, Tri Họa đặt khay xuống, thức thời đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Chung Minh nhìn trà gừng, nhớ tới chuyện ban ngày, lại nóng giận,"Thiệu Thi Dung nhất định là cố ý, chúng ta lại không chắn đường nàng, sao nàng có thể không cẩn thận đụng ngươi chứ?"

Tô Tử Mặc thật ra không quan tâm, cười cười nói:"Quên đi, sự tình đều trôi qua."

Chung Minh nói:"May mắn ngươi không có việc gì, nếu không ta tuyệt đối không buông tha nàng."

Tô Tử Mặc lại nói:"Chỉ sợ Thiệu cô nương vừa khóc, muội liền mềm lòng a".

Chung Minh hừ lạnh nói:"Ta làm gì mềm lòng, ta chỉ là bị nàng khóc đến phiền lòng, không muốn cùng nàng nhiều lời thôi".

Tô Tử Mặc cũng không cùng nàng tranh cãi, bất chợt nói:"Muội có biết Thiệu cô nương vì sao chán ghét ta không?"

Chung Minh trả lời như hiển nhiên:"đó là vì nàng ghen tị ngươi."

"Chỉ vậy thôi sao?" Tô Tử Mặc nhướng mắt nhìn nàng.

Tim Chung Minh chợt nhảy lên, kỳ thật còn có một khả năng, nàng không phải không nghĩ tới, chỉ là cảm thấy hoang đường, hơn nữa Thiệu Thi Dung thấy thế nào cũng không giống, chỉ biết khắp nơi chỉa mũi nhọn vào nàng, huống chi các nàng từ nhỏ đã nhận thức, nếu là có tâm ý khác, cũng không đợi cho đến hôm nay, nghĩ đến thất thần, chợt nghe Tô Tử Mặc nói:"Thiệu cô nương thích muội."

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 37: Tiêu Tan

Mới mấy ngày trước, Chung Minh thổ lộ với Tô Tử Mặc, kết quả bị từ chối khéo léo, Tô Tử Mặc nói giữa nữ nhân thì không tồn tại "cái loại thích này". Hiện tại, Tô Tử Mặc lại nói cho nàng biết, Thiệu Thi Dung thích nàng, đây là ý tứ gì, Chung Minh không hiểu, nàng nhìn nét mặt Tô Tử Mặc cũng không đọc ra cái gì, nhìn không ra là để ý hay không thèm để ý, Tô Tử Mặc bất chợt buột miệng nói hay cố tình muốn nói cho nàng biết chuyện này...

Chung Minh không muốn nghĩ nhiều, chỉ nói,"Không có khả năng."

Tô Tử Mặc hỏi:"Vì sao?"

Chung Minh nói:"Ta và Thiệu Thi Dung cùng nhau lớn lên, ta rất hiểu biết nàng, nàng làm sao có khả năng thích ta, hơn nữa nếu nàng thích ta, sao không nói cho ta biết?"

Tô Tử Mặc mấp máy môi, rốt cuộc cái gì cũng chưa nói, kì thực sau khi nói ra câu đó, nàng đã muốn hối hận .

Không ngờ Chung Minh đột nhiên nói:"Ngươi nói cho ta biết chuyện này, có phải hay không muốn nói cho ta biết, đã có người thích ta, về sau đừng có quấn quít lấy ngươi nữa ?"

Chung Minh quả nhiên nghĩ như vậy, Tô Tử Mặc thở dài nói:"Sao nghĩ vậy chứ, ta chỉ là thấy thương cho Thiệu cô nương, vì muội làm nhiều như vậy mà muội lại không biết."

https://thuviensach.vn

Càng đẩy nàng vào lòng người khác, có thể nói trong lòng Tô Tử Mặc càng không có nàng, Chung Minh cảm thấy bản thân mình vô cùng buồn cười, từ lúc có mặt trên đời này, lớn như vậy, Chung Minh chỉ thích qua hai người, một là biểu ca, kết quả là tên mặt thú tâm sài lang, nói là thích nàng, bất quá là mơ ước gia tài của nàng, một người khác chính là Tô Tử Mặc, đáng tiếc trong lòng không có nàng, đã bị Tô Tử Mặc cự tuyệt, nếu nàng còn cố chấp tiến lên tiếp cận, chỉ sợ trong lòng Tô Tử Mặc nhất định là chê cười nàng, bây giờ còn lấy Thiệu Thi Dung làm cớ khuyên nàng biết khó mà lui, nếu nàng không thức thời, thì đúng là không da không mặt mũi rồi, cũng được, tóm lại Tô Tử Mặc không giống biểu ca lừa gạt nàng, tâm địa vẫn là tốt, thử đặt mình vào hoàn cảnh người khác ngẫm lại, bắt một người không thích mình đi thích mình thì quả thật có chút ép buộc, nghĩ như thế, nhất thời Chung Minh không còn oán giận, thu hồi lại tâm tư, thật cẩn thận nói:"Thích thì cứ thích, dù sao ta không thích nàng, đó là chuyện mỗi người tình nguyện, cưỡng cầu cũng không được". Nói Thiệu Thi Dung, đồng thời cũng là nói với chính mình.

Tô Tử Mặc tất nhiên nghe ra được, nói:"Có thể nghĩ thông suốt đương nhiên là tốt nhất."

Chung Minh còn nói thêm một ít chuyện không liên quan, rồi đứng dậy cáo từ. Chung Minh đi rồi, Tô Tử Mặc mới lấy một thứ bị nhàu nhĩ từ trong người ra, là bài thơ ban ngày Chung Minh viết, giấy mặc dù đã khô, nhưng mực đã bị nhoà thành một mảnh, nhìn không ra là viết cái gì, vừa định vứt đi, lại rụt trở về, mở ra nhìn lại một hồi, trong lòng liền có chủ ý.

Chung Minh sau khi trở về ngẫm lại vẫn thấy không cam lòng, nàng hồi tưởng lại khoảng thời gian ở cùng Tô Tử Mặc, tổng cảm thấy Tô Tử Mặc đối nàng hẳn là không đồng dạng như vậy, mỗi lần nhìn vào ánh mắt ôn nhu như nước của Tô Tử Mặc, lòng của nàng đều có thể tan ra. Cho tới bây giờ, Tô Tử Mặc cũng chưa từng nhìn qua người khác như vậy, chẳng lẽ thật sự là nàng đa tâm? Hay là Tô Tử Mặc có cố kỵ, lo lắng riêng trong lòng, dù

https://thuviensach.vn

sao hiện tại nàng ấy là thê thất của biểu ca, tuy rằng không cùng phòng, nhưng danh phận vẫn ở đó. Cho dù Tô Tử Mặc nói thích nàng thì sao chứ, chung quy cũng không thể theo nàng bỏ trốn, cho nên cấp thiết nhất hẳn là trước hết giúp nàng thoát ly bàn tay quỷ dữ của biểu ca, về phần chuyện tình cảm nữ nhân về sau hẵng nói, giúp Tô Tử Mặc chẳng khác nào giúp chính nàng, nàng từng phát lời thề sẽ làm cho biểu ca không chết tử tế được, nghĩ như vậy, tâm tình Chung Minh rốt cuộc cũng bình ổn.

Chung Minh không hề giả điên trốn tránh Tô Tử Mặc, tuy rằng Tô Tử Mặc không tiếp thụ nàng, bất quá có thể mỗi ngày nhìn thấy Tô Tử Mặc cũng đã thực vui vẻ , huống chi Tô Tử Mặc là khách nhân nhà nàng, lâu như vậy, còn chưa có làm tròn trách nhiệm của chủ nhà, Tri Thư bưng điểm tâm mang lại, Chung Minh bảo nàng đưa đến phòng Tô Tử Mặc, nàng sẽ theo sau ngay, nữ vi duyệt kỷ giả dung*, Chung Minh mặc dù không phải cố ý, vẫn là chuẩn bị ăn mặc thật đẹp, tất nhiên là sáng rọi mắt người, dù là Tô Tử Mặc đã thành thói quen nhìn thấy Chung Minh xinh đẹp, nhưng sau khi nhìn thấy vẫn là rơi vào ánh sáng mê hoặc này, tiểu mỹ nhân toàn tâm toàn ý như thế quả thật làm cho người ta khó có thể cự tuyệt.

<* người con gái ăn diện làm đẹp vì người mình yêu>

Chung phủ không hổ là đại phú hộ sống xa hoa, Tô Tử Mặc đến đây mấy ngày nay, mỗi ngày điểm tâm sáng đều là dạng khác nhau, bữa chính thì càng khỏi phải nói, chẳng những thịnh soạn hơn nữa mỗi món ăn đều làm cực kỳ tinh xảo, cần nói thêm, Tô Tử Mặc sinh trưởng ở Hầu gia phủ, cũng là lần đầu được mở mang kiến thức về sự hưởng lạc thế này, Tống gia kia thì lại càng không đáng nói tới, hận không thể đem một thỏi bạc chia ra hai nửa để dùng, Tống lão phu nhân lại chủ trương tiết kiệm, mỗi ngày chỉ có cơm rau dưa, có khi chỉ tốt hơn nhà nghèo chút ít mà thôi.

Tô Tử Mặc hỏi thăm Tri Họa, Tri Họa nói cho nàng là vì Tống Văn Thục rất xem trọng bữa ăn, hơn nữa lại chỉ có một tiểu thư là Chung Minh, có nhiều bạc như vậy mà không xài, không lẽ về sau đưa vào trong quan tài?

https://thuviensach.vn

Bản thân Tô Tử Mặc không chú trọng xa hoa hay quá phung phí, bất quá Chung gia có nhiều bạc mà chỉ có một nữ nhi, Chung Minh về sau lập gia đình, sinh đứa nhỏ thì cũng mang họ người ta, nếu không tiêu xài rộng rãi thì xác thực xài cũng không hết.

"Không nghĩ tới sinh nam tử nối dõi tông đường sao?" Tô Tử Mặc hỏi Tri Họa.

"Phu nhân thật ra có nghĩ muốn, nhưng là sinh không ra a" Tri Họa cứ như là kẻ trộm, nhìn trái nhìn phải một chút, sau đó thần bí nói,"Ta nghe nói sau tiểu thư thì có mang thai một nam nhi, không biết vì nguyên nhân gì, dù sao không giữ lại được, sau đó thì không có nữa, ăn không ít dược, chính là vẫn không thể mang thai, lại không cho lão gia nạp thiếp, người nói vậy thì nhi tử ở đâu ra đây?"

Tô Tử Mặc cũng chứng kiến qua bộ dáng cọp mẹ của Tống Văn Thục, Chung Minh thật ra có vài phần nguy hiểm giống Tống Văn Thục, bất quá có thể quản lý tiền của nam nhân, còn có thể quản luôn trái tim nam nhân, coi như là bản lĩnh, điểm này Chung Minh sợ là không học được.

"Vì sao không nhận con rể tới ở rể?" Tô Tử Mặc lại hỏi.

Tri Họa nói:"Chung gia có tiền như vậy, người muốn ở rể không biết nhiều bao nhiêu đâu, nhưng tiểu thư rất chướng mắt, khăng khăng một mực chỉ thích biểu thiếu gia, thật ra có nghĩ tới đem biểu thiếu gia về ở rể, nhưng biểu thiếu gia cùng Tô tiểu thư có hôn ước, người là Hầu gia thiên kim, thường dân cho dù có nhiều tiền thế nào cũng không chống lại được a".

Tô Tử Mặc cười:"Phụ thân ta cũng không phải là lão hổ, không ăn thịt người, hơn nữa nếu Tống gia thật sự đi từ hôn, phụ thân ta trăm phần trăm đáp ứng."

https://thuviensach.vn

Tri Họa đương nhiên cũng nghe lão gia phu nhân nói qua biểu thiếu gia bất tài, ngượng ngùng nói:"Tô tiểu thư gả cho biểu thiếu gia quả là thiệt thòi, may mắn tiểu thư nhà ta nghĩ thông suốt, nếu không không chừng bây giờ loạn hết lên".

Tô Tử Mặc đột nhiên hỏi:"Nếu tiểu thư nhà ngươi từ nay về sau không xuất giá thì lão gia phu nhân nhà ngươi sẽ nghĩ như thế nào?"

Tri Họa thật ra không có nghĩ tới, bất quá Chung Minh đột nhiên không thích biểu thiếu gia, mà lại tốt đẹp với biểu thiếu nãi nãi, Tri Họa còn có thể nhìn ra vài phần, nhưng để mà từ nay về sau thật không xuất giá thì chắc không đến nỗi vậy đâu, có nữ nhân nào lại không lấy chồng, cho dù nàng cùng Tri Thư là hạ nhân, về sau chủ nhân cũng sẽ cho chút bạc, để các nàng kết đôi cùng một tên tiểu tử nào đó, "Này ta cũng không dám chắc, lão gia tuy là tính tình tốt, nhưng con thỏ nóng nảy còn cắn người mà, huống chi chuyện không hợp tình lý như vậy, hẳn là sẽ không đồng ý đâu".

Tô Tử Mặc gật đầu cảm khái:"Có người làm phụ mẫu nào mà không hy vọng nữ nhi có chỗ nương thân tốt".

Tri Họa hiếu kỳ hỏi:"sao Tô tiểu thư hỏi thăm chuyện này ?"

Tô Tử Mặc cười:"Chỉ là tùy tiện tâm sự việc nhà."

Vừa dứt lời chợt nghe đến thanh âm Chung Minh: "Tán gẫu cái gì việc nhà vậy?"

Tri Họa vội vàng đứng ở một bên không dám nói tiếp nữa.

Tri Thư đặt điểm tâm xuống, đi đến bên cạnh người Tri Hoạ, nhỏ giọng nói:"Lại nói lung tung cái gì đó?"

Tri Họa liếc nàng một cái,"Ngươi biết cái gì? Ta đương nhiên biết cái nào nên nói cái nào không nên nói, ta vì tiểu thư mới nói chuyện thôi."

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc thật ra chưa nói cái gì, chỉ trêu ghẹo nói:"Bên muội không có bàn sao? Còn muốn đến chỗ ta dùng điểm tâm."

Chung Minh đã cởi mở tâm tình, cũng không mẫn cảm nữa, cười nói tiếp:"Có người cùng ăn thì có thể ăn nhiều một chút."

Tô Tử Mặc nói:"Khó trách gầy như vậy, thì ra bởi vì trước kia đều có một người".

"Đúng vậy, nếu về sau mỗi ngày đều như vậy thì tốt rồi." Chung Minh vừa nói lại cảm thấy xa rời đề tài, vội nói,"Ăn xong rồi, ta mang ngươi ra ngoài đi dạo, ngươi tới lâu như vậy, ta còn không có riêng cùng ngươi đi đâu a".

Tô Tử Mặc lại nói:"Thật chỉ cùng ta một người? Sẽ không có Thiệu cô nương lại ở nơi nào chờ muội đó chứ?"

Chung Minh nghẹn một chút, Tô Tử Mặc thật là một điểm cũng không tha cho người ta, cười ngượng: "Sẽ không, hôm nay chỉ có hai ta."

Tô Tử Mặc cười nói:"Ta không phải sợ gặp Thiệu cô nương, mà là sợ hai người lại đấu võ mồm biến thành tan rã trong không vui."

Chung Minh cũng không giải thích, chỉ cam đoan:"Hôm nay nhất định không có người quấy rầy."

Bên này vừa nói xong, có nha đầu lại báo: "Thiệu cô nương đến đây, muốn gặp tiểu thư."

Chung Minh biến sắc, thấy Tô Tử Mặc tựa tiếu phi tiếu nhìn nàng, lập tức ác thanh ác khí nói:"Không thấy, đuổi đi!"

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 38

"Mới sáng sớm đã ăn hỏa dược, làm gì dữ như vậy, đanh đá vậy cẩn thận không gả đi được". Thanh âm theo ngoài cửa sổ truyền đến, tiếp theo chỉ thấy Thiệu Thi Dung chắp tay sau lưng đi vào.

Chung Minh nhìn thấy nàng, lập tức nhảy dựng, hét lên,"Ngươi có hiểu lễ phép hay không, như thế nào không mời đã tự đến".

Thiệu Thi Dung nâng đôi mi thanh tú nói,"Đôi ta không phải luôn luôn đến nhà nhau như vậy sao, khi nào thì cần quy củ nhiều thế".

Lời này của Thiệu Thi Dung thật ra không giả, trước kia khi Chung Minh đến nhà tìm nàng, cũng là xông thẳng đi vào, Chung Minh đành phải trầm giọng hỏi:"Tìm ta chuyện gì?"

Thiệu Thi Dung nhìn thoáng qua trên bàn còn chén đũa chưa kịp thu dọn, cười nói với Tô Tử Mặc: "Không quấy rầy hai người dùng cơm chứ?"

Tô Tử Mặc thản nhiên cười nói:"Không quấy rầy, đã muốn ăn xong, Thiệu cô nương đã ăn chưa?"

Thiệu Thi Dung nói:"Ăn rồi". Dừng một chút, chợt nói,"Tô tỷ tỷ, ta có thể mượn Chung Minh một chút hay không, chỉ nói mấy câu, lập tức trả lại ngươi."

Tô Tử Mặc vội cười nói:"Ôi, này thì không dám, Minh nhi cũng không phải vật tuỳ thân của ta, ta không sở hữu nàng, Minh nhi ở ngay đây, ngươi cùng nàng thương lượng đi".

https://thuviensach.vn

Thiệu Thi Dung lại nói:"nếu ngươi không đồng ý, Chung Minh cũng nhất định không chịu."

"Là vậy sao?" Tô Tử Mặc quay qua, ánh mắt nhìn Chung Minh dò hỏi.

Chung Minh thật đúng là chuẩn bị lấy Tô Tử Mặc làm cớ, cự tuyệt hết thảy yêu cầu của Thiệu Thi Dung, nhưng giờ lại không tiện nữa, tức giận nói:"Có cái gì thì nói ở trong này là được, giữa ta với ngươi còn có cái gì không thể gặp người sao?"

Thiệu Thi Dung nhìn nàng nói:"Nếu ta thật nói trước mặt Tô tỷ tỷ, ngươi cũng đừng hối hận."

Chung Minh nghe ra ý nàng uy hiếp, thật đúng là sợ Thiệu Thi Dung nói ra mấy chỗ không tốt của nàng, làm cho Tô Tử Mặc chán ghét nàng, đành phải không tình nguyện nói:"Ngươi theo ta đi." Nhớ tới mới vừa rồi đáp ứng Tô Tử Mặc hôm nay chỉ cùng nàng một người, liền nói với Tô Tử Mặc,"Mặc tỷ, ước định của chúng ta không thay đổi, ngươi chờ ta trong chốc lát, ta đi rồi sẽ về".

Tô Tử Mặc gật đầu nói:"Được."

Đi trên đường đá cuội ở hoa viên, Thiệu Thi Dung tò mò hỏi:"Ngươi cùng Tô tỷ tỷ có ước định gì?"

Chung Minh nói:"Mặc kệ ước định gì, dù sao cũng không liên quan tới ngươi".

Thiệu Thi Dung dừng lại bước chân, đứng trước mặt Chung Minh, vẻ mặt mất hứng nói:"Hiện tại Tô tỷ tỷ không ở đây, ngươi không thể nói chuyện đàng hoàng với ta sao?"

Chung Minh cũng buồn bực, trước kia cũng không cảm thấy chán ghét Thiệu Thi Dung nhiều vậy, sao hiện tại càng nhìn nàng càng cảm thấy

https://thuviensach.vn

không vừa mắt, chẳng lẽ thật sự là bởi vì Tô Tử Mặc, sợ Tô Tử Mặc hiểu lầm? Nhưng rõ ràng Tô Tử Mặc đối nàng không có tâm tư đó, nàng tốt với ai, Tô Tử Mặc cũng không để ý, nghĩ đến Tô Tử Mặc nói Thiệu Thi Dung thích nàng, chẳng lẽ bị Tô Tử Mặc nói trúng thật rồi? Nếu không nàng hung dữ với Thiệu Thi Dung như vậy làm sao nàng ấy còn có thể ba lần bốn lượt bất kể hiềm khích trước đó mà tìm đến nàng, nghĩ như thế, liền có nhiều tâm tư hơn.

Các nàng ngồi ở mái hiên bên hồ, hạ nhân đưa tới nước trà và điểm tâm, bốn bề vắng lặng, Chung Minh nói:"Có cái gì không có người mới nói được, hiện tại có thể nói chưa?"

Thiệu Thi Dung cũng không phải người thích vòng vo, nếu nàng buông mặt mũi tìm đến Chung Minh, tự nhiên đã chuẩn bị tốt, cũng không để ý tới Chung Minh châm chọc khiêu khích, thoáng ổn định tâm tình sau đó nói:"Chung Minh, ngươi đi kinh thành mấy tháng, có phải đã xảy ra chuyện gì hay không?"

Chung Minh khó hiểu hỏi: "Đang yên đang lành hỏi cái này làm gì?"

Thiệu Thi Dung nói:"Bằng không vì sao vốn đang thích biểu ca lại biến thành thích biểu tẩu ?"

Nguyên do này mà nói ra thì dài quá, Chung Minh nào có hơi sức cùng nàng chậm rãi giải thích, không kiên nhẫn nói:"Ta thích ai, cùng ngươi không quan hệ, ngươi đừng nhiều chuyện xen vào".

Thiệu Thi Dung nói:"Vốn không liên quan đến ta, trước kia ngươi nói mười tuổi bắt đầu thích biểu ca ngươi, tâm nguyện lớn nhất đời này của ngươi chính là gả cho biểu ca ngươi, đúng là bởi vì ngươi nói đến chắc chắn như vậy cho nên ta mới thu hồi phần vọng tưởng vô vị kia". Nói xong lộ ra một nụ cười bất đắc dĩ.

Chung Minh thót tim, Thiệu Thi Dung quả thực đối nàng có tâm tư kia?!

https://thuviensach.vn

Chợt nghe Thiệu Thi Dung nói:"Ta nghĩ đến ngươi đi kinh thành gả cho biểu ca cũng sẽ không trở lại, như vậy cũng tốt, nhắm mắt làm ngơ, cố tình ngươi lại trở về, không chỉ có như thế, ngươi còn nói cho ta biết, ngươi đã thích một nữ nhân."

Chung Minh nhỏ giọng nói:"Ta có nói với ngươi sao, là ngươi tự mình đoán ." Hơn nữa nàng với Tô Tử Mặc chẳng qua cũng là nhất sương tình nguyện thôi.

Thiệu Thi Dung nói:"Còn cần ngươi nói sao, chỉ cần có Tô Tử Mặc ở đó, trong mắt ngươi liền không chứa thêm người nào nữa".

Chung Minh không lên tiếng, nàng sẽ không nói cho Thiệu Thi Dung biết, Tô Tử Mặc đã cự tuyệt nàng.

Thiệu Thi Dung thấy nàng thừa nhận, ngực nhói lên một chút, bình tĩnh rồi, mới nói:"Bất quá ta cũng nhìn ra được Tô tỷ tỷ căn bản là không thích ngươi, ngươi chẳng qua là giống như ta, thế đầu đam tử nhất đầu nhiệt mà thôi".*

<* ý nói một người thì vô cùng nhiệt tình, còn người kia thờ ơ, bày ra bộ mặt lạnh như tiền >

Bị chạm trúng chỗ đau, Chung Minh nóng nảy, nàng tự hối tiếc thì không sao, nhưng là bị Thiệu Thi Dung xem thường, trong lòng cũng không nguyện ý, lớn tiếng nói:"Ai nói Mặc tỷ tỷ không thích ta, nàng nếu không thích ta sẽ ngàn dặm xa xôi theo ta về nhà sao?"

Thiệu Thi Dung cũng chỉ là đoán, tâm tư Tô Tử Mặc sâu kín, theo bề ngoài căn bản là nhìn không ra được, xem bộ dáng Chung Minh cực lực biện bạch, ngược lại thật đúng ý tưởng của nàng, trong lòng nhất thời thoải mái, cười nói:"Nếu nàng thích ngươi, sẽ đáp ứng cho ngươi theo ta tại đây nói chuyện sao? Ngươi không thấy được bộ dáng vừa rồi của nàng một chút cũng không để ý tới à? Đừng lừa mình dối người ."

https://thuviensach.vn

Chung Minh nguyên bản muốn nói chuyện đàng hoàng với nàng, lại bị nàng châm biếm như vậy, nhất thời thẹn quá thành giận, gắn giọng nói:"Mặc tỷ tỷ có thích ta hay không là chuyện của nàng, ta thích nàng là chuyện của ta, chủ yếu đều không có liên quan gì đến ngươi".

"Chung Minh, ta....." Thiệu Thi Dung muốn nói lại thôi.

Chung Minh cười lạnh:"Ngươi cái gì, ngươi sẽ không phải nói là ngươi thích ta đó chứ?"

Thiệu Thi Dung vốn là tràn đầy tình cảm muốn thổ lộ tâm ý cùng Chung Minh, bị Chung Minh chặn ngang như vậy làm sao còn nói ra miệng được, tính tiểu thư cũng trỗi dậy, oán hận nói:"Ngươi cũng đừng thiếp vàng lên mặt mình, cho dù ta thích heo thích chó cũng sẽ không thích ngươi."

Dám lấy nàng so sánh với heo với chó, Chung Minh quả thực giận điên rồi, tức khí nói:"Đủ rồi Thiệu Thi Dung! Ngươi lại đây là vì muốn nói với ta mấy lời này sao, đi đi, nếu trong mắt ngươi, ta ngay cả heo chó cũng không bằng, vậy thì từ ngày hôm nay, ta và ngươi đường ai nấy đi, cả đời không qua lại với nhau!"

Nói ra miệng, Thiệu Thi Dung liền hối hận, nàng là bị Chung Minh chọc giận mới nói không suy nghĩ, đang chuẩn bị giải thích không nghĩ tới Chung Minh đã lập tức nói ra lời tuyệt giao, nhìn dáng vẻ Chung Minh tựa hồ là thật sự nghiêm túc, Chung Minh thật muốn cùng nàng cắt đứt tình nghĩa, cái mũi chua xót,"Oa" khóc thành tiếng.

Chung Minh đầu tiên là không để ý tới, Thiệu Thi Dung ở trước mặt nàng đã từng khóc một lần, dùng lại chiêu này đối với nàng thì cũng mặc kệ, còn nói:"Ngươi khóc cho ai xem, muốn khóc thì về nhà khóc đi."

Không nghĩ tới Thiệu Thi Dung chẳng những không có nghe, càng khóc càng thương tâm, khóc đến nỗi dựa vào lan can thút thít không ngừng.

https://thuviensach.vn

Chung Minh bị khóc không còn cách nào, vừa mới nói lời tàn nhẫn nhưng cũng đành chịu thua, nói: "Là ngươi mắng ta trước, ta mới nói nặng như vậy, được rồi được rồi, ta thu hồi, ngươi cũng đừng khóc, như thế nào hở chút ra là rơi nước mắt, học ai không biết".

Thiệu Thi Dung ngẩng đầu, hai mắt đẫm lệ nhìn nàng, nghẹn ngào nói:"Là ngươi nói không liên quan đến ta, chúng ta khi nào xa lạ như vậy?"

Chung Minh muốn nói, xa lạ cái gì, chúng ta căn bản là không tốt đẹp gì với nhau, bất quá thấy Thiệu Thi Dung khóc đến thương tâm, lại đem lời nói nuốt trở vào, rút cái khăn trong người ra đưa cho nàng lau nước mắt.

Thiệu Thi Dung tiếp nhận, còn chưa có lau đã kinh ngạc nói:"Mẫu đơn này thật xinh đẹp, đường thêu thật tinh tế".

Chung Minh đầu tiên là "hả" một tiếng, sau đó đoạt lại khăn tay, thấy không có bẩn, thở phào một hơi, lại cất vào trong lòng.

Thiệu Thi Dung một hồi lâu mới kịp phản ứng, cũng đoán được nguyên nhân vì sao Chung Minh khẩn trương thế này, có chút chua xót nói:"Không phải chỉ là một cái khăn thôi sao, luyến tiếc như vậy, là Tô tỷ tỷ tặng cho ngươi à?"

Chung Minh không lên tiếng, cho là cam chịu, nàng đã muốn đánh mất một cái, cũng không thể lại đánh mất thêm cái nữa, lấy trong tay áo ra một cái khăn khác đưa cho Thiệu Thi Dung.

Thiệu Thi Dung không cảm kích, khinh thường nói:"Ai không có chứ". Xuất ra khăn tay của mình lau khô mặt mũi.

Chung Minh tỏ ra không sao, nói:"Nói đi, ngươi tìm ta rốt cuộc có chuyện gì."

https://thuviensach.vn

Thiệu Thi Dung cắn cắn môi, trong lòng rối rắm rốt cuộc nên nói hay không, nói chỉ sợ Chung Minh cũng không nhận, nhưng không nói lại sợ về sau không còn cơ hội, dáng vẻ nhìn Chung Minh muốn nói lại thôi.

Chung Minh kỳ thật đã đoán được nàng muốn nói gì, bộ dáng Thiệu Thi Dung hiện tại chẳng khác gì mình ngày đó hướng Tô Tử Mặc thổ lộ tâm ý, vừa hy vọng nàng nói ra, như vậy mình có thể cự tuyệt luôn một lần, vừa sợ sau khi nói ra, gặp lại sẽ xấu hổ, tựa như nàng cùng Tô Tử Mặc.

Hai người đều có tâm sự giằng co trong lòng, Tri Thư tìm đến, nói nhỏ vào tai Chung Minh một câu, Chung Minh sợ hãi nói:"Hắn như thế nào đến đây?" Cũng không còn tâm tư để ý tới Thiệu Thi Dung, vội vàng rời đi.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 39: Hạ Sính

<*hạ sính ~ đưa sính lễ tới để hỏi cưới>

Chung Minh không đi đại sảnh, mà là đi tìm Tô Tử Mặc, Tô Tử Mặc quả nhiên còn ở trong phòng.

"Mặc tỷ, biểu ca ta đến đây". Chung Minh hô to gọi nhỏ đi đến, bộ dáng thất kinh, giống như người đến không phải Tống Tuấn Kiệt, mà là quân cướp bóc gian ác.

Tô Tử Mặc thật ra bình tĩnh, chậm rãi mài mực, nhìn thấy Chung Minh, cười nói,"Minh nhi, muội tới đúng lúc, ngày ấy thơ muội viết rơi vào trong nước, nhoè chữ, thật sự rất đáng tiếc, không bằng muội viết lại lần nữa".

Lửa muốn cháy đến nơi, Chung Minh sao còn có tâm tư viết chữ, vội la lên:"Biểu ca lần này lại đây, nhất định là muốn mang ngươi về nhà."

Tô Tử Mặc ngẩng đầu nhìn nàng, đôi mắt đẹp toả ra lưu quang bốn phía, nhẹ cười nói:"Phải không, ta đi ra đã ít ngày, cũng đến thời điểm phải trở về."

Chung Minh thốt ra:"Ngươi trở về, ta làm sao bây giờ?" Nói xong lại cảm thấy không đúng, vội giải thích nói,"Ý của ta là, ngươi tới đây mới mấy ngày, ta còn chưa dạo quanh cùng ngươi, sao có thể đi chứ".

Tô Tử Mặc che miệng cười nói:"Không buông tha thì sẽ không bỏ được, không nên lấy cớ."

https://thuviensach.vn

Chung Minh đỏ mặt lên, dù sao Tô Tử Mặc biết tâm tư nàng, nàng căn bản là không cần che che giấu giấu làm gì, liền thoải mái thừa nhận nói:"Ta là luyến tiếc ngươi đi."

Tô Tử Mặc lúc này mới buông ngòi bút, nói:"Đi thôi, đến tiền thính nhìn xem, coi biểu ca muội là tới đón ta, hay là hắn có chuyện quan trọng khác".

Chung Minh nói:"Đương nhiên là tới đón ngươi rồi".

Tô Tử Mặc lại nói:"Chuyện này cũng không nhất định là vậy".

Chung Minh kinh hãi, cảm thấy chuyện này thật khó qua.....

****

"Tuấn Kiệt, nhìn ngươi phong trần mệt mỏi, mau ngồi xuống uống một ngụm trà nghỉ một chút." Tống Văn Thục ở tiền thính chiêu đãi Tống Tuấn Kiệt.

Tống Tuấn Kiệt nghe lời uống ngụm trà, sau khi buông chén trà mới hỏi:"Cô trượng* khoẻ hơn chưa?"

<* dượng>

Tống Văn Thục nói:"Đã qua trở ngại, hai ngày nữa có thể xuống giường."

"Vậy là tốt rồi." Tống Tuấn Kiệt lại hỏi,"Chung Minh biểu muội thì sao?"

"Nó a, vẫn như cũ, điêu ngoa tùy hứng, nơi nơi gây rối, dù sao cũng không làm ta bớt lo". Tống Văn Thục bắt cơ hội nói xấu Chung Minh vài câu, hy vọng Tống Tuấn Kiệt có thể đánh mất ý niệm trong đầu đối với Chung Minh. Từ sau khi về nhà, nàng cũng khuyên qua Chung Minh vài lần, nhìn ra được Chung Minh đã muốn dao động, vốn là một cô nương bộ

https://thuviensach.vn

dạng đoan chính, lại không thiếu tay thiếu chân, càng không thiếu bạc, gả cho người nào mà không thể, không cần ngoan cố làm thiếp người ta làm gì, bất quá khi ở Tống gia đã định xong hôn ước, nếu không phải đã đổi ý thì cũng không dễ nói chuyện.

Không nghĩ tới Tống Tuấn Kiệt lại khen:"Đây đúng là nét đáng yêu của biểu muội, cô cô trăm ngàn lần không cần trách cứ biểu muội."

Việc này cũng không phải hai ba câu có thể nói rõ ràng, nhất thời không vội, Tống Văn Thục chuyển đề tài, chỉ vào một đám lễ hạp nói:"Đến cũng đến rồi, còn mang mấy cái này làm gì, để ngươi tốn kém ."

Da mặt trắng nõn của Tống Tuấn Kiệt ửng đỏ lên, tựa hồ có chút khó có thể mở miệng, "Mấy thứ này không phải lễ vật....."

Tống Văn Thục cũng hơi xấu hổ, thì ra không phải đưa lễ vật cho nhà nàng, cười nói:"Không sao không sao, dù gì cũng là nhà cô cô, không cần khách sáo".

Tống Tuấn Kiệt biết nàng hiểu lầm ý tứ, vội đứng dậy nói:"Cô cô, đây chính là đưa cho nhà cô cô, chẳng qua....."

Tống Văn Thục hoàn toàn không hiểu, nhìn Tống Tuấn Kiệt, chờ hắn giải thích.

Tống Tuấn Kiệt biết nhiều lời vô ích, kêu gã sai vặt đi theo, mở hết lễ hạp ra, bên trong có vòng vàng, tam sinh hải vị*, bốn thứ trái cây bốn màu, tơ lụa vải vóc, còn có gạo, rượu, lá trà, hạt mè, vân vân, ít nhất trong hòm còn có một đôi vòng tay long phượng, bên trong còn đặt hai trăm lượng bạc.

<* ba loại gia súc cúng tế: bò, dê, lợn>

https://thuviensach.vn

Tống Văn Thục năm đó là trở mặt với người nhà mới theo Chung Xa Đạt, mà nữ nhi duy nhất của nàng thì chưa lấy chồng, cho nên đối với cấp bạc lễ nghĩa trong việc cưới gả, một chút cũng không hiểu, nhưng nhìn đến mấy thứ này, vẫn đoán được vài phần, đợi cho Tống Tuấn Kiệt đem thiếp canh hợp hôn đưa đến trên tay thì nàng đã xác định , Tống Tuấn Kiệt đúng là hạ sính đến đây!

"Cái này....." Tống Văn Thục mang vẻ mặt khó xử.

Tống Tuấn Kiệt nói:"Chất nhi biết thế này thật đường đột, bất quá ngày đính hôn của ta cùng với Chung Minh biểu muội cũng sắp đến, không thể để cho biểu muội một thân một mình lên kinh thành cùng ta thành thân được, ta liền trước đưa sính lễ đến đây."

Trước khi chưa nói đến chuyện thành thân, chỉ nhìn một cách đơn thuần thì sính lễ này đã không khỏi rất keo kiệt rồi, phụ thân Chung Minh đã sớm nói qua, đợi cho Chung Minh xuất giá, hắn ít nhất xuất ra một nửa gia tài cho Chung Minh làm của hồi môn, mà Tống gia chỉ cho hai trăm lượng bạc làm sính kim*.....

<* số tiền nhà trai nộp cho nhà gái trong lễ hỏi>

Tống Tuấn Kiệt từ lúc vào Chung phủ, liền cảm giác Chung gia tiền tài to lớn, hắn cũng từng gặp qua nhiều người, tất nhiên nhận được cái nào là đồ quý đồ tốt, chỉ nhìn đại sảnh này thôi, từ tranh chữ trên tường rồi đến bình sứ, không cái nào là không đáng giá, ngay cả cái bàn cái ghế, thảm lông trên mặt đất, chén dùng để uống trà cũng không phải là thứ mà người bình thường có thể sử dụng, nhưng cái hắn nghĩ đến không phải là sính lễ mình đưa quá ít ỏi mà là nghĩ đến sau khi cưới Chung Minh, hết thảy nơi này đều thuộc về hắn.

Tống Tuấn Kiệt thấy Tống Văn Thục nhìn chằm chằm vào sính kim lễ hạp, còn tự cho là đúng giải thích nói:"Cô cô trăm ngàn lần đừng ngại sính

https://thuviensach.vn

kim ít, lúc trước khi ta cưới Tô Tử Mặc, chỉ biếu có bốn trăm lượng bạc, biểu muội là thiếp, nên không thể nhiều hơn chính thất, bất quá xin cô cô yên tâm, sau khi biểu muội gả cho ta, ta nhất định đối nàng thật tốt."

Tống Văn Thục suýt nữa giận phun ra máu, lại không tiện lập tức trở mặt, vả lại nữ nhi nàng có chịu gả không còn phải nói sau, liền cười nói:"Cấp bậc lễ nghĩa thật ra chu toàn, sính kim này ..... cũng không ít, chẳng qua....."

"Chẳng qua cái gì?" Tống Tuấn Kiệt hỏi.

Tống Văn Thục nghĩ nghĩ, ra vẻ thật bất đắc dĩ nói:"Ngươi cũng biết ta chỉ có một nữ nhi là Minh nhi, cho nên từ nhỏ đã nuông chiều nó, nó nói một là một, nói hai là hai, trước đó không lâu, Minh nhi biết rõ ngươi muốn kết hôn, còn khóc hô muốn gả cho ngươi, chẳng ngại làm thiếp, ta cùng cha nó không có biện pháp đành phải mặt dày đưa nó lên kinh thành, ôi, ngươi nói kỳ quái không, sau khi lên kinh thành rồi trở về, Minh nhi đột nhiên liền thay đổi, lại nói không muốn gả cho ngươi, đứa nhỏ này, ngươi nói coi, chúng ta cũng không có biện pháp gì với nó, chỉ có thể theo ý nó."

Tống Tuấn Kiệt sợ nhất xảy ra biến cố này, cũng sớm có chuẩn bị, đầu tiên là kinh ngạc nói:"Sao như vậy được chứ, biểu muội là người giữ chữ tín nhất a". Sau đó lại lộ vẻ khó xử nói,"Việc này nếu đặt ở phía trước thì còn nói được, bất quá chuyện ta muốn nạp biểu muội làm thiếp, Tô Hầu gia cũng biết, còn nói ngày thành thân sẽ đến uống rượu mừng, còn có bằng hữu của ta, ai cũng đều có mặt."

"Tô Hầu gia?" Tống Văn Thục không tin, Tô Tử Mặc mới gả cho Tống Tuấn Kiệt chưa đến nửa năm, có người làm cha nào nguyện ý cho con rể nạp tiểu thiếp chứ.

Tống Tuấn Kiệt thấy nàng không tin, lại nói: "Người là cô cô ta, ta sao lừa người được, ngày đó Tô Tử Mặc rời nhà trốn đi, Tô Hầu gia hỏi ta, ta

https://thuviensach.vn

liền đem chuyện Tô Tử Mặc không chịu cùng ta chung phòng nói cho ngài ấy, Tô Hầu gia sau khi nghe xong, nói tôn trọng quyết định của Tô Tử Mặc, ta liền thừa cơ nói với ngài chuyện nạp thiếp, vốn là không đồng ý, bất quá sau khi nghĩ thông suốt lại đáp ứng rồi".

Tống Văn Thục nghe hắn nói như vậy, sợ là không thể sai được, nếu có ý kiến của Tô Hầu gia góp vào, thật đúng là khó khăn rồi, nhất thời cũng nghĩ không ra biện pháp nào tốt, liền nói:"Dù sao cũng là đại sự cả đời của Minh nhi, vẫn phải hỏi qua ý nó". Dừng một chút lại nói, "Từ lúc đến đây, sao không nghe ngươi hỏi chút nào về Tô Tử Mặc vậy?"

Tống Tuấn Kiệt nói:"Ta biết nàng ấy ở đây là được rồi".

Tống Văn Thục gật đầu,"Ở thì đúng là có ở".

Tống Tuấn Kiệt lấy lòng nói:"Ta cùng Tô Tử Mặc là vì theo ý nguyện của cha mẹ mới thành thân, không có cảm tình gì, làm sao giống như ta cùng biểu muội, từ nhỏ liền nhận thức, vẫn là biểu huynh muội, tất nhiên thân thiết hơn so với người bên ngoài, cho dù về sau biểu muội gả đi rồi, ta cũng giữ nguyên thái độ".

Tống Văn Thục có lệ cười nói:"Có lời này của ngươi, ta liền yên tâm".

"Biểu ca đối với muội thật ra không tệ." Tô Tử Mặc cười nói với Chung Minh.

Hai người đứng ở phía sau đã nghe một hồi lâu, Chung Minh vài lần muốn xông ra ngoài, đều bị Tô Tử Mặc cản lại.

Chung Minh nói:"Hoa ngôn xảo ngữ, ai tin, hắn bất quá là muốn chiếm gia tài nhà ta mà thôi, hừ, ta sẽ không để cho hắn thực hiện được ." Nghĩ đến kiếp trước, quả nhiên là cát làm mờ mắt, biểu ca miệng toàn nói dối, vậy mà nàng không hay biết chút gì.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc xoay người,"Nếu không phải tới tìm ta, vậy thì trở vào đi thôi".

Chung Minh theo sau, trong lòng càng bội phục Tô Tử Mặc, sao nàng ấy cái gì cũng đoán được.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 40: Bái Sư

Tô Tử Mặc trở lại trong phòng, không nhanh không chậm tiếp tục mài mực, mài xong rồi, lấy bút chấm mực đưa cho Chung Minh.

Chung Minh sợ nhất là viết chữ, ngày đó ở Tương gia trang viên, đó là do bị Tô Tử Mặc không có trâu nên bắt chó đi cày*, lúc này vô duyên vô cớ, biểu ca lại tìm tới cửa, nào có tâm tư viết chữ, gác bút lại, nói,"Biểu ca đến đây, ngươi không nôn nóng sao?"

<* buộc người khác làm việc ngoài khả năng của họ, gây khó dễ cho người>

Tô Tử Mặc ngồi xuống nhàn nhã cắn hạt dưa nói,"biểu ca muội là vì muội mà đến, thì sao ta phải sốt ruột chứ?"

Chung Minh nghĩ cũng phải, nói:"Nếu đã như vậy, thì làm cho hắn một người trở về thôi, muốn kết hôn ta thì không có cửa đâu, hơn nữa, chỉ có hai trăm lượng bạc, vậy mà hắn cũng có thể xuất ra được, lúc trước ta đòi tới hai ngàn lượng".

Chợt nghe Tô Tử Mặc nói:"Ta cho."

Chung Minh sửng sốt.

Tô Tử Mặc sợ nàng nghe không rõ, bổ sung nói:"Ta cho hắn hai ngàn lượng".

https://thuviensach.vn

Chung Minh nhảy dựng lên, lớn tiếng nói:"Cái gì, ngươi cho hắn hai ngàn lượng bạc đến cưới ta?"

Tô Tử Mặc thấy nàng lại hấp tấp, nên nói:"Ta cho hắn bạc, hắn không lấy ra thêm nữa, cũng không trách được ta."

Chung Minh nói:"Ta không có hỏi tới bạc của ngươi, ý của ta là ngươi cho hắn bạc cưới ta? Không phải, ta là nói biểu ca không có bạc cưới ta, ngươi liền cho hắn bạc?" Trong lời nói tràn ngập oán khí, giống như là Tô Tử Mặc đem nàng bán cho Tống Tuấn Kiệt.

Tô Tử Mặc mở to mắt, vẻ mặt vô tội nói:"Ta nghĩ là muội đã đồng ý rồi, muội phải biết rằng, Tống gia cũng không thể so với nhà muội, hai ngàn lượng bạc là một nửa gia tài đó".

Chung Minh phát bực, rõ ràng Tô Tử Mặc trong lòng hiểu rõ, lại giả bộ như cái gì cũng không biết, dù là khi đó không biết mình thích nàng mới làm như vậy thì cũng không thể a, Chung Minh ngồi thở phì phì nói:"Đừng nói hai ngàn lượng, chính là hai vạn lượng, lão nương cũng không gả!"

"Đúng, nương đồng ý." Tống Văn Thục bên ngoài nói tiếp lời, sau đó đi vào, "Bất quá tiểu cô nương không nên nói chuyện thô lỗ như vậy".

"Nương, nương đã đến rồi" Chung Minh tiếp đón, kéo cánh tay mẫu thân hỏi:"Biểu ca đâu?"

Tống Văn Thục nói:"Ta sai người hầu an bài cho hắn nghỉ ngơi, lúc ăn cơm tái kiến cũng không muộn."

Chung Minh nói:"Dứt khoát cũng đừng thấy, nương giúp Minh nhi đuổi hắn đi đi".

Tống Văn Thục nói:"Sao làm vậy được, hơn nữa Tuấn Kiệt lần này đến cũng không phải chỉ vì con, đồng thời cũng là tới đón Tử Mặc trở về".

https://thuviensach.vn

Chung Minh vội nói:"Chờ Mặc tỷ tỷ vui chơi ngắm cảnh ở đây xong, Minh nhi sẽ tự mình đưa nàng trở về".

Tống Văn Thục trừng mắt nhìn nàng, ngoài miệng chưa nói gì nhưng trong lòng oán thầm, đứa nhỏ này thật không hiểu gì, chuyện phu thê người ta, con xen vào làm cái gì, nàng còn phát sầu vì không có cơ hội làm cho Tô Tử Mặc trở về nữa là, ngày đó Chung Minh không nói một tiếng đã bắt cóc tân tức phụ của người ta, lão thái thái không chừng trách nàng không hết.

Tống Văn Thục cười nói:"Ta biết Tử Mặc không thoải mái trong lòng mới đi ra ngoài giải sầu, nếu Tuấn Kiệt ngàn dặm xa xôi tới đón ngươi, thành ý mười phần, ngươi liền tha thứ hắn đi." Tống Văn Thục không biết các nàng đã đi tới tiền thính, còn tưởng rằng các nàng chỉ là nghe hạ nhân nói Tống Tuấn Kiệt đến đây, liền đem mục đích hàng đầu của Tống Tuấn Kiệt nói thành tới đón Tô Tử Mặc, đương nhiên Tống Tuấn Kiệt cũng quá kỳ cục, làm ra vẻ mặc kệ chính thất, thầm nghĩ nạp thiếp.

Tô Tử Mặc nói:"Cô cô nói cũng phải".

Chung Minh cực lực khuyên mẫu thân lưu giữ Tô Tử Mặc lại, mà mẫu thân nói như vậy, rõ ràng chính là ý đuổi Tô Tử Mặc, cô nương người ta da mặt mỏng, không đi cũng không được a.

Quả nhiên chợt nghe Tô Tử Mặc nói:"Không biết tướng công khi nào khởi hành để Tử Mặc thu thập y phục".

Tống Văn Thục liền nói:"Không vội không vội, Tuấn Kiệt mới vừa tới, ít nhiều gì cũng ở thêm vài ngày, hơn nữa, còn có chuyện chưa giải quyết xong, nên mới tới đây thương lượng".

Tô Tử Mặc gọn gàng dứt khoát nói:"Là vì hôn sự của Minh nhi?"

https://thuviensach.vn

Tống Văn Thục nói:"Tử Mặc thật thông minh, ta còn chưa nói ra, ngươi liền biết trước".

Tô Tử Mặc che miệng cười nói:"Này cũng không phải, mới vừa rồi người cùng tướng công ở tiền thính nói chuyện, ta và Minh nhi đều nghe được, chỉ là không quấy rầy hai người thôi".

Tống Văn Thục cứng đơ mặt, nếu nghe được, vậy tất nhiên hiểu được ý tứ Tống Tuấn Kiệt, chẳng phải là cố ý chọc thủng lời nói dối của nàng tại trận sao, chỉ có thể làm như không biết, thần sắc xấu hổ cười cười nói: "Tử Mặc nói một chút coi, việc này có phải thực khó giải quyết hay không, Tuấn Kiệt nói còn mời phụ thân ngươi làm chứng hôn sự này, thật khó lòng từ chối".

Tô Tử Mặc nói:"Gả hay không gả hoàn toàn là ý tứ của Minh nhi, đừng nói là phụ thân Tử Mặc, cho dù là hoàng thượng thì cũng không thể bức người xuất giá".

Tống Văn Thục vui vẻ nói:"Tử Mặc, có những lời này của ngươi, ta an tâm rồi".

Tô Tử Mặc lại chuyển ý:"Bất quá Tống gia là những người sĩ diện, nếu từ hôn cũng phải có lý do chính đáng, tránh cho bọn họ nổi nóng, lại đi đồn đãi lung tung, phá hỏng thanh danh của Minh nhi".

Tống Văn Thục giật nảy một chút,"Không đến mức đó đâu, Tống gia dù sao cũng là nhà mẫu thân ta, Minh nhi là ngoại tôn nữ của lão thái thái, là biểu muội của Tuấn Kiệt, cho dù hôn sự không thành, cũng không đến nỗi ra tay như vậy".

Chung Minh vội nói tiếp:"Làm sao không thể, biểu ca ý nghĩ xấu đầy mình, chuyện gì mà làm không ra."

https://thuviensach.vn

Tống Văn Thục liếc nàng một cái,"Còn không phải con gây ra sao, xứng đáng!"

Chung Minh le lưỡi, sau đó nói:"Minh nhi thì không sao, tùy ý hắn nói thế nào cũng được, dù sao đời này Minh nhi cũng không muốn xuất giá".

"Nói bậy!" Tống Văn Thục cắt lời nàng,"Con bao tuổi rồi mà nói lời không suy nghĩ như vậy, con yên tâm, chuyện của con ta với cha con đã muốn thương lượng tốt lắm, vốn đang muốn chờ vài ngày nữa, thì biểu ca con đã đuổi tới cửa, sự tình cấp bách, sáng mai ta sẽ mời hắn tới nhà".

"Khoan đã", Chung Minh nghe ra có chỗ không thích hợp, "mời ai tới?"

Tống Văn Thục lập tức khoe công nói: "Đại công tử của Tần đại quan ở huyện lân cận, Tần đại quan là thương nhân giàu có nhất địa phương, khó phân cao thấp với nhà chúng ta, xem như môn đăng hộ đối, Tần công tử kia con cũng có gặp qua, bộ dạng tuấn tú lịch sự, hiện tại hơn phân nửa việc làm ăn của Tần gia đều do Tần công tử coi quản, tuổi trẻ đầy hứa hẹn, nếu con gả cho hắn thì cha con khỏi lo việc làm ăn tương lai không có người tiếp quản".

Chung Minh nhớ tới người này, dáng mạo hắn thế nào thì thật ra không nhớ rõ, dù sao nhất định là bản lĩnh hơn Tống Tuấn Kiệt, bất quá tuổi đã lớn rồi, ít nhất cũng khoảng hai mươi bảy, hai mươi tám tuổi, đừng nói là sau này nàng không xuất giá, cho dù có gả cũng không thể gả cho người lớn hơn nàng cả chục tuổi, vẻ mặt mất hứng nói: "Lớn tuổi như vậy còn không đón dâu, đừng nói là hắn có tật xấu gì a?"

Tống Văn Thục nói:"Đoạn ngày trước, cha con vừa gặp qua, người ta không có khuyết điểm bệnh tật gì đâu".

Chung Minh nói:"Ta là nói phương diện kia."

https://thuviensach.vn

Tống Văn Thục hiểu được, lập tức hừ một cái, "Con là khuê nữ mới lớn, sao dám nghĩ đến mấy chuyện loạn thất bát tao này chứ, còn không sợ người ta chê cười sao." Lại thấy Tô Tử Mặc đang lấy khăn tay che miệng, trong mắt không giấu được ý cười.

Chung Minh nói:"Minh nhi là nói chuyện thực tế thôi, nương cũng không muốn con rể tương lai không thể đúng không?"

Đúng là không thể cẩu thả qua loa, Tống Văn Thục cũng hiểu được chuyện đó, lo lắng nói: "Đúng là phải hỏi thăm rõ ràng, bất quá loại sự tình này sao tiện hỏi thăm chứ".

Chung Minh thầm nghĩ, mượn Tần đại công tử kia để làm nhục biểu ca một phen thì cũng không tệ, liền nói:"Nương mời hắn đến nhà đi, Minh nhi tự mình hỏi hắn".

Tô Tử Mặc nhịn không được nữa, bật cười ra tiếng.

Tống Văn Thục cũng nhịn không được cười mắng:"Con, đứa nhỏ này, không biết nói thế nào với con cho tốt, ta đi đây, việc này cứ định như vậy, ta đi sắp xếp". Trước khi đi thấy bút mực trên bàn, cười hỏi,"Tử Mặc đang viết chữ sao?"

Tô Tử Mặc nói:"Không phải, là Minh nhi".

Tống Văn Thục lập tức ngạc nhiên nói:"Thật vậy sao? Minh nhi mà cũng hiểu chuyện như vậy?"

Chung Minh đảo mắt một cái liền nảy ra ý, vội vàng nói tiếp:"Đúng vậy, Minh nhi thấy Mặc tỷ tỷ viết chữ rất đẹp, nghĩ muốn để nàng dạy cho Minh nhi, kẻ bất tài này đang cầu xin nàng đáp ứng, thì nương đã vào đuổi người đi, Minh nhi cũng không biết làm sao".

https://thuviensach.vn

Tống Văn Thục bị nàng nói đến đỏ mặt, nàng xác thực có ý tứ làm cho Tô Tử Mặc rời đi, nhưng cũng là vì muốn tốt cho Tô Tử Mặc, đành phải nói:"Ta ước gì Tử Mặc mỗi ngày ở lại nhà của chúng ta, giúp ta quản giáo con". Nói xong cũng không ở lâu, sửa sang lại y phục liền rời đi.

Tô Tử Mặc ngồi ngay ngắn, nói với Chung Minh:"Nếu muốn theo ta học viết chữ, vậy phải bái ta làm thầy".

Chung Minh vui vẻ nói:"Mặc tỷ tỷ, xin nhận ta làm đồ nhi*".

<*học trò>

Tô Tử Mặc nói:"Như thế không thành ý, thôi quên đi".

Chung Minh thấy Tô Tử Mặc không nói cười mà còn ra vẻ nghiêm túc thật sự, vội vàng thu hồi khuôn mặt tươi cười, bưng trà, cung kính thở dài nói:"Đệ tử bái kiến lão sư".

Tô Tử Mặc tiếp nhận nhấp một ngụm trà, nói:"Muội còn kém không nhiều lắm, ta cũng là đáp ứng rồi, sẽ thật sự dạy cho muội, bất quá viết chữ cũng không phải là chuyện một ngày hai ngày, ta ở đây cũng không bao lâu, nếu là hồi kinh, muội cũng nên theo ta cùng nhau trở về".

Chung Minh lúc này mới bừng tỉnh nhận ra, nguyên lai Tô Tử Mặc đã sớm vì mình mà suy nghĩ hết rồi, nguyên lai Tô Tử Mặc cũng không phải là hoàn toàn không chút động lòng trước tâm ý của mình dành cho nàng.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 41: Cự Hôn

<* Cự hôn ~ từ chối hôn sự>

Nếu Tống Tuấn Kiệt đã đến đây thì tránh cũng không thể tránh. Thời điểm bữa tối, cả nhà ngồi chung một bàn, ngay cả Chung Xa Đạt cũng được giúp đỡ đi ra. Trước mặt mọi người, Tống Tuấn Kiệt lại đem ý đồ nói một hồi, kỳ thật hắn có chút e ngại Tô Tử Mặc, chẳng qua có Tô Hầu gia hứa hẹn cho hắn nạp thiếp, hắn cũng không cố kỵ nữa, lại đang ở Chung phủ, tất nhiên là tìm mọi cách lấy lòng Chung Minh. Nhưng mà biểu hiện này của Tống Tuấn Kiệt ngược lại làm cho Chung Xa Đạt cùng Tống Văn Thục càng phát ra bất mãn, có nói thế nào thì Tô Tử Mặc vẫn là chính thất, hôm nay Tống Tuấn Kiệt có thể a dua Chung Minh trước mặt Tô Tử Mặc, thì ngày mai hắn cũng có thể bỏ rơi Chung Minh tìm nữ nhân khác, quả nhiên là thê không bằng thiếp, thiếp không bằng trộm, hôn sự này vạn lần không thể đáp ứng. Tống Văn Thục đã muốn biểu lộ ý tứ ra bên ngoài liền trao cho Chung Xa Đạt một ánh mắt.

Chung Xa Đạt là thương nhân, thương nhân thì vốn có ba phần gian trá, huống chi hắn còn là đại thương nhân giàu có nhất phương, tuy vậy hắn cũng không ra vẻ gì trước mặt phu nhân và nữ nhi của mình, mọi chuyện đều thuận theo tâm ý các nàng thôi. Về phần Tống Tuấn Kiệt, lấy ánh mắt thương nhân lão luyện của mình đánh giá thì làm sao không nhận ra mục đích chân chính của Tống Tuấn Kiệt chứ, muốn làm con rể hắn, chẳng qua là nhớ thương gia tài của hắn mà thôi.

Chung Xa Đạt bảo Tri Cầm châm rượu cho hắn và Tống Tuấn Kiệt, sau đó nâng chén nói:"Tuấn Kiệt ngàn dặm xa xôi mà đến, chén này ta kính

https://thuviensach.vn

ngươi."

Tống Tuấn Kiệt vội vàng đứng lên,"Không dám không dám, là chất nhi kính cô trượng mới đúng".

Chung Xa Đạt khoát khoát tay kêu hắn ngồi xuống, gắp miếng thức ăn, rồi mới nói: "Ta nghe nói ngươi đem sính lễ đến đây rồi?"

Tống Tuấn Kiệt thấy sắc mặt hắn trầm trọng, nhất thời trong lòng suy đoán, nói thật hắn cũng không hiểu biết cô trượng lắm. Nghe nói lúc trước khi cưới cô cô Tống Văn Thục, Chung Xa Đạt chẳng qua là một người buôn bán nhỏ mà thôi, nhìn lại hiện tại, gia tài vạn bạc, quả nhiên là có bản lĩnh, không biết vì sao lại hỏi như vậy, đành gật đầu nói:"Đúng vậy." Còn bổ sung,"Mấy thứ này đều là lão phu nhân tự mình chuẩn bị, chỉ sợ mất lễ nghĩa." Tống Tuấn Kiệt đem chuyện sính lễ đều đổ lên đầu Tống lão phu nhân, nếu Chung gia có bất mãn cái gì, cũng không trách đến hắn.

Quả nhiên Chung Xa Đạt lấy chuyện sính lễ để nói:"Cô cô ngươi có nói với ta, nàng không quá vừa lòng với sính lễ này".

Tống Văn Thục liếc mắt một cái, nàng đem vấn đề khó khăn này đá cho hắn, lại bị hắn đá trở lại, vội cười nói:"Tuấn Kiệt ngươi đừng nghe hắn, ta chỉ nói là không nhiều như ta nghĩ mà thôi, cô trượng ngươi đúng là xuyên tạc ý tứ của ta".

Tống Tuấn Kiệt hỏi:"Là phong tục không giống ở đây hay sao?" Hoàn toàn không nói tới chuyện sính kim.

Chung Minh xem chướng mắt, không mặn không nhạt xen vào một câu: "Phụ mẫu ta là chê lễ hỏi của ngươi ít quá".

Vẻ mặt Tống Tuấn Kiệt cứng đờ, xấu hổ cười cười, hắn đương nhiên không quên chuyện Chung Minh đòi hắn hai ngàn lượng, chẳng qua hắn cảm thấy Chung gia đã có rất nhiều tiền, cũng không thiếu chút bạc này,

https://thuviensach.vn

nghĩ có thể lừa gạt cho qua chuyện. Nếu Tô Tử Mặc không ở đây, hắn còn có thể nói là lão phu nhân không chịu cho bạc, hiện tại Tô Tử Mặc ở ngay bên cạnh, nếu hắn nói vậy sẽ bị Tô Tử Mặc vạch trần tại trận, sẽ mất hết thể diện, nhưng lại không thể nói Tô Tử Mặc chỉ cho một ngàn năm trăm lượng. Hắn nhìn thoáng qua Tô Tử Mặc đang chuyên chú ăn cơm, giống như không có liên quan gì đến bọn hắn, trong lòng cân nhắc một chút, không thể vì nguyên nhân nhỏ mà mất của lớn, liền cười nói:"Nguyên lai là việc này, cô cô dượng đúng là oan uổng ta mà". Nói xong lấy trong người ra một tờ ngân phiếu, hé ra một trăm lượng, tròn hai mươi tờ, nói,"Nơi này là hai ngàn lượng, bởi vì không phải số lượng nhỏ, cho nên không dám để cùng với sính lễ".

Không ngờ Chung Minh lại đoạt lời, nói:"Cha ta nếu không nói, chắc ngươi cũng không muốn lấy ra phải hay không?"

Tống Tuấn Kiệt cười ngượng nói:"Sao có thể a, ta đã đáp ứng muội, tất nhiên sẽ làm được".

Chung Minh vốn tưởng rằng với tính tình bủn xỉn của Tống Tuấn Kiệt, nhất định hắn sẽ luyến tiếc phần bạc này, coi như hắn không giữ lời, mới mượn đề tài này để nói chuyện của mình, hiện tại xem ra khó mà nói cái gì.

Tô Tử Mặc ngồi bên cạnh bỗng nhiên nói:"Tướng công thật sự là hào phóng, nạp thiếp mà thôi, lại xuất ra hai ngàn lượng bạc làm sính kim, việc này phụ thân ta có biết không?"

Tống Tuấn Kiệt không dự đoán được Tô Tử Mặc đột nhiên hỏi như thế, đương nhiên cũng hiểu được ngụ ý của nàng, nếu để cho Tô Hầu gia biết chuyện này, hắn thật đúng là không giải thích được. Lúc trước hắn đến Tô gia hỏi cưới chỉ có mấy trăm bạc mà thôi, đành phải nói:"Cái này phải hỏi ngươi, hai ngàn lượng bạc là ngươi đưa cho ta mà".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc thản nhiên nói:"Tướng công thật biết nói đùa, ngươi nói cần bạc dùng gấp, ta mới cho ngươi, ta làm sao biết ngươi dùng để nạp thiếp, nếu sớm biết như thế....." Chỉ nói một nửa liền dừng lại.

Tống Tuấn Kiệt phát cáu, Tô Tử Mặc đúng là mở to mắt mà nói dối, bạc này rõ ràng chính là cho hắn dùng để cưới Chung Minh, hơn nữa hắn cũng chưa mở miệng xin, là Tô Tử Mặc tự nhiên đến đưa cho hắn, vội la lên:"Rõ ràng là ngươi....."

"Ta cái gì?" Tô Tử Mặc cắt lời hắn,"Ngươi và ta thành thân lâu như vậy mặc dù ở chung không tính là hòa thuận, nhưng dù thế nào ta cũng là chính thất, làm sao có chuyện ta cho ngươi bạc để nạp thiếp? Ta không có lòng độ lượng lớn như vậy a".

Tống Tuấn Kiệt không phản đối, Tô Tử Mặc rõ ràng chính là nói dối, còn nói đến hợp tình hợp lý, có chính thất nhà ai lại cam tâm tình nguyện để cho phu quân nạp tiểu thiếp còn cho bạc đâu chứ.

Tống Văn Thục nghe ra một tầng ý tứ khác, hỏi:"Tống gia hiện giờ là Tử Mặc làm chủ sao?"

Tô Tử Mặc nói:"Đều là ý tứ lão phu nhân".

Tống Văn Thục có chút đăm chiêu gật gật đầu.

Tống Tuấn Kiệt sắc mặt càng khó nhìn, cái này rõ ràng là nói cho Tống Văn Thục biết, lời hắn hứa hẹn phía trước bất quá là hứa suông mà thôi. Tô Tử Mặc là chủ gia đình, cho dù hắn muốn đối tốt với Chung Minh, cũng chỉ là lời ngoài miệng nói nghe xong thì thôi.

Chung Xa Đạt nãy giờ vẫn không nói chuyện, lên tiếng:"Chung Xa Đạt ta chỉ có một nữ nhi là Chung Minh, nhà chúng ta cũng không thiếu bạc, đừng nói hôm nay Tuấn Kiệt ngươi cầm bạc lại đây, cho dù là không có một lượng bạc nào, nếu nữ nhi ta muốn gả, ta cũng không nói hai lời liền

https://thuviensach.vn

đáp ứng, ta còn muốn chuẩn bị hồi môn thật nhiều cho nó, làm cho nó xuất giá thật xinh đẹp".

Tống Tuấn Kiệt vui vẻ nói:"Cô trượng thật sự là thâm minh đại nghĩa*, việc hôn sự này là chính miệng biểu muội đáp ứng".

<* công bằng, hiểu biết đúng sai rõ ràng>

Chung Minh giành nói:"Ai nói ta đáp ứng, khi nương ta cùng ngoại tổ mẫu nói chuyện này, ta chỉ là chưa kịp phản đối thôi."

"Này", Tống Tuấn Kiệt vội la lên,"Hôn nhân đại sự đâu có phải trò đùa?"

Chung Minh nói:"Ta vốn là muốn gả cho ngươi, bất quá nhìn thấy Mặc tỷ của ta, vẫn là quên đi, nàng là chính thất mà còn bị như vậy, ta gả cho ngươi làm thiếp, chẳng phải càng bị bạc đãi hay sao".

"Sẽ không, đương nhiên sẽ không." Tống Tuấn Kiệt liên tục cam đoan, chẳng qua trước mặt Tô Tử Mặc, khó mà nói đến chuyện hưu thê để trấn an Chung Minh, chỉ có thể kiên trì nói không.

Chung Xa Đạt nói:"Nếu Minh nhi không muốn gả, việc này liền coi như chấm dứt tại đây".

"Sao có thể được chứ!" Tống Tuấn Kiệt bật đứng lên,"Rõ ràng đã bàn xong hết rồi, nếu không bởi vì cô trượng xảy ra chuyện, ta cùng biểu muội đều đã muốn bái đường thành thân".

Chung Xa Đạt thở dài:"Này chỉ sợ cũng là ý trời đi".

Tống Văn Thục vì mặt mũi nên không nói rõ, hiện tại Chung Xa Đạt chính miệng cự tuyệt, trong lòng thở dài nhẹ nhõm một hơi, nếu Tống Tuấn Kiệt vẫn không buông tha, thì phải là hắn không hiểu chuyện, lúc này a, nàng sẽ giúp nữ nhi chọn một vị hôn phu thật tốt.

https://thuviensach.vn

Nhưng Tống Tuấn Kiệt đã ngàn dặm xa xôi đến nơi này, sao có thể dễ dàng buông tha, hắn cũng sớm đoán được sẽ có trở ngại, đã tính trước, liền nói:"Cô cô, cô trượng, thật sự là biết nói đùa, biểu muội nàng tuổi còn nhỏ, có thể không hiểu chuyện, nhưng cô trượng là đại thương nhân sao có thể không giữ lời, hôn sự giữa ta và biểu muội tuy chỉ là nói miệng nhưng có nhiều người ở đó như vậy, có thể làm chứng cho chúng ta, cho dù là quan phủ thì cũng phải giữ lời, nếu từ hôn thì cũng chỉ nhà trai có thể bàn lùi, tiểu chất mặc dù nhận thức không nhiều người lắm, bất quá ở kinh thành cũng có quen biết vài lão gia quan lớn, cô cô, cô trượng có muốn cùng tiểu chất hồi kinh, tìm bọn họ phân xử hay không?"

Chung Xa Đạt giận tái mặt,"Ngươi đang uy hiếp ta?"

Tống Tuấn Kiệt vội nói:"Tiểu chất không dám, chẳng qua tiểu chất là thật tâm thích Chung Minh biểu muội, chỉ muốn cô cô, cô trượng thành toàn".

Chung Minh cười nhạt,"Ngươi là thật tâm thích bạc của nhà ta thì có".

Tống Tuấn Kiệt bị nói trúng tim đen, mặt đỏ bừng, mạnh miệng nói:"Biểu muội thật coi khinh người, ta làm sao là người như vậy, ta có thể thề với trời, tuyệt đối không có tâm tư này". Sau khi Chung Minh gả cho hắn, tự nhiên sẽ đem tài sản mang lại đây, sẽ không tính là hắn có tâm vọng tưởng, lời này thật ra có thể thề được.

Tống Văn Thục sợ tình hình căng thẳng, vội hoà giải nói:"Đều là người một nhà, có cái gì thì từ từ cùng nhau nói, nhìn xem các ngươi, người thổi râu người trừng mắt, muốn cho Tử Mặc chế giễu hay sao?"

Tô Tử Mặc cười nói:"Sẽ không, Minh nhi nếu gả lại đây thì chúng ta là tỷ muội, nếu không gả thì chúng ta vẫn là tỷ muội." Một câu liền đặt mình ra khỏi chuyện này, không đếm xỉa đến.

https://thuviensach.vn

Tống Văn Thục thầm nghĩ, Minh nhi mà có được cơ trí bình tĩnh như Tử Mặc thì hôm nay chuyện cũng không ầm ĩ thành cái dạng này.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 42: Vô Lại

"Đã trễ thế này, Minh nhi còn không buồn ngủ sao?" Tô Tử Mặc cầm khăn lụa che miệng ngáp một cái, này đã muốn là cái thứ ba, thấy Chung Minh vẫn như cũ đang nói chuyện không có ý tứ rời đi, đành phải nhắc nhở.

"Canh mấy rồi?" Chung Minh hỏi.

Tri Họa luôn hầu hạ bên cạnh đáp, "Vừa gõ qua canh ba".

Chung Minh "Ôi" Một tiếng, nói,"Đều đã trễ thế này, Tri Họa, ngươi giúp chúng ta thêm chén trà, rồi lui xuống nghỉ ngơi trước đi".

Tri Họa lanh mồm lanh miệng hỏi,"Tiểu thư thì sao?"

Chung Minh bực nàng không hiểu ý, tức giận nói:"Ta thì ngươi không cần quản".

Tri Họa thức thời lui đi.

Tô Tử Mặc hỏi: "Chẳng lẽ Minh nhi còn có việc gì sao?"

Chung Minh nói:"Nếu ngươi mệt thì trước hết ngủ đi, ta ngồi thêm một lát."

Tô Tử Mặc bật cười, cũng chỉ có Chung Minh mới nói như vậy, nàng làm sao không nhìn ra được tâm tư của Chung Minh, cười nói:"Yên tâm đi, nơi này là Chung phủ, cũng không giống như ở Tống gia, biểu ca muội sao có thể tự nhiên quay lại".

https://thuviensach.vn

Chung Minh bị nàng nói toạc tâm tư, mặt đỏ lên, nói:"Ai nói ta ở trong này đề phòng biểu ca ." Chống lại ánh mắt nhìn thấu của Tô Tử Mặc, thừa nhận, "Ta sợ biểu ca ta có ý đồ xấu xa, ngươi không biết biểu ca ta....".

"Suỵt!" Tô Tử Mặc đột nhiên giơ ngón tay lên môi, làm cho Chung Minh im lặng.

Chung Minh không nói, tập trung lắng nghe, quả nhiên bên ngoài có tiếng bước chân, còn đang hướng đến phòng này, chỉ chốc lát sau chợt nghe Tống Tuấn Kiệt ở bên ngoài nói:"Nương tử, ngươi ngủ chưa?"

Chung Minh muốn lên tiếng trả lời, Tô Tử Mặc ngăn lại, sau đó cất giọng hỏi:"Chuyện gì?"

Tống Tuấn Kiệt nói:"Kỳ thật cũng không có chuyện gì, chỉ là có lời muốn nói với ngươi".

"Nếu không quan trọng thì để ngày mai nói đi."

"Một câu thôi, nói xong ta đi liền".

Tô Tử Mặc đứng dậy, Chung Minh cũng muốn cùng đi ra ngoài, Tô Tử Mặc nói:"Không có việc gì, ta đi rồi về". Chung Minh đành phải thôi.

Tô Tử Mặc mở cửa ra, nói:"Có cái gì, nói đi".

Tống Tuấn Kiệt thấy Tô Tử Mặc che ở cửa, hắn vào không được, liền nói:"Bên ngoài rét lạnh, hay là vào phòng nói sau".

Tô Tử Mặc thản nhiên nói:"Ngươi đã quên ta nói cái gì rồi sao?"

Tống Tuấn Kiệt sửng sốt,"Nói cái gì."

"Chưa được ta cho phép, không cho bước vào cửa phòng ta nửa bước." Thấy Tống Tuấn Kiệt muốn nói gì, Tô Tử Mặc lại nói,"Ở đâu cũng đều như

https://thuviensach.vn

nhau."

Tống Tuấn Kiệt có chút căm tức, lại không có biện pháp, hít sâu một hơi, mới nói: "Hồi lúc cơm chiều có nhiều người, không thuận tiện nói chuyện, cho nên mới chờ tới bây giờ, Tử Mặc, ngươi rời nhà trốn đi, ta không trách ngươi, lần này ta đến, kỳ thật để đón ngươi về nhà".

Tô Tử Mặc trào phúng nói: "Chứ không phải ngươi vì cưới Chung Minh mới đến sao?"

Tống Tuấn Kiệt trợn mắt nói dối: "Ta đương nhiên là vì ngươi mà đến." Lại bổ sung nói,"Nhạc phụ đại nhân có dặn dò, kêu ta vô luận cách nào cũng phải mang ngươi về nhà".

Tô Tử Mặc cười lạnh:"Nguyên lai là cha ta ra lệnh."

Tống Tuấn Kiệt vội nói:"Ta đương nhiên càng hy vọng ngươi về nhà."

"Về nhà? Ngươi cưới Chung Minh, Chung gia còn có nhân vật nhỏ nhoi như ta sao? Ta trở về làm cái gì, không bằng cứ viết xuống hưu thư, cưới Chung Minh làm chính thất, như thế Chung gia cũng sẽ không làm khó dễ ngươi."

Tống Tuấn Kiệt xua tay nói:"Như vậy sao được." Trước không nói đến nếu bỏ Tô Tử Mặc, Tô Hầu gia sẽ lột da hắn, chỉ bằng việc cưới Tô Tử Mặc thôi mà đã có uy tín danh dự như bây giờ, vậy thì vạn lần không thể ly hôn, hơn nữa, khí chất Tô Tử Mặc như lan như ngọc, hắn ngay cả chạm còn chưa chạm qua, nếu từ bỏ chẳng phải rất đáng tiếc sao, lại nói,"Biểu muội gả lại đây, nói đi nói lại cũng chỉ là thiếp, có thể nào đánh đồng với ngươi, lão phu nhân đưa chìa khoá phòng thu chi cho ngươi quản, ngươi ở Tống gia làm sao coi là nhỏ nhoi được".

Tô Tử Mặc cười nhạo:"Ngươi xoay chuyển mọi việc đều thuận lợi ha, trước mặt ta thì nói Chung Minh không tốt, trước mặt Chung Minh sợ là

https://thuviensach.vn

đem ta nói không đáng một đồng đi."

Tống Tuấn Kiệt lấy lòng nói:"Sao nói như vậy a, ta luôn luôn kính trọng ngươi."

Tô Tử Mặc nói:"Kính trọng thì sao chứ, Chung gia có gia tài bạc vạn, Chung Minh thì xinh đẹp như thiên tiên, cũng khó trách người ta đều cự tuyệt mà ngươi vẫn mặt dày mày dạn không thể cưới Chung Minh là không được".

Tống Tuấn Kiệt bị nàng châm chọc đỏ mặt lên, cãi chày cãi cối:"Vốn là hôn ước đã định ra, ta bất quá tuân thủ hứa hẹn mà thôi."

Tô Tử Mặc khoát tay nói:"Ta mặc kệ ngươi là thật muốn cưới Chung Minh, hay là có ý đồ khác, đây đều là chuyện của ngươi, chúng ta từng có ước định, ngươi không bức ta viên phòng, ta cũng không ngăn cản ngươi nạp thiếp, ngươi không cần nhiều lời với ta".

Mỗi lần đều bị Tô Tử Mặc nói đến xấu hổ vô cùng, Tống Tuấn Kiệt cũng chỉ có thể tức giận trong lòng, âm thầm thề, một ngày nào đó cho ngươi biết sự lợi hại của ta, trên mặt lại cười làm lành nói,"Ta đến kỳ thật là muốn nói với ngươi một chuyện, ngươi có thể về nhà trước hay không, ta muốn đón dâu trở về, ngươi là chính thất lại ở bên cạnh, thật sự khó coi."

Tô Tử Mặc nói:"Ô, ngươi còn biết giữ thể diện sao? Còn chưa có nạp thiếp, đã chê ta vướng bận ?"

Tống Tuấn Kiệt bị nàng mỉa mai cũng mất kiên nhẫn, cắn răng nói:"Ngươi cần gì phải nói lời châm chọc, nếu ngươi là hiền thê, ta cần gì phải nạp thiếp, ngươi và ta thành thân đều nửa năm, đừng nói trên giường, ngay cả bàn tay cũng chưa cho ta sờ qua, còn rời nhà trốn đi, đã sớm phạm vào bảy điều cấm*, ta tùy thời tùy chỗ đều có thể hưu ngươi."

https://thuviensach.vn

<* bảy điều mà nữ nhân phạm vào làm nhà chồng có thể ly hôn: bất thuận cha mẹ, không có con, gian tình, ghen tuông, mang bệnh hiểm nghèo, nhiều lời, ăn trộm>

Tô Tử Mặc bị hắn chọc cười, cười nói:"Phải không, ta đây thật sự là cầu còn không được."

Tống Tuấn Kiệt nghe nàng nói như thế, đột nhiên không tức giận, còn đi theo cười nói:"Nguyên lai ngươi cũng có nỗi đau thầm kín, ngươi ba lần bốn lượt làm nhục ta, không phải là muốn chọc giận để ta hưu ngươi sao? Ta sẽ không cho ngươi toại nguyện".

Tô Tử Mặc không chút tức giận, vẫn thản nhiên nói:"Cả ngày phải đối diện ngươi thiệt là có chút chán ghét, bất quá chuyện ly hôn, thật đúng là không phải tới phiên ngươi tính."

Tống Tuấn Kiệt muốn nói ta là nam nhân như thế nào không phải do ta định đoạt, bất quá rốt cuộc chưa nói ra, cùng Tô Tử Mặc đấu võ mồm, hắn chỉ có bị nhục nhã mà thôi, oán hận nói:"Ngươi tốt nhất nghe lời ta , nếu trên mặt ta không có ánh sáng thì ngươi cũng không còn mặt mũi đâu, cần gì phải như vậy". Nói xong phất tay áo rời đi.

Tô Tử Mặc trở về phòng, thấy Chung Minh mang vẻ mặt căm giận, biết nàng đã nghe được hết, cũng không nhiều lời, chỉ nói:"Biểu ca muội đi rồi, đêm nay sẽ không đến nữa, muội cũng trở về phòng đi."

Chung Minh lại ngồi xuống mép giường, thở phì phì nói:"Không trở về."

Tô Tử Mặc cười hỏi:"Vì sao?"

Chung Minh thật sự tìm không thấy cái cớ nào, liền nổi lên trêu chọc,"Chính là không muốn trở về." Đơn giản đá rớt giày, bò lên giường, ý định nằm ì tại chỗ.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc không dự đoán được Chung Minh đột nhiên chơi xấu, có chút ngoài ý muốn, càng cảm thấy buồn cười, nói:"Muội ngủ nơi này, ta ngủ thế nào?"

Chung Minh xê dịch vào trong, ý tứ không cần nói cũng biết.

Tô Tử Mặc bình tĩnh lại, sau đó nói: "Đây vốn là khuê phòng của muội, để muội ngủ khách phòng, thật đúng là uỷ khuất muội, được rồi, đêm nay muội ở đây, ta đi biệt viện".

Chung Minh gấp gáp, "Mặc tỷ, ta cũng không ăn ngươi, ngươi trốn cái gì?"

Tô Tử Mặc cười,"Ta né tránh khi nào?"

"Ngươi không chịu ngủ cùng ta, còn không phải trốn ta sao, hơn nữa, chúng ta đều là nữ nhân, ngủ chung thì làm sao chứ, ta không phải cũng thường xuyên ngủ cùng với nương ta sao". Chung Minh liều mạng giả vờ mang dáng vẻ đứng đắn, kỳ thật tâm tư đã sớm bay xa.

Tô Tử Mặc có chút do dự, đương nhiên không phải bị Chung Minh kích động, chỉ là không thể tin tưởng cái chuyện nghĩ một đằng nói một nẻo của Chung Minh, ánh mắt Chung Minh rõ ràng viết lên "Ta đối với ngươi có ý đồ", nàng sẽ không quên cái ngày Chung Minh hôn môi nàng trên xe ngựa, nàng cũng buồn bực, lúc ấy không có cho Chung Minh một cái tát, thứ nhất thật sự là bị dọa đến, thứ hai Chung Minh là nữ hài tử, bị nữ hài tử hôn cũng không biết có tính là bị khinh bạc hay không. Bởi vì sớm biết rằng có hôn ước, liền thu hồi phần dục niệm kia, từ nhỏ đến lớn không có ái mộ qua một người, nếu không có Chung Minh, nàng hẳn là cũng sẽ không có khúc mắc với Tống Tuấn Kiệt. Dù sao nàng từ rất sớm đã chuẩn bị tốt tâm tư gả cho Tống Tuấn Kiệt, nguyên tưởng rằng Tống Tuấn Kiệt dung mạo xuất chúng, phẩm hạnh đoan chính, mặc dù không có tài học, cũng là phu quân có thể phó thác chung thân, không nghĩ tới tương phản to lớn như thế, xác

https://thuviensach.vn

thực bị đả kích không nhỏ, còn Chung Minh này nhìn như đơn giản thật ra cõi lòng lại chứa đầy tâm tư khiến cho nàng tò mò, càng không nghĩ tới Chung Minh lại có tâm ý với nàng, vậy đã rất có lòng thành rồi, mặc kệ nói như thế nào nếu so với cái tên Tống Tuấn Kiệt miệng đầy lời dối trá kia thì Chung Minh khẳng định càng làm cho người yêu thích hơn.

Chung Minh thấy nàng đứng yên ở đó nửa ngày không nói lời nào, cũng không biết suy nghĩ cái gì, đành phải buông tha nói:"Nếu ngươi thật sự không muốn thì thôi, đừng khiến cho ta có cảm giác như mình đang ép lương vi xướng*".

<* ép gái nhà lành làm kỹ nữ>

Tô Tử Mặc phục hồi tinh thần lại, cười nhẹ nói:"Lòng ta không có quỷ, chỉ cần muội không miên man suy nghĩ, muốn ở lại thì ở lại đi."

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 43: Đồng Miên ~ Ngủ Chung

"Mặc tỷ, cũng không còn sớm ....." thanh âm Chung Minh không hề có khí lực, thật sự là chờ lâu đến mất hết khí lực rồi, đêm khuya Tô Tử Mặc không ngủ lại đọc sách, trước đó ngáp liên tục, vậy mà lúc này lại có tinh thần, nàng làm sao nhìn không ra Tô Tử Mặc là cố ý, thật sự không muốn nàng ở tại chỗ này thì cứ nói thẳng ra đi, cần gì tự gây khó dễ cho bản thân chứ.

Tô Tử Mặc cũng không ngẩng đầu, nói,"Muội mệt nhọc thì ngủ trước đi."

Chung Minh không còn cách nào, lại đợi trong chốc lát, đột nhiên nhảy xuống giường đoạt lấy cuốn sách trên tay Tô Tử Mặc.

Tô Tử Mặc hoảng sợ, vỗ ngực nói:"Minh nhi, muội dọa đến ta rồi".

Chung Minh nhíu mày nói:"Sách có cái gì đẹp đâu chứ".

Tô Tử Mặc cười:"Nếu sách mà khó coi thì còn có cái gì đẹp mắt?"

Chung Minh không chút suy nghĩ nói:"Ta a!" Con ngươi vừa chuyển liền nảy ra chủ ý, ném sách qua một bên, tiến đến trước mặt Tô Tử Mặc, hỏi,"Mặc tỷ, ngươi cảm thấy ta đẹp mắt không?" Chung Minh lớn lên trong sự ca ngợi của mọi người, nghe khen nhiều riết cũng không còn cảm giác gì, nàng đột nhiên rất muốn biết Tô Tử Mặc cảm thấy nàng thế nào, ở kiếp trước, Tô Tử Mặc còn chưa bao giờ nhìn thẳng nàng.

https://thuviensach.vn

Lúc này Chung Minh chỉ mặc trung y màu trắng, không trang điểm xinh đẹp bằng ngày thường, nhưng lại làm cho người ta có cảm giác nàng như một hoa sen thuần khiết, vẻ chải chuốt thường ngày bị rũ bỏ nhìn càng tự nhiên, Tô Tử Mặc trong lòng nhận thấy nàng vô cùng xinh đẹp, nhưng lại mang vẻ mặt ngập ngừng.

Chung Minh có hơi khẩn trương, sợ Tô Tử Mặc nói nhìn mình khó coi,vân vân....Sự tự tin duy nhất mà nàng có khi đối diện Tô Tử Mặc chính là diện mạo của mình, nếu ngay cả điều này Tô Tử Mặc cũng thấy chướng mắt, vậy thì nàng thật không biết dựa vào cái gì để hấp dẫn Tô Tử Mặc nữa.

Chợt nghe Tô Tử Mặc nói:"Tướng mạo là trời sinh, đẹp hay xấu thì có can hệ gì, chỉ cần tâm địa thiện lương là tốt rồi."

Chung Minh ra sức gật đầu, thập phần đồng ý với nhận thức này, "Đúng, tựa như biểu ca ta vậy, bộ dạng dù cho đẹp mắt cũng vô dụng, trong bụng toàn ý nghĩ xấu, có câu nói như thế nào nhỉ, chính là cái gì vàng cái gì thối đó".

"Bên ngoài tô vàng nạm ngọc bên trong thối rữa."

"Đúng, chính là câu này." Chung Minh lại thừa cơ nói xấu Tống Tuấn Kiệt không ít, sau khi nói xong mới nhớ tới, hỏi lại, "Ngươi đừng đánh trống lảng, ngươi còn chưa nói ta rốt cuộc có nhìn được hay không a".

Tô Tử Mặc nhìn nàng không chớp mắt, một hồi lâu mới sâu kín nói ra lời khen ngợi,"Đẹp mắt, muội là cô nương mà ta thấy đẹp nhất".

Chung Minh mặt đỏ lên một chút, xinh như hoa đào, đây cũng là lần đầu người khác khen mà nàng vui vẻ đến vậy, thẹn thùng nói:"Hy vọng lời ngươi nói là thật lòng".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc cong khoé môi, "Ta nghĩ muội đã nghe khen nhiều rồi, sớm thành thói quen mới phải, không nghĩ tới còn thiếu tự tin như vậy."

Chung Minh nói:"Ta chỉ là ở trước mặt ngươi mới vậy thôi, người khác nhìn ta như thế nào, ta không thèm quan tâm".

Tô Tử Mặc không nói tiếp nữa, nàng sợ nói thêm cái gì lại làm Chung Minh nói ra những điều mình khó tiếp nhận. Tuy nói nàng không chán ghét ở chung với Chung Minh, thậm chí còn có chút thích, nhưng kêu nàng giống Chung Minh có thể công khai nói ra mấy lời thích nữ nhân thì thật đúng là nàng làm không được. Hơn nữa, Tống Tuấn Kiệt không tốt không có nghĩa tất cả nam tử trong thiên hạ này đều không tốt. Trong sách có miêu tả rất nhiều về tình yêu giữa nam nữ mà nàng vẫn luôn cố gắng hướng tới, ví như một câu trong Kinh Thi*, "Dù chết sống hay chia xa, xin cùng người thề nguyện, nắm tay cả đời, bên nhau đến già", nhìn Chung Minh đột nhiên nàng lại có loại cảm giác phiền muộn nói không nên lời, chậm rãi thở dài, cởi ra ngoại sam, nằm vào phía trong giường.

<* một bộ tổng tập thơ ca vô danh của Trung Quốc, một trong năm bộ sách kinh điển của nho giáo, sáng tác trong 500 năm từ thời Tây Chu đến giữa Xuân Thu, gồm 311 bài thơ, được coi là sách giáo khoa toàn xã hội thời đó.>

Chung Minh tất nhiên nhìn ra chuyển biến của nàng, có chút mò mẫm nghĩ không ra, sau khi nằm xuống bên cạnh người nàng mới hỏi:"Ngươi làm sao vậy?"

Tô Tử Mặc không có xoay người, mặt vẫn hướng vào trong, nói:"Không có gì, chỉ là có chút cảm khái."

Chung Minh thấy nàng như thế, cũng không tiện nói thêm cái gì, chỉ nói:"Vậy ngủ đi." Thổi tắt ngọn nến đầu giường.

https://thuviensach.vn

Trong bóng đêm nhìn tấm lưng Tô Tử Mặc, Chung Minh một chút cũng không muốn ngủ, trong hơi thở tất cả đều là mùi hương của Tô Tử Mặc, ngay cả hô hấp cũng đều cảm thấy khó khăn, có thể chạm đến làn da của Tô Tử Mặc, bàn tay Chung Minh lưng chừng giữa không trung lại không dám chạm vào nàng, rốt cuộc nhịn không được, hỏi: "Mặc tỷ, ngươi đã ngủ chưa?"

"Huh?" Tô Tử Mặc ứng nàng một tiếng.

Chung Minh chỉ muốn biết nàng có ngủ hay chưa, chứ không phải thật sự có gì muốn nói, liền thuận miệng nói:"Ta muốn hỏi ngươi chuyện này."

"Muội nói đi".

Chung Minh nói: "Trước khi chưa gả cho biểu ca ta, ngươi có yêu thích người nào không?"

"Không có." Tô Tử Mặc không chút suy nghĩ liền trả lời, dừng một chút lại hỏi,"Vì sao đột nhiên hỏi như thế?"

"Ta ngủ không được chỉ thuận miệng hỏi chút thôi". Chung Minh hỏi tiếp,"Vậy ngươi thích dạng người gì?"

Tô Tử Mặc trầm mặc trong chốc lát, sau đó nói:"Tất nhiên là có tài có mạo ..... nam tử".

Chung Minh nghe được trong lòng cứng lại, miễn cưỡng cười nói:"Phạm vi này thì quá rộng rồi, không phải ai như vậy cũng đều yêu thích đi, hơn nữa nếu có tài mạo mà là kẻ nghèo hèn thì sao, còn nếu có thê thất rồi thì làm sao, nếu nhân phẩm kém thì lại thế nào?"

Tô Tử Mặc cười khẽ: "Vậy tìm người có tiền, không có thê thất, nhân phẩm lại tốt".

https://thuviensach.vn

"Dù vậy, khó bảo toàn về sau hắn không nạp thiếp." Chung Minh sốt ruột nói.

Tô Tử Mặc cười,"Minh nhi, rốt cuộc muội muốn nói cái gì?"

Chung Minh nhỏ giọng nói thầm,"Trước mắt cũng có người thích hợp, không nên bỏ gần tìm xa a".

Tô Tử Mặc không có nghe rõ, hỏi:"Muội nói cái gì?"

Chung Minh vội nói:"Không có gì, ta chúc ngươi sớm ngày tìm được lang quân như ý." Trời biết, lời nàng nói có bao nhiêu không tình nguyện.

Tô Tử Mặc tự nhiên biết nàng khẩu thị tâm phi, nếu là ban ngày nàng sẽ trêu chọc lại vài câu, chẳng qua đêm dài yên tĩnh, lại cùng Chung Minh ngủ chung giường, chỉ sợ nói sai một câu, gây ra hiểu lầm không đáng có.

Trong lúc miên man suy nghĩ, Chung Minh đúng là ngủ mất, không nghĩ lại mơ thấy chuyện kiếp trước. Trong mộng, Tống Tuấn Kiệt đem bán nàng, nam nhân mua nàng cười đến cực dâm đãng. Phóng túng đi tới bên nàng, nàng lui vào góc giường bất lực la to, giật mình một cái đột nhiên tỉnh dậy.

"Minh nhi, mau tỉnh lại, muội không sao chứ?" Bên tai truyền đến thanh âm ôn nhu của Tô Tử Mặc, Chung Minh mở to hai mắt, nhìn thấy cảnh vật rõ ràng trong phòng, mới biết mình lại thấy ác mộng, đã lâu nàng không gặp cơn mộng này, ôm cánh tay lạnh run, từng ngụm từng ngụm thở hổn hển.

Tô Tử Mặc lấy khăn giúp nàng lau mồ hôi lạnh trên trán, nhẹ giọng hỏi:"Gặp ác mộng sao?"

Chung Minh nhìn nàng, chợt hỏi:"Ta có nói mớ cái gì không?"

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc gật đầu,"Có."

Chung Minh giật mình, vội hỏi:"Ta, ta đã nói cái gì rồi?" Nàng sợ Tô Tử Mặc biết chuyện nàng đã trải qua kiếp trước, mặc dù không can hệ đến hiện tại nhưng nàng vẫn cảm thấy đó là đoạn quá khứ thật dơ bẩn, nàng sợ Tô Tử Mặc cảm thấy nàng bẩn.

"Cũng chưa nói cái gì, chỉ là không ngừng nói không muốn không muốn" Thấy Chung Minh vẫn còn phát run, hiển nhiên sợ tới mức không nhẹ, Tô Tử Mặc lại nói,"Chỉ là giấc mộng mà thôi, không phải thật sự, đừng sợ, đã quên thì tốt rồi."

"Đúng, chỉ là một giấc mộng mà thôi." Chung Minh tự an ủi chính mình, nhưng thế nào cũng không bình phục được cơn tức giận trong lồng ngực, Tống Tuấn Kiệt vẫn còn ở trong nhà nàng, nàng hận không thể lập tức xách dao đi giết hắn, liền xuống giường, mặc thêm y phục tính đi ra ngoài.

Tô Tử Mặc vội vàng gọi nàng lại,"Minh nhi, giờ hơn nửa đêm, muội làm gì vậy?"

"Ta..." Chung Minh không biết làm sao nói ra chuyện này, không thể nói bởi vì ác mộng mà đi giết Tống Tuấn Kiệt, ít nhất kiếp này Tống Tuấn Kiệt còn chưa làm ra chuyện gì không có tính người, ngẫm lại quả thật mình quá xúc động, liền nói, "Đi tiểu đêm".

Tô Tử Mặc nhẹ nhàng thở ra,"Làm ta sợ muốn chết, nhìn dáng vẻ của muội, ta còn nghĩ đến muội muốn đi giết người."

Trở lại trên giường, Chung Minh lăn qua lộn lại vẫn không thể chìm vào giấc ngủ, gần nhất là vì giấc mộng vừa rồi, thứ hai là vì Tô Tử Mặc nằm bên cạnh, làm cho nàng ý loạn tình mê, trong lòng cứ chộn rộn.

Tô Tử Mặc cũng bị quấy nhiễu ngủ không được, nhìn bộ dáng Chung Minh như muốn nói lại thôi, liền nói:"Muốn nói cái gì liền nói đi."

https://thuviensach.vn

Chung Minh nhăn nhó một phen, rốt cuộc dùng thanh âm nhỏ như ruồi muỗi nói:"Mặc tỷ, ta có thể ôm ngươi ngủ hay không?"

Lúc này Tô Tử Mặc thật ra nghe được rõ ràng, nhưng chưa nói đáp ứng hay là không, chỉ nhìn chằm chằm Chung Minh.

Chung Minh bị nàng nhìn chăm chú làm hai má ửng hồng, vội nói:"Ngươi đừng hiểu lầm, ta không có ý gì khác, ta chỉ là..... Chỉ là cơn ác mộng đáng sợ kia làm ta đến giờ vẫn còn sợ hãi trong lòng, ta muốn ôm ngươi một chút, tuyệt đối không có ý nghĩ không an phận". Lời giải thích này không hoàn hảo, càng giải thích càng giấu đầu hở đuôi.

Tô Tử Mặc bật cười ra tiếng:"Muội hoảng gì chứ, ta còn chưa nói cái gì, ta thấy bộ dáng của muội đúng là có tật giật mình."

Chung Minh giơ lên một bàn tay,"Không có, ta thề."

Tô Tử Mặc nói: "Động chút liền thề, lời thề này cũng thật không đáng giá tiền, biểu ca muội cũng thường thề trước mặt ta, ta không tin bộ dáng này chút nào".

Chung Minh không thích nàng đánh đồng mình cùng biểu ca, có chút bất mãn nói:"Ta cùng biểu ca làm sao giống nhau được."

Tô Tử Mặc nhéo chóp mũi của nàng một chút, ôn nhu nói:"Cho nên ta không tin hắn, ta tin muội."

Chung Minh bị hành động đột ngột của nàng làm cho tâm trạng phơi phới, ánh mắt dừng ở khuôn mặt của Tô Tử Mặc, xinh đẹp trắng mịn, cảm thấy cực kỳ ngon miệng, thật muốn nếm thử một ngụm, bất quá mới vừa đáp ứng nàng, sao làm trái lại được, đành vụng trộm nuốt xuống nước miếng, giơ tay qua nắm chặt vòng eo nhỏ, như ôm ấp nhuyễn ngọc thơm mát, lòng thở dài một hơi, thoả mãn nhắm mắt lại.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 44: Bánh Bột Thơm Ngon

Khi Tô Tử Mặc tỉnh lại, phát giác tay bị Chung Minh nắm thật chặt, dường như sợ buông lỏng tay thì mình sẽ bay mất, trừ bỏ phụ thân cùng đại ca, đây vẫn là lần đầu nàng được người ta để tâm đến thế, trong lòng Tô Tử Mặc đột nhiên có nhè nhẹ khác lạ, sau khi thử giãy tay ra mà không có kết quả cũng đành ngừng lại, không khỏi chuyển qua đánh giá Chung Minh, da thịt vô cùng mịn màng, ngũ quan khéo léo tinh xảo, cách gần như thế mà vẫn nhìn không ra chút tỳ vết nào. Chung Minh quả nhiên là đẹp mắt, đôi mi cong thanh tú nhíu chặt lại, tựa hồ ngủ rất không an ổn, nghĩ đến đêm qua, nhất định trên người Chung Minh đã xảy ra chuyện gì, chẳng qua Chung Minh mới mười lăm tuổi, đúng là độ tuổi vô ưu tư lự, lại sinh ra ở gia đình phú quý, còn là nữ nhi duy nhất, phụ mẫu cưng chiều, ngay cả hôn nhân đại sự đều do chính mình làm chủ thì còn có cái gì để mà phiền não chứ?!

Tô Tử Mặc nghĩ đến nhập thần, ngay cả Chung Minh tỉnh rồi cũng không biết, Chung Minh thấy nàng nhìn mình chằm chằm, đôi môi đỏ mọng gần trong gang tấc, cực mê người, không chút suy nghĩ liền hôn lên một cái.

Tô Tử Mặc giật mình, vừa muốn trách cứ, Chung Minh đã giành nói:"Đêm qua hứa hẹn, hôm nay thì không thể tính".

Tô Tử Mặc có chút dở khóc dở cười, đành phải nói: "Lần sau không được lấy cớ này nữa". Không để ý tới Chung Minh, liền đứng dậy mặc y phục, Chung Minh vẫn nằm yên ở đó.

https://thuviensach.vn

Tri Thư Tri Họa lại hầu hạ các nàng rửa mặt, nói cho Chung Minh biết Tần công tử đã đến được một lúc rồi.

Chung Minh hỏi:"Tần công tử nào?"

Tri Họa nói:"Chính là công tử của Tần lão gia ở huyện lân cận a". Thấy Chung Minh vẫn sững sờ, lại nói,"Chính là người mà phu nhân muốn tiểu thư thân thiết, không phải tiểu thư nói làm cho hắn tới cửa để người nhìn một cái sao?"

Chung Minh quên mất chuyện này, phân phó Tri Họa an bài một chút, làm cho Tần công tử và Tống Tuấn Kiệt cùng diện kiến nhau, nàng đợi lát nữa mới đi qua.

Tô Tử Mặc trêu ghẹo nàng:"Muội không phải thật muốn hỏi thăm chuyện riêng tư của người ta đó chứ?"

Chung Minh miễn cưỡng nói:"Ta mới không có hứng thú đó". Nàng hiện tại tình nguyện đứng ở trong phòng cùng Tô Tử Mặc còn hơn, đêm qua ôm Tô Tử Mặc đi vào giấc ngủ, ngẫm lại mừng thầm không thôi, tìm các loại lấy cớ kéo dài, thấy mi mắt và lông mày Tô Tử Mặc nhợt nhạt, liền nói:"Mặc tỷ, ta giúp ngươi hoạ mi đi." Lại thấy trên đầu nàng chỉ cài một cây trâm, thanh lịch thì có thanh lịch, bất quá vẫn quá mức đơn giản, liền mở ra hộp trang sức của nàng, để cho Tô Tử Mặc chọn lựa, Tô Tử Mặc trì hoãn nhưng ngại Chung Minh dây dưa, đành phải tuỳ ý chọn mấy thứ.

Chung Minh kỳ thật có đôi tay khéo léo chỉ là không thích viết chữ cùng làm mấy chuyện của nữ nhi mà thôi, nàng giúp Tô Tử Mặc tô mày đánh phấn, đeo trang sức, lại đơn giản giúp nàng thay đổi y phục, cả người hoàn toàn bất đồng, cao quý mà không tầm thường, đẹp mà không quá sặc sỡ, càng phát ra vẻ đoan trang tú nhã, Chung Minh từ đáy lòng khen:"Mặc tỷ, ngươi thật đẹp."

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc nhìn chính mình trong gương đồng, quả thật là khác xa ngày thường, nàng thích trang nhã, ăn mặc tươi sáng như thế thật là có vài phần không thích ứng, nhưng cũng không nhiều lời, chỉ nói:"Chúng ta ra ngoài đi, đừng làm cho Tần công tử chờ lâu."

Chung Minh đột nhiên "Ôi trời" Một tiếng.

Tô Tử Mặc hỏi:"Làm sao vậy?"

Chung Minh mang vẻ mặt ảo não nói:"Ngươi mặc trang phục xinh như thế, nếu Tần công tử ngắm trúng ngươi thì làm sao bây giờ?"

Tô Tử Mặc cười nói:"Thì ra trước kia ta đều là người xấu xí a".

"Đương nhiên không phải!" Chung Minh vội phủ nhận,"Nếu ngươi xấu thì trên đời này liền không có mỹ nhân, huống chi ta còn thích ngươi." Tình nhân trong mắt hoá Tây Thi, trong mắt nàng tất nhiên Tô Tử Mặc là cực kỳ xinh đẹp, nhưng điều hấp dẫn nhất ở Tô Tử Mặc không phải là dung mạo, mà là trên người nàng có loại khí chất rất riêng biệt.

Tô Tử Mặc chẳng qua là chỉ trêu nàng mà thôi, Chung Minh lại nói thích ra miệng, nếu để người khác nghe không biết sẽ nghĩ thế nào đây, cũng không trách cứ nhiều, nói: "Yên tâm đi, ta đã có phu quân, không ai có tâm ý gì với ta đâu".

Chung Minh nói thầm:"Ai mà biết được a".

Hai người đi vào phòng tiếp khách, chỉ thấy Tống Tuấn Kiệt cùng Tần công tử trò chuyện với nhau thật vui vẻ, Tần công tử rất cao, Tống Tuấn Kiệt cùng hắn đứng chung thì chỉ đứng tới vai hắn. Tần công tử cũng không giống nam nhân bình thường thư sinh nho nhã, mà nét mặt góc cạnh rõ ràng, khi không nói lời nào thì có vẻ hết sức lạnh lùng, Tống Tuấn Kiệt mặc dù bộ dạng anh tuấn, nhưng nếu so với Tần công tử, không khỏi quá mức trắng nõn gầy yếu, thiếu khuyết khí chất nam nhân.

https://thuviensach.vn

"Tần công tử đến đây, chiêu đãi không chu toàn, còn thỉnh thứ lỗi." Chung Minh khuôn mặt tươi cười tiếp đón.

Tần công tử nghe tiếng quay đầu lại, liếc mắt một cái nhìn đến không phải Chung Minh, mà là nhìn Tô Tử Mặc đứng bên cạnh, thực tại sửng sốt, chỉ cảm thấy dịu dàng động lòng người, khí chất ưu việt, bất quá rất nhanh liền thu ánh mắt lại, thi lễ,"Hai vị tiểu thư hảo."

Tần công tử ngây người không tránh được ánh nhìn của Tống Tuấn Kiệt, hắn mới vừa rồi nhìn thấy Tần công tử, liền đoán được vì Chung Minh mà đến, cho nên mắt chưa rời khỏi người hắn, không nghĩ tới hắn lại nhìn chằm chằm Tô Tử Mặc. Chung Minh còn không phải người của hắn, hắn còn có thể dễ dàng tha thứ, nhưng Tô Tử Mặc là thê thất của hắn, người khác có ý đồ thì vạn lần không thể, Tống Tuấn Kiệt trước cười nói:"Các nàng như thế nào hiện tại mới đi ra, làm cho Tần huynh chờ lâu". Lại nói với Tần công tử,"Tần huynh còn chưa nhận thức phải không, ta giới thiệu cho ngươi, vị này là biểu muội ta, Chung cô nương, vị này là chuyết kinh*." Ngay cả dòng họ cũng không nói, hiển nhiên là muốn nói cho Tần công tử không nên có tâm tư gì với Tô Tử Mặc.

<* bà xã>

Tần công tử nghe nói Tô Tử Mặc là phu nhân Tống Tuấn Kiệt, trong mắt lập tức không che giấu được vẻ tiếc nuối, mặc dù chỉ mới nói chuyện vài câu với Tống Tuấn Kiệt, dựa vào sự nhạy cảm của thương nhân, hắn có thể đọc được người ta ba phần, một người là con buôn lỗ mãng, một người thì khí chất như lan, thật sự không xứng, liên tục lắc đầu.

"Tần công tử luôn luôn lắc đầu, có phải đối nơi này có chỗ không hài lòng?" Chung Minh ngồi xuống rồi hỏi hắn.

Tần công tử nghe lời này mới nhìn đến Chung Minh, quả thật là dáng mạo như tiên, đáng tiếc vào trước là chủ, hắn đã bị khí chất Tô Tử Mặc hấp

https://thuviensach.vn

dẫn sâu sắc, đối với Chung Minh không có cảm giác, chỉ cảm thấy đẹp mắt thôi, kỳ thật nếu không phải cha mẹ làm căng, hôm nay hắn cũng không muốn đến đây, hắn sớm có nghe qua danh Chung gia tiểu thư, mặc dù xinh đẹp hoa thơm cỏ lạ, nhưng điêu ngoa tùy hứng cũng là có tiếng, lấy thê thì phải lấy hiền thê, ít nhất Chung Minh không phải là dạng cô nương mà lòng hắn kỳ vọng. Hắn đến nay chưa từng kết duyên với ai, lại càng không phải là người nguyện ý chấp nhận ai, hiện tại nhìn thấy Tô Tử Mặc, dĩ nhiên cảm thấy người đó chính là nàng, đáng tiếc danh hoa có chủ, trong lòng mặc dù vô cùng cảm khái, nhưng trên mặt không có gợn sóng, chỉ khách khí cùng Chung Minh hàn huyên.

Chung Minh nói:"Tần công tử hôm nay đến đây, vậy hẳn là biết vì chuyện gì đúng không?"

Tần công tử không dự đoán nàng gọn gàng dứt khoát như thế, không có chút rụt rè của cô nương, càng khẳng định ý tưởng trong lòng, cũng không cùng nàng quanh co, mỉm cười nói:"Đó là đương nhiên, xin hỏi Chung cô nương, tại hạ có lọt được vào mắt cô nương hay không?"

Chung Minh thấy hắn không giống những nam nhân khác chuyên dùng ánh mắt háo sắc nhìn mình chằm chằm, dĩ nhiên có vài phần hảo cảm, lại thấy hắn thẳng thắn như thế, có thể thấy được là người ngay thẳng, nàng thích nhất cùng người phóng khoáng làm bằng hữu, Tần công tử này thật đáng giá kết giao, liền nói:"Bổn cô nương nói thật với ngươi vậy, ta cảm thấy ngươi không tệ, chỉ tiếc....."

"Đáng tiếc cái gì?" Tần công tử hỏi.

Chung Minh lộ vẻ khó xử nói:"Chỉ tiếc biểu ca ta một lòng muốn nạp ta làm thiếp, điều này làm cho ta rất khó xử."

Tần công tử thất thanh nói:"Cái gì?" Đương nhiên không phải vì Chung Minh, Tống Tuấn Kiệt đã có hiền thê như Tô Tử Mặc, sao còn muốn nạp

https://thuviensach.vn

thiếp, quả nhiên là lòng tham không đáy.

Người bên ngoài không biết tâm tư của hắn, Tống Tuấn Kiệt thấy hắn không tiếp tục có ý với Tô Tử Mặc, liền buông lỏng một nửa tâm tư, chỉ nghĩ rằng Tần công tử là vì Chung Minh thất thố, cười nói với Tần công tử: "Có câu nói quân tử không đoạt chuyện tốt của người khác, làm cho Tần huynh phí công đến đây một chuyến rồi".

Tần công tử trong lòng vì Tô Tử Mặc mà tức giận, chỉ tiếc nói không nên lời, hiện tại tiện thể lấy Chung Minh làm cái cớ, thản nhiên nói:"Tống công tử nói quá lời, ai cũng có lòng yêu thích cái đẹp, Chung cô nương vẫn là khuê các, tại hạ ái mộ Chung cô nương cũng không có gì sai".

Tống Tuấn Kiệt nôn nóng nói:"Ta cùng biểu muội đã định xong hôn ước rồi".

Tần công tử cũng không gấp gáp, chậm rãi nói:"Phải không, có bằng chứng gì?"

Tống Tuấn Kiệt nói:"Chúng ta ước hẹn bằng miệng".

Tần công tử cong khóe miệng một chút, không khách khí nói:"Không phải là Tống huynh ăn nói bừa bãi đó chứ, nếu không sao Chung phu nhân lại ủy thác bà mối đến nhà của ta làm mai?"

Tống Tuấn Kiệt không thể nói cô cô mình bội ước trước mặt người ngoài, chỉ nói:"Tần huynh, ta kính ngươi là khách mới lễ nhượng ba phần, ta lần này đến đây là để hạ sính đón dâu, ta khuyên Tần huynh vẫn là chết tâm này đi".

"Hạ sính?" Tần công tử nhìn về phía Chung Minh, hiển nhiên hắn không dự đoán được bọn họ đã đến bước này.

https://thuviensach.vn

Một người đối với mình có hảo cảm hay không, Chung Minh có thể cảm giác được, Tần công tử này không giống có ý tứ với nàng, chỉ như là có vài phần bênh vực kẻ yếu mà thôi, Chung Minh lộ ra một nụ cười thật vô tội, cũng không quên ra hiệu bằng ánh mắt với Tần công tử một chút.

Tần công tử là người thông minh, lập tức hiểu ý, trong lòng buông đi trọng trách, chậm rãi nói:"Tống huynh cũng đã đến hạ sính, Tần mỗ mạo muội hỏi một câu, Tống huynh đã tặng lễ vật gì cho Chung cô nương."

Tống Tuấn Kiệt không biết gia thế của Tần công tử cùng Chung phủ khó phân biệt được cao thấp, chỉ cho là người bình thường ở nơi này, chẳng qua có dung mạo dễ nhìn thôi, người ở địa phương nhỏ bé sao so được với công tử kinh thành như hắn, liền đem sính lễ nói hết một lần.

Tần công tử sau khi nghe xong lập tức lộ ra bộ dáng giật mình, nói với Chung Minh: "Chung cô nương, lời Tống huynh là thật sao?"

Chung Minh gật đầu nói:"Quả thật như thế, ta không thể gả cho ai nhưng cũng biết là không hợp quy củ".

Tô Tử Mặc ngồi ở một bên vẫn không lên tiếng, chuyên tâm uống trà, nghe thấy Chung Minh nói, một miệng trà suýt nữa phun ra hết, Minh nhi này, đúng là chỉ biết nói ẩu, cái gì gọi là không thể gả cho ai chứ.

Tần công tử nói:"Đặt ở người có gia thế bình thường cũng là có thể, chẳng qua với người ở Chung phủ, không khỏi..... không khỏi rất khó coi".

Rốt cuộc có người nói những lời này ra miệng.

Tống Tuấn Kiệt nổi nóng,"Hai ngàn lượng bạc như thế nào mà khó coi, ngươi là ai a, nếu ngươi hạ sính thì có thể xuất ra bao nhiêu bạc?"

Chung Minh tỏ ra vô tư hỏi:"Đúng vậy, Tần công tử, ta nghe nói nhà ngươi ruộng tốt trăm mẫu, hơn mười cửa tiệm, còn có hai tiễn trang*, nếu

https://thuviensach.vn

là ngươi thì ngươi sẽ thế nào?"

<* ngân hàng tư nhân>

Tay Tống Tuấn Kiệt run lên, suýt nữa làm rơi chén trà, nhìn y phục Tần công tử cùng cử chỉ cách nói năng còn cho rằng chỉ là công tử nhà phú hộ bình thường, không nghĩ tới đúng là thâm tàng bất lộ.

Tần công tử liên tục xua tay, cười nói:"Làm cho Chung cô nương chê cười, nhà chúng ta về điểm này gia sản sao có thể so với Chung phủ, ta nếu có may mắn được cô nương ưu ái, chỉ cần cô nương mở miệng, cho dù là táng gia bại sản đều nguyện ý."

Tống Tuấn Kiệt cười nhạt, mỉa mai nói:"Nói mạnh miệng thì ai không thể".

Tần công tử nói:"Thời cổ Chu U Vương luôn nhạo báng mang chư hầu ra làm trò cười, vì người mình thích, khuynh tẫn gia tài thì sao chứ." Nói xong không khỏi liếc nhìn Tô Tử Mặc một cái, nếu sớm làm cho hắn gặp được Tô Tử Mặc, hắn nhất định nguyện ý, lại nói,"Hơn nữa bạc có thể kiếm ra, ta tin tưởng ta có năng lực kiếm được còn nhiều hơn bây giờ, Chung lão gia không phải là dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng sao?".

Tống Tuấn Kiệt không phản đối , chỉ dùng cái mũi hừ hừ hai tiếng, tỏ vẻ không tin.

Chung Minh thấy Tống Tuấn Kiệt mang bộ dáng cam chịu, càng cao hứng, nén cười, vẻ mặt trịnh trọng nói:"Nương ta nói xuất giá nhất định phải môn đăng hộ đối, nếu không khó biết được người ta có vì gia tài của mình hay không, ngươi xem Tần công tử nói rất chân thành, có lẽ ta phải suy nghĩ, rồi cho ngươi lời trả lời thuyết phục sau".

Tần công tử ôm quyền nói:"Tần mỗ liền chờ tin tốt".

https://thuviensach.vn

Sau khi trở về phòng, Chung Minh cười đến lăn lộn trên giường.

Tô Tử Mặc thấy thế, hơi nhíu mày nói:"Chẳng lẽ Minh nhi bị Tần công tử làm cho rung động rồi?"

Chung Minh thật vất vả mới ngừng cười nói:"Nào có, ngươi không thấy ta cùng Tần công tử đang diễn trò sao? Ta là nhìn thấy bộ dáng biểu ca bị nhục nhã mà cảm thấy buồn cười."

Tô Tử Mặc tất nhiên nhìn ra, chẳng qua chỉ một ánh mắt, bọn họ liền phối hợp ăn ý như thế, thật là tâm ý tương thông, huống chi lấy dung mạo khuynh thành của Chung Minh, chỉ sợ không có nam nhân nào mà không động tâm, phía trước có Thiệu Thi Dung, hiện tại lại có thêm Tần công tử, Chung Minh thật đúng là cái bánh bột thơm ngon được người ưa thích mà.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 45: Phí Chặn Miệng

Tần công tử đi rồi, Tống Văn Thục vội vàng đến hỏi Chung Minh cảm thấy Tần công tử như thế nào, Tần công tử giúp nàng, Chung Minh tự nhiên đối hắn có hảo cảm, chẳng qua không phải tình yêu nam nữ, Chung Minh khẳng định,"Tần công tử không tệ, ít nhất so với biểu ca tốt hơn nhiều."

Tống Văn Thục rất ít khi nghe Chung Minh ca ngợi người nào, vừa nghe tất nhiên là cao hứng, vui vẻ nói,"Nói như thế, ta đáp ứng cửa hôn sự này."

Chung Minh bị dọa giật mình, "Minh nhi khi nào thì nói là gả cho hắn?"

Tống Văn Thục nói,"Ta cũng biết có chút nóng vội, nhưng không còn cách nào, nếu con không gả cho Tần công tử, thì phải nói với biểu ca con thế nào?"

Chung Minh nghiêng đầu qua một bên,"Minh nhi không gả cho ai hết".

"Con... đứa nhỏ này," Tống Văn Thục không có biện pháp, nghĩ nghĩ còn nói,"Nương không bức con, tránh cho lại như lần trước, đáp ứng rồi lại đổi ý, như vậy đi, nếu con cảm thấy Tần công tử không tệ, ta sẽ nói với bà mối trước hết cho hai con hiểu biết nhau một chút, thấy được không?"

Dù sao là chuyện không kết quả, đáp ứng cũng không sao, Chung Minh liền đồng ý.

Tống Văn Thục lại nói:"Cũng không thể quá lâu, ba ngày thì thế nào?"

https://thuviensach.vn

Chung Minh suýt nữa bị sặc nước miếng, "Nương, sao nương không nói sớm khiến Minh nhi lo lắng cả đêm?".

Tống Văn Thục nói tiếp:"Vậy không thể tốt hơn ." Lại nói,"Ta cũng là suy nghĩ cho con, biểu ca con thật không dễ đuổi, nói như thế nào cũng do chúng ta thất hứa trước, mọi người đều là thân thích, gây lớn chuyện lại làm hổ thẹn lẫn nhau, rất khó coi".

Chung Minh cười nói:"Nương, lúc trước gả cho cha, không phải liền phân rõ giới hạn cùng Tống gia sao?"

Tống Văn Thục liếc mắt một cái,"Con còn nói, nếu không phải là vì con, thì sao ta với cha con phải mặt dày cùng người ta cầu thân, thật vất vả cầu được người ta đáp ứng rồi, hiện tại lại lật lọng hủy hôn, con quả nhiên là không muốn cho cha con cùng ta sống yên ổn qua ngày mà".

Chung Minh kéo cánh tay nàng, làm nũng nói:"Là nữ nhi sai lầm rồi, cho nên Minh nhi chuẩn bị lấy công chuộc tội, đời này đều ở bên cạnh cha và nương, có được không?".

Tống Văn Thục hừ một cái, "Một cô nương tốt đẹp như thế, sao có thể nói lời xúi quẩy là không xuất giá chứ, về sau không cho phép nói như vậy, không thích Tần công tử, còn có nhiều công tử khác cho con chọn, tóm lại chọn đến con vừa lòng mới thôi."

Chung Minh đành phải nói cho có lệ:"Minh nhi đã biết."

Tống Văn Thục đi rồi, Tô Tử Mặc hâm mộ nói:"Nương của muội thật thương muội."

Chung Minh đắc ý:"Đó là đương nhiên, từ nhỏ đến lớn, mọi chuyện nương đều theo ý ta". Sau khi nói xong mới nhớ tới Tô Tử Mặc không có mẫu thân, mặc dù có phụ thân, nhưng nghĩ đến khuôn mặt nghiêm túc của Tô Hầu gia, quan hệ hẳn là cũng không quá thân thiết, huống chi nhà nàng

https://thuviensach.vn

còn có người tẩu tử không tốt, nói như thế thì Tô Tử Mặc thật đáng thương, ngay cả người để làm nũng cũng không có, liền nắm tay Tô Tử Mặc nói,"Về sau chịu ủy khuất, cứ việc nói với ta".

Tô Tử Mặc biết tâm ý của nàng, lại cười nói:"Như thế nào, vì ta mà bất bình sao?"

Chung Minh tự biết chính mình có bao nhiêu bản lĩnh, có thể không gây ra họa là may lắm rồi, thì sao có thể giúp người khác hoá giải ưu phiền, huống chi Tô Tử Mặc là người thông minh như thế, có thể có chuyện gì làm khó nàng chứ, mượn người Tống gia mà nói, người nào có thể khi dễ được Tô Tử Mặc đâu, hơn nữa biểu ca, há mồm thì cọp mẹ, ngậm miệng thì Mẫu Dạ Xoa, hiển nhiên là cực kỳ sợ Tô Tử Mặc, đương nhiên điều này rất hợp ý nàng, Chung Minh nói:"Nói ra, cho dù không giúp được ngươi cái gì, cũng không đến mức đều đem mọi chuyện nghẹn ở trong lòng".

Tô Tử Mặc không tỏ thái độ, chỉ nói:"Muội thật có lòng".

Bên kia Tống Tuấn Kiệt cũng đang rất nghẹn khuất, Tần công tử tới cửa ý tứ quá rõ ràng, Chung gia ra sức khước từ hôn sự này, còn ngay trước mặt hắn, để cho Chung Minh cùng nam nhân khác gặp mặt, quả thật là làm nhục hắn, nghĩ tới nghĩ lui thật sự không nuốt được cơn tức giận, có tiền thì có gì đặc biệt hơn người chứ, có tiền thì không biết nói đạo lý sao? Nếu mềm mỏng không được thì chuyển sang mạnh bạo, không phải không cho hắn cưới Chung Minh sao? Được, vậy hắn không thèm, có nhiều nữ nhân yêu thương nhung nhớ hắn, cũng không kém Chung Minh, huống chi Chung Minh cùng lòng dạ như Tô Tử Mặc, đều khắp nơi xem thường hắn, Tô Tử Mặc đã không cho hắn đụng chạm, nếu Chung Minh gả tới cũng không cho hắn chạm thì tôn nghiêm của nam nhân hắn biết đặt ở đâu, không phải Chung gia có nhiều bạc sao? Vậy hắn không mang người đi được thì sẽ lấy bạc bù lại, chuộc một thanh lâu cô nương phải tốn một ngàn tám, Chung Minh ít nhất cũng giá trị năm ngàn lượng, cho hắn bạc lập tức

https://thuviensach.vn

hắn sẽ chạy lấy người, tuyệt đối không ở lâu, Chung Minh muốn gả cho ai thì gả.

Tống Tuấn Kiệt ngẫm nghĩ xong, nửa khắc không trì hoãn, lập tức đi tìm Chung Xa Đạt, thấy Tống Văn Thục cũng ở đó, không kiêng dè, trực tiếp nói ra hết ý đồ.

Tống Tuấn Kiệt nói:"Cô cô, cô trượng, chúng ta người một nhà không nói hai lời, các người liền cho chất nhi một lời khẳng định, Chung Minh biểu muội, rốt cuộc là gả hay là không gả?"

Tống Văn Thục nhìn Chung Xa Đạt,"Chàng là chủ nhà, chàng nói đi".

Chung Xa Đạt trầm ngâm một lát, vuốt râu nói:"Nếu nói đến mức này, vậy chúng ta liền nói trắng ra, đem Minh nhi gả cho ngươi làm thiếp, ta hoàn toàn không muốn, trước đây sở dĩ đồng ý, đó là ý tứ Minh nhi, hiện tại Minh nhi không còn tâm tư này, chúng ta đương nhiên vẫn là tôn trọng nó, cho nên cửa hôn sự này, ta tuyệt không đáp ứng."

Tống Văn Thục ở một bên phụ họa nói:"Ta cũng ý tứ đó, Tuấn Kiệt, nếu ngươi chưa đón dâu, ta còn đồng ý , chẳng qua ngươi đã cưới Tử Mặc, Tử Mặc ở nhà của ta mấy ngày nay, ta thấy nàng là một cô nương thật sự tốt, ngươi phải biết quý trọng, về phần Minh nhi, tuổi còn nhỏ, tính cách thất thường, thật sự không thích hợp ngươi, ta xác định như vậy".

Tống Tuấn Kiệt sớm đoán được bọn họ nói cái gì, không tiếp tục cố gắng nữa, chỉ nói:"Dưa hái xanh không ngọt*, nếu cô cô, cô trượng cũng không đồng ý, vậy việc hôn sự này cho dù miễn cưỡng kết thành, trong lòng cũng không thoải mái".

<* ~ cố chấp cũng không được, miễn cưỡng không mang lại hạnh phúc>

"Đúng đúng, chính là như vậy". Tống Văn Thục vui vẻ nói,"Tuấn Kiệt, ngươi rốt cuộc nghĩ thông suốt ."

https://thuviensach.vn

Tống Tuấn Kiệt nói:"Cái này gọi là kẻ thức thời là người tài giỏi, có đối thủ như Tần công tử, ta chính là không muốn đáp ứng cũng không được."

Tống Văn Thục cười nói:"không thể nói như vậy, Tần công tử rất tốt, nhưng Tuấn Kiệt, ngươi cũng có ưu điểm riêng của ngươi, ai biết Minh nhi của chúng ta liền thích Tần công tử đâu."

Tống Tuấn Kiệt cũng cười cười nói:"Tần công tử nói vì biểu muội, cho dù táng gia bại sản cũng nguyện ý, ta mặc cảm, nếu so ra, không bằng thức thời rời khỏi."

Chung Xa Đạt nghe ra ý tứ trong lời hắn, nói:"Chuyện này nói đi nói lại cũng là chúng ta thất hứa, ngươi yên tâm, ngươi không cưới được Minh nhi, chúng ta cũng sẽ không để ngươi chịu thiệt."

Tống Tuấn Kiệt chờ những lời này, trước giả khách khí một hồi, đợi cho Chung Xa Đạt nói thẳng thì hắn sẽ công khai điều kiện, Tống Tuấn Kiệt mới nói:"Cô trượng kiên trì như thế, chất nhi sẽ không khách khí, năm ngàn lượng, cho ta năm ngàn lượng, sáng mai ta liền rời đi nơi này."

Tống Văn Thục nghe hắn há mồm liền đòi năm ngàn lượng, trong lòng lập tức mắng một câu "Lòng tham không đáy!"

Chung Xa Đạt nghe cũng nhướng mày.

Tống Tuấn Kiệt nói:"Cô cô, cô trượng đừng hiểu lầm, ta không phải ham điểm ấy bạc của các người, chẳng qua ta lần này tới hạ sính, có không ít người biết chuyện, kết quả tay không mà về, như thế làm sao công đạo, tránh không được cái chuyện phải bỏ tiền ra bịt miệng người, người ta nói lời nói con người rất đáng sợ, chuyện này bị đồn ra cũng không yên lòng, nghe nhầm đồn bậy không biết sẽ đem biểu muội nói thành cái dạng gì, biểu muội là cô nương chưa xuất giá, thanh danh bên ngoài bị phá hỏng thì không có lợi cho tương lai của nàng".

https://thuviensach.vn

Tống Văn Thục lại ở trong lòng mắng một câu,"Hèn hạ vô sỉ!"

Chung Xa Đạt mặc dù không thích lời hắn nói, nhưng đúng là có vài phần đạo lý, huống chi không thể cùng tiểu nhân so đo, nếu coi thường sự vô sỉ của Tống Tuấn Kiệt, không cho hắn một chút lợi ích, hắn thật sẽ bôi đen Chung Minh, làm hỏng danh dự của Minh nhi. Dù sao năm ngàn lượng với hắn mà nói không tính là cái gì, có thể phân rõ giới hạn như vậy cùng Tống Tuấn Kiệt, bịt cái miệng thối của hắn, cũng đáng giá, liền nói:"Tuấn Kiệt nói có đạo lý, năm ngàn lượng thì năm ngàn lượng, phu nhân, phiền toái nàng đi một chuyến, mang ngân phiếu tới đây."

Tống Tuấn Kiệt nghĩ sẽ gặp trắc trở một phen, năm ngàn lượng không phải số lượng nhỏ, không nghĩ tới Chung Xa Đạt sảng khoái đáp ứng như thế, trong lòng hối hận không thôi, hắn là nên đòi nhiều hơn một ít, cũng biết Chung gia xác thực giàu có, không thể lấy được Chung Minh, thật sự là đáng tiếc, bất quá lời đã nói ra, nếu đòi thêm nữa, da mặt có dày thế nào cũng không nói ra miệng được, nếu chọc giận cô trượng, một lượng bạc hắn cũng không cho, thì đúng là mất cả chì lẫn chài.

Tống Văn Thục rốt cuộc cũng là nữ nhân có chuẩn mực đạo đức, kêu nàng xuất ra nhiều bạc như vậy để dán miệng người khác, giống như nữ nhi làm chuyện gì xấu xa không thể gặp người, phải cầm bạc lấp miệng người ta, quả thật có chút không muốn, đứng yên ở đó không nhúc nhích.

Chung Xa Đạt biết trong lòng nàng nghĩ thế nào, vỗ vỗ tay nàng nói:"Đi thôi, vì nữ nhi đáng giá."

Tống Tuấn Kiệt là chất nhi nhà mình, Tống Văn Thục có giận cũng chỉ có thể nuốt vào trong bụng, đi phòng thu chi lấy ngân phiếu năm ngàn lượng đưa cho Tống Tuấn Kiệt.

Tống Tuấn Kiệt cầm ngân phiếu vui sướng không kìm được, đương nhiên không dám lộ ra ngoài, cất ngân phiếu vào trong người, nói:"Vậy

https://thuviensach.vn

chất nhi sẽ không quấy rầy cô cô, cô trượng nghỉ ngơi, ngày mai dậy sớm liền đi, sẽ không lại đây vấn an, vì vậy từ biệt ở đây".

Bạc cho, coi như là hiểu rõ lòng dạ của nhau, Tống Văn Thục nói:"Thuận buồm xuôi gió." Chờ Tống Tuấn Kiệt đi rồi, không khỏi cùng Chung Xa Đạt oán giận vài câu, Chung Xa Đạt khuyên nàng đó là lấy tiền để tránh tai ương.

Tống Tuấn Kiệt không có trực tiếp trở về phòng, mà đi tìm Tô Tử Mặc, Tô Tử Mặc vẫn không cho hắn vào cửa, Tống Tuấn Kiệt đứng bên ngoài nói,"Ngươi lo thu thập đi, sáng mai hồi kinh."

Tô Tử Mặc tất nhiên là ngoài ý muốn, hỏi:"Xảy ra chuyện gì? Ngươi không cưới Chung Minh nữa ?"

Tống Tuấn Kiệt tức giận nói:"Ta muốn, đáng tiếc biểu muội không chịu gả, ta có cái gì biện pháp."

Tô Tử Mặc bắt đầu nghi hoặc, lại hỏi:"Ngươi có thể chịu thiệt thòi vậy sao?"

Tống Tuấn Kiệt cười:"Đôi ta quả nhiên là phu thê đồng tâm, ta đương nhiên không thể cứ quên đi như vậy".

Tô Tử Mặc nhìn bộ dáng hắn đắc ý dào dạt, liền đoán được sao lại thế này, thản nhiên nói:"Chung lão gia cho ngươi bao nhiêu bạc?"

Tống Tuấn Kiệt hướng nàng giơ ngón tay cái lên, sau đó vươn một bàn tay.

"Năm ngàn lượng?" Tô Tử Mặc cũng giật mình không thôi.

Tống Tuấn Kiệt lại hối hận nói:"Lúc ấy nhẹ dạ nên mới đòi ít vậy".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc âm thầm lắc đầu, nghĩ đến Chung Minh ở bên trong nghe nói như thế phỏng chừng bị chọc giận đến điên rồi, không nói thêm nữa, chỉ nói:"Ta đã biết."

Tống Tuấn Kiệt hỏi:"Có cần ta giúp ngươi thu thập đồ gì hay không?"

Tô Tử Mặc nói:"Không cần, sáng mai chờ ở cửa là được." Nói xong liền đóng cửa lại, quay đầu quả nhiên thấy Chung Minh đứng ở nơi đó, tức giận đến đỏ mặt tía tai.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 46: Hôn Thư

Tô Tử Mặc nghĩ rằng Chung Minh sẽ làm ầm một trận đòi lại số bạc, không nghĩ tới Chung Minh lại nuốt xuống cơn giận dữ này, Tô Tử Mặc quả thật ngoài ý muốn, đây không giống Chung Minh mà nàng nhận thức.

Chung Minh thật không ngờ, kiếp trước nàng cũng là bị Tống Tuấn Kiệt bán cho thanh lâu với giá năm ngàn lượng, xem ra mặc kệ thời nào, trong mắt Tống Tuấn Kiệt nàng chỉ có giá trị bao nhiêu đó thôi, bạc thì nàng sẽ đòi lại gấp đôi, chẳng qua không phải bây giờ, nói vậy Tô Tử Mặc đã hoàn toàn biết Tống Tuấn Kiệt vô sỉ, cũng tốt, nàng đỡ phải hao tốn nhiều lời.

"Ngươi muốn cùng trở về với biểu ca sao?", hiện tại Chung Minh quan tâm nhất là chuyện này.

Tô Tử Mặc nói,"Ta gần như không có lý do cự tuyệt."

Chung Minh nói,"Ngươi cứ nói ngươi còn chưa có chơi đủ".

Tô Tử Mặc cười lắc đầu.

"Vậy ngươi nói không muốn nhìn thấy hắn".

Tô Tử Mặc vẫn lắc đầu.

Chung Minh lại nói thêm vài lý do, đều bị Tô Tử Mặc lần lượt cự tuyệt, rốt cuộc đỏ mặt nói ra đáy lòng:"Nếu ta muốn giữ ngươi lại thì sao?"

Tô Tử Mặc trầm mặc trong chốc lát, nói:"Ý tốt của muội lòng ta nhận, nhưng thứ nhất là ta đi ra ngoài khá lâu rồi, cha ta sẽ lo lắng, thứ hai mấy

https://thuviensach.vn

ngày này đã rất quấy rầy quý phủ, muội thì không sao, nhưng chưa chắc phụ mẫu muội cũng vậy, ta ở nơi này thật sự là danh bất chính ngôn bất thuận".

Chung Minh gấp gáp nói:"Là ta mời ngươi về, phụ mẫu ta như thế nào lại không chào đón ngươi chứ?"

Tô Tử Mặc cười nhẹ nói:"Quên đi Minh nhi, ta xin nhận ý tốt của muội".

Chung Minh nhụt chí nói:"Nói như vậy, ngươi không thể không đi?"

Tô Tử Mặc gật đầu,"Không thể không đi".

Chung Minh thấy nàng đã quyết ý, đành phải nói:"Ngươi phải đi cũng được, tìm ngày đi, ta tự mình đưa ngươi trở về."

Tô Tử Mặc nói:"Làm gì phiền toái như vậy, biểu ca muội ngàn dặm xa xôi mà đến, không phải là tới đón ta sao."

Chung Minh hừ nói:"Hắn còn sợ ngươi làm hỏng chuyện tốt của hắn, kêu ngươi đi trước còn gì". Để cho Tô Tử Mặc cùng Tống Tuấn Kiệt một đường đồng hành, nàng không lo lắng đến chết mới lạ, nàng tin tưởng Tô Tử Mặc sẽ không cho Tống Tuấn Kiệt cơ hội, nhưng ai có thể cam đoan cái tên mặt thú kia có đột nhiên điên cuồng đụng chạm Tô Tử Mặc hay không, Chung Minh không dám nghĩ tới, bắt lấy cổ tay Tô Tử Mặc, ngang ngược nói:"Ta mặc kệ, ta không cho ngươi đi, nếu thật sự phải đi, ta với ngươi sẽ đi chung".

"Muội?" Tô Tử Mặc nghi hoặc nói,"Muội đã muốn cự tuyệt chuyện hôn sự này, sao còn muốn đi kinh thành chứ".

Người này không phải biết rõ còn cố hỏi, đương nhiên là vì nàng, Chung Minh nói:"Ta làm sao yên tâm để một nữ tử như ngươi làm bạn với sài lang a".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc cười:"Có nói thế nào hắn cũng là phu quân ta, chỉ cần ta không muốn, hắn sẽ không xằng bậy".

"Hắn là loại tiểu nhân sao giữ chữ tín với ngươi chứ. Nếu hắn thực sự dùng sức mạnh thì ngươi làm sao bây giờ?" Chung Minh nghĩ đến chuyện này có khả năng xảy ra liền kinh hồn bạt vía.

Tô Tử Mặc bất đắc dĩ nói:"Được rồi, cho dù ta đáp ứng muội cùng vào kinh, vậy phụ mẫu muội thì sao? Bọn họ sao yên tâm để muội xuất môn một mình chứ, nếu muội có chuyện gì, ta không thể nào giải thích với bọn họ được đâu".

"Ngươi có thể đơn thân theo ta về nhà, vậy sao ta không thể cùng đi với ngươi chứ? Về phần lý do...." Chung Minh nghĩ nghĩ, nói,"Không phải mấy ngày trước ta bái ngươi làm sư, theo ngươi học viết chữ sao? Ta tự nhiên phải đi theo ngươi, tóm lại, ngươi đi đâu, ta đi đó".

Tô Tử Mặc thấy nàng nói đến nghiêm túc, biết nàng hao tốn tâm tư, thở dài nói:"Được rồi, cho dù muội đưa ta bình an về đến kinh thành, vậy sau này thì sao? Không lẽ thường ở tại Tống phủ?"

Chung Minh thật ra không nghĩ xa như vậy, nàng chỉ muốn mỗi ngày cùng Tô Tử Mặc bên nhau. Trừ phi Tô Tử Mặc và Tống Tuấn Kiệt ly hôn, kiếp trước nghĩ kế nói xấu Tô Tử Mặc cùng nam tử thông dâm, biểu ca dưới cơn thịnh nộ mới viết hưu thư, nếu dùng biện pháp y như vậy, biểu ca nhất định mắc mưu, nhưng như thế lại liên lụy thanh danh Tô Tử Mặc. Kiếp này nàng sở dĩ ngăn cản Tô Tử Mặc gả cho biểu ca, chính là bởi vì kiếp trước làm hại Tô Tử Mặc quá thảm, tâm sinh áy náy, nên làm sao lặp lại trò cũ được chứ. Muốn danh chính ngôn thuận ở tại Tống phủ, canh giữ bên người Tô Tử Mặc thì thật ra còn có một biện pháp, chẳng lẽ ý trời muốn nàng lại gả cho biểu ca lần nữa?! Nàng thề báo mối thù kiếp trước, một đao giết biểu ca thì thật sự lời cho hắn quá, biểu ca yêu tiền, chỉ có làm cho hắn táng gia bại sản, nghèo túng ở đầu đường rồi thê lương chết đi thì

https://thuviensach.vn

mới có thể giải mối hận trong lòng. Mặc dù lại phải gả làm thiếp cho biểu ca, có chút không cam lòng, bất quá có thể cùng Tô Tử Mặc sớm chiều ở chung thì cũng không tệ, còn có thể đề phòng biểu ca có ý đồ với Tô Tử Mặc, chưa kể nếu đoạt được chính thất của hắn cũng tính là một cách trả thù tốt a, làm cho biểu ca cũng nếm qua tư vị dẫn sói vào nhà là thế nào.

Tô Tử Mặc thấy khóe miệng nàng cong lên nở nụ cười, không khỏi nhíu mày, không biết Chung Minh lại nảy ra chủ ý gì, có điều thấy bộ dáng nàng như có gian kế sắp thực hiện được, cho nên cũng biết không phải chuyện tốt, vừa muốn hỏi, chợt nghe Chung Minh nói:"Mặc tỷ, ngươi thu thập đi, rồi nghỉ ngơi sớm, sáng mai còn phải hồi kinh".

"Muội có tính toán gì không?" Tô Tử Mặc hỏi nàng.

Chung Minh nói:"Tự nhiên là ngày mai cùng đi chung với ngươi a".

"Liền đơn giản như vậy?" Rõ ràng vừa rồi nàng suy nghĩ thật lâu.

Chung Minh tạm thời còn không muốn nói ý tưởng của mình cho nàng biết, nếu Tô Tử Mặc hỏi duyên cớ, nàng cũng không dám nói, chỉ nói:"Ngày mai ngươi sẽ biết." Lưu lại Tô Tử Mặc mang đầy nghi vấn, rồi đi ra ngoài, bất quá không có trở về phòng, mà là đi tìm Tống Tuấn Kiệt.

Tống Tuấn Kiệt còn chưa ngủ, dưới ánh nến, hắn đang trám nước miếng đếm ngân phiếu, đếm tới đếm lui tám lần, cộng với hai ngàn lượng mang về, vậy tổng sở hữu là bảy ngàn lượng, Tống Tuấn Kiệt lớn thế này, vẫn là lần đầu có nhiều bạc trên tay như vậy, lần này hồi kinh, nhất định phải vẻ vang một hồi, nói cho đám người thường ngày coi khinh biết, hắn cũng có rất nhiều bạc.

Chung Minh không gõ cửa, trực tiếp đá cửa đi vào, Tống Tuấn Kiệt hoảng sợ, theo bản năng giấu ngân phiếu vào lòng.

"Khỏi giấu, ta thấy hết rồi." Chung Minh duỗi tay ra, "Lấy ra đây".

https://thuviensach.vn

Tống Tuấn Kiệt khó hiểu hỏi:"Cái gì?"

Chung Minh ngồi xuống, không kiên nhẫn nói:"Ngân phiếu."

"Vì sao phải cho muội?". Chẳng lẽ Chung gia đổi ý? Tống Tuấn Kiệt vội la lên, "Bạc này là tiền bồi thường huỷ hôn, sao muội có thể lấy lại? Ta còn lập chứng từ ở chỗ cha muội, các người không thể trở mặt a!".

Chung Minh nói:"Đúng vậy, nếu ta không gả cho ngươi thì đưa ngươi năm ngàn lượng không gì đáng trách, bất quá ta thay đổi chủ ý, cho nên ngươi chẳng những phải trả lại cho ta năm ngàn lượng mà cha ta đưa, còn phải đưa luôn hai ngàn kia, tổng cộng bảy ngàn lượng".

Tống Tuấn Kiệt làm sao tin tưởng, trước đó Chung Minh luôn mồm không muốn gả cho hắn, hiện tại cha nàng lấy bạc giải quyết xong rồi, sao lại đổi ý, đừng nói muốn lừa lấy bạc trở về, liền nói:"Biểu muội nói đùa, biểu muội không phải đã muốn coi trọng Tần công tử, không chịu gả cho ta sao? Làm sao lại nói ra lời ấy."

Chung Minh lười cùng hắn giải thích, nói:"Ta liền hỏi ngươi, ngươi muốn bạc hay muốn ta?"

Tống Tuấn Kiệt thầm nghĩ, nếu lấy được cả hai mới là tốt nhất, đương nhiên cũng biết không có khả năng, nói:"Đương nhiên là muốn muội".

Chung Minh nói:"Vậy ngươi còn không đưa bạc cho ta?"

Tống Tuấn Kiệt cười nói:"Ta không phải không tin lời biểu muội, chẳng qua sợ biểu muội thất hứa lần nữa, nên ta không thể không cẩn thận."

Chung Minh biết hắn sẽ nói như vậy, lạnh lùng nói:"Có mang hôn thư theo không?"

Tống Tuấn Kiệt sửng sốt, nói:"Có mang".

https://thuviensach.vn

Chung Minh lại ra lệnh:"Lấy ra đi".

Tống Tuấn Kiệt hỏi:"Muội muốn làm gì?"

Chung Minh nói:"Ta hiện tại viết xuống hôn thư thì ngươi sẽ tin chứ gì?"

Tống Tuấn Kiệt tự nhiên khó có thể tin, bất quá vẫn nghe theo lấy ra hôn thư, đưa cho Chung Minh, còn mài mực.

Chung Minh nửa khắc không có do dự, viết xuống ngày sinh tháng đẻ của mình, ngón tay cái lại ấn mực rồi đè lên tờ giấy.

Tống Tuấn Kiệt cầm hôn thư đã viết xong, lúc này mới tin lời Chung Minh, không kìm được vui sướng, cũng tự mình viết lên rồi mới cười nói với Chung Minh:"Giấy trắng mực đen, lúc này muội có muốn đổi ý cũng không được".

Chung Minh lại duỗi tay ra, Tống Tuấn Kiệt hiểu ý, đưa toàn bộ bảy ngàn lượng ngân phiếu cho nàng, Chung Minh gả cho hắn, lấy Chung gia gia tài, thì của hồi môn có khi hơn bảy ngàn lượng.

Chung Minh cũng đoán được tâm tư thầm kín của hắn, nên cất xong ngân phiếu thì nói:"Đúng rồi, biểu ca, ta quên nói với ngươi chuyện này, chuyện ta gả cho ngươi, cha và nương ta không biết, nếu bọn họ biết, khẳng định không đồng ý, cho nên bọn họ cũng sẽ không cho một lượng làm của hồi môn đâu".

Tống Tuấn Kiệt chấn động, hiển nhiên không dự đoán được sẽ là loại kết quả này, có chút hối hận đã hấp tấp đưa ngân phiếu cho Chung Minh.

Chung Minh thấy hắn thay đổi sắc mặt, biết mình không nói lời nào dễ nghe, khẳng định hắn sẽ không từ bỏ ý đồ, lại nói:"Về phần sau này bọn họ có cho hay không vậy phải xem biểu hiện của ngươi. Ngươi cũng biết cha ta chỉ có một nữ nhi là ta, nữ nhân không đảm đương chủ sự, mà ngươi hiện

https://thuviensach.vn

tại đã là tướng công của ta, ngươi nếu đối xử tốt với ta, gia nghiệp nhà chúng ta về sau nhất định sẽ cho ngươi kế thừa, nhưng nếu ngươi không tốt với ta, cha ta nói, tình nguyện quyên hết toàn bộ gia tài ra ngoài, cũng không cho ngươi chiếm được đồng nào".

Tống Tuấn Kiệt cân nhắc trong lòng, mặc dù không có của hồi môn, bất quá theo như Chung Minh nói, Chung gia không có con cháu, về sau đều là của Chung Minh , nhất thời cũng không vội, Chung Minh viết xuống hôn thư thì đã là thiếp của hắn, không sợ nàng lại lật lọng, làm bộ rộng lượng nói:"Biểu muội, muội biết là ta thích muội mới cưới muội, cũng không phải là có ý đồ gì với gia tài nhà muội".

Chung Minh nghiêng mặt qua nhìn hắn, làm nũng nói:"Thật sự như vậy thì mới tốt."

Tống Tuấn Kiệt suýt nữa bị bộ dáng nũng nịu của nàng câu mất hồn, lúc này mới nhớ tới, hỏi:"Sao muội đột nhiên thay đổi chủ ý, lại muốn gả cho ta ?"

Chung Minh nói:"Đây đúng là chuyện thứ hai mà ta muốn nói với ngươi, trước khi ta chưa chuẩn bị tốt, ngươi và ta không cần viên phòng".

Tống Tuấn Kiệt khó hiểu hỏi:"Tại sao?"

Chung Minh nói:"Ngươi đừng quản nguyên nhân cái gì, ngươi đáp ứng là được rồi".

Tống Tuấn Kiệt đã bị chính thất Tô Tử Mặc làm cho thật mất mặt, hiện tại Chung Minh là thiếp cũng không cho hắn chạm vào, đúng là không có đạo lý mà, liền nói:"Không được, nếu muội không cho ta lý do làm ta tâm phục khẩu phục thì ta không đồng ý."

Chung Minh nói:"Nếu ngươi còn muốn kế thừa gia tài nhà ta, ngươi tốt nhất nên đáp ứng."

https://thuviensach.vn

Tống Tuấn Kiệt nghĩ, Chung Minh đã ký hôn thư, đó là chuyện không thể thay đổi, Chung Minh không có khả năng đem chuyện chung thân đại sự của bản thân ra làm trò đùa, huống chi Chung gia có tiền như vậy, Chung Minh gả cho hắn, còn có thể có mưu đồ gì với hắn ngoài việc coi trọng con người hắn chứ, về phần không chịu viên phòng, khẳng định là do Tô Tử Mặc ác ý phá cho hư, dù sao cả hai đều đã là nữ nhân của hắn, sớm muộn gì có một ngày, hắn sẽ thu thập hết hai nàng, Tống Tuấn Kiệt ngẫm nghĩ xong liền đáp ứng Chung Minh.

Chung Minh biết hắn vì bạc thì kiểu gì cũng sẽ đáp ứng, cho nên không lo lắng, nói:"Chuyện ta gả cho ngươi, ta sẽ giải thích với phụ mẫu, không cần miệng lưỡi của ngươi, sáng mai liền trực tiếp đi thôi." Nói xong cũng không quay đầu lại, tiêu sái rời đi.

Chung Minh quay đi như gió, nếu không phải có hôn thư làm chứng, Tống Tuấn Kiệt quả thực hoài nghi chính mình có phải đang nằm mơ hay không, nghĩ đến bảy ngàn lượng vừa mới trong tay bỗng chốc mất hết, nhất thời ruột đau một trận.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 47: Khinh Bạc

Chung Minh đứng trước cửa phòng phụ mẫu, do dự mãi rốt cuộc không có gõ cửa, trở về phòng lưu lại phong thư,"Cha, nương, thứ cho nữ nhi bất hiếu, không theo hai người thương lượng, tự tiện quyết định, Minh nhi đã cùng biểu ca viết xuống hôn thư, gả làm thiếp cho hắn, xin tin tưởng nữ nhi, nữ nhi không phải lấy chung thân đại sự làm trò đùa, chẳng qua nữ nhi cũng có nỗi khổ bất đắc dĩ, ngày sau tự sẽ công đạo cùng cha và nương, sau khi Minh nhi vào kinh, cha nương không cần lo lắng, Minh nhi sẽ chiếu cố chính mình, bạc cho biểu ca đã bị Minh nhi thu về, xuất môn bên ngoài cần bạc phòng thân, Minh nhi mang đi trước, đợi giải quyết xong tâm nguyện, nhất định trở về phụng dưỡng cha nương, cố gắng hiếu đạo, đừng nhớ thương và lo lắng.

Minh nhi lưu lại."

Vừa buông bút, chợt nghe tiếng đập cửa, tiếp theo là thanh âm Tô Tử Mặc vang lên,"Minh nhi đã ngủ chưa?"

Chung Minh mở cửa cho nàng tiến vào, quên thu hồi thư trên bàn, Tô Tử Mặc tiện tay cầm lấy, khi nhìn đến dòng "Minh nhi đã cùng biểu ca viết xuống hôn thư, gả làm thiếp cho hắn", quá sợ hãi, khó có thể tin nhìn Chung Minh,"Việc này là thật sao?"

Chung Minh vốn không muốn giấu nàng, huống chi cũng không giấu được, liền gật đầu thừa nhận.

Tô Tử Mặc nhíu mày chất vấn:"Tại sao? Biểu ca muội nhân phẩm thấp, muội luôn miệng nói sẽ không gả cho hắn mà!" Lâu như vậy tới nay, Tô Tử

https://thuviensach.vn

Mặc vẫn là lần đầu dùng ngữ khí nặng như vậy cùng Chung Minh nói chuyện.

Chung Minh không chút tức giận, còn thật cao hứng hỏi:"Ngươi là đang quan tâm ta sao?"

"Minh nhi!" Thần sắc Tô Tử Mặc nghiêm trọng,"Muội cũng biết hôn ước không phải trò đùa, là liên quan đến chuyện cả đời muội, sao có thể qua loa như thế?"

Chung Minh nói:"Ta đương nhiên biết, ta cũng đã suy nghĩ cặn kẽ lắm mới ra quyết định".

"Vậy sao muội không cùng ta thương lượng? Cho dù có tâm tư này, cũng không cần phải nhất thời gấp gáp, muội rõ ràng không cho chính mình đường lui."

Chung Minh cũng là sợ bản thân hối hận, mới quyết định thật nhanh, dây dưa không dứt khoát thì không thành đại sự, tỏ vẻ như không sao,"Dù sao chết sớm chết trễ đều là chết, gả sớm gả trễ đều là gả".

Nói vậy cũng là nói sao, Tô Tử Mặc không nói gì nhìn nàng, đương nhiên cũng nghe ra trong lòng Chung Minh là cực kỳ không muốn gả cho Tống Tuấn Kiệt , vậy lý do duy nhất ..... Tô Tử Mặc không dám nghĩ đến, lại không thể không nói:"Nếu muội làm như vậy là vì ta, vậy muội thật sự là mười phần sai, muội làm như thế, ta chỉ cho là muội áp chế ta, ta không thích bị người áp chế, cũng không muốn nợ ân huệ người khác, cho nên đừng hy vọng ta sẽ cảm động mà đón nhận muội".

Chung Minh sở dĩ có quyết tâm tàn nhẫn này, lý do lớn nhất là bắt đầu từ nay về sau có thể cùng Tô Tử Mặc sớm chiều ở chung, hiện tại Tô Tử Mặc lại nói ra lời vô tình như thế, nói thật, Chung Minh có chút tâm lạnh, nhưng mà Tô Tử Mặc nói cũng không phải không có lý, dùng phương thức này làm cho Tô Tử Mặc cảm động, xác thực như là dùng một loại phương thức

https://thuviensach.vn

khác để bắt cóc nàng, huống chi trong lòng Tô Tử Mặc cũng không có nàng, đổi là Thiệu Thi Dung nếu làm thế với nàng, có lẽ nàng còn nói ra lời tuyệt tình hơn cả thế này.

Chung Minh cười cười nói:"Ta gả cho biểu ca làm sao vì ngươi chứ? Ngươi suy nghĩ nhiều rồi".

"Vậy muội là vì cái gì, đừng nói là vì thích biểu ca của muội đi?" Khi Tô Tử Mặc nói lời này, trong lòng nhưng lại hiện lên một tia chua xót, chẳng lẽ Chung Minh đối Tống Tuấn Kiệt thật sự là tình cũ khó quên? Nàng không quên Thiệu Thi Dung từng nói qua, Chung Minh từng vì Tống Tuấn Kiệt mà nhảy vào hồ hoa sen, biết rõ không có khả năng, vẫn là nhịn không được mà nghĩ như vậy.

"Dù sao ván đã đóng thuyền, lý do gì cũng sẽ không quan trọng, tóm lại không phải vì ngươi là được." Chung Minh mặc dù chịu đựng không trách Tô Tử Mặc, nhưng lời nói vẫn không khỏi có vài phần oán khí.

Tô Tử Mặc cũng biết mới vừa rồi mình có chút nặng lời, trước đó Chung Minh giữ lại nàng như vậy, còn nói nàng đi đến đâu, Chung Minh liền theo tới đó, chân tình thật lòng là không lừa được người, nhưng vì nàng mà gả cho Tống Tuấn Kiệt, nàng thật sự gánh vác không nổi.

"Minh nhi, muội cũng biết hôn nhân không phải chỉ đơn giản là một tờ hôn thư, muội còn phải...." Tô Tử Mặc nói không nên lời, nàng vì không cùng Tống Tuấn Kiệt viên phòng, khắp nơi cẩn thận, thậm chí không tiếc chạy trốn tới nơi ngàn dặm xa xôi này, vậy mà Chung Minh còn cố tình muốn đưa dê vào miệng hổ.

"Còn phải ngủ cùng biểu ca chứ gì!" Chung Minh giúp nàng nói xong.

Tô Tử Mặc bị nghẹn họng,"Nếu biết, muội còn..... chẳng lẽ muội nguyện ý.....".

https://thuviensach.vn

Chung Minh vốn muốn nói lời thật lòng, nhưng mới vừa rồi bị Tô Tử Mặc nói lời tổn thương, liền muốn giả vờ thử một chút, nàng không tin Tô Tử Mặc thật sự một chút cũng không để ý nàng. Chung Minh tới gần Tô Tử Mặc, vừa vươn tay, chỉ thấy Tô Tử Mặc theo bản năng hơi né người, tay Chung Minh xuyên qua nàng đặt trên bàn, bao vây Tô Tử Mặc ở chính giữa, lúc này mới nói:"Làm sao bây giờ, ngươi có phụ thân là quan to, biểu ca ta không dám mạo phạm ngươi, còn ta lén sau lưng phụ mẫu gả cho biểu ca, chỉ sợ nếu bọn họ không nhận ta là nữ nhi nữa, từ nay về sau ta không còn nơi nương tựa, chỉ có thể mặc người bài bố, vậy chuyện ngủ kia, tất nhiên là trốn không xong ."

Tô Tử Mặc luôn luôn bình tĩnh, nếu là ngày thường tất nhiên liếc mắt một cái liền có thể nhận ra Chung Minh đang nói dối, chẳng qua đêm nay phát sinh nhiều chuyện đột ngột, lại bị Chung Minh dồn ép, nhất thời tâm trí rối loạn, không phân rõ lời Chung Minh nói là thiệt hay giả.

Chung Minh cũng hiếm khi thấy sự bối rối trong ánh mắt Tô Tử Mặc, lúc này càng khẳng định ý nghĩ của chính mình, quả nhiên Tô Tử Mặc không phải là ý chí sắt đá. Trong lòng vui vẻ, mà bộ dáng Tô Tử Mặc lúc này, càng làm cho nàng vừa yêu vừa thương, không cố kỵ nữa, tay nâng lên thắt lưng Tô Tử Mặc, làm cho nàng không thể trốn tránh được, hôn lên đôi môi đỏ mọng mê người kia, theo khe hở nhỏ, trượt đi vào.....

Hoàn toàn bất đồng cùng lần trước quân tử chi lễ, Chung Minh bá đạo căn bản không tha cho nàng cự tuyệt, Tô Tử Mặc giãy giụa không có kết quả, bị hôn sắp hít thở không thông, suýt nữa xụi lơ trong lòng Chung Minh.

Chung Minh lại muốn ngừng mà không được, mặc dù trong lòng dấy lên một đoàn lửa nóng, nhưng cuối cùng vẫn còn vài phần lý trí, sau khi áp chế, buông ra Tô Tử Mặc.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc vừa giận vừa thẹn, nhưng dù gì cũng là tài nữ thấy biến không sợ, mặt như hoa đào, chỉ vào chóp mũi Chung Minh, giận dữ nói:"Muội..... Muội khinh bạc ta."

Chung Minh liếm liếm môi, hoàn toàn là bộ dáng chưa thoả mãn, lại dùng thanh âm vô tội nói:"Rõ ràng là ngươi câu dẫn ta."

"Muội....." Căn bản chính là đổi trắng thay đen! Tô Tử Mặc biết nàng nói cái gì, Chung Minh đều đã càn quấy xong rồi, Tô Tử Mặc dứt khoát cái gì cũng không nói nữa, ngồi ở chỗ kia, trong lòng rối rắm thành một đoàn.

Chung Minh nghĩ nàng tức giận, thu hồi tâm tư vui đùa, chịu nhận lỗi,"Thực xin lỗi, ta vừa rồi là kìm lòng không được, nếu ngươi đánh ta tát ta một cái mới có thể hết giận, vậy ngươi cứ đánh đi". Nói xong thật đúng là đem nửa bên mặt tiến lại gần.

Tô Tử Mặc không bỏ xuống thể diện được, giơ tay lên, bất quá sắp đụng tới gò má Chung Minh, lại không muốn xuống tay, trên tay không có nửa điểm lực đạo, như cơn gió nhẹ nhàng lướt qua mặt Chung Minh.

Chung Minh bắt được tay nàng, đặt ở bên miệng hôn một cái, sau đó cười nói:"Biết là ngươi không nỡ mà".

Cái hôn vừa rồi đã vượt qua giới hạn nhận định giữa nàng cùng Chung Minh, Chung Minh lại còn đưa đầu lưỡi vào miệng nàng, cố tình nàng cũng không có cảm giác ghê tởm, ngược lại còn bị cái hôn đó mang đến cảm giác rung động, như bị hoà tan ra, xấu hổ làm nàng không dám nhìn Chung Minh, chỉ nói một câu không đến nơi đến chốn,"Lần sau không được làm vậy nữa".

Tính cả kiếp trước thì đây cũng là lần đầu tiên Chung Minh nhìn thấy dáng vẻ Tô Tử Mặc ngượng ngùng như thế, trong lòng càng yêu thích, Chung Minh đáp ứng nói:"Tốt thôi." nhưng trên mặt không có nửa điểm thành ý.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc đương nhiên là biết, nói cũng chẳng khác gì chưa nói, nếu Chung Minh có thể không được voi đòi tiên là nàng đã có thể thắp hương bái Phật, không dám ở lâu, đứng dậy chuẩn bị trở về phòng.

Chung Minh cũng không giữ lại, dù sao mai mốt còn nhiều cơ hội đồng giường cộng chẩm, chỉ bám vào bên tai Tô Tử Mặc, thầm thì:"Yên tâm đi, ta sẽ không ngủ cùng biểu ca, có ngủ cũng là ngủ với ngươi."

Đỏ ửng vừa lui lại bốc lên, Chung Minh quả nhiên là người không biết xấu hổ, còn dám đem chuyện giường chiếu đặt ở bên miệng, không giống như mấy cô nương còn ngây thơ chút nào, nghĩ đến về sau cũng bị Chung Minh dây dưa như thế, nhưng rất kỳ quái là không có cảm giác phiền chán, Tô Tử Mặc thầm giật mình, chẳng lẽ nàng thật đã bị khuôn mặt hồng nhan họa thủy kia câu dẫn ? Tô Tử Mặc vội rời khỏi phòng Chung Minh, có cảm giác như mình đang chạy trối chết.

Trong lòng Chung Minh có nằm mơ cũng cười ra tiếng.

****

Chung Minh vốn muốn lén lút rời đi, nào biết Tống Văn Thục dậy thật sớm chuẩn bị đưa tiễn Tống Tuấn Kiệt, Chung Minh thấy bộ dáng Tống Tuấn Kiệt muốn nói lại thôi, tựa hồ muốn nói ra chuyện tối hôm qua, để cho hắn nói thì không bằng chính mình nói , liền kéo Tống Văn Thục qua một bên, cũng không quanh co lòng vòng, nói thẳng.

Phản ứng của Tống Văn Thục khỏi nghĩ cũng biết, đầu tiên là giận không thể nén lại, sau đó nước mắt tuôn rơi, còn nói Chung Minh cả ngày không để nàng bớt lo, nàng rõ ràng không sống còn tốt hơn, khỏi cho ngày nào đó bị Chung Minh làm cho tức chết, lại hỏi Chung Minh rốt cuộc là vì cái gì.

Chung Minh nói:"Việc đã đến nước này, nói thêm nhiều lời cũng vô dụng, Minh nhi phải cùng biểu ca bọn họ đi rồi, chờ Minh nhi trở lại sẽ giải thích với nương".

https://thuviensach.vn

Tống Văn Thục vừa rơi nước mắt vừa nói:"Con đã muốn gả đến Tống gia, biết năm nào thì nương mới có thể tái kiến con chứ?".

Chung Minh chua xót, cũng rơi lệ, nghĩ đến mặc dù tương lai chưa biết thế nào, nhưng kiếp này vẫn tốt hơn so với kiếp trước, ít nhất song thân của nàng còn sống, đành khuyên Tống Văn Thục:"Như thế nào không gặp lại được, nương có thể đi kinh thành thăm Minh nhi, Minh nhi cũng có thể trở về thăm nương".

Tống Văn Thục cũng biết nhiều lời vô ích, chỉ có thể chấp nhận, nữ nhi tự ý như thế, còn không phải do mình nuông chiều làm hư rồi sao, khóc nói:"Ta không nỡ xa con".

Chung Minh lập tức bổ nhào vào trong lòng nàng,"Nữ nhi cũng luyến tiếc cha và nương, khi Minh nhi không ở đây, hai người nhớ tự chiếu cố chính mình".

Hai người còn nói rất nhiều lời thương ly từ biệt, Chung Minh quyết tâm lau khô nước mắt nói:"Nương, Minh nhi đi đây, nương cùng cha nói một tiếng, Minh nhi sẽ không nói lời từ biệt với cha". Nói xong, chỉ sợ nàng thật không nỡ rời đi.

Tống Văn Thục rưng rưng gật đầu, nhớ tới một chuyện, nói:"Con chờ một chút, ta đi lấy ít ngân phiếu cho con, con một người bên ngoài, không thể như ở cùng chúng ta, về sau đều phải dựa vào chính bản thân con".

Chung Minh vội nói:"Không cần, trên người Minh nhi có năm ngàn lượng bạc mà cha nương cho biểu ca, còn có hai ngàn lượng sính kim, vậy đủ rồi".

Tống Văn Thục nghĩ rằng quả thật đủ cho nàng dùng, nếu cho hơn, tránh không được bị người dòm ngó, chờ nàng tiêu hết, lại cho cũng không muộn, nhìn thoáng qua Tống Tuấn Kiệt cùng Tô Tử Mặc cách đó không xa, dặn dò nói:"Nhớ kỹ, đây đều là tiền riêng của con."

https://thuviensach.vn

Chung Minh hiểu được ý tứ của mẫu thân, nàng đã chịu thiệt mắc mưu qua một lần, sao có thể ngu ngốc lần nữa, đáp ứng nói:"Nương cứ yên tâm đi, trong lòng Minh nhi biết rõ".

Tống Văn Thục lại cho Chung Minh mang thêm vài hạ nhân bên người để dùng, Chung Minh không cự tuyệt, mang theo Tri Thư, Tri Họa, chọn thêm vài gã sai vặt đắc lực, lúc này mới ra đi, để tránh trường hợp xúc động vì ly biệt, đi thật xa, Chung Minh mới dám đẩy màn xe ngựa nhìn lại, thấy Tống Văn Thục còn đứng ở cửa thật lâu không chịu trở vào.

Đoàn người ra trấn ước chừng nửa canh giờ thì nghe đến một trận tiếng vó ngựa, tiếp theo đã bị chặn đường, hai con ngựa, một nam một nữ, Tống Tuấn Kiệt nhận thức nam nhân kia là Tần công tử, Chung Minh vén rèm lên hỏi xảy ra chuyện gì, rõ ràng nhìn thấy trên lưng ngựa là Thiệu Thi Dung.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 48: Tiễn Đưa

"Chung Minh, ngươi đi ra!" Thiệu Thi Dung ở trên ngựa hô to,"Đi ra, ta có lời nói với ngươi".

Tô Tử Mặc tự nhiên cũng thấy được người bên ngoài, che miệng cười:"Minh nhi thật đúng là có nghề, người ái mộ đều đuổi theo đến tận đây".

Chung Minh nhìn thấy Thiệu Thi Dung liền đau đầu, chỉ không nghĩ tới Tần công tử cũng đến đây, lại càng không biết sao bọn họ đi chung, trước tiên cười nói cùng Tô Tử Mặc:"Vậy ngươi còn không biết ra tay đoạt trước?" Sau đó nhảy xuống xe ngựa, hướng bọn họ đi đến.

Thiệu Thi Dung cũng nhảy xuống lưng ngựa, Chung Minh vừa định chào hỏi Tần công tử, không ngờ Thiệu Thi Dung đoạt lời, nói:"Đừng đắc ý, người ta cũng không phải vì ngươi mà đến."

Chung Minh nhất thời không hiểu được.

Thiệu Thi Dung lại nói:"Tần công tử là tới tìm Tô tỷ tỷ".

Chung Minh nghe đến đây, thì ra ngày đó Tần công tử coi trọng không phải nàng, mà là Tô Tử Mặc? Nhất thời thay đổi sắc mặt, đối với Tần công tử có địch ý.

Tần công tử nghĩ Chung Minh hiểu lầm hắn, băn khoăn có lỗi cười cười nhìn Chung Minh.

https://thuviensach.vn

Thiệu Thi Dung đương nhiên biết vì sao Chung Minh phát giận, lại châm chọc nói:"Ngươi cũng không phải vàng bạc quý báu gì, mỗi người đều phải thích ngươi."

Chung Minh cũng không thoải mái một chút rồi thôi, dù sao các nàng phải đi, cho dù Tần công tử nhớ thương cũng nhớ thương không tới, huống chi chính như Tô Tử Mặc nói, nàng đã có phu quân, đương nhiên hiện tại mình cũng vậy, có thể dùng lý do giống vậy để đuổi Thiệu Thi Dung. Nếu người cũng đã đuổi tới đây, không cho bọn họ gặp mặt thì không hợp tình cho lắm, liền nói với Tô Tử Mặc đang ngồi trong xe ngựa:"Mặc tỷ tỷ, Tần công tử muốn gặp ngươi".

Tống Tuấn Kiệt nghe thấy lập tức mất hứng, hờn giận nói:"Tần công tử muốn gặp người nhà ta, không biết có chuyện gì quan trọng?"

Tần công tử sớm đã có lí do nên ung dung nói:"Tại hạ ngưỡng mộ tài hoa của Tô cô nương, biết Tô cô nương phải đi, đặc biệt đến đưa tiễn một đoạn".

Tống Tuấn Kiệt hừ lạnh:"Tô cô nương cái gì, hắn là Tống phu nhân, đúng rồi, Chung cô nương cũng đã gả cho ta, ta khuyên ngươi cũng đừng động tâm tư". Nghĩ đến mình có hai mỹ nhân như hoa, một người có tài, một người có tiền, trong lòng không khỏi đắc ý, nên cũng không ngăn cản bọn họ gặp mặt.

Tô Tử Mặc trong xe nghe nói Tần công tử muốn gặp nàng, trong lòng cũng buồn bực, nàng nhớ rõ ngày ấy, hình như không cùng Tần công tử nói chuyện nhiều bao nhiêu, càng không có thể hiện tài hoa gì cho hắn ngưỡng mộ, bất quá vẫn đi xuống xe.

Tần công tử không nghĩ tới Tô Tử Mặc chịu gặp hắn, nhất thời vui như mở cờ trong bụng, kỳ thật hắn cũng chỉ là muốn thử thời vận, ngày đó sau khi trở về, trong đầu tất cả đều là bóng hình xinh đẹp của Tô Tử Mặc, nhiều

https://thuviensach.vn

năm rồi lòng hắn đều chai sạn, không nghĩ tới chớp nhoáng bị Tô Tử Mặc hạ gục, biết rõ Tô Tử Mặc đã có phu quân, trong lòng vẫn không khỏi mơ màng, nghĩ tới chuyện Tống Tuấn Kiệt nạp thiếp trước mặt nàng, nói vậy tình cảm phu thê bọn họ cũng không hòa thuận, lại sinh ra một tia hy vọng, nếu có thể có giai nhân này thì hắn cũng không thèm để ý thân thể Tô Tử Mặc còn trong sạch hay không.

Tần công tử thi lễ chào, Tô Tử Mặc chưa đi ra xa, vẫn để cho người bên ngoài có thể nghe được bọn họ nói chuyện.

Tống Tuấn Kiệt rất là vừa lòng.

Tần công tử cũng không để ý, vấn an Tô Tử Mặc. Dù sao Tần công tử không giống Tống Tuấn Kiệt, mặc dù ngưỡng mộ Tô Tử Mặc nhưng thái độ lại cung kính, đứng cách xa Tô Tử Mặc hai bước, không có ý vượt rào ngả ngớn.

Tô Tử Mặc nói,"Tần công tử không cần khách khí, không biết Tần công tử tìm ta có chuyện gì không?"

Tần công tử vội nói:"Không dám, tại hạ mạo muội đến tiễn đưa, mong Tô cô nương không trách cứ là tốt rồi".

Tô Tử Mặc chỉ khẽ cười, vẫn chưa lên tiếng, chờ hắn nói ra ý đồ.

Tần công tử ngày thường miệng lưỡi lưu loát, trước khi đến cũng đã chuẩn bị sẵn lời muốn nói, nhưng khi nhìn Tô Tử Mặc, đột nhiên lại không nói được, dừng một lúc mới nói:"Đúng rồi, tại hạ còn chưa có tự giới thiệu với Tô cô nương, ta họ Tần, tên Viễn Chi, nhà ở huyện Vân Nam, phụ mẫu trong nhà khoẻ mạnh, có một tỷ tỷ đã xuất giá gả đến kinh thành, bởi vì nhà ta ba đời đều là thương nhân, cho nên không thể nào lựa chọn, chỉ có thể kế nghiệp gia phụ, ta nghe nói cô nương xuất thân dòng dõi thư hương, muốn cùng cô nương kết giao, mong rằng không cần ghét bỏ tại hạ." Nói là báo tên họ, nhưng thật ra nói luôn cả thân thế gia đình.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc nói:"Tần công tử quá lời rồi, kết giao bằng hữu bất luận nghèo hèn, chỉ cần tâm đầu ý hợp, đều có thể kết giao."

Lần trước gặp mặt, Tống Tuấn Kiệt ích kỷ đến cả họ Tô Tử Mặc cũng chưa nói, trước khi tới đây mới nghe Thiệu Thi Dung nói nàng họ Tô, Tần Viễn Chi cẩn thận hỏi, "Không biết tại hạ có biết được quý danh cô nương hay không?"

Không ngờ Tô Tử Mặc thản nhiên nói:"Đáng tiếc ta đã lập gia đình, thật không tốt cùng nam tử kết giao, miễn cho tướng công ta mất hứng, đã gả cho người ta, xưng hô Tô cô nương dĩ nhiên không thích hợp, phu gia của ta họ Tống, Tần công tử nên gọi ta là Tống phu nhân".

Tống Tuấn Kiệt vẫn dựng thẳng lỗ tai nghe bọn họ nói chuyện, thấy Tần công tử thân cao bảy thước, tướng mạo đường hoàng, còn giàu có một phương, là đối thủ không thể khinh thường, tuy rằng ánh mắt Tô Tử Mặc rất cao, nhưng nói không chừng cũng có thể coi trọng tên kia, hắn cũng không muốn bị cắm sừng trên đầu, nghe Tô Tử Mặc nói như thế, nhất thời liền yên lòng.

Tần Viễn Chi tự nhiên nghe ra ý cự tuyệt trong lời Tô Tử Mặc, vội nói:"Tô cô nương không cần hiểu lầm, tại hạ cũng không có ý gì, tại hạ nghe nói cô nương là tài nữ danh chấn kinh thành, trong lòng thập phần ngưỡng mộ, mới cả gan đến gần, qua không lâu ta cũng phải đi kinh thành vấn an gia tỷ, hy vọng đến lúc đó có thể gặp lại cô nương."

Tô Tử Mặc cố ý nhìn về phía Tống Tuấn Kiệt, tựa hồ là trưng cầu ý kiến của hắn.

Tống Tuấn Kiệt hiểu ý đi qua, muốn vỗ vai Tần Viễn Chi, tiếc rằng hắn còn chưa kịp đụng đến đầu vai Tần Viễn Chi đã bị né đi, thực rất mất mặt, liền nói:"Phu nhân ta mới vừa rồi đã nói rất rõ ràng, nàng là người có gia

https://thuviensach.vn

đình, có thể nào tùy tiện gặp nam nhân, Tần công tử, ta thấy ngươi tuấn tú lịch sự, hẳn là sẽ không có tâm tư vượt rào cùng phu nhân ta chứ?"

Tần Viễn Chi vốn có tu dưỡng, thật là bị Tô Tử Mặc hấp dẫn lắm mới dám vác mặt dày đi đưa tiễn, đương nhiên biết hậu quả, mặc dù bị cự tuyệt, bất quá có thể nhìn thấy Tô Tử Mặc, còn có thể trò chuyện, nên cũng thoả tâm nguyện, nói:"Một khi đã như vậy, tại hạ chỉ có thể nói có duyên tái kiến ." Nói xong ôm quyền hướng bọn họ từ biệt, lên ngựa rời đi.

Tống Tuấn Kiệt thấy hắn đi rồi, mới lầm bầm một câu,"Cóc mà đòi ăn thịt thiên nga."

Tô Tử Mặc nhìn hắn một cái, cái gì cũng chưa nói, nhưng ánh mắt kia lại nói cho Tống Tuấn Kiệt, những lời này dùng ở trên người hắn mới là thích hợp nhất.

Chung Minh tự nhiên cũng nghe được lời nói giữa bọn họ, nhìn thấy Tô Tử Mặc trở vào xe ngựa, mới yên tâm cùng Thiệu Thi Dung nói chuyện.

Thiệu Thi Dung sải bước trèo lên lưng ngựa, giơ tay ra đưa tới Chung Minh.

Chung Minh cau mày hỏi:"Có cái gì không thể nói ở đây sao?".

Thiệu Thi Dung không buông tha nói:"Lên đi".

Chung Minh trong lòng biết tâm ý Thiệu Thi Dung, tuy nói là vì thân cận Tô Tử Mặc, trả thù biểu ca mới gả cho biểu ca làm thiếp, rốt cuộc không thể thoải mái như làm cô nương ở nhà, hiện tại lại đi xa kinh thành, kiếp này chỉ sợ cũng không thấy được Thiệu Thi Dung lần nữa, trong lòng mềm nhũn, đưa tay cho nàng, cũng lên lưng ngựa.

Thiệu Thi Dung thúc vào bụng ngựa, theo phương hướng kinh thành chạy đi.

https://thuviensach.vn

Tống Tuấn Kiệt không biết tình hình, nhưng không nghĩ nhiều, thấy các nàng đi là hướng kinh thành, biết các nàng sẽ chờ ở phía trước, liền sai đoàn xe khởi hành.

Tô Tử Mặc trong xe ngựa nhìn thấy rõ ràng, thấy các nàng ngồi chung một con ngựa, Thiệu Thi Dung ôm vòng eo Chung Minh, chợt có hơi ê ẩm chua xót, sau khi bình phục, mới giật mình nghĩ, tại sao nàng không thích nhìn Minh nhi cùng người ngoài thân mật, chẳng lẽ là.....Lắc lắc đầu, không muốn nghĩ nhiều, nhưng cố tình lại nhớ tới hình ảnh tối hôm qua Chung Minh hôn nàng, mặt đỏ tai đỏ, lẩm bẩm:"Minh nhi này...thật là...thật là biết làm càn".

Ngựa chạy như bay bảy tám dặm, Thiệu Thi Dung mới ghìm dây cương, Chung Minh không thấy nàng nói chuyện, quay đầu chỉ thấy Thiệu Thi Dung đã sớm rơi nước mắt, dáng vẻ vô cùng đáng thương, thật không giống Thiệu Thi Dung mà nàng nhận thức, Chung Minh ra vẻ không biết, trêu ghẹo nói:"Khi nào thì biến thành quỷ khóc nhè, lúc này ta cũng không khi dễ ngươi."

Hai người xuống ngựa, Thiệu Thi Dung nói:"Làm sao không khi dễ, Chung Minh, ngươi nói không giữ lời!"

Chung Minh không nhớ rõ đã đồng ý với nàng cái gì, ngược lại cái câu cả đời không qua lại với nhau thì có nói qua vài lần, cười nói:"Ngươi đừng có nói oan cho ta".

Thiệu Thi Dung chất vấn:"Ngươi đã nói không gả cho biểu ca ngươi, sao giờ lại gả?"

Nguyên lai là chuyện này, Chung Minh nói:"Ta gả hay không gả hình như đều không có liên quan đến ngươi".

Thiệu Thi Dung cao giọng nói:"sao không liên quan chứ, ngươi có biết ta..... Ta thích ngươi." Đột nhiên nói ra lời trong lòng, lại đã muộn rồi,

https://thuviensach.vn

trong lòng càng phát ra ủy khuất, nước mắt rơi càng nhiều hơn.

Trong lòng suy đoán cùng việc nghe chính miệng nàng nói ra hoàn toàn là hai việc khác nhau, Chung Minh hơi giật mình, theo bản năng nói:"Ta là nữ nhân a."

"Vậy sao ngươi thích Tô Tử Mặc, mà không cho ta thích ngươi? Huống chi ta thích ngươi so với ngươi thích nàng còn lâu hơn."

Chung Minh cũng không biết nói cái gì cho phải, chỉ nói:"Phải không, chuyện này ta cũng thật không biết."

Thiệu Thi Dung nói:"Cho dù ngươi không biết tâm ý của ta, nhưng chính miệng ngươi nói qua thích Tô Tử Mặc, lại có thể nào gả cho biểu ca ngươi, để cho người làm nhục chứ?"

Trong lòng Chung Minh tuy biết là vì Tô Tử Mặc mới gả, lại càng sẽ không cho biểu ca làm nhục, nhưng để Thiệu Thi Dung hết hy vọng, ngoài miệng lại nói:"Ta gả cho biểu ca đã thành sự thật, hiện tại nói cái gì cũng vô ích, ta thực cảm kích ngươi..... thích ta, đáng tiếc ngươi và ta không duyên cũng không phận, về sau còn có thể gặp nhau hay không cũng khó nói, hy vọng ngươi có thể tìm được phu quân, chúng ta chia ly từ đây".

Thiệu Thi Dung cầm cổ tay nàng, nói:"Chung Minh, ngươi biết tính cách của ta, ta sẽ không buông tha đâu".

Chung Minh thầm nghĩ, kiếp trước cũng không gặp Thiệu Thi Dung dây dưa như vậy, chỉ là ứng phó mà thôi, không muốn dài dòng nữa, nhẫn tâm nói: "Đời người mười chuyện thì có tám chuyện không như ý rồi, cần gì phải cưỡng cầu, hơn nữa đây cũng chỉ là do ngươi nhất sương tình nguyện, ta có gả cho biểu ca hay không cũng sẽ không thích ngươi".

Thiệu Thi Dung rốt cuộc cũng còn là cô nương, nghe lời nói như thế, trên mặt tự nhiên không nhịn được, thẹn quá thành giận tính mở miệng

https://thuviensach.vn

phản bác, nhưng mà nhìn gương mặt xinh đẹp kia lại không nói nên lời, lau khô nước mắt, sải bước leo lên lưng ngựa, trên cao nhìn xuống nói với Chung Minh: "Đừng nghĩ có thể bỏ ta dễ dàng như vậy, ta sẽ đi kinh thành tìm ngươi." Nói xong, ngẩng cao đầu rời đi.

Chung Minh cảm thấy đau đầu, Thiệu Thi Dung sao mãi không chịu buông tha, nhưng thật ra có vài phần giống nàng. Có điều Chung Minh không biết Tô Tử Mặc có như nàng hay không, thầm nghĩ muốn lánh xa tên Viễn Chi kia.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 49: Nghiêm Phụ

Chung Minh gả cho Tống Tuấn Kiệt làm thiếp, lại rời xa quê nhà, nghĩ đến phụ mẫu ở nhà, trong lòng không khỏi cực kỳ bi ai, cũng may dọc đường đi có Tô Tử Mặc làm bạn, mới không quá mức bi thương, còn lấy cớ mỗi đêm đều cùng Tô Tử Mặc ngủ chung, đương nhiên không thể thiếu chuyện chiếm ít tiện nghi trên người Tô Tử Mặc.

Tô Tử Mặc niệm tình nàng bị ủy khuất, chỉ cần không quá phận, liền tuỳ ý nàng, Chung Minh được một tấc lại muốn tiến một thước, ngày càng dính lấy nàng, người ngoài nhìn tưởng quan hệ hai người thật tốt, Tống Tuấn Kiệt càng đắc ý, nhà người ta thê thiếp đều lục đục với nhau, làm nhà cửa ồn ào không thể sống yên ổn, chỉ có thê thiếp hắn là hòa thuận không có chuyện lo ngại này, chỉ có một điểm không tốt là hai nàng Chung Tô luôn như hình với bóng, làm hắn không có cơ hội xuống tay, mắt nhìn thèm không chịu được đành lén đi thanh lâu tìm sung sướng riêng.

Ít ngày nữa đến kinh thành, theo lý thì phải dùng kiệu hoa nâng Chung Minh vào cửa, nhưng trước hết là Chung Minh không muốn phiền toái như thế, thứ hai có Tô Tử Mặc đi theo, dù sao Chung Minh cũng là thiếp, chỉ cần Chung Minh không ngại, thì miễn đi lễ nghi nạp thiếp phiền phức càng tốt, Tống Tuấn Kiệt sớm sai người đi về nhà truyền tin trước, phòng ở cho Chung Minh đã thu dọn thoả đáng, như ý Chung Minh yêu cầu, đúng là cùng trong một viện với Tô Tử Mặc, Tống lão phu nhân cân nhắc mãi mới chịu đồng ý.

Trở lại Tống phủ thì sắc trời đã tối muộn, ngồi xe mệt nhọc, ai cũng đều tự về phòng nghỉ ngơi. Sáng sớm hôm sau, Chung Minh lấy thân phận

https://thuviensach.vn

người làm dâu hướng lão phu nhân cùng Mã Nguyệt Nga kính trà, lão phu nhân nói Chung Minh là ngoại tôn nữ, xưng hô không cần thay đổi, Tô Tử Mặc là chính thất, Chung Minh cũng dâng một chén trà, lúc Tô Tử Mặc uống trà, Chung Minh nhỏ giọng nói:"Khi có người thì ngươi lớn ta nhỏ, mọi chuyện ta nghe theo lời ngươi, còn khi không có người nào, giống yêu cầu tối hôm qua, ngươi cũng không thể cự tuyệt, nếu không ta nói lỡ miệng, chính thất cùng tiểu thiếp thông gian với nhau, truyền ra cũng không dễ nghe." Tối hôm qua Chung Minh vừa muốn ngủ lại trong phòng Tô Tử Mặc lại bị Tô Tử Mặc cản trở về.

Tô Tử Mặc suýt nữa bị sặc trà, ngẩng đầu nhìn lại ánh mắt giảo hoạt của Chung Minh, biết nàng không biết trời cao đất rộng nói được làm được, nàng hối hận vì dọc đường đi đã dung túng Chung Minh, cho nên buổi tối hôm trước, Chung Minh lại lớn mật đưa tay đặt lên ngực nàng, còn tham tiến vào trong y phục nàng rồi sờ loạn..... Nếu nàng không ngăn cản đúng lúc, hậu quả không dám tưởng tượng, ánh mắt Chung Minh lúc đó tựa như sói đói lâu ngày, cực kỳ nguy hiểm, cho nên sau khi hồi phủ mới cố ý cùng Chung Minh bảo trì khoảng cách, để tránh bị người ta nhìn ra có gì không ổn, với lại nàng còn chưa lý giải được rõ ràng quan hệ giữa mình và Chung Minh, cả ngày đối mặt với Chung Minh nhiệt tình như lửa, nàng có chút chống đỡ không được.

Tô Tử Mặc đặt chén trà xuống, kéo tay Chung Minh, vẻ mặt thân thiết nói:"Muội muội, muội có thể gả vào đây, tỷ tỷ trong lòng không biết có bao nhiêu cao hứng, tướng công rốt cuộc không cần tiếp tục ở bên ngoài tầm hoa vấn liễu, mà Tống gia chúng ta cuối cùng cũng mau có thêm người nối dõi".

Chung Minh nghe được suýt nữa nôn ra máu, trước mặt cả nhà mà Tô Tử Mặc nói ra lời này, không phải đẩy nàng vào hố lửa hay sao?! Nàng vất vả lắm mới thoả thuận xong điều kiện với Tống Tuấn Kiệt, nói vậy khó tránh khỏi Tống Tuấn Kiệt lại mơ tưởng hảo huyền với nàng.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên Tống Tuấn Kiệt nhìn chằm chằm Chung Minh, hai mắt tỏa sáng, không nghĩ tới Tô Tử Mặc lại giúp hắn.

Lão phu nhân cười tiếp lời:"Không sai, không sai, ta đều trông đến mòn con mắt, các ngươi sớm ngày khai chi tán diệp, khi ta chết xuống dưới cũng dễ ăn dễ nói với Tống gia liệt tổ liệt tông, Minh nhi, đêm nay con liền cùng Tuấn Kiệt động phòng đi."

Chung Minh trì hoãn, cười nói: "Bình thường thì luôn có thứ tự trước sau mới đúng, tỷ tỷ đến trước, ta sao dám giành hầu hạ biểu ca trước tỷ tỷ, như thế làm sao phân biệt được tôn ti".

Lão phu nhân vẻ mặt khó xử, lời Chung Minh nói quả thật có đạo lý, chẳng qua Tô Tử Mặc sớm đã nói rằng, trừ phi nàng tự nguyện, còn không thì tuyệt đối cũng không viên phòng cùng Tống Tuấn Kiệt, nếu không phải vậy Tống Tuấn Kiệt cũng sẽ không nạp Chung Minh làm thiếp.

Quả nhiên Tô Tử Mặc bình thản nói:"Chuyện viên phòng đừng vội nhắc lại trước mặt ta, ta không can thiệp chuyện phu quân nạp thiếp, phu quân cũng nên tôn trọng ý nguyện của ta mới tốt."

Mã Nguyệt Nga vốn không vừa lòng Tô Tử Mặc, nghe nàng nói như thế, trước hết nhảy dựng lên, quở trách nói:"Ngươi một mình rời nhà trốn đi còn không phải đã xác định chặt đứt quan hệ hay sao, ngươi còn lên mặt trước mọi người, trong mắt còn có lão phu nhân và tay hay không hả?"

Lão phu nhân trong lòng cũng có gai nhọn, ngày đó bà đem trách nhiệm gia đình giao cho Tô Tử Mặc, hy vọng nàng cần kiệm công việc quản gia, lại không nghĩ rằng Tô Tử Mặc hai lời chưa nói đã xuất ra hai ngàn lượng, tuy nói là hạ sính cho Chung gia, nhưng hai ngàn không phải số lượng nhỏ, gần bằng một năm tiền thuê của các tá điền, bà có thể nào không đau lòng được chứ, tiếp tục như vậy, gia sản của Tống gia chẳng phải lập tức bị Tô

https://thuviensach.vn

Tử Mặc làm lụn bại hay sao, muốn thu hồi lại chìa khoá phòng thu chi nhưng lại không tiện mở miệng, chỉ có thể nghẹn ở trong lòng.

Tống Tuấn Kiệt cũng biết mình đuối lý, huống chi không có Tô Tử Mặc, còn có Chung Minh, liền hoà giải nói:"Tử Mặc nếu không muốn, cũng đừng ép buộc, thuận theo tự nhiên nước chảy thành sông, hôm nay là ngày vui của ta cùng biểu muội, theo lý nên ngủ ở phòng biểu muội mới đúng".

Chung Minh trong lòng hừ lạnh, hắn thật biết xuôi theo chiều gió, đã quên ước định trước đây, cũng tốt, đêm nay liền mượn cơ hội làm cho hắn nếm chút khổ sở, liền xấu hổ nói:"Biểu ca thật là, loại sự tình này sao nói trước mặt mọi người chứ, còn không biết ngượng ngùng sao".

Tống Tuấn Kiệt vốn còn có chút cố kỵ trong lòng, sợ Chung Minh nói ra ước định kia trước mặt mọi người, xem bộ dáng nàng xấu hổ, đúng là đáp ứng rồi, nhất thời vui sướng không thôi, hận bầu trời không mau lập tức tối đen.

Tô Tử Mặc theo bản năng nhíu mày, không biết lòng Chung Minh lại có chủ ý quỷ quái gì đây, biết rõ Chung Minh không có khả năng để Tống Tuấn Kiệt chiếm tiện nghi, nhưng vẫn cảm thấy không thoải mái, cổ họng như bị nghẹn.

Chung Minh trộm liếc sang nhìn Tô Tử Mặc một cái, thấy thần sắc nàng lãnh đạm, coi như một chút cũng không để ý, cảm thấy người này đúng là không thú vị.

Bên này chuẩn bị tàn cuộc, hạ nhân lại báo, Tô Hầu gia đến đây.

Tô Tử Mặc không khỏi đứng dậy, lão phu nhân vội nói:"Mau mau cho mời."

Chỉ chốc lát sau ngoài cửa có một người đi vào, là nha đầu Thanh Nhi của Tô Tử Mặc.

https://thuviensach.vn

Thanh Nhi khóc đi đến trước mặt Tô Tử Mặc, nói:"Tiểu thư, người đã trở lại, người không biết mấy ngày người không ở đây, ta nhớ đến thế nào đâu, người đi ra ngoài du ngoạn sao không mang ta theo chứ".

Tô Tử Mặc không kịp đáp lời nàng, đã thấy phụ thân đi đến, hai tay ở phía sau, vẻ mặt uy nghiêm, liền đến nghênh đón, Tô Hầu gia không chút để ý lướt qua người nàng, Tô Tử Mặc biết phụ thân trong lòng đang giận, nhưng bị phụ thân không nhìn đến như thế, trong lòng liền khổ sở, nhất thời hốc mắt đỏ lên.

Lão phu nhân đứng dậy cùng Tô Hầu gia khách khí một phen, mời Tô Hầu gia ngồi xuống.

Tô Hầu gia không để ý tới Tô Tử Mặc, tất cả mọi người đều thấy rõ, Mã Nguyệt Nga không đánh mất thời cơ liền ra vẻ kỳ quái nói:"Hầu gia, ngài tới thật đúng lúc, ngài coi thiếu nãi nãi của chúng ta, thật không có mặt mũi, chẳng những không chịu cùng phu quân chung phòng, ngay cả ta là bà bà ở trước mặt nàng đều phải nhún nhượng ba phần, quả thật là Hầu gia thiên kim a!"

Tô Hầu gia đen mặt lại, trầm giọng nói:"Tử Mặc, quỳ xuống!"

Tô Tử Mặc không nói một câu đi đến trước mặt Tô Hầu gia, tính quỳ xuống, không ngờ Tô Hầu gia lại nói:"Quỳ trước mặt bà bà của con!"

Tô Tử Mặc thật sửng sốt, chống lại ánh mắt lạnh như băng của phụ thân, trong lòng mặc dù rất không muốn, nhưng không dám trái ý phụ thân, quỳ gối trước mặt Mã Nguyệt Nga.

Mã Nguyệt Nga lúc này mới hư tình giả ý nói:"Ôi, này thì không dám."

Lão phu nhân trước kêu Tô Tử Mặc đứng dậy, thấy Tô Tử Mặc quỳ không nhúc nhích, lại nói với Tô Hầu Gia:"Hầu gia nghiêm trọng rồi, đất

https://thuviensach.vn

lạnh, mau mau cho Tử Mặc đứng lên đi, đều là người một nhà, trách cứ vài câu là được".

Tô Hầu gia xin lỗi nói:"Đều là lão phu không có cách dạy nữ nhi, bình thường nuông chiều nó, mới làm cho nó vô pháp vô thiên như thế, lại còn dám rời nhà trốn đi, phu thê thì bất đồng phòng, quả thực hoang đường! Ta phải làm cho nữ nhi bất hiếu này hướng các người kính trà nhận sai." Tiếp theo quát,"Thanh Nhi châm trà".

Thanh Nhi vội vàng chuẩn bị trà, đứng bên người Tô Tử Mặc, nhỏ giọng kêu nàng.

Tô Tử Mặc nắm chặt mười ngón tay, rốt cuộc bưng chén trà, trên mặt không biểu tình, đưa tới trước mặt Mã Nguyệt Nga.

Mã Nguyệt Nga không chịu buông tha nói: "Nhìn vẻ mặt ngươi không tình nguyện, đừng nói là trong lòng đang nguyền rủa ta, trà này ta cũng không dám uống".

Tô Hầu gia thấy Tô Tử Mặc không lên tiếng, lại hét lên,"Nhận sai!"

Tô Tử Mặc nâng chén trà lên đỉnh đầu, lớn tiếng nói:"Tử Mặc biết sai rồi, xin bà bà tha thứ."

Tô Tử Mặc vào cửa lâu như vậy, Mã Nguyệt Nga mới cảm thấy hãnh diện một lần, chậm rì rì tiếp nhận trà, uống một ngụm, rồi mới nói:"Ta là bà bà của ngươi, uống một chén trà coi như tiếp nhận, như thế mới giống tức phụ hiếu kính với bà bà, về sau cũng nên làm vậy".

Tô Tử Mặc không có đứng dậy, dùng đầu gối bò qua, lại kính lão phu nhân một chén trà, lão phu nhân làm cho nàng đứng lên, Tô Tử Mặc vẫn không nhúc nhích, nhìn thoáng qua Tống Tuấn Kiệt, Tống Tuấn Kiệt ngồi ở đó cùng cả gia đình, không thể không biết Tô Tử Mặc bị phạt cũng là có

https://thuviensach.vn

quan hệ với mình, vậy mà không thay nàng nói một câu, còn uống chén trà Tô Tử Mặc kính mình như chuyện hiển nhiên.

Trong sảnh chỉ còn Chung Minh, Tô Hầu gia không biết Chung Minh, hỏi lão phu nhân, lão phu nhân vội nói:"Minh nhi là thiếp, không thể rối loạn lớn nhỏ, vạn lần không được."

Tô Hầu gia mới từ bỏ, nói với Tô Tử Mặc:"Đứng lên đi."

Chung Minh mặc dù không thích cách làm của Tô Hầu gia, bất quá dù sao cũng là chuyện giữa cha con người ta, liền không ngăn cản, nghe Tô Hầu gia nói như thế, vội xông lên phía trước, đỡ Tô Tử Mặc đứng dậy.

Tô Hầu gia lại hướng lão phu nhân cùng Mã Nguyệt Nga nói rất nhiều lời khách sáo nhận lỗi, cuối cùng nói:"Ta làm chủ, đêm nay để cho Tử Mặc cùng Tuấn Kiệt viên phòng đi."

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 50: Ý Trung Nhân

Tô Hầu Gia nói ra miệng, tất cả mọi người ở đây đều cảm thấy ngoài ý muốn, tất nhiên là có người vui mừng có người lo âu, Tống Tuấn Kiệt đã sớm muốn nhúng chàm Tô Tử Mặc, nhưng vì thân phận Tô Tử Mặc là Hầu gia tiểu thư nên không dám lỗ mãng, hiện tại nhạc phụ tự mình lên tiếng, vậy không phải hắn ép buộc , không khỏi nóng lòng muốn thử, lão phu nhân và Mã Nguyệt Nga thì cùng một tâm tư, hy vọng bọn họ sớm ngày viên phòng, vì Tống gia sinh con trai, dưới ánh nhìn các nàng thì tất nhiên là chuyện tốt, Chung Minh âm thầm lo lắng, Tô Tử Mặc nghe lời phụ thân như thế, chỉ sợ sẽ đáp ứng yêu cầu vô lý này, vội giành nói trước Tô Tử Mặc: "Tô lão gia, khoan đã!".

Tô Hầu gia ngẩng đầu, không biết nàng có gì muốn nói.

Vô luận kiếp trước hay kiếp này, Chung Minh đều có chút e ngại Tô Hầu gia, Tô Hầu gia nhìn ngang nhìn dọc đều có vài phần giống Chung Quỳ* mặt đen lạnh lùng trong tranh vẽ, không hề có chút bình dị gần gũi, cũng khó trách sinh ra nữ nhi cả ngày đều lạnh lùng yên lặng, Chung Minh cao giọng nói:"Tô lão gia dạy nữ nhi, chúng ta không tiện nhúng tay vào, chẳng qua hôm nay là ngày vui của ta và biểu ca, tuy ta là thiếp nhưng cũng là kiệu hoa đỏ thẫm nâng vào cửa, đêm nay để cho biểu ca đi đến phòng tỷ tỷ thì dường như không ổn a?"

<*Thần Chung Quỳ: vị thần có thể đánh quỷ trong truyền thuyết, người xưa hay treo hình của ổng, cho rằng có thể trừ được tà ma>

https://thuviensach.vn

Tô Hầu gia chẳng qua là vì Tô Tử Mặc làm sai nên mới dễ dàng tha cho Tống Tuấn Kiệt nạp thiếp, không nghĩ tới một thiếp thất công khai tiến vào còn dám dùng loại khẩu khí này nói chuyện với hắn. Hắn nhớ tới lần lại mặt trước là nữ nhi cùng về với người này, lần này rời nhà trốn đi cũng là đi theo nàng, nữ nhi luôn theo khuôn phép, chẳng lẽ chính là bị người này xui khiến? Trước hết lừa cho Tử Mặc tin tưởng, sau đó hai nàng có chung trượng phu, thật đúng là thủ đoạn cao.

Tô Hầu gia đầu tiên là "Hừ" một tiếng, tiện đà quay đầu qua nói chuyện cùng lão phu nhân, như vậy rõ ràng nói cho Chung Minh, nơi này không tới phiên nàng nói chuyện.

"Lão phu nhân, đệ tử mới vừa rồi đề nghị, không biết ý ngài thấy thế nào?" Tô Hầu gia là học trò của Tống lão gia, khi Tống lão gia còn trên đời, Tô Hầu gia đều gọi lão phu nhân là sư mẫu, tự xưng mình là đệ tử.

Lão phu nhân không thể tin là Chung Minh lại không có cái nhìn tổng thể như thế, Tống Tuấn Kiệt cùng Tô Tử Mặc thành thân còn chưa đến một năm, vốn là không nên nạp thiếp, Tô Hầu gia không có bao nhiêu trách cứ, đã là có tấm lòng bao dung rộng lớn lắm rồi. Tô Hầu gia lại răn dạy Tô Tử Mặc trước mặt bọn họ, cho bọn họ mặt mũi còn cho Tống Tuấn Kiệt cùng Tô Tử Mặc viên phòng, giải quyết được vấn đề khó khăn lớn nhất, vậy mà lúc này Chung Minh lại đứng ra tranh giành tình cảm, không phải là càng thêm phiền sao, Chung Minh tuy là ngoại tôn nữ nhưng không thể vì nàng mà đắc tội Tô Hầu gia, lão phu nhân vội cười nói:"Hầu gia nói rất đúng, phu thê bọn chúng giận dỗi, lão thân là thấy trong mắt để trong lòng, nay Hầu gia khuyên bọn chúng hoà hảo, lão thân tất nhiên cầu còn không được". Tiếp theo còn ra hiệu ánh mắt cho Chung Minh, rồi mới giả vờ tức giận nói: "Minh nhi, trước mặt Hầu gia chớ vô lễ, chuyện của con sau này nói sau".

Chung Minh còn muốn nói nữa, tay bị Tô Tử Mặc kéo lại, quay đầu chỉ thấy Tô Tử Mặc lắc đầu với nàng, ý là quên đi, Chung Minh đành phải thôi,

https://thuviensach.vn

trong lòng nghĩ biện pháp khác.

Tống Tuấn Kiệt dị thường vui mừng, tiến lên đáp tạ Tô Hầu gia, Tô Hầu gia chỉ gật gật đầu, không tỏ vẻ gì, rồi nói với lão phu nhân:"Ta muốn cùng Tử Mặc nói mấy câu."

Lão phu nhân vội nói:"Hầu gia xin cứ tự nhiên." Sau đó sai toàn bộ người lui ra ngoài hết.

Đại sảnh chỉ còn cha con Tô gia, Tô Tử Mặc nãy giờ vẫn thuỷ chung cúi đầu, Tô Hầu gia thở dài thật sâu, sau đó mới nói:"Mặc nhi, vi phụ biết con trong lòng giận dỗi, làm như vậy, cũng là tốt cho con".

Tô Tử Mặc rủ mí mắt, miệng nói:"Nữ nhi không trách phụ thân." Trong giọng nói lại rõ ràng mang theo vài phần oán giận.

Tô Hầu gia nói:"Con là nữ nhi của ta, ta chẳng phải biết tính tình của con sao, con làm việc đều có chừng mực, lúc này khẳng định cũng có lý do riêng, chẳng qua xuất giá tòng phu, con đã gả đến Tống gia, đó là sự thật không đổi được, không chịu cùng phu quân cùng phòng, này căn bản là rất khó nói, nếu truyền ra ngoài, chẳng phải làm cho người ta chê cười, người ngoài sẽ đổ thừa ta không biết dạy con, mặt mũi ta biết để đi đâu?"

Tô Tử Mặc rốt cuộc ngẩng đầu, trong mắt rưng rưng,"Là thể diện phụ thân quan trọng hay là chuyện cả đời của nữ nhi quan trọng? Nếu nương còn sống, nương khẳng định sẽ không để cho nữ nhi chịu ủy khuất thế này".

Tô Hầu gia luôn yêu thương nữ nhi, từ nhỏ liền dạy nàng đọc sách viết chữ, ca ca có cái gì, nàng cũng giống nhau không ít, nếu nói thiên vị, thì có khi còn thiên vị Tô Tử Mặc nhiều hơn một chút, dù sao Tô Tử Mặc sinh ra không bao lâu, mẫu thân nàng liền bệnh chết, thương nàng từ nhỏ đã không có mẫu thân, tất nhiên là trân trọng gấp đôi, không để nàng chịu nửa phần uỷ khuất. Lúc Tô Tử Mặc chưa gả đi, chuyện lớn nhỏ trong nhà đều giao

https://thuviensach.vn

cho nàng quản lý, mặc dù có làm sai cũng không nỡ trách nặng nàng một câu, mà nay lại làm cho Tô Tử Mặc quỳ kính trà nhận sai, quả nhiên cũng là lần đầu ngoài ý muốn, kỳ thật trong lòng Tô Hầu gia còn khó chịu hơn Tô Tử Mặc, chẳng qua phạt nặng nàng như thế cũng vì muốn tốt cho nàng, dù sao nhà người không thể so với nhà mình, chuyện gì cũng theo tính nàng, nếu bị người ghi hận trong lòng, chỉ sợ sẽ bất lợi cho Tô Tử Mặc.

Tô Hầu gia nói:"Phụ thân tất nhiên là muốn con sống tốt, con nói xem thật ra con có cái gì uỷ khuất?"

Tô Tử Mặc lại nói:"Việc đã đến nước này, nữ nhi không còn lời nào để nói, cứ y theo lời phụ thân nói".

"Con... đứa nhỏ này, còn giận dỗi cái gì, con không nói thì sao ta biết được đây?"

Tô Tử Mặc nói:"Phụ thân chỉ nghe lời một phía từ Tống Tuấn Kiệt đã liền vội tin và kết luận, ngay cả cơ hội giải thích cũng không lưu cho nữ nhi, nữ nhi có nói thêm cái gì cũng vô dụng mà thôi".

Tô Hầu gia trước hết là vì tức giận, thứ hai là vì mặt mũi của mình cho nên mới không hỏi rõ chuyện đã trực tiếp buông lời, hiện tại bị Tô Tử Mặc dồn ép, trong lòng nhất thời có chút hối hận, hòa nhã nói:" trong lòng con có ủy khuất, cũng không cùng ta nói, có thể nào trách ta hiểu lầm con được, hơn nữa con cùng Tuấn Kiệt đã là phu thê, vậy quyết định của ta cũng không sai, ta muốn biết sao con không chịu cùng phòng với Tuấn Kiệt, chẳng lẽ là....có ẩn tình gì khó nói?" Chuyện khuê phòng, tuy hắn là phụ thân Tô Tử Mặc nhưng dù sao cũng là đại lão gia, quả thật không có tiện hỏi, hắn là nên kêu đại tẩu của Tô Tử Mặc hỏi.

Tô Tử Mặc không muốn cùng Tống Tuấn Kiệt cùng phòng, tất nhiên là bởi vì không thích hắn, nhưng lý do này không thể nói với phụ thân, mà mấy ngày nay sớm chiều làm bạn với Chung Minh, thường xuyên có chút

https://thuviensach.vn

hành động thân mật, có khi đêm khuya tỉnh lại nghĩ đến tương lai phải cùng nam tử thân mật, trong lòng lại hơi e ngại.

Tô Hầu gia thấy nàng nhíu mày mất hồn, đem nàng gọi trở về, nói:"Nếu con thật sự không muốn nói, phụ thân không ép con, ta chỉ hy vọng con sống tốt, như vậy tuổi già ta cũng được an ủi".

Tô Tử Mặc nghẹn một bụng nhưng không nói ra được, trong lòng vô cùng khó chịu, mặc dù không ôm hy vọng, vẫn là nhịn không được, nên nói:"Nữ nhi muốn ly hôn, cha có đáp ứng hay không?"

Tô Hầu gia đầu tiên là chấn động, tiếp theo đập bàn tức giận nói,"Không được!" Lại hỏi,"Sao con lại có ý niệm hoang đường này trong đầu chứ?"

Tô Tử Mặc cũng dự đoán được kết quả này, thản nhiên nói:"Phụ thân coi như nữ nhi chưa nói qua lời này".

Tô Hầu gia áp chế cơn tức nhẹ nhàng khuyên nhủ:"Phụ thân biết con đầy bụng chữ nghĩa, Tống Tuấn Kiệt căn bản là không xứng với con, ta cũng không quá vừa lòng, chẳng qua chuyện hôn sự của hai con đã sớm định ra, huống chi hiện tại con đã là dâu Tống gia, nếu bị Tống gia hưu, nhất định bị người chỉ trỏ, về sau làm sao có thể ngẩng mặt làm người?"

Tô Tử Mặc không có lên tiếng.

Tô Hầu gia lại nói:"Cùng lắm thì, ta tấu thỉnh Hoàng Thượng, xin cho Tống Tuấn Kiệt một chức quan cao, cho con có chút mặt mũi".

Tô Tử Mặc sốt ruột,"Phụ thân, người căn bản là không rõ, nữ nhi...." Cắn môi, hơn nửa ngày rốt cuộc nói ra miệng, "Nữ nhi không thích hắn, đời này cũng không có khả năng thích hắn."

"Đây là vì sao?" Tô Hầu gia khó hiểu, "Trước đây ta có hỏi qua con có ý trung nhân hay chưa, con kiên quyết nói với ta là không có, ta mới giúp con

https://thuviensach.vn

làm chủ".

Tô Tử Mặc nói: "Trước đây là không có ý trung nhân, chẳng qua hiện tại.....có".

"Ai?" Tô Hầu gia hỏi.

Tô Tử Mặc bất quá là lấy cớ, khi bị hỏi trong đầu lại trồi lên thân ảnh của Chung Minh, vội lắc đầu, nghĩ nghĩ nói:"Tần công tử, nữ nhi nhận biết ở Giang Nam".

Tô Hầu gia lúc này hỏi Tần công tử là ai.

Tô Tử Mặc bất quá là tùy tiện nhớ tới một người lấy ra chống đỡ mà thôi, cũng may Tần công tử có nói qua gia thế, không đến mức hoàn toàn không biết gì về hắn cả, liền thuật lại mấy lời Tần công tử nói khi đến tiễn đưa ngày ấy.

Tô Hầu gia nghe nói Tần công tử xuất thân phú quý, lại có tài có mạo, vuốt râu nói:"Nếu các con sớm nhận thức một chút thì tốt rồi, tất nhiên phụ thân không ngăn cản."

Tô Tử Mặc nói:"Còn không phải là phụ thân không cho nữ nhi xuất môn du ngoạn hay sao, nếu không đã sớm cùng Tần công tử gặp nhau".

Tô Hầu gia thở dài:"Chỉ có thể nói các con không có duyên phận, hôm nay lời này cũng chỉ có hai người chúng ta biết, trước mặt người ngoài thì không thể nói, về sau cũng chớ có nhắc lại, Tần công tử kia coi như nhất thời quên đi."

Tô Tử Mặc cũng chỉ nói:"Nữ nhi đã biết."

Biết nữ nhi không dễ thuận theo, Tô Hầu gia nói:" đêm nay phụ thân ở lại Tống phủ, không cho con nghĩ ra chủ ý gây chuyện gì nữa".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc nghe vậy ngẩng đầu, thầm nghĩ chuyến này khó qua rồi, khi trở về phòng, Chung Minh ở đó chờ nàng đã lâu.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 51: Câu Dẫn

"Ngươi sẽ không thật sự đáp ứng cha ngươi chứ?" Chung Minh vừa thấy Tô Tử Mặc liền la lên.

Trên đường trở về Tô Tử Mặc đã có tính toán, Tống Tuấn Kiệt ngoài tầm mắt của nàng liền chuồn ra ngoài lêu lổng, đừng nói cùng phòng với Tống Tuấn Kiệt, dù chỉ để hắn chạm một chút, nàng cũng cảm thấy bẩn, phụ thân ra lệnh, nếu nàng không nghe theo, cho dù phụ thân mất hứng, cũng sẽ không làm gì được nàng, chỉ sợ Tống Tuấn Kiệt vô sỉ sẽ không từ bỏ ý đồ như vậy. Chung Minh mới vừa rồi vì muốn giải vây cho nàng, không tiếc lấy bản thân làm tấm gỗ, nàng cảm động nhưng không nói ra miệng, chỉ nói :"Đó là phụ thân ta, ta tất nhiên phải nghe theo lời phụ thân".

"Ngươi.... cái này gọi là ngu hiếu!" Chung Minh tức giận đến run rẩy, châm trà nhận sai thì còn được, chuyện viên phòng thì không thể không ngăn cản, phân phó Thanh Nhi cùng Tri Hoạ đứng chặn trước cửa viện, không cho Tống Tuấn Kiệt tiến vào.

Tri Họa hỏi:"Nếu biểu thiếu gia vẫn muốn tiến vào thì sao?"

Chung Minh nảy sinh ác độc nói:"Vậy đánh gãy chân chó của hắn!"

Tri Họa "Ôi" Một tiếng nói:"Tiểu thư, ta không có can đảm đó đâu".

Chung Minh liếc nàng một cái,"Dẫn hắn vào trong phòng thì được chứ?"

Tri Họa lập tức bị doạ đến mặt trắng bệch, hai tay ôm ngực vội vàng nói:"Tiểu thư, ta không thể, ta còn là khuê nữ trong trắng a ".

https://thuviensach.vn

Chung Minh bật cười:"Mệt cho ngươi, ta kêu ngươi dẫn hắn vào phòng ta".

Tri Họa lòng còn sợ hãi nói:"Tiểu thư không nói rõ, làm ta sợ nhảy dựng." Nghĩ thấy không đúng, lại nói, "đừng nói là tiểu thư tính hầu hạ biểu thiếu gia nha?"

"Ai cho hắn đắc ý!" Chung Minh hừ lạnh,"Ta đều có đạo lý, ngươi đi đi."

Thanh Nhi không muốn nghe Chung Minh sai khiến, bất quá vì Tô Tử Mặc, liền đi cùng Tri Hoạ.

"Muội đã thay ta an bài tốt chuyện này rồi sao?" Tô Tử Mặc cười hỏi Chung Minh.

Này rõ ràng là chuyện của Tô Tử Mặc, vậy mà nàng ấy chậm rãi như người không có việc gì, còn mình thì lại vô cùng lo lắng cho nàng, thật đúng là hoàng đế không vội mà thái giám lại vội vàng, Chung Minh mất hứng, bĩu môi nói:"Ta giúp ngươi mà ngay cả lời cảm kích nào cũng không có, thật là chó cắn Lữ Động Tân, không nhìn được tâm tư người tốt gì hết a".

Ý cười nơi khoé mắt Tô Tử Mặc không hề giảm, "Muội thật sự không có tư tâm khác?".

Nàng đương nhiên là có tư tâm, nàng làm sao cho phép người ngoài nhúng chàm Tô Tử Mặc, huống chi còn là tên biểu ca nàng chán ghét nhất, chẳng những không phủ nhận, còn hào phóng thừa nhận: "Đương nhiên là có tư tâm, nếu không sao ta lại tận tâm hết sức a". Nói xong cố ý dùng ánh mắt xấu xa đánh giá Tô Tử Mặc từ trên xuống dưới.

Tô Tử Mặc sợ nàng lại làm ra chuyện gì không hợp quy củ, vội nói:"Minh nhi, ta có lời muốn nói cùng muội".

https://thuviensach.vn

Chung Minh tuy có ý với Tô Tử Mặc, nhưng không tới mức làm ra chuyện ép buộc người, nàng biết trong lòng Tô Tử Mặc còn chưa có nàng, áp bức quá ngược lại làm cho chuyện tốt thành chuyện xấu, thu hồi vẻ mặt không đứng đắn, nói:"Ngươi nói đi".

Tô Tử Mặc nói:"Phụ thân ta đêm nay ở lại đây, chỉ sợ không nhìn thấy ta cùng tướng công viên phòng thì phụ thân ta sẽ không dừng tay, cho nên biện pháp của muội cũng chỉ có thể giữ biểu ca muội được nhất thời thôi, không thể giải quyết vấn đề".

Chung Minh đương nhiên biết, bực bội nói:"Phụ thân ngươi dù sao cũng không biết dùng dây thừng trói ngươi rồi quăng lên giường biểu ca đâu".

Tô Tử Mặc thở dài:"Phụ thân ta bất quá là muốn ta gả gà theo gà, gả chó theo chó, nhận mệnh thôi."

Chung Minh tức giận nói:"Sao có phụ thân hồ đồ vậy không biết, không được, tuyệt đối không thể theo ý nguyện của phụ thân ngươi, không phải đại lão gia coi trọng mặt mũi sao, vậy làm cho đại lão gia thấy rõ bản tính sài lang của biểu ca ta, coi còn bức ép được ngươi hay không".

"Ô, muội có biện pháp gì khả thi không?" Tô Tử Mặc hỏi.

Chung Minh vịn cằm suy nghĩ, nói: "Người xưa nói thê không bằng thiếp, thiếp không bằng trộm, nếu lúc này cho phụ thân ngươi chính mắt thấy biểu ca pha trộn cùng dã nữ bên ngoài, ngươi nói phụ thân ngươi sẽ nghĩ như thế nào?"

Tô Tử Mặc nói:"Nếu có thể bắt tại trận tất nhiên là tốt, chẳng qua biểu ca muội sẽ không ngốc đến mức đêm nay lại đi ra ngoài ăn vụn đâu". Như vậy chẳng khác nào nàng không có mị lực a.

Không ngờ Chung Minh kéo y phục xuống, lộ ra nửa vai, ánh mắt quyến rũ nói:"Ta đi câu dẫn biểu ca, ta không tin hắn chống đỡ được".

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Tô Tử Mặc không khỏi dừng ở bờ vai trắng nõn trơn mịn kia, Chung Minh như vậy, đừng nói là nam nhân, ngay cả nữ nhân như nàng nhìn thấy còn đỏ mặt, bại dưới tay Chung Minh thì nàng tâm phục khẩu phục, chẳng qua thâm tâm nàng không hề muốn để cho Tống Tuấn Kiệt nhìn đến bộ dáng hút hồn người này của Chung Minh, lắc đầu nói:"Ta cảm thấy không ổn".

Chung Minh nghĩ Tô Tử Mặc sợ nàng bị biểu ca chiếm tiện nghi, nói:"Yên tâm đi, ta chỉ lừa biểu ca đi ra ngoài, cùng hắn trên giường thì có người khác". Lòng Chung Minh đã sớm chọn ra người thích hợp.

Tô Tử Mặc vẫn như trước lắc đầu.

Chung Minh khẽ nhíu mày, nghĩ đến một khả năng, liền kéo vạt áo xuống thêm một chút, nhất thời phần ngực trắng như tuyết vô cùng xinh đẹp lộ ra trước mắt Tô Tử Mặc, cười nói:"Mặc tỷ, chẳng lẽ ngươi hoài nghi bản lĩnh của ta, không lẽ biểu ca thấy thế này mà không động tâm?"

Hai má Tô Tử Mặc lập tức đỏ hồng, vẻ mặt trở nên có chút không được tự nhiên.

Chung Minh càng khẳng định ý nghĩ trong lòng, cử chỉ càng phóng đãng, cơ hồ là dán lên người Tô Tử Mặc, dùng âm điệu mềm nhũn nói:"Nếu là như vậy thì sao?"

Tô Tử Mặc cúi đầu liền nhìn đến khe rãnh trước ngực Chung Minh, ngẩng đầu lại đối diện ánh mắt câu hồn kia, không biết nên dời tầm mắt đi đâu, cố gắng trấn tĩnh lại tự nhiên, kỳ thực trong lòng đã loạn thành một đoàn, thầm nghĩ Chung Minh thật đúng là yêu tinh, ai bị nàng câu dẫn mà có thể chịu đựng chứ, chỉ sợ tên Tống Tuấn Kiệt vừa thấy đã hồn bay phách lạc, nếu Tống Tuấn Kiệt thật động sắc tâm, làm sao Chung Minh có thể toàn thân trở ra?

https://thuviensach.vn

Chung Minh thấy thần sắc nàng khác lạ, hoàn toàn không giống thường ngày, trong lòng cười thầm, nhìn xem nàng còn có thể kiên trì bao lâu, chớp chớp đôi mắt long lanh, cắn môi nói:"Nếu như vậy mà còn không được, vậy thì chỉ có....." Lời còn chưa dứt, đã nắm tay Tô Tử Mặc đặt lên bầu ngực mềm mại của mình.

Tô Tử Mặc bất ngờ, không nghĩ tới Chung Minh lại lớn mật như thế, lòng bàn tay như chạm vào lửa, nóng rực làm nàng muốn buông tay, nhưng lại bị Chung Minh kiềm chế không thể động đậy.

Chung Minh dán môi sát bên tai nàng, nhẹ nhàng thổi khí, thấy thân người Tô Tử Mặc run lên, tiếp theo lại kéo dài thanh âm gọi một tiếng:"Mặc tỷ tỷ".

Tô Tử Mặc một trận run rẩy, khác thường dưới đáy lòng lan tràn, chợt thấy có chút miệng khô lưỡi khô, nhẹ nhàng "ưmm" một tiếng dường như rên rỉ, Tô Tử Mặc lại càng hoảng sợ.

Chung Minh nghe được, xương cốt suýt nữa cũng yếu mềm, rõ ràng là nàng dùng sức cả người, dùng hết chiêu thức câu dẫn Tô Tử Mặc, vậy mà Tô Tử Mặc chỉ rên có một tiếng, nàng liền không kiềm chế được, một ngụm liền khéo léo ngậm lên vành tai đáng yêu của Tô Tử Mặc, nhẹ nhàng lướt đầu lưỡi chơi đùa.

Vành tai là chỗ cực kỳ mẫn cảm, làm sao chống được sự khiêu khích của Chung Minh, Tô Tử Mặc xém chút đứng không vững, hơi thở không ổn định, ngăn cản nói:"Minh nhi, không thể".

Chung Minh nghĩ nàng dục cự hoàn nghênh, buông vành tai ra, dọc theo cần cổ thon dài, chậm rãi hôn lên đôi môi mềm của nàng, không cho Tô Tử Mặc nói ra lời nào ngăn chặn, tay di chuyển bên hông nàng, vượt qua tầng tầng y phục, tay trượt đi vào vòng ra phía sau xoa tấm lưng trơn nhẵn của Tô Tử Mặc.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc bị ngón tay lạnh lẽo kích thích, nhất thời thanh tỉnh rất nhiều, thấy mình cùng Chung Minh, y phục không nghiêm chỉnh, dây dưa cùng một chỗ, sợ tới mức hoàn toàn tỉnh táo, cũng không biết khí lực từ đâu ra, đẩy mạnh Chung Minh, mặc nhanh y phục, vẻ mặt đề phòng nhìn Chung Minh, bộ dáng kia cực giống ác bá đầu đường đang khi dễ cô nương nhà đàng hoàng.

Nhưng mà dưới ánh mắt Chung Minh, giờ phút này Tô Tử Mặc đúng là khả ái làm cho nàng tâm động không thôi, mặc dù chưa thoả mãn nhưng cũng không tiếp tục, cứ một chút một chút tới gần Tô Tử Mặc, một ngày nào đó cũng sẽ có thể ăn nàng sạch sẽ, Chung Minh được tiện nghi còn lém lỉnh, giả vờ oán giận nói:"Mặc tỷ thật là, mỗi lần đều làm hại người ta kiềm lòng không được, làm người ta dục cầu bất mãn a".

Tô Tử Mặc cảm thấy vừa tức giận vừa buồn cười, cũng không cùng nàng tranh cãi, lập tức chỉnh lại y phục, sau mới nói:"Muội có thể lừa biểu ca muội xuất môn, nhưng không cho phép như vậy.....như vậy phóng đãng".

Chung Minh biết ý nàng, lại lén hôn một cái lên môi nàng, cười nói:"Yên tâm đi, thân thể của ta chỉ ngươi có thể thấy được, biểu ca dám nhìn, lão nương móc mắt hắn!"

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 52

Tống Tuấn Kiệt sớm ngóng trông cùng Tô Tử Mặc viên phòng hôm nay, tự nhiên rất để tâm, tắm rửa thơm tho, thay đổi y phục mới, rồi hướng đến viện Tô Tử Mặc. Không nghĩ lại bị hai nha đầu Tri Họa cùng Thanh Nhi ngăn ở ngoài cửa viện, ngày thường hắn bị chủ tử của các nàng chèn ép không nói, nay hai nha hoàn thế nhưng cũng không đặt hắn vào trong mắt, lập tức nổi giận, trực tiếp xông vào trong.

Tri Họa nói theo lời Chung Minh căn dặn, Tống Tuấn Kiệt ngốc đến mức nghĩ rằng Chung Minh là đang tranh giành tình nhân, dù sao thời điểm cũng còn sớm, liền đến phòng Chung Minh chờ nàng, không bao lâu Chung Minh liền trở về phòng.

Tống Tuấn Kiệt ra vẻ băn khoăn, nói: "Biểu muội, hôm nay đúng ra là ngày mừng của ta và muội, chẳng qua muội cũng thấy đấy, Hầu gia giận dữ còn ra quyết định như vậy, ta không dám không theo".

Chung Minh ngoài cười nhưng trong không cười, nói: "Chỉ sợ trong lòng biểu ca đã sớm đắc ý muốn chết, cần gì phải lấy lý do này để qua loa chống đỡ ta".

Tống Tuấn Kiệt vì cưới Chung Minh, chẳng những không chiếm được lợi ích gì từ Chung gia, còn phải bỏ ra hai ngàn lượng bạc, ngay cả bàn tay nhỏ bé của Chung Minh cũng chưa sờ qua, cảm thấy có chút thiệt thòi, thấy Chung Minh mặc váy sam bên trong màu lựu diễm lệ, bên ngoài là áo lụa mỏng, tóc đen vấn thành búi, bước đi lay động làm hạt ngọc trai nàng đeo nhẹ nhàng ánh lên, khiến cho lòng hắn ngứa ngáy khó nhịn, nay Chung

https://thuviensach.vn

Minh đã là thiếp, muốn thân thiết không cần phải cố kỵ, tuy Tri Họa còn đứng một bên hầu hạ, cũng không kiêng dè, muốn nắm tay Chung Minh, bị Chung Minh né tránh, đành phải từng bước lấy lòng Chung Minh, nói: "Biểu muội, nếu trong lòng cảm thấy bất bình, vậy ta trễ một chút mới đi qua phòng Tô Tử Mặc, ở đây cùng muội có được không?".

Chung Minh hừ một tiếng, nằm xuống trường kỷ, nghiêng người nhắm mắt lại, không để ý tới Tống Tuấn Kiệt, giống như rất giận dỗi.

Tống Tuấn Kiệt nhìn đến Chung Minh dáng người xinh đẹp, bên trong làn váy lộ ra đôi chân thon, tâm tựa như bị bẻ cong, làm sao còn lo đến Tô Tử Mặc, quỳ nửa người trước trường kỷ, giơ tay xoa cánh tay Chung Minh, dẻo mồm nói: "Biểu muội, rốt cuộc muội muốn ta thế nào? Chỉ cần muội nói ra, ta nhất định nghe theo".

Chung Minh chịu đựng ghê tởm không đẩy Tống Tuấn Kiệt ra, ngồi dậy, ra vẻ ngây thơ hỏi: "Lời biểu ca nói là thật sao?".

Tống Tuấn Kiệt nhìn chằm chằm bộ ngực cao ngất của Chung Minh, nuốt một chút nước miếng nói: "Muội cứ việc nói đi".

Mấy ngón tay Chung Minh giấu trong tay áo bóp chặt lại muốn nghe răng rắc, hận không thể móc tròng mắt háo sắc kia ra, thật vất vả mới áp chế lửa giận, bày ra nụ cười giả tạo, hờn dỗi nói: "Ta không cho ngươi đến phòng Tô Tử Mặc đêm nay".

Tống Tuấn Kiệt biết rõ Chung Minh sẽ có yêu cầu này, trong lòng cũng nghĩ sẽ không đáp ứng, nhưng bị bộ dáng Chung Minh nũng nịu làm đầu óc mê muội, cuối cùng gật đầu chấp nhận.

Chung Minh cũng không dự đoán được lại thuận lợi như thế, một tay đẩy hắn ra, đứng lên nói: "Nam tử hán đại trượng phu nói chuyện cần phải giữ lời".

https://thuviensach.vn

Mông Tống Tuấn Kiệt chạm đất, người cũng tỉnh táo lại, biết bị sa chân vào rồi, bất quá lời đã ra khỏi miệng, cũng không tiện thu hồi, ngẫm nghĩ nói: "Nhất ngôn ký xuất tứ mã nan truy, bất quá ta cũng có điều kiện".

Chung Minh biết hắn muốn nói gì, một cánh tay đặt trên vai hắn, lười biếng nói: "Là muốn ta cùng ngươi?".

Xương cốt Tống Tuấn Kiệt suýt nữa mềm nhũn, cười nói: "Biểu muội thật sự là am hiểu lòng người, muội nhọc lòng như thế, còn không phải vì chuyện này sao?".

Chung Minh trong lòng cười lạnh, muốn cho cô nãi nãi hầu hạ ngươi, ngươi cứ mơ xuân thu đại mộng của ngươi đi! Ngoài miệng lại nói: "Biểu ca biết là tốt rồi, việc này không nên chậm trễ, chúng ta hiện tại đi thôi".

"Đi? Đi đâu?". Tống Tuấn Kiệt nghi hoặc hỏi.

Chung Minh sâu xa nhìn hắn một cái, nói: "Biết rõ còn cố hỏi".

Tống Tuấn Kiệt càng không hiểu rõ được chuyện gì.

Chung Minh nói: "Phòng ta gần phòng tỷ tỷ như vậy, chỉ sợ hơi có chút động tĩnh sẽ truyền đi qua".

Tống Tuấn Kiệt lúc này mới hiểu được ý tứ của nàng, cười ha ha nói: "Làm cho ả nghe được chẳng phải rất tốt sao".

Chung Minh kéo kéo cổ tay hắn, "Biểu ca ngươi thật là xấu, cho dù ngươi không sợ tỷ tỷ biết, còn Tô Hầu gia thì sao?".

Tống Tuấn Kiệt nghe nàng nhắc tới Tô Hầu gia tự nhiên cố kỵ, có chút hối hận mới vừa rồi đã qua loa quyết định, biểu muội mặc dù mê người, nhưng tiền đồ cũng rất quan trọng, huống chi còn có Tô Tử Mặc, nữ nhân kia cả ngày một bộ dạng mèo khen mèo dài đuôi không coi ai ra gì, còn

https://thuviensach.vn

thường thường giẫm lên lòng tự tôn của hắn, ngẫm lại liền phát bực. Hiện tại thật vất vả có một cơ hội, buông tha thì quá đáng tiếc, lại nhìn Chung Minh, dung nhan khuynh quốc khuynh thành, là nam nhân thì luôn động tâm vì cái đẹp, hai nữ nhân đều thật sự khó bỏ.

Chung Minh cũng nhìn ra hắn do dự, sợ hắn thay đổi chủ ý, ra vẻ căm giận nói: "Ta biết biểu ca sẽ luyến tiếc nàng ta, được, ngươi lưu lại cùng nàng động phòng hoa chúc đi, ngươi không đi, ta đi",

Tống Tuấn Kiệt vội chặn nàng lại, hỏi: "Muội đi đâu?".

Chung Minh hừ lạnh nói: "Chuyện của ta không cần ngươi quản".

Mặt trời đã mau xuống núi, lúc này Chung Minh đi ra ngoài làm sao hắn có thể yên tâm, Tống Tuấn Kiệt lãnh đạm nói: "Không được, muội đã là dâu nhà ta rồi, đêm hôm khuya khoắc xuất môn đi ra ngoài, ta lo lắng".

Chung Minh không thèm để ý đến hắn, phân phó Tri Họa, "Đi lấy một ngàn lượng bạc đến đây, bổn tiểu thư hôm nay không say không về".

Tống Tuấn Kiệt nghẹn họng nhìn trân trối, Chung Minh dám lấy một ngàn lượng bạc đi uống rượu, giờ này mà xuất môn, không phải là để cho người ta lừa tài lừa sắc hay sao, do dự một chút, rốt cuộc vẫn là đi theo ra ngoài.

"Tiểu thư, bọn họ xuất môn rồi". Thanh Nhi nhìn chằm chằm về phía Chung Minh, thấy bọn họ xuất môn, vội nói cho Tô Tử Mặc.

Từ sau khi Chung Minh trở về, tâm trạng Tô Tử Mặc không yên, nghe Thanh Nhi báo lại liền đứng dậy nói: "Chúng ta cũng đi nhìn xem".

Thanh Nhi nói: "Không phải hẹn với biểu tiểu thư là buổi tối dẫn lão gia đi bắt kẻ thông dâm sao? Hiện tại chúng ta đi không chừng lại làm hỏng kế hoạch của biểu tiểu thư".

https://thuviensach.vn

Tuy nói như thế nhưng Tô Tử Mặc làm sao yên tâm, nghĩ tới cảnh Chung Minh đưa đẩy làm duyên trước mặt Tống Tuấn Kiệt, ngực liền phát hoảng, cứ đi tới đi lui trong phòng.

Thanh Nhi cảm thấy ngạc nhiên, tiểu thư nhà nàng rất ít khi không trấn tĩnh như vậy, liền hỏi: "Tiểu thư là sợ kế hoạch của biểu tiểu thư bị bại lộ sao?". Thấy Tô Tử Mặc không có lên tiếng, lại nói, "Kỳ thật tiểu thư không cần phải lo lắng, cho dù kế hoạch thất bại, cũng còn có biểu tiểu thư, đêm nay cô gia vô luận như thế nào cũng sẽ không tìm đến tiểu thư".

Tô Tử Mặc vốn là lo lắng chuyện này, lời Thanh Nhi nói như đổ thêm dầu vào lửa, không ngồi tiếp được, lập tức ra cửa.

****

Ra khỏi Tống phủ, Chung Minh cùng Tri Họa thì thầm một phen, Tri Họa hiểu ý đi thu xếp.

Tống Tuấn Kiệt khẩn cấp tìm một chỗ dừng chân, trong lòng hắn đã sớm có kế hoạch, chính là đêm nay phải ăn sạch cả Chung Minh cùng Tô Tử Mặc, mới vừa rồi mặc dù bị Chung Minh làm cho ý loạn tình mê, bất quá sau khi bình tĩnh, cảm thấy không thích hợp, suốt một đường từ Giang Nam trở về, Chung Minh đều trăm phương nghìn kế trốn tránh hắn, hiện tại đột nhiên yêu thương nhung nhớ, còn vô cùng quyến rũ mị hoặc hắn, tương phản to lớn như thế làm sao hắn tin được là Chung Minh chỉ vì ghen tuông với Tô Tử Mặc, khẳng định có ý đồ gì khác, về phần là cái gì thì nhất thời chưa nghĩ ra được, nhưng hắn cũng không cần nghĩ, chỉ cần tương kế tựu kế, trước hết vui vẻ cùng Chung Minh, sau đó hồi phủ viên phòng cùng Tô Tử Mặc, coi như không có nàng nào trốn thoát.

"Biểu muội, phía trước có khách điếm kia, thấy thế nào?". Đây đã là khách điếm thứ ba mà Tống Tuấn Kiệt đề nghị.

https://thuviensach.vn

Chung Minh nhìn nhìn ngắm ngắm, nói: "Gấp cái gì, trời còn chưa tối đen mà".

Tống Tuấn Kiệt đã cùng nàng đi dạo hơn nửa canh giờ, trong lòng biết Chung Minh cố ý kéo dài, nếu tiếp tục như vậy, chỉ sợ không trở về chỗ Tô Tử Mặc kịp, liền nói: "Ta thấy biểu muội cũng không có tâm tư này, không có thành ý, thôi thì quên đi, ta phải đi về trước, tránh bỏ rơi Tô Tử Mặc, lại không tiện ăn nói".

Chung Minh cũng biết không thể kéo dài lâu, ngẩng đầu nhìn sắc trời, nhẩm tính chắc Tri Hoạ cũng an bài xong rồi, cười nói: "Xem bộ dáng gấp như khỉ của ngươi kìa, không biết có câu nói gọi là dục tốc bất đạt hay sao, được rồi, ta cũng đi dạo mệt rồi, tìm chỗ nghỉ ngơi thôi".

Tống Tuấn Kiệt lập tức vui vẻ nói: "Như thế thì tốt quá". Định dẫn Chung Minh tới khách điếm cách đó không xa.

Chung Minh giả vờ ghét bỏ nói: "Cũng không phải không có bạc, sao phải ở chỗ nghèo nàn như vậy".

Tống Tuấn Kiệt thấy nàng là thiên kim tiểu thư quen xa xỉ, huống chi trước khi xuất môn còn mang theo một ngàn lượng bạc, cũng không nghĩ nhiều, nói: "Vậy theo ý biểu muội, chúng ta đi đâu?".

Chung Minh nói: "Khó có khi ra ngoài, tất nhiên phải ăn chỗ tốt nhất, ở chỗ tốt nhất". Nơi nàng đi đến đúng là nơi nàng bị hại kiếp trước, Thiên Hương Lâu.

Đi đến chốn cũ, Chung Minh nhìn thấy bảng hiệu vàng của Thiên Hương Lâu, cả người rùng mình, theo bản năng ôm chặt cánh tay.

Tống Tuấn Kiệt rất cao hứng, ngày thường trong túi không có tiền, ít khi đến địa phương như vậy, hôm nay chẳng những có mỹ nhân làm bạn, còn không cần xài một lượng bạc, không khỏi thẳng lưng ưỡn ngực, nhanh rảo

https://thuviensach.vn

bước về phía trước, thấy Chung Minh không theo kịp mà còn đứng lặng tại chỗ, đành phải quay trở lại, kinh ngạc hỏi: "Biểu muội, sao không đi?".

Chung Minh nghĩ tới chuyện kiếp trước, hận không thể lột da rút gân Tống Tuấn Kiệt, vừa lúc Tống Tuấn Kiệt đi đến trước mặt nàng, không chút suy nghĩ liền giơ tay lên quăng cho hắn một cái tát.

Tống Tuấn Kiệt bị đánh choáng váng, ôm má trái, giận dữ nói: "Đang tốt đẹp sao đánh ta nặng như vậy!".

Chung Minh đánh đến nỗi bàn tay nàng cũng bị đau, có thể thấy được nàng dùng rất nhiều lực, bất quá trong lòng cũng thoải mái ít nhiều, ra vẻ kinh ngạc nói: "Biểu ca, sao lại là ngươi, vừa rồi có kẻ xấu dám chiếm tiện nghi ta, ta là muốn đánh hắn".

Tống Tuấn Kiệt nhìn quanh trái phải, nào có tên nào khả nghi đâu, nửa tin nửa ngờ hỏi: "Thật a?".

Chung Minh tỏ vẻ thật vô tội, nói: "Lừa ngươi làm cái gì, bằng không đang yên lành sao ta lại đánh ngươi?".

Tống Tuấn Kiệt nghĩ cũng đúng, liền nói: "Cho nên mới nói muội đừng xuất môn buổi tối, hôm nay may mắn có ta ở đây, nếu không khẳng định chịu thiệt thòi lớn a".

Chung Minh cười ngọt ngào với hắn: "Đa tạ biểu ca". Trong lòng thầm mắng hắn trăm ngàn lần.

Tri Họa đã sớm nhìn thấy bọn họ, hợp thời đi ra, nói: "Tiểu thư đã tới".

Chung Minh thấy Tống Tuấn Kiệt nghi ngờ, vội nói: "Là ta sai Tri Họa đến sắp xếp chỗ trước". Sau đó hỏi Tri Họa, "Chuyện ta dặn dò làm đến đâu rồi?".

https://thuviensach.vn

Tri Họa nói: "Ta làm việc thì tiểu thư lo lắng gì chứ, phòng đẹp nhất, rượu và thức ăn đều dọn xong, chỉ còn chờ nhị vị". Nàng đứng quay lưng với Tống Tuấn Kiệt, nên nháy mắt với Chung Minh một cái.

Chung Minh hiểu ý, nói: "Vậy đi thôi".

Đợi cho Tống Tuấn Kiệt đi lên phía trước, Chung Minh nhỏ giọng hỏi Tri Họa: "Người đâu?".

Tri Họa nói: "Ngay tại phòng đối diện, đều theo sự dặn dò của tiểu thư". Tiếp theo oán giận nói, "Năm trăm lượng lận đó, thật lời quá a".

Chung Minh nói: "Còn ngại mắc cái gì? Này nếu là người đẹp nhất ở đây, đừng nói là năm trăm lượng cho dù là năm ngàn lượng, người ta cũng không nhất định đồng ý".

Tri Họa lo lắng nói: "Chỉ sợ biểu thiếu gia chướng mắt nhan sắc như vậy." So với tiểu thư nhà nàng thật sự là kém rất xa.

Chung Minh lầm bầm nói: "Coi vậy thôi, qua vài ngày nữa, còn cưới vào cửa nữa là".

Tri Họa giật mình nói: "Không đến mức vậy chứ, dù sao cũng chỉ là người chốn yên hoa".

Chung Minh nói: "Rồi ngươi sẽ thấy".

Tri Họa thấy Chung Minh nói rất bình tĩnh, ngạc nhiên nói, "Tiểu thư làm sao biết?".

Chung Minh không đáp, trong lòng thầm nghĩ, nếu ta không biết, thì sao lại chọn nàng ta chứ.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 53: Thế Thân

Rượu rót được ba lần, Tống Tuấn Kiệt bắt đầu nổi lên tính xấu, há mồm là lời ngon tiếng ngọt, Chung Minh nghe mà toàn thân nổi da gà, nhớ tới kiếp trước thích nghe mấy lời đường mật gian trá của biểu ca, xoay quanh đều là giả dối mà không tự biết còn bị vẻ ngoài biểu ca làm cho mờ mắt. Nghĩ đến tính mình đúng là hết thuốc chữa, hiện tại cũng bị Tô Tử Mặc mê hoặc làm thần hồn điên đảo, trong mắt chỉ có Tô Tử Mặc là tốt nhất, có phải cũng vì tính cách này mà không nhận thức rõ sự tình hay không? Còn không kịp nghĩ nhiều, cử chỉ ngôn ngữ của Tống Tuấn Kiệt càng lúc càng ngả ngớn, Chung Minh không nhịn được nữa, che lại tầm mắt của Tống Tuấn Kiệt, ra hiệu bằng mắt cho Tri Hoạ. Tri Hoạ hiểu ý, lấy trong cổ tay áo ra một bọc giấy, mở bọc ra đổ bột phấn bên trong vào bầu rượu, rồi nhẹ nhàng lắc đều, sau đó châm rượu cho Tống Tuấn Kiệt.

Tống Tuấn Kiệt nhìn thấy Tri Họa, chỉ cảm thấy chướng mắt, bực mình nói: "Sao ngươi còn ở đây, nơi này không cần ngươi hầu hạ, lui ra đi".

"Vậy ngươi lui trước đi". Chung Minh lấy lại bầu rượu trong tay Tri Họa, rót đầy chén rượu trước mặt Tống Tuấn Kiệt.

Tống Tuấn Kiệt lại nói không uống, ôm chầm vai Chung Minh, miệng hướng sát đôi môi anh đào nhỏ nhắn của nàng.

Chung Minh lấy tay chống đỡ, nói, "Biểu ca, chén rượu này ngươi không thể không uống".

Tống Tuấn Kiệt ngạc nhiên nói: "A, chẳng lẽ còn chuyện gì hay sao?".

https://thuviensach.vn

Chung Minh nói: "Ta hỏi ngươi, hôm nay là ngày gì?".

Tống Tuấn Kiệt nghĩ nghĩ nói: "Ngày ta và muội động phòng?".

"Đúng vậy, đã là động phòng, có thể nào không uống rượu giao bôi?". Chung Minh đưa chén rượu hạ dược cho hắn.

Tống Tuấn Kiệt bừng tỉnh, nói: "Có đạo lý, chén rượu này nên uống". Cầm cánh tay Chung Minh lên, uống một hơi cạn sạch chén rượu.

Chung Minh chỉ dùng môi đụng một chút rượu liền buông, lại rót đầy thêm chén nữa cho Tống Tuấn Kiệt.

Tống Tuấn Kiệt thấy hỏi: "Sao muội không uống hết?".

Chung Minh nói: "Rượu giao bôi phải uống ba chén, tửu lượng ta kém không thể uống nhiều, biểu ca, ngươi cần phải uống ba chén".

Còn có quy tắc này sao? Tống Tuấn Kiệt mặc dù đã cưới hai lần thê thiếp, nhưng cũng là lần đầu uống rượu giao bôi, ngày đó cùng Tô Tử Mặc thành thân, ngay cả cửa phòng còn chưa cho hắn tiến vào, mặc kệ thiệt giả, bất quá chỉ ba chén rượu, không chút hoài nghi, liền nghe lời uống xong.

Chung Minh thấy hắn uống hết ba chén, nghĩ thầm, lúc này còn không ngã xuống dưới tay cô nãi nãi mới lạ. Trong miệng đếm: "Ba, hai, một".

Tống Tuấn Kiệt theo tiếng đếm, ngã xuống đất.

Kiếp trước nàng bị Tống Tuấn Kiệt hạ dược bán đứng, hiện tại nàng vừa báo xong một chuyện, chẳng qua so với kiếp trước nàng chịu khuất nhục, Tống Tuấn Kiệt bị nàng tính kế mới có nhiêu đây cũng chưa là cái gì, Chung Minh đá hai chân hắn, thấy không có phản ứng, liền chỉnh lại y phục rồi đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Tri Họa luôn đứng bên ngoài chờ, thấy Chung Minh đi ra, lập tức đến gõ cửa phòng đối diện, hô: "Liên Hương cô nương".

Liên Hương trong phòng đi ra, đối mặt với Chung Minh, thực tại sửng sốt, làm nghề như các nàng là dựa vào tư sắc để kiếm cơm, vị tiểu thư này y phục hoa lệ thật xinh đẹp như thiên tiên, đừng nói nàng không thể so tới, ngay cả người đẹp nhất ở Thanh Hương lâu cũng chỉ có thể ảm đạm thất sắc mà thôi.

Chung Minh cũng đánh giá Liên Hương cao thấp một phen, so với kiếp trước gặp ở Tống phủ thì gầy yếu hơn chút, dung nhan còn lộ rõ vẻ yêu mị, dù sao chưa hoàn lương, về phần diện mạo chỉ có thể nhận xét được vậy, kiếp trước Tống Tuấn Kiệt sở dĩ giúp nàng chuộc thân, thứ nhất là giá cả vừa phải, thứ hai nghe nói công phu trên giường vô cùng tốt..... Nàng cũng không phải thật chán ghét Trịnh di nương này, Trịnh di nương không giống Phùng di nương khắp nơi tranh thủ tình cảm, biết phép tắc trước mặt nàng, tính tình cũng vô cùng tốt, chỉ tiếc là xuất thân như vậy. Hôm nay tìm Liên Hương thế thân, kì thực coi như là cứu nàng ra khỏi nhà giam, qua đêm nay, nhất định cũng bị Tống Tuấn Kiệt thu về cửa, tuy là làm thiếp, nhưng cũng tốt hơn ở nơi yên hoa bán da thịt kiếm ăn.

Liên Hương không biết rõ về Chung Minh, chỉ gặp thoáng qua nàng.

"Trịnh Nguyên Hương". Chung Minh kêu to giữ nàng lại.

Liên Hương giật mình nhìn Chung Minh, người này vốn không quen sao biết tên họ của nàng.

Chung Minh chỉ nói: "Biết trở ra nói như thế nào làm như thế nào rồi chứ?".

Liên Hương biết đây mới là chủ nhân chân chính của năm trăm lượng bạc kia, không biết trong phòng là người nào, giữa bọn họ có quan hệ gì, vì

https://thuviensach.vn

sao vị tiểu thư này phải ra mặt, mặc dù một bụng nghi vấn, cũng không lắm miệng, chỉ nói: "Liên Hương biết."

Chung Minh lại nói: "Chỉ cần ngươi làm theo lời ta nói, diễn thật một chút, còn có thể có cuộc sống thật tốt".

"Liên Hương trước đa tạ tiểu thư".

Chung Minh khoát khoát tay kêu nàng đi vào, chuẩn bị hồi phủ dẫn người tới bắt gian, không nghĩ Tô Tử Mặc lại từ gian phòng khác đi ra, Chung Minh kinh ngạc không thôi, đi đến trước mặt nàng, hỏi , "Ngươi đến khi nào, không phải nói sẽ chờ ở trong phủ sao".

Thanh Nhi lanh mồm lanh miệng, nói: "Tiểu thư nhà ta là lo lắng cho biểu tiểu thư, người chân trước mới ra cửa, chúng ta liền theo sau lưng, ngay cả mấy lời người nói cùng cô gia, chúng ta đều nghe được rõ ràng".

"Thanh Nhi". Tô Tử Mặc hung hăng trừng mắt nhìn nàng một cái.

Chung Minh nghe đến lời mình muốn nghe nhất, vui vẻ cười nói: "Mặc tỷ tỷ thì ra là quan tâm ta như thế, thật đúng là thụ sủng nhược kinh".

Thanh Nhi lại giành nói: "Tiểu thư nhà ta mới vừa rồi còn mắng biểu tiểu thư".

"Mắng ta, mắng ta cái gì?". Chung Minh hỏi.

Tô Tử Mặc mắng Thanh Nhi, "Ngươi còn nói nữa!".

Thanh Nhi lè lưỡi nói: "Người tốt hơn vẫn là hỏi tiểu thư nhà ta đi".

Chung Minh cũng không nóng lòng muốn biết, phân phó Tri Họa tức khắc hồi phủ, thông tri cho Tô Hầu gia cùng người nhà Tống phủ đến bắt kẻ thông dâm.

https://thuviensach.vn

Tri Họa hỏi: "Tiểu thư không quay về sao?".

"Chúng ta?". Chung Minh nhìn Tô Tử Mặc, cười cười đầy ái muội, "Chúng ta còn có chuyện rất quan trọng cần làm".

Tô Tử Mặc làm sao nhìn không ra kế hoạch nham hiểm trong lòng Chung Minh, nhưng đúng là cam chịu rồi.

Ra Thiên Hương lâu, thấy Thanh Nhi còn đi theo các nàng, Chung Minh vội vàng đuổi nàng đi, làm cho nàng theo Tri Họa cùng nhau trở về, Thanh Nhi mặc dù không tình nguyện, bất quá Tô Tử Mặc vẫn không lên tiếng đỡ lời, đành phải y theo lời Chung Minh.

Ban đêm kinh thành vẫn như cũ, phi thường náo nhiệt, hai bên đường đều là tiểu thương buôn bán, người đi đường nối liền không dứt, có bóng đêm che giấu, hai nàng đi trên đường cũng không quá mức gây chú ý, Chung Minh mua hai hoa đăng, một người cầm theo một cái, thấy một sạp bán cá vàng, liền lôi kéo Tô Tử Mặc đến bắt cá, thấy một sạp có đồ chơi làm bằng đường lại ầm ĩ muốn chơi, còn kêu chủ quầy làm ra hình dáng hai nàng, vậy thì thôi đi, đàng này Chung Minh còn đứng trước mặt chủ quầy cầm hai đồ chơi bằng đường đó cho nó nhẹ hôn nhau, sắc mặt chủ quầy lúc đó liền thay đổi, Tô Tử Mặc thật muốn làm bộ như mình không hề biết Chung Minh.

Tô Tử Mặc mặc dù sinh ra ở kinh thành, lại rất ít khi xuất môn ban đêm, có một lần cũng là do bị Chung Minh giật dây đi nghe lén, lúc này lại được dạo chơi một phen, thật mới lạ, phải nói từ lúc nhận thức Chung Minh, cuộc sống của nàng hoàn toàn thay đổi, trước kia chỉ biết đọc sách viết chữ, hiện tại xem ra lúc đó thật buồn tẻ biết bao.

Chơi mệt, Chung Minh nhìn thấy bên bờ sông Hoài có một chiếc thuyền hoa, cảm thấy xinh đẹp liền tiến lên, Tô Tử Mặc vội ngăn nàng, những nơi khác nàng đều có thể theo ý Chung Minh, nhưng chiếc thuyền này rõ là nơi

https://thuviensach.vn

phong hoa tuyết nguyệt, đó không phải là nơi cô nương nhà đàng hoàng có thể đi đến.

Chung Minh cười trêu nàng cổ hủ, vỗ vỗ túi tiền bên hông, nói: "Đừng nói thuyền hoa, cho dù là thanh lâu, chỉ cần bổn tiểu thư có bạc, đều có thể tự nhiên đi vào". Thấy Tô Tử Mặc đứng yên không nhúc nhích, lại nói, "Sau khi phụ thân ngươi bắt kẻ thông dâm, khẳng định sẽ đi đầy đường tìm chúng ta, trốn ở chỗ này, bọn họ có nghĩ cũng nghĩ không ra".

Tô Tử Mặc biết lời nàng nói không sai, huống chi chuyện hoang đường nào cũng cùng Chung Minh làm rồi, thêm chuyện này cũng không là gì, liền đáp ứng.

Bà chủ thuyền hoa thấy hai cô nương tuổi trẻ muốn bao hết con thuyền liền thấy kỳ quái, đợi đến lúc Chung Minh xuất ra bạc, lập tức thay đổi sắc mặt, cúi đầu khom lưng mời các nàng vào trong, an bài một phen, cuối cùng còn hỏi, có cần tìm vài cô nương tiếp khách hay không, nói xong che miệng cười nói: "Coi như ta không có mắt không thấy gì hết, hai vị cô nương cứ tự nhiên, ta ở ngay bên ngoài, hai vị cô nương nếu có cần gì cứ lớn tiếng gọi là được".

Chung Minh cho bà chủ thêm ngân phiếu một trăm lượng, nói: "Được rồi, đi ra ngoài đi, nơi này không có chuyện của ngươi, không có sự phân phó của ta, ai cũng không được tiến vào".

Bà chủ mặt mày hớn hở rời đi.

Chung Minh quay đầu thì thấy Tô Tử Mặc đã ngồi qua một bên thưởng thức trà, ngọn đèn chiếu xuống thấy da thịt nàng như mỹ ngọc, mặt mày như hoạ, giơ tay nhấc chân đều câu hồn người, đúng là xem đến ngây người, trong lòng chộn rộn, chợt nghe Tô Tử Mặc chậm rãi nói: "Nếu muội dám động tâm tư, coi chừng ta đẩy muội xuống sông".

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 54: Nguyện Ý Đánh Cược Có Thua Phải Chịu

Đêm còn dài, lại không có người quấy rầy, Chung Minh cũng sẽ không tự làm mình mất mặt, cùng Tô Tử Mặc ở chung lâu dài, Chung Minh đã có biện pháp đối phó với nàng. Nữ nhân này cứng mềm đều không ăn, chỉ có thể hành xử đúng mực chớp lấy thời cơ thích hợp mới làm cho nàng không thể nào cự tuyệt.

Chung Minh ngồi cách Tô Tử Mặc rất xa, cùng nàng câu được câu không bắt đầu tán gẫu, "Mặc tỷ tỷ, mới vừa rồi ở Thiên Hương Lâu, Thanh Nhi nói ngươi mắng ta, ngươi mắng ta cái gì?".

Tô Tử Mặc sao nhìn không ra là Chung Minh cố ý, nàng thật muốn coi Chung Minh có thể kiên trì bao lâu, thản nhiên cười nói: "Lời mắng người có gì mà dễ nghe".

Chung Minh nói: "Ta muốn nghe". Không biết tài nữ mắng người có phải cũng sẽ nho nhã hơn người khác hay không.

Tô Tử Mặc không quan tâm nàng, rũ mi mắt nhìn xoáy vào chén trà.

Quả nhiên cái mông Chung Minh không thể ngồi yên, cách xa như vậy, ngay cả vạt áo Tô Tử Mặc còn không chạm được, rốt cuộc cũng chầm chậm xê dịch ngồi sang bên cạnh Tô Tử Mặc, ngửi được mùi hương trên người Tô Tử Mặc, nhất thời có chút lâng lâng.

Tô Tử Mặc làm bộ không phát hiện, khóe môi lại nhịn không được cong lên.

https://thuviensach.vn

Chung Minh biết nàng đang cười thầm mình trong lòng nên xấu hổ đỏ mặt, lấy cớ nói: "Ta là vì muốn nói chuyện thuận tiện hơn chứ không phải vì chiếm tiện nghi của ngươi".

Tô Tử Mặc không nói gì, dùng chiếc đũa chấm nước trà viết chữ lên bàn.

Chung Minh nghiêng đến gần, muốn nhìn coi Tô Tử Mặc viết chữ gì, không ngờ Tô Tử Mặc dùng cổ tay áo chặn lại, Chung Minh bất mãn nói: "Viết cái gì thần thần bí bí, ngay cả xem cũng không cho người ta nhìn xem".

Tô Tử Mặc cũng là tùy ý viết nguệch ngoạc, chứ trong lòng không nghĩ gì cả, viết xong rồi mới phát hiện mình đã viết chữ "Minh", tất nhiên không thể để cho Chung Minh nhìn thấy, tránh cho nàng lại có ý nghĩ kỳ quái.

Không cho xem càng gợi lên hứng thú nơi Chung Minh, nhân lúc Tô Tử Mặc không chú ý, đẩy ra cánh tay của nàng, đáng tiếc chữ bị nhoè, chỉ mơ hồ nhận ra đó là chữ "Điểu"*, không khỏi thất vọng, ngày tốt cảnh đẹp, lại có đại mỹ nhân như mình ngồi trước mặt, còn tưởng rằng Tô Tử Mặc viết cái gì hợp tình hình, lại không nghĩ rằng viết một chữ không liên quan gì hết, Chung Minh cảm thấy hơi nản, lại hỏi: "Ngươi rốt cuộc đã nói cái gì?".

<*Chữ Minh 鸣 bị nhòe mất nét đầu thành chữ điểu : 鸟 >

Tô Tử Mặc bị nàng quấn lấy không có cách nào khác, đành phải nói: "Là muội muốn ta nói, nghe xong không được phép nổi giận".

Chung Minh liên tục gật đầu.

Tô Tử Mặc liền đem lời nói ở Thiên Hương Lâu thuật lại một lần: "Ta thấy muội lớn lên rõ là bộ dáng thuần lương vô hại, không nghĩ tới khi giở trò cũng đầy thủ đoạn, về sau ở chung với muội cần phải cẩn thận hơn, không chừng ngày nào đó cũng bị muội lừa mất".

https://thuviensach.vn

Quả nhiên Chung Minh nghe được mất hứng, mặt mày trở nên ủ rũ, biện minh: "Ta là lừa biểu ca, ngươi và hắn làm sao có thể giống nhau được, trước mặt ngươi ta còn chưa bao giờ nói dối qua một câu".

Tô Tử Mặc tự nhiên biết, chẳng qua nhớ tới mấy lời Chung Minh nói với Tống Tuấn Kiệt, trong lòng không có thoải mái, Chung Minh mặc dù đã thổ lộ tâm ý với nàng, cũng chỉ vô cùng đơn giản nói thích nàng mà thôi, kiểu nào cũng không giống như đối với Tống Tuấn Kiệt, quả thực chính là ngọt ngào lấy lòng, làm cho nàng nghe không ra mấy lời đó là thiệt hay giả.

"Đương nhiên ta và hắn không thể giống nhau, hắn là phu quân của muội, muội và ta nói cho dễ nghe thì là tỷ muội, kì thực chẳng qua chỉ là một người chính thất một người thiếp thất mà thôi". Tô Tử Mặc nói xong mới tự giật mình, sao nàng lại nói với Chung Minh như vậy, giống như là đang ghen.

Khổ thay Chung Minh không phải người đầu óc linh hoạt, nghe không ra là Tô Tử Mặc nói lời giận dỗi, nàng phóng túng lấy lòng Tống Tuấn Kiệt, bị Tống Tuấn Kiệt ăn đậu hũ, còn không phải là vì Tô Tử Mặc hay sao, không nghĩ tới Tô Tử Mặc chẳng những không cảm kích, còn châm chọc khiêu khích, giữ khoảng cách rõ ràng, là sợ nàng không an phận với nàng ấy sao? Tuy rằng nàng quả thật có ý tưởng này, lúc nãy chịu đựng để Tống Tuấn Kiệt sờ mó, vốn nghĩ muốn đòi Tô Tử Mặc lấy thân thể bồi thường, bất quá nếu không có sự đồng ý của Tô Tử Mặc, nàng khẳng định không có hành động quá phận, nghĩ vậy không khỏi tức giận, đứng lên, trên cao nhìn xuống Tô Tử Mặc, nói: "Ta biết ngươi coi thường ta, ngươi thích công tử tuổi trẻ tương lai đầy hứa hẹn, là ta tự mình đa tình, không biết rõ thân phận của mình".

Tô Tử Mặc mở miệng muốn nói gì nhưng Chung Minh không cho nàng cơ hội, nói tiếp: "Cho dù như thế thì sao, chỉ cần ngươi một ngày không có ý trung nhân, ta liền có cơ hội, có câu nói như thế nào nhỉ, tinh cái gì, kim cái gì.....". Chung Minh vò đầu bứt tai, không nghĩ ra nổi từ kia.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc thấy nàng sốt ruột, liền thay nàng nói: "Tinh thành sở chí, kim thạch vi khai".

Chung Minh vỗ tay một cái, nói: "Đúng, chính là câu này, chỉ cần ta dụng tâm, ta không tin không đả động được ngươi".

Tô Tử Mặc nhịn không được nói: "Nếu ta đã thích nam tử, muội có làm thêm nhiều việc cũng vô ích".

"Vậy sao?". Chung Minh chỉ là nhất thời tức giận, nói ra xong lại thêm mười phần tin tưởng, nghĩ đến đủ thứ chuyện cũ, mặc dù Tô Tử Mặc chưa nói nhận nàng, nhưng cũng không có cự tuyệt nàng, nhất là lúc bị nàng hôn đến ý loạn tình mê, chợt nghĩ ra một chủ ý.

Tô Tử Mặc thấy khóe miệng nàng lộ ra tia cười giảo hoạt, biết trong lòng nàng lại có mưu ma chước quỷ, không vội ngăn chặn, chỉ yên tĩnh chờ xem tình hình.

Chợt nghe Chung Minh nói: "Ngươi biết chơi đổ xúc xắc không?".

Tô Tử Mặc sửng sốt, không nghĩ tới Chung Minh ra yêu cầu này, hỏi: "Muội muốn đánh bạc với ta?".

Chung Minh cười nói: "Chỉ sợ ngươi không nhiều bạc như vậy".

Tô Tử Mặc là một tiểu thư khuê các tự nhiên không biết mấy trò cờ bạc, nhìn bộ dáng Chung Minh giống như người thành thạo, liền nói: "Ta không biết chơi".

Chung Minh vội nói: "Không biết cũng đừng lo, ta có thể dạy ngươi, ngươi thông minh như vậy khẳng định học một lần là biết, không phải cái gì phức tạp, chỉ so lớn nhỏ thấy thế nào?".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc tuy không có chơi xúc xắc nhưng cũng biết người có tay nghề cao sẽ nghe được xúc xắc, không biết Chung Minh có trình độ này hay không, nói: "Khoan đã, trước tiên muội nói về điều kiện của muội đi, rốt cuộc muội muốn làm cái gì?".

Chung Minh nói: "Nếu ta thắng, ngươi phải đáp ứng ta một chuyện, nếu ngươi thắng, ta đáp ứng ngươi một chuyện, vậy được không?".

Tô Tử Mặc lắc đầu, "Muội muốn ta đáp ứng muội chuyện gì, cứ việc mở miệng nói, có thể làm được ta liền đáp ứng, chứ nếu ta đáp ứng rồi lại làm không được thì cũng sẽ thất hứa thôi, hơn nữa ta cũng không cần muội đáp ứng ta chuyện gì".

Chung Minh nói: "Ngươi đừng vội từ chối nha, chuyện ta muốn ngươi khẳng định có thể làm được, mà cho dù hôm nay ngươi không có chuyện cầu ta, nói không chừng ngày khác có thì sao?".

Tô Tử Mặc ngẫm nghĩ, chơi xúc xắc là thế nào nàng cũng thua, chẳng qua hôm nay Chung Minh hy sinh nhan sắc giúp đỡ nàng, dù gì cũng đã nhận phần ân tình này của nàng, chỉ cần yêu cầu không quá phận, đáp ứng cũng không sao, liền nói: "Được, chúng ta thử một lần xem".

Chung Minh thực hiện được mưu kế, mặt mày lập tức hớn hở.

Tô Tử Mặc thấy nàng cười mà đáy lòng phát lạnh, cảm thấy hình như mình đã đáp ứng quá mức qua loa rồi, nếu Chung Minh muốn nàng lấy thân báo đáp, vậy nàng nên đáp ứng hay là không?

Chung Minh trong lòng thầm nghĩ, Tô Tử Mặc, coi ngươi làm sao chạy khỏi lòng bàn tay ta!

Trong thuyền hoa thể nào cũng có không ít xúc xắc, mạt chược, bài cửu...quả nhiên Chung Minh tìm được hai cốc để lắc xúc xắc, Chung Minh lấy ra một cốc, hỏi: "Ngươi trước, hay là ta trước?".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc chưa từng chơi qua cái này, liền nói: "Muội trước đi".

Chung Minh cũng không khách khí, trước tiên hít sâu một ngụm, sau đó hai tay cầm cốc, trên dưới lắc hai lần, trái phải lắc hai lần rồi đặt lên bàn, mở ra, thấy bên trong có ba con sáu, Chung Minh cười đến vẻ mặt đắc ý, gì chứ ăn uống và cờ bạc thì nàng rất rành.

Tô Tử Mặc nhìn chỉ có thể lắc đầu.

Chung Minh thấy thế cười nói: "Ba con sáu là lớn nhất, nếu ngươi cũng đổ được giống vậy thì tính là ta thua, thấy thế nào?". Chung Minh sở dĩ nói chắc như thế vì nàng đoán Tô Tử Mặc không có khả năng ném ra đồng dạng, phải biết rằng nàng luyện vài năm mới học được bản lĩnh này.

Tô Tử Mặc vốn không nghĩ mình thắng, tùy ý lắc hai cái liền buông xuống, Chung Minh giúp nàng mở ra, khi nhìn đến xúc xắc bên trong, nụ cười trên mặt liền cứng ngắc, Tô Tử Mặc thật đúng là may mắn đổ được ba con sáu.

Tô Tử Mặc nhìn thấy cũng ngạc nhiên không thôi, khó trách cờ bạc làm cho người ta trầm mê, chính là lúc mới bắt đầu vận khí thật tốt quá, mới làm mê mang tâm trí người ta, mặc kệ như thế nào, theo lời Chung Minh, không thua chính là thắng, cười nói với Chung Minh: "Minh nhi, muội cần phải giữ lời".

Người mạnh miệng là nàng, có muốn đổi ý cũng không còn kịp, Chung Minh có chút không phục nói: "Vận khí của ngươi tốt, coi như ta thua".

Tô Tử Mặc nói: "Thắng là thắng, thua là thua, cái gì gọi là coi như muội thua chứ?".

Chung Minh đành phải nói: "Được rồi, ta thua, ngươi có yêu cầu gì cứ việc nói".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc cười, "Trước hết nhớ kỹ đó, ta nhất thời còn chưa nghĩ ra, chờ ta nghĩ được sẽ nói với muội sau".

Chơi xúc xắc là Chung Minh đề xuất, tự nhiên sẽ không quên đi nhanh như vậy, nói: "Nếu đã chơi, không có lý nào chỉ chơi một lần, chúng ta chơi thêm lần nữa, nếu ta thua, ta lại đáp ứng ngươi thêm một điều kiện, nếu ta thắng, ngươi sẽ đáp ứng ta".

Tô Tử Mặc biết hôm nay Chung Minh không đạt mục đích sẽ không từ bỏ ý đồ, nói: "Được rồi, vậy cùng muội chơi thêm lần nữa, vô luận thắng thua, chỉ một lần này thôi"

Chung Minh lập tức sảng khoái nói: "Được!". Lần này không dám khinh địch, để cho Tô Tử Mặc đổ trước.

Tô Tử Mặc thì không thấy có sao cả, lại tùy ý lắc vài cái, vận may không tốt như trước, chỉ được một điểm số bình thường.

Chung Minh mừng rỡ, nàng tùy tiện đổ cũng có thể lớn hơn số này, bất quá vừa rồi bị thua, không dám coi thường, thần sắc ngưng trọng, xuất ra hết bản lĩnh, khi nhìn thấy là ba con sáu, mới cao hứng hô to một tiếng: "Ngươi thua!".

Tô Tử Mặc sớm đã có chuẩn bị, thản nhiên nói: "Nói đi, muội muốn ta làm cái gì?".

Chung Minh vòng qua cái bàn, ngồi xuống bên cạnh Tô Tử Mặc, sau đó cười đầy xấu xa, nói: "Ta muốn ngươi.....hôn ta".

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 55: Làm Như Vô Tình

Tô Tử Mặc vốn nghĩ chỉ cần Chung Minh đưa ra yêu cầu quá phận, nàng liền một ngụm từ chối, không nghĩ tới Chung Minh thật ra không có lòng tham, bất quá hôn một chút thì không ngại gì, dù sao cũng không phải lần đầu.

"Chỉ đơn giản như vậy?". Tô Tử Mặc hỏi, "Nếu muội muốn đổi ý, còn kịp, cơ hội khó được, ta không dễ dàng hứa hẹn người khác đâu".

Chung Minh nói: "Không hối hận, đến đây đi".

Tô Tử Mặc không nói thêm gì, ở trên mặt nàng, hôn một cái như chuồn chuồn lướt nước.

Chung Minh trợn tròn mắt, "Vậy là xong rồi?".

Tô Tử Mặc thở nhè nhẹ, nói: "Xong rồi".

Chung Minh tất nhiên không chịu, "Cái này quá có lệ a, không tính, làm lại đi". Nói xong, hơi nâng mặt về phía Tô Tử Mặc, chỉ vào môi mình, nói, "Hôn chỗ này".

Tô Tử Mặc hiểu được dường như mình hơi thiếu thành ý, đồng thời cũng hiểu được ý đồ chân chính của Chung Minh, Chung Minh kỳ vọng là cái loại hôn sâu này..... Tô Tử Mặc nhất thời trở nên do dự, trên mặt còn có chút nóng lên, lại nhìn thấy Chung Minh đang bĩu môi, bộ dáng đang chờ nàng âu yếm.

https://thuviensach.vn

Chung Minh thấy nàng chần chờ, cười nói: "Mặc tỷ tỷ, nếu ngươi cảm thấy khó xử, ta có thể đổi điều kiện".

Làm cho nàng nhắc lại điều kiện, không biết sẽ nói ra cái gì, Tô Tử Mặc lấy hết can đảm, nói: "Muội nhắm mắt lại". Bị Chung Minh nhìn chằm chằm như thế, nàng càng thấy không được tự nhiên.

"Được, theo ý ngươi". Chung Minh nhắm mắt lại, cảm thấy dáng vẻ Tô Tử Mặc quẫn bách thật buồn cười, cũng không muốn làm khó nàng.

Tô Tử Mặc vốn không phải người hay ngượng ngùng, nhìn thấy đôi môi Chung Minh đỏ tươi mềm mại như cánh hoa, đúng là thập phần mê người, không hề do dự, nghiêng người hôn lên, uhmmm, trơn mềm, cảm giác không tệ.

Chung Minh hoàn toàn bị bất ngờ, khó có thể tin mở to mắt, nhìn thấy Tô Tử Mặc thật sự đang hôn nàng, nhất thời vừa mừng vừa sợ, chỉ lo cao hứng mà quên mất phải đáp lại.

Tô Tử Mặc lướt qua liền dừng lại, tuy có chút lưu luyến, chẳng qua biết chừng mực, dời khỏi môi Chung Minh, mới thấy Chung Minh đang mở to hai mắt nhìn, dáng vẻ còn vô cùng ngạc nhiên, Tô Tử Mặc khẽ cười nói: "Làm sao mà biểu tình như nhìn thấy quỷ vậy, ta đáng sợ đến thế sao?".

Chung Minh lúc này mới phát giác môi Tô Tử Mặc đã rời đi, nhất thời ảo não không thôi, mới vừa rồi chỉ lo ngẩn người, không lo cảm thụ một phen, bỏ lỡ cơ hội tốt như vậy, Tô Tử Mặc gần trong gang tấc thế mà....Tâm tình khẽ động, cơ hồ là đẩy ngã Tô Tử Mặc xuống sàn, may mắn là thuyền có lót thảm lông, nếu không nhất định cái ót sẽ bị đập đến sưng lên, Tô Tử Mặc không rõ cho nên hỏi: "Minh nhi, muội làm gì vậy?".

Chung Minh một tay chống đỡ, một tay vén mấy sợi tóc đen của Tô Tử Mặc đặt lên chóp mũi ngửi ngửi, trả lời không ăn nhập: "Ta đói bụng".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc:"....." muốn đứng dậy, nhưng lại bị nàng ép tới không thể động đậy, đành phải nói, "Đói bụng thì ăn cơm mới đúng, chẳng lẽ muội muốn ăn ta.....". Lời còn chưa dứt, đột nhiên hiểu được ý tứ của Chung Minh, mặt mau đỏ lên.

Chung Minh cười rất vui vẻ, gật đầu nói: "Ừ, đã sớm nghĩ tới".

Tô Tử Mặc biết Chung Minh không phải đang nói đùa, ánh mắt Chung Minh rực lửa, cơ hồ có thể đốt cháy nàng, Chung Minh lại nằm trên người nàng, tư thế như vậy làm lòng nàng có một tia khác thường, tim cũng đi theo đập nhanh hơn, bất quá lý trí còn tồn tại, càng biết đến hậu quả. Mặc dù nàng không bài xích cùng Chung Minh có một ít hành động thân mật, nhưng không đại biểu là nàng có thể vượt rào, trước khi xuất giá, đại tẩu từng nói với nàng về chuyện phòng the, chẳng qua cũng không thuận tiện nói nhiều, chỉ sơ lược vài câu mà thôi, nàng vốn ngây thơ, huống chi hai nữ nhân làm sao có thể....Tô Tử Mặc vờ như tức giận, nói: "Minh nhi, đừng làm loạn, mau thả ta ra".

Chung Minh tuy là trọng sinh nhưng trí nhớ kiếp trước vẫn còn đó, dù chưa từng cùng nữ nhân làm chuyện phòng the, nhưng dù gì nàng cũng là nữ nhân, cho nên tự có thể biết được. Giờ phút này, Tô Tử Mặc lại nằm ngay dưới thân nàng, trong lòng nhộn nhạo không nhịn được, hai gò má ửng hồng, ánh mắt không kiêng nể dao động trên người Tô Tử Mặc, từ mi mắt đến chóp mũi rồi đến đôi môi, một đường đi xuống, dừng trước ngực Tô Tử Mặc, theo bản năng nuốt một chút nước miếng, thầm nghĩ muốn đẩy ra tầng tầng lớp lớp trở ngại để nhìn thấy được bên trong.

Tô Tử Mặc bị nàng nhìn chăm chú vừa thẹn vừa giận, Chung Minh ngẫu nhiên nhấc đầu lên, chống lại ánh mắt của nàng, ánh mắt càng thêm làm càn, không chút che giấu ý đồ. Tô Tử Mặc không thể miêu tả tâm tình giờ phút này, không thể nghi ngờ là nàng không phản cảm hành động vô lễ của Chung Minh, thậm chí đáy lòng còn có nhè nhẹ rung cảm khác thường, chẳng qua nếu nàng buông thả theo Chung Minh, chỉ sợ không thể quay

https://thuviensach.vn

đầu. Nàng còn chưa làm tốt tâm lý tiếp nhận Chung Minh, thứ nhất thân thể nàng chưa có tự do, tuy là phu thê hữu danh vô thực với Tống Tuấn Kiệt nhưng cũng là cưới hỏi đàng hoàng đã bái lạy thiên địa, Tống Tuấn Kiệt có thể năm thê bảy thiếp, nhưng nàng thì không thể làm trái chuẩn mực đạo đức, vả lại một khi nàng thật tình thích một người thì nàng sẽ toàn tâm toàn ý nguyện không hối hận, Chung Minh có đáng giá để nàng giao trọn tấm chân tình này không?

Chung Minh không để ý những băn khoăn rối bời trong lòng Tô Tử Mặc nhiều đến vậy, hai ba cái liền cởi bỏ vạt áo Tô Tử Mặc, cắn một ngụm lên cổ nàng, Tô Tử Mặc đang thất thần, không dự đoán được Chung Minh làm như thế, một tiếng thét vang lên, đáy lòng từng trận run rẩy, "Minh nhi, không thể". Nàng muốn đẩy ra Chung Minh, lại phát hiện trên tay không có một chút khí lực.

Chung Minh nếm đến say sưa, tình ý khó kiềm nén, làm sao nghe lời Tô Tử Mặc nói, chôn ở cần cổ nàng, lại cắn một cái, hồi lâu mới mơ hồ hỏi: "Vì sao không thể?".

Trong lúc nhất thời, Tô Tử Mặc sao có thể giải thích được gì nhiều, chỉ cảm thấy không được tự nhiên cùng khó nhịn, thở gấp nói: "Nếu muội không muốn ta chán ghét muội giống như muội chán ghét biểu ca thì muội mau buông ra".

Chung Minh đột ngột thanh tỉnh hơn rất nhiều, không được Tô Tử Mặc nguyện ý mà nàng lại khinh bạc nàng ấy, chẳng phải là cũng vô sỉ như biểu ca hay sao?! Nàng không quên kiếp trước thích Tống Tuấn Kiệt cũng là chủ động yêu thương nhung nhớ, sau khi gạo nấu thành cơm, Tống Tuấn Kiệt mới nạp nàng làm thiếp, hiện tại vì muốn có được Tô Tử Mặc, bất quá giở lại trò cũ thôi, có điều Tô Tử Mặc rốt cuộc là nữ nhân, còn là cô nương trong trắng, chuyện này tiếp tục, không biết là ai chịu thiệt, Chung Minh mặc dù hết thảy không muốn buông tha, nhưng cuối cùng vẫn buông Tô Tử

https://thuviensach.vn

Mặc ra, đỡ nàng ngồi dậy, khi giúp nàng sửa sang lại y phục, thoáng nhìn thấy ngực nàng lộ cảnh xuân, lại khó nhịn nuốt một ngụm nước miếng.

Tô Tử Mặc còn tưởng rằng Chung Minh sẽ tiếp tục cưỡng ép, không nghĩ Chung Minh nghe lời như thế, thở ra một hơi, đồng thời cũng ẩn ẩn có chút mất mát, nhất thời bị ý nghĩ của mình làm cho hoảng sợ.

Chung Minh rót trà ra chén uống mấy ngụm, nước trà sớm đã nguội lạnh tiến vào bụng, mới dần dần hạ bớt lửa nóng trong lòng, quay đầu nhìn Tô Tử Mặc, nghiêm túc nói: "Hôm nay là ta không đúng, ta đáp ứng ngươi, không có lần sau nữa".

Tô Tử Mặc đã khôi phục thái độ bình thường, thản nhiên nói: "Người trẻ tuổi khó tránh khỏi xúc động, không trách muội".

Chung Minh thấy nàng nói rất bình thản, bộ dáng không hề đếm xỉa đến, giống như nãy giờ Tô Tử Mặc chỉ là người ngoài đứng xem nàng cùng người khác thân thiết mà thôi. Chung Minh không khỏi buồn bực, thầm nghĩ, nàng vừa rồi suýt nữa không thể ngừng lại, chẳng lẽ Tô Tử Mặc thật sự không có chút rung cảm nào? Ánh mắt lay động, cười hì hì nói: "Mặc tỷ tỷ, ta và ngươi thân thiết không chỉ một hai lần, mỗi lần như vậy trong lòng ngươi nghĩ cái gì?".

Tô Tử Mặc bị nàng hỏi sửng sốt, hỏi thế này biết đáp làm sao, liền không đáp mà hỏi ngược lại: "Vậy còn muội, muội suy nghĩ cái gì?".

"Ta? Ta tự nhiên bị ngươi làm cho mê muội thất điên bát đảo, đối với ngươi muốn ngừng mà không được."

Tô Tử Mặc: "...".

Chung Minh đúng là thành thật, nói lời này cũng không ngại buồn nôn.

https://thuviensach.vn

"Ngươi thì sao? Nói nhanh lên". Chung Minh không cho nàng dễ dàng trốn tránh vấn đề, hỏi tiếp.

Tô Tử Mặc sao có thể nói lời thật lòng cho nàng biết, không nhẹ không nặng nói một câu: "Cách xa ta một chút".

Mới đầu Chung Minh không có nghe rõ, hỏi lại một lần sau đó cân nhắc cảm thấy lòng tự tôn bị tổn thương. Mệt nàng còn tự cho là đúng, cho rằng Tô Tử Mặc đã bị nàng mê đảo, hoá ra mỗi lần đều muốn nàng lăn ra xa một chút. Tính tình Chung Minh cho dù tốt đến mấy, cũng nhịn không được mà phát nổ, nhảy dựng hét lên: "Tô Tử Mặc, ngươi rất tự cho là đúng! Đừng tưởng rằng ngoài ngươi ra, ta sẽ không thể thích người khác, ngươi tin hay không, chỉ cần ta nguyện ý, rất nhiều người tự nguyện đưa đến cửa, chỉ bằng khuôn mặt này, bàn tay này, dáng người này,....bạc vàng ngân phiếu trong hầu bao này của bổn tiểu thư!".

Tô Tử Mặc nhịn cười, nghiêm trang gật đầu nói: "Ta tin".

Chung Minh phát tiết xong, thấy Tô Tử Mặc vẫn giữ bộ dáng như cũ, cảm thấy chán nản, thở dài nói: "Bất quá quên đi, ai kêu nước sông có đến ba nghìn dòng chảy, mà ta chỉ yêu thích duy nhất một gáo nước, đó chính là ngươi, ta sẽ không dễ dàng buông tay như vậy".

Lời này nghe mặc dù ngu ngốc nhưng rất chân thành, tâm Tô Tử Mặc nóng lên, bất giác dùng hai tay ôm lấy khuôn mặt của Chung Minh, nhẹ nói: "Minh nhi, nếu muội đáng yêu thêm một chút, nói không chừng ta thật sự sẽ yêu thích muội".

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 56: Nợ Phong Lưu

Chung Minh nghe xong lời Tô Tử Mặc còn chưa kịp cảm động, chợt nghe bà chủ thuyền ở bên ngoài nói: "Quấy rầy hai vị cô nương, cách vách thuyền có vị công tử muốn cầu kiến Tô tiểu thư".

Tô Tử Mặc thầm nghĩ, tối muộn như vậy ai lại tìm nàng, huống chi còn ở trên thuyền.

Chung Minh nghe nói là vị công tử, không chút suy nghĩ liền nói: "Sắc trời đã tối muộn, nam nữ khác biệt, không gặp".

Công tử kia chưa từ bỏ ý định, chỉ chốc lát sau bà chủ thuyền lại đến hỏi, như thế lặp lại vài lần, nếu không gặp Tô Tử Mặc thì không từ bỏ, bất đắc dĩ Tô Tử Mặc đành phải đáp ứng.

Công tử kia nhìn thấy Tô Tử Mặc nhất thời mừng rỡ nói: "Tô tiểu thư, ta còn nghĩ là nhìn lầm người, nguyên lai thật là nàng!".

Tô Tử Mặc thản nhiên nói: "Nguyên lai là Hác công tử".

Hai người hiển nhiên là có quen biết, hai mắt Hác công tử tỏa sáng, nhìn chằm chằm Tô Tử Mặc, hận không thể làm cho tròng mắt bay đến dính lên người Tô Tử Mặc, Chung Minh nhìn đến bất mãn, mỉa mai nói: "Hảo công tử? Hay là Hoại công tử đây?".

<*phát âm ba từ gần giống nhau, hảo: tốt đẹp, hoại: hư hỏng, xấu xa>

https://thuviensach.vn

Hác công tử lúc này mới nhìn đến Chung Minh, thi lễ nói: "Không biết cô nương xưng hô như thế nào?".

"Ta?". Chung Minh nhanh trí nảy ra chủ ý, ôm cánh tay Tô Tử Mặc, trên người giống như không có xương cốt, tựa vào đầu vai Tô Tử Mặc, thanh âm quyến rũ, nói: "Công tử thật sự là biết rõ còn cố hỏi, người có thân phận này như ta sao có thể có danh tính gì chứ, tại nơi hoan lạc tìm vui này, khách nhân thích gọi cái gì thì gọi cái đó, phong nhã thì gọi là Cầm Kỳ Thư Hoạ, Mai Lan Cúc Trúc, buồn nôn một chút thì gọi là tiểu bảo bối, tuỳ sự cao hứng của công tử đi".

Tô Tử Mặc suýt nữa không đứng vững, Chung Minh thật đúng là người nhiều trò đa dạng, đương nhiên biết nàng có dụng ý gì, thật bình tĩnh nhìn nàng một cái, không lên tiếng, muốn coi Chung Minh hồ nháo.

Hác công tử đầu tiên là lắc đầu ra vẻ đáng tiếc, tiểu thư mỹ mạo như thế lại là phong trần nữ tử, tiếp theo lại hoảng sợ thất sắc, đêm hôm khuya khoắc Tô Tử Mặc ở thuyền hoa đã làm cho hắn kinh ngạc lắm rồi, sao còn gọi yên hoa nữ tử đến hầu hạ, nhìn bộ dáng hai người, không giống như chỉ đơn giản là uống trà nói chuyện phiếm. Từ tài nữ nổi nhất kinh thành gả cho một gã phu quân không có tiền đồ không biết đã làm thương tâm bao nhiêu kẻ tự xưng là tài tử, không nghĩ tới còn chưa được một năm, Tô Tử Mặc lại sa đoạ thành như vậy, thật sự đáng buồn đáng tiếc!

Chung Minh thấy hắn thay đổi sắc mặt, trong lòng buồn cười, tiếp tục nói: "Hảo công tử sao lẻ loi một mình, muốn ta kêu thêm tỷ muội đến tiếp khách hay không?".

Hác công tử liên tục xua tay: "Đa tạ.....". Không biết xưng hô với Chung Minh thế nào, đành phải nói cho qua, "Tiểu thư, không cần không cần".

Chung Minh lại nói: "Đáng tiếc đêm nay ta đã bị Tô tiểu thư dùng ngân lượng bao trọn, nếu không nhất định sẽ bồi công tử uống chén rượu".

https://thuviensach.vn

Mặt Hác công tử càng trắng bệch, mới vừa rồi chỉ là đoán mà giờ lại là sự thật. Hình tượng một thời bị tiêu tan, nhưng ngẫm nghĩ lại, không phải như thế cũng rất tốt sao, trước kia Tô Tử Mặc ở khuê phòng nên không thể gần gũi, hiện tại đúng là cơ hội tốt, hơn nữa hai nữ nhân có thể làm cái gì, giải quyết tịch mịch có thể nào lại thiếu nam nhân, không khỏi bắt đầu có chủ ý với Tô Tử Mặc, cười nói: "Từ một năm trước ở Hầu phủ gặp được tiểu thư, tiểu sinh vẫn nhớ mãi không quên, sau nghe nói tiểu thư lấy chồng, thương tâm hồi lâu, không nghĩ lại ở nơi này gặp được tiểu thư, quả nhiên tiểu sinh cùng tiểu thư thật có duyên phận, tương thỉnh không bằng ngẫu ngộ, hôm nay liền để tiểu sinh làm chủ, đêm nay xài bao nhiêu bạc đều tính hết cho tiểu sinh, vậy có được không?".

Ánh mắt Tô Tử Mặc sáng suốt, nhìn ra ý đồ Hác công tử, cảm giác thất vọng, mệt nàng vẫn nghĩ rằng Hác công tử là người quân tử, thì ra cũng chỉ là kẻ tiểu nhân giậu đổ bìm leo mà thôi, chẳng những có tư tưởng không an phận với nàng, mà còn xem thấp nàng như thế, coi nàng là ai chứ!

Chung Minh khó có cơ hội ở riêng cùng Tô Tử Mặc làm sâu sắc thêm tình cảm, nửa đường lại nhảy ra cái gì "Hảo công tử", nghe lời nói như là còn muốn mặt dày mày dạn lưu lại, thật sự là chán ghét đến cực điểm, ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Ôi chao, nghe khẩu khí công tử không nhỏ, công tử thật muốn giúp Tô tiểu thư thanh toán hết bạc đêm nay sao?".

Hác công tử còn chưa lên tiếng, Tô Tử Mặc đã nói trước: "Hác công tử là phủ doãn* công tử, đừng nói chút bạc đó, chính là mua hết cái thuyền này thì mắt cũng không chớp một chút".

<* ~ như quan huyện đứng đầu một địa phương>

Hác công tử đầu tiên là mang vẻ mặt đắc ý cười ha ha, tiếp theo ra vẻ khiêm tốn không ngừng nói: "Không đáng nhắc tới, không đáng nhắc tới".

https://thuviensach.vn

Chung Minh giả vờ thở phào một hơi, nói: "Vậy ta an tâm, làm hại ta lo lắng đề phòng một buổi tối, chỉ sợ Tô tiểu thư không trả nổi bạc cho ta". Ở nơi này lại nảy ra một kế hoạch ngoài dự định, nghĩ đến trò hay, miệng lại nhắc, "Uống rượu năm mươi lượng, sờ tay năm mươi lượng, sờ chân một trăm lượng, sờ ngực hai trăm lượng, hôn môi ba trăm lượng, ngủ chung năm trăm lượng, tổng cộng là một ngàn hai trăm lượng, quên đi, dù sao lão nương đang sảng khoái, liền bớt đi số lẻ, một ngàn lượng, lão nương không ký sổ nợ, ta muốn tiền mặt". Nói xong duỗi tay về phía Hác công tử.

Nụ cười Hác công tử cứng ngắc ở trên mặt, không phải đau lòng một ngàn lượng bạc, mà là bị Chung Minh kê bảng giá sờ tay sờ ngực doạ cho phát sợ.

Tô Tử Mặc vừa tức giận vừa buồn cười, Chung Minh thật sự là càng nói càng hoang đường, cái gì sờ tay sờ ngực, rõ ràng là nàng bị Chung Minh chiếm tiện nghi mà!

Chung Minh thấy Hác công tử đứng yên không nhúc nhích, đột ngột nói: "Làm sao, công tử muốn quỵt nợ hay là không mang đủ bạc?".

Hác công tử ha ha cười nói: "Bạc tất nhiên là có, chẳng qua.....". Hắn dường như cầu cứu nhìn Tô Tử Mặc, muốn để nàng chứng thật lời Chung Minh nói là thiệt hay giả.

Tô Tử Mặc bực hắn không có ý tốt đẹp gì, liền thản nhiên nói: "Ta cùng công tử bất quá tình cờ gặp mặt, có thể nào làm cho công tử tiêu pha".

Chung Minh lập tức đưa tay đến trước mặt Tô Tử Mặc, bộ dáng như con buôn hấp tấp muốn thu bạc.

Hác công tử vội che phía trước Tô Tử Mặc, lấy trong người ra một xấp ngân phiếu, đếm cũng không thèm đếm, đặt trên tay Chung Minh, nói: "Ta nói chuyện giữ lời, đừng nói một ngàn lượng, cho dù là một vạn lượng, nếu có thể giúp Tô tiểu thư vui vẻ, ta cũng sẽ không từ chối".

https://thuviensach.vn

Chung Minh chậc chậc hai tiếng, rốt cuộc cũng gặp một tên còn phá của hơn là nàng, xem ra không thể nghi ngờ phụ thân hắn là kẻ tham quan, nếu không làm sao có bạc cho nhi tử tiêu xài.

Hác công tử đột nhiên lại lấy ra thêm một xấp ngân phiếu, nói: "Ta có thể cho ngươi thêm một ngàn lượng, điều kiện là ngươi rời đi nơi này, ta muốn cùng Tô tiểu thư trò chuyện riêng tư".

Ai mà nghe không ra ngụ ý, Tô Tử Mặc không khỏi nhíu mày.

Chung Minh không thèm nhìn liền đẩy bàn tay cầm ngân phiếu của Hác công tử ra, nói: "Hác công tử là người giữ chữ tín, ta cũng vậy, ta đáp ứng bồi Tô tiểu thư suốt đêm nay, thiếu một nén nhang cũng không thể, công tử yên tâm, ta là người có trải qua huấn luyện, lời không nên nghe tuyệt đối không để lọt vào tai". Nói xong dìu Tô Tử Mặc ngồi xuống, còn mình thì dựa vào người nàng, dùng thanh âm chỉ có Tô Tử Mặc nghe được, nghiến răng nghiến lợi nói, "Hắn dám động đến một ngón tay của ngươi, thì xem ta xé xác hắn!".

Tô Tử Mặc cố ý làm mặt lạnh, thì thầm: "Minh nhi, muội thật sự là hồ nháo, ai kêu muội lừa bạc của hắn, còn không mau trả lại cho Hác công tử".

Chung Minh nói: "Hắn đáng bị vậy! Ai mượn hắn có ý đồ với ngươi, này bất quá chỉ là trừng phạt hắn một chút mà thôi".

Tô Tử Mặc bất đắc dĩ lắc đầu, liền tuỳ ý nàng vậy.

Hác công tử vốn là muốn dùng bạc đuổi Chung Minh đi, tiếc rằng Chung Minh không để mình bị đẩy vòng vòng, lại nhìn hai nàng Chung Tô, một nàng khí chất như lan, một nàng xinh đẹp như thiên tiên, mỗi người mỗi vẻ, chẳng phân biệt được đều sàn sàn như nhau, liền muốn chuốc say các nàng, hai tay trái phải đều ôm hết cũng không tệ, lúc này mới phân phó bà chủ thuyền mang rượu mang đồ ăn để hắn cùng với hai vị cô nương không say không về.

https://thuviensach.vn

Chung Minh thừa lúc Hác công tử ra khoang thuyền, lấy ra một bọc thuốc trong cổ tay áo, nói: "May mắn có bảo Tri Họa chuẩn bị nhiều thêm một bọc để ngừa khi thiếu, không nghĩ lại có thể dùng tới".

Tô Tử Mặc liếc nhìn nàng một cái, cười như không cười, nói: "Thật chỉ là để phòng ngừa thiếu hụt thôi sao?".

Chung Minh vội nói: "Thật sự, ta có thể thề với trời".

Tô Tử Mặc hừ một tiếng. Chung Minh lau cái trán đầy mồ hôi lạnh.

****

"Mặc tỷ tỷ, ngươi đi ra ngoài trước đi". Chung Minh nói.

Tô Tử Mặc nhìn thấy Hác công tử trúng thuốc mê té trên sàn bất tỉnh nhân sự, hỏi Chung Minh: "Muội muốn làm cái gì?".

Chung Minh cười nói: "Lột sạch y phục hắn ném xuống sông, làm cho hắn ngày mai trần truồng gặp người, coi lần sau hắn còn dám đắc tội cô nãi nãi hay không".

Tô Tử Mặc: "...".

Nhìn thấy tay Chung Minh đã muốn di chuyển, vội nói, "Muội là cô nương sao có thể nhìn thấy thân thể nam tử trần trụi, ta thấy vẫn là quên đi".

Chung Minh chỉ lo cho Tô Tử Mặc mà quên mất chính mình, muốn kêu bà chủ thuyền đến hỗ trợ lại sợ có thêm phiền toái, mới chịu ngừng lại, nói: "Lần này bỏ qua cho ngươi, còn dám có ý đồ với Mặc tỷ tỷ của ta, thì không có dễ sống như vậy đâu".

Hai người đơn giản đợi cho đến hừng đông mới rời đi, trong nhà còn có trò hay đang chờ các nàng.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 57: Hiền Thê

Mặt trời lên cao, đại môn Tống phủ lại đóng chặt, lộ ra vẻ bất thường, Chung Minh cùng Tô Tử Mặc đi vào bằng cửa sau, Chung Minh tiến lên trước gõ hai cái, khi gõ đến lần thứ ba, cửa mở, Tri Họa cùng Thanh Nhi đã ở đó chờ các nàng.

Chung Minh hỏi: "Sự tình thuận lợi chứ?".

Tri Họa cười nói: "So với tiểu thư đoán trước, nửa điểm không sai".

Thanh Nhi nói với Tô Tử Mặc: "Tối hôm qua, lão gia phát hoả một trận, rất dọa người!".

"Hiện tại phụ thân ta ở đâu?". Tô Tử Mặc hỏi.

Thanh Nhi nói: "Ở trong phòng tiểu thư, đã muốn chờ tiểu thư một đêm".

Tránh không được trở về phải giải thích một phen, Tô Tử Mặc bất đắc dĩ liếc nhìn Chung Minh, đây vẫn là lần đầu nàng nói dối với phụ thân.

Chung Minh xen mồm hỏi: "Biểu ca ta đâu?".

Thanh Nhi lại bật cười lên tiếng, che miệng cười không ngừng.

Chung Minh thấy nàng không ngừng cười, đành phải nghi hoặc nhìn về phía Tri Họa.

Tri Họa cũng cười ha ha vài tiếng, mới nói: "Tiểu thư, người không đoán được đâu!".

https://thuviensach.vn

Chung Minh xem thường: "Ra vẻ thần bí cái gì", nghĩ nghĩ lại nói, "Có phải bị lão phu nhân nhốt tại phòng chứa củi rồi không?".

Tri Họa lập tức kinh ngạc hỏi: "Tiểu thư như thế nào biết?".

Chung Minh thầm nghĩ, kiếp trước chỉ cần biểu ca phạm sai lầm, lão phu nhân đều giam hắn vào phòng chứa củi trừng phạt, có gì ngạc nhiên? Nhưng không có nói ra.

Thanh Nhi rốt cuộc cũng cười đủ, nói tiếp: "Giam ở phòng chứa củi không nói, khi cô gia cùng kỹ nữ kia bị bắt gian cùng nhau, trên người không có mặc cái gì, Hầu gia một mạch đi tới, sai người trói bọn họ quấn trong chăn bông cùng một chỗ, rồi kêu người ta khiêng trở về, như vậy thật sự là cười đến chết mất thôi".

Chung Minh có hứng thú, "Ô? Chuyện này thì vui đó nha, nhanh dẫn ta đến nhìn một chút". Nàng thật muốn nhìn đến bộ dáng chật vật của biểu ca, còn giục Tô Tử Mặc đi cùng.

Tô Tử Mặc nghĩ đến hình ảnh kia liền thấy khó xử, làm sao chịu đi, muốn lập tức trở về phòng tìm phụ thân nàng.

Chung Minh bĩu môi nói: "Ngươi không đi ta đi". Rồi theo Tri Họa đi về phòng chứa củi.

Có hai gã sai vặt giữ cửa phòng củi, gặp Chung Minh trước tiên liền thi lễ, thấy Chung Minh muốn đi vào, một tên vội vàng ngăn lại: "Lão phu nhân phân phó, không có sự cho phép của lão phu nhân, ai cũng không thể đi vào".

Chung Minh giơ tay quăng một cái tát, quát: "Mắt chó của ngươi bị mù hay sao, nhìn xem ta là ai!".

https://thuviensach.vn

Ở Tống phủ nói đánh người liền đánh người, biểu tiểu thư vẫn là người duy nhất, gã sai vặt bị đánh có chút ủy khuất, bụm mặt đứng im không nhúc nhích.

Trong phòng truyền ra thanh âm mừng rỡ của Tống Tuấn Kiệt: "Là biểu muội sao? Muội tới thật đúng lúc, mau vào thả chúng ta ra ngoài!".

"Còn không cút qua một bên cho ta". Chung Minh lại quát một tiếng.

Gã sai vặt còn lại là người lanh lợi, liền lôi kéo gã kia nói: "Ngươi thật sự không biết phân biệt, lão phu nhân chỉ cần chúng ta giữ cửa không cho người ngoài tiến vào, biểu tiểu thư đâu phải là người ngoài, nàng là di nãi nãi, di nãi nãi muốn gặp thiếu gia đó là chuyện hiển nhiên, cho dù lão phu nhân có ở đây, cũng không có lý do gì không cho biểu tiểu thư tiến vào"

"Nếu lão phu nhân trách tội thì làm sao?".

"Lão phu nhân trách tội thì có biểu tiểu thư thay chúng ta nói chuyện, ngươi buông lỏng tâm tư lo lắng đi thôi, biểu tiểu thư, người nói phải không?".

Chung Minh nói: "Nhìn không ra trong Tống phủ còn sót người có đầu óc, ngươi tên là gì?".

Gã sai vặt kia vội khom người nói: "Tiểu nhân tên là Ngô Nghĩa Khí".

Chung Minh ha ha cười nói: "Vừa định cho ngươi theo bên người ta để dùng, nếu kêu là Vô Nghĩa Khí*, vậy liền quên đi, vẫn là đi theo hầu hạ thiếu gia nhà ngươi đi, bất quá xét thấy ngươi biết ăn nói, Tri Họa, thưởng hắn năm lượng bạc".

<* Vô nghĩa khí ~ không có nghĩa khí, Chung Minh nghe hiểu nhầm Ngô thành Vô, vì phát âm giống nhau>

https://thuviensach.vn

Ngô Nghĩa Khí nhận bạc thì mừng rỡ, chẳng qua nói một câu lấy lòng mà được thưởng năm lượng, biểu tiểu thư thật là hào phóng, vội nói: "Biểu tiểu thư về sau cần gì đến tiểu nhân, cứ việc phân phó, tiểu nhân lúc nào cũng có mặt".

Tri Họa nói: "Đừng nhiều lời vô nghĩa như vậy, còn không mở cửa cho tiểu thư nhà ta đi vào".

Ngô Nghĩa Khí không ngừng vâng dạ mở ra cửa phòng củi.

Chung Minh đi vào chỉ thấy Tống Tuấn Kiệt cùng Trịnh Nguyên Hương bị cột đứng đưa lưng vào nhau, quanh người bọc chăn bông, hai chân bị xích, cánh tay trơn lộ ở bên ngoài, bộ dáng quả nhiên buồn cười, Chung Minh thật sự nhịn không được, liền quay lưng lại, cười đủ mới đi đến gần, hỏi: "Biểu ca, xảy ra chuyện gì vậy?".

Tống Tuấn Kiệt đứng suốt một đêm, vừa lạnh vừa mệt, trông rất thảm hại, vội la lên: "Biểu muội, trước đừng hỏi nhiều như vậy, nhanh giúp chúng ta cởi trói".

Chung Minh đáp ứng rồi tiến lên vài bước, tính tháo dây thừng, chợt nói: "Nhưng ta không mang theo y phục lại đây".

Tống Tuấn Kiệt trợn tròn mắt, bọn họ bên trong là trần truồng cái gì cũng không có mặc, nếu tháo chăn ra, chẳng phải làm cho người ta cười đến rụng răng, thà cứ bị cột như vậy, Tống Tuấn Kiệt đành phải quên đi.

Chung Minh kêu Tri Họa mang ghế đến cho nàng, sau khi ngồi xuống mới ung dung nói: "Biểu ca, rốt cuộc sao lại thế này, tối hôm qua rõ ràng là ta với ngươi ở trong phòng uống rượu, buổi sáng tỉnh lại, không thấy bóng dáng ngươi đâu, sau khi trở về mới nghe nói ngươi bị bắt vào phòng chứa củi".

https://thuviensach.vn

Sau khi tỉnh rượu, Tống Tuấn Kiệt cũng là một bụng nghi vấn, suy nghĩ cả đêm cũng không nghĩ ra nguyên cớ, nữ tử bị cột cùng hắn chỉ biết khóc sướt mướt cái gì cũng hỏi không ra, hiện tại nhìn thấy Chung Minh, tự nhiên muốn hỏi cho rõ ràng, "Biểu muội, suốt buổi tối muội ở nơi nào?".

Chung Minh nói: "Thiên Hương Lâu a".

Tống Tuấn Kiệt nửa điểm không tin, đêm qua khi bị Tô Hầu gia bắt gian, hắn nói cho Hầu gia biết hắn vốn là ở cùng Chung Minh, không biết sao người bị thay đổi, muốn cho Chung Minh thay hắn làm chứng, Hầu gia liền hạ lệnh lục soát phòng, kết quả soát hết cả Thiên Hương Lâu cũng không thấy bóng dáng Chung Minh đâu, làm hại hắn oan ức không thể nói.

Chung Minh vẫn như cũ trợn mắt nói dối: "Ta xác thực ở Thiên Hương Lâu, Thiên Hương Lâu nhiều khách phòng như vậy, chỉ sợ Hầu gia rà soát thiếu đi".

Tống Tuấn Kiệt thấy nàng nói rất chắc chắn, bán tín bán nghi, lại hỏi: "Vậy muội vì sao êm đẹp rời khỏi đó, đêm qua nếu là ta với muội ở cùng, Hầu gia sẽ không nổi giận như thế".

"Biểu ca, ta muốn tới hỏi ngươi, ngươi còn hỏi ngược lại ta, hơn nữa...". Chung Minh chỉ vào Trịnh Nguyên Hương, giả vờ ghen tuông hỏi, "Nàng là ai? Các ngươi làm sao bị trói cùng một chỗ?".

Tống Tuấn Kiệt sao có thể nói được rõ ràng, hắn chỉ biết là chuyện tối hôm qua không thể trùng hợp như thế, nhất định là có người thừa lúc hắn say rượu mà trộm long tráo phượng, đem Chung Minh đổi thành nữ nhân kia, sau đó mật báo cho Tô Hầu gia tới bắt gian, cho nên người này không thể là người ngoài, cũng không thể là hạ nhân Tống phủ, quan hệ trực tiếp chuyện này chỉ có hai người, một là Tô Tử Mặc, hai là Chung Minh, mà Tô Tử Mặc thì có khả năng lớn hơn một chút, Tống Tuấn Kiệt đứng mệt mỏi, muốn đổi tư thế, liên lụy đến nữ nhân phía sau, nữ nhân "Ôi" một tiếng,

https://thuviensach.vn

mới nhắc Tống Tuấn Kiệt nghĩ đến một khả năng, đột nhiên hỏi: "Biểu muội, khi muội tỉnh lại, trong phòng còn có những người nào khác?".

Chung Minh nói: "Có".

Tống Tuấn Kiệt càng hoảng, vội hỏi: "Ai?".

"Đại phòng".

<* ~ như chính thất ~ vợ lớn>

"Là ả?". Tống Tuấn Kiệt nghi hoặc đồng thời cũng buông tâm tình, không phải nam nhân ở ngoài đã là rất may mắn, trầm tư một lát nói, "Xem ra người hãm hại ta cũng là ả".

Chung Minh không nghĩ tới hắn hoài nghi Tô Tử Mặc, nàng không thể làm cho Tô Tử Mặc bị oan uổng, trong lòng nghĩ đối sách, miệng hỏi: "Biểu ca sao nghĩ như vậy?".

Tống Tuấn Kiệt hừ lạnh nói: "Chỉ có nữ nhân kia mới có thể nghĩ ra độc kế này, hãm hại cho ta làm chuyện bất nghĩa".

"Ngươi có chứng cớ không?". Chung Minh hỏi.

Tống Tuấn Kiệt nói: "Ta nếu có chứng cớ, đã sớm tố giác với Tô Hầu gia".

Chung Minh có "ý tốt" khuyên nhủ: "Nếu không có bằng chứng, ta khuyên biểu ca không nên lung tung suy đoán, nếu mà để cho Hầu gia biết, chỉ sợ đổ thêm dầu vào lửa, càng thêm tội mà thôi".

Tống Tuấn Kiệt không ngốc như vậy, hướng Tô Hầu gia cáo trạng Tô Tử Mặc, chẳng phải là tự tìm đường chết hay sao, có nói thế nào người ta đều là quan hệ phụ tử.

https://thuviensach.vn

Chung Minh thình lình nói một câu: "Nói không chừng là phụ tử người ta đã sớm thương lượng tốt rồi". Chung Minh không thể nghĩ ra đối sách, lại không muốn không đánh đã khai, đơn giản đẩy hết tội danh lên đầu Tô Hầu gia, làm cho Tống Tuấn Kiệt không dám tiếp tục điều tra.

Quả nhiên Tống Tuấn Kiệt nghe được liền ngây ngẩn cả người, lâm vào trầm tư, cũng không phải không có khả năng này, Tô Hầu gia trước mặt mọi người biểu hiện ra quân pháp bất vị thân*, rồi sau lưng hạ độc thủ với hắn, khiển trách hắn dám đối Tô Tử Mặc bất trung, nạp Chung Minh làm thiếp, Tống Tuấn Kiệt hận nghiến răng nghiến lợi, lại không biết làm thế nào, chỉ có thể ở trong lòng mắng Tô Hầu gia thật sự là một lão già ra vẻ đạo mạo, ngụy quân tử!

<* vì việc chính nghĩa mà không quản người thân>

Lời này của Chung Minh cũng chỉ có thể lừa gạt Tống Tuấn Kiệt, nàng cùng Trịnh Nguyên Hương đã có giao dịch trước đây, mặc dù đã cho năm trăm lượng bạc để bịt miệng, cũng là không đủ, nói vậy tối hôm qua Tống Tuấn Kiệt đã nếm được hương vị của Trịnh Nguyên Hương, nếu mượn cơ hội này thì vừa có thể thu nạp Trịnh Nguyên Hương làm thiếp vừa có thể giải quyết nan đề trước mắt, như thế nhất cử lưỡng tiện, Tống Tuấn Kiệt nhất định nguyện ý, Chung Minh sau khi thầm định xong liền nói: "Biểu ca, chờ chút nữa Hầu gia bắt ngươi tra hỏi, ngươi sẽ nói thế nào?".

Tống Tuấn Kiệt hừ nói: "Ăn ngay nói thật, ta là bị người hãm hại!".

Chung Minh nói: "Nếu thật sự là Hầu gia ở sau lưng làm mấy chuyện xấu này, ngươi nói như thế, hắn làm sao nghe".

"Vậy muội nói làm sao bây giờ?". Tống Tuấn Kiệt hỏi.

"Chúng ta trước hết phải hiểu được mục đích của Hầu gia".

https://thuviensach.vn

Tống Tuấn Kiệt bị bắt giam cả đêm, sớm không có chủ trương, hoàn toàn bị Chung Minh dắt mũi dẫn đi, "Đúng, Hầu gia làm như vậy là vì cái gì?".

"Ngu ngốc, tất nhiên là Hầu gia tin lời Tô Tử Mặc nói nên trước hết không muốn cho các ngươi viên phòng, thứ hai bắt lấy nhược điểm ngươi trêu hoa ghẹo nguyệt bên ngoài, cứu vãn mặt mũi của chính mình, cũng cho thấy trước đây ngươi thật có lỗi với Tô Tử Mặc nên Tô Tử Mặc mới không chịu cùng ngươi đồng giường cộng chẩm."

"Nhưng mà hôm qua là ta theo muội đi ra ngoài". Tống Tuấn Kiệt rốt cuộc tìm được trọng điểm, lại bắt đầu hoài nghi Chung Minh.

Chung Minh đã sớm nghĩ ra lời nói, "Ta cùng Tô Tử Mặc ở trong cùng một viện, nhất cử nhất động của ta đều trong lòng bàn tay nàng, nàng tương kế tựu kế cũng không ít chuyện đâu".

Tống Tuấn Kiệt nghĩ không ra cái gì khác, chỉ có thể tin nàng, nói: "Biểu muội, ta sớm hoang mang lo sợ, muội nói chuyện này nên làm cái gì bây giờ? Dù sao hôm qua ta là đi ra ngoài cùng muội, nếu không cũng sẽ không xảy ra việc này, muội nhất định phải nói giúp biểu ca."

Chung Minh nói: "Ta muốn hỏi ngươi, ngươi cùng cô nương này có từng..... cái kia?".

Tống Tuấn Kiệt hiểu ý, da mặt đỏ lên, than thở nói: "Có thì thật ra có, chẳng qua.....".

Chung Minh không đợi hắn nói xong liền cắt ngang lời hắn, "Không có thì nói là không có, còn có thì nói có". Đứng dậy đi thong thả đến trước mặt Trịnh Nguyên Hương, đánh giá nàng một phen, sau đó nói, "Ta xem cô nương này bộ dạng đoan chính, đơn giản ngươi cứ nói cho Hầu gia, nàng và ngươi yêu nhau, sớm bị ngươi thu vào trong phòng, chẳng qua chưa có cơ hội thích hợp mang về phủ cho lão phu nhân xem qua, như vậy liền không tính là thông dâm".

https://thuviensach.vn

Tống Tuấn Kiệt vội nói: "Điều này sao được, ta còn không biết tên họ nàng ấy, có phải là người trong sạch hay không, sao có thể tuỳ ý cho tiến vào gia môn".

Chung Minh cười lạnh, "Người cũng bị ngươi làm nhục rồi, thì còn đòi trong sạch thế nào được, cho dù là thanh lâu cô nương, ngủ một giấc cũng nên đưa bạc cho người ta, ngươi có cho vị cô nương này được cái gì công bằng chưa?".

Tống Tuấn Kiệt bị hỏi á khẩu, không trả lời được.

Chung Minh tiến đến trước mặt Tống Tuấn Kiệt, nháy mắt nhìn hắn, nhỏ giọng hỏi: "Cùng nàng ở chung cảm giác như thế nào?".

Tống Tuấn Kiệt nhớ rõ tư vị đêm qua, nếu hàng đêm cùng nàng kia cộng phó vu sơn cũng là không tệ, tâm tư không khỏi có vài phần rung động.

Chung Minh nhìn hết ở trong mắt, trong lòng hiểu rõ, liền nói: "Vừa có thể có được thiếu nữ xinh đẹp thế này vừa có khả năng ứng phó Hầu gia, biểu ca sao lại không làm?".

Tống Tuấn Kiệt bị nói làm cho động tâm, lại không thấy có gì thiệt thòi, vội nói: "Còn không biết vị cô nương này có nguyện ý hay không?".

Trịnh Nguyên Hương rốt cuộc mở miệng nói chuyện: "Công tử nguyện vì Liên Hương chuộc thân, từ nay về sau, Liên Hương là người của công tử".

Quả nhiên là yên hoa nữ tử! Bất quá dù gì chỉ là tiểu thiếp, Tống Tuấn Kiệt cũng không phải thật để ý xuất thân của Liên Hương cô nương này, có điều chuộc thân cần có bạc, nếu là người đứng đầu thanh lâu, chắc chắn tốn không ít bạc, nếu không phải, chỉ sợ dung mạo bình thường, đêm qua say rượu căn bản không nhớ rõ bộ dáng Liên Hương, sau khi thanh tỉnh lại vẫn

https://thuviensach.vn

bị trói đưa lưng về nhau, hắn không thể nào lại cưới một vô diệm nữ, liền lặng lẽ hỏi Chung Minh, diện mạo Liên Hương như thế nào.

Chung Minh thầm khinh trong lòng, lúc này mà còn không quên chú ý sắc tâm, ngoài mặt cười nói: "Tất nhiên so với ta thì kém hơn, bất quá cũng không tệ, biểu ca cứ yên tâm đi, hơn nữa, ta biết biểu ca trong túi không có bạc, việc này nói cho cùng đều có phần do ta gây nên, vì vậy ta sẽ bỏ ra bạc để chuộc thân cho Liên Hương cô nương". Tống Tuấn Kiệt mừng rỡ, từ đáy lòng khen: "Biểu muội thật là hiền thê!".

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 58: Chính Danh

<* chính danh~ gọi lại tên cho đúng, làm cho hợp thức>

Tô Hầu gia hiển nhiên là một đêm không ngủ, tiều tụy giống như già đi vài tuổi, nhìn thấy Tô Tử Mặc, cũng không vội vã trách cứ, mà quan tâm hỏi cả đêm nàng đã đi đâu.

Tô Tử Mặc tình nguyện phụ thân nàng cứ thái độ như hôm qua thì nàng còn có thể nói dối cho qua chuyện, như thế ngược lại mở miệng không nổi, vẫn là Thanh Nhi thay nàng nói: "Lão gia ngài không biết, tiểu thư khóc suốt đêm".

Tô Hầu gia cau mày hỏi: "Sao lại thế này?".

Thanh Nhi nói: "Còn không phải do ủy khuất a, hiện tại lão gia cũng biết là ngài hiểu lầm tiểu thư rồi chứ?".

Tô Hầu gia nhớ tới chuyện bắt gian đêm qua, tức giận nói: "Tống Tuấn Kiệt thật sự kỳ cục, hắn sao có thể làm ra loại chuyện này chứ".

Thanh Nhi nói: "Cô gia khi có ngài mà còn không để ngài vào mắt, dám làm như thế, có thể thấy được ngày thường là khi dễ tiểu thư đến mức nào".

Tô Hầu gia tất nhiên tức giận, lại không khỏi nghi hoặc, "Theo lý Tống Tuấn Kiệt không nên hồ đồ như vậy, này không phải biết rõ còn cố phạm sao?".

Thanh Nhi đáp không được, đành phải nhìn về phía Tô Tử Mặc.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc nói: "Tướng công vốn là cùng Chung Minh xuất môn, nữ nhi giận quá nên kêu Chung Minh lại nói phải trái vài câu, Chung Minh tự biết đuối lý, nên không tiếp tục quấn quít lấy tướng công, không nghĩ rằng tướng công không chịu được cô đơn, mượn rượu say sưa rồi pha trộn với nữ nhân của hắn, đúng là bản tính ăn sâu khó sửa đổi".

Tô Hầu gia vuốt râu nói: "Thì ra là thế, hôm qua là ngày hắn nạp thiếp, ở bên cạnh thiếp thất thì cũng là chuyện có thể hiểu, cố tình đã có thê thiếp còn đi vụng trộm với người khác, thật sự là lòng tham không đáy, đúng là đáng giận!".

Tô Tử Mặc nói: "Khi nữ nhi chưa xuất giá, mẫu thân qua đời mấy năm mà phụ thân còn chưa từng tái giá, ca ca cũng chỉ có tẩu tẩu là thê tử, ở trong lòng nữ nhi, nam nhân tòng nhất nhi chung*, mà ngay đêm tân hôn Tống Tuấn Kiệt liền công khai đùa giỡn nữ nhân khác, không đến một năm lại nạp thiếp, còn ở bên ngoài tầm hoa vấn liễu, thử hỏi nữ nhi làm sao có thể chấp nhận?".

<* theo một bề, một người đến chết>

Tai nghe còn có thể giả chứ mắt thấy là thật, huống chi từ nhỏ đến lớn, Tô Tử Mặc cũng không nói dối bao giờ, Tô Hầu gia tự nhiên tin tưởng không nghi ngờ, hung hăng đập lên bàn, "Không nghĩ tới Tống Tuấn Kiệt là đứa vô liêm sỉ như thế, lão phu coi như đã được xem tận mắt!".

"Không trách phụ thân, chỉ trách tên Tống Tuấn Kiệt kia quá giỏi nguỵ trang, gạo đã thành cơm rồi mới lộ nguyên hình, ai có thể biết được hắn?".

Trong lòng Tô Hầu gia tuy bất bình vì nữ nhi, nhưng mà tư tưởng cổ hủ, ngài chỉ giận dữ nói: "Việc đã đến nước này, chỉ có thể lấy chồng theo chồng gả chó theo chó".

Thanh Nhi lo lắng cho chủ nên sốt ruột nói: "Lão gia, nếu tiểu thư cùng cô gia chỉ là phu thê hữu danh vô thật, sao không mượn chuyện này mà cắt

https://thuviensach.vn

đứt quan hệ cùng cô gia, giúp tiểu thư chọn một vị hôn phu xứng đáng".

Tô Hầu gia lập tức quát: "Chuyện này sao được, nam nhân tam thê tứ thiếp là chuyện bình thường, nữ nhân sao có thể nhất nữ hầu nhị phu?".

Tô Tử Mặc không nói gì, trong lòng thất vọng đến cực điểm, ngay cả phụ thân mà nàng kính yêu nhất cũng nghĩ như thế, vậy nam tử khắp thiên hạ cũng đều có tư tưởng này. Cho dù có một ngày nàng thật sự ly hôn với Tống Tuấn Kiệt, chỉ sợ cũng không có nam tử nào cam tâm tình nguyện tiếp nhận nàng.

Tô Hầu gia biết nàng không cam lòng, lại khuyên nhủ: "Mặc kệ nói như thế nào, con đều là chính thất, chỉ cần con không làm sai cái gì, cho dù Tống Tuấn Kiệt có nạp thêm bao nhiêu tiểu thiếp, cũng không lay động được địa vị của con".

Tô Tử Mặc thầm nghĩ ai lại muốn đứng ở vị trí chính thất này, nàng chẳng qua chỉ muốn có một người toàn tâm toàn ý đối với nàng mà thôi, bóng hình Chung Minh lúc này lại hiện ra trong đầu nàng, thật ra Chung Minh đối với nàng rất tốt, lại còn vì nàng tranh phong ngật thố, tìm cách xử lý những vấn đề nan giải cho nàng, hơn nữa đối với mấy hành động thân mật của Chung Minh, nàng không những không bài xích, còn cảm thấy ưa thích, bỗng nhiên nàng toát ra một ý tưởng lớn mật kinh hồn, Chung Minh đã gả cho Tống Tuấn Kiệt làm thiếp vậy thì cho dù đời này nàng không thể ly hôn với Tống Tuấn Kiệt nhưng có Chung Minh bên cạnh, nàng cũng không thấy khó chịu bao nhiêu.

Tô Hầu gia thấy nàng vẫn trầm mặc không lên tiếng, đành phải nói: "Phụ thân biết con uỷ khuất trong lòng, Tống Tuấn Kiệt đã bị ta bắt trở về, đem hắn áp giải đến, trả lại công bằng cho con".

Tô Tử Mặc lúc này mới nói: "Nữ nhi tạ ơn phụ thân".

https://thuviensach.vn

Bên này Chung Minh cùng Tống Tuấn Kiệt cũng bàn bạc xong rồi, mới tìm đến Tô Tử Mặc, gặp Thanh Nhi truyền lại mệnh lệnh là Tô Hầu gia muốn thẩm vấn Tống Tuấn Kiệt, liền thuận thế xuôi dòng, sai người mang hai bộ y phục đưa đến Tống Tuấn Kiệt cho bọn họ mặc vào để không tới mức khó coi, Tống Tuấn Kiệt tất nhiên là một phen cảm kích.

Lão phu nhân cùng Mã Nguyệt Nga đã sớm chờ ở đại sảnh, chỉ đợi Tô Hầu gia thẩm vấn Tống Tuấn Kiệt.

Mã Nguyệt Nga khóc sướt mướt cả một buổi sáng, lão phu nhân nghe đến phiền lòng, bực mình nói: "Chính mình dạy ra nhi tử tốt như vậy, còn mặt mũi ở đó mà khóc!".

Mã Nguyệt Nga ủy khuất trong lòng, Tống Tuấn Kiệt là người nối dõi duy nhất Tống gia, lão phu nhân làm sao chưa từng nuông chiều qua nay nhi tử bị nuông chiều không nên thân, lại chỉ đổ lên đầu ả nên khóc càng thêm thương tâm, vừa khóc vừa trách phu quân chết sớm, ả là quả phụ một mình nuôi nhi tử đến lớn đã là chuyện không dễ, nay nhi tử trưởng thành không cần tới người làm nương này, ả cũng không cách nào quản giáo được.

Lão phu nhân cũng chỉ là bực quá nói không suy nghĩ, chứ không phải thật lòng trách Mã Nguyệt Nga, liền nói: "Biết ngươi trong lòng ủy khuất, là ta trách oan ngươi, ngươi cũng đừng khóc, để xem Hầu gia xử lý chuyện này như thế nào".

Mã Nguyệt Nga nghe vậy mới lau nước mắt, sau đó nói: "Tức phụ cảm thấy việc này thật kỳ quái, ta hỏi qua Tuấn Kiệt, hắn nói là bị người hãm hại, hắn vốn là theo Minh nhi đến tửu lâu uống rượu, không biết sao lại bị người bắt gian ở trên giường, trong đó khẳng định có người phá rối, nói không chừng người này chính là Tô Tử Mặc.....".

https://thuviensach.vn

Lão phu nhân cắt lời ả: "Thật cũng thế, giả cũng thế, sự thật đặt ở trước mắt, hắn đã làm ra việc này, người bên ngoài có thể nào làm hại hắn, chỉ mong mọi chuyện có thể dàn xếp ổn thỏa, hiện tại không được phán đoán lung tung".

Mã Nguyệt Nga đành phải nói: "Tức phụ đã biết".

Chỉ chốc lát sau, Tô Hầu gia cùng Tô Tử Mặc tiến vào, tránh không được một phen hỏi chuyện, Tô Tử Mặc lại thuật lại một lần nữa mấy lời nàng nói cùng Chung Minh, vừa dứt lời, Chung Minh cùng Tống Tuấn Kiệt tiến vào, phía sau còn có Trịnh Nguyên Hương cùng đi theo, bước đi lắc lư õng ẹo, không giống cô nương nhà đàng hoàng.

Tô Hầu gia đầu tiên là hừ một tiếng, sau đó nói với lão phu nhân: "Không biết lão phu nhân xử lý chuyện này thế nào?".

Hôm qua Tô Hầu gia phát uy, làm cho Tô Tử Mặc quỳ gối châm trà nhận sai, hiện tại đến phiên Tống Tuấn Kiệt không đúng, lão phu nhân sao có thể bao che khuyết điểm, quát lên: "Nghiệp chướng, còn không dập đầu nhận sai với nhạc phụ đại nhân".

Tống Tuấn Kiệt vội quỳ đến trước mặt Tô Hầu gia, dập đầu ba cái, nói: "Tiểu tế biết sai rồi".

Tô Hầu gia lạnh lùng nói: "Người ta nói thê không bằng thiếp, thiếp không bằng trộm, ngươi vốn là đại trượng phu thì có gì mà sai?".

Tống Tuấn Kiệt hiển nhiên nghe ra mình bị mỉa mai, trước lau mồ hôi lạnh trên trán, rồi nhìn thoáng qua Chung Minh, Chung Minh hướng hắn gật đầu, lúc này hắn mới dám nói ra mấy lời đã bàn trước đó với Chung Minh, "Nhạc phụ đại nhân hiểu lầm rồi, vị cô nương Trịnh Nguyên Hương này không phải là người ngoài, nàng, nàng kì thật cũng là thiếp mà tiểu tế đã thu nạp, chẳng qua chưa mang về ra mắt lão phu nhân, cho nên mới có hiểu lầm này".

https://thuviensach.vn

Người bên ngoài không biết rõ về Trịnh Nguyên Hương nhưng Tô Tử Mặc thì biết, người này là Chung Minh tốn bạc mời về từ thanh lâu để thế thân, sao biến hóa nhanh chóng thành tiểu thiếp của Tống Tuấn Kiệt? Lại nhìn bộ dáng Tống Tuấn Kiệt cùng Chung Minh mắt đi mày lại, liền đoán được chắc chắn đây là chủ ý của Chung Minh, nhưng không biết nàng làm sao có thể thuyết phục được Tống Tuấn Kiệt, mặc kệ chuyện bên trong thế nào, miễn đừng để lộ ra là tốt rồi.

Trịnh Nguyên Hương hợp thời tiến lên, cúi người chào nói: "Nguyên Hương xin ra mắt các vị".

"Hồ đồ!". Lão phu nhân trước hết khiển trách một câu, "Mới vừa nạp Minh nhi, sao giờ lại có thêm một tiểu thiếp?".

Tô Hầu gia không giận mà cười nói: "Tốt, cũng là thiếp thất cho nên thật ra là danh chính ngôn thuận, ngươi đơn giản cứ nói cho lão phu biết, trừ bỏ nữ nhi của ta, bên ngoài ngươi còn bao nhiêu tiểu thiếp nữa, một lần dẫn hết ra cho lão phu nhìn một cái, coi có so được với tam cung lục viện của hoàng thượng hay không!".

Tống Tuấn Kiệt sợ tới mức quỳ rạp trên mặt đất nói: "Không có, thật sự không còn nữa!".

Mã Nguyệt Nga bảo vệ nhi tử, nghe hắn nói như thế, vội đứng dậy cười hoà giải: "Nguyên lai chỉ là hiểu lầm, ta đã nói nhi tử sao có thể không biết chừng mực được, Trịnh cô nương phải không, bộ dáng đúng là xinh đẹp, sao không sớm mang về cho chúng ta nhìn xem, để cho Hầu gia hiểu lầm rồi dẫn người đi bắt gian thế này, truyền ra ngoài chẳng phải là khiến mọi người chê cười hay sao".

Nói mấy câu liền phủi sạch sẽ trách nhiệm của Tống Tuấn Kiệt, trái lại còn cho rằng Tô Hầu gia xen vào chuyện của người khác.

https://thuviensach.vn

Tống Tuấn Kiệt tìm được đường lui, liền nói: "Nguyên Hương xuất thân không tốt, chỉ sợ lão phu nhân và nương không chịu nhận, cho nên mới kéo dài đến nay".

Mã Nguyệt Nga nghĩ cái mà hắn gọi là xuất thân không tốt chỉ là gia cảnh bần hàn, nên cười nói: "Không có ai lại phân biệt phú quý bần tiện, Tô Hầu gia phú quý nhưng cũng không có ghét bỏ, chê nhà chúng ta, còn làm xui gia với chúng ta, chúng ta lại có thể nào xem nhẹ người khác".

Chung Minh ở bên cạnh, cười nói tiếp: "Biểu ca, ta đã nói ngươi cứ lo lắng chuyện không đâu, mợ nhất định sẽ không để ý xuất thân Trịnh di nương đâu mà, ngươi nên đưa bạc chuộc thân Trịnh di nương lại cho ta".

Lão phu nhân vốn đã bất mãn Tống Tuấn Kiệt gây chuyện rồi mới báo cáo, giờ lại nghe nói Trịnh Nguyên Hương xuất thân từ thanh lâu, suýt nữa giận đến ngất xỉu, run rẩy chỉ vào Tống Tuấn Kiệt mắng: "Ngươi thật sự là tên nghịch tử, bại hoại gia phong! Ta, ta....xử theo gia pháp! Hôm nay không đánh chết tên nghịch tử này thì ta thật có lỗi với liệt tổ liệt tông Tống gia".

Tô Tử Mặc nãy giờ vẫn không nói chuyện, đột nhiên lên tiếng: "Lão phu nhân không nên tức giận, là thiếp thất thì vẫn tốt hơn mấy nữ nhân không có danh phận bên ngoài, nói như thế cũng coi như không phải là bắt gian trên giường, phụ thân, nữ nhi thấy việc này coi như xong tại đây, chẳng qua nữ nhi cũng muốn xin phụ thân thu hồi lại lời nói trước đây, đợi đến khi nữ nhi nguyện ý mới cùng tướng công viên phòng, vì Tống gia khai chi tán diệp".

Tô Hầu gia cũng biết lão phu nhân chỉ làm bộ làm tịch xử lý nghịch tử mà thôi, việc đã đến nước này, không còn lời nào nữa đành phải nói: "Được, tuỳ ý con". Rồi mới nói với lão phu nhân, "Nếu không phải lão phu tận mắt nhìn thấy, thật khó tin lại có loại chuyện này, Tử Mặc là hòn ngọc quý trên tay lão phu, cũng đã gả đến Tống gia, không thể thay đổi, chỉ hy

https://thuviensach.vn

vọng lão phu nhân có thể đối xử tử tế với Tử Mặc, đừng làm cho nó chịu ủy khuất mới tốt". Lão phu nhân vội nói: "Hầu gia xin yên tâm, Tử Mặc chẳng những là chính thất của nhà ta, còn là chủ quản cả gia đình, trên dưới Tống phủ ai dám khó xử Tử Mặc, lão thân sẽ là người đầu tiên không tha cho hắn!".

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 59: Lời Thề

Gà bay chó sủa náo loạn cả tối, cuối cùng mới ổn định, lão phu nhân muốn giữ Tô Hầu gia lại trong phủ dùng cơm, bị Tô Hầu gia khéo léo khước từ, hiện tại ngài thấy Tống Tuấn Kiệt liền không có khẩu vị để nuốt trôi cơm, nghĩ tới nữ nhi bảo bối phải gả cho người như vậy, đành thở dài, nản lòng thoái chí rời đi.

Tô Tử Mặc ngồi thêu hoa gần cửa sổ, Chung Minh ngồi bên cạnh nàng, ăn chè táo tàu đường phèn mà Thanh Nhi nấu cho Tô Tử Mặc, đắc ý dào dạt hỏi Tô Tử Mặc: "Ngươi còn không tin ta, thế nào, lúc này phục rồi chứ?".

Tô Tử Mặc ngẩng đầu cười nói: "Phải, cảm ơn muội cứu ta ra khỏi hang hổ lại vào hang sói".

Chung Minh biết nàng nói đến chuyện tối hôm qua, không chút xấu hổ, còn nói như chuyện hiển nhiên: "Dù gì ta cũng cứu ngươi, tóm lại là chuyện tốt đẹp a".

Tô Tử Mặc đáp: "Nói như vậy, muội nên cảm tạ người đến với biểu ca muội mới phải".

Chung Minh cười, "Ngươi nói Trịnh di nương? Cho dù không có ta, biểu ca cũng sẽ nạp nàng làm thiếp, không chỉ Trịnh di nương, còn có hai di nương nữa cũng mau gia nhập Tống phủ thôi".

Tô Tử Mặc kinh ngạc nhìn nàng, "Sao muội biết?".

https://thuviensach.vn

Chung Minh biết lỡ lời, cười ha ha, nói: "Ta cũng chỉ đoán, người hoa tâm như biểu ca thì một tiểu thiếp làm sao đủ". Chung Minh không đem chuyện này nói rõ cùng Tô Tử Mặc.

Gả cho phu quân như vậy, Tô Tử Mặc chỉ có thể thở dài một tiếng, nhìn thoáng qua Chung Minh, may mà còn có Chung Minh bên nàng, chẳng qua hôn ước này đã được định ra từ thuở nhỏ, phụ thân lại là người bảo thủ, nàng bất đắc dĩ mới lâm vào tình thế này, Chung Minh thì đã biết rõ là hố lửa mà còn nhảy vào, tựa hồ còn lấy chuyện đùa bỡn Tống Tuấn Kiệt làm niềm vui, việc này liên quan đến chung thân đại sự, Chung Minh có thể nào lại lấy ra làm trò đùa, hay chẳng lẽ thật sự vì nàng mà đến?! Tô Tử Mặc buông kim thêu, nghiêm mặt nói: "Minh nhi, ta hỏi lại muội một câu, muội không ưa biểu ca muội lại vẫn gả cho hắn, rốt cuộc là vì hắn hay là vì...". Dừng một chút, lại nói, "Vì ta?".

Chung Minh thấy nàng nói rất nghiêm túc nên thu hồi tâm tư vui đùa, nói: "Ngươi muốn nghe lời thật lòng?".

"Tất nhiên".

Chung Minh nói: "Vì chính bản thân ta".

Tô Tử Mặc thật không nghĩ tới nàng sẽ nói như thế, "Lời này là có ý gì?".

"Thứ nhất ta muốn báo thù, thứ hai là muốn ôm mỹ nhân về, nói đến nói đi có phải là ta vì chính mình hay không?". Chung Minh giải thích rõ ràng.

Tô Tử Mặc nghe nàng vẫn nhắc tới chuyện báo thù, mà không biết thù này từ đâu mà đến, có hỏi vài lần, Chung Minh đều tránh không trả lời, tạm thời không nói đến nàng muốn báo thù cái gì, nhưng nào có đạo lý vì báo thù mà lại gả cho kẻ thù, về phần ôm mỹ nhân về, không cần nói cũng biết "Mỹ nhân" này chính là mình, Chung Minh tự tin như vậy, không lẽ biết chắc là mình có thể tiếp nhận nàng? Cho dù trong lòng mình tiếp nhận rồi

https://thuviensach.vn

thì các nàng có thể làm được cái gì, các nàng một thê một thiếp còn có thể yêu đương vụng trộm hay sao? Nghĩ đến yêu đương vụng trộm, tim Tô Tử Mặc không hiểu sao chợt đập mạnh, mặt cũng vì thế đỏ lên.

Chung Minh thấy mặt nàng đột nhiên có vẻ ngượng ngùng, trêu ghẹo nói: "Nghĩ cái gì mà nghĩ đến đỏ mặt".

Tô Tử Mặc không để ý nàng, một lần nữa cầm lấy kim thêu.

Chung Minh không cho nàng trốn tránh đề tài, càng nói trắng trợn, "Ta đến đây có hai mục đích, đầu tiên là làm cho biểu ca ta không thể có kết cục tốt đẹp, mục đích còn lại chính là mang ngươi đi".

Tô Tử Mặc nói: "Sao muội biết chắc ta sẽ đi theo muội?".

Chung Minh hỏi ngược lại: "Ngươi không đi, chẳng lẽ lại muốn theo biểu ca ta bạc đầu giai lão?".

Tô Tử Mặc cũng không bị nàng nói khích, chỉ trả lời: "Phụ thân ta đã nói, muốn ta an phận thủ thường, làm tốt vai trò tức phụ Tống gia".

"Lão già kia thúi lắm!".

Tô Tử Mặc nhíu mày, "Nữ hài tử sao lại không nhã nhặn như thế, hơn nữa dù gì đó cũng là phụ thân ta".

Chung Minh cũng là nóng nảy, mới nhất thời nói mà không suy nghĩ, nói: "Lão là phụ thân ngươi, sao không suy nghĩ cho ngươi, chỉ mắng biểu ca hai câu coi như là ra mặt cho ngươi rồi? Để mặc ngươi ở trong này, mặc kệ ngươi chết sống thế nào, đó là ngươi thôi, chứ đổi là ta, phụ thân ta mà đối xử ta như vậy, có thế nào ta cũng phải liều mạng cùng phụ thân".

Tô Tử Mặc chứng kiến qua phụ mẫu Chung Minh rất sủng ái Chung Minh, cũng vì thế, Chung Minh mới dưỡng thành tính tình không biết sợ ai

https://thuviensach.vn

này, có khi nàng thật đúng là hâm mộ Chung Minh, một chút cũng không câu nệ thế tục, so với nàng thì Chung Minh sống thật tiêu sái tự tại.

"Ngươi yên tâm, phụ thân ngươi mặc kệ ngươi, còn có ta, ta sẽ không để cho ngươi chịu nửa điểm thiệt thòi". Chung Minh buông lời thề son sắt.

Tô Tử Mặc biết nàng nói được thì làm được, trong lòng lại cảm động một trận, cười nói: "Vô công không nhận lộc, muội đối với ta tốt như thế, muốn ta phải báo đáp muội thế nào đây?".

Chung Minh nói: "Ta vì ngươi cam tâm tình nguyện, cũng không phải cần hồi báo, nếu ngươi thật sự cảm kích ta, vậy từ giờ chỉ cần thích ta, dù sao nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, coi như tìm chuyện để làm đi".

Tô Tử Mặc: "....". Vế trước Chung Minh nói nghe rất tốt, mà vế sau là đang nói cái gì đây, đảnh cười nói, "Vậy thì cũng có thể thử xem".

Chung Minh mừng rỡ đến hai mắt tỏa sáng, "Lời này là thật sao?".

Tô Tử Mặc thấy bộ dáng nàng nghe gió ra mưa, vội nói: "Ta chỉ nói thử một lần, nhưng không cho phép muội làm càn".

Chung Minh đoạt lấy kim thêu trong tay nàng vứt qua một bên, cánh tay đặt lên vai nàng, vuốt ve sau ót nàng, rồi nói: "Như thế nào mới tính là làm càn, như vậy có tính không?". Sau đó không hề báo trước liền hôn lên môi nàng một cái.

Chung Minh thật đúng là giống hệt yêu tinh, nói động dục liền động dục, trời lại cho bộ dáng xinh đẹp quyến rũ người, chỉ cần hai ba lần như thế thì ngay cả Tô Tử Mặc đều có chút chống đỡ không được, mặt nàng ửng đỏ, vội cự tuyệt: "Ban ngày ban mặt lại đang ở Tống phủ, cẩn thận không thôi người ta nhìn thấy".

https://thuviensach.vn

Chung Minh hoàn toàn thất vọng: "Nhìn thấy thì cứ nhìn, làm khó dễ được ta chắc?".

Tô Tử Mặc nói: "Muội và ta dù sao cũng là một người thê, một người thiếp, làm như thế còn thể thống gì?".

Chung Minh mất hứng nói: "Ngươi với phụ thân ngươi đúng là cổ hủ như nhau, ta và ngươi thân thiết thì có liên quan gì đến người bên ngoài, hơn nữa, là biểu ca có lỗi trước với chúng ta, chuyện này chẳng qua gọi là ăn miếng trả miếng, có biết chưa?".

Tô Tử Mặc nhẹ nhàng lắc đầu, "Cái ta kỳ vọng chính là lưỡng tình tương duyệt ngươi nông ta nông*". Nàng cũng không biết phải miêu tả thế nào cho Chung Minh hiểu loại tình cảm mà nàng mong đợi.

<* ngươi nông ta nông ~ một đường hai người đi đâu làm gì cũng có nhau>

Quả nhiên Chung Minh bị nàng nói mơ hồ, thích liền thích, cái gì mà ngươi lộng ta lộng*, nên nói: "Ngươi đừng đem mấy câu trong sách ra nói với ta, ta nghe không hiểu, ý của ngươi là không muốn chúng ta lén lút, không thể hiện ra trước mặt người khác được, phải không?".

<* Chung Minh lại nghe phát âm gần giống mà hiểu sai, lộng ~ thưởng ngoạn, trêu đùa, cũng có nghĩa là lấy, hay làm nấu gì đó>

Tô Tử Mặc đành phải bất đắc dĩ nói: "Coi như không sai biệt lắm".

Chung Minh biết mình nói không hợp ý nàng, chỉ sợ Tô Tử Mặc sẽ chê cười nàng ít đọc sách, không cùng nhau trò chuyện được, âm thầm quyết tâm, nhất định không thể để cho Tô Tử Mặc xem thường, cho dù không thể giống như nàng thi khảo nữ Trạng Nguyên gì đó, ít nhất cũng phải nghe hiểu được cái gì gọi là "Ngươi lộng ta lộng".

https://thuviensach.vn

Chung Minh nói: "Khi ở nhà, ta đã bái ngươi làm thầy, kể từ hôm nay, ngươi sẽ dạy ta học".

Tô Tử Mặc vui vẻ nói: "Muội có ý muốn học, ta tự nhiên dạy cho muội, chỉ sợ muội bỏ dở nửa chừng".

"Đừng coi khinh người, ta muốn sau ba ngày ngươi sẽ nhìn ta bằng cặp mắt khác xưa!".

Tô Tử Mặc cười: "Ba ngày làm sao học tốt được, ba năm đi, có lẽ lúc đó mới có chút thành tựu".

"Ba năm?". Chung Minh cắn lưỡi, bất quá nghĩ đến chuyện ngày ngày ở bên Tô Tử Mặc, đừng nói ba năm, ba mươi năm cũng nguyện ý, dán lên đôi môi như cánh hoa của Tô Tử Mặc, khẽ thầm thì, "Ta muốn đi theo ngươi cả đời".

Tô Tử Mặc rung động một trận, đây là lời thề động lòng người nhất mà nàng được nghe.

Hai người đối diện nhau, đang lúc ẩn ý đưa tình, thình lình nghe tiếng Thanh Nhi ngoài cửa sổ, "Cô gia người không thể đi vào!".

Chợt nghe Tống Tuấn Kiệt nói: "Làm sao không thể vào, không phải là tiểu thư nhà ngươi đang vụng trộm với ai đó chứ?".

"Cô gia, liên quan đến danh tiết tiểu thư, người không thể nói bừa".

"Nếu không làm chuyện gì đuối lý, cũng đừng chặn đường ta, còn tiếp tục không biết điều, cẩn thận ta đuổi ngươi đi".

Tiếp theo thấy Thanh Nhi khóc sướt mướt tiến vào, nắm lấy y phục Tô Tử Mặc, kêu: "Tiểu thư cứu mạng".

https://thuviensach.vn

Chung Minh cười hì hì đón lời: "Ôi, biểu ca không nên tức giận như vậy, vừa tới đã kêu đánh kêu giết".

Tống Tuấn Kiệt hừ một tiếng, nói: "Ta đến tìm tiện nhân tính sổ!".

Dám mắng Tô Tử Mặc là tiện nhân, Chung Minh nổi giận, nói: "Biểu ca nói chuyện cần phải khách khí chút, nhà chúng ta hiện tại là do Mặc tỷ tỷ coi quản, cẩn thận nàng cắt tiền ngân chi tiêu của ngươi".

Tống Tuấn Kiệt sửng sốt, thật đúng là sợ Tô Tử Mặc sẽ làm vậy, lại không muốn thừa nhận là mình sợ, kiên trì nói: "Nàng mà dám, ta sẽ phản kháng lại, tin hay không hiện tại ta liền viết hưu thư từ nàng!".

Chung Minh cười lạnh nói: "Biểu ca nếu nói được thì nên làm được, ta mới bội phục ngươi".

Tống Tuấn Kiệt chẳng qua nhất thời giận quá mới nói vậy, chứ hắn nào thật sự dám ly hôn Tô Tử Mặc, chưa nói tới tiền đồ bị mất hết, dù gì hắn cũng luyến tiếc lão bà như hoa như ngọc này, chẳng qua hắn nghẹn một bụng tức giận, không phát tiết ra thì thật sự uất ức, hắn vốn nhận định là do Tô Tử Mặc bày kế hại hắn.

"Họ Tô, ta hỏi ngươi, chuyện ngày hôm qua có phải là ngươi làm ra hay không?".

Tô Tử Mặc không chút thay đổi sắc mặt, thản nhiên nói: "Bắt trộm thì có tang vật, bắt gian thì bắt được cả đôi, tướng công sao lại nói ra lời này?".

Tống Tuấn Kiệt nói: "Không phải ngươi thì còn có thể là ai, như thế nào lại có chuyện trùng hợp như vậy, ta căn bản là không biết nữ nhân kia, sao nàng ấy lại nằm trên giường ta, còn bị phụ thân ngươi bắt gian tại trận, làm cho ta có miệng cũng không giải thích được".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc cười lạnh nói: "Không phải ngươi luôn miệng nói ngươi bên ngoài nạp tiểu thiếp à, sao đổ lên đầu ta được, có chính thất nào lại đưa nữ nhân khác lên giường tướng công chứ?".

Tống Tuấn Kiệt không phản đối, cái gọi là tiểu thiếp chẳng qua là Chung Minh giúp hắn ra kế sách đối phó với địch để tránh thoát sự trách phạt của Tô Hầu gia, hắn chỉ có thể nhìn qua Chung Minh, muốn để Chung Minh giúp hắn nói chuyện.

Chung Minh cười hoà giải nói: "Biểu ca, chuyện này đã qua rồi sao lại còn truy cứu, ngươi có phúc trong hoạ, cưới được một người xinh như hoa, cần gì phải làm cho nhà cửa không yên ổn nữa".

Tống Tuấn Kiệt tức giận: "Ta là nuốt không trôi chuyện oan ức này".

Chung Minh nói: "Lợi ích gì ngươi cũng chiếm được rồi, cho dù là bị oan uổng, cũng đáng, huống chi chuyện này không có chứng cứ, không nên lung tung chỉ trích, nếu để lão phu nhân biết, cẩn thận ngươi lại bị bắt giam vào phòng chứa củi".

Lúc này Tống Tuấn Kiệt hoàn toàn không phản đối, hiện tại lão phu nhân đều hướng về phía người ngoài, làm sao còn để ý đến cháu đích tôn là hắn.

Chung Minh lại nói: "Trịnh di nương vừa mới vào phủ, hết thảy chưa hiểu biết rõ nơi này, biểu ca còn không mau đi bồi nàng".

Tống Tuấn Kiệt còn chưa thôi, buông lời hung hãn nói, "Tô Tử Mặc, nếu còn có lần tới, coi ta làm thế nào thu thập ngươi!".

Chợt nghe Tô Tử Mặc lạnh lùng nói: "Ta nói rồi không được ta cho phép thì ngươi không thể bước vào cửa phòng ta nửa bước, truyền lời ta, nói cho phòng thu chi biết tháng này không được đưa thiếu gia dù chỉ một lượng bạc".

https://thuviensach.vn

Lại còn dám không cho hắn bạc, Tống Tuấn Kiệt làm sao chịu được, nổi nóng quát: "Tô Tử Mặc, ngươi dám!".

Tô Tử Mặc không nhanh không chậm nói: "Hai tháng".

Tống Tuấn Kiệt giận điên lên, chó nóng nảy còn nhảy tường, hét lên: "Ngươi hù dọa ai, ta có quan hướng*, ai cần bạc của ngươi".

<*tiền lương của quan lại>

Tô Tử Mặc vẫn bình thản như cũ, "Bốn tháng".

Tống Tuấn Kiệt hoàn toàn trợn mắt. Chung Minh thì ở một bên vui sướng khi người gặp họa, thầm nghĩ "Đáng đời ngươi!".

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 60: Ly Gián

"Chờ coi lão tử, lão tử sớm muộn gì cũng từ ngươi!". Tống Tuấn Kiệt hùng hổ đi vào phòng Trịnh di nương.

Trịnh di nương đi tới giúp hắn cởi bỏ áo khoác, lại châm cho hắn chén trà, mềm giọng nói: "Gia là đang tức giận với ai đây?".

Tống Tuấn Kiệt vừa quát to một trận, thở phì phì nói: "Còn ai nữa, ỷ có lão phu nhân là chỗ dựa, dám cắt tiền tháng của ta, ả đúng là vô pháp vô thiên!".

Trịnh di nương giúp hắn xoa bả vai, tiếp tục nhỏ nhẹ nói: "Gia trước hết xin bớt giận, có chuyện gì từ từ nói, chọc tức thân thể không đáng giá, có lẽ là đại nãi nãi cũng chỉ nhất thời tức giận mà thôi".

Tống Tuấn Kiệt khẩu khí không tốt nói: "Ngay cả nàng cũng nói giúp ả?".

Trịnh di nương nói: "Thiếp là người của gia, tất nhiên là hướng về ngài, chẳng qua hảo hán không suy tính thiệt thòi trước mắt, phải trái gì đại nãi nãi đều là dâu Tống gia, ngài mới là người đứng đầu, hiện tại lão phu nhân hướng về nàng, còn không phải e ngại mặt mũi Hầu gia hay sao, chờ chuyện này trôi qua, lão phu nhân khẳng định vẫn là đứng về phía ngài".

"Lời này nói phải, ta thích nghe". Vừa rồi một bụng lửa giận, nghe Nguyên Hương nói như vậy, cơn tức nhất thời giảm không ít, từ sau khi Tô Tử Mặc vào nhà, Tống Tuấn Kiệt vẫn luôn thấy quá uất ức, tưởng sau khi Chung Minh đến đây sẽ tốt đẹp hơn, không nghĩ rằng hai nàng đều có cùng

https://thuviensach.vn

ý tưởng đen tối, hiện tại cuối cùng cũng có người thuận theo ý hắn, mặc dù bộ dáng không xinh như hai nàng kia, nhưng biết vâng lời hắn, quan trọng hơn là, chẳng những không né tránh hắn, mà công phu trên giường tựa hồ còn rất cao tay, đem hắn hầu hạ đến dục tiên dục tử*, chuyện này đương nhiên là do trước kia nàng từng hầu hạ qua người khác, nhưng vậy thì có sao, coi như lão tử phiêu cô nương* không cần tốn bạc! Tống Tuấn Kiệt càng nghĩ càng vừa lòng, tuy còn ban ngày ban mặt nhưng hắn liền đóng cửa lại để làm "chuyện tốt", xong chuyện rồi, Tống Tuấn Kiệt ôm Trịnh di nương, kêu nàng giúp hắn ra chủ ý, làm thế nào để lật lại thế chủ động.

<* dục tiên dục tử~dục vọng cực khoái

Phiêu cô nương ~ chơi gái>

Trịnh di nương nói: "Việc đầu tiên không thể thiếu chính là biết nhẫn nhịn, đại nãi nãi không phải coi quản tiền ngân sao, ngài cho là chuyện đó dễ làm sao, cả một nhà trên dưới lớn như vậy, chỉ cần nửa điểm sơ suất cũng đủ để nàng lãnh hết, đến lúc đó ngài lại đi theo gót lão phu nhân nói nói, thế nào lão phu nhân cũng giao lại trọng trách coi quản cho ngài".

Tống Tuấn Kiệt khen: "Hương nhi nói có lý, ả có ngang ngược thế nào cũng chỉ là người làm dâu, có thể có bản lĩnh gì chứ". Tống Tuấn Kiệt đã quên mất Tô Tử Mặc là tài nữ nổi danh kinh thành, lanh lợi, thủ đoạn cao.

Trịnh di nương đột nhiên nói: "Thiếp thấy biểu tiểu thư thật ra là người tâm địa tốt, không biết vì sao lại theo phe đại nãi nãi, theo lý hai người nên đối nghịch như nước với lửa mới phải".

Tống Tuấn Kiệt căm giận bất bình nói: "Chuyện đó cũng làm ta đủ buồn bực, hai người cả ngày dính chung một khối, tiểu thiếp ta nạp vào mà cứ như là nạp làm thiếp cho Tô Tử Mặc".

Trịnh di nương che miệng cười nói: "Xem ngài nói cái gì kìa, không sợ người ta nghe xong rồi chê cười a, cùng ở dưới một mái hiên, có lẽ là hợp ý

https://thuviensach.vn

trở thành tỷ muội tình thâm đi".

Tống Tuấn Kiệt hừ nói: "Ta mặc kệ các nàng có phải tỷ muội tình thâm hay không, vì ta ghen tuông tranh giành mới giống là phụ nhân, còn hai người họ cả ngày cùng một chỗ thầm thì nói nhỏ, ta đoán cũng toàn là nói mấy chuyện xấu, xác định không tránh đi đâu được".

"Nói như thế, ngài nên tranh thủ cảm tình kéo biểu tiểu thư lại đây, chẳng phải là có thêm trợ thủ, thiếu bớt kẻ thù sao?".

Tống Tuấn Kiệt vỗ đùi nói: "Đúng vậy, sao ta không nghĩ tới điều này". Tiếp theo lại phát sầu, "Bất quá việc này khó lắm, ta thấy quan hệ hai nàng ấy rất tốt".

"Việc này cũng không thể quá cứng rắn, giống như Đàn Ngọc viện của chúng ta...". Trịnh di nương tự biết nói một hồi lại lộ hết, vội ngậm miệng không nói tiếp nữa.

Tống Tuấn Kiệt cười nói: "Ta mặc dù chưa đến Đàn Ngọc viện, nhưng có đi qua Lệ Xuân uyển, Hương Mãn lâu, ta biết khá nhiều những chuyện ở đó, nàng cứ việc nói".

"Tạ ngài không coi khinh xuất thân của Hương nhi". Trịnh di nương nói tiếp, "Ở chỗ thiếp trước kia, các cô nương phân ba bảy loại, nếu không hợp lại thành nhóm, chỉ sợ sẽ bị khi dễ đến chết, đâu có ai mà không có vài tỷ muội tốt, mà số người bị khiêu khích xúi giục làm cho trở mặt nhau thì càng nhiều hơn, tóm lại muốn làm cho các nàng nảy sinh hiềm khích, không thể dùng cách thức lộ ra công khai, chỉ có thể vụng trộm ra sức ly gián từ bên trong".

Tống Tuấn Kiệt vui vẻ nói: "Nói như vậy nàng có biện pháp?". Sau đó nói, "Hương nhi, ta cam đoan với nàng, chỉ cần giúp ta chế trụ được mụ la sát kia, ta cho nàng coi quản cái nhà này!"

https://thuviensach.vn

Trịnh di nương cuống quít nói: "Ngài trăm ngàn đừng nói như vậy, nghe có vẻ là thiếp có tư tâm, Hương nhi là thân phận gì thì tự mình hiểu rõ, Hương nhi chỉ cần ngài không coi khinh là đã cảm thấy mỹ mãn".

Tống Tuấn Kiệt lại ôm lại hôn nói: "Không coi khinh, không coi khinh, kể từ hôm nay, nàng liền làm quân sư của ta, đối phó hai người bọn họ, không đúng, kéo biểu muội về phe ta, cùng nhau đối phó ả đàn bà họ Tô kia, làm cho nàng biết ta lợi hại thế nào". Nói xong lại muốn thân mật tiếp.

Trịnh di nương ngăn hắn, nói: "Thiếp vừa mới vào Tống gia, còn chưa có đến thỉnh an đại nãi nãi, buổi tối thiếp lại tiếp tục hầu hạ ngài".

Tống Tuấn Kiệt nói: "Vậy nàng cứ đi đi". Còn hắn thì nằm xuống ngủ say sưa, hôm qua náo loạn một đêm, làm hắn cũng mệt muốn chết rồi.

Tô Tử Mặc cùng Chung Minh đang nhẹ nhàng trò chuyện, Thanh Nhi tiến vào nói nhị di nãi nãi cầu kiến.

Chung Minh ngạc nhiên hỏi: "Người nào là nhị di nãi nãi?".

Thanh Nhi nói: "Chính là nhị di nãi nãi vừa mới vào nhà a".

"Ô? Vậy đại di nãi nãi là ai?". Chung Minh thuận miệng hỏi.

Thanh Nhi cười nói: "Đại di nãi nãi đương nhiên là biểu tiểu thư chứ ai".

Chung Minh ngược lại quên mất chính mình, trước hừ một tiếng, sau đó nói: "Cái gì di nãi nãi thật khó nghe, về sau chỉ cho phép gọi ta là cô nãi nãi, bảo nàng ấy vào đi".

Tô Tử Mặc cười lắc đầu, cũng chỉ có Chung Minh mới so đo chuyện như vậy.

Trịnh di nương không dự đoán được Chung Minh ở đây, bất ngờ một chút, sau đó vội thỉnh an, "Thiếp xin ra mắt phu nhân, biểu tiểu thư".

https://thuviensach.vn

Chung Minh cười nói: "Vẫn là nàng ấy biết xưng hô, ta còn nghĩ nàng ấy muốn gọi ngươi là đại nãi nãi, và gọi ta là đại di nãi nãi nữa chứ".

Tô Tử Mặc chỉ vào ghế, nói: "Di nương mời ngồi, Thanh Nhi lo pha trà".

Trịnh di nương vội nói: "Không dám nhận, phu nhân có thể gọi tên của ta, ta đứng là được".

Chung Minh thật ra rất vừa lòng bộ dạng biết lớn nhỏ của Trịnh di nương, kiếp trước, Trịnh di nương cũng là bộ dáng không tranh đoạt với đời, liền nói: "Cho ngươi ngồi ngươi cứ ngồi đi, ngươi tìm chúng ta có chuyện gì?".

Trịnh di nương chỉ nhẹ nhích mông ngồi đúng mép ghế, bộ dạng thật câu nệ, nói: "Kỳ thật cũng không có chuyện gì, chỉ là lúc đầu ở đại sảnh không có thăm hỏi được, sợ phá huỷ quy củ, nên đến riêng thỉnh an phu nhân, còn thỉnh phu nhân tha thứ".

Tô Tử Mặc thản nhiên nói: "Di nương nói quá lời, mọi người đều là tỷ muội, không cần mấy quy củ này".

Chung Minh cười nói: "Vậy sao ngươi không đến thỉnh an ta, ta vào đây trước ngươi, so ra cũng lớn hơn ngươi".

Trịnh di nương nói: "Biểu tiểu thư là ân nhân cứu mạng của Nguyên Hương, Nguyên Hương vĩnh viễn nhớ kỹ trong lòng".

Chung Minh khoát tay nói: "Việc rất nhỏ, không cần nhắc đến, với cả ta còn muốn cảm tạ ngươi". Nàng bất quá bỏ ra chút bạc, Trịnh di nương lại giúp các nàng giải quyết vấn đề khó khăn nhất trước mắt.

Trịnh di nương kinh ngạc hỏi: "Biểu tiểu thư sao lại nói vậy?".

https://thuviensach.vn

Chung Minh tất nhiên không thể nào nói rõ ràng cho nàng biết, chỉ nói: "Thỉnh an cũng thỉnh rồi, không có việc gì thì lui ra đi".

Trịnh di nương đứng dậy kính cẩn, đáp: "Vâng". Tiếp theo lại nói, "Thiếp có một chuyện xin phu nhân chỉ thị".

Tô Tử Mặc nói: "Ngươi cứ việc nói".

"Gia nói đêm nay ở lại chỗ thiếp, thiếp không dám làm chủ, đặc biệt đến xin chỉ thị của phu nhân".

Không ngờ Chung Minh nghe được liền cười ha ha, nói: "Ngươi cứ việc giữ, mỗi ngày đều giữ lại hắn mới tốt".

Tô Tử Mặc liếc nhìn Trịnh di nương một cái, sau đó nói: "Ta đã biết, tướng công ở chỗ ngươi, ngươi cứ hầu hạ cho tốt đi".

Trịnh di nương lại đáp ứng một tiếng, lúc này mới rời đi.

Chung Minh nhìn ra cửa nói: "Ta đã biết nàng ấy là người thức thời, có nàng ấy ở đây, biểu ca sẽ không đến phiền chúng ta".

"Muội mà cũng biết?". Tô Tử Mặc lắc đầu, lại cầm lên kim thêu bắt đầu việc thêu thùa của mình.

Chung Minh nhìn ra lời Tô Tử Mặc không thích hợp, liền truy vấn: "Như thế nào? ta nói không đúng sao? Trịnh di nương biết quy củ, biết lớn nhỏ, còn không kêu là thức thời a?".

Tô Tử Mặc vốn không nghĩ để ý tới nàng, bị nàng hỏi đến phiền, đành phải nói: "Được, muội đã muốn nghe ta liền nói cho muội nghe". Buông kim chỉ trong tay, hỏi, "Ta hỏi muội, mới vừa rồi Trịnh di nương ăn mặc như thế nào?".

https://thuviensach.vn

Chung Minh nghĩ nghĩ nói: "Trên người áo sam được buộc chặt, rất sạch sẽ nghiêm chỉnh, không có gì không ổn".

"Trên đầu thì sao?".

Chung Minh thật ra không chú ý đầu tóc Nguyên Hương, lắc lắc đầu.

Tô Tử Mặc nói: "Mặc dù nàng ấy ăn mặc không phải là tơ lụa thượng hạng gì, nhưng cũng sạch sẽ, thuyết minh nàng là người chú trọng dáng vẻ, vậy vì sao tóc tai lại rối loạn?".

Chung Minh được Tô Tử Mặc nhắc mới tỉnh trí, nghĩ lại, khó trách nàng cảm thấy trên người Trịnh di nương có chút kỳ quái, lại không biết là quái lạ chỗ nào, nguyên lai khuyết điểm là ở đầu tóc, búi tóc cũng không trơn mượt, hỏi: "Vậy thì sao?".

Tô Tử Mặc hơi cáu, dùng ngón tay đẩy đẩy trán nàng một chút, "Minh nhi, muội là thật sự không hiểu, hay là giả ngu với ta, nàng là muốn nói cho chúng ta biết, biểu ca muội đang ở trong phòng nàng, bọn họ còn vừa mới.....".

Chung Minh lúc này mới nghe hiểu, bừng tỉnh nói: "Hoá ra nàng ta không phải đến thỉnh an, mà thật ra là đến thị uy, còn nói cái gì mà buổi tối biểu ca ở lại phòng nàng, chẳng phải làm chuyện dư thừa sao".

"Không phải là thị uy, nàng còn không có can đảm này đâu, cũng không ngốc như vậy, nàng là muốn nói cho ta biết, nàng thân bất do kỷ, nếu ta không đáp ứng, đêm nay nàng cũng sẽ không đáp ứng cho biểu ca muội lưu lại trong phòng".

"Vậy ý nàng ta là gì?". Chung Minh lại không hiểu .

"Nàng là tới quy phục". Tô Tử Mặc thấy Chung Minh vẫn mang vẻ mặt mơ hồ, nói tiếp, "Nàng không che giấu chuyện gì với ta, chính là hy vọng ta

https://thuviensach.vn

cũng có thể coi nàng là người một nhà".

Chung Minh khinh thường nói: "Đúng là mơ đi!".

Tô Tử Mặc cười: "Muội không cần quan tâm nàng ấy nghĩ hay muốn cái gì, ta chỉ khuyên muội nên đề phòng nàng ấy một ít". Chung Minh muốn nói đâu có chuyện gì liên quan tới ta, đột nhiên suy nghĩ, chẳng lẽ mình lại nhìn sai điểm mấu chốt nữa rồi?!

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 61: Gia Yến

Lão phu nhân phái người đến truyền gọi dùng cơm, cả nhà lớn nhỏ ngồi chung một chỗ, lão phu nhân nhìn một vòng, thở dài, rốt cuộc cái gì cũng không nói, những người khác lại càng không dám lên tiếng, chỉ còn thanh âm mấy đôi đũa va chạm vào chén bát.

Mã Nguyệt Nga vốn là người không nhịn nói được, ả vẫn luôn tức khí Tô Tử Mặc, hiện tại tốt rồi, Tống Tuấn Kiệt không nạp thiếp thì thôi, mà nạp một cái liền hai người, giúp ả có cơ hội trút giận, sao kiềm chế được việc muốn thể hiện uy phong trước mặt Tô Tử Mặc, gắp miếng sườn, dừng giữa không trung vòng vo phương hướng một hồi rồi bỏ vào trong chén Trịnh di nương, còn mang vẻ mặt ôn hoà hỏi: "Đồ ăn ngon miệng chứ?".

Trịnh di nương thụ sủng nhược kinh nói: "Tạ...tạ ơn phu nhân".

Mã Nguyệt Nga cười nói: "Cái gì phu nhân, đừng gọi khách khí như vậy, ngươi là lão bà của Tuấn Kiệt, liền kêu ta là bà bà, theo Tuấn Kiệt gọi là nương cũng được".

Lời này hiển nhiên là nói cho Tô Tử Mặc nghe, Trịnh di nương chẳng qua chỉ là một tiểu thiếp, đặt ở nhà người ta có khi còn không cho ngồi vào cùng bàn, này cũng là do được hưởng lợi từ Chung Minh, Chung Minh tuy cũng là thiếp, nhưng còn là biểu tiểu thư, không thể không cho Chung Minh ngồi cùng, Mã Nguyệt Nga cùng Trịnh di nương trước mặt mọi người gắp qua gắp lại cho nhau, không coi chính thê là Tô Tử Mặc vào đâu cả.

Tô Tử Mặc lại coi như không nghe không thấy, mặt không đổi sắc chậm rãi nhai nuốt, một bộ tác phong tiểu thư khuê các, nhưng ngược lại lão phu

https://thuviensach.vn

nhân cảm thấy khó xem, cố ý ho khan một tiếng.

Chung Minh vốn thích xem náo nhiệt không ngại làm lớn chuyện, ra vẻ thân thiết hỏi: "Ngoại tổ mẫu người không thoải mái sao?".

Lão phu nhân nghe nàng hỏi như vậy, chỉ có thể đáp theo: "Ừ, có chút không thoải mái".

Chung Minh truy vấn: "Không thoải mái chỗ nào?".

Lão phu nhân tức giận nói: "Trong lòng không thoải mái".

Chung Minh cười nói: "Người không phải là đang tức giận đó chứ?".

Lão phu nhân hừ nói: "Ánh mắt con thật nhanh nhạy, ta đúng là bị bực tức".

Chung Minh ra vẻ kinh ngạc nói: "Đang ăn cơm ngon lành, mợ mới vừa cùng Trịnh di nương nói chuyện, người liền nổi giận, người là bị mợ làm cho giận, hay là do Trịnh di nương?".

Chung Minh đúng là chuyên sát muối vào miệng vết thương người ta, Tống gia mặc dù không phải nhà Vương Hầu, nhưng cũng là mấy đời quan chức lớn, Tống Tuấn Kiệt lại nạp một yên hoa nữ tử làm thiếp, thể diện đều bị hắn làm cho mất hết, nếu lão gia tử còn sống, xác định chắc chắn sẽ đánh gãy chân hắn, dù là phụ thân Tống Tuấn Kiệt còn sống, cũng sẽ can thiệp không tha cho hắn, mệt Mã Nguyệt Nga lại xem hắn như bảo bối nhặt được, lão phu nhân nhìn có thể nào không tức giận, đơn giản đập chiếc đũa lên bàn, "Không ăn, đều bị các ngươi làm cho tức no rồi!".

Tống Tuấn Kiệt thấy thế nói: "Biểu muội, muội cứ nhiều lời, coi muội làm lão phu nhân giận rồi kìa". Nói xong nháy mắt một cái với Chung Minh, ý bảo nàng đừng lắm miệng gây chuyện.

https://thuviensach.vn

Chung Minh tự nhiên hiểu được ý tứ của hắn, lại làm như không phát hiện, vẻ mặt vô tội nói: "Sao trách lên đầu ta, là lão phu nhân giận mợ bất công đó chứ, chỉ gắp thức ăn cho Trịnh di nương, ta thì không nói tới, nhưng Mặc tỷ tỷ là chính thất, là thiếu nãi nãi của Tống gia, vậy mà có thấy qua mợ đối với nàng như vậy đâu?".

Tô Tử Mặc thật muốn lấy chiếc đũa gõ lên đầu Chung Minh. Chung Minh ở giữa châm ngòi thì thôi đi, còn dám lấy nàng ngụy trang. Nhưng nàng lại không muốn ngược ý làm mất mặt Chung Minh, tạm thời im lặng cam chịu.

Tống Tuấn Kiệt thấy Chung Minh không nhìn ánh mắt hắn mà hiểu chuyện, đành phải nói: "Kia còn không phải bởi vì Trịnh di nương vừa mới vào nhà nên mẫu thân ta mới tốt với nàng nhiều hơn chút ít".

Chung Minh lập tức nói: "Lời biểu ca nói quả thật bất công, ta cùng Trịnh di nương là chân trước chân sau, chẳng qua ta so với nàng sớm hơn hai ngày, cũng không thấy mợ phá lệ chiếu cố ta".

Mã Nguyệt Nga cười châm biếm: "Minh nhi thật là miệng lưỡi sắc bén, chuyện thế nào cũng đều không thể thiếu ngươi, ngươi là vừa mới vào nhà thật sao? Ngươi là biểu tiểu thư Tống gia, ai còn có thể thân thiết Tống gia hơn ngươi chứ, còn ở chỗ này ghen tuông cái gì".

Chung Minh cũng cười nói: "Mợ nói sai rồi, tuy ta là biểu cô nương, nhưng cũng chỉ là thiếp, không dám tranh giành tình cảm với ai, miễn cho làm cả nhà náo động gà bay chó sủa, không được an bình".

Lão phu nhân trừng mắt liếc một cái, dùng thanh âm không lớn không nhỏ nói thầm một câu: "Không tiền đồ!". Sau đó nói, "Ta mặc kệ các ngươi tranh giành tình cảm cũng được, bất công cũng được, ai vì cái nhà này khai chi tán diệp trước tiên mới là đứng đắn".

https://thuviensach.vn

Mã Nguyệt Nga vội nói tiếp: "Đúng vậy, đúng vậy!". Sau đó cõi lòng đầy hy vọng nhìn về phía Trịnh di nương, bỗng nhiên nghĩ đến xuất thân của nàng, trong lòng nhất thời lạnh đi nửa phần, một yên hoa nữ tử, cho dù sinh nam hài cũng không phải chuyện thể diện gì, nói không chừng còn có thể làm người ta nói ra nói vào, vừa rồi còn tràn đầy vui vẻ với Trịnh di nương, qua một chút liền có thành kiến.

Ở chuyện hương khói Tống gia thì lão phu nhân và Mã Nguyệt Nga đều có cùng tâm tư, căn bản là không vừa mắt Trịnh di nương, ước gì nàng đừng xuất hiện mới tốt, chờ thời gian trôi qua, tìm cái lý do thật tốt để đuổi nàng đi, mà cũng không trông cậy được gì vào Tô Tử Mặc, còn lại chỉ có Chung Minh. Dù gì Chung Minh cũng là ngoại tôn nữ, đã thân càng thêm thân, bộ dáng lại xinh đẹp, tương lai hài tử sinh ra cũng nhất định là thông minh đáng yêu, lão phu nhân tha thiết nói với Chung Minh: "Minh nhi, tuổi tác ta đã cao, trông mong tằng tôn đến cổ đều dài cả rồi, đêm nay cứ cho Tuấn Kiệt vào phòng con, thật sớm sinh được một tiểu tử béo tốt, để cho ta được như nguyện".

Nãy giờ Tô Tử Mặc vẫn không nói chuyện, cúi đầu uống canh, bất chợt nghe lão phu nhân nói như thế, tay liền run lên, muỗng canh rơi xuống trong bát, phát ra âm vang, đem ánh mắt mọi người đều hấp dẫn lại đây.

Người bên ngoài chỉ nghĩ Tô Tử Mặc sinh bất mãn trong lòng, cố ý như thế, chỉ có Chung Minh biết sao lại như vậy. Khi nàng nghe được Tô Hầu gia nói để cho Tô Tử Mặc cùng Tống Tuấn Kiệt viên phòng, cũng là phản ứng này, xem ra Tô Tử Mặc thật có để ý đến nàng, trong lòng làm sao mất hứng được, trên mặt cũng là biểu tình coi nhẹ chuyện này, nói: "Biểu ca đã đáp ứng Trịnh di nương rồi, buổi tối đi đến phòng nàng ấy, Minh nhi cũng không tranh giành làm gì".

Tống Tuấn Kiệt tất nhiên muốn cùng phòng với Chung Minh, nếu không cũng sẽ không đi theo nàng ra ngoài rồi bị Tô Hầu gia bắt gian, nghe Chung Minh nói như thế, lập tức nghi hoặc nhìn Trịnh di nương, lời này

https://thuviensach.vn

khẳng định xuất ra từ miệng nàng, về phần Chung Minh làm sao biết, chỉ sợ là Trịnh di nương cố ý nói ra để cho hai nàng kia đố kỵ, mà Trịnh di nương lại không biết hai nàng Chung Tô căn bản là không cho hắn chạm vào, hắn là không có chỗ đi mới phải ở lại phòng Trịnh di nương, hiện tại lại bị Chung Minh tìm được lý do chối từ, có thể nào không giận chó đánh mèo đổ sang Trịnh di nương, hung hăng trừng mắt liếc nàng một cái.

Trịnh di nương vốn có bản lĩnh quan sát sắc mặt người khác, liên hệ lại chuyện tối hôm qua, cộng thêm phỏng đoán, liền đoán được đại khái, chắc là Tô Tử Mặc cùng Chung Minh không nguyện ý cùng phòng với phu quân các nàng, về phần là nguyên do gì, thời gian lâu có lẽ sẽ hiểu được, hôm nay đành phải chịu chút uỷ khuất, nếu không đắc tội hai người này, chỉ sợ sẽ bị đuổi đi lập tức, mà Tống Tuấn Kiệt cũng sẽ không giúp nàng nói một câu nào, sau khi cân nhắc một phen, liền bày ra bộ dáng nhẫn nhục chịu đựng thật đáng thương, cũng chính là thừa nhận lời Chung Minh nói là thật .

Lão phu nhân thấy thế còn biết nói cái gì, trong thâm tâm buồn bực, ở trong mắt Tống Tuấn Kiệt, Tô Tử Mặc cùng Chung Minh còn không bằng một yên hoa nữ tử hay sao?! Lão phu nhân tức giận đến ngực khó chịu, chỉ bỏ lại một câu, "Sớm muộn gì cũng bị các ngươi tức chết!", rồi phất tay áo rời khỏi bàn cơm.

Một bữa cơm thế là tan rã trong không vui.

Chung Minh vừa về phòng liền ồn ào kêu đói, Tri Thư đi phòng bếp làm canh ngọt, khi trở về, trên tay bưng hai chén, Chung Minh lập tức khen ngợi: "Vẫn là Tri Thư có nhãn lực tốt!".

Tri Họa không đồng tình, "Ý của tiểu thư chính là ta không làm cho tiểu thư hài lòng?".

https://thuviensach.vn

Chung Minh nói: "Không phải ngươi, là Thanh Nhi kia, luôn vướng chân vướng tay".

Vừa dứt lời, chợt nghe ngoài cửa có người nói: "Biểu tiểu thư nói xấu sau lưng người ta, cũng không phải tốt đẹp gì đi". Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đến, đúng là giọng nói của Thanh Nhi.

Tri Thư đi mở cửa, Tô Tử Mặc mang theo Thanh Nhi tiến vào.

Chung Minh vui vẻ nói: "Ta vừa định đi tìm ngươi, vậy mà ngươi đã đến đây, chúng ta thật sự là tâm linh tương thông".

Bọn nha hoàn đều ở đây, Chung Minh nói lời này, làm cho Tô Tử Mặc có chút không được tự nhiên.

Tri Thư, Tri Họa thức thời lui ra ngoài, chỉ có Thanh Nhi còn đứng phía sau Tô Tử Mặc, Chung Minh bĩu môi nói: "Ta nghĩ vậy".

Tô Tử Mặc che miệng cười, trực tiếp ngồi xuống uống canh.

Chung Minh nhìn Tô Tử Mặc uống canh, dáng vẻ thật đẹp mắt, nghĩ tới cái miệng anh đào nhỏ nhắn kia nhất định rất ngọt liền muốn âu yếm, khổ nỗi có Thanh Nhi ở đây, chỉ có thể ngắm nhìn, thúc giục vài lần, Thanh Nhi vẫn không để ý tới nàng, còn nói: "Tiểu thư nhà ta cũng không chê ta vướng bận". Chung Minh đành phải ra hiệu ngầm cho Tô Tử Mặc, Tô Tử Mặc lại làm như không thấy, Chung Minh hận đến nghiến răng, lại không thể làm được gì.

Rốt cuộc cũng là Tri Hoạ theo Chung Minh đã lâu, biết tâm tư Chung Minh, chờ Thanh Nhi hoài không được, liền ở bên ngoài kêu, "Thanh Nhi, ta có đôi hài này, ngươi giúp ta nhìn xem".

Tô Tử Mặc lúc này mới hạ lệnh cho Thanh Nhi đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Bên này cửa vừa mới đóng, Chung Minh liền ôm chặt Tô Tử Mặc vào lòng, lầm thầm nói: "Là ngươi tự mình tới đây, không thể nào không chiếm tiện nghi một chút".

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 62: Phát Giận

"Ta nhìn thấy Tri Thư bưng hai chén canh, sợ muội ăn không hết, mới lại đây xem thử". Tô Tử Mặc vuốt ve bàn tay Chung Minh đang quấy phá trên người nàng, "Đừng náo loạn, nói chuyện chính sự này cho muội nghe".

Chung Minh biết nếu không có chuyện gì Tô Tử Mặc sẽ không tự nhiên đến đây, ngồi thẳng người, "Ngươi nói đi".

Tô Tử Mặc nói: "Lão phu nhân cho ta coi quản gia đình, sổ sách vẫn đặt ở trong phòng ta, trước đó đi ra ngoài du ngoạn với muội, cũng không có xem qua kỹ, mới vừa rồi ta lật lại coi, phát hiện một vấn đề".

"Bạc bị người ta rút bớt?". Chung Minh hỏi.

Tô Tử Mặc lắc đầu, "Này cũng không phải". Sau đó ghé sát tai Chung Minh nói, "Ta hoài nghi có người ở bên ngoài cho vay nặng lãi".

Chung Minh bị dọa nhảy dựng, quan phủ rõ ràng ban lệnh cấm không ai được cho vay nặng lãi, một khi bị phát hiện, sẽ xét nhà bị tội lưu đày, "Ai có gan lớn như vậy?". Không đợi Tô Tử Mặc trả lời, Chung Minh lại tự hỏi tự đáp: "Ta với ngươi là không có khả năng, Trịnh di nương càng chưa đáng nói tới, Tống gia chỉ còn ba người, lão phu nhân vẫn là quản gia, xét theo tác phong cẩn thận của lão phu nhân, sẽ không mạo hiểm như thế, vậy thì phải là một trong hai người, mợ và biểu ca". Nghĩ đến kiếp trước, sau khi lão phu nhân qua đời, cả nhà liền do mợ coi quản, tuy nói biểu ca tiêu tiền như nước, nhưng chỉ một hai năm ngắn ngủi đã đem toàn bộ của cải tiêu xài hầu như không còn, xác thực có chút không hợp với lẽ thường, đáng tiếc lúc ấy nàng vẫn chưa nghĩ nhiều, hiện giờ nghĩ lại sợ là khoản

https://thuviensach.vn

tiền đã bị mợ cầm cho vay rồi không thể thu hồi về được, nếu đúng thế thì, kiếp trước nàng quả là sống quá hồ đồ, Tô Tử Mặc thông minh sao có thể dễ dàng bị nàng tính kế, có khi là nàng ấy tương kế tựu kế ngược lại, mượn cớ đúng lúc để rời khỏi biểu ca. Chung Minh nghĩ vậy, không khỏi thở dài, "Có lẽ là mợ a".

Tô Tử Mặc lộ ra vẻ khen ngợi, "Lúc này muội lại thông minh nha".

Chung Minh thầm nghĩ có thông minh thế nào cũng không hơn được ngươi, chỉ hỏi nàng: "Ngươi tính làm thế nào?".

Tô Tử Mặc nói: "Ta đến là muốn cho muội quyết định, không phải muội vẫn muốn báo thù sao, đây là một cơ hội".

Nếu bắt lấy nhược điểm này của mợ thì quả thật có thể sớm lật đổ Tống gia, chẳng qua lão phu nhân còn sống, nàng không đành lòng nhìn thấy lão phu nhân thương tâm, hơn nữa mặc dù nàng không thích người mợ này, nhưng mợ không đắc tội nàng cái gì, nàng chỉ muốn tìm biểu ca báo thù, không muốn tổn hại đến người khác, nếu thật sự bị xét nhà, liên lụy đến phụ mẫu nàng thì rõ là mất nhiều hơn được.

Chung Minh liền nói ra ý tứ của mình, "Mợ nói năng chua ngoa nhưng tâm đậu hủ, trừ bỏ thích chiếm lợi nhỏ, cũng là không có ý xấu gì, ta thấy chỉ cần không phải quá phận, thì cứ kệ mợ đi".

Tô Tử Mặc mỉm cười nhìn nàng.

Chung Minh bị nàng cười đến sợ hãi, "Vì sao nhìn ta như thế?".

Tô Tử Mặc nói: "Ta thấy muội cũng là mạnh miệng mềm lòng".

Chung Minh bướng bỉnh nói: "Ta là oan có đầu nợ có chủ".

https://thuviensach.vn

"Nói như thế nào đều là muội có lý, ta không tranh luận với muội". Tô Tử Mặc đứng lên, "Quá muộn rồi, ta đi trở về".

Chung Minh kéo nàng ngồi xuống ghế, cười hì hì nói: "Chính sự bàn xong rồi, nên bàn tới việc tư".

Tô Tử Mặc ngửa đầu nhìn nàng nói: "Muội và ta có việc tư gì cần nói chứ?".

"Làm sao không có", Chung Minh mang vẻ mặt mong đợi nói, "Lúc dùng cơm chiều, lão phu nhân muốn cho biểu ca đến phòng ta, ngươi vậy mà lại sợ tới mức ngay cả chiếc muỗng còn cầm không được, đây không phải chứng tỏ là ngươi đã bắt đầu để ý ta hay sao?".

Tô Tử Mặc biết thế nào nàng cũng nói chuyện này, liền thản nhiên: "Muội suy nghĩ nhiều, đúng lúc mà thôi".

"Nào có chuyện trùng hợp như vậy", Chung Minh mới không tin, "Ta chỉ là hy vọng ngươi thừa nhận một chút, cũng sẽ không làm gì ngươi".

Tô Tử Mặc nói: "Nếu lời nói ngoài miệng và ý nghĩ trong lòng ta không giống nhau, muội sẽ tin cái nào?".

Chung Minh sửng sốt, "Tất nhiên là suy nghĩ trong lòng ngươi".

Tô Tử Mặc cười, "Đã là suy nghĩ trong lòng như thế nào lại nói ra".

Chung Minh không phản đối, Tô Tử Mặc luôn né tránh như vậy, nói ra cái gì cũng là thật thật giả giả, làm cho nàng không nắm bắt được, khi nào nàng mới đủ tài năng biết rõ tâm ý chân chính của Tô Tử Mặc đây.

"Tiểu thư bàn chuyện xong rồi chứ? Đêm đã khuya, nên trở về ngủ". Ngoài cửa vang lên tiếng Thanh Nhi.

https://thuviensach.vn

Chung Minh hận đến ngứa cả răng, Thanh Nhi đúng là trở ngại không thể xem thường, từ sau khi trở lại Tống phủ, Thanh Nhi luôn loanh quanh ở trước mắt các nàng, đừng nói ngủ cùng giường với Tô Tử Mặc, ngay cả nói cái gì cũng phải thì thầm sợ nói lớn bị Thanh Nhi nghe lén.

Tô Tử Mặc đáp: "Ta đến ngay".

Chung Minh chua xót nói: "Ngươi đối với Thanh Nhi thật là tốt, Thanh Nhi ở trước mặt ngươi cũng không ngại lớn nhỏ, dáng vẻ không giống như là nha đầu của ngươi, ngược lại giống như là muội muội".

Tô Tử Mặc cười nói: "Ta vốn không đối đãi với nàng như hạ nhân, Thanh Nhi từ nhỏ liền đi theo ta, ta không có tỷ muội, Thanh Nhi liền giống như là muội muội của ta".

"Chỉ là muội muội mới tốt." Ngữ khí Chung Minh càng chua.

Tô Tử Mặc gõ đầu nàng một cái, "Muội lại suy đoán cái gì đây, muội cho là ai cũng giống như muội hay sao".

Chung Minh lại nghe ra vài phần ý tứ ghét bỏ trong lời Tô Tử Mặc nói, liền phát cáu cùng xấu hổ, "Ta thì làm sao, không lẽ giống ta là giống cái chuyện thích nữ nhân? Ta nói cho ngươi biết, ta chỉ là thích ngươi, cùng nam nữ không quan hệ, nếu trời sinh ta thích nữ nhân thì ta đã sớm cùng Thiệu Thi Dung còn tốt hơn".

Tô Tử Mặc vốn chỉ nói như vậy chứ không có ý gì khác, Chung Minh lại giống như bị bắt trúng chân đau, còn nhắc tới Thiệu Thi Dung cho nên Tô Tử Mặc cũng có chút giận, thản nhiên nói: "Nếu ta không đáp ứng muội thì muội liền thối lui theo đuổi người tiếp theo, theo đuổi Thiệu cô nương phải không?".

Chung Minh thật đúng là không nghĩ tới, nếu Tô Tử Mặc vẫn không thích nàng, nàng có vẫn chờ đợi hay không, nếu Tô Tử Mặc cả đời cũng

https://thuviensach.vn

không thích nàng, nàng có chờ cả đời hay không?! Kiếp trước, nàng một lòng thích biểu ca, tuy rằng biểu ca vô liêm sỉ, nhưng đối với nàng cũng khá tốt, mặc kệ thiệt tình hay giả ý, hắn luôn nghĩ cách làm cho nàng vui vẻ, hiện tại thì sao, nàng một lòng theo Tô Tử Mặc, Tô Tử Mặc lại luôn không cảm kích, thậm chí còn ghét bỏ nàng, lòng tự trọng chịu đả kích to lớn, nổi giận nói: "Đúng vậy, có thế nào cũng không thể ở mãi một thân cây thắt cổ đến chết".

Tim Tô Tử Mặc nhói lên một cái, ngữ khí càng lãnh đạm, "Thiệu cô nương xác thực không tệ, dáng vẻ xinh đẹp, lại cùng muội là thanh mai trúc mã".

Chung Minh cười lạnh nói: "Ngươi còn quên một điều, nàng thích nữ nhân, ta cũng thích nữ nhân".

Tô Tử Mặc nhíu mày, nàng một chút cũng không hề thích cách nói chuyện hiện tại của Chung Minh, đâm vào nàng làm ngực phát đau, tranh cãi thêm nữa cũng không có ý nghĩa gì, liền nói: "Ta về phòng trước".

Chung Minh ở phía sau gọi lại nàng, nói: "Ngươi còn không có cho ta một lời chắc chắn, rốt cuộc là đáp ứng, hay là không đáp ứng".

Tô Tử Mặc đứng yên tại chỗ, không quay đầu lại, chỉ nói: "Muội cho là chuyện này như mua bán hay sao, luôn một mực đòi giá cả". Nói xong, liền mở cửa đi ra ngoài.

Thanh Nhi nhìn thấy nàng, vừa há mồm kêu: "Tiểu.....".

Tô Tử Mặc trừng mắt nhìn nàng một cái, "Im miệng!".

Thanh Nhi nhất thời vô cùng ủy khuất, nàng làm sai cái gì sao tiểu thư lại hung dữ với nàng như thế, còn muốn cùng Tô Tử Mặc trở về phòng, "Rầm" một tiếng, bị nhốt ở ngoài cửa, càng cảm thấy ủy khuất, nước mắt đảo quanh ở hốc mắt.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc vẫn mặc y phục, nằm xuống giường một đêm không ngủ.

Chung Minh cũng là lăn qua lăn lại đến gần sáng mới ngủ được, khi tỉnh dậy, mặt trời đã lên cao, rửa mặt rồi liền theo thói quen hướng đến phòng Tô Tử Mặc, Tri Hoạ vội ngăn nàng lại, nói: "Thiếu nãi nãi không ở trong phòng".

"Đi đâu?", Chung Minh hỏi.

Tri Họa nói: "Ra phủ".

Chung Minh nghi hoặc nói: "Là đi ra ngoài giải sầu, hay là có chuyện gì quan trọng?". Chẳng lẽ là vì chuyện tối hôm qua mà tức giận?!

Tri Họa lại nói: "Đi phó ước".

Chung Minh nóng nảy, "Ngươi có thể một lời nói hết rõ ràng hay không?".

"Buổi sáng có người tới đưa thiếp mời thiếu nãi nãi, sau khi thiếu nãi nãi nhìn thoáng qua, liền thay đổi xiêm y ra phủ, về phần đi đâu, ta thật không biết".

"Ai đưa thì biết chứ?". Chung Minh tức giận hỏi, theo hiểu biết của nàng về Tri Họa thì Tri Họa nhất định có nhìn lén.

Quả nhiên, Tri Họa ngẫm nghĩ một chút rồi nói: "Hình như là vị công tử họ Hác".

Là hắn! Chung Minh lập tức nghĩ ra là ai, Hác công tử vốn có ý đồ xấu với Tô Tử Mặc, lại bị lừa một ngàn lượng bạc một cách êm đẹp thì làm sao từ bỏ ý đồ, vậy mà Tô Tử Mặc lại đi gặp hắn một mình! Chung Minh vừa tức vừa vội vàng xuất môn.

Bên này Tri Thư đã cầm áo choàng đi ra, giúp nàng khoát lên người.

https://thuviensach.vn

Tri Họa hỏi: "Tiểu thư biết bọn họ ở đâu sao?".

Chung Minh vừa đi vừa nói: "Không biết".

"Vậy đi nơi nào tìm bọn họ?".

"Cho dù lục khắp toàn bộ kinh thành, ta cũng phải tìm ra nàng".

Khi đi xuyên qua hoa viên, Chung Minh gấp gáp nên không thấy được Trịnh di nương, vừa vặn đụng trúng, suýt nữa ngã sấp xuống.

Chung Minh bực mình nói: "Người nào không có mắt vậy?".

Trịnh di nương đứng ở một bên, rụt rè nói: "Là ta".

Chung Minh mới nhìn đến nàng, muốn quở trách vài câu, bất quá nhìn thấy bộ dáng nàng khúm núm, liền cho qua, vội vàng rời đi.

Trịnh di nương nhìn theo hướng Chung Minh đi xa, nghĩ nghĩ, cũng mang theo nha đầu ra cửa.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 63: Thoại Tháo Lý Bất Tháo

Chung Minh cố gắng hồi tưởng đến những nơi mà kiếp trước Tô Tử Mặc thích đi, trong trí nhớ Tô Tử Mặc rất ít khi xuất môn, ngẫu nhiên đi ra ngoài cũng đều là về nhà nương, theo hiểu biết về Tô Tử Mặc, nàng tuyệt đối không thể nào để bản thân rơi vào nguy hiểm, lại càng không dễ dàng rước lấy lời ra tiếng vào, vài cái trà lâu cũng không thấy bóng dáng nàng, nói vậy thật sự nàng đã trở về Hầu phủ, Chung Minh liền mang theo Tri Thư, Tri Họa đi vòng qua Tô Hầu gia phủ, hỏi gia đinh thủ vệ, quả thực nàng đã trở lại, gia đinh đi vào thông báo, đúng là đại tẩu Trương Dĩnh của Tô Tử Mặc ra tiếp đãi nàng.

Người chưa tới, đầu tiên đã nghe một trận cười sang sảng, "Tiểu cô nói có khách quý đến thăm, ta còn tự hỏi là ai, nguyên lai là Tống gia Chung di nương, không có từ xa tiếp đón, xin đừng trách". Trương Dĩnh mang theo nha đầu đi đến.

Người Tống phủ biết Chung Minh không thích bị kêu di nương, cho nên không ai dám giáp mặt mà kêu nàng như vậy, hiện tại bỗng nhiên nghe được chỉ cảm thấy thật chói tai, bất quá rốt cuộc là đang ở nhà nương Tô Tử Mặc, Chung Minh trong lòng mặc dù bực mình, vẫn nhịn xuống không phát ra tính tình đại tiểu thư, hoà nhã hỏi: "Mặc tỷ tỷ đâu rồi?".

Ngược lại Trương Dĩnh không vội trả lời nàng, mà là nói: "Không ngờ tiểu cô nhà ta gả đến Tống phủ các ngươi, ngay cả nhà nương của nàng cũng không thể trở về, ngồi còn chưa nóng ghế liền đến thúc giục nàng trở về hay sao?".

https://thuviensach.vn

Chung Minh không ngốc, tự nhiên nghe ra lời nàng nói không thiện ý, chỉ không biết là Trương Dĩnh tự chủ trương muốn thay mặt Tô Tử Mặc, hay đây là ý của Tô Tử Mặc, vẫn như cũ nén giận nói: "Ta không có ý gì khác, chỉ nghĩ cùng Mặc tỷ tỷ gặp nhau một mặt".

Trương Dĩnh nói: "Chờ tiểu cô trở về, các ngươi tự nhiên gặp, làm gì gấp gáp đuổi tới nơi này, người biết là ngươi muốn gặp nàng thì không nói, không biết còn tưởng rằng đến đây khởi binh vấn tội".

"Đại tẩu hiểu lầm rồi, là ta tìm Mặc tỷ tỷ, chứ không liên quan gì đến người Tống phủ".

Trương Dĩnh nở nụ cười, "Kêu đại tẩu thì ta không dám nhận, tướng công ta không nhiều muội muội như vậy, tiểu cô nhà ta đang nghỉ ngơi ở phòng trong, vả lại Chung di nương chẳng lẽ không phải là người Tống phủ?".

Chung Minh vẫn nhẫn nại cùng Trương Dĩnh nói chuyện, Trương Dĩnh lại không chịu để yên, nàng chưa từng chịu qua mấy chuyện không đâu này, rốt cuộc nhịn không được, giận tái mặt nói: "Ta nể ngươi là đại tẩu của Mặc tỷ tỷ, mới kêu ngươi một tiếng đại tẩu, cũng không phải thật muốn nhận thân thích gì với ngươi, hôm nay ta đến tận cửa, chẳng qua là muốn nói mấy lời với Mặc tỷ tỷ, nếu ngươi giúp ta gặp nàng thì ta liền cùng nàng nói, còn nếu ngươi đã ngăn cản vậy thì phiền toái ngươi chuyển lời giúp ta".

Trương Dĩnh nói: "Muốn nói cái gì?". Ngụ ý chính là không cho nàng gặp Tô Tử Mặc.

Chung Minh biết Tô Tử Mặc ở trong nhà nên cũng thả lỏng hơn phân nửa tâm tư, Hác công tử tuy có ý đồ háo sắc nhưng không có khả năng làm khó Tô Tử Mặc ngay tại Hầu phủ, liền nói: "Ta biết Mặc tỷ tỷ và Hác công tử ở bên trong, ngươi nói cho Mặc tỷ tỷ biết, ta ở trà lâu phía đông chờ

https://thuviensach.vn

nàng, nàng có thể không tới, bất quá ta vẫn sẽ đợi cho đến khi nàng tới gặp ta mới thôi". Nói xong liền dẫn theo Tri Thư, Tri Họa rời đi.

Trương Dĩnh vốn là kiểu người ngang ngược, chính nàng có thể không thích nhìn Tô Tử Mặc, nhưng lại không chấp nhận được người bên ngoài khi dễ tiểu cô nhà nàng, làm Chung Minh tức khí đi rồi, mới vung khăn tay nói: "Ngươi cho ngươi là ai a, chẳng qua cũng chỉ là một di nương, vẫn là làm thiếp nhà nghèo, xem bộ dáng ngươi không coi ai ra gì, còn không suy nghĩ coi thân phận mình là ai lại dám đến đây sai bảo ta!". Tiếp theo lắc đầu thở dài, "Một tiểu thiếp đã phô trương tùy tiện như thế, nói vậy Tống Tuấn Kiệt kia càng thêm vô pháp vô thiên, không bản lĩnh còn tự cao tự đại, Tô Tử Mặc a Tô Tử Mặc, uổng cho ngươi ở nhà là một tiểu thư kiêu ngạo, ai cũng nhường nhịn ngươi, nguyên lai hiện tại phải trải qua loại cuộc sống này, khó trách lại dẫn nam nhân trở về, hối hận rồi chứ gì, cho ngươi hối hận đến ruột đều xanh!". Càng nghĩ càng hả dạ, rất có cảm giác đắc ý.

Tô Tử Mặc đang xem đại ca cùng Hác công tử chơi cờ, thấy Trương Dĩnh tiến vào, hỏi: "Nàng đi rồi?".

Trương Dĩnh châm thêm trà nóng cho bọn họ, cười nói: "Ừ, bị ta làm cho tức khí đi rồi, ta thấy tuổi nàng ấy không lớn mà tính tình nóng nảy thì không hề nhỏ, dáng vẻ ngược lại không giống như một di nương, so với chính thất là ngươi, còn muốn ngang ngược hơn".

Đại ca Tô Tử Tiêu hỏi: "Ai a?".

Trương Dĩnh nói: "Chàng có gặp qua, hôm lại mặt của tiểu cô đã tới nhà chúng ta, trước kia là biểu tiểu thư Tống phủ, hiện tại là di nương".

Tô Tử Tiêu kinh ngạc nói: "Là nàng!". Sau đó gương mặt lộ vẻ tiếc nuối.

Trương Dĩnh là cái bình giấm chua, hôm nay sở dĩ không đối xử hoà nhã với Chung Minh cũng là do lần trước khi Chung Minh đến đây, Tô Tử Tiêu rất hay nhìn Chung Minh, nàng vẫn luôn ghi trong lòng, lúc này nhìn thấy

https://thuviensach.vn

thần sắc của Tô Tử Tiêu, cười lạnh nói: "Như thế nào, chàng đau lòng sao?".

Tô Tử Tiêu trách mắng: "Nói bừa cái gì, liên quan gì đến ta?".

Trương Dĩnh nói: "Chàng nghĩ rằng ta không biết sao, từ lần trước chàng thấy nàng, trong lòng vẫn nhớ thương, cô nương xinh đẹp như vậy phải gả làm thiếp nhà người ta, còn gả cho cái tên mà chàng chướng mắt, chẳng lẽ trong lòng chàng lại có thể không nghĩ tới?".

"Càng nói càng khó nghe !". Tô Tử Tiêu xác thực chướng mắt tên muội phu Tống Tuấn Kiệt, Tô Tử Mặc gả cho hắn đã là hoa tươi cắm bãi phân trâu, nhưng dù sao chuyện đã thành sự thật, đây đều là chuyện ngày thường phu thê bọn họ nói riêng trong nhà, hôm nay chưa nói tới có người ngoài là Hác công tử ở đây mà chính là trước mặt Tô Tử Mặc cũng không nên nói lời này.

Trương Dĩnh chỉ lo ghen tuông nên nói không suy nghĩ, bị Tô Tử Tiêu trách mắng, cũng biết mình đã nói nhiều, vụng trộm nhìn thoáng qua Tô Tử Mặc, thấy nàng vẫn mang thần sắc thản nhiên, không biết có nghe lọt vào tai hay không, liền ha ha cười chuyển đề tài: "Xem ta kìa, lo nói nói với các ngươi mà quên mất chính sự, Chung di nương kia.....". Tô Tử Mặc từng dặn dò qua là Trương Dĩnh không nên kêu di nương trước mặt Chung Minh nếu không Chung Minh sẽ mất hứng, vội sửa lời nói, "Chung cô nương có lời muốn ta chuyển tới tiểu cô".

"Nói cái gì?", Tô Tử Mặc hỏi.

"Chung cô nương nói, nàng ở trà lâu phía đông chờ ngươi, ngươi có thể không đi, bất quá nàng sẽ đợi cho đến khi ngươi tới gặp nàng mới thôi".

Tô Tử Mặc không có lên tiếng, lâm vào trầm tư.

https://thuviensach.vn

Hác công tử luôn lắng nghe bọn họ trò chuyện, vụng trộm hỏi Tô Tử Tiêu, "Tô huynh, Chung di nương kia thật rất xinh đẹp sao?".

Tô Tử Tiêu đè thấp thanh âm nói: "Không chỉ xinh đẹp, quả thực là chim sa cá lặn bế nguyệt tu hoa, muội muội ta đã xinh đẹp vậy rồi mà khi so với nàng còn phải ảm đạm thất sắc, dong chi tục phấn bên ngoài càng không đáng nói tới, tên tiểu tử Tống Tuấn Kiệt kia không biết được cái vận chó gì lại có được giai nhân như thế, sớm biết vậy thì ta đã tiên hạ thủ vi cường".

Hác công tử cũng là đồ háo sắc, chép miệng nói: "Thật là nhan sắc tuyệt đẹp như vậy sao?". Tiếp theo lại nói, "Bất quá có xinh đẹp thế nào khẳng định cũng không thể so với cô nương ta nhìn thấy ở thuyền hoa ngày ấy".

"Ô? Nói ta nghe một chút". Tô Tử Tiêu có hứng thú.

Hác công tử liền kể lại chuyện ở thuyền hoa, đương nhiên không dám nhắc tới Tô Tử Mặc.

Nhưng Tô Tử Tiêu lại không tin, "Thuyền hoa còn có thể có cô nương xinh đẹp vậy a, sao ta lại không biết?".

"Ai nói không thể chứ", Hác công tử đột nhiên vỗ đùi, hắn như thế nào lại không nghĩ đến, vị cô nương kia đi cùng Tô Tử Mặc, đừng nói là Chung di nương mà bọn họ nhắc tới đi?! Tô Tử Mặc là một tiểu thư khuê các như thế nào lại uống hoa rượu, căn bản chính là mượn cớ thoái thác hắn, sau chuyện đó hắn từng hỏi thăm qua người này, nhưng không có người nào biết, càng nghĩ càng có khả năng, nguyên lai đúng là hôm đó bị các nàng kết hợp lừa mất một ngàn lượng bạc! Hắn hôm nay là lấy cớ chuyện đêm đó để hẹn gặp Tô Tử Mặc, không nghĩ tới Tô Tử Mặc đáp ứng vô cùng sảng khoái, tuy hẹn ở Hầu phủ nhưng dù gì cũng là chịu gặp, thì ra Tô Tử Mặc có quỷ trong lòng, xem ra trong đó còn có ẩn tình khác, nếu vậy thì hắn có thể dựa vào chuyện này để thổi phồng lên.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Tiêu còn muốn hỏi tường tận hơn nhưng Trương Dĩnh nhìn ra có chuyện không ổn, hỏi: "Hai người to nhỏ nói cái gì đó?".

Tô Tử Tiêu làm sao nói cho nàng biết, trách mắng: "Chuyện nam nhân, nàng là phụ nhân chen miệng vào cái gì!".

Trương Dĩnh hừ nói: "Khẳng định là đang bàn chuyện nữ nhân, nam nhân đúng là không có ai tốt đẹp!".

Người nói vô tình, người nghe có tâm, Tô Tử Mặc đột nhiên hỏi: "Ca ca không giống người bên ngoài tam thê tứ thiếp, nam nhân như vậy còn không tốt sao?".

Trương Dĩnh khinh thường nói: "Ngươi cho là trong lòng ca ca ngươi không nghĩ tới chuyện đó sao, là phụ thân ngươi không cho phép thôi, ngày nào đó phụ thân ngươi mất đi, ta lại trở thành hoa tàn ít bướm, bảo đảm hắn sẽ tha nữ nhân không đứng đắn bên ngoài về nhà, nam nhân đều cùng một dạng như nhau. Trần lão gia nhà gần đây, mấy ngày hôm trước lại nạp thêm một tiểu thiếp, mới mười tám tuổi, tươi xinh như hoa, Trần lão gia kia thì sao, hơn bảy mươi tuổi, nửa thân đều muốn sắp bị bỏ vào quan tài rồi còn háo sắc như vậy". Thấy Tô Tử Mặc không lên tiếng, lại nói, "Không nói tới nhà người khác chi cho xa, nhìn tướng công ngươi đi, ngươi mới cùng hắn thành thân chưa bao lâu, hắn liền nạp thêm hai tiểu thiếp, ta nói ngươi dù gì cũng là đại tài nữ nổi danh kinh thành, khi chưa xuất giá coi quản cái nhà này đều lưu loát chỉnh tề, sao mà gả đến Tống gia, ngươi liền trở nên không chút tiền đồ, cứ để cho hắn làm càn, tiếp tục như vậy thì còn làm gì được nữa, nếu hắn lại có thêm vài Chung di nương, người người đều khi dễ lên đầu ngươi, chẳng lẽ mỗi ngày ngươi đều khóc lóc đi về Hầu phủ? Ôi kìa, ngươi đừng đi, ta còn chưa nói xong đâu".

Tô Tử Mặc quay đầu cười nói: "Đại tẩu chỉ cần để ý kỹ đại ca là được, chuyện của ta không cần đại tẩu nhọc lòng quan tâm, Minh nhi nói là ở trà lâu phía đông chờ ta phải không?".

https://thuviensach.vn

Trương Dĩnh gật đầu, còn muốn nói tiếp thì Tô Tử Mặc đã đi xa rồi, đành phải hô lên: "Ta là thoại tháo ý bất tháo*, đừng có để trong lòng".

<* nói chuyện tuy thô cứng khó nghe nhưng có lý lẽ, có quan tâm tới >

Hác công tử thấy thế vội vàng cáo từ Tô Tử Tiêu, đuổi theo Tô Tử Mặc, nói: "Trên đường nhiều thành phần hỗn tạp, ta vẫn là nên đi cùng Tô cô nương".

Tô Tử Mặc muốn nói không cần, bỗng nhiên nhớ lại chuyện tối hôm qua, liền không có lên tiếng, mặc cho hắn theo ở phía sau, đến trà lâu liếc mắt một cái đã tìm được Chung Minh.

Chung Minh lo sợ Tô Tử Mặc tìm không thấy nàng nên ngồi ở cái bàn chính giữa, xác hạt dưa rơi đầy dưới đất, Tô Tử Mặc vừa tiến đến, Chung Minh liền thấy được, còn thấy người phía sau Tô Tử Mặc là Hác công tử, mặt Chung Minh lập tức đen lại.

Hác công tử cũng thấy Chung Minh, thầm nghĩ, quả nhiên là nàng!

Ngõ nhỏ đối diện trà lâu vẫn có hai người đứng đó nãy giờ.

"Di nương, khi nào thì chúng ta trở về?". Thị tì Tiểu Cúc của Trịnh di nương lên tiếng hỏi.

Trịnh di nương đã nhìn thấy Tô Tử Mặc cùng Hác công tử một đường đi đến, nên nói: "Không vội, chờ xem một chút".

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 64: Nhìn Lén

"Tô cô nương lừa ta thảm quá, Chung cô nương rõ ràng là thiên kim đại hộ lại nói là cô nương thuyền hoa, làm cho ta hiểu lầm". Hác công tử cười nói với Tô Tử Mặc.

Tô Tử Mặc cũng cười nói: "Ý Hác công tử là muốn lấy lại một ngàn lượng bạc kia phải không?".

Hác công tử vội phủ định: "Đương nhiên không phải, có thể vì mỹ nhân vung tiền như rác là vinh hạnh của ta, người không biết không có tội, ngày ấy nếu có nói lời gì không tôn trọng Chung cô nương, còn thỉnh cô nương thứ lỗi".

Chung Minh cũng không cảm kích, cười lạnh nói: "Ta bị hiểu lầm không quan trọng, ta chẳng qua cũng chỉ là tiểu thiếp, nhưng Mặc tỷ tỷ là chính thất lại cùng nam tử cùng nhau tới lui, không sợ bị người ta bàn tán hay sao?".

Tô Tử Mặc ngồi đối diện Chung Minh, vẻ mặt bình thản nói: "Trong lòng ta không có quỷ, vì sao phải sợ?".

"Thật sự là vậy thì tốt". Chung Minh vốn muốn làm sáng tỏ chuyện tối qua cùng Tô Tử Mặc, cái gì "thối lui mà theo đuổi người tiếp theo" chẳng qua chỉ là lời nói lúc mình nhất thời tức giận mà thôi, không nghĩ tới Tô Tử Mặc lại dẫn Hác công tử đến đây, Tô Tử Mặc làm như thế rõ ràng chính là cố ý muốn nói cho mình biết người theo đuổi Tô Tử Mặc nàng có khi căn bản cũng không thua kém gì mình.

https://thuviensach.vn

Xét theo tính tình Chung Minh, đúng ra sẽ lập tức đá ghế đi mất, chẳng qua mắt thấy trời mau sụp tối, sao yên tâm để cho Tô Tử Mặc cùng Hác công tử một chỗ, đành phải nhẫn nại kiềm nén hờn dỗi, nhưng chỉ ngồi đó không thèm nói thêm câu nào.

Tô Tử Mặc lúc nào chỗ nào cũng đều mang bộ dáng lãnh đạm, tựa hồ cái gì cũng không để ý, đương nhiên người bên ngoài cũng đừng mong nhìn thấu được nàng, chỉ lẳng lặng uống trà.

Hác công tử là người ngoài, nếu không nói câu nào có vẻ hơi xa lạ, trước tiên hắn kêu tiểu nhị đến, thu dọn hết mấy thứ trên bàn, một lần nữa gọi lại loại trà thượng đẳng nhất, còn thật hào phóng nói hết bao nhiêu bạc đều tính cho hắn.

Chung Minh làm sao nhìn không ra Hác công tử là muốn phô trương sự giàu sang trước mặt các nàng, lần trước cuỗm một ngàn lượng bạc của hắn, chẳng lẽ hắn thật coi nàng cùng một dạng như Trịnh di nương?! Chung Minh nói: "Hác công tử khách khí rồi, ta và ngươi không thân cũng chẳng quen, sao có thể không xấu hổ mỗi lần đều để cho Hác công tử tiêu tốn, con người của ta ghét nhất mắc nợ người khác, hôm nay cứ để ta làm chủ, Hác công tử cứ uống thoải mái, uống không hết đóng gói mang về phủ, tóm lại một câu, không cần tiết kiệm bạc giùm ta".

Tô Tử Mặc suýt nữa bị sặc, uống trà cũng không phải như trâu uống nước, nàng vẫn là lần đầu nghe nói uống trà còn dư thì đóng gói mang đi, cũng chỉ có Chung Minh nghĩ ra chuyện này, Chung Minh rõ là lại muốn dùng bạc đập người.

Hác công tử đoán Chung Minh xinh đẹp như thế lại cam chịu làm di nương chẳng qua là vì tiền, xác nhận là loại người chỉ có thu vào chứ không xuất bạc ra, nào biết tới gia sản của Chung Minh, chỉ tưởng nàng nói chơi, cười nói: "Người xưa nói một lần xa lạ hai lần quen thân, hơn nữa ta

https://thuviensach.vn

cùng Tô cô nương là chỗ quen biết cũ, sao coi là người ngoài được, Chung cô nương không cần khách khí với ta mới phải".

"A, nghe khẩu khí Hác công tử tựa hồ quan hệ giữa ngươi cùng Mặc tỷ tỷ không giống bình thường, chẳng qua Mặc tỷ tỷ nay đã có phu quân, ngươi còn như bóng với hình, chẳng lẽ là ngươi còn có ý định gì với Mặc tỷ tỷ?". Chung Minh mới không thèm quanh co lòng vòng với hắn, gọn gàng dứt khoát nói.

Quả nhiên da mặt trắng nõn của Hác công tử đỏ lên một chút, ngượng ngùng nói: "Chung cô nương nói đùa".

Tô Tử Mặc cũng thấy Chung Minh nói vậy ở nơi đông người có chút hơi quá, cố ý làm mặt lạnh nói: "Minh nhi, đừng phá hư danh dự của ta".

Chung Minh nói thế chính là muốn bức Tô Tử Mặc mở miệng, dựa vào cái gì Tô Tử Mặc lại khiến cho nàng một mình không vui, lập tức trả lời lại một cách mỉa mai: "Ngươi làm còn không sợ thì còn sợ người ta nói hay sao?".

Hác công tử vội nói: "Ta cùng Tô cô nương trong sạch rõ ràng, cho dù ta có ý với Tô cô nương, cũng là chuyện riêng một mình ta, cùng Tô cô nương không quan hệ". Nói như thế, thật ra hắn đã thừa nhận điều Chung Minh nói.

Chung Minh cười lạnh: "Hác công tử không cần giả vờ đáng thương, Mặc tỷ tỷ thông minh sắc sảo làm sao không nhìn ra được mảnh tình si của Hác công tử, nếu nàng đã dẫn ngươi về nhà nương nàng, còn dẫn ngươi đến đây, đó là muốn nói cho ngươi biết ngươi không phải là nhất sương tình nguyện, vô luận nhìn ngang hay nhìn dọc, ngươi đều mạnh hơn tên biểu ca ngu ngốc kia của ta nhiều lần, ta thấy ngươi cùng Mặc tỷ tỷ là trai tài gái sắc thật xứng đôi, ta chúc các ngươi hữu tình nhân chung thành quyến thuộc". Tô Tử Mặc dẫn Hác công tử về nhà, lại ngăn nàng ở ngoài cửa, còn

https://thuviensach.vn

làm cho đại tẩu đi ra làm nhục nàng một phen, Chung Minh thật sự là càng nghĩ càng giận, nói chuyện tự nhiên cũng càng ngày càng khó nghe.

Hác công tử đâu có biết Chung Minh là vì ghen nên mới nói ra mấy lời chua chát này, chỉ nghĩ nàng mơ tưởng vị trí chính thất Tống gia nên mới một lòng hợp tác hắn cùng Tô Tử Mặc. Tô Tử Mặc khí chất như lan, tài hoa như tiên, lại là thiên kim Hầu gia, mặc dù đã gả cho người khác, bất quá khuyết điểm không che lấp được ưu điểm, nếu Tô Tử Mặc chịu rời đi Tống Tuấn Kiệt, ngày mai hắn liền dùng tám đại kiệu nâng nàng về phủ, nghe Chung Minh nói vậy hắn tất nhiên rất thích, không khỏi lộ vẻ vui mừng, nói: "Nếu thật như thế, tại hạ tự nhiên cầu còn không được".

Tô Tử Mặc nhíu chặt mày, nghe hai người họ đối thoại, giống như là nàng không tồn tại ở đây. Ý chí Chung Minh thật không kiên định, mới bị nàng áp chế trắc trở một chút đã muốn nửa đường bỏ cuộc quay về tìm Thiệu Thi Dung, người biết chừa đường lui cho mình thì rõ ràng sẽ không toàn tâm toàn ý với nàng. Căn bản nàng không có lỗi, nàng không thể không so đo chuyện này, cho nên nàng mới ngầm đồng ý cho Hác công tử cùng đến đây, mục đích chính là muốn chọc tức Chung Minh, không nghĩ tới Chung Minh vì giận nàng mà lại nói ra những lời như vậy, đem nàng đặt ở chỗ nào chứ, chẳng lẽ trong mắt Chung Minh, nàng là loại người lẳng lơ có thể tuỳ tiện cùng nam nhân khác tằng tịu với nhau?!

Tô Tử Mặc thất vọng lắc đầu, nghe thêm cũng vô ích, đứng dậy đi ra ngoài.

Chung Minh mặc dù cùng Hác công tử nói chuyện nhưng tâm tư đều đặt trên người Tô Tử Mặc, thấy Tô Tử Mặc đứng dậy vội theo sau hỏi: "Ngươi đi đâu?".

Hác công tử cũng đứng lên theo.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc không dừng cước bộ, lạnh lùng nói: "Ai cũng không được phép đi theo ta!". Rồi đi ra khỏi trà lâu.

Chung Minh vẫn là lần đầu nghe Tô Tử Mặc dùng ngữ khí lạnh như băng nói chuyện với mình, biết nàng thật sự nổi giận, muốn đuổi theo lại không dám, chỉ đứng yên tại chỗ, nhìn chằm chằm thân ảnh Tô Tử Mặc, lúc này nàng cực kỳ ảo não, đúng ra nàng không nên ghen tuông vớ vẩn rồi hồ ngôn loạn ngữ.

Hác công tử lại càng không dám, chỉ hỏi Chung Minh: "Đang êm đẹp, vì sao Tô cô nương lại mất hứng?".

Chung Minh thật sầu lo, đang lúc cơn giận không có chỗ trút, lập tức hung tợn nói: "Nàng là giận ngươi cóc mà đòi ăn thịt thiên nga, về sau cách xa nàng một chút, đừng để cho cô nãi nãi nhìn thấy, nếu không thì coi chừng đó. Hừ!". Nói lời ác ý xong nhìn lại đã không thấy bóng dáng Tô Tử Mặc đâu, không tiếp tục ở lại, vội vàng đuổi theo phương hướng Tô Tử Mặc mới vừa đi.

Hác công tử có hai cái đầu cũng không nghĩ ra được, nữ nhân này sao có thể như tiết trời tháng sáu, thay đổi thật bất thường a.

Trịnh di nương ở cách xa bên kia, cái gì cũng không nghe được, chỉ dựa theo biểu tình bọn họ mà đoán xem chuyện gì xảy ra, thấy Chung Minh đuổi theo Tô Tử Mặc, nghĩ nghĩ cũng liền theo đuôi.

Chung Minh cuối cùng cũng đuổi kịp Tô Tử Mặc, bảo bọn nha hoàn đều tránh đi, nàng muốn nói chuyện riêng tư cùng Tô Tử Mặc.

Thanh Nhi lo lắng cho chủ không muốn rời Tô Tử Mặc nhưng vẫn bị Tri Thư, Tri Họa mỗi người một bên kéo đi mất.

Chung Minh mở hai tay ra, ngăn chặn không cho Tô Tử Mặc đi tiếp, Tô Tử Mặc nhìn Chung Minh, trên mặt lạnh lùng, Chung Minh không khỏi

https://thuviensach.vn

rùng mình một cái, có hơi lùi bước, tuy rằng nàng vẫn biết Tô Tử Mặc không phải người dễ trêu chọc nhưng đây là lần đầu tiên cảm nhận được một Tô Tử Mặc sắc bén quyết liệt đến thế.

Chung Minh liếm liếm môi, thật cẩn thận nói: "Mấy lời vừa rồi cũng không phải là lời ta nói thật lòng".

Tô Tử Mặc thản nhiên nói: "Thật cũng được giả cũng được, đều là chuyện của muội, ta không nhất thiết phải biết".

"Làm sao không nhất thiết được!". Chung Minh nóng nảy, "Ta chính là bởi vì ngươi mới nói mấy câu sai lầm như vậy, đó là ta ghen tị, là..... Ghen!".

Tô Tử Mặc vốn là một bụng tức giận, nghe nàng nói như vậy, đúng là bị công phá rồi, nở nụ cười, thanh âm dễ nghe, nói: "Vậy muội cũng không nên nói ta như vậy!".

Chung Minh thấy nàng cười mới thở phào một hơi, tiếp theo vẻ mặt đầy ủy khuất nói: "Ai kêu ngươi đối với hắn tốt hơn ta nhiều".

Tô Tử Mặc chọt chọt đầu nàng một chút, "Thật không có lương tâm, ngẫm kỹ lại coi, ta có đưa cho Hác công tử khăn tay ta tự thêu sao? Ta có đưa cho Hác công tử vòng tay mà nương lưu lại cho ta sao? Ta có theo Hác công tử rời nhà trốn đi sao? Ta có để cho Hác công tử....hết hôn rồi tới ôm ta sao? Ta có.....".

Chung Minh ôm cổ nàng, cười cắt ngang lời nàng: "Không có, không có, đều không có, ngươi đối với ta tốt nhất".

Tô Tử Mặc hừ nói: "Còn muội ngược lại trong lòng vẫn nhớ mãi không quên Thiệu cô nương, vậy muội cứ đi tìm nàng ấy đi, cần gì phải đến trêu chọc ta".

https://thuviensach.vn

"Tâm tư của ta ngươi còn không hiểu hay sao? Ta gả cho biểu ca vốn là vì ngươi".

"Ai biết muội có nói thật tình hay không, có phải hay không có mục đích gì, có phải hay không.....".

"Mặc tỷ tỷ".

"Huh?.....A..".

Trịnh di nương vẫn trốn ở góc tường nghe lén các nàng nói chuyện, nhìn đến trước mắt một màn, suýt nữa sợ hãi kêu ra tiếng, vội vàng lấy tay che miệng lại.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 65

"Tiểu Cúc, ngươi vừa chứng kiến cái gì?". Tiểu Cúc là nha đầu Trịnh di nương mang vào từ bên ngoài, chỉ mới mười tuổi, cũng chẳng qua mới đi theo Trịnh di nương vài ngày.

Tiểu Cúc đoán không ra ý tứ trong lời Trịnh di nương, sợ nói sai, chỉ nói: "Ta vẫn tránh ở phía sau di nương, cái gì cũng không thấy được".

"Ngươi cứ yên tâm mạnh dạn nói, ta sẽ không trách ngươi." Trịnh di nương muốn chứng minh bản thân mình vừa rồi là không có hoa mắt nhìn nhầm.

Tiểu Cúc nghe vậy mới lắp bắp nói: "Ta dường như nhìn thấy thiếu nãi nãi cùng biểu tiểu thư đang...đang hôn môi".

Quả nhiên nàng không nhìn nhầm, chính thất cùng tiểu thiếp tư thông, này coi là chuyện gì a! Sau khi khiếp sợ, Trịnh di nương tỉnh táo lại, dù sao nàng cũng gặp qua nhiều việc đời, những chuyện khó tin không tưởng cũng đều chứng kiến qua, hai nữ nhân giảo hợp cùng một chỗ, dưới cách nhìn của nàng, mặc dù không hợp với lẽ thường nhưng không đến mức bị khiếp sợ quá độ, khó trách mỗi lần nhìn thấy Tô Tử Mặc và Chung Minh bên nhau, luôn cảm thấy có chút gì đó không thích hợp, cho nên nàng mới vụng trộm đi theo muốn tìm hiểu đến tột cùng, giờ thì hoàn toàn giải thích được rồi, không nghĩ tới lời Tống Tuấn Kiệt nói khi tức giận vậy mà lại trở thành sự thật, Chung Minh gả làm thiếp cho hắn kì thực là muốn gả làm thiếp cho Tô Tử Mặc.

https://thuviensach.vn

Trịnh di nương phá vỡ được bí mật của các nàng, nhất thời chưa nghĩ ra nên lợi dụng thế nào cho tốt, nàng không ngu ngốc đến mức trở về liền nói cho Tống Tuấn Kiệt, nàng là muốn chiếm được một vị trí ở Tống gia, Tống Tuấn Kiệt không phải là người có thể dựa vào, nàng xem như đã nhìn ra, Tống gia vẫn do Tô Tử Mặc định đoạt, mà nàng lại do Chung Minh bỏ bạc chuộc thân, nếu theo quy củ thanh lâu, nàng nên là người của Chung Minh, hiện tại Tô Tử Mặc và Chung Minh cùng chung một khối, với nàng mà nói chính là chuyện tốt, ít nhất không có người cùng nàng tranh giành nam nhân, ngược lại nàng còn có thể nắm nhược điểm của bọn họ trong tay.

"Tiểu Cúc, sau khi trở về không được phép lắm miệng, coi như cái gì cũng không thấy được". Trịnh di nương dặn dò.

Tiểu Cúc tất nhiên đáp ứng.

Khi Trịnh di nương về nhà, Tống Tuấn Kiệt đang chờ đến không kiên nhẫn, hỏi nàng đã đi đâu, còn dùng ngữ khí không tốt nói: "Có phải quay về chốn cũ hay không?". Cái gọi là chốn cũ không phải thanh lâu thì còn là gì, đây rõ là đang mắng Trịnh di nương, Trịnh di nương làm sao có thể chịu được, bắt đầu khóc sướt mướt.

Tống Tuấn Kiệt bị khóc làm cho phiền chán, "Ta bất quá mới nói một câu, nàng liền khóc không ngừng, làm sao, ngay cả nàng ta cũng không thể nói hay sao?".

"Thiếp là nữ nhân của ngài, tất nhiên ngài có thể nói, chẳng qua ngài mắng chửi người ta không đúng, ngài nói như vậy, chẳng phải là tự đội nón xanh cho chính mình?".

Tống Tuấn Kiệt bị nàng giận dỗi liền nở nụ cười: "Đúng là khéo mồm khéo miệng, được rồi, là ta nói sai, nhưng nàng nói rõ coi, cả ngày đã đi đâu?".

https://thuviensach.vn

Trịnh di nương u oán nói: "Gia thật là có bản lĩnh này, chỉ biết chọn quả hồng mềm mà bóp nát*, phu nhân cùng biểu tiểu thư trở về, ngài có từng hỏi qua câu nào chưa?".

<* chọn người hiền lành yếu đuối để dễ ăn hiếp>

Tống Tuấn Kiệt sau khi trở về từ nha môn, nghe nói ba nữ nhân của hắn đều xuất môn, hắn thật muốn biết Tô Tử Mặc cùng Chung Minh đi đâu, đáng tiếc ngay cả cửa viện các nàng, hắn còn không vào được, chỉ có thể trở về hỏi Trịnh di nương, vậy mà Trịnh di nương cũng không chịu nói rõ ràng với hắn, tức giận: "Nàng có nói hay không!". Còn giả bộ rời đi.

Trịnh di nương vội vàng giữ chặt hắn, cười làm lành nói: "Hương nhi đùa cho ngài vui thôi, vậy mà ngài lại phát giận, ta vốn là đuổi theo biểu tiểu thư ra ngoài, đáng tiếc không đuổi kịp, mua chút son phấn liền bị chậm trễ".

"A, nghe nàng nói như vậy, biểu muội là thật sự có việc mới đi ra ngoài?".

"Thiếp cũng là do nhìn thấy vẻ mặt biểu tiểu thư khác thường, mới nổi lên tò mò".

Tống Tuấn Kiệt hỏi: "Sao ta nghe nói hôm nay có tên nam nhân đến tìm Tô Tử Mặc?".

Trịnh di nương che miệng cười nói: "Gia đã biết còn hỏi thiếp".

Tống Tuấn Kiệt giận tái mặt nói: "Xem ra nàng vẫn là có chuyện gạt ta".

Trịnh di nương đắn đo một phen sau đó nói: "Nếu thiếp nói ra sự thật, gia cũng không nên tức giận".

https://thuviensach.vn

Nàng càng nói như vậy, Tống Tuấn Kiệt càng nghi ngờ, "Dong dài cái gì, có chuyện thì mau nói, có rắm thì mau phóng".

Trịnh di nương lúc này mới nói: "Biểu tiểu thư trước đi đến Hầu phủ, đi vào chốc lát sau thì đi ra, bộ dáng tức giận, giống như mới cãi với ai một trận, tiếp theo đi tới trà lâu uống trà, ước chừng nửa canh giờ, phu nhân và một vị công tử trẻ tuổi cùng một đường đi đến, ba người ở trà lâu ngồi đến giữa trưa, sau đó phu nhân cùng biểu tiểu thư hồi phủ, ta sợ các nàng nghi ngờ nên cố ý về muộn hơn một chút".

Tống Tuấn Kiệt nghe nói Tô Tử Mặc và một nam nhân khác cùng một chỗ, sắc mặt xanh mét, hỏi: "Có nghe được bọn họ nói cái gì không?".

"Này thì thật không có, thiếp cách khá xa, chỉ nhìn thấy bọn họ nói cười vui vẻ".

Tống Tuấn Kiệt tức giận nói: "Khẳng định là ả họ Tô không tuân thủ nữ tắc, cùng nam nhân khác thông đồng gian dâm!".

Trịnh di nương bị dọa nhảy dựng nói: "Gia nói lời này nghiêm trọng, dù gì còn có biểu tiểu thư ở cùng mà, ngài thấy không, thiếp đúng ra không nên lắm miệng".

Tống Tuấn Kiệt nói: "Nàng làm đúng, ngày thường ta không ở nhà, nàng liền giúp ta quan sát kỹ bọn họ, có động tĩnh gì liền nói cho ta biết, nếu để cho ta biết Tô Tử Mặc làm chuyện thật có lỗi với ta thì coi ta làm thế nào trừng trị ả!".

Trịnh di nương thầm nghĩ ngươi cũng đang ở đây phát điên với ta đấy thôi, ngoài miệng nói: "Gia xem Hương nhi là người nào chứ, ta không thể làm được việc này đâu".

"Yên tâm, nàng giúp ta, ta không để cho nàng chịu thiệt thòi". Tống Tuấn Kiệt nói xong liền lấy trong người ra mười lượng bạc bỏ vào tay

https://thuviensach.vn

Trịnh di nương.

Trịnh di nương không khách khí với hắn làm gì, liền thu nhận, còn ngồi trên đùi, ôm cổ hắn hôn một cái, "Tạ gia thưởng".

Tống Tuấn Kiệt bị dáng vẻ quyến rũ của nàng làm cho ham muốn. Người nóng như lửa, hai ba lượt đã đem nàng lột trần trụi, hắn ngủ ở phòng Trịnh di nương đã nhiều ngày, Trịnh di nương dùng hết chiêu thức cả người hầu hạ hắn thư sướng vô cùng, Tống Tuấn Kiệt cũng càng trở nên yêu thích nàng, Tống Tuấn Kiệt nói: "Sinh được nam hài cho ta, ta đưa nàng lên làm chính thất".

****

"Ngươi biết rõ Hác công tử có ý đồ không tốt với ngươi, vậy sao còn muốn mang hắn về Hầu phủ?". Chung Minh đối với chuyện ban ngày luôn canh cánh trong lòng, rốt cuộc vẫn tìm Tô Tử Mặc hỏi rõ ràng.

Tô Tử Mặc nói: "Còn không phải do muội trêu chọc hay sao, êm đẹp gạt một ngàn lượng bạc của người ta, cũng nên cho người ta một lời giải thích".

Chung Minh nói: "Chỉ cần hắn không đến phiền ngươi nữa, ta cho hắn hai ngàn lượng".

Tô Tử Mặc cười nói: "Trong kinh thành này, người muốn có được lòng ta cũng không phải chỉ một hai người, muội có bao nhiêu bạc, có thể mua được bao nhiêu người?".

"Nói như thế vậy thì không dễ làm rồi, chỉ có.....". Chung Minh nhìn Tô Tử Mặc, cười rất xấu xa.

Tô Tử Mặc biết nàng lại nghĩ ra chuyện gì không đứng đắn, vội nói tránh đi: "Nghe nói hôm nay Trịnh di nương cũng xuất môn".

https://thuviensach.vn

Chung Minh không chút nghi ngờ, "Nàng ấy xuất môn thì cứ xuất, có quan hệ gì với chúng ta đâu?".

"Kì quái ở chỗ rời đi chân trước chân sau với muội".

"Ý của ngươi là, nàng theo dõi ta?". Chung Minh nhảy dựng lên.

Tô Tử Mặc nói: "Không có bằng chứng cũng không thể nói lung tung".

Chung Minh biết Tô Tử Mặc không phải người tự nhiên dựng ra chuyện thị phi, nếu nàng nói như vậy, khẳng định cảm thấy có chuyện không ổn, nếu thật sự bị Trịnh di nương theo dõi, vậy mấy lời nàng nói cùng Tô Tử Mặc chẳng phải đều bị Trịnh di nương nghe thấy, làm chuyện gì chẳng phải cũng đều bị nhìn thấy? Không dám khinh thường, cẩn thận hỏi: "Có phải thật là bị nàng ta nhìn thấy chuyện không nên nhìn rồi hay không?".

Tô Tử Mặc đầu tiên liếc nàng một cái, "Còn không phải do muội a, ở nơi đông người, lại.....làm chuyện phi lễ". Tiếp theo nói: "Thanh Nhi dường như nhìn thấy trong góc tường có người, nhưng không biết có phải Trịnh di nương hay không".

Chung Minh cười nhạo: "Giỏi cho Thanh Nhi tinh mắt, nghe lén nhìn lén thế nào cũng đều không thể thiếu nàng". Rồi lại hoàn toàn thất vọng, "Nhìn thấy thì nhìn thấy, mọi người đều biết mới tốt, ngươi vừa đúng lúc lấy cớ ly hôn với biểu ca, ta với ngươi liền song tê song túc".

Chuyện tới mức này, Tô Tử Mặc thật ra không ngại cùng Chung Minh "Song tê song túc", chẳng qua tới lúc thật sự xảy ra, chỉ sợ danh dự mất sạch, sau này làm sao đứng thẳng trước mặt người khác, huống chi nàng còn có phụ thân coi trọng mặt mũi, mặc dù nàng có nghĩ tới một ngày sẽ rời đi Tống phủ thì cũng không phải bằng phương thức này.

Chung Minh thấy nàng không lên tiếng, lại hiểu lầm ý tứ của nàng, cau mày nói: "Ngươi vẫn là không muốn đi theo ta?".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc nhẹ nhàng lắc đầu, nói: "Ta ngày đó nở mày nở mặt gả nhập Tống gia, lúc đi cũng phải đi sao cho mặt mũi vẫn có thể diện".

Chung Minh nghe ra ý tứ, vui vẻ nói: "Ý của ngươi là đáp ứng rồi, chẳng qua bây giờ còn chưa phải thời điểm?".

Tô Tử Mặc trêu chọc nói: "Ta sợ muội lại ăn giấm chua lung tung rồi gây chuyện thị phi".

Chung Minh không để ý tới nàng giễu cợt, cầm tay nàng, nghiêm mặt nói: "Biểu ca ta không phải phu quân tốt, nếu không ngay từ đầu ta cũng sẽ không khuyên ngươi đừng có gả cho hắn, về phần ta, ta có thể hướng ngươi thề, ta nhất định toàn tâm toàn ý với ngươi, quyết không cho ngươi chịu nửa điểm ủy khuất, chờ ta báo xong đại thù, liền mang ngươi cao bay xa chạy".

Tô Tử Mặc nghe xong lời này cũng không biết nên có cảm xúc gì, quả thật nàng tin tưởng Chung Minh nói được thì làm được, chẳng qua kêu nàng liều lĩnh đi cùng Chung Minh thì nàng còn có chút do dự, hai nữ nhân muốn cùng một chỗ, cần gánh vác rất nhiều việc, vai các nàng thật có thể gánh hết không? Chuyện còn quá xa thôi thì không nghĩ tới còn hơn, nhưng ngược lại chuyện trước mắt mới cần phải giải quyết cấp bách, Tô Tử Mặc nói: "Trước mặc kệ chuyện tương lai, nói đến Trịnh di nương, nếu thật sự bị nàng nhìn thấy, chúng ta cần tính toán cho thật tốt".

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 66: Sát Uy Bổng

<* sát uy bổng : thời phong kiến, phạm nhân bị bắt đi đày, sung quân đến nơi biên thuỳ, để triệt tiêu khí thế cao ngạo của phạm nhân, trước hết phạm nhân sẽ bị đánh mười hoặc hai mươi trượng, cây trượng dùng để đánh gọi là sát uy bổng ~ ở đây có thể hiểu là ra tay trước gây sức ép>

Đúng là thời điểm tốt, xuân ý dạt dào, hoa trong vườn đua nở, một trận gió thổi qua, hương khí bao trọn quanh người, trên bàn đá có bày ra nước trà và điểm tâm, thưởng trà ngắm hoa thì đúng là hết ý, nhưng mà giờ phút này cả đám người đứng ở trong vườn đều câm như hến, ngay cả thở mạnh cũng không dám thở, chỉ nghe thanh âm cắn hạt dưa.

Tô Tử Mặc đang tra hỏi, Chung Minh thì ở một bên cắn hạt dưa xem kịch vui.

"Di nương, ngươi là chủ tử, ngươi nói đi". Thần sắc Tô Tử Mặc thản nhiên, cũng không phẫn nộ hay ra oai cái gì.

Trịnh di nương quỳ trên mặt đất lê hoa đái vũ nói: "Oan uổng cho thiếp, thỉnh đại nãi nãi minh xét, mặc dù thiếp xuất thân không tốt, nhưng vẫn còn biết lễ nghĩa liêm sỉ".

Tô Tử Mặc thản nhiên nói: "Nhưng có người tận mắt chứng kiến, nhìn thấy ngươi cùng Lai Vận tư hội ở phía sau hoa viên".

Trịnh di nương nói: "Là ai đổ oan cho thiếp, xin đại nãi nãi giao ra người này, để cho thiếp và hắn đối chất với nhau, hỏi hắn sao đang êm đẹp lại hãm hại ta?".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc uống ngụm trà, chậm rì rì nói: "Người mật báo là ai, ngươi không cần biết, nếu không về sau ai còn dám nói thật với ta nữa, Lai Vận ở ngay tại đây, hai ngươi đối chất là được".

Gã sai vặt Lai Vận kia quỳ trên mặt đất, cúi đầu, sợ tới mức không dám nhúc nhích.

Trịnh di nương đột nhiên giống như phát điên, túm lấy y phục Lai Vận, vừa khóc vừa hô: "Ngươi nói cho đại nãi nãi, ngày ấy chẳng qua ta kêu ngươi mang giùm ta khối vải bông, sao truyền ra lại biến thành ta với ngươi tư hội?".

Lai Vận bị nàng làm ầm ĩ, ngây người không lên tiếng.

Trịnh di nương chỉ cảm thấy miệng nàng có nói thế nào cũng nói không rõ được, đang tốt đẹp sao lại xảy ra chuyện thế này, nàng đang ngủ trưa trong phòng, đột nhiên có hạ nhân tới nói đại nãi nãi cho mời nàng, nàng nheo mắt liền biết có chuyện không tốt phát sinh, quả nhiên nàng đã đoán trúng, nhưng không nghĩ là chuyện oan uổng như vầy. Nàng tỏ ra mình là di nãi nãi không có khả năng tư hội cùng hạ nhân, nhưng kẻ khác thì vẫn bị oan uổng cùng kinh sợ nên không chống đỡ nổi, nàng thấy không còn trông cậy vào hắn được, chỉ có thể tự mình nói với Tô Tử Mặc: "Đại nãi nãi, bắt trộm thì phải bắt được tang vật, bắt kẻ thông gian phải bắt cả đôi, người không thể chỉ nghe lời nói của một phía đã đưa ra kết luận, người đổ oan ta không quan trọng, nhưng làm cho gia bị mất mặt thì mặt mũi người cũng không vẻ vang gì đâu".

Tô Tử Mặc gật đầu nói: "Lời này có vài phần có lý, ta không phải là người không phân rõ thị phi, kỳ thật ta cũng không tin tưởng di nương lại làm ra loại sự tình này, dù sao ngươi mới vào phủ có vài ngày, sợ ngay cả người trong phủ còn chưa nhận thức hết được, chẳng qua người mật báo cứ thề thốt nói là hai các ngươi ôm nhau, còn làm chuyện gì thì trong lòng các ngươi tự biết rõ".

https://thuviensach.vn

Trịnh di nương lập tức nói: "Tuyệt đối không có việc này!". Đột nhiên có chút hiểu được sao lại thế này, ngày đó cũng do nàng lắm miệng, lúc đi dạo hoa viên thấy Lai Vận lướt qua trước mặt, nàng không thích Lai Vận không biết phép tắc, đã kêu lại xét hỏi vài câu, thì ra Lai Vận đi mua vải giúp lão phu nhân, nàng nhất thời nhiều chuyện nên cũng kêu Lai Vận mua giúp nàng một khối, Lai Vận hỏi nàng muốn mua kiểu hoa văn nào, nàng thấy bộ dáng Lai Vận tuấn tú, nhất thời quên mất thân phận, bày ra dáng vẻ lúc còn ở Đàn Ngọc viện, trêu ghẹo Lai Vận, "Ngươi thích kiểu hoa văn gì thì cứ mua cho di nương ta kiểu đó", còn lôi kéo tay hắn khoa tay múa chân trên người mình một chút, kêu hắn đừng mua ít hơn số bạc nàng đưa, sau đó Lai Vận sợ tới mức vội chạy đi, nàng còn trêu cười hắn một phen, không nghĩ tới lại bị người khác nhìn thấy hiểu lầm thành tư hội, thật đúng là oan uổng chết người mà.

Chung Minh ở một bên xen mồm nói: "Vậy ngươi nói coi rốt cuộc sao lại thế này, chứ sao người ta không đổ oan người khác lại cố tình đổ oan ngươi, ngay cả Lai Vận đều thừa nhận".

Trịnh di nương biết Tô Tử Mặc là người thận trọng kỹ tính, chỉ sợ không thể qua loa tắc trách cho qua việc này, đơn giản nói thật, sau đó nói: "Thiếp thật sự chỉ là nhất thời mau miệng, không có ý khác".

Chung Minh cười nói: "Nói như vậy cũng đâu có oan uổng ngươi, ngươi là coi trọng bộ dạng Lai Vận tuấn tú, nhất thời không thu được xuân tâm đi, nếu đổi lại là Lai Phúc, chắc chắn ngươi sẽ không làm vậy".

Diện mạo Lai Phúc nhìn như đại ma*, bình thường toàn ở hậu viện làm chuyện bổ củi nấu nước, rất ít đi đến tiền viện, chính là bởi vì bộ dạng rất xấu xí, sợ làm người khác khiếp sợ.

<*đại ma ~ cây gai đen và xù xì ~ người mặt rỗ>

https://thuviensach.vn

Trịnh di nương liên tục nói: "Không thể nào, biểu tiểu thư, chuyện này không thể đem ra làm trò đùa".

Tô Tử Mặc nói: "Theo ngươi nói như vậy, các ngươi xác thực đã làm ra hành động khiến cho người ta hiểu lầm".

Trịnh di nương khẳng định: "Thật sự chỉ là hiểu lầm".

"Nói như thế, cho dù tận mắt nhìn thấy cũng không nhất định đó chính là sự thật, huống chi còn cách xa như vậy, nhận định sai người khác là có khả năng".

Trịnh di nương lại liên tục gật đầu.

Tô Tử Mặc nói: "Được rồi, ta tạm thời tin tưởng ngươi, dù sao không có bằng chứng, ngươi cũng nên tự kiểm điểm hành vi một ít, tránh lại làm cho người ta hiểu lầm, các ngươi trước hết đứng lên đi". Dừng một chút, lại nói, "Những người khác cũng nghe rồi đó, không được bịa đặt sinh sự, trừ phi có căn cứ xác thực".

Tất cả hạ nhân Tống phủ có mặt ở đây đều vâng dạ đáp lại.

Trịnh di nương đứng lên, nhìn nhìn Tô Tử Mặc, lại nhìn nhìn Chung Minh, giật mình một cái, bỗng nhiên hiểu được dụng ý chân chính của Tô Tử Mặc, đừng nói là các nàng đã biết chuyện ngày đó bị mình theo dõi? Tô Tử Mặc hưng sư động chúng chứng kiến một màn này, sợ là đang cảnh cáo nàng không được phép nói nhiều đi! Nếu thật sự buộc tội việc hôm nay, chỉ sợ nàng khó lòng giải bày, sẽ lập tức bị đuổi ra khỏi nhà, cũng may là nàng không nói nhiều, Tô Tử Mặc mới chừa cho nàng đường lui, đương nhiên cho dù nàng nói ra chuyện kia mà không có bằng chứng cũng sẽ không ai tin nàng, cuối cùng vẫn là rơi vào cảnh bị đuổi đi, Trịnh di nương lau cái trán đầy mồ hôi lạnh, trong lòng lại càng không dám khinh thường Tô Tử Mặc .

https://thuviensach.vn

"Sao không làm việc đi, toàn đứng ở nơi này làm chi?". Lão phu nhân được Xuân Lan dìu đi tới.

Tô Tử Mặc phân phó nói: "Đều lui xuống hết đi". Bọn hạ nhân giải tán, Tô Tử Mặc đứng dậy nhường chỗ cho lão phu nhân ngồi.

Lão phu nhân nhìn thoáng qua Trịnh di nương còn mang hai mắt đẫm lệ chưa khô, nghĩ rằng có liên quan tới nàng, hỏi: "Xảy ra chuyện gì?".

Trịnh di nương nào dám nói, chỉ lắc đầu không nói.

Vẫn là Tô Tử Mặc lên tiếng: "Không có chuyện gì, chỉ là một chút hiểu lầm nhỏ".

Lão phu nhân vốn không thích Trịnh di nương, cũng mặc kệ chuyện của nàng, liền nói: "Nước mắt nước mũi coi giống cái dạng gì, trở về phòng chỉnh đốn sạch sẽ đi, Tử Mặc, Minh nhi, hai con không có việc gì thì ở lại trò chuyện với ta một chút".

Chung Minh thấy sắc mặt lão phu nhân không tốt, thân thiết hỏi: "Ngoại tổ mẫu, thân thể người không khoẻ sao?".

Lão phu nhân nói: "Ta không sao, chỉ thấy có chút mệt mỏi, cả người vô lực".

Chung Minh chỉ lo chuyện của mình, quên mất lão phu nhân, nếu tránh không khỏi chuyện kiếp trước, tính toán ngày tháng thì lão phu nhân cũng còn sống được chừng nửa năm thôi, Chung Minh không khỏi đỏ hốc mắt.

Lão phu nhân thấy thế, cười nói: "Hài tử ngốc khóc cái gì, ta đây là nhàn rỗi, nhàn quá sinh ra bệnh".

Chung Minh nói: "Nếu ngoại tổ mẫu cảm thấy nhàm chán, Minh nhi viết thư gửi cho nương, kêu nương đến ở cùng người được không?".

https://thuviensach.vn

Lão phu nhân lập tức vui vẻ nói: "Tốt! Chỉ sợ nương con không chịu đến, trong lòng nó còn giận ta".

Chung Minh cười nói: "Ngoại tổ mẫu yên tâm, Minh nhi có biện pháp làm cho nương không thể không đến".

Ba người hàn huyên việc nhà một lát, lão phu nhân đột nhiên hỏi Tô Tử Mặc: "Tuấn Kiệt có phải lại làm chuyện gì có lỗi với con hay không? Con nói cho ta biết, ta đi mắng hắn".

Tô Tử Mặc ngây người, nàng đã vài ngày không nhìn thấy Tống Tuấn Kiệt, lắc đầu, "Gia gia sao lại hỏi như vậy?".

Lão phu nhân cười nói: "Kỳ thật cũng không có gì, là tối hôm qua, Tuấn Kiệt đến phòng ta, xin bạc của ta, hắn nói con đã căn dặn phòng thu chi không cho hắn bạc trong bốn tháng, có chuyện này sao?".

Tô Tử Mặc lúc này mới hiểu được, trong lòng cười lạnh, tên nam nhân này thật quá vô dụng, trừ bỏ đi mách lẻo, nửa điểm bản lĩnh gì cũng không có, thản nhiên nói: "Xác thực có chuyện này, tướng công đã làm sai nên Tử Mặc trừng phạt hắn, làm cho hắn nhớ mà chừa".

Tưởng rằng lão phu nhân sẽ trách cứ, không ngờ lão phu nhân nói: "Con làm đúng, Tuấn Kiệt chính là thiếu khuyết quản giáo, mới thành kẻ vô tích sự, ta cùng nương hắn quản không được hắn, sau này liền nhờ con quản, con yên tâm, ta chỉ là hỏi qua một chút, vẫn chưa cho hắn bạc, làm cho hắn ăn chút đau khổ".

Chung Minh lại cười nói: "Hai người đều làm người xấu nhưng vẫn có người làm người tốt".

Lão phu nhân lập tức đoán được nàng nói tới ai, tức giận nhưng không tranh cãi được chỉ thở dài, nói: "Đều là do nương hắn nuông chiều! Đơn giản cứ chặt hết tiền ngân của cả hai mẫu tử hắn đi!".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc biết lão phu nhân giận mới nói thế thôi, nếu đã nhắc tới chuyện này, dĩ nhiên là hy vọng nàng thấy chuyển biến tốt thì thu tay lại, liền nói: "Gia gia đừng giận, chỉ cần tướng công biết sai là được, ngày mai cho hắn đến phòng thu chi lấy bạc đi".

Lão phu nhân lộ ra ánh mắt tán thưởng, Tô Tử Mặc thật sự là thông minh lanh lợi, có nàng ở đây, sẽ không sợ cả nhà lụn bại, kéo tay nàng vỗ vỗ, hết thảy đều không cần nói nữa.

Tô Tử Mặc hướng lão phu nhân gật đầu, nói: "Gia gia yên tâm, Tử Mặc đều hiểu được, bên ngoài nhiều gió, Xuân Lan đỡ lão phu nhân trở về phòng nghỉ ngơi đi".

Lão phu nhân đạt được mục đích, hài lòng trở về phòng.

Chung Minh tỏ vẻ kính nể nhìn Tô Tử Mặc, hai ba lần liền đem trên dưới Tống phủ thu thập thoả đáng, cũng càng khẳng định kiếp trước là Tô Tử Mặc cố ý nén giận, chứ không thì với sự sắc sảo của Tô Tử Mặc, làm gì nàng ấy phải đợi Tống Tuấn Kiệt bán nàng cho thanh lâu, nếu muốn thì e là nàng đã sớm bị Tô Tử Mặc dùng kế đuổi ra khỏi Tống phủ rồi.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 67: Cố Nhân Đến

Chung Minh gởi thư nói thân thể ngoại tổ mẫu không khỏe, nữ nhi cũng thập phần mong nhớ mẫu thân, hy vọng mẫu thân đến kinh thành đoàn tụ. Tống Văn Thục vốn lo lắng cho nữ nhi bảo bối, lại biết được thân thể lão phu nhân không khoẻ, chưa mấy ngày liền đuổi đến kinh thành, không nghĩ tới đi theo Tống Văn Thục còn có thanh mai trúc mã của Chung Minh là Thiệu Thi Dung, khi Chung Minh nhìn thấy Thiệu Thi Dung tất nhiên là sợ ngây người.

"Sao ngươi lại tới đây?". Chung Minh thật không khách khí nói.

Thiệu Thi Dung còn đứng ở cửa Tống phủ, Chung Minh lại không biết đạo lý đối đãi với khách nhân, Tống Văn Thục đành nói: "Hài tử này, sao con nói như vậy, Thi Dung là đến kinh thành có việc, ta cùng Thi Dung vừa vặn đi chung đường, cô nương một thân một mình ở bên ngoài không thuận tiện, nên mời Thi Dung đến đây ở, thế nào, hiện tại Tống gia là do con coi quản hay sao, không cho người ta vào nhà hay sao?".

Chung Minh lại không tin, "Nàng ở kinh thành không quen biết ai, có thể có chuyện gì?".

Tống Văn Thục tức giận nói: "Không lẽ con nghĩ là người ta đặc biệt đến đây thăm con?".

Chung Minh bĩu môi nói: "Ai nói sai đâu chứ".

Tống Văn Thục hừ nói: "Con thật là mặt mũi đủ dày đi".

https://thuviensach.vn

Thiệu Thi Dung nhìn thấy Chung Minh, nãy giờ vẫn nín thở một hơi, nhiều ngày không gặp, Chung Minh cơ hồ không thay đổi gì nhiều, có điều trên người thêm vài phần ý vị, cũng càng phát ra mê người, Thiệu Thi Dung cố gắng giữ bình tĩnh, rồi mới nói: "Nếu không thuận tiện, ta ở khách điếm cũng được".

Tống Văn Thục vội nói: "Không được, trước khi đi, nương con đã giao phó con cho ta, nếu con xảy ra chuyện gì, ta trở về làm sao giải thích cùng nàng được, cứ ở đây, đừng để ý Minh nhi, nơi này còn chưa tới phiên nó nói chuyện đâu, con cứ theo ta đi vào". Nói xong liền dắt tay Thiệu Thi Dung đi vào trong.

Chung Minh không thể ngăn cản, chỉ lo lắng Tô Tử Mặc nhìn thấy Thiệu Thi Dung sẽ hiểu lầm, vội vàng trở về báo trước một tiếng.

Tô Tử Mặc đang ở nhà kho kiểm kê, nhìn thấy Chung Minh, ngạc nhiên hỏi: "Mẫu thân muội đến sao không lo thăm hỏi, lại chạy đến nơi này, ta xử lý xong chuyện ở đây liền đi qua đó".

Chung Minh tiến lên muốn hỗ trợ, Tô Tử Mặc sợ nàng càng giúp càng loạn, không cho nàng nhúng tay, giao danh sách trong tay cho Thanh Nhi, để Thanh Nhi ở trong này quan sát, còn nàng cùng Chung Minh đến trong viện, chọn băng ghế đá dài ngồi xuống, lúc này mới hỏi: "Nói đi, có chuyện gì?".

Chung Minh bội phục nói: "Thật sự là cái gì cũng không thể gạt được ngươi".

Tô Tử Mặc liếc nàng một cái, "Chứ muội cũng có lúc vô sự hiến ân cần sao".

Chung Minh cười nói: "Ta nói nhưng không cho phép ngươi giận nha".

"Nếu muội sợ ta giận thì đừng nói là được".

https://thuviensach.vn

Chung Minh nói thầm: "Không nói không được, dù sao chút nữa ngươi cũng sẽ nhìn thấy".

Tô Tử Mặc nhíu mày, "Chẳng lẽ có người mà ta không muốn gặp tới đây?".

Chung Minh chép miệng, "Nếu ngươi đoán được là ai, về sau cái gì ta cũng đều nghe lời ngươi".

Tô Tử Mặc cười nói: "Thật vậy sao, thế thì ta liền đoán một lần". Đơn giản suy luận: "Người này nhất định là đi cùng đường với mẫu thân muội đến đây, mà muội lại sợ để cho ta biết, có phải là Thiệu cô nương hay không?".

Chung Minh lập tức bội phục sát đất, thở dài: "Cho dù đời này toàn bại dưới tay ngươi, ta đều chấp nhận!".

Tô Tử Mặc biết mình suy đoán không sai, Thiệu Thi Dung này khẳng định là vì Chung Minh mà đến, trong lòng nhất thời hiện lên một tia không thoải mái, nhưng không biểu hiện ra ngoài, chỉ nói: "Không ngờ Thiệu cô nương lại chung tình với muội như thế, đuổi tới tận nơi này".

Chung Minh vội nói: "Mặc kệ chuyện thế nào, trong thư ta chỉ kêu mỗi nương ta đến đây mà thôi". Nói như thế rõ là giấu đầu lòi đuôi.

Tô Tử Mặc cười, "Đến thì đến, ta cũng không trách cứ gì muội, muội khẩn trương cái gì?".

Chung Minh thấy nàng tỏ ra chẳng hề để ý thì ngược lại mất hứng, bất mãn nói: "Không ăn giấm thì thôi đi, đàng này lại còn như là vui sướng khi người gặp hoạ!".

Tô Tử Mặc thản nhiên nói: "Nếu muội không chịu được dụ hoặc như thế thì không cần cũng được".

https://thuviensach.vn

Chung Minh hoàn toàn bại trận rồi, cùng Tô Tử Mặc tranh luận thì cho tới bây giờ nàng cũng chưa từng chiếm được thế thượng phong, cũng được, nói không lại thì ngày nào đó để cho nàng nếm thử thủ đoạn của cô nãi nãi ta!

Tô Tử Mặc nhíu mày: "Lại đang nghĩ chuyện hư hỏng gì đây?".

Chung Minh ngược lại không che giấu, thì thầm bên tai nàng: "Công phu ngoài miệng của ngươi thật là rất cao, không biết công phu trên giường thì như thế nào?".

Gò má Tô Tử Mặc nhất thời đỏ lên.

Chung Minh cười ha ha, nhanh như chớp chạy đi.

"Minh nhi, muội trở lại đây". Tô Tử Mặc gọi lại nàng.

Chung Minh lại chạy trở về, chắp tay thi lễ cười nói: "Đại thiếu nãi nãi còn có gì căn dặn?".

Tô Tử Mặc không để ý tới nàng trêu ghẹo, chỉ nói: "Đến nhà là khách, đừng thất lễ với Thiệu cô nương".

Chung Minh tỏ vẻ bất đắc dĩ nói: "Ta không muốn tiếp đón nàng ấy".

Tô Tử Mặc muốn nói cái gì, rốt cuộc lại thôi, Chung Minh hẳn là biết chừng mực, nàng không nhất thiết phải đảm đương lo lắng chuyện này, khoát tay, "Muội đi trước đi, ta lập tức đến".

****

"Nếu thiếu cái gì hay có gì không thuận tiện cứ việc nói với ta". Mặc dù thái độ Chung Minh không tốt nhưng trong lời nói vẫn lộ ra ý quan tâm.

https://thuviensach.vn

Thiệu Thi Dung đang sửa sang lại y phục, đầu cũng không nâng lên, nói: "Như thế nào, dám lưu ta ở đây, không sợ chính thất tỷ tỷ của ngươi nổi giận à? Hay là đã được nàng cho phép?".

Chung Minh thầm nghĩ, ngươi đúng là hiểu biết ta, ngoài miệng lại không muốn thừa nhận, nói: "Ngươi ngàn dặm xa xôi đến đây, sao ta có thể thấy mà không chào hỏi, ta chỉ là trách ngươi, trước khi đến cũng không thèm nói một tiếng, để ta chuẩn bị cho tốt".

Thiệu Thi Dung cười lạnh nói: "Ở trước mặt ta, cần gì phải trợn mắt nói dối, ngươi mà có thể hy vọng ta đến đây sao, trừ phi mặt trời mọc ở đằng tây, ta cũng không ngại nói thật với ngươi, lần này ta đến, chính là muốn nhìn ngươi để chê cười, muốn nhìn coi ngươi làm thiếp nhà người ta trải qua cuộc sống thế nào".

Cũng thực kì quái, khi Tô Tử Mặc châm chọc khiêu khích nàng thì nàng thật sự hưởng thụ mà khi đến miệng Thiệu Thi Dung liền cảm thấy vô cùng chói tai, không hài lòng chút nào, Chung Minh nói: "Lặn lội đường xa ngươi cũng mệt mỏi rồi, trước nghỉ ngơi đi, cơm chiều ta sẽ sai người đưa đến phòng ngươi".

Thiệu Thi Dung đã chuẩn bị xong xuôi, nói: "Ta không mệt, ngươi là chủ ta là khách, dẫn ta đi chung quanh nhìn xem đi".

Nếu người đã đến đây, tất nhiên phải chiêu đãi thật tốt, Chung Minh nói: "Ngươi không cảm thấy mệt, ta tự nhiên vui lòng". Chung Minh dẫn nàng đi dạo chung quanh, Tống phủ không lớn, trái phải chỉ có hai vườn hoa, trong chốc lát liền dạo xong rồi.

Thiệu Thi Dung nói: "Thật sự là ủy khuất ngươi, nhà to đất rộng không ở, lại ở trong cái ổ nhỏ này".

Chung Minh nói: "Nơi này là kinh thành, tấc đất tấc vàng, không phải là nơi mà thị trấn nhỏ của chúng ta có khả năng so tới".

https://thuviensach.vn

Thiệu Thi Dung cười lạnh nói: "Ôi chao, thật đem nơi này trở thành nhà rồi sao, lời này đúng là không giống lời được nói ra từ miệng đại tiểu thư như ngươi nha, trước kia là ai nói không phải nhà to đất rộng thì không được?".

Chung Minh không có lên tiếng, nàng chưa từng nghĩ muốn ở nơi này, đừng nói tới đài gác hay nhà thuỷ tạ, ngay cả núi nhân tạo còn không có, mỗi ngày ở trong phủ đi tới đi lui, chỉ có thể nhìn mấy đoá hoa trong vườn, hơi một tí có khi gặp phải người không muốn gặp, vừa mới nghĩ tới liền thấy Tống Tuấn Kiệt cùng Trịnh di nương đi đến trước mặt.

Thiệu Thi Dung nhận thức Tống Tuấn Kiệt nhưng không nhận biết Trịnh di nương, hỏi: "Nữ nhân bên cạnh biểu ca ngươi là ai?".

Chung Minh nói: "Trịnh di nương".

Thiệu Thi Dung giật mình, "Sau ngươi, biểu ca ngươi lại nạp thêm một tiểu thiếp nữa à?".

Chung Minh thuận miệng nói: "Đúng vậy".

Thiệu Thi Dung hừ nói: "Thật sự là lòng tham không đáy".

Chung Minh còn muốn nói nữa, Tống Tuấn Kiệt đã đi đến trước mặt, nên không nói tiếp, chỉ giới thiệu bọn họ lẫn nhau.

Tống Tuấn Kiệt cười nói: "Thiệu cô nương cùng biểu muội là đồng hương, còn trổ mã xinh đẹp như thế, thật sự là nhất phương thuỷ thổ dưỡng nhất phương nhân".

<ý là vùng miền khí hậu nơi đó ra sao thì cũng tạo nên con người riêng biệt như vậy>

https://thuviensach.vn

Thiệu Thi Dung trong lòng cực kỳ khinh thường tên này, bất quá đang ở dưới mái hiên nhà người ta, chỉ thản nhiên cười nói: "Tống công tử khen nhầm rồi".

"Ta là ăn ngay nói thật, Thiệu cô nương không cần khiêm tốn". Tống Tuấn Kiệt lại hỏi, "Không biết lần này Thiệu cô nương tới kinh thành sẽ ở lại bao lâu?".

"Không thể nói chính xác, cần chờ mọi chuyện xong xuôi mới đi được".

Tống Tuấn Kiệt lập tức nói: "Thiệu cô nương là khách của biểu muội thì cũng là khách của ta, ngươi cứ việc ở trong này, ở bao lâu cũng được".

Chung Minh sao không biết cách làm người của Tống Tuấn Kiệt, nhìn thấy mỹ nhân liền háo sắc, lạnh lùng mỉa mai nói: "Biểu ca ta ước gì ngươi ở cả đời mới tốt".

Tống Tuấn Kiệt giả bộ tức giận nói: "Biểu muội, chuyện này không thể đem ra đùa, Thiệu cô nương nói không chừng đã là danh hoa có chủ".

Chung Minh trầm giọng nói: "Cho dù danh hoa không có chủ, ngươi cũng không chạm tới tâm tư nàng ấy được đâu!".

Tống Tuấn Kiệt bị mất mặt, đành hướng Thiệu Thi Dung gật gật đầu, mang theo Trịnh di nương rời đi.

Chung Minh nhắc nhở Thiệu Thi Dung, "Cẩn thận biểu ca ta, hắn không phải là cái người gì tốt đâu". Không thấy Thiệu Thi Dung đáp lại, ngẩng đầu, chỉ thấy nàng tựa tiếu phi tiếu nhìn chằm chằm chính mình, ngạc nhiên hỏi, "Sao lại nhìn ta như thế?".

Thiệu Thi Dung lại chỉ lắc đầu không nói lời nào, gương mặt lạnh lùng nãy giờ rốt cuộc cũng có ý cười.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 68: Hồng Môn Yến

<*Hồng Môn Yến là buổi yến tiệc được tổ chức ở Hồng Môn, nhằm ám sát Lưu Bang, tuy nhiên cuối cùng Lưu Bang cũng an toàn thoát hiểm, Hồng Môn Yến thường dùng ám chỉ bữa tiệc mở ra để mượn cớ hại người>

"Biểu tiểu thư thật biết trông chừng người khác". Thanh Nhi cười hì hì đi về hướng Chung Minh và Thiệu Thi Dung.

Chung Minh nhìn phía sau nàng nhưng lại không thấy được Tô Tử Mặc, thắc mắc hỏi: "Tiểu thư nhà ngươi đâu?"

Thanh Nhi nói: "Tiểu thư nhà ta a, tránh ở nơi thanh tĩnh rồi".

Chung Minh làm sao không nghe ra lời Thanh Nhi nói có ý gì, không khỏi nhíu mày, "Nói cho rõ đi, tiểu thư nhà ngươi rốt cuộc đang làm gì?".

Thanh Nhi lúc này mới nói: "Tiểu thư vì muốn tiết phong tẩy trần cho khách nhân của biểu tiểu thư nên tự mình đến phòng bếp chuẩn bị cơm chiều rồi, còn sai ta về Hầu phủ lấy rượu ngon mà Hoàng Thượng ngự ban mang đến đây".

Chung Minh mới nhìn đến cái hộp trên tay nàng, mở ra, bên trong quả nhiên có hai vò rượu, cười nói: "Mặc tỷ tỷ sao lại khách khí như thế?".

Thanh Nhi nói: "Còn không phải là nể mặt mũi biểu tiểu thư sao, trước kia khi ở Hầu phủ, cho dù là lão gia cũng rất khó thưởng thức được đồ ăn mà tiểu thư tự mình xuống bếp làm".

https://thuviensach.vn

Chung Minh cười nói với Thiệu Thi Dung: "Ta đúng là được hưởng lợi ké từ ngươi".

Thiệu Thi Dung không có lên tiếng, chờ Thanh Nhi đi rồi mới nói: "Một nha đầu thôi mà còn nhanh mồm nhanh miệng như vậy, Mặc tỷ tỷ của ngươi thật đúng là không đơn giản, xem ra bữa tiệc đêm nay xếp đặt chính là Hồng Môn Yến, ta cũng không dám đến đâu".

Chung Minh mất hứng nói: "Cái gì mà Hồng Môn Yến, Lục Môn Yến, Mặc tỷ tỷ tự mình xuống bếp vì ngươi, vậy mà ngươi có thể phụ lòng tốt của nàng".

Thiệu Thi Dung yên lặng trở mặt xem thường, tốt xấu gì Tô Tử Mặc cũng là tài nữ kinh thành, Chung Minh theo nàng lâu rồi sao học vấn vẫn không có tiền đồ như vậy chứ, nâng cằm nói: "Đi thì đi, ai sợ ai".

"Thật sự là tức chết ta!". Thanh Nhi tức giận tiến vào phòng bếp.

Tô Tử Mặc đang xào đồ ăn, hỏi: "Ai chọc ghẹo ngươi?".

"Còn có ai ngoài biểu tiểu thư".

Tô Tử Mặc cười: "Nàng làm gì ngươi?".

Thanh Nhi nói: "Nàng không trêu chọc ta, mà liên quan đến tiểu thư a".

Tô Tử Mặc không ngừng động tác trên tay, hỏi: "Lại nghe lén cái gì đấy?".

Thanh Nhi vội nói: "Tiểu thư, ta thề, lúc đó thật không có nghe lén, là trong lúc vô ý nghe được thôi". Thấy bộ dáng Tô Tử Mặc không tin, lại nói, "Nếu tiểu thư không muốn nghe thì ta không nói".

Tô Tử Mặc thấy nàng rõ ràng muốn nói mà phải cố nghẹn lại liền thấy buồn cười, nói: "Muốn nói thì nói đi".

https://thuviensach.vn

Thanh Nhi vừa định mở miệng, thấy trong phòng bếp còn có người ngoài, liền kêu mấy người đốt lò, cắt thức ăn đều ra ngoài hết, sau mới nói: "Vừa rồi ta đi qua hoa viên, nhìn thấy biểu tiểu thư cùng Thiệu cô nương kia nói cười vui vẻ với nhau".

Tô Tử Mặc nói: "Thiệu cô nương ngàn dặm xa xôi đến đây, đi cùng Minh nhi có gì không ổn?".

Thanh Nhi nói: "Vốn là không có gì không ổn, chẳng qua hôm đó ta nhìn thấy người cùng biểu tiểu thư....." chỉ dám nói một nửa.

Tô Tử Mặc biết nàng muốn nói cái gì, chỉ trách Chung Minh chẳng phân biệt được nơi chốn, đừng nói các nàng đều là nữ nhân, cho dù là một nam một nữ cũng sẽ bị người ta nói ra nói vào, sau khi Thanh Nhi trở về liền không nhịn được hỏi nàng làm nàng phải mất một phen giải thích, tưởng rằng Thanh Nhi không thể hiểu được, không ngờ Thanh Nhi lại tán thành, Thanh Nhi nói, biểu tiểu thư đáng tin là chỗ dựa tốt hơn cô gia, ít nhất nàng đối với tiểu thư là toàn tâm toàn ý. Hiện tại Thanh Nhi nhìn thấy Chung Minh cùng nữ nhân khác cũng tốt đẹp như thế, có thể nào không tức giận.

Thanh Nhi thở phì phì tiếp tục nói: "Hai nàng nói nói cười cười cũng liền thôi, sau đó cô gia đi tới, trêu đùa vài câu với Thiệu cô nương, người không thấy bộ dáng biểu tiểu thư bao che cho cô nương kia lúc đó đâu, còn nói cái gì cho dù Thiệu cô nương là danh hoa không có chủ thì cũng không cho cô gia có ý đồ với Thiệu cô nương, xem dáng vẻ của biểu tiểu thư thì 'chủ' của Thiệu cô nương rõ ràng chính là nàng chứ còn ai!".

Tô Tử Mặc có thể tưởng tượng ra bộ dáng Chung Minh che chở Thiệu Thi Dung, trong lòng biết Chung Minh cũng không làm gì sai, chẳng qua vẫn là khẽ thở dài.

Thanh Nhi thấy nàng có vẻ mất hứng, vội giải thích: "Tiểu thư, ta nói cho người biết không phải làm cho người thêm buồn phiền, chỉ là muốn

https://thuviensach.vn

người đề phòng Thiệu cô nương kia, người có thiện ý tự mình xuống bếp vì các nàng, Thiệu cô nương không cảm kích thì thôi đi, đàng này còn nói là Hồng Môn Yến gì đó, thật sự là chó cắn Lã Động Tân".

Tô Tử Mặc chỉnh đốn tâm tình, cười nói: "Nàng ấy nói không sai, bữa tiệc này chính là Hồng Môn Yến".

Bữa ăn diễn ra trong phòng Tô Tử Mặc, Chung Minh dẫn Thiệu Thi Dung lại đây, Thiệu Thi Dung thấy Tô Tử Mặc không có mặt, liền đánh giá đồ vật trong phòng, tao nhã thuần khiết, thật tương xứng với khí chất của Tô Tử Mặc, tuỳ tiện cầm một quyển thơ trên bàn lên, nét chữ thanh tú xinh đẹp, còn lộ ra mùi mực thơm, mặt sau còn rất nhiều trang giấy trống, nhìn ra được đây là thơ mà ngày thường Tô Tử Mặc viết, trong tên Thiệu Thi Dung cũng có một chữ Thi, nàng tự nhận mình cũng có chút tài năng viết thơ, nhưng sau khi nhìn mấy bài Tô Tử Mặc viết, liền yên lặng buông xuống, mặc dù không muốn thừa nhận nhưng cũng không thể không chịu thua, nếu so cùng Tô Tử Mặc, nàng còn kém rất nhiều.

Chợt nghe Chung Minh khen: "Xem cả bàn toàn đồ ăn này, nhìn thôi cũng đủ làm người ta phát thèm, thật không hổ là Mặc tỷ tỷ, ra được thính đường vào được phòng bếp".

Thiệu Thi Dung ghen tị nói: "Đâu chỉ có vậy, lên được giường còn trèo qua được tường".

Tô Tử Mặc vừa lúc từ bên ngoài tiến vào, chỉ làm như không nghe thấy, kêu Thanh Nhi đặt vò rượu xuống, cười nói: "Thiệu cô nương đường xa đến đây, cũng không có gì chiêu đãi, nên ta làm vài món ăn, mau tới nếm thử, coi có hợp khẩu vị hay không?".

Thiệu Thi Dung không biết nàng có nghe được lời vừa rồi không, dù gì nói sau lưng người khác cũng là không đúng, thần sắc có hơi xấu hổ, cười gượng nói: "Tô tỷ tỷ tự mình xuống bếp, sao ta dám nhận đây".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc mời nàng ngồi vào bàn, nói: "Cái gì mà dám với không dám nhận, khi ta ở đó cùng hai người, cũng làm phiền không ít, ta chẳng qua là có qua có lại mà thôi".

Chung Minh xen mồm nói: "Đúng vậy đúng vậy, nếu ngươi thật cảm thấy áy náy thì ăn nhiều một chút". Tiếp theo nháy mắt với Tô Tử Mặc, "Mặc tỷ tỷ, khi nào thì ngươi cũng làm riêng cho ta một bàn như vậy đi".

Tô Tử Mặc cười hỏi: "Muội chưa từng nếm qua đồ ăn ta làm hay sao?".

Chung Minh nghĩ đến ngày thường quả thật thường xuyên có ăn điểm tâm ngọt do Tô Tử Mặc làm, nhân tiện nói: "Được rồi, chờ ta học tốt tay nghề bếp núc liền đặc biệt làm riêng cho ngươi".

Thiệu Thi Dung nhìn ở trong mắt, so với khi ở Thương Đồng trấn, quan hệ hai người dường như càng gần gũi hơn, ít nhất Tô Tử Mặc không hề mang vẻ lãnh đạm cự tuyệt nữa, gắp hai đũa nếm qua, quả nhiên rất mỹ vị, không nghĩ tới một thiên kim đại tiểu thư còn làm được đồ ăn ngon đến vậy, càng cảm thấy bản thân không bằng nàng, lại không cam lòng bị thua kém, ít nhất nàng vẫn là cô nương trong trắng còn Tô Tử Mặc đã là phụ nhân.

"Ta nghe Minh nhi nói, lần này Thiệu cô nương tới kinh thành là đặc biệt đến thăm nàng?". Tô Tử Mặc hỏi.

Thiệu Thi Dung liếc nhìn Chung Minh, nàng đúng là cái gì cũng không gạt Tô Tử Mặc, một khi Tô Tử Mặc đã hỏi như vậy, Thiệu Thi Dung chỉ có thể gật đầu nói phải.

Tô Tử Mặc khen ngợi: "Thiệu cô nương đối với Minh nhi đúng là thật tốt".

Thiệu Thi Dung nói: "Cũng không hơn được Tô tỷ tỷ, ở cùng Chung Minh dưới một mái hiên, đem Chung Minh chiếu cố cẩn thận".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc cười, "Ta cũng không chiếu cố nàng, nàng không phiền đến ta, ta liền vụng trộm vui vẻ".

Chung Minh nghe mất hứng, "Ta là cùng ngươi giải sầu, khi nào thì phiền ngươi chứ?".

Này không phải đang cãi nhau, mà chính là liếc mắt đưa tình, Thiệu Thi Dung buồn bực ngồi ăn.

Ba người chăm chú ăn làm Chung Minh không được tự nhiên, nàng chưa từng mất tự nhiên như vậy, coi như nói chuyện với ai thì cũng đắc tội với người kia, chẳng thà cái gì cũng không nói.

Nhất thời trên bàn ăn không có thanh âm nào.

Rõ ràng Tô Tử Mặc chưa nói nửa câu khiêu khích, Thiệu Thi Dung lại cảm thấy mình như đứng đống lửa, như ngồi đống than, bị khí thế Tô Tử Mặc đè nặng, đồ ăn có ngon miệng thế nào cũng đều khó nuốt xuống, buông chén đũa, nói: "Ta ăn no rồi, các ngươi cứ ăn chậm rãi". Mà trong bát cơm rõ ràng không hề động qua bao nhiêu.

Tô Tử Mặc thấy vậy kinh ngạc hỏi: "Mới ăn như thế đã no rồi, là mấy món này khó ăn hay sao?".

Thiệu Thi Dung vội nói: "Không phải, có lẽ là vừa lặn lội đường xa nên không có khẩu vị".

Tô Tử Mặc gật đầu, "Cũng phải, vậy sớm trở về phòng nghỉ ngơi đi, lát nữa ta kêu Thanh Nhi nấu bát mì đưa đến phòng ngươi".

Thiệu Thi Dung đứng dậy, có lỗi nói: "Phụ lòng tốt của Tô tỷ tỷ rồi".

Tô Tử Mặc cười nói: "Không sao, Thiệu cô nương cũng vừa mới đến, còn nhiều thời gian".

https://thuviensach.vn

Thiệu Thi Dung nói: "Vậy ta về phòng trước". Nói xong nhìn thoáng qua Chung Minh.

Chung Minh hoàn toàn không có ý tứ đưa nàng trở về, thấy Thiệu Thi Dung đứng không đi, mới nghĩ tới, gọi Tri Hoạ tiến vào, kêu nàng đưa Thiệu Thi Dung trở về phòng.

Thiệu Thi Dung cắn môi, rốt cuộc cái gì cũng chưa nói, theo Tri Họa rời đi.

Tô Tử Mặc nói: "Muội không sợ Thiệu cô nương giận sao?".

Chung Minh ăn như hổ đói rồi mới lầm bầm nói: "Có ý tốt mời nàng ấy ăn cơm, ngược lại, nàng một chút cũng không cảm kích, đáng tiếc một bàn đồ ăn do ngươi vất vả làm, cũng không thể lãng phí. Được, vậy thì chúng ta uống rượu". Nói xong rót đầy chén Tô Tử Mặc, trong lòng ngầm có chủ ý khác, khó có được cơ hội, không thể không làm Tô Tử Mặc quá chén.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 69: Say Rượu Nói Thật Lòng

Tô Tử Mặc sao nhìn không ra ý đồ Chung Minh, đè lại chén rượu nói: "Khoan vội đã, ta có lời hỏi muội, người ta ngàn dặm xa xôi đến thăm muội, muội có tính toán gì không?".

Chung Minh biết Tô Tử Mặc sẽ hỏi cái này, chứng tỏ trong lòng Tô Tử Mặc vẫn có để ý tới nàng, tất nhiên nàng cao hứng, cũng không vội đáp lời, uống một hơi cạn sạch chén rượu, khen: "Rượu Hoàng Thượng ngự ban quả thực khác biệt, vừa thơm vừa nguyên chất, ngươi muốn uống một chén hay không?".

"Như thế nào, muốn chuốc cho ta quá chén để muốn làm gì thì làm a?".

"Không được ngươi đồng ý, cho thêm một cái gan ta cũng không dám làm gì", nhiều lắm là ăn chút đậu hủ mà thôi, Chung Minh âm thầm bổ sung trong lòng.

Tô Tử Mặc tự nhiên tin tưởng lời Chung Minh nói, chẳng qua tửu lượng nàng kém, hai chén e là sẽ say, trong lòng tuy nơm nớp lo lắng nhưng lại không chối từ. Rượu là nàng sai Thanh Nhi về Hầu phủ mang đến chiêu đãi Thiệu Thi Dung, nếu Thiệu Thi Dung không cảm kích, vậy thì đêm nay để cho nàng cùng Chung Minh không say không về.

Khi nói chuyện đã là rót đến chén thứ ba, dung nhan Tô Tử Mặc hồng hồng xinh như hoa đào, người cũng có vài phần hơi say, mượn cảm giác say hỏi Chung Minh, "Muội nói muội thích ta, vậy muội nói cho ta biết, muội thích ta vì cái gì?".

https://thuviensach.vn

Chung Minh đương nhiên không có say, bất quá hồn đã bị Tô Tử Mặc quyến rũ câu đi mất dạng, chỉ biết ngây ngốc nhìn, Tô Tử Mặc đẩy nàng một chút, nàng mới phản ứng lại, trả lời: "Tất cả đều thích".

Tô Tử Mặc không hài lòng, nhíu mày nói: "Luôn luôn có lý do chứ, tựa như ta thích muội là vì cảm thấy muội thật đáng yêu".

Chung Minh lập tức mở to hai mắt, khó có thể tin nhìn Tô Tử Mặc, "Lời nói mới rồi, ngươi có thể lặp lại lần nữa hay không?".

"Muội thật đáng yêu".

"Câu trước đó".

"Ta thích muội".

Chung Minh kích động cầm tay Tô Tử Mặc, "Là thật sao? Ngươi thật sự thích ta sao?".

Tô Tử Mặc cũng thuận miệng nói thôi, không nghĩ tới Chung Minh có phản ứng lớn như vậy. Nàng đúng là thích Chung Minh, chẳng qua còn chưa phải cái loại tình yêu như trong tưởng tượng của nàng. Tuy rằng có khi nàng cũng sẽ vì Chung Minh mà ê ẩm trong lòng, ví như khi Chung Minh có thái độ mập mờ không rõ với Thiệu Thi Dung, nhưng so với loại tình cảm cực nóng mà nàng mong muốn thì còn kém khá xa, chẳng lẽ loại ái tình say đắm xúc động lòng người chỉ có trong thoại bản*?! Nói đi cũng phải nói lại, dù gì nàng đã gả cho người khác rồi, không nên có thêm mong cầu xa xỉ gì nữa, có thể có người vừa ý như Chung Minh ở bên cạnh thì nàng đã không có gì hối tiếc, duy chỉ có điểm chưa được hoàn mỹ đó chính là chẳng lẽ cả đời này nàng phải làm gái lỡ thì?! Không biết sao đột nhiên có ý tưởng xấu hổ ngượng ngùng này, mặt nàng càng thêm đỏ hồng, lại nhìn qua Chung Minh, bất chợt một ý niệm loé lên trong đầu.

<*tiểu thuyết tình yêu hồi xưa của Trung Quốc>

https://thuviensach.vn

Chung Minh bận đắm chìm trong câu nói "Ta thích muội" của Tô Tử Mặc, còn chưa thể tự thoát ra được, kia không phải là lời nói thật lòng sau khi say rượu đấy chứ? Lại rót đầy rượu cho Tô Tử Mặc, nàng muốn nghe Tô Tử Mặc nói thêm nhiều lời nữa, bộ dáng Tô Tử Mặc hiện tại so với bộ dáng nghiêm trang ngày thường càng làm cho người ta thêm yêu thích.

Tô Tử Mặc cũng dứt khoát uống xong, nói ra lời duy nhất muốn hỏi, "Minh nhi, muội còn chưa nói cho ta biết, rốt cuộc muội thích ta vì cái gì? Thiệu cô nương là người tốt, đối với muội cũng tốt, vì sao muội không thích nàng ấy?".

Chung Minh nói: "Thích thì thích cần gì có lý do, Thiệu Thi Dung cho dù tốt thì liên quan gì đến ta đâu? Tựa như biểu ca cũng có ý với ngươi, không lẽ ngươi liền nguyện ý trao thân cho hắn?".

Một câu này chạm trúng tâm tư Tô Tử Mặc, nàng thử thăm dò: "Ta đã gả cho biểu ca muội, chỉ sợ sớm muộn gì cũng có một ngày như vậy".

"Không được, hắn có muốn cũng đừng mơ!". Chung Minh thô lỗ cắt ngang lời nàng.

Tô Tử Mặc cười: "Đừng nói ta, muội cũng giống vậy thôi, muội là thiếp hắn, chạy trốn hòa thượng cũng không chạy được khỏi miếu".

Chung Minh cười lạnh: "Hắn dám chạm vào ta, ta thiến hắn!". Tiếp theo mang vẻ mặt ngượng ngùng, "Thân thể ta chỉ ngươi mới có thể chạm".

Tô Tử Mặc nghe vậy chợt rung động, dù chưa trải qua chuyện này, nhưng cũng không phải không biết cái gì, huống chi các nàng đều là nữ nhân. Tô Tử Mặc dùng ngón tay vẽ theo đường nét trên mặt Chung Minh, ánh mắt mị hoặc, "Ồ, vậy chạm thế nào mới đúng cách đây?".

Lời này rõ ràng chính là đang câu dẫn nàng! Chung Minh vốn còn có chút cố kỵ, sợ một khi phóng túng rồi sẽ không kiềm lại được, nếu Tô Tử

https://thuviensach.vn

Mặc cũng có ý nghĩ này, vậy nàng sẽ không khách khí. Nàng đã sớm thèm thân thể Tô Tử Mặc đến mức nhỏ dãi rồi, nàng muốn lột sạch Tô Tử Mặc xem hết trọn vẹn, đương nhiên nếu Tô Tử Mặc muốn nhìn lại, nàng cũng thực nguyện ý cởi hết cho Tô Tử Mặc xem rõ ràng. Nhưng lý do thật sự làm cho Chung Minh muốn ăn sạch Tô Tử Mặc là vì như thế Tô Tử Mặc sẽ không còn phải do dự không an tâm, sẽ không nhớ thương tìm tên nam nhân tài hoa gì mà ngươi nông ta nông nữa.

Chung Minh nhìn Tô Tử Mặc, mặc dù trong lòng ngứa ngáy khó nhịn, lại không gấp gáp ngay lúc này, nàng biết Tô Tử Mặc thích sạch sẽ, nên sai Tri Họa tiến vào thu dọn chén đũa trên bàn, rồi kêu người đem nước ấm tới cho Tô Tử Mặc tắm rửa.

Tô Tử Mặc cảm giác người nóng đến luống cuống, liền cởi dây thắt lưng ra, nhưng thấy Chung Minh vẫn đứng ở một bên, không có ý tứ rời đi, "Không lẽ muội muốn tắm chung với ta sao?"

Chung Minh đương nhiên cầu còn không được, bất quá cũng biết Tô Tử Mặc cố tình nói lời trái ý, vô cùng lưu luyến nhìn nàng một cái mới chịu trở về phòng tắm rửa thay y phục, trước khi đi còn dặn dò, "Không cho đóng cửa, ta đi rồi sẽ trở qua".

Tô Tử Mặc ngâm mình ở trong nước, người thanh tỉnh hơn rất nhiều, lúc này mới hơi hối hận, không nên tự dưng trêu chọc Chung Minh. Nàng vẫn biết rõ tâm tư Chung Minh, như thế chẳng phải là đưa dê vào miệng cọp hay sao? Nhưng mà trong lòng lại có vài phần mong đợi, nàng không hề bài xích những hành động thân mật mà Chung Minh đối với nàng, thậm chí còn có chút thích. Từ khi Thiệu Thi Dung đến đây, đã làm cho nàng cảm thấy có nguy cơ, Chung Minh không phải là người thuộc riêng một mình nàng, đã vậy cứ mang bộ dạng gọi ong kéo bướm như thế, không chừng ngày nào đó liền bị người ta câu dẫn đi mất, cho nên nàng nổi lên ý niệm độc chiếm Chung Minh trong đầu. Chẳng qua nếu thật sự vượt giới hạn đó, quan hệ các nàng sẽ không còn đơn giản như hiện tại nữa, dù sao nàng

https://thuviensach.vn

cũng là dâu Tống gia, nếu thật hồng hạnh vượt tường, chẳng khác gì uổng phí nhiều năm đọc sách thánh hiền như vậy mà ngay cả lễ nghĩa liêm sỉ nàng cũng không đếm xỉa tới, nhất thời trong lòng nàng mâu thuẫn thật mạnh.

Ngược lại Chung Minh rất cao hứng, ngồi trong thùng gỗ, chơi đùa nghịch nước còn ngâm nga mấy khúc hát.

"Chuyện gì mà cao hứng như thế?". Tống Văn Thục đột nhiên từ bên ngoài tiến vào.

Chung Minh theo bản năng dùng hai tay che khuất ngực, thầm oán nói: "Nương a, tiến vào mà sao cũng không nói một tiếng".

Tống Văn Thục nói: "Xem con kìa, ta là nương của con, ở trước mặt ta còn sợ xấu cái gì?".

Chung Minh không để ý tới nàng, liên tục thúc giục, "Nương, nương ra ngoài trước đi, có chuyện gì, chờ Minh nhi mặc xong y phục rồi nói sau".

Tống Văn Thục liếc nàng một cái, "Con đúng là lắm chuyện". Rốt cuộc cũng ra bên ngoài chờ nàng.

Chung Minh tắm cho qua loa, mặc y phục xong đi ra, thầm nghĩ mau đuổi nương đi nhanh nhanh để còn tìm Tô Tử Mặc, "Nương tìm Minh nhi có chuyện gì sao?".

Tống Văn Thục đến đây là thật có chuyện hỏi nàng, chẳng qua nhìn thấy Chung Minh nhất thời lại không mở miệng được.

Chung Minh thì chờ không kịp, "Nếu không quan trọng ngày mai nói sau cũng được".

https://thuviensach.vn

Tống Văn Thục nhìn ra, nghĩ tới vừa rồi Chung Minh còn cao hứng hẳn là có chuyện gì vui, cười hỏi: "Nhìn con vui sướng như vậy, chẳng lẽ có chuyện gì tốt a?".

Chung Minh sớm hay muộn cũng sẽ thẳng thắn với mẫu thân chuyện nàng cùng Tô Tử Mặc, chẳng qua bây giờ không phải thời điểm, liền nói: "Minh nhi có thể có chuyện gì vui chứ".

Không có ai hiểu con bằng người làm mẹ, Tống Văn Thục kết luận khẳng định Chung Minh có chuyện, bất quá Chung Minh không muốn nói, nàng cũng sẽ không truy vấn, lão phu nhân còn chờ tin chính xác của nàng, liền uyển chuyển hỏi, "Minh nhi, con gả đến Tống phủ cũng khá nhiều ngày rồi, trong bụng có động tĩnh gì không?". Kì thực lão phu nhân nhìn thấy Tống Tuấn Kiệt hàng đêm ngủ ở phòng Trịnh di nương là đã biết Tống Tuấn Kiệt có cùng phòng với Chung Minh hay không, lão phu nhân mong muốn tằng tôn đến không ăn không ngủ được, có điều cháu đích tôn Tống gia tuy không phải do chính thất là Tô Tử Mặc sinh ra thì ít nhất cũng phải từ bụng Chung Minh đi ra, không thể để nữ nhân bên ngoài như Trịnh di nương chiếm lợi thế.

Chung Minh biết mẫu thân nàng hỏi chuyện gì, nghĩ rằng Tống Tuấn Kiệt đã cáo trạng nàng trước mặt nương nên nương mới đến đây khởi binh vấn tội, không thèm để ý nói: "Minh nhi còn chưa ngủ cùng biểu ca, ở đâu ra hài tử?".

Tống Văn Thục chịu không nổi nữ nhi nói chuyện thô tục, nhíu mày nói: "Cô nương gì mà miệng mồm không biết lựa lời, thật là thiếu khuyết quản giáo".

Chung Minh cười nói: "Nương là trách bản thân mình hay là đang trách tướng công của nương đây?".

https://thuviensach.vn

Tống Văn Thục không có thời giờ khua môi múa mép với nàng, nghe Chung Minh nói không cùng Tống Tuấn Kiệt viên phòng, vẫn có hơi giật mình, khó hiểu hỏi: "Vì sao? Con đã gả cho biểu ca, sao lại không chung phòng với hắn?".

Chung Minh đã sớm nghĩ ra câu trả lời, mang ít oán giận nói: "Coi như mắt Minh nhi bị mù, còn tưởng rằng biểu ca thật tình thích Minh nhi, nào biết hắn ăn trong bát nhớ thương trong nồi, ngay đêm đại hỉ của con và hắn, vậy mà hắn lại pha trộn với dã nữ bên ngoài, còn đem về nhà".

"Chính là Trịnh di nương kia sao?". Lão phu nhân sợ xấu hổ nên không nói cho Tống Văn Thục biết xuất thân Trịnh di nương.

Rõ ràng người là Chung Minh đưa tới, hiện tại trở thành cái cớ để nàng cự tuyệt Tống Tuấn Kiệt, "Chính là nàng, nương không biết Trịnh di nương trước kia là ở chỗ nào đâu".

Tống Văn Thục cả kinh hỏi: "Nơi yên hoa chăng?".

Chung Minh gật đầu, lại vô cùng ghét bỏ nói: "Biểu ca không chê xuất thân Trịnh di nương, nhưng Minh nhi thì ngại biểu ca bẩn a, Minh nhi mặc kệ, dù sao về sau biểu ca cũng đừng nghĩ chạm vào Minh nhi".

Tống Văn Thục tức giận: "Tên Tống Tuấn Kiệt này thật hết nói!". Bất quá càng giận nữ nhi không chịu nghe lời, hừ nói, "Lúc trước ta và cha con khuyên con, con không nghe, hiện tại biết hối hận rồi chưa".

Chung Minh thở dài: "Đáng tiếc trên đời này không có hối hận dược".

Tống Văn Thục nói: "Làm sao không có? Ta hiện tại đi tìm lão phu nhân, làm cho Tống gia viết hưu thư từ con, dù sao thân thể con vẫn là cô nương trong sạch, không lo tìm không được người nào khác".

https://thuviensach.vn

Nàng đi thì Tô Tử Mặc làm sao bây giờ, huống chi lúc trước vì tiếp cận Tô Tử Mặc, mới nhảy vào hố lửa, mắt thấy sẽ thành chuyện tốt cùng Tô Tử Mặc, có thể nào thất bại trong gang tấc, Chung Minh vội nói: "Nương a, nương cũng đừng gây sức ép với ngoại tổ mẫu, lão phu nhân thân thể không khoẻ, Minh nhi mới viết thư cho nương đến thăm, nương muốn làm lão phu nhân tức chết sao?".

Tống Văn Thục là nữ nhi của lão phu nhân tất nhiên không muốn, nhưng nàng cũng không muốn nữ nhi của mình chịu thiệt thòi, thật là phát sầu.

Chung Minh nói: "Nương nếu sợ Minh nhi chịu thiệt, trước hết ở trong này, chờ thêm khoảng một năm rưỡi, nếu biểu ca hồi tâm quay đầu, Minh nhi liền theo hắn, nếu vẫn như cũ, Minh nhi sẽ theo nương về nhà, nương thấy thế nào?".

Tống Văn Thục cảm thấy chủ ý này không tệ, "Có điều cha con phải ở nhà cô đơn một mình".

Chung Minh cười nói: "Chẳng lẽ nương sợ cha tìm cho Minh nhi một nhị nương?".

Tống Văn Thục ngược lại rất tự tin, "Cha con mới không thèm làm chuyện có lỗi với ta".

"Được rồi, khen nương có mạng tốt, có tướng công toàn tâm toàn ý đối với nương, cũng đừng đứng mãi ở chỗ này, làm cho Minh nhi đỏ mắt". Chung Minh vội vã đưa Tống Văn Thục ra bên ngoài, trong lòng chỉ sợ Tô Tử Mặc sốt ruột chờ lâu, miễn đừng đổi ý mới tốt.

Tống Văn Thục tức giận nói: "Là ta cản trở chuyện gì tốt của con chắc?". Nói xong cũng không ở lâu, thở dài rời đi.

Chung Minh đi đến trước phòng Tô Tử Mặc, thấy cửa khép hờ, nhẹ nhàng đẩy liền mở ra, trong lòng mừng rỡ, rón ra rón rén đi vào.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 70: Cộng Phó Vu Sơn

<*Cộng phó vu sơn ~ cùng nhau đi núi Vu ~ chỉ chuyện mây mưa ân ái biến ảo kỳ diệu như cảnh núi Vu làm ngơ ngẩn lòng người (núi Vu hiện nay ở cổng ngõ phía đông Trùng Khánh, đi tham quan Trường Giang Tam Hiệp thì phải đi qua núi này), người ta còn dùng cụm từ Vu Sơn Vân Vũ - Mây mưa non Vu như là sự hưởng thụ hoàn mỹ>

Chung Minh giống như kẻ trộm đi vào phòng Tô Tử Mặc, lại trợn tròn mắt, trong phòng nào có bóng dáng Tô Tử Mặc, nước trong bồn tắm còn bốc lên hơi nóng, xem ra Tô Tử Mặc mới ra khỏi phòng chưa bao lâu, Tống phủ không lớn, Chung Minh rất nhanh tìm thấy nàng ở hoa viên.

Tô Tử Mặc mặc y phục phong phanh, một mình ngồi ở cái bàn đá tự rót rượu uống, ánh trăng sáng trong nhưng lạnh lẽo trên cao vừa vặn chiếu lên người nàng, Tô Tử Mặc lúc này dường như tiên nữ giáng trần, đẹp không gì sánh được, nhưng không hiểu sao Chung Minh đột nhiên đau lòng, đây là lần đầu tiên nàng cảm thấy Tô Tử Mặc sống quá cô đơn, vô luận kiếp trước hay kiếp này, Tô Tử Mặc đều mang cho nàng cảm giác cao xa không với tới được. Tô Tử Mặc là thiên kim Hầu gia, lại đầy bụng kinh luân, trong mắt nàng, Tô Tử Mặc là người chỉ có thể đứng nhìn từ xa chứ không thể khinh nhờn đùa giỡn. Kiếp trước, mặc dù vì biểu ca, nàng mới cài bẫy hại Tô Tử Mặc bị đuổi đi, nhưng thật sự tận sâu trong tim, nàng cảm thấy biểu ca căn bản là không xứng với Tô Tử Mặc, biểu ca ngoại trừ là một cái túi da đẹp mắt thì cái gì cũng không có, còn thêm một đàn thê thiếp, cũng chỉ có nàng quen thói giở trò đùa bỡn người khác mới có thể xứng đôi với tên

https://thuviensach.vn

ăn chơi trác táng này. Chung Minh đột nhiên có chút tự ti, biểu ca không xứng với Tô Tử Mặc thì nàng làm sao xứng được, trên người nàng không có điểm nào như Tô Tử Mặc mong muốn, đừng nói tới thi từ ca phú, ngay cả bốn chữ thành ngữ, nàng đều biết rất ít. Mẫu thân còn ngại nàng thô tục, huống chi kiểu người cao nhã như Tô Tử Mặc, chỉ sợ là thấy nàng không vừa mắt, Chung Minh càng nghĩ càng không tự tin, rõ ràng Tô Tử Mặc đã sắp nằm trong tầm tay nhưng nàng lại bắt đầu lùi bước.

"Minh nhi?". Khi Chung Minh đang muốn đào tẩu, Tô Tử Mặc thình lình lên tiếng, "Là muội sao?".

Chung Minh từ trong bóng cây đi ra, miễn cưỡng cười nói: "Mặc tỷ tỷ, nguyên lai ngươi ở nơi này, làm cho ta đi tìm".

"Sao giờ muội mới đến, muốn ta chờ lâu a". Thanh âm Tô Tử Mặc hoàn toàn không giống lúc bình thường, vừa quyến rũ vừa mang theo men say, hiển nhiên đã uống nhiều rượu, khi nàng đi hướng đến Chung Minh, bước chân cũng có chút chệnh choạng.

Chờ nàng đến gần, Chung Minh lập tức ngửi được một cỗ mùi rượu trên người nàng, giơ tay đỡ lấy thắt lưng của nàng, nhíu mày hỏi: "Đang yên lành sao lại uống thêm rượu?".

Tô Tử Mặc choàng hai tay ôm lấy cổ Chung Minh, dán tại bên tai nàng thì thầm: "Không uống say thì sao có thể cộng phó vu sơn với muội đây?".

Đáng thương Chung Minh thất học không hiểu ý tứ cộng phó vu sơn, chỉ ngây ngốc hỏi: "Đi đâu?".

Tô Tử Mặc u oán nhìn nàng, "Minh nhi, ngày thường muội có thể đọc sách nhiều hơn một chút được không?".

Mặc tỷ tỷ quả nhiên ghét bỏ nàng, vốn trong lòng Chung Minh đã không thoải mái, nghe vậy càng khổ sở, hít hít cái mũi, "Ta biết ngươi chê ta ít đọc

https://thuviensach.vn

sách, ta luôn nghe không hiểu những điều ngươi nói, ta đã muốn cố gắng sửa đổi, chẳng qua ngươi cũng nói, loại sự tình như đọc sách không phải một hai ngày là có thể học thành tài, bất quá ta có thể cam đoan với ngươi, ta nhất định học nghiêm túc, sẽ không để ngươi thất vọng".

Tô Tử Mặc lại lắc đầu, "Minh nhi, muội có biết hay không, ta thích muội chính là bởi tính cách đơn thuần không giả tạo ra vẻ này của muội, đọc sách nhiều thì có gì tốt, chỉ biết lấy lễ nghĩa liêm sỉ trói buộc chính mình, nếu có thể lựa chọn, ta tình nguyện giống như muội vậy, cái gì cũng không cần biết, cái gì cũng không cần kiêng kị, làm theo ý nguyện của mình là tốt rồi".

Chung Minh nghe được tỉnh tỉnh mê mê, rốt cuộc là Tô Tử Mặc khen nàng hay là đang mắng nàng đây?! Nàng sao nghe ra Tô Tử Mặc giống như đang nói nàng không biết liêm sỉ, vô luận như thế nào, bên ngoài này rõ ràng không phải chỗ có thể nói chuyện, không chừng có người nào đi qua, mà bộ dáng Tô Tử Mặc hiện tại cũng không thể để người khác nhìn thấy a, thật sự là.....rất câu người.

Chung Minh vốn định dìu Tô Tử Mặc trở về phòng, nghĩ nghĩ liền bẻ ngoặt lại, đi về phòng của mình, miễn cho Thanh Nhi lại không biết từ đâu ra phá hư chuyện tốt.

Tô Tử Mặc quả thật là có chút say, nằm dính vào giường liền nhắm hai mắt lại, có điều vẫn ôm lấy cổ tay Chung Minh không buông ra. Chung Minh căn bản không muốn giậu đổ bìm leo, là do Tô Tử Mặc không buông nàng, vậy không thể trách được nàng. Chung Minh thuận thế nằm trên người Tô Tử Mặc, trong hơi thở tất cả đều là mùi hương của Tô Tử Mặc, nhất thời say mê không thôi, ham muốn càng nhiều, vậy mà lại thấy Tô Tử Mặc hô hấp đều đều, tựa hồ đã ngủ.

"Mặc tỷ tỷ." Chung Minh cố gắng gọi nàng tỉnh nhưng Tô Tử Mặc không hề phản ứng, Chung Minh giãy dụa một hồi, cuối cùng cắn răng

https://thuviensach.vn

muốn rời khỏi người Tô Tử Mặc, không ngờ tay lại bị Tô Tử Mặc bắt được.

"Minh nhi, qua đêm nay, ta sợ không có dũng khí nữa". Tô Tử Mặc như cũ nhắm chặt hai mắt, giống như lời nói mới vừa rồi không phải thoát ra từ miệng nàng.

Nếu Chung Minh vẫn nghe không ra ý tứ Tô Tử Mặc, vậy không phải nàng thất học mà là thật khờ rồi, tim đập nhanh nảy lên, liếm liếm đôi môi khô, có chút khó tin hỏi: "Mặc tỷ tỷ, ngươi đáp ứng rồi sao, đáp ứng trao thân mình cho ta?".

Tô Tử Mặc vốn là muốn mượn rượu say sưa phóng túng một lần, không lo lắng hậu quả, khổ nỗi Chung Minh lại lằng nhằng trì hoãn, còn hỏi vấn đề ngu xuẩn như vậy, kêu nàng như thế nào trả lời đây, đành cắn môi, xoay đầu qua một bên, mặt vẫn hồng đến mang tai, bất quá coi như là thừa nhận rồi.

Chung Minh lúc này mới hoàn toàn buông lỏng tâm tình, không thể trách Chung Minh thật cẩn thật như thế, kiếp trước nàng bị người ta chà đạp bi thảm nhảy sông tự sát, nàng rất hiểu loại tư vị bị người khác ép buộc, nàng hy vọng Tô Tử Mặc cam tâm tình nguyện nhận nàng và đồng thời nàng cũng muốn trao mình cho Tô Tử Mặc, chỉ có khi ở bên Tô Tử Mặc, nàng mới có thể quên đi chuyện nhục nhã kiếp trước, cũng may mắn nàng được ông trời chiếu cố, có được cơ hội trọng sinh này, làm cho nàng có một thân thể sạch sẽ để cho Tô Tử Mặc một cách trọn vẹn.

****

Chung Minh dù hiểu biết chuyện phòng the nhưng chung giường với nữ nhân vẫn là lần đầu tiên, từ bị động trở thành chủ động, cái gì cũng không nghĩ tới, chỉ theo tâm ý của mình, hạ người xuống hôn lên môi Tô Tử Mặc, tuy rằng trước kia vụng trộm ăn đậu hủ không phải chỉ một hai lần, bất quá nhiều hay ít đều có cố kỵ, làm sao giống như hiện tại được, Tô Tử Mặc dịu

https://thuviensach.vn

ngoan nằm yên ở nơi đó, tùy ý cho nàng khinh bạc, duy nhất không được hoàn mỹ chính là Tô Tử Mặc vẫn nhắm mắt lại, làm Chung Minh cảm thấy có chút không hài lòng.

"Mặc tỷ tỷ, ngươi là thẹn thùng không dám nhìn ta sao?".

Tô Tử Mặc biết rõ Chung Minh đang nói khích nhưng vẫn mở mắt ra, nhìn thấy Chung Minh không biết khi nào đã cởi hết y phục, trên người không còn một mảnh, Tô Tử Mặc làm sao có thể nhìn Chung Minh loã thể mà không xấu hổ, ánh mắt không biết đặt ở nơi nào, quẫn bách đến đỏ bừng mặt.

"Mặc tỷ tỷ, ta đẹp không?", da mặt Chung Minh trái lại thật dày, rõ ràng người cởi sạch chính là nàng.

Rốt cuộc Tô Tử Mặc vẫn là Tô Tử Mặc, sao có thể bị khí thế Chung Minh áp bức đến không dám nhìn, Chung Minh không phải muốn nàng nhìn sao? Vậy thì nàng đơn giản thoải mái nhìn một hồi, khuôn mặt hồng nhan hoạ thuỷ kia của Chung Minh tất nhiên là xem cả trăm lần cũng không thấy chán, mà cái thân thể nữ nhân rõ ràng giống như chính mình này lại làm cho Tô Tử Mặc tràn ngập cảm giác mới mẻ, ánh mắt chiếu từ dưới lên trên, hai chân trắng nõn thon dài, vòng eo yêu kiều, cánh tay tinh tế cân xứng, khi ánh mắt dừng ở chỗ cao ngất liền không thể thản nhiên được nữa, trong lòng có cảm giác khác thường, đột nhiên có chút hiểu được Chung Minh ham thích cái gì ở nàng mỗi lần hai nàng đối mặt với nhau.

Chung Minh rốt cuộc bị Tô Tử Mặc nhìn đến ngượng ngùng, theo bản năng tìm chỗ để vùi đầu trốn, nàng thật nhanh tìm được, liền chui vào trong ngực Tô Tử Mặc, nơi đó vừa mềm vừa thơm lại thoải mái, đã vậy Tô Tử Mặc còn nhìn không tới được nàng.

Ánh mắt Tô Tử Mặc càng phức tạp, ước nguyện ban đầu của nàng vốn là bất cứ giá nào cũng phải phóng túng một lần, giờ phút này lại phát sinh

https://thuviensach.vn

biến hoá thần kỳ, thân mình Chung Minh cực mềm trong lòng nàng, da thịt bóng loáng nhẫn nhụi chạm vào tay làm cho nàng yêu thích không nỡ buông, ngay cả chính nàng cũng chưa phát giác ra tay nàng đã đi lên vuốt ve tấm lưng trơn láng của Chung Minh.

Chung Minh cũng quan sát thấy Tô Tử Mặc không như bình thường, rõ ràng ngón tay Tô Tử Mặc lạnh lẽo vậy mà chỗ nào bị nàng vuốt ve qua đều bỗng chốc trở nên nóng bỏng, giống như bị lửa đốt qua, thân mình càng trở nên mềm nhũn, còn phát ra tiếng rên nhẹ.

Tiếng rên truyền tới tai Tô Tử Mặc, giống như tà âm độc dược làm người ta hồn xiêu phách lạc, Tô Tử Mặc cảm giác mới lạ đồng thời trong lòng cũng sản sinh loại xúc động không hiểu được, làm cho nàng cơ hồ không có do dự, xoay người đem Chung Minh đặt ở dưới thân, chăm chú dụng tâm đánh giá Chung Minh.

Ông trời thật sự là thiên vị Chung Minh, cho Chung Minh dung nhan tuyệt sắc như thế, làm cho nàng đều nhịn không được có chút ghen tị, đặt Chung Minh ở hậu cung nhất định có thể mê hoặc quân vương, đặt ở chốn dân gian, cũng không biết sẽ có bao nhiêu nam tử vì nàng tranh giành mà đầu rơi máu chảy, cố tình Chung Minh lại nằm trong lòng một nữ nhân là nàng.

"Tại sao?". Tô Tử Mặc không nhịn được, buông lời hỏi.

Chung Minh đang động tình, ánh mắt mê ly, "Cái gì?".

"Tại sao thích nữ nhân, tại sao là ta?". Tô Tử Mặc rất muốn biết, nhưng không có cho Chung Minh cơ hội trả lời, cúi đầu hôn lên đôi môi đỏ mọng kia, không giống như khi ở thuyền hoa Chung Minh phải dùng kế lừa nàng, lần này nàng hoàn toàn là đi theo tiếng gọi con tim, đôi môi Chung Minh đầy đặn trơn mềm cực kỳ mê người, hương vị cũng thật mỹ vị như nàng tưởng tượng, nhịn không được đòi lấy càng nhiều, lúc nàng vừa ngậm đến

https://thuviensach.vn

cái lưỡi ngọt thơm của Chung Minh, ngay cả tâm tư cũng đều trở nên mềm mại theo.

Ngực Chung Minh kịch liệt phập phồng, Tô Tử Mặc nhiệt tình cơ hồ làm cho nàng không chịu nổi, Tô Tử Mặc cái gì cũng chưa làm, chẳng qua chỉ mới hôn nàng mà thôi, Chung Minh lại cảm giác nàng sắp đến rồi. Chung Minh cảm thấy có chút mất mặt, cũng may Tô Tử Mặc vẫn chưa phát giác, cái hôn của Tô Tử Mặc tuy tuyệt diệu, nhưng nàng vẫn thấy không đủ, có những thứ không thể dùng ngôn từ biểu đạt, chỉ có thể dùng hành động, Chung Minh trực tiếp nắm tay Tô Tử Mặc đặt lên bầu ngực mềm mịn của nàng, thể hiện rõ ràng ý tứ.

Tô Tử Mặc thông minh sắc sảo, sao có thể không rõ ý tứ Chung Minh, huống chi có một số việc không thầy dạy cũng tự thông suốt, nàng đã nếm Chung Minh đến ngon miệng, cho dù Chung Minh không ám chỉ, nàng cũng không tính thu tay lại, nhẹ nhàng xoa nắn vài cái, khoả mềm mại trong lòng bàn tay lập tức trở nên đầy đặn, điểm ở chính giữa càng đứng thẳng lên thấy rõ. Tô Tử Mặc mỉm cười nhìn Chung Minh, đáy mắt lộ vẻ ôn nhu, "Minh nhi, muội quá nhạy cảm".

Chung Minh cũng thấy khó hiểu, từ khi nào thì nàng trở nên mẫn cảm như vậy, trước kia lúc ở bên biểu ca, cũng phải đến thời điểm cuối cùng mới có chút cảm giác, mà hiện tại Tô Tử Mặc lại dễ dàng thiêu đốt nàng. Chung Minh ra vẻ đáng thương mong đợi nhìn Tô Tử Mặc, thân thể khó nhịn vặn vẹo, "Mặc tỷ tỷ", thanh âm yếu ớt êm ái nói không nên lời, rõ ràng chính là động tình rồi.

Tô Tử Mặc mang ý cười càng sâu, không hề đáp lại lời nào, nhỏ vụn hôn dọc theo cổ nàng đi xuống, dừng ở xương quai xanh tinh xảo, lúc mạnh lúc nhẹ gặm nhấm, trên da thịt trắng nõn lập tức có nhiều hơn một cái ấn ký đỏ hồng rõ nét.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 71: Không Phụ Khanh

<* khanh ~ tiếng vợ chồng người yêu gọi nhau thân mật thời xưa>

Chung Minh vốn là có ý định ra sức hạ gục Tô Tử Mặc, không ngờ lại nằm dưới thân Tô Tử Mặc, rõ ràng Tô Tử Mặc hôn rất nhẹ rất ôn nhu mà nàng lại nhịn không được run rẩy, vừa khẩn trương vừa kích động, càng cảm thấy cả người bị giày vò.

"Mặc tỷ tỷ, ta cũng không phải đồ chơi làm bằng đường, đừng xấu xa hôn đến hỏng người ta". Chung Minh giận dỗi nói, hơi thở còn không ổn định.

Da thịt Chung Minh nõn nà vừa trơn vừa mềm, Tô Tử Mặc đang thích thú hưởng thụ, nghe Chung Minh nói như thế, ngẩng đầu lên nhìn liền ngây ngẩn cả người, sắc mặt Chung Minh nhiễm tình ửng hồng như hoa đào tươi đẹp. Đôi con ngươi chứa đựng dục vọng cực kỳ mê người, Tô Tử Mặc không nhịn được nhẹ giọng ngâm: "Đêm qua hải đường chạm phải mưa, đoá hoa nhẹ nở đẹp nao lòng".

<* thơ của Đường Dần-Đường Bá Hổ, Giang Nam đệ nhất phong lưu tài tử>

Chung Minh bĩu môi, "Lại nói gì ta nghe không hiểu".

Tô Tử Mặc cười, "Đây là khen muội còn e thẹn xinh đẹp hơn so với hoa hải đường sau cơn mưa".

https://thuviensach.vn

Được nàng ca ngợi như thế, Chung Minh tự nhiên cao hứng, "Là thơ ngươi làm?".

Tô Tử Mặc lắc đầu, "Là một tài tử viết, bất quá thật hợp với tình cảnh lúc này".

Chung Minh nói: "Lão bà hắn nhất định rất đẹp".

Tô Tử Mặc từ chối cho ý kiến, người bên ngoài đẹp xấu gì cũng không liên quan tới nàng, nàng chỉ biết giờ phút này Chung Minh cực kỳ xinh đẹp, ngón tay vẽ theo hình dáng khuôn mặt Chung Minh, nhẹ nhàng hỏi, "Minh nhi, muội có hối hận hay không?".

"Hối hận cái gì?".

Tô Tử Mặc nói: "Ta và muội, người thê người thiếp, làm như thế, cùng tẳng tịu với nhau không khác gì để người đời khinh bỉ".

Chung Minh bĩu môi, "Ta mới không quan tâm". Tiếp theo lại lo lắng hỏi, "Ngươi thì sao?". Tô Tử Mặc xuất thân danh môn, lại có tri thức hiểu lễ nghĩa, làm cho nàng tẳng tịu cùng mình, chẳng phải là ép buộc hay sao?!

Quả nhiên Tô Tử Mặc không lên tiếng.

Chung Minh trong lòng hoảng sợ, tuy rằng nàng rất muốn ở bên Tô Tử Mặc, nhưng không hề muốn Tô Tử Mặc vì nàng mà lưng phải đeo xiềng xích.

Tô Tử Mặc chỉ trầm mặc trong chốc lát, sau đó ánh mắt long lanh như nước nói: "Ta không muốn vì ánh nhìn của người bên ngoài mà ủy khuất chính mình".

Rõ ràng là nàng câu dẫn Tô Tử Mặc, Tô Tử Mặc lại nói là vì chính bản thân mình, nói như vậy chẳng qua là không muốn làm cho nàng có gánh

https://thuviensach.vn

nặng trong lòng, Chung Minh vô cùng cảm động, ôm chặt Tô Tử Mặc, cọ cọ vào cần cổ nàng, "Mặc tỷ tỷ, vì sao trước kia ta không phát hiện ngươi tốt như vậy chứ, nếu sớm một chút yêu thích ngươi thì thật tốt biết bao". Kiếp trước cũng sẽ không bị chết thảm như thế.

Tô Tử Mặc không biết Chung Minh có ý gì, chỉ cười nói: "Thế nào, trước kia muội cảm thấy ta rất xấu sao?".

"Không", Chung Minh phủ định, "Chỉ là cảm thấy ngươi cao không thể chạm tới".

Tô Tử Mặc cũng không tin lắm, nàng còn nhớ rõ lần đầu tiên Chung Minh ở trong xe ngựa khinh bạc nàng, căn bản là cả gan làm loạn, đương nhiên nàng lại càng không tin người luôn theo khuôn phép như mình lại làm chuyện kinh thế hãi tục như này, thở dài: "Hà ý bách luyện cương, hóa vi nhiễu chỉ nhu, Minh nhi, muội thật sự là họa thủy".

<*Có ngờ đâu thứ thép được luyện đến cứng trăm lần lại trở nên mềm yếu đến mức có thể cuốn vào ngón tay ~ Tử Mặc cứng rắn đến mấy cũng bị mềm lòng trước Chung Minh.>

Khó có khi Chung Minh hiểu "Họa thủy" là ý gì, cười tủm tỉm nói: "Ta lại không có hại nước hại dân, ta chỉ làm ngươi mê đảo mà thôi".

Đâu chỉ có như vậy! Trừ bỏ Tống Tuấn Kiệt luôn như hổ rình mồi với Chung Minh, hiện tại lại tới thêm cô nương Thiệu Thi Dung, Tô Tử Mặc hít một hơi: "Minh nhi, muội thật không làm cho người ta yên tâm".

Chung Minh thì thầm nhỏ nhẹ bên tai nàng, "Nếu ngươi lo lắng, thì mau mau bắt ta đi, ta thành người của ngươi, sẽ không còn gì phải lo lắng".

Vành tai Tô Tử Mặc nóng lên, cúi đầu nhìn cái người nhỏ bé đáng yêu trong lòng mình, giống như quả anh đào chín tuỳ ý để người ta hái, tim lập tức đập loạn cả lên, một dòng nhiệt nóng chảy xuyên qua trong thân thể,

https://thuviensach.vn

thậm chí cảm giác được giữa hai chân ẩm ướt, Tô Tử Mặc dù sao vẫn là tấm thân xử nữ, đột nhiên có phản ứng như vậy, nàng tự thấy xấu hổ đến mặt mày đỏ bừng.

"Làm sao vậy?". Chung Minh đợi không được, có chút gấp gáp, nhìn thấy Tô Tử Mặc lộ vẻ ngượng ngùng, tò mò hỏi.

Tô Tử Mặc không muốn để nàng nhìn thấy vẻ quẫn bách của mình, vội cúi người hôn nàng, đến khi sắp hít thở không thông mới buông ra, trượt người xuống, ngực Chung Minh phập phồng không thôi, vừa rồi được Tô Tử Mặc vuốt ve, đầu ngực vẫn như cũ ngạo nghễ đứng thẳng. Tô Tử Mặc theo bản năng liếm môi, sau đó cúi xuống ngậm lấy đỉnh tuyết phong mê người kia một chút, Chung Minh lập tức phát ra tiếng kêu, Tô Tử Mặc nghĩ rằng mình cắn đau nàng, vội rời ra nhưng biểu tình Chung Minh lại nói cho nàng biết Chung Minh thực hưởng thụ, Tô Tử Mặc mới thả lỏng tâm tình, lúc mạnh lúc nhẹ mút vào, bàn tay cũng không nhàn rỗi đặt lên bầu ngực bên kia vuốt ve xoa nắn thành các loại hình dạng.

Chung Minh làm sao chịu được loại kích thích này, lửa tình tích tụ ở trong bụng làm cho nàng thêm khổ sở, có một địa phương đang có nhu cầu cấp bách cần được Tô Tử Mặc trấn an, nhưng lại không thể nói ra miệng, chỉ phát ra tiếng rên rỉ khó nhịn, thấy Tô Tử Mặc không hề động đậy, đành phải gọi nàng, "Mặc tỷ tỷ", lại phát hiện ra thanh âm của mình run rẩy đến lợi hại.

Tô Tử Mặc cuối cùng cũng ngẩng đầu, nhận ra Chung Minh khác thường, quan tâm hỏi: "Muội làm sao vậy?".

Chung Minh làm sao nói ra miệng được, ý nghĩ xẹt qua tim, mau chóng bắt lấy tay Tô Tử Mặc đặt giữa hai chân mình, nơi đó đã sớm ẩm ướt không chịu nổi, Tô Tử Mặc cũng là nữ nhân, khi đầu ngón tay chạm đến chỗ trơn trượt ướt át đó, lập tức hiểu được, kia nhưng là nơi nữ nhân cảm thấy đáng thẹn nhất, đương nhiên cũng là suối nguồn khoái hoạt, trong lòng dâng lên

https://thuviensach.vn

từng trận khác thường, máu dồn lên mặt còn muốn đỏ hơn Chung Minh, Tô Tử Mặc không dám nhìn, chỉ dùng tim cảm thụ được, mềm mại trơn ướt, còn có một cỗ lực lượng dẫn dắt nàng, làm cho nàng càng thêm muốn xâm nhập vào, rồi lại do dự không tiến, càng gần từng bước càng thấy không còn đường lui để hối hận nữa, đang lúc chần chờ ở đó, ngón tay đột nhiên bị đẩy mạnh, rơi vào vùng cực hạn mềm mại bên trong, ngay sau đó một luồng nóng ấm dọc theo đầu ngón tay chảy xuôi xuống dưới, tuyết trắng sàng đan bị nhiễm đỏ, mà tay Chung Minh đang đặt trên tay nàng.

Tô Tử Mặc giật mình nhìn Chung Minh.

"Mặc tỷ tỷ, ta đã là người của ngươi, ngươi không được phụ ta". Gương mặt Chung Minh lộ vẻ đau đớn, có hơi mất tự nhiên nhưng khóe miệng lại nở ra nụ cười thoả mãn.

****

Cảm giác khó chịu dần dần tiêu tan, sóng nhiệt một lần nữa đánh úp lại, Chung Minh thống khổ nhìn Tô Tử Mặc, đáng thương nói: "Mặc tỷ tỷ, ngươi thật xấu, không được tra tấn người ta như vậy đâu".

Tô Tử Mặc còn đang bị chấn động nên mới trì hoãn nhưng khi nhìn vào ánh mắt thiết tha khát vọng của Chung Minh, tâm đều nhanh tan ra, cũng biết nên làm thế nào để giảm bớt khổ sở cho nàng, nghiêng người nằm xuống nói thầm bên tai nàng: "Khanh không phụ ta, ta quyết không phụ khanh".

Chung Minh gật đầu liên tục: "Ưm".

Tô Tử Mặc hôn nàng, đầu ngón tay chậm rãi đi vào, thăm dò bên trong Chung Minh, sợ làm đau nàng, động tác cực nhẹ, Chung Minh lại chịu không được, hai chân cuộn lại kẹp chặt Tô Tử Mặc, dùng thân thể không ngừng nghênh đón phối hợp Tô Tử Mặc, rõ ràng Tô Tử Mặc nằm ở trên

https://thuviensach.vn

nhưng chiếm quyền chủ động chính là Chung Minh, sau một phen kịch liệt, trán hai người đều toát ra một tầng mồ hôi.

Tay Chung Minh cũng không nhàn rỗi, y phục Tô Tử Mặc đã bị nàng lung tung tháo bỏ, thừa cơ tiến vào bên trong vạt áo Tô Tử Mặc, cách lớp áo lót, nắm lấy bộ ngực đầy đặn kia, xúc cảm so với trong tưởng tượng còn tốt hơn rất nhiều, lập tức nơi ấy hấp dẫn toàn bộ lực chú ý của Chung Minh, nhưng nàng lại quên mất ngón tay Tô Tử Mặc còn ở trong cơ thể nàng, chỉ lo một lòng một dạ nhào vào nơi mới lạ mà nàng vừa phát hiện, đùa nghịch đến không biết chán.

Tô Tử Mặc rốt cuộc bị Chung Minh quấy rầy, ngẩng đầu liền nhìn thấy Chung Minh đang chuyên chú chơi đùa với ngực nàng.....Cảm giác tê dại từ ngực kéo dài truyền ra, nhịn không được run rẩy, nàng giận chính mình không có đủ định lực, càng giận là đang ở thời điểm này vậy mà Chung Minh còn có thể phân tâm! Chung Minh hắn là còn chưa tới, Tô Tử Mặc vốn đã không tự tin phương diện này lắm, hiện tại càng thêm có cảm giác thất bại, bất mãn nhíu mày, gọi một tiếng "Minh nhi".

Chung Minh lại hiểu lầm ý tứ Tô Tử Mặc, còn tưởng rằng Tô Tử Mặc ngại nàng làm không đủ, lập tức xoay người nằm lên mặt trên, hai ba lượt đã lột sạch y phục Tô Tử Mặc, cảnh đẹp trước mắt làm cho Chung Minh muốn ngừng thở, xương quai xanh khéo léo tinh xảo, bộ ngực căng tròn trắng mịn, vùng bụng bằng phẳng thon gọn, còn có con đường thần bí dẫn đến nơi ẩn khuất thầm kín kia, không có điểm nào là không làm cho Chung Minh thèm nhỏ dãi, nghĩ muốn lập tức ăn tươi nuốt sống nàng mới tốt, Chung Minh nghĩ thế nào liền làm thế đó, nàng hiểu biết chuyện này nhiều hơn Tô Tử Mặc, một khi ra tay liền công kích chỗ nhạy cảm nhất, ngậm lấy vành tai của Tô Tử Mặc, dùng đầu lưỡi khiêu khích nàng.

Quả nhiên Tô Tử Mặc không kềm chế được, tay không chỗ nào để bám, đành phải bắt lấy sàng đan dưới thân, quan trọng hơn là cắn chặt răng để không phát ra tiếng rên rỉ làm người ta cảm thấy e thẹn.

https://thuviensach.vn

Chung Minh lại còn thầm thì bên tai nàng: "Mặc tỷ tỷ, đừng chịu đựng a, ta thích nghe thanh âm của ngươi".

Tô Tử Mặc thật muốn một cước đá Chung Minh xuống giường.

So với Tô Tử Mặc cẩn thận, Chung Minh quả thực nhiệt tình như lửa, hôn đến chỗ nào đều lưu lại dấu vết rõ ràng, tay chân đều cùng sử dụng, vây kín Tô Tử Mặc trong lòng, làm cho nàng không thể trốn chỗ nào, còn không quên quan sát vẻ mặt Tô Tử Mặc, sau khi động tình Tô Tử Mặc càng phát ra nét đẹp động lòng người, dáng vẻ vừa như ham muốn lại như nhẫn nại chịu đựng, làm lòng Chung Minh ngứa ngáy khó nhịn, nàng không nỡ để Tô Tử Mặc thống khổ, Chung Minh vốn không nói ra được những lời ong bướm trau chuốt, mà những lời đơn giản nhất lại thường thường là tiếng nói chân thành tha thiết nhất của con tim.

"Mặc tỷ tỷ, ta muốn ngươi trở thành người sung sướng nhất trên thế gian này".

Tô Tử Mặc trong lòng vừa động, mở mắt ra, lại nhìn thấy Chung Minh vùi đầu chôn giữa hai chân nàng... Khí huyết dâng lên, Tô Tử Mặc suýt nữa muốn ngất, vội ngăn cản, "Minh nhi, đừng.....".

Chung Minh làm sao nghe lời nàng nói, hôn lên vùng cỏ thơm tươi tốt kia, vươn đầu lưỡi mở ra chỗ non mềm nhất...

Tô Tử Mặc không nói nên lời nữa rồi, tất cả giác quan cảm nhận đều tập trung ở giữa hai chân, vừa xa lạ lại mãnh liệt, thấy thẹn thùng nhưng vẫn cứ chờ mong, ngay lúc không kiềm chế được, Chung Minh lại đột nhiên rời ra, Tô Tử Mặc ngượng ngùng nên không dám mở mắt nhìn, đang khổ sở khó nhịn thì cảm giác có dị vật xâm nhập, Tô Tử Mặc lập tức hiểu được, điều này có nghĩa là từ nay về sau nàng đã là người của Chung Minh, nguyên lai sâu trong tâm tư nàng đã sớm tiếp nhận Chung Minh, chuyện mà nàng thấy xa xôi khó thành giờ phút này lại phát sinh vô cùng chân thật ở trước mắt.

https://thuviensach.vn

Rõ ràng là các nàng đã đi ngược luân thường đạo lý thế nhưng trong lòng Tô Tử Mặc không có nửa điểm bất an, mà lại còn tràn ngập hạnh phúc.

Chung Minh càng khẩn cấp không chờ đợi được, thân thể Tô Tử Mặc mê người cực kỳ, thu hút đến nỗi trong đầu nàng chỉ nghĩ đến việc hoà hợp cả hai thành một, nàng biết sẽ rất đau, cho nên thời khắc đi vào trong, lập tức hôn Tôn Tử Mặc, bàn tay nhẹ nhàng vỗ về sau lưng nàng để trấn an.

Thân thể Tô Tử Mặc căng cứng rồi dần trở nên mềm nhũn, lúc này nàng mới phát hiện Chung Minh vừa hôn qua nơi đó của nàng rồi lại hôn lên môi nàng, Tô Tử Mặc sắp hít thở không thông, đã vậy Chung Minh còn không biết xấu hổ hỏi: "Mặc tỷ tỷ, có ngọt không?".

Tô Tử Mặc xấu hổ đấm nàng một cái, lại không dám nặng tay, trong mắt Chung Minh thì hành động đó càng như là đang làm nũng, Tô Tử Mặc vậy mà lại làm nũng với nàng! Chung Minh quả thực không thể tin được, lại thấy sắc mặt nàng ửng hồng, quyến rũ động lòng người đến không nói nên lời, biết thời cơ đã chín, ngón tay chôn sâu trong cơ thể Tô Tử Mặc nãy giờ bắt đầu không an phận, từ nhẹ đến mạnh, từ chậm đến mau, từng bước dẫn Tô Tử Mặc lên đỉnh cao nhất....Tô Tử Mặc có rụt rè đến mấy cũng nhịn không được mà rên rỉ ra tiếng.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 72: Nhược Điểm

Khi Tô Tử Mặc tỉnh lại, chỉ cảm thấy xương sống và thắt lưng đau nhức, mở mắt ra liền nhìn đến gương mặt phóng đại của Chung Minh kề bên, một đôi mắt đẹp lấp lánh đang nhìn nàng chằm chằm không chớp mắt, Tô Tử Mặc giật mình, theo bản năng hỏi: "Sao muội lại ở trong này?".

Chung Minh lập tức nhíu đôi mi thanh tú, nói: "Mặc tỷ tỷ ăn sạch sẽ người ta rồi lại không muốn nhận trách nhiệm sao?".

Lúc này Tô Tử Mặc mới nhớ lại chuyện tối hôm qua, lọt vào trong tầm mắt chính là một đống hỗn độn, xốc lên góc chăn rồi vội vàng buông xuống, sắc mặt ửng đỏ.

Chung Minh đã sớm thức dậy, nằm chờ Tô Tử Mặc tỉnh, nhìn bộ dáng Tô Tử Mặc thẹn thùng giờ phút này lại thấy quá đáng yêu, mau chóng đặt nàng dưới thân, chen chân vào giữa hai chân nàng.

Tô Tử Mặc lập tức hiểu được ý đồ của nàng, vội đè lấy đôi tay đang làm loạn kia, có chút bất đắc dĩ nói: "Muội không mệt sao?". Rõ ràng Chung Minh nhìn qua thật gầy yếu, như thế nào có khí lực tốt như vậy, tối hôm qua đem nàng lăn qua lăn lại đến kiệt sức, nàng cầu xin mấy lần Chung Minh mới bằng lòng dừng tay, mới sáng sớm lại muốn nữa rồi.....

"Ta một chút cũng không mệt". Chung Minh nói xong liền vùi mặt vào cổ nàng bắt đầu cắn cắn.

Đối với chuyện hoang đường tối hôm qua, Tô Tử Mặc cũng không hối hận, chẳng qua quan hệ giữa các nàng còn chưa thể ngửa mặt nhìn trời, các

https://thuviensach.vn

nàng còn phải đối mặt rất nhiều người và rất nhiều chuyện, hơn nữa ban ngày ban mặt sao lại có thể chìm đắm trên giường, "Minh nhi, muội chờ một chút". Tô Tử Mặc ngăn cản.

Chung Minh thấy vẻ mặt nàng nghiêm trọng, hiểu lầm ý tứ của nàng, dù sao tối hôm qua Tô Tử Mặc uống rượu, hiện tại tỉnh rượu nếu đổi ý thì đúng là nguy rồi, thật cẩn thận hỏi: "Mặc tỷ tỷ, lần nữa không được sao?".

Tô Tử Mặc thấy nàng nhạy cảm, tâm liền mềm mại, bất quá vẫn kiên trì nguyên tắc, mềm mỏng giải thích, "Không phải không được, có điều hiện tại là ban ngày, nếu có người tới đây thì làm sao?".

Thì ra là thế! Chung Minh cũng không phải người không phân rõ phải trái, mặc dù đối với Tô Tử Mặc muốn ngừng mà không được, nhưng vẫn thỏa hiệp nói: "Được rồi, vậy đợi đến buổi tối".

Tô Tử Mặc: "....". Nghe khẩu khí Chung Minh, tựa hồ về sau đều phải uyên ương cộng chẩm, nhất thời có chút đau đầu.

Sáng sớm Thiệu Thi Dung đã đi tìm Chung Minh, bị Tri Họa ngăn ở bên ngoài, đành chờ trong viện, đợi đến khi nghe được tiếng động thì lại nhìn thấy Tô Tử Mặc từ trong phòng Chung Minh đi ra.

Tô Tử Mặc nhìn thấy nàng cũng sửng sốt nhưng rất nhanh liền khôi phục trầm tĩnh, đi qua chào, "Thiệu cô nương sớm".

Ngược lại Thiệu Thi Dung vẫn đang thắc mắc trong lòng, trên mặt cũng không tự nhiên, rốt cuộc nhịn không được hỏi: "Tô tỷ tỷ sao lại ở trong phòng Chung Minh?".

Nếu là lúc trước, Tô Tử Mặc dĩ nhiên không thẹn với lương tâm nhưng trải qua tối hôm qua, hết thảy đều thay đổi, bất quá Tô Tử Mặc vẫn trấn định tự nhiên hỏi lại: "Có gì không ổn sao?". Coi như là Thiệu Thi Dung nghĩ nhiều .

https://thuviensach.vn

"Không, không có, ta đi tìm Chung Minh." Cửa cũng không gõ, Thiệu Thi Dung trực tiếp xông vào phòng Chung Minh.

Chung Minh đang ngồi trước bàn trang điểm, nhìn gương đồng ngây ngô cười, ngay cả Thiệu Thi Dung đi vào cũng không biết, Thiệu Thi Dung cố ý ho khan một tiếng, Chung Minh mới quay đầu, vỗ ngực nói: "Ngươi làm ta sợ giật cả mình".

Thiệu Thi Dung không nói lời nào, chỉ dùng ánh mắt thăm dò nàng.

Chung Minh bị nhìn chăm chú đến sợ hãi, "Vì sao nhìn ta như thế?"

"Sao Tô tỷ tỷ lại ngủ qua đêm ở phòng ngươi?", Thiệu Thi Dung hỏi.

Chung Minh nhớ tới chuyện tối hôm qua, trong lòng ngọt như mật, tuy rằng rất muốn tìm người chia sẻ, chẳng qua còn biết nặng nhẹ nên không nói, cũng không trách Thiệu Thi Dung nhiều chuyện, chỉ nói: "Chúng ta vẫn như thế, có gì kỳ quái".

"Ngươi cùng nàng.....". Thiệu Thi Dung không biết nên nói như thế nào.

Chung Minh kỳ thật biết ý tứ của nàng, lại nói: "Ta cùng Mặc tỷ tỷ đều là nữ nhân, hai nữ nhân ngủ cùng nhau thì làm sao chứ?".

Thiệu Thi Dung không còn lời nào để nói, xác thực hai cô nương ngủ cùng giường cũng không có gì bất ổn, chính là nàng biết quan hệ giữa Chung Minh và Tô Tử Mặc không giống bình thường nên khi các nàng ở cùng nhau, nàng sao có thể không suy nghĩ nhiều. Tuy vậy Thiệu Thi Dung vẫn là cô nương trong trắng, tự nhiên không nghĩ được xa xôi, nhưng cũng biết chắc chắn trong lúc đó các nàng có hành động thân mật, chỉ nghĩ đến vậy thôi mà trong lòng đã thật khó chịu, có chút hối hận tối hôm qua không nên về sớm, "Ngươi nói hai cô nương ngủ chung không có gì trở ngại, vậy đêm nay ta liền ở tại chỗ ngươi".

https://thuviensach.vn

"Không được!". Chung Minh không chút suy nghĩ liền cự tuyệt .

"Vì sao? Tô tỷ tỷ có thể, sao ta lại không thể?".

Hỏi thế này thì kêu Chung Minh giải thích thế nào được, chỉ không kiên nhẫn nói: "Ta thích Mặc tỷ tỷ, không thích ngươi, lý do này đã đủ chưa?".

Chung Minh luôn cự tuyệt nàng, không lưu mặt mũi cho nàng, chẳng qua khó khăn là do nàng tự tìm đến, ai kêu nàng không buông bỏ được Chung Minh, ngàn dặm xa xôi đuổi tới đây, hiện tại nhìn thấy chuyện không muốn nhìn, vốn là chuyện nằm trong dự kiến, có khó chịu thế nào cũng có thể chịu đựng, nàng vốn không có tư cách tức giận.

Vừa lúc Tri Thư tiến vào thu dọn phòng ở, Thiệu Thi Dung liền không nói chuyện, Chung Minh cũng quay người lại, tiếp tục trang điểm.

Chợt nghe thanh âm hơi giật mình của Tri Thư, Chung Minh không để ý chỉ thuận miệng hỏi: "Làm sao vậy?".

Tri Thư vội trả lời: "Không có việc gì".

Nhưng thật ra Thiệu Thi Dung luôn để mắt tới, đi vào phòng trong, Tri Thư không dự đoán được nàng lại tiến vào, vội dùng thân mình che chắn, nàng càng làm như vậy, Thiệu Thi Dung càng tò mò, làm bộ đi ra ngoài, sau đó đột ngột quay đầu, quả nhiên nhìn đến thứ nàng muốn nhìn, đứng ở nơi đó không nói nên lời.

Chung Minh quay qua không thấy Thiệu Thi Dung, Tri Thư đi ra dùng ánh mắt trao đổi, Chung Minh mới có thể hiểu được, nhất thời trong đầu xoẹt qua rất nhiều ý niệm, cuối cùng vẫn là quyết định lấy bất biến ứng vạn biến, hoặc là có khi Thiệu Thi Dung cũng không nghĩ nhiều đến vậy, đương nhiên dựa vào biểu tình của Thiệu Thi Dung thì Chung Minh rõ là đang lừa mình dối người.

https://thuviensach.vn

Đợi cho trong phòng không còn ai, Thiệu Thi Dung mới hỏi: "Đó là cái gì?".

Chung Minh giả ngây giả dại, "Cái gì?".

"Ngươi biết ta đang nói cái gì, đừng tưởng là ta không biết, nương ta đã dạy ta".

Chung Minh đơn giản không lên tiếng .

"Là ngươi hay là nàng?", Thiệu Thi Dung hỏi.

"Có gì khác nhau sao?".

Vô luận là Chung Minh hay là Tô Tử Mặc, cũng không thể tưởng tượng nỗi, chỉ là nếu xét theo tình cảm thì nàng hy vọng thân thể Chung Minh vẫn còn trong sạch, "Ta chỉ là tò mò mà thôi".

"Dù sao cũng không liên quan đến ngươi, ngươi cứ coi như cái gì cũng không thấy, cái gì cũng không biết".

Thiệu Thi Dung cười, "Làm sao, ngươi cũng biết sợ hãi a?".

"Buồn cười, ngươi nói hay không thì mắc gì ta phải sợ?". Chung Minh hiện rõ là bộ dạng bình nứt rồi chẳng cần giữ gìn gì nữa.

"Vậy Mặc tỷ tỷ của ngươi thì sao? Nàng cũng không kiêng kỵ?".

Chung Minh nhất thời nổi giận, "Ngươi uy hiếp ta!". Nàng có thể không quan tâm nhưng không thể không bận tâm Tô Tử Mặc, dù sao bọn họ còn ở dưới mái hiên Tống phủ, Tống Tuấn Kiệt có vô liêm sỉ thế nào thì cũng là phu quân Tô Tử Mặc.

Thiệu Thi Dung vốn chỉ là cảm thấy khiếp sợ, nhìn dáng vẻ Chung Minh lúc này vô cùng đề phòng liền bắt đầu uy hiếp, ngồi xuống một cái ghế, ung

https://thuviensach.vn

dung nói: "Ta chính là uy hiếp ngươi, ngươi có thể làm gì ta? Giết người diệt khẩu chắc?".

Chung Minh hận nhất bị người khác uy hiếp, nhưng không còn cách nào, cũng không thể thật sự giết người diệt khẩu, nàng và Thiệu Thi Dung từ nhỏ lớn lên cùng nhau, cũng hiểu biết con người ấy, chỉ ngoài miệng nói nói chứ không thật sự lấy nhược điểm người ta ra để gây chuyện sóng gió gì, nhiều lắm là bắt nàng đáp ứng vài yêu cầu vô lý, "Nói đi, ngươi muốn ta làm cái gì, trước tiên cần phải nói cho rõ, ta sẽ không làm chuyện gì có lỗi với Mặc tỷ tỷ".

Thiệu Thi Dung cười lạnh, "Ngươi luôn đối nàng tâm tâm niệm niệm, ta cũng không làm khó dễ ngươi, ngươi chỉ cần giúp vui cho ta, thì chuyện này ta liền giữ kín như bưng".

Chung Minh cho dù không tình nguyện cũng đành đáp ứng.

Thiệu Thi Dung rất hài lòng, "Ta vừa đến kinh thành, ngươi dẫn ta đi dạo xung quanh đi".

Chung Minh vốn định tìm cơ hội lại cùng Tô Tử Mặc ấm áp ngọt ngào, hiện tại chỉ có thể mang vẻ mặt đau khổ đáp ứng Thiệu Thi Dung.

****

"Tiểu thư, biểu tiểu thư cùng Thiệu cô nương xuất môn". Thanh Nhi trở về mật báo.

Tô Tử Mặc đang cầm sách nhưng lại không có tâm trí để xem, trong đầu toàn hiện lên chuyện tối hôm qua, căn bản không thể tĩnh tâm, thuận miệng nói: "Xuất môn thì xuất môn, có gì ngạc nhiên".

Thanh Nhi nói: "Kỳ quái là cũng không thèm nói với tiểu thư một tiếng, nếu là bình thường, thế nào cũng sẽ kêu tiểu thư cùng đi chung".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc chỉ "À" một tiếng rồi không nói thêm gì nữa.

Thanh Nhi không hiểu, từ lúc sáng sớm tiểu thư nhà nàng trở về từ phòng Chung Minh, nàng liền cảm thấy là lạ, lại không dám lắm miệng hỏi, tránh làm cho Tô Tử Mặc không vui, nhưng mà không hỏi rõ ràng thì lại thấy thấp thỏm trong lòng, trái lo phải nghĩ cuối cùng quyết định đến hỏi Tri Thư, Tri Họa, thuận tiện hỏi thăm chuyện giữa Chung Minh và Thiệu Thi Dung.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 73

Tô Tử Mặc còn vì chuyện Chung Minh mà phiền lòng thì nghe tiếng Trịnh di nương từ bên ngoài truyền tới, "Phu nhân có ở đây không?". Thanh Nhi ra ngoài mời nàng đi vào.

Trịnh di nương vào phòng, Tô Tử Mặc liền nhìn thấy ánh mắt nàng đỏ đỏ, chắc là bị ủy khuất, lại không biết tìm mình có chuyện gì, nên bảo Thanh Nhi dọn chỗ cho nàng ngồi, rồi mới hỏi: "Có chuyện gì vậy?".

Trịnh di nương bắt đầu muốn khóc, hơn nửa ngày mới nghẹn ngào nói: "Xin phu nhân đuổi thiếp ra khỏi nhà".

Tô Tử Mặc ngạc nhiên, "Sao lại nói ra lời này?".

Trịnh di nương vén tay áo lên, trên cánh tay trắng như tuyết có vài vết máu, hiển nhiên là bị nữ tử cào, hơn nữa xuống tay rất nặng.

"Người nào làm?", Tô Tử Mặc càng ngạc nhiên.

Trịnh di nương nắm chặt khăn tay, không lên tiếng.

Tô Tử Mặc không khỏi nở nụ cười, rõ ràng chính là đến khơi chuyện thị phi, cần gì phải cố làm ra vẻ, nàng quả thật cũng tò mò không biết ai lại ra tay ác độc như vậy, cái này chỉ có thể là hậu quả của việc ghen tuông tranh giành tình nhân, nha hoàn trong Tống phủ đều thuộc dạng an phận thủ thường, không lẽ là người ngoài phủ?! Tô Tử Mặc nói: "Ngươi không nói thì sao ta ra mặt thay ngươi được".

https://thuviensach.vn

Trịnh di nương nghe vậy mới nói: "Thiếp vốn không nên quản tới chuyện của gia, thiếp chỉ là thấy bất bình cho phu nhân".

"Chuyện này thì có liên quan gì đến ta chứ?".

"Ả tiện tì kia nói xấu nói phu nhân, thiếp tức giận, tiến lên lý luận, không nghĩ ả mạnh quá, cào thiếp thành ra như vậy".

Trịnh di nương tốt đến mức ra mặt giúp nàng vậy sao?! Tô Tử Mặc hỏi tiếp: "Nói cái gì mà đáng giá để ngươi phải động tay chân?".

Trịnh di nương do dự một chút mới nói: "Tiện tì kia nói phu nhân là gà mái không thể đẻ trứng".

Mọi người Tống phủ đều biết Tống Tuấn Kiệt và Tô Tử Mặc đến nay chưa viên phòng nhưng người ngoài thì không biết được, Tống Tuấn Kiệt cũng không có khả năng nói chuyện này ra ngoài, nếu để người khác biết, chẳng phải mất hết mặt mũi hay sao, chẳng qua Tô Tử Mặc gả vào Tống phủ cũng đã một năm, mà đến nay trong bụng còn không có động tĩnh nhúc nhích gì, khẳng định sẽ bị người nói lời đàm tiếu, Tô Tử Mặc cũng không để ý, "Nói thì nói, có gì can hệ".

Trịnh di nương thấy châm ngòi không thành đành phải nói: "Phu nhân đại lượng, không thèm để ý là tốt rồi, coi như ta lắm miệng".

Tô Tử Mặc lại hỏi: "Nữ nhân kia hiện tại ở đâu?". Theo lý Tống Tuấn Kiệt đi ra ngoài phong lưu khoái hoạt thì không có khả năng mang theo Trịnh di nương.

Quả nhiên chợt nghe Trịnh di nương nói: "Ngay tại tây uyển, tối hôm qua gia đã mang về".

Nếu là ngày hôm qua, Tô Tử Mặc nhất định nổi giận, Tống Tuấn Kiệt ở bên ngoài làm càn bừa bãi, nàng còn có thể coi như không biết mà nhắm

https://thuviensach.vn

mắt làm ngơ, đàng này không coi nàng vào đâu lặp đi lặp lại còn ngay tại trong phủ, rõ là cố ý chọc giận nàng, có nói thế nào thì nàng cũng là chính thất. Nhưng mà hiện tại thì không như cũ nữa rồi, nàng cùng Chung Minh đã phá cấm kỵ, đã không còn lập trường chỉ trích Tống Tuấn Kiệt, nàng lại càng không quan tâm đến hành vi cử chỉ của hắn, chỉ chờ một ngày tìm lý do thích hợp từ hôn Tống Tuấn Kiệt, chỉ hỏi: "Tướng công mang nữ nhân về nhà là có ý định gì?".

Trịnh di nương tức giận nói: "Gia muốn thu thêm tiểu thiếp!".

Nguyên lai đây mới là trọng điểm, Tô Tử Mặc hiểu rồi, chuyện nạp thiếp thật đúng là không thể không quản, nếu không thì nàng còn uy tín gì tại Tống phủ nữa đâu, Trịnh di nương thay nàng ra mặt, bọn hạ nhân lại như cỏ mọc ven tường, hơi có gió một chút chỉ sợ tường liền đổ xuống mọi người thôi, nàng cũng không phải ham thích quyền thế gì ở Tống phủ này, chẳng qua như vậy mới có thể bảo hộ nàng và Chung Minh, Tống Tuấn Kiệt có thể nạp thiếp nhưng phải được nàng gật đầu mới được, dù chỉ là ra vẻ cho có. Tô Tử Mặc đứng dậy lên tiếng: "Dẫn ta đi nhìn xem".

Trịnh di nương lại đứng yên không nhúc nhích, "Còn có chuyện chưa nói cho phu nhân".

"Ngươi nói đi".

Trịnh di nương nhỏ giọng: "Nữ nhân kia mang trong người giọt máu của gia".

Tô Tử Mặc ý vị thâm trường nhìn nàng một cái, chuyện quan trọng như vậy mà hiện giờ mới nói, nguyên lai là mẫu bằng tử quý, thế thì không thể không vào nhà rồi.

"Lão phu nhân biết không?", Tô Tử Mặc hỏi.

https://thuviensach.vn

Trịnh di nương nói: "Thiếp đến đây trước, gia thì dẫn nữ nhân kia đi tìm lão phu nhân".

Tô Tử Mặc nở nụ cười,"Ngươi tìm đến ta, muốn ta đuổi ngươi đi, kỳ thật là muốn ta đi ngăn cản bọn họ chứ gì, đã có cốt nhục của tướng công thì không phải do ta làm chủ nữa rồi". Tống Tuấn Kiệt nạp thiếp hay không, có cốt nhục hay không đều không thể uy hiếp đến nàng cùng Chung Minh, chẳng qua Trịnh di nương vừa mới nhập Tống phủ không lâu, còn chưa yên ổn bao nhiêu ngày thì đã có người tu hú sẵn tổ, nên Trịnh di nương không gấp sao được.

Di nương nói thầm, "Dã nữ nhân bên ngoài, còn không biết là giọt máu của ai, ta cùng gia mỗi ngày chung đụng còn chưa thấy bụng có động tĩnh gì". Tuy là lầm bầm lầu bầu nhưng cũng là nói cho Tô Tử Mặc nghe.

Trịnh di nương múa mồm múa mép có vẻ dễ dàng, chuyện liên quan đến huyết mạch Tống gia thì không thể qua loa, đoán là Tống Tuấn Kiệt cũng nắm chắc mới dám mang người về nhà.

Trên đường đi, Tô Tử Mặc hỏi: "Ngươi có biết lai lịch nữ nhân kia không?".

Trịnh di nương đáp lời: "Hình như là nha hoàn nhà ai đó". Xuất thân rõ ràng còn tốt hơn nàng nhiều.

Tô Tử Mặc lắc đầu, Tống Tuấn Kiệt đúng là cũng không kén chọn, bất quá có cô nương nhà đàng hoàng nào lại nguyện ý gả làm thiếp cho hắn đâu, ngoại trừ Chung Minh, Chung Minh từng nói là vì nàng mới chịu uỷ khuất thân mình, nghĩ đến chuyện tối hôm qua, xem ra lời ấy không phải giả, Tô Tử Mặc không khỏi mỉm cười.

Trịnh di nương liếc khoé mắt trộm nhìn nàng, trong lòng suy đoán, không biết có chuyện tốt lành gì mà nàng cao hứng.

https://thuviensach.vn

Lúc Tô Tử Mặc đến đó, lão phu nhân đang cầm gậy đánh Tống Tuấn Kiệt, Tống Tuấn Kiệt không dám trốn, bị quất vài cái, Mã Nguyệt Nga đau lòng nhi tử, nhưng cũng không dám ngăn cản, chỉ đứng một bên nói: "Tuấn Kiệt làm vậy cũng là vì Tống gia hương khói, hiện tại như ý nguyện nên vui mừng mới phải, lão phu nhân sao còn buồn bực đánh người chứ".

Thân thể lão phu nhân vốn không còn khoẻ mạnh, vừa động tức giận càng thêm yếu ớt, nhờ Hạ Hà dìu mới có thể đứng vững, lấy cây trượng chỉ vào Tống Tuấn Kiệt, run rẩy nói: "Tên ngỗ nghịch này mà không nên đánh sao? Trong nhà đã muốn thê thiếp thành đàn, hắn còn ở bên ngoài trêu chọc người không đứng đắn, cái nhà này sớm hay muộn cũng bại dưới tay hắn".

Mã Nguyệt Nga xoa chỗ bị đánh phía sau lưng Tống Tuấn Kiệt, nói: "Chuyện này sao có thể đổ hết cho Tuấn Kiệt? Nói ra ngoài còn sợ người ta chê cười, lão bà cưới vào nhà đã một năm mà chạm còn chưa chạm qua, một người đã như thế, mà thêm người nữa cũng vậy". Nói xong còn liếc mắt nhìn Tống Văn Thục, Chung Minh không chịu chung phòng với Tống Tuấn Kiệt, rõ ràng ả đang có ý đổ lên đầu Tống Văn Thục.

Tống Văn Thục tỏ vẻ thờ ơ, nếu không phải vì nể mặt lão phu nhân và đại ca đã chết, nàng nhất định mở miệng phản kích lại, sẽ mắng Tống Tuấn Kiệt té tát. Hôm qua sau khi hỏi rõ ràng Chung Minh, nàng liền cam đoan với lão phu nhân, chỉ cần Tống Tuấn Kiệt không trêu hoa ghẹo nguyệt nữa, nàng sẽ khuyên nhủ Chung Minh, lão phu nhân đang cao hứng, thì giờ Tống Tuấn Kiệt mang nữ nhân này tới, còn nói là trong bụng có mang cốt nhục của hắn, bản tính Tống Tuấn Kiệt chết cũng không sửa đổi được, Tống Văn Thục đã thầm quyết định, nhất quyết không để nữ nhi bị hắn chà đạp.

"Ngươi còn che chở hắn, lần trước Hầu gia thay hắn làm chủ, là hắn không biết quý trọng, làm mất cơ hội, Tử Mặc không để ý tới hắn là đáng!". Lão phu nhân đã nhìn thấy Tô Tử Mặc cùng Trịnh di nương đứng ở cửa, dĩ nhiên phải giúp nàng nói nói mấy câu, làm cho nàng nguôi giận, lại

https://thuviensach.vn

nói tiếp, "Còn tưởng rằng sai phạm một lần hắn sẽ tu thân dưỡng tính, ai dè hắn còn làm ra chuyện trầm trọng hơn, Tử Mặc cùng Minh Nhi đều là tiểu thư khuê các, có thể nào ngồi cùng bàn ăn với những loại này...". Lão phu nhân rốt cuộc hạ miệng lưu tình, không nói ra mấy lời quá khó nghe.

Tô Tử Mặc chỉ để ý nhìn, không có lên tiếng, nàng không phải mới đến Tống phủ ngày đầu tiên, nếu lão phu nhân thực sự uy tín thì Tống Tuấn Kiệt cũng không đến mức dạy mãi không sửa đổi, lần nào cũng là lão phu nhân và Mã Nguyệt Nga, một người đóng vai xấu hổ tức giận, một người đóng vai phản diện, đúng là chỉ biết diễn cho người ngoài xem mà thôi.

Mã Nguyệt Nga nói: "Việc đã đến nước này, lão phu nhân nói nên làm cái gì bây giờ, trong bụng Cần Nhi còn mang cốt nhục của Tuấn Kiệt còn gì".

Lão phu nhân hừ lạnh: "Ta đâu có thấy gì". Mặc dù nói như thế nhưng người ngoài cũng nghe ra được lão phu nhân kỳ thật đã muốn nhận thức, đến bây giờ Tống Tuấn Kiệt còn không có con nối dòng, mà tâm tư lão phu nhân toàn đặt vào chuyện này.

Mã Nguyệt Nga vội cười nói: "Bốn tháng mới lộ ra ngoài, lúc này mới hai tháng, còn rất sớm".

Lão phu nhân lại nói: "Cho dù có thì ai có thể khẳng định đó là của Tuấn Kiệt?".

Tống Tuấn Kiệt vội nói: "Ta có thể, Cần Nhi chỉ cùng với một mình ta".

Mã Nguyệt Nga cũng phụ họa, "Đúng vậy, đúng vậy, Tần gia là người đứng đắn, tuy Cần Nhi là nha hoàn nhưng biết giữ mình trong sạch, thân phận như Trịnh di nương còn có thể vào nhà, huống chi Cần Nhi còn mang đứa nhỏ của Tuấn Kiệt, nói gì thì nói cũng phải cho nàng một danh phận".

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Trịnh di nương trắng bệch, ngữ khí Mã Nguyệt Nga tràn ngập khinh rẻ, rõ ràng chính là coi thường xuất thân của nàng.

Lão phu nhân hợp thời nói: "Tử Mặc, con là chính thất, giữ lại hay đuổi đi vẫn là do con quyết định đi".

Mã Nguyệt Nga cùng Tống Tuấn Kiệt vẫn đưa lưng về phía cửa, lúc này mới biết Tô Tử Mặc đến đây, đều theo bản năng quay đầu lại.

Phùng Cần cũng xoay người theo, muốn nhìn coi Mẫu Dạ Xoa mà ngày thường Tống Tuấn Kiệt nhắc tới có bộ dáng thế nào, ở cửa có hai người đứng, Trịnh di nương thì nàng đã gặp qua, vậy người còn lại là Tô Tử Mặc, còn tưởng rằng đó là một phụ nhân tàn ác xấu xí, nguyên lai dáng vẻ bất phàm khí chất cao nhã đến vậy, khí thế lúc đầu khi đối mặt với Trịnh di nương giờ phút này biến mất vô tung vô ảnh.

Tô Tử Mặc tới đây mục đích chính là tỏ thái độ, nếu lão phu nhân đã cho nàng mặt mũi thì nàng cũng sẽ không khách khí, thản nhiên nói: "Chỉ cần người biết đúng bổn phận, cứ giữ lại đi".

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 74

Khi Chung Minh trở về, đã là buổi tối, chưa biết trong phủ phát sinh đại sự, còn thầm nghĩ làm sao giải thích chuyện ngày hôm nay cùng Tô Tử Mặc.

"Nhìn bộ dáng sầu não của ngươi kìa, phát sầu vì không biết giải thích thế nào với Mặc tỷ tỷ của ngươi chứ gì?". Thiệu Thi Dung lạnh lùng mỉa mai.

Chung Minh thấy nàng vẫn đi theo mình, nhíu mày, "Ta đã đi cùng ngươi một ngày, ngươi còn muốn thế nào nữa?".

Nàng không đề cập tới thì thôi, nhắc tới Thiệu Thi Dung liền giận cả người, Chung Minh không phải đi dạo cùng nàng, mà là như người mất hồn không tập trung, dọc đường đi còn thúc giục không thôi, lỗ tai nghe Chung Minh lải nhải đến muốn mọc kén, Chung Minh có thể vì Tô Tử Mặc vì lợi ích toàn cục mà tạm nhân nhượng nhưng ngay cả con mắt cũng không thèm liếc nhìn nàng một cái, nàng thật muốn một mạch tung ra hết bí mật để cá chết lưới rách, mọi người ai cũng đừng mong được dễ chịu!

"Ta đi tìm Tô tỷ tỷ", Thiệu Thi Dung giành đi phía trước nàng.

Chung Minh lập tức cảnh giác, ngăn trở đường đi của nàng, "Ngươi tìm nàng làm cái gì?".

"Coi ngươi sợ tới mức nào kìa", Thiệu Thi Dung khinh bỉ nhìn nàng, "Nếu các ngươi đã làm ra chuyện không biết thẹn như vậy chẳng lẽ còn sợ bị người ta nói?".

https://thuviensach.vn

Chung Minh nén giận một ngày, rốt cuộc nóng nảy không nhịn tiếp được, Thiệu Thi Dung làm khó nàng không nói, nhưng tuyệt đối không thể vũ nhục Tô Tử Mặc. Chung Minh trầm giọng nói: "Thiệu Thi Dung, ta cảnh cáo ngươi, ngươi không được quá phận!".

Thiệu Thi Dung khinh thường nói: "Chung Minh, ngươi trừ bỏ gây ồn ào với ta, còn có thể làm cái gì?".

Chung Minh ngây ngẩn cả người, Thiệu Thi Dung vô tình nói một câu lại giống như lời tuyên án. Đúng vậy, nàng ngoại trừ nói mấy lời độc ác thì tựa hồ cái gì cũng không làm được, biểu ca vẫn còn sống an lành, nghiệp quan trường đắc ý mà thê thiếp cũng thành đàn, thật vất vả nàng mới đến được trái tim Tô Tử Mặc, còn chưa nắm chắc được, giờ ngay cả Thiệu Thi Dung uy hiếp, nàng đều không có biện pháp đối phó, một trận cảm giác thất bại đánh úp lại, nàng thấy chính mình thật rất vô dụng.

"Nhỏ mọn vậy sao, nói hai câu ngươi liền nổi giận?". Thiệu Thi Dung thấy sắc mặt nàng không tốt, không khỏi nhẹ giọng.

Bất quá Chung Minh rất nhanh hồi phục, sở dĩ biểu ca không có bệnh tật tai hoạ gì là do nàng không gây ra phiền toái cho hắn mà thôi, người như biểu ca có chết nàng cũng không thương tiếc. Chẳng qua lão phu nhân còn sống, biểu ca là sinh mệnh của lão phu nhân, nàng không đành lòng làm lão phu nhân thương tâm, về phần Tô Tử Mặc, Chung Minh mỉm cười, Tô Tử Mặc đã muốn tiếp nhận nàng, bước tiếp theo chỉ cần mang Tô Tử Mặc rời đi nơi này.

Chung Minh cười, "Ta chẳng những không tức giận, còn muốn cảm ơn ngươi".

Thiệu Thi Dung không hiểu rõ lắm, "Sao ngươi nói vậy?".

Chung Minh nói: "Ta muốn cảm ơn sự trợ giúp của ngươi, nếu không nhờ ngươi, Mặc tỷ tỷ còn không biết do dự đến khi nào".

https://thuviensach.vn

Thiệu Thi Dung lập tức hiểu được, hèn gì sao lại trùng hợp như thế bị nàng nhìn thấy đúng lúc, nguyên lai là kết quả khi Tô Tử Mặc ghen tuông! Không nghĩ tới mình lại vô ý thúc đẩy các nàng, trong lòng nhất thời đầy các loại xúc cảm mặn đắng chua cay.

"Ngươi đừng đi theo ta nữa, về chuyện ta cùng Mặc tỷ tỷ, ngươi muốn nói cứ nói, không có ai ngăn cản ngươi đâu". Chung Minh nghĩ thông suốt, nàng mới không để Thiệu Thi Dung uy hiếp, nói trắng ra cho tất cả mọi người đều biết mới tốt, như vậy nàng và Tô Tử Mặc có thể quang minh chính đại cùng một chỗ, đương nhiên nàng cũng cá cược một phen, nàng cược Thiệu Thi Dung sẽ không nói.

Quả nhiên chợt nghe Thiệu Thi Dung nói: "Ngươi nghĩ rằng ta ngàn dặm xa xôi mà đến, là vì nhớ ngươi không chịu nổi hay sao?".

Chung Minh hiểu được tâm tư của nàng, thở dài, "Cho dù không có Mặc tỷ tỷ, ta với ngươi cũng không khả năng, ngươi cần gì phải chấp nhất, hơn nữa ta cũng không đáng giá để ngươi như thế".

Thiệu Thi Dung cắt lời nàng, "Có đáng giá hay không thì cũng không đến phiên ngươi nói".

"Vậy phải như thế nào thì ngươi mới hết hy vọng?", Chung Minh bất đắc dĩ hỏi.

Thiệu Thi Dung nghĩ nghĩ nói: "Ta muốn ngươi thật lòng thật dạ hôn ta một chút". Nếu không chiếm được thân thể của ngươi thì chút yêu cầu nhỏ nhoi này cũng không tính là quá phận.

Chung Minh lập tức từ chối, "Thật xin lỗi, ta sẽ không làm chuyện có lỗi với Mặc tỷ tỷ".

"Cho dù chỉ là lừa gạt ta cũng làm không được?". Thiệu Thi Dung không thể tự chủ nâng cao giọng, hốc mắt cũng đi theo đỏ lên.

https://thuviensach.vn

"Có ý nghĩa gì đâu? Trong lòng ta chỉ có Mặc tỷ tỷ, ngươi cần gì phải tự lừa gạt chính mình".

Thiệu Thi Dung suy sụp nhưng chưa từ bỏ ý định, hỏi: "Ngươi bám riết không tha có thể đả động Mặc tỷ tỷ, vì sao ta đả động không được ngươi?".

Chung Minh cũng rất muốn biết Tô Tử Mặc như thế nào có thể tiếp nhận nàng, Tô Tử Mặc từng nói là bởi vì nàng đáng yêu, đây là cái lý do gì chứ.

Thiệu Thi Dung thấy nàng đáp không được, lại hỏi: "Vì sao ngươi thích Tô tỷ tỷ mà không thích ta, hẳn là ngươi cũng phải biết chứ?". Hỏi xong lại không cho Chung Minh cơ hội nói chuyện, "Quên đi, ngươi không cần phải nói, dáng vẻ Tô tỷ tỷ đẹp mắt hơn so với ta, học vấn cũng tốt hơn ta, lại ôn nhu như nước, đổi ta là ngươi thì ta cũng thích nàng".

"Ta đây cũng không có gì tốt hơn Mặc tỷ tỷ vậy sao ngươi lại không thích Mặc tỷ tỷ?". Chung Minh hỏi lại nàng.

Thiệu Thi Dung cũng không phản đối, Chung Minh trừ bỏ có vẻ ngoài xinh đẹp thì trên người xác thực không có ưu điểm gì, vậy mà nàng lại thích, quả nhiên thích một người là không cần lý do, tức giận "Hừ" một tiếng, "Nếu ta thích Tô tỷ tỷ, ngươi liền liều mạng với ta cho coi".

"Coi như ngươi thức thời", Thiệu Thi Dung quấn quít lấy nàng thì còn có thể chịu được chứ nếu có ý đồ gì với Tô Tử Mặc thì kiên quyết không được.

Khi nói chuyện, hai người đã đi đến sân viện Tô Tử Mặc, Thiệu Thi Dung cũng không phải người mặt dày, không có tiếp tục đi theo vào, đột nhiên hỏi: "Chung Minh, nếu Mặc tỷ tỷ của ngươi có một ngày không cần ngươi, ngươi có thể quay về tìm ta hay không?".

"Sẽ không", Chung Minh lại kiên định cự tuyệt một lần nữa.

https://thuviensach.vn

Thiệu Thi Dung trơ người tại chỗ, mắt nhìn Chung Minh đi vào phòng Tô Tử Mặc, trong lòng thầm nói, Chung Minh, sợ là ngươi chỉ cần nói với ta một câu lời ngon tiếng ngọt, ta cũng đã cảm thấy mỹ mãn.

"Đã trễ thế này, Mặc tỷ tỷ còn chưa ngủ a?". Tô Tử Mặc đọc sách dưới ánh đèn, Chung Minh đi qua, dường như muốn lấy lòng, giúp nàng xoa xoa bả vai.

"Đã trở lại rồi sao", Tô Tử Mặc buông sách, quay qua hỏi, "Đói không? Muốn ta kêu Thanh Nhi làm cho muội chút đồ ăn hay không?".

Chung Minh vội nói nàng đã ăn ở bên ngoài, dựa vào thần sắc ung dung của Tô Tử Mặc, nhìn không ra nàng có giận cái gì hay không, Chung Minh thì có tật giật mình nên không đợi Tô Tử Mặc hỏi, trước hết thẳng thắn, "Hôm nay ta cùng Thiệu Thi Dung xuất môn".

"Ta biết".

Tống phủ không lớn, lại nằm trong tầm mắt nàng, Tô Tử Mặc làm sao không biết, bất quá có một chuyện Tô Tử Mặc khẳng định không biết, Chung Minh nói: "Buổi sáng lúc Tri Thư thu dọn giường chiếu, không cẩn thận bị Thiệu Thi Dung nhìn thấy thứ không nên nhìn".

Biểu tình Tô Tử Mặc cuối cùng cũng có biến hóa, giật mình nói: "Muội nói nàng nhìn thấy.....". Nếu đoán không sai, chắc chắn là máu xử nữ, sáng nay khi nàng nhìn đến cũng đỏ bừng mặt, cho nên mới vội vàng rời đi, chỉ trách Chung Minh quá cẩu thả, lại để cho Thiệu Thi Dung nhìn thấy, có thầm oán nàng cũng vô dụng, chỉ hỏi, "Nàng có nói cái gì hay không?".

"Nàng lấy chuyện này uy hiếp ta, ta bất đắc dĩ mới đáp ứng cùng nàng xuất môn".

Thì ra là thế, khó trách đi không nói lời nào, Tô Tử Mặc cũng không tin chỉ đơn giản đi dạo phố như vậy, nhíu mày hỏi: "Không còn gì nữa sao?".

https://thuviensach.vn

Chung Minh nói: "Đương nhiên là nàng có yêu cầu khác, bất quá bị ta nghĩa chính ngôn từ cự tuyệt".

Vốn là sự tình gây nhức đầu nhưng Tô Tử Mặc lại bị bộ dáng nghiêm trang của nàng chọc cười, khó có khi Chung Minh lại dùng thành ngữ, cười hỏi: "Muội không sợ nàng trả thù à?".

Chung Minh cũng cười nói: "Nàng không phải là người như thế".

Tô Tử Mặc giả vờ giận dỗi: "Muội đúng là thật hiểu nàng ấy".

Chung Minh hôn lên mặt nàng một cái, nói: "Ta da mặt dày, mặc kệ người khác nói cái gì cũng được, ta chỉ sợ danh dự của ngươi bị phá hỏng thôi".

Tô Tử Mặc nhìn Chung Minh, đôi mắt đẹp nhu tình như nước, "Nếu ta sợ hãi thì sẽ không có chuyện như tối hôm qua đâu".

Chung Minh lập tức kinh hỉ vạn phần, xem ra nàng vẫn là đã coi thường Tô Tử Mặc, Tô Tử Mặc không có tính trẻ con, thật sự là càng nhìn càng thích, sắc tâm đại động liền giở trò.

"Chờ một chút", Tô Tử Mặc đỏ mặt ngăn cản nàng, "Ta có chuyện muốn nói".

"Ngươi nói đi", Chung Minh cũng không nhàn rỗi, cởi bỏ nút thắt vạt áo của nàng, hôn lên xương quai xanh tinh xảo.

Tô Tử Mặc theo bản năng muốn tách ra, bị Chung Minh vây chặt không thể động đậy, đành phải mặc kệ nàng, nói: "Biểu ca muội lại nạp thêm một tiểu thiếp".

Chung Minh ngẩng đầu, "Phùng di nương à?".

"Muội đã biết rồi sao?".

https://thuviensach.vn

Chung Minh tự biết lỡ lời, vội nói: "Khi trở về có nghe hạ nhân nói".

"A", Tô Tử Mặc nói tiếp, "Phùng di nương có mang cốt nhục của biểu ca muội, rốt cuộc Tống gia cũng có hậu sinh rồi".

"Không có khả năng!", Chung Minh thốt lên.

Tô Tử Mặc nghi hoặc nhìn nàng.

"Đứa nhỏ trong bụng Phùng di nương không phải của biểu ca đâu", Chung Minh nói rất chắc chắn.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 75

"Làm sao muội biết?", Tô Tử Mặc nghi hoặc hỏi, ngay cả Tống Tuấn Kiệt đều nói Phùng di nương mang hài tử của hắn thì sao Chung Minh có thể chắc chắn như vậy được.

Chung Minh đương nhiên biết, mặc dù sau trọng sinh có rất nhiều chuyện không còn giống trước, ví như phụ mẫu nàng vẫn khoẻ mạnh hay ví như người từ nhỏ lớn lên cùng nàng - Thiệu Thi Dung thế mà lại thích nàng, nhưng chuyện Tống Tuấn Kiệt không sinh được hài tử nào hắn là không sai được, nếu không thì Trịnh di nương đã sớm có mang rồi, Phùng di nương kia cứ như cây liễu, tính cách lẳng lơ, kiếp trước bởi vì thất sủng rồi cấu kết với một tên đồ tể, mới bị nàng đuổi ra ngoài, đương nhiên mấy chuyện này không thể nói cho Tô Tử Mặc, cũng không có chứng cớ xác thực, đành phải nói: "Bộ dáng biểu ca tựa như bị người ta đội nón xanh rồi".

Tô Tử Mặc vô cùng lúng túng, "Muội là đang nói ta với muội sao?".

Chính thất cùng tiểu thiếp yêu đương vụng trộm cũng không thể coi là cho tướng công đội nón xanh, Chung Minh không mảy may xấu hổ, còn cười hì hì nói: "Ngày nào đó để biểu ca biết được mới tốt". Nghĩ đến biểu tình có thể xảy ra của Tống Tuấn Kiệt, tâm tình liền vui vẻ hớn hở.

Dù cho Tô Tử Mặc không sợ bị người chỉ trích thì cũng không thích chuyện tình lén lút không thể công khai, đành nhè nhẹ thở dài.

Chung Minh biết tâm tư Tô Tử Mặc, cầm tay nàng nói: "Mặc tỷ tỷ, để ngươi chịu ủy khuất, ngươi cho ta một ít thời gian, ta nhất định làm cho

https://thuviensach.vn

ngươi rời đi nơi này một cách quang minh chính đại".

Tô Tử Mặc không chút hoài nghi, gật gật đầu, "Ta tin tưởng muội".

Được nàng tín nhiệm như thế, trái tim Chung Minh lại nóng lên, y phục Tô Tử Mặc đã bị nàng làm cho hỗn loạn, vạt áo bị hở ra toàn bộ, khe ngực như ẩn như hiện, nhìn qua cực kỳ trêu chọc lòng người, kiếp trước Chung Minh cũng không phải là người ham thích chuyện chăn gối, không biết vì sao kiếp này lại mê luyến thân thể Tô Tử Mặc đến vậy, hơn nữa tối hôm qua, sau khi nếm trải hương vị tốt lành của Tô Tử Mặc, tuy là đi cùng Thiệu Thi Dung cả ngày, nhưng trong tư tưởng tất cả đều là bộ dáng Tô Tử Mặc động tình nằm trên giường.

"Mặc tỷ tỷ", Chung Minh kéo dài thanh âm sền sệt, nhìn chằm chằm Tô Tử Mặc, con ngươi loé sáng như ánh sao xa.

Tô Tử Mặc nghe tiếng nàng gọi mà run lên, hiểu được ý đồ Chung Minh, tối hôm qua sở dĩ phóng túng, phần nhiều là nhờ say rượu, giờ phút này ý nghĩ đã thanh tỉnh trở lại, làm sao còn dám tiếp tục buông thả, liền tìm cớ, "Đã khuya rồi, muội mệt mỏi cả ngày, sớm trở về phòng nghỉ ngơi đi".

Chung Minh biết Tô Tử Mặc lại lùi bước, tất nhiên nàng sẽ không bắt buộc Tô Tử Mặc làm chuyện bản thân không muốn, chỉ ôm một tia hy vọng, bĩu môi nói: "Buổi sáng đã nói rồi mà, Mặc tỷ tỷ có thể nào nuốt lời chứ".

Dáng vẻ Chung Minh nhìn qua rất đáng thương, Tô Tử Mặc đúng là bị mềm lòng, dù sao đã đến nước này, thôi thì phá bình phá suất, chẳng qua vẫn còn vài phần cảm thấy e thẹn, rủ mi mắt, tránh đi ánh nhìn của Chung Minh, thần sắc ngượng ngùng, hết thảy đều không cần lời nói.

<*chuyện lỡ làm rồi cho lỡ luôn>

https://thuviensach.vn

Chung Minh thấy nàng đã đồng ý rồi, vui sướng không thôi, sợ Tô Tử Mặc đổi ý, lập tức hôn môi nàng, bàn tay khẩn cấp tiến vào nội y.....Ngay lúc tình ý dào dạt thì đột nhiên một trận tiếng đập cửa vang lên, hai người bị dọa giật mình, đưa mắt nhìn nhau, theo lý thì lúc này không thể có ai đến, Thanh Nhi sau khi bị Chung Minh nói qua một chút đã thức thời hơn rất nhiều, chỉ cần Chung Minh ở bên cạnh Tô Tử Mặc, Thanh Nhi liền đi xa ra chỗ khác, đương nhiên cũng có phần là do sợ bị đau mắt.....Tri Thư, Tri Hoạ càng không nói tới, Chung Minh mà làm chuyện xấu thì đều có sự trợ giúp của các nàng.

"Minh nhi, ta biết con ở bên trong, con đi ra cho ta". Đúng là mẫu thân của Chung Minh - Tống Văn Thục, nghe khẩu khí có vẻ không phải chuyện gì tốt.

Hai người để ý chỉnh lại y phục, Chung Minh mới đi ra mở cửa, "Đã trễ thế này, nương tìm Minh nhi có chuyện gì?". Đứng ở cửa, không có ý tứ cho Tống Văn Thục tiến vào.

Tống Văn Thục cũng không tính đi vào, trách cứ nói: "Hài tử này, sao cứ hai ba ngày là con lại ở trong phòng Tử Mặc kia chứ?". Tuy nói đều là nữ nhân, nhưng dù gì cũng là một người chính thất một người tiểu thiếp, ở chung có hòa thuận thế nào cũng không nên gần gũi như vậy.

Chung Minh còn đang buồn bực vì nương phá hỏng chuyện tốt, không kiên nhẫn nói: "Nương rốt cuộc có chuyện gì?".

Tống Văn Thục cũng lười hỏi nhiều, nói: "Con mau về phòng thu dọn đồ đạc cho ta, sáng mai theo ta về nhà".

Chung Minh thất kinh hồn vía, hỏi: "Tại sao?".

Tống Văn Thục tức giận nói: "Hôm nay con không ở trong phủ nên không biết, Tống Tuấn Kiệt thật không ra gì, hắn dẫn theo một nữ nhân có mang trở về nhà".

https://thuviensach.vn

Nguyên lai là việc này, Chung Minh nói: "Biểu ca đem nữ nhân về đây, có quan hệ gì với Minh nhi đâu chứ?".

"Làm sao không quan hệ, có nhẫn nhục kiểu gì cũng không thể nhẫn được nữa, hắn lặp đi lặp lại nhiều lần đem nữ nhân về nhà, trong mắt nào có sự tồn tại của con, nữ nhi của Tống Văn Thục ta sao có thể bị người chà đạp như thế chứ, không được, không thể chờ đến ngày mai, hiện tại con về thu dọn đồ đi, chúng ta ra khách điếm ở". Tống Văn Thục kéo Chung Minh bước đi, nàng đã quyết định phải làm cho Chung Minh rời khỏi Tống gia, Tống Tuấn Kiệt hết thuốc chữa rồi, nàng không thể trơ mắt nhìn nữ nhi khốn khổ.

"Nương chờ một chút", Chung Minh bỏ tay Tống Văn Thục ra, nói, "Không phải nạp thiếp thôi sao? Có gì ngạc nhiên, Mặc tỷ tỷ còn không sốt ruột, thì Minh nhi cần gì phải gấp".

Chung Minh không nói thì Tống Văn Thục cũng quên mất, thoáng nhìn vào phía trong phòng Tô Tử Mặc. Nếu hôm nay Tô Tử Mặc lên tiếng không cho Phùng di nương vào cửa, cho dù lão phu nhân có ý nghĩ này cũng sượng mặt không dám làm gì, không biết Tô Tử Mặc là thật không quan tâm tới hay là quá mức khoan dung, nói: "Nàng có nói thế nào cũng là chính thất, con bất quá chỉ là thiếp, đều giống với Trịnh di nương Phùng di nương kia thôi, nói không chừng về sau còn có thêm nhiều di nương, con là hòn ngọc quý trên tay nương, cho dù nương dưỡng con cả đời, cũng không thể để cho con cùng những người đó nhập chung làm một".

Chung Minh biết nương lúc này là tức giận thật sự, làm sao nàng không muốn rời đi, nhưng mà thời cơ chưa tới, đành nói: "Đi thì dễ có điều Minh nhi cùng biểu ca đã ký hôn thư, về sau Minh nhi còn lập gia đình thế nào được?".

Tống Văn Thục nói: "Chuyện này dễ dàng, con lo thu dọn đồ, ta sẽ làm cho Tống Tuấn Kiệt viết hưu thư".

https://thuviensach.vn

Chung Minh đột nhiên nói: "Nương làm biểu ca viết hưu thư cho cả Minh nhi cùng Mặc tỷ tỷ thì Minh nhi liền đi theo nương".

Tống Văn Thục sửng sốt, "Con phải đi thì đi, cùng nàng có quan hệ gì đâu".

Chung Minh lại giở ra tính xấu, "Tóm lại, Mặc tỷ tỷ đi thì Minh nhi đi, Mặc tỷ tỷ không đi, Minh nhi sẽ không đi".

Tống Văn Thục đã sớm cảm thấy quan hệ hai nàng quá mức thân mật, chẳng qua đều là cô nương gia giáo nên cũng không nghĩ sâu xa thêm làm gì. Hiện tại sự tình liên quan đến chuyện cả đời, Chung Minh lại đem bản thân mình cột cùng Tô Tử Mặc, cho dù là tỷ muội ruột thịt cũng không tốt đến mức vậy, không thể không sinh nghi, Tống Văn Thục cũng là người đọc qua nhiều sách, biết trong tình cảm cũng có loại xu hướng đồng tính ái, không khỏi đè thấp giọng hỏi: "Minh nhi, con thành thật nói cho nương biết, con cùng Tô Tử Mặc rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?".

"Có chuyện gì xảy ra chứ", Chung Minh lại bắt đầu giả ngây giả dại, thật ra nàng rất muốn nói chỉ sợ dọa nương ngất xỉu mà thôi.

Tống Văn Thục lại hỏi: "Con và nàng làm sao tốt đẹp như vậy?".

"Minh nhi và Mặc tỷ tỷ là tỷ muội tình thâm a." Chung Minh ra vẻ ngây thơ đáp.

Tống Văn Thục làm sao tin nàng, còn muốn hỏi tiếp thì sau lưng Chung Minh có người lên tiếng: "Cô cô, bên ngoài trời lạnh, thỉnh cô cô vào trong phòng ngồi".

Tô Tử Mặc không biết đi ra từ lúc nào.

Tống Văn Thục không thể hỏi được cái gì từ miệng Chung Minh, nghĩ chỉ có thể hỏi Tô Tử Mặc nên mới vào phòng.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc gọi Thanh Nhi pha trà.

Tống Văn Thục biết Tô Tử Mặc thông minh hơn người, cũng không quanh co lòng vòng, đi thẳng vào vấn đề: "Nếu Tử Mặc đã gọi ta một tiếng cô cô, coi như chúng ta là người một nhà, ta biết ngươi cùng Minh nhi quan hệ rất thân thiết, hiện tại Minh nhi vì ngươi mà không chịu rời đi, ngươi có giúp ta khuyên nhủ nó không?".

"Nương", Chung Minh bất mãn, "Minh nhi có quyết định của chính mình, sao đổ lên đầu Mặc tỷ tỷ được".

Tô Tử Mặc cũng không để ý tới Chung Minh, chỉ nhìn Tống Văn Thục nói: "Cô cô có dám chắc tướng công sẽ thả Minh nhi ra hay không?".

Tống Văn Thục nói: "Chuyện này tất nhiên". Là Tống Tuấn Kiệt làm chuyện có lỗi với Chung Minh, cho dù nàng không nói động Tống Tuấn Kiệt được thì còn có thể khuyên nhủ lão phu nhân, lão phu nhân thương Tống Tuấn Kiệt, cũng thương Chung Minh, lúc trước sở dĩ thúc đẩy bọn chúng cũng bởi vì bọn chúng lưỡng tình tương duyệt, hiện tại cục diện thành ra thế này, tin tưởng lão phu nhân có thể thâm minh đại nghĩa.

"Nếu đã như vậy thì phiền toái cô cô mang Minh nhi đi đi".

Tống Văn Thục không dự đoán được nàng nói như thế, nếu Tô Tử Mặc ở giữa gây cách trở, việc này thật đúng là không dễ làm.

Chung Minh ngây người ra, lẩm bẩm nói: "Mặc tỷ tỷ, ngươi muốn đuổi ta đi sao?".

Tô Tử Mặc thản nhiên nói: "Muội vốn không nên gả vào đây".

Chung Minh không hiểu, hôm qua cái các nàng mới vừa tâm ý tương thông, sao giờ Tô Tử Mặc lại muốn nàng rời đi!? Nàng vốn là vì Tô Tử

https://thuviensach.vn

Mặc mà đến a, trước mặt nương, cũng không tiện hỏi ra miệng, chỉ có thể dùng ánh mắt trông mong nhìn Tô Tử Mặc.

Tống Văn Thục ngược lại rất cao hứng, Tô Tử Mặc đã lên tiếng, Chung Minh sẽ không có cớ gì để ở lại, nếu về sau không còn ở cùng nhau, cũng không nhất thiết phải biết rõ quan hệ giữa hai nàng, giờ chỉ cần thúc giục Chung Minh nhanh chóng trở về thu thập đồ đạc.

Đáng tiếc suy nghĩ còn chưa nói ra, đã chợt nghe Chung Minh nói: "Nếu ta đi rồi, ngươi làm sao bây giờ? Dù sao sớm muộn gì đều bị người khác biết, dứt khoát đem mọi chuyện nói rõ hết một lần đi".

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 76

Tống Văn Thục nghe thấy không đúng, hỏi: "Nói cái gì?".

Tô Tử Mặc hướng Chung Minh lắc đầu, ý bảo nàng không nên làm loạn, Chung Minh cũng nhất thời xúc động, nàng không muốn rời đi Tô Tử Mặc, mà giờ phút này rõ ràng là thời cơ tốt để thẳng thắn, đương nhiên nàng dám chắc nương nàng là kiểu người ái nữ chi tâm, ngay cả cái chết nàng đều đã trải qua, chút vấn đề khó khăn này thì tính là cái gì.

Tô Tử Mặc nhìn đến thần sắc kiên định của Chung Minh, biết nàng đã quyết định chủ ý, không hiểu sao cảm thấy rất an tâm, Chung Minh dám làm dám chịu, quả thật không làm cho nàng thất vọng.

"Nương, Minh nhi nói, nhưng nương đừng cảm thấy kinh ngạc, lại càng không được tức giận".

Tống Văn Thục thấy thần sắc các nàng khác thường, ẩn ẩn có chút bất an, ý niệm trong đầu lúc trước lại mạnh mẽ nảy lên, trầm giọng nói: "Con trước đừng lo ta giận hay không giận, con nói ra xem".

Chung Minh hít sâu một hơi, nắm tay Tô Tử Mặc nói: "Người Minh nhi thích là Mặc tỷ tỷ".

Dù trong lòng Tống Văn Thục đã có chuẩn bị, nhưng vẫn cảm thấy khiếp sợ không thôi, "Con nói bậy bạ gì đó!".

"Minh nhi không nói bậy, Minh nhi chính là thích Mặc tỷ tỷ, lúc trước gả làm thiếp cho biểu ca, cũng là vì tiếp cận Mặc tỷ tỷ".

https://thuviensach.vn

Tống Văn Thục nhìn thoáng qua Tô Tử Mặc, dù Tô Tử Mặc cúi đầu không nói gì, nhưng vẻ mặt thể hiện cho nàng biết, lời Chung Minh nói không sai, chỉ là nàng vẫn không muốn tin tưởng, cô nương đang yên đang lành sao lại rơi vào loại tình yêu bất luân này, có lẽ là do Chung Minh từ nhỏ đến lớn không có huynh đệ tỷ muội, lại cùng Tô Tử Mặc hợp ý nên mới sinh ra loại ảo giác này đi, ở trước Tô Tử Mặc cũng khó nói ra cái gì, chỉ nói: "Minh nhi, con đi theo ta".

Sau khi Tống Văn Thục rời khỏi, Chung Minh nói với Tô Tử Mặc: "Yên tâm đi, nương rất thương ta, ta sẽ thuyết phục được nương".

Tô Tử Mặc đương nhiên tin tưởng nàng, cũng không quên dặn dò, "Từ từ nói chuyện với mẫu thân muội, không cần làm ồn ào to chuyện".

Chung Minh đáp ứng nàng.

Tống Văn Thục tận tình khuyên bảo: "Minh nhi, ta biết con cùng Tử Mặc quan hệ rất tốt, ta cũng biết con thích nàng, chẳng qua tuổi con còn nhỏ, còn chưa biết rõ chuyện tình yêu, cái con gọi là thích, kỳ thật chỉ là tình cảm tỷ muội, là cảm tình tốt hơn so với hài tử khác mà thôi".

Chung Minh đi qua nói thầm bên tai nàng, Tống Văn Thục lập tức đờ người tại chỗ.

Chung Minh cười đến vui sướng, "Nương còn khi dễ Minh nhi là tiểu hài tử cái gì cũng không hiểu nữa không?".

"Con, cả hai điên rồi!". Sắc mặt Tống Văn Thục trắng bệch, "Hoang đường, rất hoang đường!". Hoang đường quả thật khó có thể tin!

Chung Minh kéo cánh tay của nàng làm nũng, "Nương, Minh nhi cùng Mặc tỷ tỷ là lưỡng tình tương duyệt, Minh nhi thích nàng, nàng cũng thích Minh nhi, xin nương đừng chia rẽ chúng con".

https://thuviensach.vn

"Ta chia rẽ chỗ nào?", Tống Văn Thục suýt nữa giận đến ngất xỉu, "Con và Tử Mặc tự mình làm ra loại chuyện này.....còn đem ta trở thành người xấu phá vỡ uyên ương?".

Chung Minh bĩu môi nói: "Biểu ca là người thế nào, nương cũng nhìn thấy rõ ràng rồi đó, gặp một cái thích một cái, người nào cũng thu về trong phòng, thật sự là thối nát, nương nhẫn tâm nhìn Minh nhi bị hắn chà đạp sao? Mặc tỷ tỷ không có giống vậy, nàng là thiên kim Hầu gia, có tri thức hiểu lễ nghĩa, ôn nhu hiền lành, toàn thân tất cả đều là ưu điểm, dù sao Minh nhi thích nàng, đời này đều phải ở cùng một chỗ với nàng, nếu nương không đáp ứng, Minh nhi chết cho nương xem!".

"Cho dù Tử Mặc tốt đẹp thì cũng là nữ nhân, còn là chính thất của biểu ca con, cả hai cùng một chỗ với nhau...", Tống Văn Thục giậm chân, "Cái này gọi là chuyện gì đây!".

Chung Minh hoàn toàn thất vọng: "Nữ nhân thì làm sao, không phải cũng sống qua những ngày tháng như người khác thôi sao, phụ thân chỉ có mỗi Minh nhi là nữ nhi, không lẽ lại để cho chúng con chết đói đầu đường?!".

"Ngoại tôn của ta thì sao?", Tống Văn Thục hoàn toàn khổ tâm hỏi, thật ra nàng không sợ người khác cười chê, trước hết chỉ nghĩ đến chuyện này.

Nguyên lai nương để ý cái này, Chung Minh cười, "Đừng nói Minh nhi không thân mật với biểu ca, cho dù thân mật với hắn, cũng sinh không ra hài tử".

Tống Văn Thục sửng sốt, hỏi: "Tại sao chứ?".

Chung Minh nói lời chắc chắn: "Biểu ca không sinh được hài tử".

"Làm sao con biết được?", Tống Văn Thục càng ngạc nhiên, "Chẳng lẽ hài tử trong bụng Phùng di nương không phải của biểu ca con?".

https://thuviensach.vn

"Biểu ca còn tưởng có được bảo bối, kỳ thật nhặt lấy món hời của người khác rồi tưởng bở mà thôi", Chung Minh càng cười đến vui vẻ, "Đây là báo ứng, đáng đời hắn".

Tống gia rốt cuộc là nhà nương Tống Văn Thục, chuyện liên quan huyết mạch không phải trò đùa, hỏi: "Con có chứng cớ gì không?".

Chung Minh ngửa ra hai tay, "Không có, chờ sau khi sinh hạ hài tử, nhìn hắn lớn lên có giống biểu ca hay không thì biết".

Không có bằng chứng, Tống Văn Thục cũng chỉ có thể nửa tin nửa ngờ, nói không chừng là Chung Minh ăn nói bừa bãi, vì mình và Tô Tử Mặc mà bịa ra lời nói dối, hừ nói: "Đừng có đem chuyện khác ra đánh trống lảng, trên đời này cũng không phải chỉ có một mình Tống Tuấn Kiệt là nam nhân, sau khi con rời đi nơi này, nương tuyển cho con một nam nhân gia giáo, sang năm có thể hạ sinh tiểu tử béo múp".

"Nương a, sao nương nghe không hiểu lời Minh nhi nói, Minh nhi chỉ thích Mặc tỷ tỷ, cho dù nương đưa Minh nhi vào cung, lên làm hoàng hậu, Minh nhi cũng không nguyện ý!".

"Con đúng là biết mơ tưởng", Tống Văn Thục trừng mắt nhìn nàng, "Như con bây giờ còn muốn làm hoàng hậu hay sao? Có thể có nam nhân chịu con là may lắm rồi". Chung Minh đã mất trong sạch, nhất định sẽ bị người ghét bỏ, trong lòng càng nghĩ càng giận, thật không biết tự ái mà! Nói Chung Minh, cũng là nói Tô Tử Mặc.

Chung Minh thuận theo lời của nàng nói: "Cho nên mới nói, vì cái gì Minh nhi phải ủy khuất chính mình gả cho một người ghét bỏ Minh nhi, sống phải lo nhìn sắc mặt người ta, mà không thể ở cùng người Minh nhi thích kia chứ?".

Tống Văn Thục nghẹn lời, Chung Minh rõ ràng là ngụy biện, lại tìm không được lời nào để phản bác, "Tốt, cho dù ta đáp ứng con, chúng ta tiểu

https://thuviensach.vn

môn tiểu hộ không sợ bị người dị nghị, còn Tử Mặc thì sao? Tô Hầu gia không dễ nói chuyện như ta đi? Con đã quên lần trước Tô Hầu gia giận dữ bắt Tử Mặc quỳ châm trà nhận sai à, sao hắn có thể cho phép Tử Mặc làm ra loại chuyện hổ thẹn này được đây?".

Chung Minh tất nhiên có lo lắng, thở phì phì nói: "Con người kia bảo thủ, vì mặt mũi của mình mà đẩy Mặc tỷ tỷ vào hố lửa, lão căn bản là không xứng làm phụ thân người ta, cùng lắm thì Mặc tỷ tỷ đoạn tuyệt quan hệ cha con cùng lão!".

Tống Văn Thục: "....", nữ nhi của mình nói nghe thật dễ dàng, còn giúp Tô Tử Mặc đưa ra quyết định, "Đây là ý của Tử Mặc?".

Đương nhiên không phải, chỉ là ý tưởng của riêng nàng thôi, Chung Minh thở dài, xem ra con đường này nhất định gập ghềnh, vô luận như thế nào trước hết phải làm cho Tô Tử Mặc tự do đã rồi tính tiếp, dùng thanh âm cầu xin Tống Văn Thục: "Nương, nương nói với lão phu nhân đi, dù sao biểu ca có hai tiểu thiếp rồi, đơn giản làm cho biểu ca từ hôn cả Minh nhi và Mặc tỷ tỷ đi".

Tống Văn Thục không chút suy nghĩ liền cự tuyệt: "Con quá coi trọng nương của con rồi, ta không có bản lĩnh đó, người ta là cưới gả đàng hoàng, đại kiệu rạng rỡ vẻ vang nâng vào cửa, không giống như con vụng trộm chung thân, ngay cả một tiếng vang đều không có, dù sao cũng là tiểu thiếp, có rời đi hay không cũng không ai biết".

Chung Minh nói: "Không phải có cái gọi là thất xuất chi điều sao? Cùng lắm thì Minh nhi đi nói cho biểu ca, nói Minh nhi đã thân mật cùng Mặc tỷ tỷ rồi, Mặc tỷ tỷ phạm vào thất xuất chi điều, biểu ca chắc chắn sẽ viết hưu thư". Kiếp trước cũng là gài bẫy hãm hại Tô Tử Mặc cùng người khác tư thông, Tống Tuấn Kiệt mới một mạch viết xuống hưu thư.

https://thuviensach.vn

Tống Văn Thục cười lạnh, "Tử Mặc là tài nữ nổi danh kinh thành, con muốn quét mất sạch danh dự của nàng thì cứ việc đi nói".

Chung Minh sửng sốt, lúc trước nàng sở dĩ tiếp cận Tô Tử Mặc, chính là muốn bù lại áy náy trong lòng, giờ nếu hại Tô Tử Mặc y như thế, thì có gì khác với kiếp trước đâu chứ?!

Tống Văn Thục cũng bất quá chỉ nói nói mà thôi, làm sao dễ dàng tiếp nhận chuyện hai nàng, vốn là vì Tống Tuấn Kiệt mà tức giận, hiện tại Chung Minh làm ra chuyện càng hoang đường hơn, giận đến ngực phát đau, nhưng cũng không vội thúc giục Chung Minh thu dọn đồ rời đi, cục diện hỗn loạn như thế, không phải bỏ đi là có thể giải quyết, trước mặc kệ Chung Minh kiên quyết nói không phải Tô Tử Mặc thì không thể sống, nàng còn không biết Tô Tử Mặc có tâm tư gì, đừng nói là để một mình Chung Minh gánh hết trọng trách lên người đi, trong lòng suy tính, nói: "Minh nhi, con nghe ta ở yên trong phòng chờ đợi, ta đến tìm Tử Mặc nói vài lời".

Chung Minh không muốn, bị Tống Văn Thục trừng mắt nhìn một cái, đành phải nói: "Nương đừng có làm khó Mặc tỷ tỷ".

Tống Văn Thục phát giận, "Con còn chút tiền đồ nào không đây!". Nói xong đứng dậy, đi đến phòng Tô Tử Mặc.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 77

Tô Tử Mặc và Tống Văn Thục ngồi đối mặt với nhau, ai cũng không lên tiếng, không nghĩ tới đúng là Tống Văn Thục thiếu kiên nhẫn trước, khen: "Không hổ là tiểu thư nhà quan, bình tĩnh đến như vậy, Minh nhi vô luận thế nào cũng không làm được".

Tô Tử Mặc cười nhẹ nói: "Minh nhi có ưu điểm của Minh nhi".

Tống Văn Thục đắc ý, "Vậy thì còn phải coi đó là do ai sinh".

Tô Tử Mặc: "....".

Tống Văn Thục không hề quanh co lòng vòng, "Ta đến chính là muốn nghe thử suy nghĩ của ngươi".

Tô Tử Mặc đã sớm suy tính, nói: "Cô cô đem Minh nhi về nhà trước, đợi chuyện ở đây xử lý thoả đáng hết rồi, Tử Mặc sẽ đi tìm nàng".

Tống Văn Thục nhướng mày, "Nghe khẩu khí này, ý Tử Mặc là muốn từ hôn Tuấn Kiệt sao? Ta chỉ sợ không dễ dàng như vậy đâu".

Tô Tử Mặc nói: "Trong lòng Tử Mặc đã có tính toán, cô cô không cần thay Tử Mặc quan tâm".

"Ta không có thời gian nhàn rỗi vậy", Tống Văn Thục hừ lạnh, "Ngươi thật rất tự tin, ngươi dám chắc ta sẽ đồng ý chuyện hai người các ngươi?".

"Tử Mặc đoán dù gì cô cô cũng là ái nữ chi tâm".

https://thuviensach.vn

"Nếu ta không đồng ý thì sao?", Tống Văn Thục không khỏi nâng cao giọng.

Tô Tử Mặc vẫn không gấp gáp, "Xét tính tình Minh nhi, chỉ sợ không phải do cô cô quyết định".

Tống Văn Thục không khỏi nhụt chí, không ai hiểu nữ nhi bằng người làm nương, Chung Minh là nữ nhi của nàng, không có ai hiểu biết Chung Minh hơn nàng. Chung Minh đã nói nếu nàng không đồng ý thì sẽ chết cho nàng xem, đó cũng không phải nói doạ mà thôi, tính cách Chung Minh quật cường y như nàng lúc còn trẻ, Tống Văn Thục giận dữ nói: "Tử Mặc ngươi cũng thật quá hiểu Minh nhi, ngươi nói đúng, ta xác thực là không còn cách nào với nó".

"Cho nên, cô cô muốn khuyên Tử Mặc buông tha cho Minh nhi?", Tô Tử Mặc nhìn thẳng nàng.

Trước khi Tống Văn Thục tới đây, rõ là có quyết định này, nếu Tô Tử Mặc chịu buông tay, cho dù Chung Minh không đáp ứng cũng không thể làm gì hơn, chẳng qua chống lại ánh mắt kiên định của Tô Tử Mặc, Tống Văn Thục đành trước hết bỏ đi ý nghĩ này, tuy rằng trong lòng vẫn còn vướng mắc như cũ, tóm lại phải thăm dò Tô Tử Mặc rõ ràng, để biết ít nhất Chung Minh không phải nhất sương tình nguyện, "Ta chỉ có một hài tử là Minh nhi, từ nhỏ đến lớn luôn hết cách yêu thương nó, chuyện gì cũng đều chiều theo ý Minh nhi, chuyện hai ngươi, mặc dù ta không đồng ý, chẳng qua nếu Minh nhi nó nguyện ý, người làm nương như ta cũng không có lời nào để nói, tựa như ngày đó Minh nhi một lòng muốn gả làm thiếp cho Tuấn Kiệt, điều duy nhất ta hy vọng chính là Minh nhi sống hạnh phúc, ta muốn hỏi ngươi một câu, ta có thể yên tâm giao Minh nhi cho ngươi hay không?".

Tô Tử Mặc vốn đã chuẩn bị tốt lý lẽ để nói, nhưng không nghĩ rằng Tống Văn Thục chẳng những không làm khó nàng, còn tự tay giao Chung Minh

https://thuviensach.vn

cho nàng, quả thật có chút ngoài ý muốn, sững sờ gật đầu, "Đương nhiên".

"Chỉ hy vọng được như thế", mặc dù Tống Văn Thục đã có lời hứa của Tô Tử Mặc, nhưng không thể cao hứng nổi, trước không nói đến trách nhiệm to lớn ở Tống phủ, chỉ riêng phụ thân Tô Tử Mặc thôi cũng đủ làm người ta đau đầu, huống chi chuyện các nàng là loại chuyện gì đây!

"Con đường này là các ngươi tự mình chọn, có gian khổ thế nào cũng không phải do người bên ngoài, từ giờ trở đi, ta mặc kệ chuyện các ngươi, tuỳ các ngươi muốn làm gì cũng được, ta cũng không tiếp tục xen vào chuyện người khác, các ngươi tự cầu cho mình có nhiều phúc đi". Ngụ ý là nàng sẽ không khuyên Tống Tuấn Kiệt từ hôn Chung Minh.

Tô Tử Mặc cũng hiểu được tâm ý của nàng, Tống Văn Thục là muốn khảo nghiệm các nàng, nếu chút khó khăn đó còn không vượt qua được, thì làm sao cùng nhau đi cả đời?! Tô Tử Mặc thầm nghĩ, nếu phụ thân mình cũng khai sáng được như vậy thì thật tốt.

"Nương của ta có làm khó dễ gì ngươi không, có nói lời gì khó nghe với ngươi không?". Tống Văn Thục vừa đi, Chung Minh liền tới đây hỏi Tô Tử Mặc.

Tô Tử Mặc lại lộ ra ánh mắt hâm mộ, "Mẫu thân muội đối với muội thật tốt".

Chung Minh lập tức buông lỏng tâm tình, nghe Tô Tử Mặc nói, xem ra nàng đã lo lắng dư thừa, cười nói: "Ngươi không cần đỏ mắt, qua không bao lâu, nương của ta còn không phải là nương của ngươi hay sao?".

Tô Tử Mặc bỗng dưng đỏ mặt, thấy Chung Minh cười đến vẻ mặt đắc ý, nhịn không được nói: "Đúng vậy, cha ta cũng sẽ trở thành cha muội".

Quả nhiên Chung Minh sợ tới mức trên mặt không còn giọt máu.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc bị biểu tình của nàng làm cho buồn cười, cười nói: "Yên tâm đi, cha ta có ngang ngược thế nào thì ta cũng là thân nữ nhi, làm sao mà giết ta được".

Chung Minh nhớ tới khuôn mặt như Chung Quỳ của Tô Hầu gia, nói không chừng thật sự sẽ làm ra chuyện đại nghĩa diệt thân, cầm tay Tô Tử Mặc hỏi: "Ngươi có trách ta tự chủ trương nói ra chuyện chúng ta cho nương biết hay không?".

Tô Tử Mặc mỉm cười lắc đầu, "Trong lòng muội thật sự có ta thì mới nói cho người thân yêu nhất của muội, không phải sao?".

Chung Minh liên tục gật đầu, Tô Tử Mặc quả nhiên hiểu nàng, "Ta thích ngươi, ta cũng muốn tất cả người nhà ta chấp nhận ngươi, nếu ngươi theo ta cùng một chỗ mà còn tệ hơn khi làm tức phụ Tống gia, chẳng phải là ta rất ích kỷ hay sao?".

"Làm khó muội vì ta nghĩ nhiều như vậy", Tô Tử Mặc còn chưa nói, từ sau khi xuất giá, nàng xác thực thiếu khuyết cảm giác có nơi an toàn để dựa vào, nhà nương nàng vốn không hề là nhà, tiến vào Tống gia cũng không hoà hợp, may mắn có Chung Minh ở cùng bên cạnh, mới đỡ đi phần nào cô độc.

"Theo tính cách lòng tham không đáy của biểu ca, dù đã thu thêm hai tiểu thiếp thì hắn cũng không chết tâm với ngươi đâu, không thể không đề phòng, mà Phùng di nương vừa mới vào cũng không phải người có ý tứ dè dặt, so với người có thể dễ dàng giải quyết như Trịnh di nương thì ả kia không chừng sẽ xúi giục bậy bạ sau lưng biểu ca, ta thấy nơi này không nên ở lâu, không bằng chúng ta trước hết chuyển ra ngoài ở đi". Cho dù Tống Tuấn Kiệt chỉ nói hai ba lời với Tô Tử Mặc, Chung Minh cũng không dễ dàng tha thứ, chứ đừng nói tới chuyện đưa ra những yêu cầu vô lý.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc lại lắc đầu, "Ta cùng hắn dù sao cũng có danh phận bị người để ý hơn muội, chuyển ra ngoài ở thì theo tình theo lý đều không thích hợp", sau đó chuyển ý, "bất quá muội có thể đi trước".

Chung Minh mất hứng, "Sao ngươi vẫn cứ thích đuổi ta đi chứ?".

Tô Tử Mặc muốn nói cũng vì muốn tốt cho muội, Tống Tuấn Kiệt luôn như hổ rình mồi với Chung Minh, nhưng suy ngẫm lại, nàng còn tệ hơn cả Chung Minh, ít nhất Chung Minh nói ra được muốn đi thì cùng nhau đi, cũng được, cứ đơn giản đi cùng nhau đi, ở thì cùng nhau ở, "Đi hay ở cũng không phải một câu là được, hơn nữa biểu ca muội hiện tại chỉ một lòng một dạ hướng về bụng Phùng di nương, chắc là hắn cũng không bận tâm chuyện gì khác đâu, tạm thời ở lại đi".

Chỉ cần có thể ở bên Tô Tử Mặc thì Chung Minh ở đâu cũng được, cùng lắm đề phòng nhiều hơn một chút, vả lại ngay trước biểu ca mà còn có thể hoan ái vui vẻ với Tô Tử Mặc quả là có cảm giác rất kích thích, nàng nhịn không được muốn nói cho biểu ca biết để nhìn đến bộ dáng hổn hển của hắn.

Tô Tử Mặc thấy đang êm đẹp đột nhiên Chung Minh cười rộ lên, cảm thấy kỳ quái, "Muội cười cái gì?".

Chung Minh sao dám nói suy nghĩ cho Tô Tử Mặc biết, nàng là vì đoạt được chính thất của Tống Tuấn Kiệt mà có loại trả thù khoái cảm, chỉ nói: "Biểu ca rất tồi tệ, quyết không thể để biểu ca tiện lợi như vậy, dù sao chúng ta sớm muộn gì cũng phải rời đi, không bằng trước hết làm cho cái nơi này ồn ào gà bay chó sủa, làm cho biểu ca không thể sống yên ổn, ngươi thấy thế nào?".

Tô Tử Mặc không quên chuyện Chung Minh luôn mồm muốn tìm Tống Tuấn Kiệt báo thù, nàng thật sự đoán không được rốt cuộc là thâm cừu đại hận gì mà đáng giá Chung Minh ghi hận như thế. Ban đầu nàng còn tưởng

https://thuviensach.vn

rằng không lẽ Chung Minh bị Tống Tuấn Kiệt phá hỏng trinh tiết, cho nên Chung Minh mặc dù tức giận hắn vẫn đi theo hắn, nhưng nguyên lai không phải vậy, bây giờ nàng còn nhớ rõ đầu ngón tay nàng nhiễm màu đỏ của máu xử nữ, chẳng lẽ thật sự bởi vì Chung Minh không ưa cách làm người của Tống Tuấn Kiệt? Không đợi Tô Tử Mặc nghĩ nhiều, Chung Minh đã dán sát lại, ánh mắt cực nóng như lửa đốt, ý đồ quá mức rõ ràng, bên tai Tô Tử Mặc cũng đi theo nóng lên, đã là đêm dài nhân tĩnh, không còn ai quấy rầy các nàng được nữa.

"Mặc tỷ tỷ."

"Huhm?"

"Nâng chân cao lên một chút đi".

".....".

****

Phùng di nương vừa mới vào nhà, theo lý sẽ kính trà cho chính thất, sáng sớm Phùng di nương đã sai người tới truyền tin, nói thân thể không khoẻ sẽ không lại đây, Chung Minh còn giận hơn Tô Tử Mặc, "Không biết cái gì tốt xấu, thật đúng là nghĩ rằng mẫu bằng tử quý?".

Tô Tử Mặc gắp khối điểm tâm bỏ vào chén Chung Minh, cười nói: "Không đến thì không đến, chúng ta còn có thể yên ổn mà ăn nha".

Thanh Nhi ở một bên xen mồm, "Biểu tiểu thư không biết, Phùng di nương còn mắng tiểu thư chúng ta nữa kìa".

Chung Minh lập tức giận tái mặt, "Mắng cái gì?".

Tô Tử Mặc trừng mắt nhìn Thanh Nhi, ý bảo nàng im miệng.

Thanh Nhi vội lấy hai tay che miệng, lắc đầu với Chung Minh.

https://thuviensach.vn

Chung Minh nói: "Thanh Nhi, ngươi cứ yên tâm lớn mật nói, tiểu thư nhà ngươi có thể chịu được chứ ta thì không thể nhịn".

Tính tình Chung Minh hợp ý Thanh Nhi. Thanh Nhi cũng không khoan dung độ lượng như Tô Tử Mặc, liền mách lẻo lại hết lời Trịnh di nương nói cho Chung Minh nghe.

Chung Minh đập đôi đũa lên bàn, đứng dậy liền đi ra ngoài.

Tô Tử Mặc vội gọi nàng lại, "Muội làm gì đó?".

Chung Minh cười lạnh nói: "Ta thật muốn nhìn coi, cái ả chỉ biết gà mái đẻ trứng kia có thể sinh ra được cái trứng gì!". Nói xong liền đi ra cửa.

Tô Tử Mặc sợ nàng gây chuyện cũng vội vàng đi theo.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 78

Chung Minh không quên đã từng cho Phùng di nương hai trăm lượng bạc thay thế nàng lên kiệu hoa, đáng tiếc về sau lại vô dụng, bạc cũng trôi mất, mà không biết Phùng di nương có cùng Tống Tuấn Kiệt nói qua chuyện này chưa, Chung Minh không sợ ả xuyên tạc, chẳng qua nếu Tống Tuấn Kiệt hỏi, cũng cần có lời giải thích mới được.

Chung Minh hùng hổ đi tìm Phùng di nương tính sổ, tin này lập tức truyền khắp trên dưới Tống phủ, bọn hạ nhân Tống phủ sớm ngóng trông có một ngày như vậy, mới qua có một năm, Tống Tuấn Kiệt đã cưới bốn nữ nhân vào cửa hưởng hết diễm phúc, các nam nhân đều bị đỏ mắt, phụ nhân thì thích nhất mấy chuyện ghen tuông tranh giành nhau, tóm lại đều có chung loại tâm tư, đều muốn đến xem náo nhiệt.

Là ngày nghỉ nên Tống Tuấn Kiệt không đi nha môn, đang nằm trên giường Phùng di nương ngủ say mê, Phùng di nương thì ở trong sân viện dạy dỗ nha đầu. Phùng di nương có mang nên thân thể dễ đau nhức, tiểu nha đầu hầu hạ ả lúc trước luôn làm việc ở phòng tẩy y, lần đầu hầu hạ người khác, mà Phùng di nương cũng là lần đầu làm chủ tử bày đặt làm khó nàng, tiểu nha đầu căng thẳng nên làm đổ nhiều giấm chua vào canh, Phùng di nương ê xót đến tận răng, giận dữ tát tiểu nha đầu một cái thật mạnh, còn phạt nàng quỳ gối trong viện.

Khi Chung Minh vừa tiến đến, chợt nghe Phùng di nương nói với tiểu nha đầu: "Ta biết trong lòng ngươi không phục, cũng không sợ nói thật cho ngươi biết, trước kia ta với ngươi giống nhau đều ăn nói khép nép hầu hạ người khác, khổ nỗi số mệnh ta tốt, hiện tại có người hầu hạ ta, ngươi nghe

https://thuviensach.vn

cho rõ đây, ta là chủ, ngươi là người hầu, về sau nhìn thấy ta phải cung kính, đừng có ngoài mặt thế này trong lòng thế kia, nếu để cho ta biết, coi ngươi có kết cục gì!".

Tiểu nha đầu khúm núm đáp ứng.

"Ôi chao, uy phong chủ tử thật là khá".

Phùng di nương nghe tiếng ngẩng đầu, nhìn thấy Chung Minh, tuy Chung Minh là biểu tiểu thư Tống phủ, bất quá hiện tại cũng giống như ả chỉ là di nương, mọi người cùng ngồi cùng ăn chẳng phân biệt được lớn nhỏ, huống chi trong bụng ả còn có hài tử, ngay cả lão phu nhân đều phải kiêng kị ba phần, nên ả không thèm đặt Chung Minh vào trong mắt, cười nói: "Nguyên lai là Chung di nương, nha đầu không hiểu chuyện, ta chỉ dạy nàng ít quy củ thôi".

Chung Minh lập tức lạnh mặt, nói: "Ngươi vừa mới tiến môn không hiểu quy củ, ta có thể tha thứ ngươi, nếu lại có lần sau, trực tiếp đuổi ra ngoài".

Phùng di nương ngây ngẩn cả người, không rõ vì sao Chung Minh đột nhiên gây bão, chẳng lẽ bởi vì mình giáo huấn hạ nhân? Cười mỉa, "Gia cùng lão phu nhân đều vì hài tử trong bụng ta mà khẩn trương, luôn dặn dò cẩn thận kêu ta dưỡng thân thể cho tốt, nha đầu kia tay chân vụng về ta mới nói nàng vài câu, không lẽ chuyện này cũng sai?".

Nói hai ba câu đều không rời hài tử, thật đúng là đem hài tử làm bùa hộ mệnh, Chung Minh cười lạnh, "Lão phu nhân nếu thật thương ngươi thì đã cho Xuân Hạ Thu Đông hầu hạ ngươi, sao lại phái một nô tì không hiểu chuyện?".

Phùng di nương đỏ bừng mặt, cãi chày cãi cối nói: "Chung di nương không phải cũng dùng nha đầu chính mình mang đến hay sao".

"Tri Họa", Chung Minh quát lạnh một tiếng.

https://thuviensach.vn

Tri Họa định tiến lên, Tri Thư vội vàng ngăn cản, nói lời dễ nghe với Phùng di nương: "Phùng di nương đừng tiếp tục xưng hô tiểu thư nhà ta như vậy, tiểu thư nhà ta nghe không lọt tai".

Phùng di nương sửng sốt, hơn nửa ngày mới cân nhắc, hoá ra Chung Minh không thích nghe người khác kêu nàng là di nương?! Không cho kêu di nương, không lẽ kêu nàng là phu nhân? Đang lúc hồ nghi thì thấy Tô Tử Mặc cũng tiến vào viện, phía ngoài sân viện tựa hồ có không ít người đang lấp ló đầu nhìn, dường như đến xem náo nhiệt, Phùng di nương mới đến, nên nhận thức mọi việc trong Tống phủ đều qua miệng Tống Tuấn Kiệt. Mà hắn thì trọng sĩ diện, tất nhiên khoác lác về năng lực của mình, nào là chẳng những hắn đứng đầu cả nhà, còn làm cho đám thê thiếp phục tùng nghe theo, thê thiếp trước mặt hắn đều không dám lớn tiếng nói chuyện, đây cũng là nguyên do Phùng di nương dám vênh mặt tấn công Trịnh di nương, phía sau lưng thì nói xấu Tô Tử Mặc, đương nhiên chờ ả nhận thức rõ cục diện thật sự trong Tống gia này, thì hối hận đến xanh cả ruột.

Vì không biết nên không sợ, Phùng di nương ỷ có Tống Tuấn Kiệt làm chỗ dựa cùng hài tử trong bụng, đừng nói Chung Minh, ngay cả Tô Tử Mặc thì ả cũng không để vào mắt, Chung Minh đưa lưng về phía cửa viện, Phùng di nương nghĩ nàng không biết Tô Tử Mặc đã tới, liền muốn thừa dịp châm ngòi ly gián một phen, nhưng không biết Chung Minh căn bản là vì Tô Tử Mặc mà đến.

Phùng di nương cố ý giả bộ ngây thơ nói: "Chủ tử trong phủ này ngoại trừ phu nhân thì là di nương, chẳng lẽ Chung di nương không cam lòng thấp kém hơn người khác?".

Vô luận kiếp trước hay kiếp này, Chung Minh đều cực kỳ chán ghét ai gọi mình là di nương, mà Phùng di nương lại cứ khiêu khích nàng, Chung Minh lạnh lùng nhìn thoáng qua Tri Thư, Tri Thư vội vàng thả tay Tri Hoạ ra, Tri Họa không nói hai lời đi lên liền tát Phùng di nương hai cái, nhưng

https://thuviensach.vn

thật ra xuống tay không nặng, Phùng di nương choáng váng rồi, bị đánh trước mặt hạ nhân toàn phủ, căn bản chính là làm nhục nàng.

Khi Phùng di nương làm nha hoàn ở Tần phủ, cũng không ít khi bị chủ tử đánh, một lòng nghĩ rằng chỉ có làm chủ tử mới không bị đánh, mới có tư cách đánh người, cho dù làm di nương cũng tốt, cho nên trước khi chưa nhận thức Tống Tuấn Kiệt, cũng đã gian díu với Tần nhị gia, chẳng qua chính thất cùng mấy di nương của Tần nhị gia quá mức lợi hại, ả lại không có chỗ nào để đi ra, cho nên Tần nhị gia mới chậm chạp chưa cho ả danh phận. Về sau ả phạm sai lầm nhỏ, trực tiếp bị đuổi khỏi chủ viện, tưởng rằng không còn cơ hội thì bị Tần nhị gia làm lễ vật đưa cho Tống Tuấn Kiệt, Tống phủ cùng Tần phủ không sai biệt lắm, không làm được Tần phủ di nương thì làm Tống phủ di nương cũng như nhau. Ả tìm mọi cách lấy lòng Tống Tuấn Kiệt, Tống Tuấn Kiệt vốn đã đáp ứng đem ả về nhà, lại kéo dài hết lần này lần khác, làm ả chờ đến nóng lòng, nhưng vừa khéo ả có mang, Tống Tuấn Kiệt mới không còn cớ từ chối, quả nhiên hắn chịu dẫn ả về Tống phủ, có điều ả không chắc, không biết hài tử trong bụng là của Tống Tuấn Kiệt hay Tần nhị gia. Tần nhị gia vốn không cần ả còn tặng ả cho người khác, tưởng là bằng hữu thê thì không sao, không nghĩ tới lão sắc lang Tần nhị gia lại quay đầu tìm ả, là một nữ nhân không có chỗ dựa vào, chỉ có thể lượn vòng giữa hai nam nhân, tuy ả cảm thấy hài tử có nhiều khả năng là của Tần nhị gia, nhưng vẫn đặt trách nhiệm lên người Tống Tuấn Kiệt, thứ nhất Tống Tuấn Kiệt tuổi trẻ anh tuấn hơn lão già Tần nhị gia, thứ hai Tống Tuấn Kiệt đến nay còn không có người nối dõi, hài tử ả sinh ra chính là trưởng tử, trong khi Tần nhị gia thì có ba nam nhi một nữ nhi từ chính thất, chưa tính đến nữ nhi của di nương khác, cho dù Tần nhị gia thu nhận hài tử trong bụng thì ả cũng không được sủng ái.

Phùng di nương còn tưởng ngày lành đã đến, không nghĩ rằng mới tới đây ngày đầu đã chịu nhục lớn như vậy, làm sao nuốt trôi cơn tức, liền khóc ầm lên, ả nghĩ Tống Tuấn Kiệt đang ngủ ở buồng trong, động tĩnh lớn, tự

https://thuviensach.vn

nhiên đánh thức được hắn, dựa vào ả vừa mới tiến môn, trong bụng lại có hài tử, Tống Tuấn Kiệt không có khả năng không ra mặt thay ả.

Chung Minh sớm biết ả sẽ bày ra bộ dạng này, ả không giống Trịnh di nương, Trịnh di nương là cái miệng hồ lô im lìm, ngoài mặt không làm ầm ĩ, chỉ biết ngầm làm mấy chuyện xấu, tựa như lần trước vụng trộm theo dõi nàng. Hiện tại Trịnh di nương không thích nhìn Phùng di nương, không tranh giành với Phùng di nương, mà là lấy lui làm tiến đợi Tô Tử Mặc ra mặt. Phùng di nương thì lại là dạng ỷ thế hiếp người, ai có quyền thế thì đi theo người đó, kiếp trước Phùng di nương vốn là nanh vuốt đắc lực của nàng, đuổi đi Tô Tử Mặc, không thể không có công của Phùng di nương, nhìn bộ dáng Phùng di nương khóc lóc om sòm, Chung Minh mới phát hiện cuộc sống kiếp trước của mình quá tối tăm, cấu kết Phùng di nương làm chuyện xấu, cuối cùng chết không tử tế, cũng có thể là bị trời phạt đi.

Phùng di nương vừa khóc vừa làm ầm lên, động tĩnh lớn đến vậy, Tống Tuấn Kiệt cho dù ngủ say như chết cũng phải thở rồi.

"Mới sáng sớm bên ngoài ồn ào cái gì chứ?", Tống Tuấn Kiệt còn buồn ngủ thong thả đi ra, nhìn thấy Chung Minh cùng Tô Tử Mặc liền ngây cả người, hỏi, "Các ngươi như thế nào ở trong này?".

Chung Minh còn chưa nói gì, Phùng di nương đã bổ nhào vào lòng Tống Tuấn Kiệt, nước mắt nước mũi nói: "Gia nhất định phải làm chủ cho thiếp".

"Xảy ra chuyện gì?", Tống Tuấn Kiệt hỏi.

Phùng di nương chỉ vào Chung Minh nói: "Chung di..... Nàng đánh ta". Phùng di nương rốt cuộc vẫn biết sợ, không dám lỡ miệng nói chữ di nương.

Tống Tuấn Kiệt nhíu mày, chất vấn Chung Minh, "Đang yên lành sao ngươi đánh nàng?".

https://thuviensach.vn

Chung Minh hừ nói: "Ta đánh nàng là để cho nàng nhớ, nếu nàng không nhớ được, ta còn đánh tiếp".

Phùng di nương rụt lui về phía sau Tống Tuấn Kiệt.

Tống Tuấn Kiệt vốn tức giận Tô Tử Mặc, một lòng muốn mượn sức Chung Minh, đáng tiếc Chung Minh không chịu nhận ra, lại trộn lẫn một khối cùng Tô Tử Mặc, vậy không thể trách được hắn, nói chuyện trước mặt Chung Minh thì hắn không có gì phải sợ, đứng thẳng lưng, nói: "Nàng là nữ nhân của ta, cho dù làm sai chuyện gì, muốn đánh cũng là ta đánh, còn không tới phiên ngươi dạy".

"Phải không?", Chung Minh cười lạnh hai tiếng, "Vậy ngươi thử đánh nàng một cái cho ta xem".

Tống Tuấn Kiệt nói: "Ít nhất cũng cho ta biết Cần nhi làm sai cái gì".

Phùng di nương lập tức khóc lóc: "Thiếp thật sự không biết mình làm sai chỗ nào, chẳng lẽ thiếp không nên mang hài tử của gia? Dù sao phu nhân nàng còn không có.....". Thanh âm càng nói càng nhỏ, nhưng vẫn cố tình cho mọi người trong ngoài viện đều nghe được.

Phùng di nương tỏ ra bị ủy khuất, cũng không quên đạp Tô Tử Mặc một cái, cười nhạo Tô Tử Mặc không thể sinh dưỡng, chẳng qua hạ nhân Tống phủ ai chẳng biết thiếu gia, thiếu nãi nãi đến nay chưa viên phòng. Bọn họ không biết đã âm thầm cười nhạo thiếu gia bao nhiêu lần rồi, thiếu gia trước mặt thiếu nãi nãi không dám làm gì, Phùng di nương nói sau lưng cũng đành thôi, đàng này còn nói trước mặt Tô Tử Mặc và mọi người, ném mặt mũi Tống Tuấn Kiệt đi đâu.

Tống Tuấn Kiệt đứng ở đó, sắc mặt xanh mét.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 79

Tống Tuấn Kiệt đã sớm nghẹn một hơi, hắn ở bên ngoài có danh dự thể diện, ở nhà lại chịu lép vế phụ nhân, nếu không chỉnh đốn lại, về sau ai cũng có thể đi tiểu trên đầu hắn, ngay cả Trịnh di nương, gần đây cũng thích chạy đến chỗ Tô Tử Mặc, nữ nhân hắn cưới về nhà sao ai cũng hướng về Tô Tử Mặc, đây là chuyện gì chứ.

Hôm nay là Chung Minh khơi chuyện, không bằng lấy Chung Minh ra xử trước, giết gà dọa khỉ, cho Tô Tử Mặc nhìn thấy bản lĩnh của hắn, cũng ra uy được trước mặt bọn hạ nhân.

Tống Tuấn Kiệt sai nha đầu vào phòng mang ghế ra, ngồi ở giữa, ôm lấy thắt lưng Phùng di nương, rồi nói với Chung Minh: "Ngươi biết rõ Cần nhi đang có mang, còn cho Tri Họa tát mặt nàng, nếu tổn thương đến hài tử trong bụng, ngươi làm sao chịu trách nhiệm đây?".

Chung Minh nhìn hắn ra vẻ, đừng nói là hắn thay mặt Phùng di nương nha, xem ra thú vị rồi, cười nói: "Đánh cũng đã đánh, ngươi làm được gì?".

Tống Tuấn Kiệt chỉ vào Phùng di nương nói: "Nhận lỗi với nàng thì ta tha thứ cho ngươi lần này".

Chung Minh khoanh hai tay, ung dung nói: "Nếu ta không muốn thì sao?".

Tống Tuấn Kiệt dự đoán nàng sẽ không cho hắn mặt mũi, dù sao Chung Minh chỉ là thiếp, chẳng qua bộ dạng đẹp mặt chút mà thôi, đắc tội nàng, cũng không có hậu quả gì nghiêm trọng, nói không chừng làm nàng kinh sợ

https://thuviensach.vn

một phen, còn có thể thu phục được lòng nàng. Hắn cũng không sợ Tống Văn Thục trách cứ, Chung Minh đến bây giờ vẫn không chịu cùng hắn viên phòng vốn là trái đạo lý, hắn còn chưa có trách cứ cô cô không biết giáo huấn nữ nhi, trong lòng quyết định rồi liền hất mặt, trầm giọng nói: "Ba ngày không đánh, nhà tốt cũng bị dỡ ngói*, hôm nay không cho ngươi nếm mùi đau khổ thì ngươi còn không biết ai là chủ cái nhà này".

<* ý nói ai làm bậy sai trái mà không được dạy dỗ sẽ ngày càng hư>

Chung Minh nghe khẩu khí hắn đúng là muốn đánh, không khỏi nhớ tới chuyện kiếp trước, nàng một lòng một dạ với biểu ca mà hắn lại nhẫn tâm bán nàng cho thanh lâu để người ta chà đạp. Ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Tống Tuấn Kiệt, nàng thật muốn nhìn coi Tống Tuấn Kiệt có can đảm này hay không.

Tống Tuấn Kiệt chống lại ánh mắt lạnh như băng của Chung Minh, cả người rùng mình, đúng là bị khiếp sợ. Dù sao Chung Minh cũng là biểu muội hắn, là họ hàng thân thích, lỡ đánh nàng dù chỉ chút ít cũng có thể tổn thương hoà khí hai nhà, hắn còn nhớ thương gia tài vạn bạc của Chung gia nên hơi do dự, chợt nghe Phùng di nương ghé vào lỗ tai hắn nói thầm, "Một cái tiểu thiếp đã kiêu ngạo như vậy, ngay cả gia cũng không thèm để vào mắt, cho nàng ngồi lên đầu nếu truyền ra ngoài, gia biết để mặt mũi đi đâu". Tống Tuấn Kiệt nghe thấy có lý, hiện tại nếu chịu thua, chỉ sợ sẽ không còn cơ hội ngẩng đầu, trở nên cứng rắn, nói: "Biểu muội, nếu hiện tại ngươi chịu xin lỗi, vẫn còn kịp".

Chung Minh đứng gần đó, hiển nhiên nghe được mấy lời Phùng di nương xúi giục, giọng mỉa mai, "Ta khinh, ả là cái gì mà ta phải cúi đầu, ai kêu ả lắm mồm, đánh vậy là còn nhẹ, nếu không đã trực tiếp đuổi đi".

Tống Tuấn Kiệt lúc này rất tức tối, Chung Minh bất quá chỉ là thiếp, nhưng trước mặt hắn lại dám đòi đuổi Phùng di nương đi, không khỏi quá

https://thuviensach.vn

mức kiêu ngạo, cười lạnh hai tiếng, "Chỉ bằng những lời ngươi nói vừa rồi, ta có thể cho ngươi hai cái tát, Tiểu Cúc, ngươi lên đi".

Tiểu Cúc là nha đầu hầu hạ Phùng di nương, bị Phùng di nương phạt quỳ suốt cả buổi sáng, Chung Minh đến đây mới làm chủ cho phép nàng đứng lên, lúc này chân còn bị tê, đứng yên không nhúc nhích. Không nói tới Chung Minh vừa nãy giúp nàng, thì ngày thường nàng cũng nghe bọn hạ nhân tán gẫu, đều nhắc tới thiếu nãi nãi cùng biểu tiểu thư tốt thế nào. Từ sau khi thiếu nãi nãi làm chủ gia đình, chưa bao giờ cắt xén tiền lương, khi có chuyện còn đồng cảm với họ, cũng chưa từng cố ý làm khó dễ bọn họ, không hổ là thiên kim đại hộ, có tri thức hiểu lễ nghĩa dịu dàng đoan trang. Còn biểu tiểu thư tuy tính tình hơi xấu nhưng tâm địa vẫn tốt, nếu ai may mắn giúp được biểu tiểu thư việc gì thì tiền thưởng có thể bằng tới mấy tháng tiền tiêu vặt, nhưng cái người vừa mới vào nhà-Phùng di nương này, chẳng qua cũng chỉ xuất thân là nha hoàn, vậy mà lại khắp nơi ra vẻ ta đây chủ tử hơn người, thiệt tình không làm cho ai thích nổi, còn tệ hơn cả Trịnh di nương.

Phùng di nương thấy Tiểu Cúc không nghe lệnh, lập tức tiến lên kéo lỗ tai nàng, mắng: "Nha đầu chết tiệt kia, lỗ tai điếc rồi sao, gia gọi ngươi, ngươi không nghe thấy sao?".

Tiểu Cúc khóc lớn hơn, "Di nương tha cho nô tỳ đi, nô tỳ sao dám ra tay với biểu tiểu thư".

Phùng di nương thoại lý hữu thoại* nói: "Không có mắt à, nhà này họ Tống, gia là chủ nhà, gia nói mà không nghe thì ngươi nghe ai nói?".

<* lời nói có hàm ý khác bên trong>

Tiểu Cúc vô cùng ủy khuất: "Lão phu nhân nói, khi thiếu nãi nãi ở đây thì phải nghe thiếu nãi nãi phân phó".

https://thuviensach.vn

Phùng di nương cứng người một chút, nhìn thoáng qua Tô Tử Mặc nãy giờ vẫn một mực yên lặng không lên tiếng, thấy vẻ mặt nàng thản nhiên, mặc dù đứng ở một bên, cũng mang bộ dáng như không liên quan đến mình, tựa hồ không thèm nhúng tay vào, mặc kệ lời Tiểu Cúc nói là thật hay giả, trước hết cũng thấy yên lòng.

Tống phủ không người nào không biết thiếu nãi nãi cùng biểu tiểu thư quan hệ vô cùng thân thiết, thiếu gia trách phạt biểu tiểu thư, thiếu nãi nãi không có khả năng ngồi yên không màng đến, chẳng qua thời điểm chưa tới thôi. Cho nên không ai dám tự tìm đường chết, đều lui về phía sau, sợ bị Tống Tuấn Kiệt gọi đến tên.

Tống Tuấn Kiệt nhìn lướt qua mọi người, tức giận đến nghiến răng, trong mắt mấy kẻ hạ nhân này có còn coi hắn là đại thiếu gia Tống gia nữa không đây.

Đáng tiếc Phùng di nương không nhận rõ thế cuộc, vừa rồi bị Chung Minh cho hai bạt tai, trong lòng liền ghi hận, hiện tại Tống Tuấn Kiệt ra mặt cho ả, có thể nào bỏ qua cơ hội tốt này, bọn hạ nhân không có can đảm vậy thì ả tự mình ra tay. Nếu là Tô Tử Mặc thì ả vạn lần cũng không dám, nhưng Chung Minh chẳng qua chỉ là di nương, cũng giống như Trịnh di nương thôi, nếu lão phu nhân thật sự trách tội thì còn có Tống Tuấn Kiệt, huống chi trong bụng ả còn có hài tử, lão phu nhân cũng không cách nào xử tội, không thèm báo với Tống Tuấn Kiệt, trực tiếp vọt tới trước mặt Chung Minh, hung hăng quăng cho nàng một cái tát vang dội.

Đột nhiên xảy ra biến cố, tất cả mọi người tại đó đều kinh ngạc, ngay cả Tống Tuấn Kiệt cũng sợ ngây người, hắn đang muốn tìm đường lui, việc này liền như vậy quên đi, hắn không thật muốn làm cái gì Chung Minh, không nghĩ tới Phùng di nương lại tự chủ trương động thủ, cái viện to như vậy nhất thời yên tĩnh không tiếng động.

https://thuviensach.vn

Trên gương mặt xinh đẹp của Chung Minh hiện rõ lên dấu bàn tay, trấn tĩnh rồi mới cảm giác được đau rát.

Tri Thư, Tri Họa hoàn toàn ngẩn người, Chung Minh từ nhỏ đã được nuông chiều, lão gia, phu nhân đừng nói đánh nàng, ngay cả trách nặng một câu cũng không có, Chung Minh chưa từng bị thiệt thòi cái gì, còn đang sững sờ thì Tô Tử Mặc đứng cách xa nãy giờ đã đến trước mặt Chung Minh.

"Minh nhi", Tô Tử Mặc gọi nàng một tiếng, ngón tay mảnh khảnh xoa chỗ gò má bị sưng của nàng, ánh mắt lộ vẻ đau lòng, hỏi, "Có đau hay không?".

Chung Minh vốn chỉ cảm thấy tức giận, nhưng Tô Tử Mặc ôn nhu đối đãi lại làm nàng cảm thấy cái mũi lên men, mặc kệ có người khác ở đây, ôm lấy Tô Tử Mặc, cằm để trên vai nàng, ủy khuất kêu: "Mặc tỷ tỷ".

Tô Tử Mặc cũng không bởi vì kiêng dè mà đẩy nàng ra, chỉ nhẹ nhàng vỗ về sau lưng để trấn an nàng.

Xuân Lan được lão phu nhân phái tới thám thính tình hình, vừa vặn nhìn thấy cảnh Phùng di nương tát biểu tiểu thư, "Ôi" một tiếng, chuyến này coi như xong, vội vàng trở về báo tin.

Chung Minh làm nũng đủ rồi, hít hít cái mũi đứng thẳng người, ánh mắt sắc bén như dao, dừng ở trên người Phùng di nương, Phùng di nương vốn đang đắc ý, nụ cười trên mặt liền cứng lại, còn nhịn không được run run một chút, chậm rãi lùi về phía sau Tống Tuấn Kiệt.

Tống Tuấn Kiệt có muốn hối hận cũng không còn kịp rồi, đành phải kiên trì đến cùng, ho nhẹ một tiếng, nói: "Cái tát này coi như nhẹ tay, nếu còn nói lời chống đối thì không có chuyện dễ dàng như vậy nữa đâu". Tống Tuấn Kiệt cơ hồ không dám trực tiếp nhìn thẳng Chung Minh.

https://thuviensach.vn

Chung Minh vừa muốn phát uy, Tô Tử Mặc ngăn nàng lại, Chung Minh nghi hoặc, chợt nghe Tô Tử Mặc nói: "Muội cứ đứng qua một bên, cái tát này vốn là muội chịu vì ta, ta tự nhiên sẽ đòi lại công bằng cho muội".

Theo tính cách Chung Minh, trước hết sẽ hành hung lại Phùng di nương, sau đó sai người nâng ả ném ra khỏi phủ, đời này cũng không muốn lại nhìn thấy ả, về phần Tống Tuấn Kiệt, làm cho hắn dập đầu nhận sai còn chưa đủ giải mối hận trong lòng. Bất quá Tô Tử Mặc đã ra mặt vì nàng, Chung Minh tự nhiên cao hứng, chỉ sợ Tô Tử Mặc mềm lòng, phạt nhẹ bọn họ không làm mình hết giận mà thôi.

Tri Thư cùng Tri Họa đỡ Chung Minh đi qua đứng một bên, nhìn gương mặt Chung Minh sưng đỏ, đều tức giận không thôi.

Tống Tuấn Kiệt thấy Tô Tử Mặc ra mặt thay Chung Minh, trong lòng khiếp sợ, hắn được rạng rỡ như hôm nay đều là nhờ cưới Tô Tử Mặc, ai cũng vì hắn là tử tế Tô Hầu gia nên mới phải nể mặt ba phần, hắn cũng từ vị trí cửu phẩm dự khuyết mà một bước lên mây thăng chức lên bát phẩm điển bộ*. Đám bằng hữu không ra gì của hắn phần nhiều càng hâm mộ hắn cưới được tài nữ nổi danh nhất kinh thành, làm cho hắn phi thường đắc ý, hơn nữa ngoài những chuyện đó, Tô Tử Mặc còn nắm giữ cả nhà, hắn không thể sống mà không nhìn sắc mặt Tô Tử Mặc. Lần trước Tô Tử Mặc cắt tiền ngân của hắn, làm cho hắn phải cầu cứu lão phu nhân, nếu Tô Tử Mặc lại làm vậy nữa, e là hắn phải thắt chặt hầu bao rồi. Hắn vội giành nói trước Tô Tử Mặc: "Việc này không quan hệ gì tới ngươi, ngươi không cần ra mặt, Minh nhi không coi ai ra gì, coi như cho nàng một bài học, chuyện này tới đây là xong, các ngươi về phòng mình đi".

<*trông coi quản lý sổ sách ghi chép>

Lời tuy nói thế, người sáng suốt đều nhìn ra Tống Tuấn Kiệt đang quẫn bách, kinh sợ rồi.

https://thuviensach.vn

Phùng di nương cùng ngồi cùng ăn với Chung Minh nên trước mặt Chung Minh còn dám thể hiện, nhưng Tô Tử Mặc là chủ cả cái nhà này, vốn không dám khinh thường, lại nhìn khuôn mặt Tô Tử Mặc vốn luôn ôn hòa như ngọc, hiện giờ trở nên lạnh lùng, sợ tới mức ngay cả thở mạnh cũng không dám thở.

Tô Tử Mặc còn chưa nói gì, thanh âm lão phu nhân đã từ bên ngoài viện truyền vào, "Đồ vô liêm sỉ nào dám đánh Minh nhi của ta?".

Chỉ chốc lát sau, đã thấy Tống Văn Thục dìu lão phu nhân tiến vào sân, hai người đều mang vẻ mặt tức giận, đằng đằng sát khí.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 80

Phùng di nương vốn đang lo lắng Tô Tử Mặc làm khó ả, lão phu nhân bỗng nhiên đến đây, ngược lại thấy không sợ, hài tử trong bụng chính là bùa hộ mệnh của ả, nhiều lắm bị trách cứ hai câu, vả lại ả nghe Tống Tuấn Kiệt nói mới dám động thủ, Tống Tuấn Kiệt là đại nam nhân chắc sẽ không đẩy hết tội cho ả, đang thấy đắc ý, chợt nghe Tống Tuấn Kiệt cười làm lành nói: "Một chút việc nhỏ sao lại kinh động lão phu nhân, Cần nhi mới vừa rồi chỉ là lỡ tay, cũng không phải thật muốn đánh biểu muội".

Tống Tuấn Kiệt rõ ràng chính là trợn mắt nói dối, trên mặt Chung Minh còn nguyên dấu tay chưa tan mất.

Phùng di nương lại há hốc mồm, không lẽ mình bị Tống Tuấn Kiệt bán đứng?!

Xuân Lan chỉ nhìn thấy Phùng di nương đánh Chung Minh, chứ không biết nguyên do, cho nên lão phu nhân cùng Tống Văn Thục cũng không biết. Nhưng mà Phùng di nương vừa mới vào nhà đã dám động thủ với Chung Minh, nếu không phải có người làm chỗ dựa thì rõ là ăn gan hùm mật gấu, người này không là Tống Tuấn Kiệt thì còn ai, không nghĩ tới Tống Tuấn Kiệt lại đùn đẩy, lão phu nhân hận mắng trong lòng, thật là cái thứ ngã theo chiều gió! Cũng không quên trách Mã Nguyệt Nga, dạy Tống Tuấn Kiệt thành cái đồ nhát gan.

Cho dù Tống Tuấn Kiệt đảo lộn phải trái, đem đen nói thành trắng, bọn hạ nhân cũng không dám lắm miệng, chỉ đổ hết phân thối lên đầu Phùng di nương. Lúc này Phùng di nương mới hối hận không thôi trong lòng.

https://thuviensach.vn

Tống Văn Thục chỉ có một nữ nhi bảo bối là Chung Minh, ngày thường không nỡ đánh không nỡ mắng, hiện tại tự dưng bị thiếp của Tống Tuấn Kiệt làm nhục, tất nhiên nàng tức giận không chịu nổi nhưng còn e ngại mặt mũi lão phu nhân nên nhẫn nhịn không lên tiếng. Nàng muốn nhìn coi Tống gia xử lý chuyện này thế nào, nếu bất công, nàng lập tức mang Minh Nhi đi, miễn cho ở chỗ này bị người khi dễ. Kỳ thật cách dạy hài tử của Tống Văn Thục và Mã Nguyệt Nga không sai biệt lắm, đều bao che cho hài tử như nhau, khác biệt ở chỗ Tống Văn Thục tại Chung gia nói một là một không có hai, mà Mã Nguyệt Nga tuy là tức phụ Tống gia nhưng không có địa vị gì, cho nên tính cách Chung Minh cùng Tống Tuấn Kiệt mới cách nhau một trời một vực, một người kiêu căng ngạo mạn, một người yếu đuối bất tài.

Lão phu nhân cũng xác thực khó xử, bà không thích Phùng di nương, nhưng không thể không để ý cốt nhục trong bụng Phùng di nương. Bà còn muốn được nhìn thấy tằng tôn trước khi vào quan tài, để xuống dưới kia còn mặt mũi với Tống gia liệt tổ liệt tông, trước hỏi: "Tại sao động thủ?".

Người là Phùng di nương đánh, Tống Tuấn Kiệt phủi sạch trách nhiệm bản thân, Phùng di nương rơi vào thế bí, suy tính coi mình nên nhận tội hay đẩy cho Tống Tuấn Kiệt.

Tô Tử Mặc vốn định ra mặt vì Chung Minh, lão phu nhân đã nhúng tay, nên trước hết cứ đứng ở một bên xem sao.

Lão phu nhân gõ cây trượng xuống đất, quát: "Nói mau!".

Phùng di nương nhìn quanh mình, giống như rơi giữa bầy hổ sói, người duy nhất có thể dựa vào là Tống Tuấn Kiệt lại không để ý sống chết của ả, càng cảm thấy hối hận vì chọc nhầm ổ, chỉ sợ nói sai một câu sẽ bị đuổi ra ngoài. Ả sợ tới mức hai chân lạnh run, chậm chạp thăm dò nói: "Là gia để cho thiếp giáo huấn biểu tiểu thư, thiếp mới cả gan, cả gan....". Sợ tới không nói hết đầy đủ cả câu.

https://thuviensach.vn

Tống Tuấn Kiệt tức giận trừng mắt nhìn ả một cái, Phùng di nương chỉ lo nhìn chằm chằm mũi chân của mình, hai người trốn tránh nhau, uy phong vừa rồi một chút cũng không tồn tại, ngay cả hạ nhân mà cả hai còn không dám nhìn tới.

Lão phu nhân hừ lạnh, "Luôn luôn có nguyên nhân chứ".

Phùng di nương lại lạnh run nói: "Là biểu tiểu thư vô duyên vô cớ đánh thiếp trước, còn nảy sinh ác ý muốn đuổi thiếp ra ngoài, làm mất mặt mũi của gia, gia mới nổi giận".

"Là như vậy sao?". Lão phu nhân nhìn về phía Chung Minh.

Chung Minh không thèm lên tiếng, khóe miệng cười lạnh.

Lão phu nhân bất đắc dĩ, đành hỏi tiếp Phùng di nương, "Nếu không phải ngươi nói mấy lời không nên nói, hoặc làm chuyện gì không nên làm thì đang êm đẹp sao Minh nhi lại đánh ngươi?".

Phùng di nương dùng thanh âm không lớn không nhỏ nói: "Chắc là thiếp mang cốt nhục của gia, biểu tiểu thư nhìn mất hứng đi". Nói cho cùng đều đổ là bởi vì Chung Minh ghen tị với ả.

Lão phu nhân dở khóc dở cười, nếu thật sự là như thế, bà sẽ thắp hương bái Phật đa tạ Bồ Tát phù hộ, trong lòng thầm đoán, Chung Minh không thích nhìn Phùng di nương thì có thể là sự thật, dù sao Chung Minh là thiên kim tiểu thư, Phùng di nương xuất thân nha hoàn, Trịnh di nương là yên hoa nữ tử, để cho các nàng cùng ngồi cùng ăn, thật rất ủy khuất Chung Minh. Có trách cũng trách Tống Tuấn Kiệt chẳng phân biệt được tốt xấu, đã có Tô Tử Mặc cùng Chung Minh, còn nơi nơi hái hoa ngắt cỏ, cứ thế bị hai nàng càng khinh thường. Theo lý Phùng di nương không có can đảm khiêu khích Chung Minh, có lẽ thật là do Chung Minh nhìn không ưng Phùng di nương nên mới phát tính tình đại tiểu thư. Minh nhi không hé răng, chỉ sợ là nàng không có lý lẽ để nói. Bất quá cho dù như thế, Phùng di

https://thuviensach.vn

nương cũng không nên ra tay, Chung Minh mặc dù cũng là thiếp, nhưng còn là ngoại tôn nữ của bà, là biểu tiểu thư Tống phủ, sao có thể để Phùng di nương nói đánh là đánh, lẽ ra hẳn nên trách phạt Phùng di nương nặng một chút, nhưng niệm tình hài tử trong bụng nàng, chỉ có thể thủ hạ lưu tình. Lão phu nhân liền nói với Phùng di nương: "Ta mặc kệ ngươi có trăm ngàn lý do gì thì ngươi cũng không nên đánh Minh nhi, ngươi hiện tại nhận lỗi với Minh nhi đi".

Phùng di nương vẫn lo lắng đề phòng, sợ bị tàn nhẫn đuổi ra ngoài, không nghĩ tới chỉ là kêu ả xin lỗi Chung Minh, lập tức vui mừng, đi đến trước mặt Chung Minh, tính quỳ gối khom lưng, chợt nghe một tiếng: "Khoan đã".

Chung Minh đang bất mãn trong lòng, lão phu nhân xử phạt không khỏi quá nhẹ tay, nghe khẩu khí tựa hồ còn tin lời Phùng di nương nói, cho là nàng cố tình gây sự, làm sao chịu được, đang nghĩ tự mình sẽ báo thù cái tát kia, nghe tiếng liền nhìn qua.

Người nói là Tô Tử Mặc, ánh mắt mọi người đều dừng ở trên người nàng.

Tô Tử Mặc phân phó, "Xuân Lan, ngươi đi lấy gia pháp đến đây, Hạ Hà, ngươi đi chuẩn bị giấy và bút mực". Thanh âm mặc dù không lớn, nhưng rất chắc chắn.

Thanh Nhi ở ngay bên cạnh, Tô Tử Mặc không thèm dùng, Xuân Lan, Hạ Hà là nha đầu Tống phủ, lại là thị tì bên người lão phu nhân, Tô Tử Mặc không nói trước một tiếng đã trực tiếp dùng người của lão phu nhân, rõ ràng chính là điều khiển luôn cả phía trên lão phu nhân, đừng nói Xuân Lan, Hạ Hà, ngay cả lão phu nhân cũng không dự đoán được, sững sờ tại chỗ.

Xuân Lan, Hạ Hà không dám động chỉ nhìn lão phu nhân.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc liếc nhìn các nàng một cái, ánh mắt sắc bén, lạnh lùng nói: "Còn không mau đi".

Xuân Lan, Hạ Hà đồng thời rùng mình, nào dám chần chờ, đều nghe theo lời Tô Tử Mặc nói, đi làm việc của mình.

Khi Tống lão gia tử còn trên đời, hậu viện là do lão phu nhân quản lý, Mã Nguyệt Nga gả vào Tống phủ mấy năm nay, chưa bao giờ dám trước mặt lão phu nhân lớn tiếng một câu. Mặc dù lão phu nhân giao việc quản gia cho Tô Tử Mặc nhưng thật ra cũng chỉ là bề ngoài, trên dưới Tống phủ ai chẳng biết lời lão phu nhân nói mới là tối cao, hiện tại Tô Tử Mặc ngang nhiên làm trái ý lão phu nhân, sai khiến người Tống gia trước mặt lão phu nhân, nhưng lại không một ai cảm thấy không ổn.

Lão phu nhân chỉ kinh ngạc trong chốc lát liền khôi phục vẻ mặt bình tĩnh, cái gì cũng chưa nói, tuỳ ý Tô Tử Mặc.

Tống Văn Thục vốn không vừa lòng vì lão phu nhân thiên vị, làm qua loa cho xong chuyện Chung Minh bị đánh. Giờ Tô Tử Mặc đứng ra, chuyện này rất hợp ý nàng, trong lòng còn thầm khen Chung Minh thật tinh mắt, Tô Tử Mặc xác thực đáng giá để Chung Minh phó thác suốt đời hơn là Tống Tuấn Kiệt.

Phùng di nương còn tưởng rằng ả có thể thoát được việc này, đột nhiên nảy sinh biến cố, tâm lại bắt đầu không yên, lo sợ bất an.

Trong viện yên tĩnh không tiếng động, hồi lâu vẫn là Tống Tuấn Kiệt hỏi: "Ngươi muốn làm gì?".

Tô Tử Mặc không để ý hắn, đợi Xuân Lan, Hạ Hà chuẩn bị xong hết thảy, lúc này mới chậm rãi nói: "Phùng di nương, mặc dù ngươi vừa mới vào phủ, bất quá cũng đã là người Tống phủ, sẽ phải tuân theo quy tắc Tống phủ, ngươi làm sai phạm, ta phải phạt ngươi. Chuyện hôm nay, ấn theo gia quy, nên trọng đánh năm mươi trượng, thông cảm ngươi có mang,

https://thuviensach.vn

giảm bớt đi phân nửa, Xuân Lan Hạ Hà, đánh nàng hai mươi trượng cho ta".

Phùng di nương lập tức sợ tới mức mặt mày thất sắc, liều mạng cầm lấy ống tay áo Tống Tuấn Kiệt, "Gia cứu ta".

Dù Tống Tuấn Kiệt buồn bực Phùng di nương mới vừa rồi không làm việc theo ánh mắt của hắn, bất quá Tô Tử Mặc đòi xử theo gia pháp, đánh Phùng di nương, lỡ làm hỏng luôn hài tử trong bụng nàng thì nguy to, vội nói: "Cần nhi chẳng qua là nghe xong lời ta nói, mới tát Chung Minh một cái, tại sao phạm gia quy, ngươi đúng là chuyện bé xé ra to".

"Vậy sao?", Tô Tử Mặc nhướng đôi mày thanh tú, "Gia quy điều thứ mười bảy, tiểu thiếp không thể dĩ hạ phạm thượng, làm sai phạt hai mươi trượng, Phùng di nương nhiều lần nói năng lỗ mãng với ta, thậm chí dùng ô ngôn uế ngữ nhục mạ ta, hai mươi trượng này có nên phạt hay không?".

Tống Tuấn Kiệt không nói lời nào.

"Gia quy điều thứ mười tám, tiểu thiếp không thể được cưng chiều mà kiêu ngạo, làm sai phạt ba mươi trượng, Phùng di nương chỉ mới vào cửa có hai ngày, ỷ được tướng công yêu chiều, không thèm thỉnh an chính thất, dám tát biểu tiểu thư, còn vô cớ trách phạt thị tì, ba mươi trượng này có nên đánh hay không?".

Tống Tuấn Kiệt vẫn không nói lời nào.

"Gia quy điều thứ hai mươi, tiểu thiếp không thể uy hiếp de doạ chủ tử, làm sai bị đuổi đi! Phùng di nương ở bên gối tướng công thổi gió* cái gì, còn cần ta gắn từng câu từng chữ thuật lại hay sao?". Tô Tử Mặc phất tay, Xuân Lan Hạ Hà đem bút viết giấy mực và cái bàn nâng đến trước mặt Tống Tuấn Kiệt.

<* nói lời bêu xấu làm người khác rạn nứt tình cảm>

https://thuviensach.vn

Tống Tuấn Kiệt không hiểu chuyện gì.

Tô Tử Mặc thần sắc lạnh lùng, "Phùng di nương phạm cả ba điều, còn thỉnh tướng công viết xuống hưu thư, chờ trách phạt xong rồi, để cho nàng thu dọn đồ đạc ra khỏi phủ".

Cả sân đầy người đều sợ hãi không thôi, mỗi một lời một câu của Tô Tử Mặc đều có đạo lý, làm cho người ta không thể phản bác, không nghĩ tới người ngày thường ôn nhu hiền hoà như Tô Tử Mặc, khi trở nên lãnh khốc thật quá vô tình.

Tô Tử Mặc kết tội Phùng di nương từ tội nhỏ đến tội lớn, người không biết tình huống chỉ cảm thấy Tô Tử Mặc xử phạt quá nặng, nhưng ai chứng kiến từ đầu đến cuối đều biết sở dĩ Tô Tử Mặc tức giận như thế là vì Phùng di nương dám đánh Chung Minh.

Tống Tuấn Kiệt ném bút qua một bên, "Cần nhi mang cốt nhục của ta, ta sẽ không từ nàng".

Tô Tử Mặc cũng không giận dữ, thần sắc thản nhiên nói: "Ngươi không đuổi nàng, ta liền cùng ngươi hoà ly*".

<*ly hôn>

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 81

Tống Tuấn Kiệt sai Tiểu Cúc đánh Chung Minh, Tiểu Cúc sợ không dám động, nhưng khi Tô Tử Mặc muốn dùng gia pháp với Phùng di nương, Tiểu Cúc ngược lại hành động rất mau lẹ, lấy băng ghế dài đem tới, cầm cây gậy, phun một ngụm nước miếng vào lòng bàn tay, xoa xoa tay, chờ Phùng di nương nằm sấp xuống lãnh phạt.

Phùng di nương biết không thể trông cậy vào Tống Tuấn Kiệt, liền cầu xin lão phu nhân, đừng nói hiện tại ả đang có mang, cho dù thân thể bình thường, ai bị đánh hai mươi trượng e là cũng muốn vứt bỏ nửa cái mạng, ả quỳ gối bên chân lão phu nhân, khóc sướt mướt: "Lão phu nhân, thiếp biết sai rồi, nể tình thiếp mang cốt nhục Tống gia, ngài tạm tha cho thiếp đi, thiếp sẽ không dám nữa".

Lão phu nhân tất nhiên có ý tha cho ả, chẳng qua Tô Tử Mặc lấy ra gia quy thì bà thật không tiện nhúng tay, đương nhiên trong lòng cũng biết nếu bà ra hoà giải, chưa chắc Tô Tử Mặc đồng ý cho bà mặt mũi, vả lại Tô Tử Mặc đã nói nếu không từ Phùng di nương thì nàng sẽ cùng Tống Tuấn Kiệt hoà ly. Tô Tử Mặc cũng không phải chỉ nói cho có mà thôi, Tô Tử Mặc là thiên kim Hầu phủ, nếu nàng thật muốn cùng Tống Tuấn Kiệt hoà ly, ai có thể ngăn cản nàng, nếu Hầu gia hỏi tới, cũng là Tống gia không có lý lẽ. Nói là vì bà da mặt mỏng hay vì sợ Tô Tử Mặc rời đi cũng được, bà không thể tiếp tục can thiệp nhiều hơn nữa, về phần nối dòng nối dõi Tống gia, thiếu đi Phùng di nương, thì Tống Tuấn Kiệt vẫn còn tam phòng thê thiếp, cũng sẽ không chặt đứt hương khói Tống gia, ngầm tính toán trong lòng xong rồi, lão phu nhân mới chậm rãi nói: "Ta chẳng qua chỉ là một lão thái

https://thuviensach.vn

bà gần đất xa trời, Tử Mặc mới là người chủ quản Tống gia, chuyện của ngươi ta không quản được".

Phùng di nương hoàn toàn hết biết gì rồi, nếu ả sớm biết cái nhà này là do Tô Tử Mặc định đoạt, cho dù ả có ăn gan hùm mật gấu cũng không dám nói một câu thất lễ với Tô Tử Mặc, lão phu nhân không giúp, ả chỉ có thể lại nhìn về hướng Tống Tuấn Kiệt, đầu Tống Tuấn Kiệt gần như muốn chôn xuống đất, Tô Tử Mặc buộc hắn chọn một trong hai, Tống Tuấn Kiệt còn không thèm suy nghĩ, tốt xấu gì ả cũng mang cốt nhục hắn, vậy mà ngay cả giúp ả nói lời thỉnh cầu cũng không có nói, Phùng di nương mặt xám như tro ngồi liệt xuống đất.

Tô Tử Mặc lạnh lùng nói một câu: "Hành gia pháp".

Xuân Lan, Hạ Hà kéo Phùng di nương lên băng ghế, Phùng di nương nhìn thấy cây gậy thật to trong tay Tiểu Cúc, bị doạ đến chân mềm nhũn, ngẩng đầu tình cờ thấy khuôn mặt cười lạnh của Chung Minh, giống như phảng phất còn tia hy vọng, giãy khỏi tay Xuân Lan, Hạ Hà, bổ nhào đến trước mặt Chung Minh, quỳ gối xuống, "Mắt nô tỳ bị mù mới không biết biểu tiểu thư, biểu tiểu thư ngài đại nhân đại lượng, niệm tình nô tỳ vừa mới vào phủ không hiểu phép tắc, ngài cầu xin phu nhân, hai mươi trượng thì nô tỳ không dậy nổi thật sự chết mất, chỉ cần không đuổi nô tỳ đi, đời này nô tỳ sẽ làm trâu làm ngựa cho ngài cùng phu nhân". Bụng đã to mà còn bị đuổi ra khỏi Tống phủ thì làm gì còn đường sống.

Phùng di nương mỗi câu đều xưng nô tỳ, lúc này thật biết nhận rõ thân phận của mình, cũng không hề đề cập tới hài tử trong bụng.

Chung Minh nhìn bộ dáng ả như chó vẫy đuôi mừng chủ, cơn tức đều tiêu tan, lại nhìn đến dáng vẻ sợ sệt của Tống Tuấn Kiệt, biết ngay hắn sẽ không có khả năng vì Phùng di nương mà từ hôn Tô Tử Mặc. Dù gì kiếp trước Phùng di nương cũng giúp nàng không ít chuyện, tuy không phải chuyện gì tốt, hơn nữa giữ lại Phùng di nương, có thể phân tán bớt tinh lực

https://thuviensach.vn

của Tống Tuấn Kiệt, miễn cho hắn suốt ngày có ý đồ với Tô Tử Mặc. Trong lòng Chung Minh đã tha cho ả, nhưng vì mặt mũi nên vẫn làm bộ làm dáng, nếu không cũng quá thuận tiện cho ả đi, hừ lạnh nói: "Không phải vừa rồi rất có bản lĩnh sao? Hiện tại biết sợ, muộn rồi, ngay cả phụ mẫu còn chưa từng đánh ta, ngươi thì tính là cái gì, đánh ngươi là nhẹ, mà cái tay chó của ngươi lại dám đánh ta, bộ tưởng dễ gây chuyện với cô nãi nãi đây sao!".

Phùng di nương sợ tới mức mất hồn mất vía, dập đầu như đâm tỏi, liên tục nói: "Nô tỳ không dám nữa".

Chung Minh hết giận rồi, đi đến trước mặt Tô Tử Mặc, kéo cánh tay của nàng, cười nói: "Mặc tỷ tỷ, nếu Phùng di nương biết sai lầm rồi, thì xử nhẹ thôi, nếu không phải biểu ca cho nàng chỗ dựa thì nàng cũng không có can đảm này, chỉ tiếc biểu ca không dám nhận trách nhiệm, không để ý nàng chết sống ra sao, một nữ nhân phải cầu xin đến cái dạng này, nhìn cũng quá đáng thương". Phùng di nương quỳ trên mặt đất, tóc rối loạn, quần áo cũng dơ bẩn, nước mắt nước mũi tèm lem, làm gì còn dáng vẻ của một di nương.

Mặt Tống Tuấn Kiệt lúc đỏ lúc trắng, sắc mặt cực kỳ khó coi, bị Chung Minh mỉa mai như thế nhưng vẫn không dám đứng ra cải chính vì bản thân mình, hạ nhân Tống gia đều âm thầm coi thường hắn, trong lòng đều có khuynh hướng nghiêng về phe Tô Tử Mặc.

Tô Tử Mặc nhìn dấu sưng đỏ còn chưa tan hết trên mặt Chung Minh, đau lòng nhíu mày, nàng không dự đoán được Chung Minh lại độ lượng tha thứ Phùng di nương như vậy, quả nhiên Chung Minh là người nói năng chua ngoa nhưng tâm đậu hủ. Có điều Phùng di nương ra tay ác độc với Chung Minh mà hù doạ vài câu thôi thì quá mức dễ dàng cho ả, Tô Tử Mặc nói: "Nếu Minh nhi đã không ngại giúp ngươi cầu xin, vậy ngươi cứ tạm thời ở lại, nhưng hai mươi trượng thì không thể miễn, nếu không giáo huấn về sau người người đều học theo thì còn có chút quy củ nào nữa, niệm tình ngươi

https://thuviensach.vn

mang cốt nhục Tống gia, thu lại gia pháp, ngươi tự vả miệng mình hai mươi cái đi".

Có thể bảo vệ hài tử lại không bị đuổi ra khỏi nhà, chẳng qua chỉ vả miệng hai mươi cái, Phùng di nương lập tức thiên ân vạn tạ, không đợi Tô Tử Mặc lên tiếng lần nữa, ả đã tự vả bát bát vào miệng, xuống tay còn rất nặng.

Lão phu nhân có vẻ vừa lòng kết quả này, gật gật đầu, để Xuân Lan, Hạ Hà dìu trở về phòng.

Tống Văn Thục vốn định an ủi Chung Minh vài câu, bất quá nhìn thấy ánh mắt Chung Minh luôn thuỷ chung dính vào người Tô Tử Mặc, trong mắt nào có người nương như nàng nữa, vừa mới nguôi giận lại bất bình, lúc Chung Minh còn nhỏ, mỗi lần bị khi dễ đều chui vào lòng nàng, đành thở dài, ôi, nữ nhi đã lớn không theo nương nữa rồi, lại nghĩ đến chuyện Chung Minh cùng Tô Tử Mặc là một trận đau đầu, thôi thôi, mắt không thấy tâm không phiền, mặc kệ nói như thế nào, Tô Tử Mặc so ra vẫn mạnh hơn cái tên Tống Tuấn Kiệt không có tiền đồ kia.

Chung Minh bị bộ dáng phát uy mới vừa rồi của Tô Tử Mặc làm cho thần hồn điên đảo, đã nghĩ tìm chỗ nào không có người quấy rầy, thân mật nồng nhiệt một phen, không thèm quan tâm Phùng di nương đã tự phạt xong chưa, nắm tay Tô Tử Mặc rời khỏi viện. Lúc đi dạo ở hoa viên, thấy bốn bề vắng lặng, Chung Minh liền kéo vai Tô Tử Mặc lại, ấn một nụ hôn lên môi nàng.

Tô Tử Mặc bị dọa giật mình, Chung Minh cũng thật quá lớn gan, ban ngày ban mặt còn ngay tại hoa viên, không sợ bị người ta nhìn thấy hay sao!!

Chung Minh rất thích loại cảm giác kích thích này, nhưng cũng không thể ở mãi đường mòn đầy sỏi đá, mà đi sâu vào bên trong hoa viên, đứng

https://thuviensach.vn

sau một gốc cây đại thụ, Chung Minh nhìn Tô Tử Mặc, trong ánh mắt tất cả đều toát ra sự ái mộ, từ từ nói: "Mặc tỷ tỷ, ngươi đối với ta thật tốt".

Đầu ngón tay Tô Tử Mặc lướt qua khuôn mặt của nàng, "Muội là vì ta nên mới phải chịu một cái tát".

Chung Minh hừ nói: "Là Phùng di nương không biết trời cao đất rộng, còn tưởng rằng biểu ca sẽ giúp ả, không nghĩ tới trước mặt ngươi, ngay cả cái rắm biểu ca còn không dám phóng, ta còn thật hy vọng biểu ca vì Phùng di nương mà ra mặt, như vậy ngươi vừa vặn có thể lấy cớ từ hôn hắn".

Tô Tử Mặc cười đến có chút bất đắc dĩ, "Biểu ca muội sẽ không dễ dàng thả ta đi".

Chung Minh nhíu mày, mặc dù nàng cũng có danh phận là thiếp, nhưng Tống Tuấn Kiệt không thể gây khó khăn được cho nàng, song thân đều ở cùng nàng, gia tài vạn bạc, đừng nói Tống Tuấn Kiệt bán nàng cho thanh lâu, cho dù chỉ động tới một ngón tay của nàng, phụ mẫu cũng sẽ không bỏ qua cho hắn, càng không quản tới thế tục lễ giáo gì, miễn là nàng cao hứng đều có thể chạy đi đâu cũng được. Tô Tử Mặc thì khác, nàng là chính thất cưới hỏi đàng hoàng, còn có phụ thân hồ đồ ngu xuẩn, chỉ cần Tống Tuấn Kiệt không gây rắc rối nghiêm trọng gì, Tô Hầu gia tuyệt đối không cho phép bọn họ từ hôn, mà Tống Tuấn Kiệt vì tiền đồ cũng dễ gì viết hưu thư, Tô Tử Mặc có muốn bình thản rong chơi tiêu sái cũng không dễ dàng.

"Dù sao ngươi đi ta đi, ngươi không đi ta cũng không đi, cùng lắm thì cứ như vậy sống qua cả đời, chỉ cần có thể ở cạnh ngươi là được". Mỗi chữ mỗi từ Chung Minh đều nói rất bình tĩnh chắc chắn.

Tô Tử Mặc động lòng, không khỏi cầm lấy tay Chung Minh, nhẹ ngâm: "Chấp tử chi thủ, phu phục hà cầu".

<~ được nắm tay người, đời này còn mong gì hơn>

https://thuviensach.vn

Chung Minh được Tô Tử Mặc chỉ dạy chút ít, cuối cùng cũng thông suốt hơn, hiểu được ý tứ những lời này, Tô Tử Mặc luôn có thể nói ra lời hay ý đẹp, nếu so với Tô Tử Mặc thì nàng có vẻ thô tục, bất quá nàng cũng không phải không có ưu điểm, nếu nàng cũng rụt rè như Tô Tử Mặc, e là ngay cả nắm tay cũng dễ dàng xấu hổ, càng khỏi bàn tới chuyện gì khác...Ánh mặt trời xuyên thấu qua tán cây rậm rạp chiếu nhiều vệt sáng lên người Tô Tử Mặc, nhìn qua vô cùng xinh đẹp, ánh mắt Chung Minh dừng ở đôi môi đỏ mọng của Tô Tử Mặc, trong lòng khẽ động, nghiêng người hôn lên.

Tô Tử Mặc hơi ngập ngừng, nhưng cũng không có cự tuyệt, tùy ý để đầu lưỡi linh hoạt của Chung Minh làm càn xâm nhập.

Ngay lúc đang hôn nhau nồng nàn, chợt nghe một tiếng ho nhẹ, môi giật mình tách ra, Chung Minh theo bản năng ôm Tô Tử Mặc vào trong ngực, lúc này nhìn thấy người tới là Thiệu Thi Dung, mới buông lỏng tâm tình.

Tô Tử Mặc xấu hổ mặt đỏ như gấc, giống như là đang bị bắt gian tại giường, không thể trấn định tự nhiên được.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 82: Vỗ Tay Ba Lần Đánh Cược

"Nhị vị thật có hưng trí a", Thiệu Thi Dung tựa tiếu phi tiếu nhìn các nàng.

Chung Minh hừ hừ, "Ta không nghĩ tới ngươi còn có sở thích rình lén".

"Ta cũng không nghĩ tới các ngươi lại hẹn hò lúc này, thật không hổ là Tống gia chủ mẫu, không sợ bị người bêu rếu". Thiệu Thi Dung là mỉa mai Tô Tử Mặc, Chung Minh da mặt dày như tường thành, đâu có sợ bị người cười chê.

Tuy rằng nàng cùng Chung Minh lưỡng tình tương duyệt, nhưng rốt cuộc vẫn là thê thiếp của Tống Tuấn Kiệt, đoạn tình cảm này căn bản là trái với thế tục, nếu Tô Tử Mặc còn có thể thản nhiên, chẳng phải thật không biết thẹn là gì sao. Tô Tử Mặc rủ mi mắt, nói với Chung Minh: "Ta về phòng trước".

Chung Minh trơ mắt nhìn nàng rời đi, lúc này mới tức giận Thiệu Thi Dung, "Ngươi có biết là ngươi thật sự làm người ta chán ghét hay không".

Thiệu Thi Dung làm cho Tô Tử Mặc đi rồi, trong lòng cũng không có bao nhiêu vui vẻ, tuy rằng nàng sớm biết Chung Minh cùng Tô Tử Mặc phá cấm kỵ, nhưng khi nàng tận mắt nhìn cả hai hôn nhau, trong lòng tựa như bị dao cắt, đây là lần đầu tiên nàng nhìn thấy vẻ mặt Chung Minh say mê như thế, nguyên lai khi Chung Minh chân chính thích một người lại có bộ dạng này. Thật không như nàng từng suy đoán, nàng nghĩ mình cùng Chung Minh là thanh mai trúc mã, trong lòng Chung Minh ít nhiều cũng có nàng, chỉ là Chung Minh rất kiêu ngạo khẩu thị tâm phi mà thôi, hiện giờ

https://thuviensach.vn

nàng biết, sợ rằng đời này nàng đều không tiến được vào trái tim Chung Minh, biết vậy nên mới bi thương.

Chung Minh thấy nàng không có mỉa mai trả lời lại thì có chút ngoài ý muốn, "Ngươi không nói lời nào, xem như là thừa nhận".

Thiệu Thi Dung nói: "Ở trong mắt ngươi, ta vĩnh viễn đều kém hơn Mặc tỷ tỷ của ngươi".

"Đó là hiển nhiên".

Thiệu Thi Dung nản lòng thoái chí, "Thôi, dưa hái xanh không ngọt, ta cần gì phải tự làm mình mất mặt".

Chung Minh càng kinh ngạc, thiếu chút nữa giơ tay lên sờ xem trán nàng có bị nóng hay không, "Rốt cuộc ngươi cũng nghĩ thông suốt rồi?".

Thiệu Thi Dung thở mạnh ra, "Nói đến mức này rồi, ngươi nghĩ ta là loại người bám riết không tha, không biết xấu hổ sao?".

Lúc trước nàng luôn quấn quít Chung Minh thật là có điểm giống, khó được Thiệu Thi Dung nghĩ thông suốt, Chung Minh cũng sẽ không tiếp tục cùng nàng tranh cãi, cười nói: "Nếu chúng ta còn có thể đối xử với nhau như khi còn bé, vậy thì thanh thản dễ chịu hơn".

Dù Thiệu Thi Dung không cam lòng, nhưng cũng không thể không thừa nhận nàng cùng Chung Minh chỉ có thể là bằng hữu cùng nhau chơi đùa cãi nhau ầm ĩ. Trước mặt Tô Tử Mặc, Chung Minh như một con cừu, vô cùng dịu ngoan, còn trước mặt nàng thì Chung Minh là con nhím, một chút cũng không cho người thân cận, nàng không nói ra miệng được cái câu cả đời không gặp lại, đành nói, "Chung Minh, ngươi chờ xem, ta chắc chắn tìm được một người mạnh mẽ hơn ngươi gấp trăm ngàn lần, đến lúc đó ngươi đừng hối hận!".

https://thuviensach.vn

Chung Minh thầm không cho là đúng, trên đời này trừ bỏ Tô Tử Mặc thì ai còn có thể mạnh hơn nàng gấp trăm ngàn lần chứ, cho dù thật sự có một người như vậy thì người ta cũng không nhất định thích nữ nhân, lại cười nói: "Ta đây sẽ chờ xem".

Muốn tìm một người tốt hơn Chung Minh, thì Thương Đồng trấn là không có khả năng, địa phương nhỏ như vậy, đại cô nương tiểu tức phụ, kiểu nào nàng gần như đều nhận thức. Thiệu Thi Dung quyết định sẽ tìm ngay tại kinh thành này, dưới chân thiên tử đều là người tài, tiểu thư khuê các như Tô Tử Mặc nhất định có thể hái được một bó to, không lẽ không có người mạnh hơn cái kẻ vô học kém cỏi như Chung Minh, trong lòng nhất thời tự tin gấp trăm lần, "Chung Minh, không bằng chúng ta đánh cược với nhau đi".

Chung Minh thấy bộ dáng nàng đột nhiên tràn đầy tự tin, không biết nghĩ tới cái gì, hỏi: "Đánh cược cái gì?".

"Cược ta có thể tìm được một hồng nhan tri kỷ tốt hơn ngươi rất nhiều lần".

Chung Minh thầm nghĩ vì cái gì nhất định phải so với ta chứ?! Hơn nữa so bằng tiêu chuẩn gì? So về tướng mạo?! Tình nhân trong mắt đều hoá Tây Thi, chỉ cần trong lòng thích, cho dù mặt rỗ cũng cảm thấy xinh đẹp như thiên tiên. So về gia thế ?! Cái này thật khó nói, kiếp trước song thân qua đời, nàng bán sạch của cải lấy ngân lượng được số bạc mặc dù không ít nhưng bây giờ nghĩ lại hẳn là bị trưởng bối trong họ hàng lừa bịp rồi, gia sản phụ thân tuyệt đối không chỉ có như vậy, kiếp này phụ thân khoẻ mạnh, nàng cũng không cần bán hết của cải sống nhờ Tống gia, không cần cung ứng cho biểu ca tiêu xài vô độ, tóm lại không thiếu bạc là được, bình thường tiểu thư nhà phú quý chắc cũng không ai thiếu bạc đi. Nếu so về tri thức, đừng nói tới người bên ngoài, chỉ e nha hoàn bên người Tô Tử Mặc là Thanh Nhi thôi cũng đã giỏi hơn nàng, so về nữ công gia chánh, Tri Thư, Tri Hoạ đều rất khéo tay, mà Thiệu Thi Dung thì không có khả năng thích

https://thuviensach.vn

các nàng. Chung Minh suy ngẫm một hồi, chỉ cần Thiệu Thi Dung cảm thấy người ta so với nàng tốt thì cứ là tốt thôi, nói: "Đánh cược cũng phải có kỳ hạn, một năm hay là hai năm, nếu thời gian quá dài, đâu có ý nghĩa gì!".

Thiệu Thi Dung nói: "Một tháng".

Một tháng?! Thiệu Thi Dung quả nhiên không phải thật tình thích nàng..... Chung Minh nói: "Tốt, một tháng thì một tháng, tiền đặt cược tính sao?".

Thiệu Thi Dung nhất thời không nghĩ tới, suy tư một lát nói: "Nếu ta thắng, ngươi liền đem chuyện ngươi cùng Tô tỷ tỷ công bố cho mọi người biết, nếu ta thua, đời này đều nghe theo lời ngươi, ngươi bảo ta đi hướng đông, ta tuyệt đối không đi hướng tây, ngươi bảo ta bắt chó, ta tuyệt đối không bắt gà".

Tiền cược này thật ác quá mà, Chung Minh lại phát giác ra sơ hở trong đó, "Lòng người cách một lớp da, làm sao ta biết ngươi là thật lòng thích hay tuỳ ý tìm người nào qua loa thay thế".

Thiệu Thi Dung cắn răng một cái, "Nếu cũng làm chuyện như ngươi cùng Tô tỷ tỷ, thì sẽ không sai chứ!".

Chung Minh biết nàng nói chính là chuyện chăn gối, không nghĩ tới Thiệu Thi Dung tích cực như thế, nói thật nàng đúng là không tin trong một tháng Thiệu Thi Dung có thể tìm được hồng nhan tri kỷ, cam nguyện đồng giường cộng chẩm, kỳ thật vô luận thắng hay thua, nàng cũng không chịu thiệt, nếu Thiệu Thi Dung muốn cược, thì cùng nàng chơi đùa một chút vậy, nghĩ xong vươn tay nói, "Vỗ tay ước định".

Thiệu Thi Dung kỳ thật là muốn sắp đặt ý nghĩ trước rồi từ từ làm sau, chủ yếu để có thể hoàn toàn chặt đứt si tâm vọng tưởng với Chung Minh, không chút do dự, liền cùng Chung Minh vỗ tay ba lần coi như đã cược.

https://thuviensach.vn

****

"Mặc tỷ tỷ, mới vừa rồi ta cùng Thiệu Thi Dung đánh cược với nhau". Chung Minh vừa về viện, đã hừng hực hứng thú đem chuyện đánh cược nói cho Tô Tử Mặc nghe.

Tô Tử Mặc không mấy hào hứng, Chung Minh thích nhất đánh đố, lần này lại không biết cược cái gì, thản nhiên nói: "A, nói ta nghe thử xem".

Sau khi Chung Minh nói điều mình cược với Thiệu Thi Dung, Tô Tử Mặc thật bị doạ chết rồi, "Muội và nàng thật quá hồ đồ, dám lấy loại sự tình này đánh đố".

Chung Minh nghĩ nàng lo lắng chuyện các nàng bị công khai cho mọi người biết, cười nói: "Yên tâm đi, Thiệu Thi Dung chắc chắn thua không thể nghi ngờ, mới một tháng, làm sao dễ dàng tìm được người thích chứ, còn muốn lấy thân báo đáp nữa".

Tô Tử Mặc cũng thấy có lý, đột nhiên nói: "Thiệu Thi Dung thật rất si tâm với muội, có lẽ nàng muốn dùng loại biện pháp này để ở lại bên cạnh muội".

Chung Minh há hốc mồm, nàng không nghĩ tới điều đó, tiếp theo lắc đầu, "Thiệu Thi Dung tâm khí cao ngạo, nàng sẽ không cam nguyện khuất phục dưới người khác đâu".

Sau khi Tô Tử Mặc nhận thức Thiệu Thi Dung không lâu, cũng hiểu biết vài phần tính tình của nàng, Thiệu Thi Dung xác thực rất kiên cường mạnh mẽ, nếu nàng chịu ôn nhu một ít, nói không chừng Chung Minh đã sớm mềm lòng, dù sao các nàng cũng là thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên từ nhỏ.

Chung Minh nói: "Nếu nàng thắng thì tốt, mặc dù ta không quá thích nàng, cũng hy vọng nàng có chỗ dựa tốt, về chuyện chúng ta, Mặc tỷ tỷ,

https://thuviensach.vn

ngươi có sợ người khác biết không?".

Tô Tử Mặc ngây người, chuyện này, nàng không chỉ nghĩ tới một lần, nếu để cho người khác biết, nàng sẽ như thế nào, khi đối mặt Tống Văn Thục, nàng tranh luận theo lý lẽ, khi đối mặt Thiệu Thi Dung, mặc dù xấu hổ nhưng cũng không có mất thể diện, về phần Tống Tuấn Kiệt, nàng căn bản là khinh thường không thèm nhìn tới, nói cho cùng, người nàng cố kỵ nhất chính là phụ thân nàng, phụ thân cả đời đều coi trọng mặt mũi, nếu để cho phụ thân biết, chỉ sợ thà đánh chết tươi nàng còn hơn để nàng làm loại chuyện phi đạo đức này. Phụ thân làm sao nghĩ tới cảm thụ của nàng, ngày ấy trước mặt người nhiều như vậy còn bắt nàng quỳ dưới đất châm trà nhận sai, đã sớm đem lòng tự tôn của nàng giẫm ở dưới chân, nếu phụ thân không xem nàng là nữ nhi thì nàng cần gì phải khó xử. Có điều dù sao đó cũng là người sinh dưỡng nàng, đáng tiếc nương nàng mất sớm, nếu có nương ở đây, chắc chắn nương sẽ khuyên nhủ phụ thân.

Chung Minh thấy nàng không nói lời nào, vội nói: "Mặc tỷ tỷ, nếu ngươi không muốn, cho dù bị cạy răng, ta cũng sẽ không nói một chữ".

Tô Tử Mặc lắc đầu, cho nàng một nụ cười trấn an, "Nếu ta sợ hãi ánh mắt thế tục, sẽ không trao cả thể xác và tâm hồn cho muội, người bên ngoài biết cũng tốt, đến lúc đó biểu ca muội không thể không viết hưu thư".

Chung Minh tin nếu Tống Tuấn Kiệt biết hắn bị đội nón xanh khẳng định sẽ từ hôn Tô Tử Mặc, chỉ là nàng không muốn uỷ khuất Tô Tử Mặc bị người chỉ trỏ, cầm tay Tô Tử Mặc nói: "Mặc tỷ tỷ, ngươi đối đãi ta như thế, ta phải dùng cả đời báo đáp lại ngươi".

Tô Tử Mặc chỉ chỉ chóp mũi nàng, "Chúng ta là tri âm tri kỷ tương trợ lẫn nhau, vì sao muội phải báo đáp ta?".

Kiếp trước nàng vì biểu ca làm nhiều như vậy, đổi lại bị biểu ca bán đứng chịu nhục chết thảm, kiếp này nàng đối tốt với Tô Tử Mặc, Tô Tử

https://thuviensach.vn

Mặc cũng rất tốt với nàng, làm cho nàng có loại cảm giác thoả mãn khi mọi chuyện nàng làm đều đáng giá và được hồi báo lại. Hiện tại nghe Tô Tử Mặc nói như thế, mới bừng tỉnh nhận ra, nguyên lai chân chính thích một người, không cần dùng cái gì để báo đáp, càng không thể dùng tiền tài mua bán, nàng và biểu ca ngay từ đầu đều là vì lợi ích đôi bên, nàng vì biểu ca tiêu tiền như nước, biểu ca mơ ước cũng chỉ là gia tài của nàng. Nàng cùng Tô Tử Mặc mới là đồng lòng hướng về nhau, rung động một trận, thâm tình nói: "Mặc tỷ tỷ, ta yêu ngươi".

Tô Tử Mặc ngây người lộ vẻ xúc động.

Chung Minh nhìn vào ánh mắt ôn nhu như nước của nàng, tuy rằng Tô Tử Mặc chưa nói gì cả nhưng Chung Minh đã đọc hiểu được tâm ý, nâng cằm nàng lên, nhẹ hôn lên môi xinh.

****

Mấy ngày liên tiếp, Thiệu Thi Dung chán đến chết, đi dạo ngoài phố, nàng cùng Chung Minh đánh cuộc không phải chỉ nói cho có mà thôi, có điều nhân sinh không quen, nàng làm sao tìm được hồng nhan tri kỷ của mình. Hôm nay, trong lúc bất tri bất giác ra khỏi kinh thành, thấy bên cạnh đường núi có một nữ tử toàn thân mặc đồ tang trắng, đang quỳ ở đó, ước chừng mười tám, mười chín tuổi, khuôn mặt xinh đẹp, trước mặt nàng có để tấm ván gỗ, viết bốn chữ to: Bán thân táng phụ.

Ánh mắt Thiệu Thi Dung sáng lên, nhất thời có chủ ý.

Mừng năm mới!!! ❀.(*'◡'*)❀.

Chúc mọi người ăn Tết vui vẻ, cả năm tiền tình yên vui, dồi dào a!! ஐ+✧(ˆ Ⱉ̈ ◌ᵕ̈*)⁺˳ஐ˳

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 83

Thả tờ ngân phiếu rơi xuống.

"Chỗ này là năm mươi lượng, ta xuất môn không mang nhiều bạc lắm". Thiệu Thi Dung nói xong lại lấy một cây trâm trên đầu xuống, "Cây trâm này ít nhất cũng có giá một trăm lượng, không biết có đủ mua ngươi không?".

Nữ tử mặc đồ trắng không dự đoán được người mua nàng lại là một nữ nhân, có chút giật mình, cắn môi liên tục lắc đầu.

Thiệu Thi Dung nhíu mày, "Không đủ sao? Vậy cần bao nhiêu? Không bằng ngươi theo ta trở về, cho dù ta không có nhưng chắc chắn Chung Minh có, cùng lắm thì ta mượn trước, quay về rồi trả lại nàng".

Nữ tử vẫn không có lên tiếng.

Thiệu Thi Dung thầm nghĩ chẳng lẽ là người câm điếc hay sao, vậy thì không được, không thể để Chung Minh cười chết, nghĩ nghĩ, chỉ thu lại cây trâm, "Nhìn bộ dáng ngươi cũng quá đáng thương, ngươi cứ giữ lấy bạc, hẳn là đủ mua một bộ quan tài, trước hết mai táng cha ngươi xuống mồ bình an đi". Xoay người muốn rời đi, chợt một thanh âm trong trẻo dễ nghe vang lên.

"Cô nương xin đợi một chút".

Thiệu Thi Dung quay đầu, "Thì ra ngươi có thể nói".

https://thuviensach.vn

Nàng kia chậm rãi đứng lên, đi đến trước mặt Thiệu Thi Dung, trả ngân phiếu cho nàng, "Xin cô nương thu hồi lại".

Thiệu Thi Dung không hiểu, "Không phải ngươi bán thân táng phụ sao? Hiện tại có bạc sao không cần?".

Nữ tử nói: "Ta cùng với cô nương không nhận thức, có thể nào vô duyên vô cớ chịu ân huệ của cô nương".

Thiệu Thi Dung nở nụ cười, "Ngươi người này thật đúng là cổ hủ, có bạc mà không chịu lấy, ta là muốn mua ngươi, đáng tiếc không đủ bạc".

Trong mắt nữ tử hiện lên một tia kinh ngạc, nói: "Ta là bán thân táng phụ, nếu cô nương muốn mua nha hoàn, ở chợ trên khả năng cao lắm cũng mới hai mươi lượng bạc mà thôi".

Thiệu Thi Dung cuối cùng cũng nghe hiểu được, "Ý của ngươi là, nam nhân mới có khả năng mua ngươi?".

Sắc mặt nữ tử ửng đỏ, cúi đầu.

Thiệu Thi Dung cười nói: "Nam nhân mua ngươi trở về, nhiều lắm cũng chỉ làm tiểu thiếp, ta mua ngươi cũng với ý tứ không khác biệt lắm".

Nữ tử có chút mờ mịt.

Thiệu Thi Dung không nhiều lời giải thích, chỉ hỏi: "Ngươi có bán hay không?".

Nữ tử do dự.

Thiệu Thi Dung không kiên nhẫn chờ, "Ngươi không muốn thì liền quên đi, nhìn bộ dáng ngươi, người ta lại tưởng ta là ác bá cưỡng bức dân nữ". Nàng tính bước chân đi, bỗng nhiên một lão giả y phục lam lũ cả người dơ

https://thuviensach.vn

bẩn che ở trước mặt nàng, mới vừa rồi lão vẫn ngồi xổm cách đó không xa, nàng chỉ nghĩ lão là khất cái ăn xin bên đường mà thôi.

Lão giả liên tục nói ba tiếng "Bán", còn đoạt ngân phiếu cùng cây trâm trong tay Thiệu Thi Dung.

Thiệu Thi Dung nổi giận, "Rõ như ban ngày, ngươi dám trước mặt mọi người cướp bóc!". Nơi này cách cổng kinh thành không xa, chỉ cần hô to một tiếng, thị vệ gác thành sẽ lại đây.

Lão nhân vội nói: "Cô nương đừng kêu lên, ta cùng San nhi là một đường". Nói xong kéo nàng kia đến trước mặt Thiệu Thi Dung, "Cô nương xuất bạc mua San nhi, San nhi đã muốn là người của cô nương".

Thiệu Thi Dung choáng váng, hỏi: "Ngươi là người nào?".

Lão nhân nói: "Ta là thân thích của nàng, cô nương cứ mang San nhi đi đi, hậu sự của cha San nhi, ta thay nàng xử lý là được".

Thiệu Thi Dung hồ nghi nhìn nữ tử gọi là "San nhi", chỉ thấy nàng rủ mắt xuống, không có phủ nhận lời lão giả nói, Thiệu Thi Dung tốt xấu gì cũng là khuê nữ của Huyện thái gia, từ nhỏ đã mưa dầm thấm đất chuyện nha môn, ẩn ẩn nhìn ra manh mối, "Không phải các ngươi đã thông đồng tốt với nhau từ trước đó chứ, lập mưu lừa người khác a?".

Lão nhân vội phủ nhận: "Đương nhiên không phải". Nói xong lấy trong lòng ra một tờ giấy đưa cho Thiệu Thi Dung, "Bạc lưu lại, cô nương cứ mang người đi".

Thiệu Thi Dung mở ra, là khế ước bán thân, phía trên có viết tên Hàn Thu San, hẳn chính là vị cô nương San nhi trước mặt, giấy trắng mực đen không sai được, chẳng qua chuyện này thoạt nhìn phi thường quỷ dị, hơn nữa lão nhân không giống người tốt, San nhi cô nương không lẽ là bị lão

https://thuviensach.vn

nhân lừa gạt, Thiệu Thi Dung càng nghĩ càng nghi ngờ, do dự không biết nên báo quan hay không.

Nữ tử nãy giờ không lên tiếng, bỗng nhiên nói: "Cha, cha mau trả bạc lại cho vị cô nương này, nàng là người tốt".

Thiệu Thi Dung giật mình không thôi, San nhi cô nương rõ ràng là bán thân táng phụ, cha nàng lại êm đẹp còn sống, bọn họ quả nhiên là quân lừa gạt! Thiệu Thi Dung nhất thời giận dữ.

Lão nhân kia lập tức chửi ầm lên: "Ngươi, cái đồ nha đầu chết tiệt, lão tử nuôi ngươi lớn như vậy có ích lợi gì, đồ chồn hôi, mệnh khắc phu, không đáng giá ba quan tiền, nên bán vào kỹ viện cho rồi!".

San nhi cô nương tùy ý để hắn chửi rủa, nàng vốn mặc một thân trắng thuần, giờ phút này mặt càng trắng bệch như tờ giấy, cắn môi dưới, nước mắt lưng tròng, bộ dáng điềm đạm đáng yêu, Thiệu Thi Dung lại nhìn có chút không đành lòng. Mới vừa rồi San nhi còn muốn trả bạc lại cho nàng, xem ra phẩm tính không xấu, lão kia vừa thấy chính là kẻ ác nhân, trên đời này có phụ thân nào bán nữ nhi của mình chứ, còn mắng khó nghe như thế, còn không bằng con heo con chó! Thiệu Thi Dung nổi lên lòng chính nghĩa, cất cao giọng nói: "Dưới chân thiên tử, lại có loại phụ thân cầm thú như ngươi, ta muốn dẫn ngươi đi gặp quan, loại ác nhân giống ngươi nên bị buộc lên cọc gỗ, kẹp tay chân, bị đóng đinh". Thiệu Thi Dung mới trước đây từng lẻn vào ngục huyện nha, nhìn đến cai ngục tra tấn tù nhân, trường hợp đó thật là làm cho người ta sợ hãi, đến bây giờ nàng vẫn còn bóng ma trong lòng.

Lão nhân thấy y phục Thiệu Thi Dung tinh tươm, lời nói cử chỉ giống như là thiên kim tiểu thư, khắp kinh thành đều là quan lớn, Thiệu Thi Dung là quan gia tiểu thư cũng không kỳ quái. Nhưng mà nàng đi lẻ loi một mình, bên người ngay cả thị tì cũng không có, chín mười phần là lén chạy ra ngoài chơi đùa, cho nên lão nhân cũng không đặt sự uy hiếp của nàng

https://thuviensach.vn

vào trong mắt, chỉ sợ nàng lớn tiếng la lên kéo quan binh tới đây mà thôi, lại thấy dáng vẻ Thiệu Thi Dung mười sáu mười bảy tuổi trông rất đoan chính, nếu bán vào thanh lâu có thể được giá tốt, nhất thời lão nổi lên lòng xấu xa, nghĩ tìm một cơ hội đánh nàng ngất xỉu.

Hàn Thu San thấy ánh mắt phụ thân gian tà, biết lão nổi lên ý đồ xấu, mặc dù nàng không biết lai lịch Thiệu Thi Dung nhưng chắc hẳn đây là người tốt, vội vàng che phía trước Thiệu Thi Dung, dang hai tay ra, quay đầu nói với Thiệu Thi Dung: "Vị cô nương này, ngươi đi nhanh đi, lòng tốt của cô nương, Thu San ghi nhận trong lòng".

Lão nhân thấy nàng phá hoại chuyện tốt của mình, tức giận: "Nha đầu chết tiệt kia, ăn cây táo, rào cây sung!".

Thiệu Thi Dung không ngốc, nhìn ra tình hình bất ổn, nơi này không phải Thương Đồng trấn, bên người nàng ngay cả một tên tùy tùng đều không có, tình cảnh thật khá nguy hiểm, chống lại ánh mắt hung ác của lão nhân, lòng nàng cũng có chút khiếp sợ, âm thầm hối hận mình không nên nhiều chuyện. Nàng đã nghĩ muốn rời đi, có điều nhìn thấy thân thể mỏng manh yếu ớt của Hàn Thu San che trước mặt mình, sinh ra vài phần không đành lòng, nếu nàng đi rồi, vị San nhi cô nương này chỉ e không có kết cuộc tốt, hoặc là tiếp tục "bán thân táng phụ", hoặc là bị bán vào thanh lâu, cô nương tốt thế này thật sự đáng tiếc. Khế ước bán thân còn trong tay, nàng nảy ra chủ ý tuy có hơi lo sợ, lui vài bước về hướng cửa thành, cách khá xa lão nhân rồi mới nói: "Ngươi xem như vậy được không, ta từ bỏ bạc, coi như mua San nhi cô nương, chỉ có một điều kiện, từ nay về sau, ngươi không được tìm San nhi cô nương".

Lão nhân kỳ thật cũng là tên nhát gan sợ phiền phức, không phải thật có can đảm làm chuyện hành hung gì, mặc dù lão không biết Thiệu Thi Dung vì sao cố ý mua San nhi, chẳng qua thấy nàng là một tiểu cô nương, liền muốn lên giá, "Bán cho ngươi đương nhiên được, nhưng mà ta cùng San

https://thuviensach.vn

nhi dù sao cũng là cha con, nếu cả đời không thể gặp lại thì có hơi quá phận".

Thiệu Thi Dung âm thầm khinh thường lão, loại phụ thân lòng lang dạ sói này còn dám giảng về tình nghĩa cha con với nàng sao, bất quá vẫn nói: "Ngươi muốn thế nào?".

Lão nhân lập tức vươn ra một đầu ngón tay, "Cho thêm một trăm lượng, ta coi như chưa từng sinh ra nữ nhi này".

Hàn Thu San nhìn không được vẻ mặt vô sỉ của phụ thân, thừa lúc lão sơ hở, đoạt lại ngân phiếu và cây trâm trên tay lão, chạy đến trước mặt Thiệu Thi Dung, nhét vào tay nàng, nói: "Ta cùng với cô nương bèo nước tương phùng, không đáng để cô nương làm thế, đại ân đại đức của cô nương, đời này Thu San đều khắc cốt ghi tâm, ngươi vẫn là nên đi nhanh đi".

Lão nhân tức tối giơ chân đạp, không ngừng mắng chửi, "Đồ ngu xuẩn", "Dốt nát đần độn"..., còn hung tợn nói: "Được, ngươi kêu nàng đi đi, chờ nàng đi rồi, xem ta đánh chết ngươi!".

Thiệu Thi Dung nhìn nhìn lão nhân, lại nhìn nhìn San nhi, cắn răng một cái theo bên hông tháo xuống một khối ngọc bội, bỏ vào trong túi hương, còn lấy ngân phiếu và cây trâm nhét vào, rồi ném cho lão nhân, nói: "Khối ngọc bội này ít nhất có giá trị hai trăm lượng, mua San nhi vậy là đủ rồi, lão nhân đáng chết, ta nói cho ngươi biết, cha ta làm quan, nếu ngươi dám nổi lên ý đồ xấu xa, cẩn thận ta bắt ngươi bỏ vào lao ngục, cả đời ăn cơm tù!".

Lão nhân nhặt túi hương lên, lấy ra ngọc bội, thấy nó chiếu lấp lánh dưới ánh sáng mặt trời, dựa vào kiến thức của lão ở sòng bạc, lão kết luận đây là khối ngọc tốt, Thiệu Thi Dung không có lừa lão, cái lão cần là bạc, mặc kệ nữ nhi chết sống thế nào. Nếu bán cho nhà đại hộ làm nha hoàn, nhiều lắm chỉ hai mươi lượng bạc, bán cho kỹ viện cùng lắm năm mươi lượng, cho nên mới nghĩ kế để Hàn Thu San "Bán thân táng phụ" thử thời vận, xem có

https://thuviensach.vn

thể bắt được con dê béo nào hay không, trước đó cũng có người hỏi qua, nhưng mà người thì trả bạc quá ít, người thì bị Hàn Thu San đấu khẩu lại, duy chỉ có Thiệu Thi Dung ngốc nghếch ngu xuẩn, bỏ ra mấy trăm lượng mua một ả nha đầu. Lão nhân sợ Thiệu Thi Dung đổi ý, mau mau bỏ túi hương vào trong ống tay áo, giả vờ bày ra gương mặt người cha hiền, còn nhỏ vài giọt nước mắt cá sấu, "San nhi, từ nay về sau ngươi chính là người của vị cô nương này, cha con chúng ta chỉ sợ không có ngày gặp lại, ngươi tự mình sống tốt a".

Hàn Thu San không thèm liếc nhìn hắn một cái, vẻ mặt lạnh lùng nhìn xa xăm.

Lão nhân cũng không để ở trong lòng, cầm bạc, đi ngược lại hướng kinh thành, cảm thấy ung dung mỹ mãn.

Hàn Thu San quỳ gối trước mặt Thiệu Thi Dung, "Tạ ơn cô nương cứu mạng, Thu San sống là người của cô nương, chết là ma của cô nương".

Thiệu Thi Dung vội vàng bảo nàng đứng lên, mặt trời mau xuống núi, không nên tiếp tục trì hoãn, nàng mang theo Hàn Thu San về Tống phủ, vào cửa liền gặp Chung Minh, còn chưa kịp giới thiệu, Chung Minh đã kinh ngạc lên tiếng trước: "Hàn di nương?".

Cảm ơn lời chúc của mọi người! :)

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 84

Kiếp trước ngoại trừ Chung Minh, Tống Tuấn Kiệt còn có ba tiểu thiếp khác, Trịnh di nương là cô nương Đàn Ngọc viện, Phùng di nương là nha hoàn Tần phủ, xuất thân cũng không tính trong sạch gì cho lắm, duy độc Hàn di nương, tướng mạo đoan chính còn hiểu biết chữ nghĩa, là cô nương trong sạch, gia cảnh vốn cũng coi như sung túc, nhưng sau khi mẫu thân Hàn di nương bệnh rồi qua đời, cha Hàn di nương liền nghiện cờ bạc, đem của cải thua sạch hết không nói, tính tình cũng biến đổi thật khác xưa, vì tiền cờ bạc mà có ý đồ xấu với nữ nhi, chỉ vì năm mươi lượng bạc mà đem nàng gả cho một tên bệnh lao để hắn giải trừ vận xui, kết quả còn chưa vào cửa, tên bệnh lao đã chết, Hàn di nương bị gán ác danh khắc phu, trong phạm vi mấy chục dặm không có ai dám làm mai cho nàng, cha Hàn di nương bị chặt đứt con đường kiếm tiền, vì thế ngàn dặm xa xôi đi tới kinh thành, muốn bán Hàn di nương cho nhà đại hộ làm thiếp, vừa vặn bị Tống Tuấn Kiệt gặp phải liền mua về, bởi vì ngày thường nàng đều an phận thủ thường trong phủ, cho nên khi Chung Minh đuổi ra ngoài, còn cho nàng hai trăm lượng bạc.

Chung Minh nhìn thấy Hàn di nương đột nhiên xuất hiện cùng Thiệu Thi Dung, dĩ nhiên kinh ngạc không thôi, đợi sau khi nghe Thiệu Thi Dung xói xong, suýt nữa muốn rớt cằm, Thiệu Thi Dung nói Hàn di nương chính là người nàng muốn tìm. Sau trọng sinh, mặc dù có rất nhiều chuyện thay đổi, Trịnh di nương bởi vì nàng mới bị Tống Tuấn Kiệt thu vào phòng, Phùng di nương thì có mang, nhưng đúng là vẫn đều thành thiếp của Tống Tuấn Kiệt, như vậy Hàn di nương có thể cũng ứng nghiệm hay không đây?! Nếu nàng ấy cũng thành tiểu thiếp Tống Tuấn Kiệt, như vậy Thiệu Thi Dung

https://thuviensach.vn

chẳng phải là rất mất hứng? Nghĩ lại mới nhớ, nàng cùng Tô Tử Mặc kiếp trước còn như kẻ thù, hiện tại quan hệ tốt như vậy, cũng có thể Hàn di nương vì gặp gỡ Thiệu Thi Dung mà vận mệnh thay đổi không chừng.

Thiệu Thi Dung tất nhiên nghe được Chung Minh thốt ra tiếng kêu "Hàn di nương", nghi hoặc nhìn nàng, "Cái gì Hàn di nương?".

Chung Minh nói qua loa, sau đó cho Thiệu Thi Dung lời khuyên, "Đừng để biểu ca ta nhìn thấy Hàn cô nương".

"Tại sao?".

"Ta sợ hắn có ý đồ với Hàn cô nương".

Thiệu Thi Dung bực mình nói, "Biểu ca ngươi không lẽ là sắc quỷ đầu thai, đã có nhiều nữ nhân như vậy, còn có tâm tư nhìn ngó thêm người bên ngoài sao?".

Chung Minh còn không thể nói rõ thì người bên ngoài càng khó nói, kiếp trước Hàn Thu San thật là thiếp Tống Tuấn Kiệt, không thể không đề phòng, nàng không nhiều lời, chỉ cười nói: "Biểu ca ta còn có tâm tư với ngươi mà, cẩn thận một chút thì tốt hơn".

"Hắn dám, ta móc mắt hắn".

Chung Minh cười nói: "Chua ngoa như thế, đừng doạ Hàn cô nương nha". Sau đó hướng Thiệu Thi Dung nháy mắt.

Thiệu Thi Dung hiểu được ý tứ của nàng, mặt ửng đỏ, nhắc nhở Chung Minh, "Đừng quên chuyện chúng ta đánh cược".

Chung Minh nói: "Không quên đâu". Nàng mặc kệ thắng thua, chỉ biết là, có Hàn Thu San, Thiệu Thi Dung sẽ không tiếp tục quấn lấy nàng nữa, thấy Hàn Thu San một thân đồ trắng, không rõ vì sao mặc trang phục này,

https://thuviensach.vn

nàng nhớ Hàn Thu San có một lão phụ thân lòng dạ hiểm độc, không lẽ lão đã chết rồi?!

Thiệu Thi Dung đơn giản kể lại chuyện hôm nay.

Chung Minh tức giận đến nghiến răng, cha Hàn Thu San so với kiếp trước càng thêm đáng giận, chỉ hận lúc ấy nàng không ở đó, nếu không chắc cũng đá lão mấy cái cho hả giận. Sắc trời đã tối muộn, không hỏi thêm nhiều, chỉ sai hạ nhân sắp xếp chỗ ở cho Hàn Thu San, còn chuẩn bị mấy bộ y phục để thay tắm rửa, lão phu nhân hiện tại có bệnh trong người, kiêng kị nhất mấy thứ đồ này, nếu để cho lão phu nhân nhìn thấy đồ tang trên người Hàn Thu San, chỉ sợ trong lòng thêm ngột ngạt buồn phiền.

An bài xong hết rồi, Chung Minh trở về thuật lại việc này với Tô Tử Mặc. Tô Tử Mặc cũng cảm khái thân thế của Hàn Thu San, nếu thật sự Hàn Thu Sang có thể cùng Thiệu Thi Dung thành Tần Tấn chi hảo, cũng không lỡ mất chuyện tốt gì.

Sáng sớm hôm sau, Thiệu Thi Dung mang theo Hàn Thu San tới gặp Tô Tử Mặc, từ ngày Tô Tử Mặc phát uy đánh Phùng di nương, mỗi sáng sớm Phùng di nương đều lại đây thỉnh an, Trịnh di nương vì chuyện Phùng di nương bị giáo huấn không ít lần cười trộm ở sau lưng, Tống Tuấn Kiệt tức giận Phùng di nương gây chuyện cho hắn, cũng ngủ lại phòng Trịnh di nương nhiều hơn. Trịnh di nương trở thành người hưởng lợi nhất, bất quá Trịnh di nương tâm cơ sâu xa, lại có nhãn lực nhạy bén, có Phùng di nương ở đây, nàng tất nhiên không để mình thua kém, đi theo sau Phùng di nương đến. Lúc trước nàng không đến thỉnh an Tô Tử Mặc là vì sợ bất tiện, dù sao Chung Minh cùng Tô Tử Mặc ở chung một viện, ai biết sáng sớm có thể nhìn thấy chuyện gì hay không. Ngày ấy ở ngõ nhỏ, nàng chính mắt nhìn thấy nghe thấy, Trịnh di nương tin tưởng vững chắc nàng không có nhìn lầm, chẳng qua với cục diện Tống gia hiện tại, nửa lời nàng cũng không dám tiết lộ, nếu không thì nàng sẽ trở thành vết xe đổ của Phùng di nương mất thôi.

https://thuviensach.vn

Chung Minh có nho nhỏ bất mãn với việc thỉnh an này, Tô Tử Mặc được dịp coi đây là cái cớ, đã mấy lần không cho nàng ngủ lại trong phòng, mỗi khi đêm dài nhân tĩnh thật khổ sở hết sức, nàng đã nghĩ phải mau dẫn Tô Tử Mặc cao bay xa chạy mới tốt.

Khi Thiệu Thi Dung lại đây, Phùng di nương cùng Trịnh di nương cũng vừa đến không lâu, tách biệt ngồi ở hai bên ghế dài, Chung Minh thì ngồi kế bên Tô Tử Mặc, mấy người họ đang trò chuyện việc thường ngày trong nhà, thấy các nàng lại đây, Tô Tử Mặc bảo Thanh Nhi lấy thêm hai cái ghế đến, Tri Họa thì đi phòng bếp chuẩn bị nước trà và điểm tâm.

Tô Tử Mặc liếc mắt một cái liền nhận ra Hàn Thu San, nàng biết Chung Minh và Thiệu Thi Dung đánh cược nên không khỏi tinh tế đánh giá Hàn Thu San, thấy nàng mặt trái xoan, mắt hạnh mày ngài, tất nhiên không so được với dung mạo khuynh quốc khuynh thành của Chung Minh, nhưng bộ dáng cũng coi như trưởng thành chín chắn, cách nói năng cử chỉ đều thanh tú văn nhã, Tô Tử Mặc càng có thiện cảm, hỏi nàng có từng đọc qua sách hay không.

Hàn Thu San trả lời: "Khi nương ta còn trên đời, có đọc qua vài năm".

Tô Tử Mặc lại hỏi nàng đọc qua sách nào.

Hàn Thu San nói ra vài quyển, đơn giản nữ giới liệt, nữ truyền, vân vân....

Tô Tử Mặc gật đầu, thân thế Hàn Thu San cùng nàng thật ra có vài phần tương tự, đồng dạng không có mẫu thân, phụ thân lạnh lùng xa cách, đồng dạng đọc liệt nữ truyền lớn lên, có điều Hàn Thu San đáng thương hơn một ít, nên nàng nảy sinh thêm vài phần thân thiết.

Hai người trò chuyện với nhau thật vui vẻ, bỏ mặc những người khác ngồi chán nản một bên, Tô Tử Mặc không miễn xá, Phùng di nương cùng Trịnh di nương ai cũng không dám đi, cứ ngồi như vậy, Chung Minh không

https://thuviensach.vn

chen lời nào vào được, nhàm chán đá mũi chân, Thiệu Thi Dung nháy mắt ra hiệu cho nàng, hai người đi vào phòng Chung Minh nói chuyện.

"Hàn cô nương thật không tệ", Chung Minh thật lòng khen.

Thiệu Thi Dung trong lòng phức tạp, muốn tìm người thay thế Chung Minh đâu có dễ dàng vậy, nhưng lại mạnh miệng, "Đó là đương nhiên, tóm lại so với ngươi tốt hơn, ngươi cứ chờ thua đi".

Chung Minh nói: "Chỉ cần ngươi thật lòng thật dạ, mà không phải vì giận dỗi ta, thua thì thua cũng đâu có sao".

Thiệu Thi Dung nhướng mày, "Sự tình liên quan đến danh tiết, ngươi thật sự không sợ sao?".

Chung Minh cười nói: "Mặc tỷ tỷ còn không sợ, ta sợ cái gì".

Thiệu Thi Dung sửng sốt, "Tô tỷ tỷ cũng biết việc chúng ta đánh đố?".

Chung Minh gật đầu, "Có liên quan đến nàng, tất nhiên ta phải nói".

Thiệu Thi Dung giật mình, khó trách Chung Minh không sợ hãi, cảm thấy trận cá cược này mất đi ý nghĩa, hừ nói: "Nếu Tô tỷ tỷ không muốn nói ra, cho dù ngươi thua, ngươi cũng sẽ nuốt lời chứ gì?".

Chung Minh cười mỉa, coi như cam chịu lời Thiệu Thi Dung nói.

Thiệu Thi Dung giận quá, nắm chặt quyền đánh Chung Minh, "Chung Minh, ngươi là cái đồ vô lại!".

Chung Minh thế nhưng không né tránh, một quyền thật mạnh nện lên vai nàng, đau đến mức nhe răng trợn mắt.

"Ngươi không sao chứ?", Thiệu Thi Dung khẩn trương hỏi.

https://thuviensach.vn

Thiệu Thi Dung theo bản năng hành động nhưng lại để lộ tâm tư, hai người đồng thời đều thở dài trong lòng.

"Hàn cô nương về sau có tính toán gì không?". Tô Tử Mặc đuổi Phùng di nương cùng Trịnh di nương về xong, hỏi Hàn Thu San.

Hàn Thu San nói: "Phu nhân gọi tên Thu San là được".

Tô Tử Mặc cười: "Vậy ngươi cũng không nên gọi ta là phu nhân này phu nhân nọ, ta cùng với ngươi bằng tuổi, cứ gọi tên nhau đi".

Hàn Thu San sợ hãi nói: "Chuyện này sao có thể, thân phận Thu San hèn mọn.....".

Tô Tử Mặc vờ tức giận nói: "Nếu ngươi nói như vậy thì ngươi không coi ta là bằng hữu".

Hàn Thu San cũng không tiếp tục từ chối, mới vừa rồi cùng Tô Tử Mặc nói chuyện với nhau, rất có cảm giác tri kỷ, nghe vậy mới trả lời Tô Tử Mặc, từ từ nói: "Ta là do Thiệu cô nương dùng bạc mua về, là người của Thiệu cô nương, đời này đều hầu hạ bên người Thiệu cô nương".

Tô Tử Mặc cười, "Nếu Thiệu cô nương chỉ nghĩ muốn mua cái nha hoàn, thì không cần phải phí nhiều bạc như vậy a".

Hàn Thu San nhớ tới lời Thiệu Thi Dung nói, "Nam nhân mua ngươi trở về, cùng lắm cho ngươi làm thị thiếp, ta mua ngươi cũng với ý tứ không khác biệt lắm". Lúc ấy, nàng nghe không hiểu được, hiện tại nghe Tô Tử Mặc nói, mơ hồ nghĩ đến một chuyện, lại thấy không có khả năng, ý tưởng này thật vớ vẩn, nhưng nếu là sự thật thì sao?! Không hiểu sao nàng bất chợt đỏ mặt.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 85

"Cô nương có tâm tư?", Hàn Thu San không biết khi nào đã đứng ở sau lưng Thiệu Thi Dung, nhẹ giọng hỏi.

Thiệu Thi Dung nhìn ánh đèn ngẩn người, thấy phía sau là Hàn Thu San, rầu rĩ "Ừ" một tiếng.

"Bởi vì Chung cô nương sao?", Hàn Thu San lại hỏi.

Thiệu Thi Dung lập tức giống con mèo bị nắm đuôi, nhảy dựng lên, giật mình nhìn Hàn Thu San, "Ngươi làm sao biết?".

Hàn Thu San buông điểm tâm trong tay, cười nhẹ nói: "Mặc dù ta mới đến mấy ngày, nhưng cũng nhìn được rõ ràng, cô nương cả ngày thở dài thở ngắn, chỉ có khi nhìn thấy Chung cô nương, thì ánh mắt mới sáng rỡ mà thôi".

Thiệu Thi Dung ngượng ngùng nói: "Ngươi thật biết quan sát, bất quá ta cùng Chung Minh.....". Thiệu Thi Dung không biết hình dung quan hệ giữa nàng và Chung Minh như thế nào, đơn giản cái gì cũng chưa nói.

Hàn Thu San để chén dĩa xuống bàn, lại đem chiếc đũa đặt trong tay Thiệu Thi Dung, "Cô nương không dùng cơm chiều, nói vậy chắc giờ đã đói bụng, đây là điểm tâm ta làm theo hương vị quê nhà, không biết có hợp khẩu vị ngươi không".

Thiệu Thi Dung không có khẩu vị, bất quá nghe nàng tự tay làm, thịnh tình không thể chối từ, gắp một khối đặt trong miệng, hương vị ngọt ngào

https://thuviensach.vn

thơm ngon, thật rất vừa miệng, gật đầu khen: "Tay nghề không tệ".

Hàn Thu San nói: "Vậy ngươi liền ăn nhiều một chút". Nàng ngồi xuống đối diện Thiệu Thi Dung.

Không ăn thì không sao, nhưng khi có chút đồ ăn vào bụng, thật đúng là cảm thấy đói bụng, Thiệu Thi Dung ăn sạch sẽ một mâm điểm tâm, Hàn Thu San vừa rót nước cho nàng, vừa khuyên nàng ăn chậm một chút, đâu có người nào ăn tranh với nàng.

Hàn Thu San săn sóc tỉ mỉ, Thiệu Thi Dung đã nhiều ngày cảm giác sâu sắc sự quan tâm này, nếu Chung Minh có một nửa săn sóc này thôi, nàng liền cảm thấy mỹ mãn, Thiệu Thi Dung không khỏi lại thở dài thở ngắn.

"Cô nương nếu cảm thấy tâm sự đặt ở trong lòng khó chịu thì đừng ngại nói ra, cho dù ta không giúp được cô nương cái gì thì giải sầu cũng tốt".

Thiệu Thi Dung từ chối cho ý kiến, nhìn Hàn Thu San, lòng của nàng, Chung Minh biết, Tô Tử Mặc biết, chẳng qua một người là người nàng thích, một người là tình địch, nàng không thể nói ra tâm tư buồn khổ cho bọn họ nghe, không ai đứng ở lập trường của nàng suy nghĩ thay nàng, không có một ai để nàng kể ra hết uỷ khuất, có thể nói cho Hàn Thu San được sao? Dù sao chuyện nữ nhân thích nữ nhân vốn trái đạo lý, nhưng ngẫm nghĩ lại, Chung Minh còn không sợ, nàng sợ cái gì, huống chi nàng thích Chung Minh căn bản là không có kết quả.

Nhìn thẳng vào đôi mắt am hiểu lòng người của Hàn Thu San, Thiệu Thi Dung rốt cuộc đem buồn rầu trong lòng nói ra miệng, "Ta thích Chung Minh, đáng tiếc nàng không thích ta".

Trải qua ngày ấy được Tô Tử Mặc ám chỉ, Hàn Thu San sớm đoán được Thiệu Thi Dung có cảm tình bất thường với Chung Minh, một chút cũng không kinh ngạc, chỉ nói: "Chỉ có thể trách các ngươi không có duyên phận".

https://thuviensach.vn

Ngược lại Thiệu Thi Dung trở nên buồn bực, "Ngươi không thấy kỳ quái sao?".

Hàn Thu San thản nhiên nói: "Ngươi có từng gặp qua người nào giống như cha ta không?".

Thiệu Thi Dung lắc đầu, "Cha ngươi thật nhẫn tâm, đừng nói là ngươi không phải do lão sinh ra?".

Hàn Thu San cười khổ, "Nếu thật đúng như vậy, ta cũng tình nguyện".

Cho nên trên đời này có nhiều sự việc kì lạ lắm, chính là ngươi có gặp được hay không mà thôi, Thiệu Thi Dung im lặng, buồn rầu nói: "Ngươi nói ta nên làm cái gì bây giờ mới tốt?".

"Nên quên nàng". Hàn Thu San lời ít ý nhiều.

Thiệu Thi Dung chống cằm, "Nói thì dễ, nếu làm cũng đơn giản như vậy, ta đâu cần phiền".

Hàn Thu San cười, "Kỳ thật ngươi đã cố gắng rồi, chẳng qua thời gian ngắn ngủi, chưa thấy hiệu quả thôi".

Thiệu Thi Dung nhìn vào mắt nàng, bên tai đỏ lên, nàng mua Hàn Thu San trở về, không phải vì mục đích này, tuy là nàng bỏ bạc mua Hàn Thu San nhưng mà ở trước mặt Hàn Thu San, nửa điểm cũng không có cảm giác mình chiếm ưu thế, Hàn Thu San ôn nhu hiểu chuyện, am hiểu lòng người, như là đại tỷ tỷ tri kỷ, làm cho nàng nhịn không được nói ra hết tâm sự trong lòng, "Thật sự mà nói từ nhỏ đến lớn, ta cùng Chung Minh đã không hợp tính tình, thường xuyên khắc khẩu, cũng không biết vì cái gì ta vẫn cứ thích nàng".

Hàn Thu San ôn nhu cười cười, "Không vì cái gì khác, chỉ vì tính tình hai người các ngươi quá giống nhau thôi".

https://thuviensach.vn

Thiệu Thi Dung mở to mắt nhìn nàng.

"Bởi vì giống, cho nên các ngươi dễ dàng cuốn hút lẫn nhau, mà các ngươi lại đều là người cực kỳ ngạo mạn, ai cũng không nhường ai, ai cũng không phục ai, mọi chuyện đều muốn áp chế đối phương, cho nên tâm tư càng lúc càng cách xa, thậm chí có thể từ yêu thành thù". Hàn Thu San dừng một chút, nói, "Ta đoán ngươi chưa bao giờ cùng nàng thổ lộ tâm ý phải không?".

Thiệu Thi Dung vội nói: "Ta có nói!". Tiếp theo lại uể oải cúi đầu, "Bất quá muộn rồi!". Nếu không phải Tô Tử Mặc xuất hiện, e là nàng sẽ giấu nhẹm chuyện mình thích Chung Minh trong bụng cả đời, nàng không biết Chung Minh có thích nữ nhân hay không, càng không biết nàng có thích mình hay không, nàng sợ nói cho Chung Minh rồi, Chung Minh sẽ xem thường mình, cho rằng cả đời nàng sẽ chê cười giễu cợt mình, nói cho cùng là do nàng sợ, nếu nàng dũng cảm một chút, nói ra hết trước khi Chung Minh gặp được Tô Tử Mặc, không chừng cục diện sẽ không như ngày hôm nay, nàng càng tới gần Chung Minh, Chung Minh lại càng chán ghét nàng, đáng tiếc thời gian không thể quay lại, trên đời cũng không có nếu như.

"Hiện tại nói cái gì cũng vô dụng, trong lòng Chung Minh đã muốn có người khác, đời này cũng không khả năng thích ta", Thiệu Thi Dung rã rời.

"Kỳ thật trong lòng ngươi đã sớm có đáp án, chỉ là cảm thấy không cam lòng cứ như vậy buông tay".

Thiệu Thi Dung liên tục gật đầu, lời Hàn Thu San nói đều trúng tâm tư nàng.

"Nếu ta đổi lại, nói như thế này, xem trong lòng ngươi có thể dễ chịu một chút hay không, ngươi buông tha cho một người không thích ngươi, còn Chung cô nương lại mất đi một người thích nàng, vậy ai phải chịu tổn thất lớn hơn nha?".

https://thuviensach.vn

Thiệu Thi Dung trở về chỗ cũ ngồi một lúc lâu, bỗng nhiên ngẩng đầu, đạo lý này không phải không đúng a, "Ta như thế nào không nghĩ ra nhỉ!". Quả nhiên trong lòng thoải mái hơn rất nhiều.

Hàn Thu San cười cười với nàng, kỳ thật đạo lý gì Thiệu Thi Dung đều biết, chính là nhất thời không bỏ xuống được thôi, làm cho nàng giải bày được thì tốt hơn là cứ giữ mãi trong lòng, miễn cho nàng nhất thời không nghĩ ra lại trở nên cực đoan. Hàn Thu San không nói nữa, giúp nàng sửa lại chăn gối, rồi nói: "Đã khuya, cô nương sớm ngủ đi".

"Hàn tỷ tỷ, ngươi chờ một chút", Thiệu Thi Dung gọi lại nàng.

Hàn Thu San quay đầu, "Cô nương còn có việc gì sao?".

Thiệu Thi Dung lấy khế ước bán thân từ trong rương ra, xé nát trước mặt Hàn Thu San, nói: "Từ nay về sau ngươi được tự do, không cần phải theo ta làm hạ nhân, ngươi muốn đi đâu cũng đều có thể".

Hàn Thu San lại bướng bỉnh lắc đầu, "Là cô nương mua ta về, ta đời này đều là người của cô nương, nếu cô nương chê ta chướng mắt thì ta tránh xuất hiện trước mặt cô nương là được".

Thiệu Thi Dung vội nói: "Ta không phải có ý tứ đó, ta chỉ cảm thấy ngươi không nên làm mấy chuyện này". Hàn Thu San từ ngày đó đều lo liệu chuẩn bị mọi thứ chu đáo cho nàng, còn giúp nàng trò chuyện giải sầu, thật sự là người tri kỷ. Ngày ấy trong lúc vô ý nhìn thấy Hàn Thu San cùng Tô Tử Mặc ngâm thơ đối đáp hết sức hợp ý, ngay cả Tô Tử Mặc còn đối đãi Hàn Thu San như tỷ muội, thì sao nàng có thể sai bảo Hàn Thu San như hạ nhân, chẳng qua nàng vì mục đích của mình mới bỏ chút bạc mà thôi, càng không tự cho mình là ân nhân cứu mạng của ai.

"Cô nương một mình xuất môn ra bên ngoài, lại tạm trú nhà người ta, có nhiều việc không thuận tiện, không nên khách khí với ta, đợi đến ngày cô

https://thuviensach.vn

nương trở về nhà, lúc đó tuỳ ý cô nương an bài, tóm lại, đừng đuổi ta đi là được".

Thiệu Thi Dung ngây người, nàng vì Chung Minh mà đến, Chung Minh lại chưa bao giờ quan tâm tới nàng một câu, còn chưa bằng Tô Tử Mặc thấy nàng lẻ loi một mình mà an bài cho nàng một nha đầu bên cạnh mặc dù sai bảo nha đầu cũng không thuận buồm xuôi gió cho lắm. Giờ phút này, nàng nhìn bóng dáng mảnh khảnh trước mắt, một dòng cảm xúc ấm áp chảy qua tim.

****

"Mặc tỷ tỷ, ngươi hiện tại như thế nào luôn ở cùng Hàn Thu San, cũng không thèm để ý ta". Chung Minh bĩu môi, thập phần bất mãn nhìn Tô Tử Mặc.

Tô Tử Mặc đang tháo vòng tai, nghe vậy dừng lại, quay đầu cười nói: "Xem bộ dáng muội như là đang ghen nha".

Chung Minh thoải mái thừa nhận, "Ta chính là ghen a, hai người có chuyện gì nói mãi không xong chứ?". Kiếp trước cũng không thấy Tô Tử Mặc và Hàn di nương xuất hiện cùng nhau bao nhiêu lần.

Khó có khi gặp được một người tuổi tác tương đương, lại có cùng sở thích, nên nàng mới thân thiết một chút, không nghĩ tới ngay cả nữ nhân mà Chung Minh cũng ăn giấm chua, Tô Tử Mặc có hơi kinh ngạc, không phải mình cũng từng vì Thiệu Thi Dung mà không thoải mái sao?! Nghĩ vậy, nàng kéo tay Chung Minh, áy náy nói: "Là ta suy nghĩ không chu đáo, về sau sẽ chú ý một chút". Thích nữ nhân quả thật phiền toái, đã đề phòng nam nhân còn phải đề phòng nữ nhân.

Chung Minh không nghĩ tới nàng sẽ vì chuyện nhỏ ấy mà giải thích với mình, có vẻ như bụng dạ mình quá hẹp hòi, ra vẻ hào phóng nói: "Thật ra cũng không có gì, ta chỉ sợ Hàn Thu San say mê ngươi, lúc đó thì nguy

https://thuviensach.vn

mất". Ở trong mắt nàng, Tô Tử Mặc là người tốt nhất trên đời, tự nhiên cũng có nhiều người mơ ước, có khi nàng còn rất hâm mộ Hàn Thu San có thể cùng Tô Tử Mặc đối đáp trôi chảy, nhiều khi nàng muốn hoà nhập nói chuyện với các nàng, nhưng phát hiện căn bản là khó chen vào, thi từ ca phú nàng nghe mà đau đầu. Nàng càng không nghĩ tới Hàn di nương âm thầm lặng lẽ của kiếp trước còn có một mặt khác như hiện tại, quả nhiên là nhìn nhầm rồi, mà thôi, đây cũng không phải lần đầu mắt nàng nhìn nhầm người.

Tô Tử Mặc nghe nàng nói như thế, không khỏi mỉm cười, "Ai thì có thể chứ Thu San tuyệt đối không thể".

"Vì sao?", Chung Minh ngây ngốc hỏi.

Tô Tử Mặc chỉ chỉ lên trán nàng một chút, "Muội đó nha!", lắc đầu, xoay người sang chỗ khác, tiếp tục tháo vòng tai.

Dù sao Chung Minh vẫn còn có nhãn lực, biết ý Tô Tử Mặc, nói, "Ngươi lại chê ta ngốc!."

Tô Tử Mặc cười nói: "Ngốc cũng không sao, chỉ sợ muội hoa tâm lừa dối thôi". Chung Minh tuổi còn nhỏ, cho dù suy nghĩ chưa chín chắn nhưng tình cảm vẫn thuần khiết.

Chung Minh vội vỗ ngực cam đoan nói: "Ngươi có thể tin tưởng một trăm phần trăm, ưu điểm lớn nhất của ta chính là chung thuỷ". Kiếp trước đối với biểu ca đã vậy, kiếp này nàng yêu Tô Tử Mặc thì càng khẳng định có hơn chứ không có bớt.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 86

Từ sau lần Tô Tử Mặc dùng gia quy giáo huấn Phùng di nương một chút, trên dưới Tống phủ an phận không ít, ngay cả Tống Tuấn Kiệt cũng rất ít đêm không về ngủ, vẫn không thể cùng Tô Tử Mặc viên phòng như trước nên Tống Tuấn Kiệt rất oán hận, đương nhiên cũng chỉ dám giận hờn vài câu trước mặt Phùng di nương và Trịnh di nương. Phùng di nương sau khi nhận rõ cục diện Tống phủ, kiên quyết đứng cùng một phe với Tô Tử Mặc, bày tỏ lòng trung thành, ngẫu nhiên còn mách lại vài câu Tống Tuấn Kiệt chửi rủa, khiến cho Tô Tử Mặc càng thêm chán ghét Tống Tuấn Kiệt, còn Trịnh di nương thì mọi việc đều thuận lợi, khi có Tô Tử Mặc thì vâng lời, sau lưng lại dỗ cho Tống Tuấn Kiệt hài lòng, làm cho Tống Tuấn Kiệt cưng chiều nàng hơn.

Bụng Phùng di nương dần dần lớn, thân thể lão phu nhân cứ bệnh tới bệnh lui vẫn không khoẻ lên, Tống Văn Thục yên ổn ở Tống phủ, gửi cho Chung Xa Đạt một phong thư, đơn giản nói qua tình hình nơi này, chuyện Chung Minh cùng Tô Tử Mặc thì đôi câu vài lời làm sao nói rõ, nên nàng dứt khoát không đề cập tới, cuối cùng dặn dò Chung Xa Đạt an phận thủ thường, đừng thừa cơ lúc nàng vắng mặt mà tìm hồ ly tinh, nếu không thì nàng cho hắn đẹp mặt.

Thiệu Thi Dung cùng Chung Minh đánh cược, một tháng qua đi, ai cũng không chủ động nói tới, từ sau khi Hàn Thu San đến đây, Thiệu Thi Dung rất ít xuất hiện trước mặt Chung Minh, ngược lại nàng đi cùng Hàn Thu San khá nhiều, có một số việc mọi người trong lòng biết rõ ràng là tốt rồi, coi như không thắng không thua đi! Chung Minh từng lo lắng Tống Tuấn Kiệt không có ý tốt với Hàn Thu San, nhưng có một lần hai người đụng mặt

https://thuviensach.vn

nhau, Tống Tuấn Kiệt chỉ sáng rực mắt rồi thôi không có bày trò gì, xem ra Hàn Thu San hắn là sẽ không thay đổi thành Hàn di nương, điều này làm Chung Minh rất là vui mừng, Tống Tuấn Kiệt bớt phá hư một cô nương tốt.

Gió êm sóng lặng trôi qua từng ngày, chỉ có một người gấp đến độ muốn treo cổ tự sát.

Mã Nguyệt Nga bị người ta lừa gạt, lấy gia sản trong nhà cho vay nặng lãi, không nghĩ tới bạc bị người cuỗm chạy mất, vốn không thu về được, nếu chỉ là tiền riêng của ả thì không nói, đàng này ả thừa lúc lão phu nhân bệnh nặng trên giường, lục lọi cái rương bằng gỗ đàn trong phòng lão phu nhân, bỏ một ít giấy Tuyên Thành và tảng đá vào đó, trộm long tráo phượng đổi lấy ngân phiếu trang sức bên trong rương, ả vốn là muốn kiếm một ít lời, nhưng giờ cái gì cũng không có. Hai ngày nay lão phu nhân động tâm tư, muốn đặt cho chính mình một quan tài gỗ lim vàng tốt nhất, còn muốn làm thêm vài món thọ phục, chỉ vì bệnh tình càng nặng, không thể xuống giường, người bên ngoài không ai dám động vào rương đồ của bà, việc này mới tạm thời mắc cạn, chẳng qua tránh được một lần không thể tránh được lần sau, tóm lại cũng đến lúc mở rương, khi đó mọi chuyện sẽ bại lộ, Mã Nguyệt Nga là người không có đầu óc, nếu ả có chút đầu óc thì đã không mắc lừa, nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có thể tìm nhi tử là Tống Tuấn Kiệt để thương lượng, hy vọng lão phu nhân niệm tình Tống Tuấn Kiệt mà tha cho ả một lần.

Hôm nay Tống Tuấn Kiệt mới từ bên ngoài trở về, Mã Nguyệt Nga đã ở cửa chờ hắn, kéo hắn đến góc hẻo lánh nói chuyện.

"Tuấn Kiệt, cha ngươi mất sớm, vẫn đều là mẹ con chúng ta sống nương tựa lẫn nhau, nương dưỡng ngươi lớn như vậy thật không dễ dàng a".

Tống Tuấn Kiệt chỉ cảm thấy kỳ quái, nhíu mày hỏi: "Nương, đang yên lành nói chuyện này để làm gì?".

https://thuviensach.vn

Mã Nguyệt Nga bắt đầu chảy nước mắt nước mũi, lôi kéo Tống Tuấn Kiệt nói: "Nhi tử a, nương lúc này chỉ có thể dựa vào ngươi".

Tống Tuấn Kiệt càng nghe càng hồ đồ, hỏi Mã Nguyệt Nga rốt cuộc làm ra chuyện gì.

Mã Nguyệt Nga mới đem ngọn nguồn sự tình nói cho hắn.

Tống Tuấn Kiệt nghe xong ngẩn ra như con gà gỗ, nghĩ mình nghe lầm, hỏi: "Nương, nương lặp lại lần nữa, tổng cộng bao nhiêu lượng bạc?".

Mã Nguyệt Nga nói: "Vốn của ta là hơn hai ngàn lượng, ngân phiếu trang sức của lão phu nhân thì ước chừng bảy tám ngàn lượng".

"Ý của nương là một vạn lượng bạc đã bị nương đổ sông đổ biển!". Sắc mặt Tống Tuấn Kiệt xanh mét, khó có thể tin nhìn mẫu thân của mình, bình thường hắn xin nương khoảng mười, hai mươi lượng bạc để ra ngoài chơi đùa, nương đều khóc than, không nghĩ tới chỉ một lần mà nương đã làm bay mất một vạn lượng! Khố phòng Tống gia e là cũng không có nhiều bạc đến như vậy!

Mã Nguyệt Nga vội che miệng hắn lại, "Ngươi nhỏ giọng một chút". Sau đó khóc nói, "Còn không phải bởi vì ngươi sao, đồ bất hiếu, trước khi tức phụ ngươi chưa vào nhà, thì ngươi đều nghe lão phu nhân, sau khi tức phụ ngươi vào cửa, lại nghe theo tức phụ. Tống phủ cho tới bây giờ cũng không đến lượt mẹ con chúng ta nói chuyện nên ta mới nghĩ tích luỹ kiếm chút bạc, về sau không cần nhìn sắc mặt các nàng mà sống".

Tống Tuấn Kiệt mới không tin những lời nương hắn nói, nếu không sao trước đó không cùng hắn thương lượng, hiện tại xảy ra chuyện mới tìm hắn, khoanh hai tay nói: "Tiền ngân của ta bất quá mới mấy chục lượng, tiền nhận trong phủ cũng chỉ hơn mười lượng, ta cần xã giao tiệc rượu ở bên ngoài, còn phải mua son phấn cho các nữ nhân trong viện, bình thường cũng không đủ dùng, nào có tiền dư ra, huống chi là tới một vạn lượng".

https://thuviensach.vn

Mã Nguyệt Nga nói: "Ta không có kêu ngươi lấp tiền vào lại, ta chính là muốn ngươi nói với lão phu nhân, bạc của lão phu nhân là do ngươi lấy, ngươi là nói dõi duy nhất Tống gia, lão phu nhân khẳng định sẽ không làm khó dễ ngươi, nếu biết là ta, chỉ sợ sẽ bị đánh gãy chân đuổi khỏi gia môn".

Tống Tuấn Kiệt chỉ vào cái mũi của mình nói: "Nương kêu ta chịu tiếng xấu thay cho nương sao?". Tống Tuấn Kiệt càng nghĩ càng giận, một vạn lượng bạc, hắn không hề nghĩ tới lại bại hết trong tay nương hắn, Tống Tuấn Kiệt thật muốn giết người mà, lão phu nhân mà chết, này đó bạc đều thuộc về hắn, nói cách khác nương hắn đã xài hết bạc của hắn rồi, bây giờ còn kêu hắn đi gánh tội thay, trên đời làm gì có chuyện tốt như vậy chứ!!

Mã Nguyệt Nga không thấy sự phẫn nộ trong lòng hắn, tiếp tục ra chủ ý xấu, "Không nói ngươi lấy cũng được, đổ hết lên đầu tức phụ của ngươi, thừa cơ kêu nàng giao sổ sách Tống gia ra đây".

Tống Tuấn Kiệt tức giận nói: "Nếu nàng đã quản gia thì tiền ngân Tống gia, tất cả đều trên tay nàng, cần gì phải có ý đồ với tiền mua quan tài của lão phu nhân a".

Mã Nguyệt Nga đảo mắt nói: "Vậy cũng đâu thể chắc chắn, ai mà không sợ thiếu bạc".

Tuy Tống Tuấn Kiệt rất hận, nhưng dù sao Mã Nguyệt Nga cũng là mẹ ruột, xoa xoa tay, đi qua đi lại, hỏi: "Lúc nương trộm bạc có người nào nhìn thấy không?".

Mã Nguyệt Nga nghe mất hứng, "Cái gì trộm chứ, nói thật khó nghe, ta chẳng qua chỉ mượn thôi, ai biết được lại bị lừa, ta vậy là ít rồi, Lí phu nhân còn thảm hơn, bị lừa gấp đôi ta kìa". Nghe khẩu khí ả nói, như là có chút vui sướng khi người gặp hoạ.

Tống Tuấn Kiệt không kiên nhẫn nói: "Ta hỏi nương, có ai thấy hay không, còn ai biết chuyện này không?".

https://thuviensach.vn

Mã Nguyệt Nga nghĩ nghĩ, "Hắn là không có, loại sự tình này sao ta dám cho người nào biết".

Tống Tuấn Kiệt nói: "Vậy được rồi, nếu lão phu nhân hỏi đến, nương coi như cái gì cũng không biết, bắt trộm phải có tang chứng, nếu không có thì không tra xét được nương đâu".

"Có được không a? Nhiều tiền ngân bị mất như thế, nhất định sẽ muốn điều tra rõ, vạn nhất để lại dấu vết gì, bị người hoài nghi thì làm sao?". Mã Nguyệt Nga không phải không có lo lắng.

Tống Tuấn Kiệt nhảy dựng lên, "Vậy nương nói làm sao bây giờ, hiện tại đi tự thú, để lão phu nhân đuổi nương khỏi gia môn hay sao?".

Mã Nguyệt Nga không dám lên tiếng.

Tống Tuấn Kiệt nói: "Bị người lừa không chỉ có mình nương, hơn nữa mức độ lớn như này, quan phủ không có khả năng mặc kệ, chỉ có thể kéo dài ngày nào hay ngày đó, nói không chừng có thể truy bắt chúng lấy lại bạc".

Mã Nguyệt Nga đã là ruồi bọ không đầu, chỉ có thể nghe theo Tống Tuấn Kiệt, nhưng không hy vọng nổi cái chuyện lấy được bạc về, ả thà tin lão phu nhân bệnh nặng không dậy nổi, không điều tra đến chỗ bạc này còn hơn.

Tống Tuấn Kiệt đến sân viện Trịnh di nương, phát ra lửa giận, Trịnh di nương không biết đã xảy ra chuyện gì, không dám xen mồm, nơm nớp lo sợ hầu hạ ở bên cạnh. Tống Tuấn Kiệt nghĩ tới nghĩ lui vẫn quyết định đến chỗ lão phu nhân xem động tĩnh thế nào.

Mới tiến vào sân, chợt nghe một trận tiếng cười, nguyên lai Tô Tử Mặc và Chung Minh đang ở cùng lão phu nhân, chọc cho lão phu nhân cười,

https://thuviensach.vn

Tống Tuấn Kiệt muốn quay đầu trở về, vừa lúc Xuân Lan ở trong phòng đi ra, nhìn thấy hắn, hô một tiếng, Tống Tuấn Kiệt đành phải kiên trì vào nhà.

Lão phu nhân nhìn thấy Tống Tuấn Kiệt, trước không nể mặt, "Ta còn nghĩ đến chờ ta chết rồi, ngươi mới bước vào cửa phòng này".

Tống Tuấn Kiệt cười ngượng nói: "Trong nha môn bận rộn, mỗi khi trở về sắc trời đã tối muộn, sợ làm phiền lão phu nhân nghỉ ngơi, cho nên chậm chạp không có tới thăm lão phu nhân".

Lão phu nhân nói: "Ngươi là cái đồ vô sự không đăng tam bảo điện, nói đi, lại làm ra chuyện gì rồi?"

Tống Tuấn Kiệt vội nói: "Làm gì có, chỉ là nhàn rỗi lại đây thăm hỏi lão phu nhân, thân thể người gần đây thế nào?".

Lão phu nhân hừ một tiếng, "Nhờ phúc của ngươi, còn chưa có chết".

Tống Tuấn Kiệt không nói tiếp nữa, ngồi ở một bên, nghe các nàng nói chuyện.

Lão phu nhân vốn không nhớ tới chuyện quan tài, Tống Tuấn Kiệt đến đây, ngược lại nhắc nhở bà, liền đem ý tưởng nói cùng Tô Tử Mặc, ý muốn dùng tiền riêng của chính mình, không động đến bạc trong phủ, bất quá sự tình vẫn là Tô Tử Mặc đi làm.

Tô Tử Mặc vội nói: "Lão phu nhân nhất định có thể khỏi hẳn bệnh, nói chuyện này hình như còn sớm quá".

Lão phu nhân cười nói: "Không còn sớm, ta sống thọ như vậy đã thấy đủ rồi, cho dù hiện tại không dùng được, chờ thêm vài năm cũng phải dùng, miễn cho đến ngày nào đó duỗi thẳng chân đi, cả nhà lớn nhỏ lại luống cuống tay chân".

https://thuviensach.vn

Chung Minh biết lão phu nhân sống không được bao lâu nữa, quay lưng len lén gạt lệ.

Tống Văn Thục nghe thấy trong lòng cũng không dễ chịu, bất quá biết lão phu nhân không phải nói không có lý, liền nói đùa: "Lão phu nhân là muốn khoe cho chúng ta biết người có một rương đầy ắp bảo bối, chúng ta cứ việc mở to hai mắt nhìn là được". Dừng một chút, giả bộ thầm oán giận, nói, "Nương, năm đó nữ nhi xuất giá, một kiện đồ cưới nương cũng không cho, hôm nay có phải nên bồi thường cho nữ nhi hay không a?".

Lão phu nhân vỗ vỗ tay nàng, "Bồi, nên bồi chứ". Vừa cười vừa nói với mọi người, "Ai nhìn thấy cũng đều có phần".

Tô Tử Mặc cùng Chung Minh tất nhiên không đem mấy thứ này xem ở trong mắt, bất quá muốn làm cho lão phu nhân vui vẻ, Phùng di nương nghe được cũng mừng khấp khởi trong lòng, nghĩ rằng lát nữa nhất định chọn thứ đáng giá nhất.

Tống Tuấn Kiệt choáng váng rồi, sao lại tới không đúng dịp thế cơ chứ! Nếu lúc này rời đi, ngược lại làm cho người ta khả nghi, chỉ có thể kiên trì ngồi im.

Lão phu nhân phân phó Xuân Lan, Hạ Hà đem của hồi môn năm đó của bà - chính là rương gỗ đàn nâng đi ra.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 87

"Ta nhớ rõ bên trong có đôi hoa tai ngọc thạch, là bà bà để lại cho ta trước lúc lâm chung, Tống gia vẫn truyền lại cho trưởng tức*, đến ta đã muốn là đời thứ ba, Tử Mặc, hôm nay ta liền cho con". Lão phu nhân mang ý cười, vui vẻ nói.

<*con dâu trưởng, nhiều tuổi nhất>

Tô Tử Mặc vội cự tuyệt: "Đã là truyền cho trưởng tức, không bằng đưa cho bà bà".

Mã Nguyệt Nga cùng Tống Tuấn Kiệt giống nhau, từ sau khi lão phu nhân bị bệnh, ít khi bước vào cái viện này, nếu không có Tống Văn Thục quên hết thù hận lúc trước ngày đêm phụng dưỡng, còn có thêm Tô Tử Mặc và Chung Minh nói chuyện phiếm bên cạnh, thì cảnh đêm còn không biết thê lương đến thế nào, lão phu nhân càng hối hận năm đó không nên can thiệp vào hôn sự Tống Văn Thục, nghe Tô Tử Mặc muốn trao cho Mã Nguyệt Nga, trong lòng tự nhiên không thoải mái, tạm thời áp chế không đề cập tới, có ý hối hận nói: "Ta sớm nên đem mấy thứ này ra, con nói coi ta từng này tuổi, không thể mặc không thể mang, chết rồi cũng không bỏ theo quan tài, vô duyên vô cớ đặt dưới đáy rương cho nó mốc meo hết cả".

Chung Minh phụ họa theo, "Đúng vậy, người sống trên đời này, chẳng qua cũng có hai chữ ăn mặc, ngày thường ngoại tổ mẫu tiết kiệm chi tiêu ăn uống, đâu ai nghĩ tốt cho người, nói không chừng sớm có kẻ ngày đêm trông mong chờ người chết để chiếm của riêng cho mình". Kiếp trước, sau khi lão phu nhân xa rời trần thế, qua không bao lâu, Tống gia liền lụn bại,

https://thuviensach.vn

mặc kệ là bại bởi tay Tống Tuấn Kiệt, hay bại bởi tay Mã Nguyệt Nga, tóm lại không phải ý tưởng đột nhiên nảy ra một sớm một chiều, có lẽ họ đã sớm tính kế trong lòng.

Tống Văn Thục vỗ nàng một chút, "Con đó, sao nói như thế chứ". Hôm nay cũng không biết sao, lão bà cứ nhắc tới chuyện sống chết, nghe mà lòng cứ thấp thỏm lo âu.

Lão phu nhân nói: "Minh nhi nói thật đúng, ta từng này tuổi còn không bằng một hài tử có tri thức".

Xuân Lan cùng Hạ Hà cố hết sức nâng rương đồ ra, đặt xuống bên chân lão phu nhân.

Lão phu nhân lấy chìa khóa giao cho Xuân Lan, kêu nàng mở ra.

Phía trên có mấy tầng y phục, sau khi lấy ra, bên trong là một bọc vải màu vàng, mặt trên thêu hoa văn long phượng cát tường, có lẽ cũng đã nhiều niên đại.

Tống Văn Thục trêu chọc nói: "Bọc vải lớn như vậy, còn căng phồng, bên trong hẳn là ẩn giấu không ít đồ tốt a".

Chung Minh cùng Phùng di nương đều mang vẻ mặt tò mò tiến gần lại nhìn.

Tô Tử Mặc thì không hứng thú lắm, ngẩng đầu nhìn ra ngoài cửa, vô tình nhìn đến Tống Tuấn Kiệt đứng ngồi không yên ở một bên, trong lòng có hơi khó chịu, từ sau khi vào cửa Tống Tuấn Kiệt vẫn trầm mặc không nói đã là thái độ khác thường rồi, hiện tại lão phu nhân công khai mở rương bảo bối, Tống Tuấn Kiệt là kẻ tham tiền, theo lý phải xông vào trước tiên mới đúng, đàng này lại giống như..... rất khẩn trương? Tô Tử Mặc không cần buồn bực lâu, đáp án liền giải khai.

https://thuviensach.vn

Đầu tiên là Xuân Lan "Ôi trời" Một tiếng, đặt mông ngồi phịch xuống đất, tiếp theo những người khác cũng phát ra thanh âm kinh ngạc.

"Này, cái này.....". Lão phu nhân đưa ngón tay run run chỉ vào trong rương, hô hấp càng khó nhọc, sợ là còn không nói được nên lời.

Tô Tử Mặc ở bên ngoài bị che trước mắt, nhìn không tới tình huống bên trong, đành phải hỏi: "Có chuyện gì vậy?".

Chung Minh lôi kéo ống tay áo của nàng, nhỏ giọng nói cho nàng, "Trong rương toàn là đá".

"Đá sao?", Tô Tử Mặc nghi hoặc, giương mắt nhìn lại, quả thật toàn là đá lớn nhỏ không đồng nhất, chiếm muốn nửa rương.

Lão phu nhân chịu không nổi đả kích, ngã ngồi xuống ghế, Tống Văn Thục bước lên phía trước đỡ bà, an ủi nói: "Lão phu nhân nhớ lầm rồi chăng, có khi nào giấu ở rương khác mà không nhớ hay không?".

Đồ đặt trong rương đã vài thập niên, lão phu nhân như thế nào nhớ sai, hơn nữa bọc vải đựng nữ trang là không sai, còn có nhiều đá đến thế, lão phu nhân đại khái cũng đã đoán được, có điều chưa hoàn toàn hết hy vọng, nếu trang sức không có, thì còn ngân phiếu, vội kêu Hạ Hà mở ra một cái rương khác, bên trong có chăn đệm và y phục, chỉ là phía dưới đáy hòm cất giấu một hộp gỗ khắc hoa văn tinh xảo.

Lão phu nhân duỗi tay ra, "Đưa cho ta".

Hạ Hà đặt hộp gỗ vào tay lão phu nhân.

Lão phu nhân hít sâu một ngụm, run rẩy mở ra hộp gỗ, khi nhìn đến bên trong, tay run lên, hộp rơi xuống đất, vỡ thành hai nửa, toàn là giấy Tuyên rơi ra tán loạn.

https://thuviensach.vn

Tất cả mọi người đều đoán được chuyện gì xảy ra.

Lão phu nhân nhìn nhìn mấy hòn đá trong rương, lại nhìn nhìn giấy Tuyên, nhất thời lão lệ tung hoành, đây chính là bà dành dụm nửa đời người mới tích tụ được a! Còn có của hồi môn năm đó, rồi tín vật thời trẻ trượng phu đưa cho bà, hết thảy không thấy đâu.

Tống Văn Thục trong lòng xác định chắc chắn đã có người đánh tráo, bất quá thấy lão phu nhân khóc thương tâm, lại an ủi: "Có lẽ nói không chừng là giấu ở chỗ khác". Phân phó Xuân Lan, Hạ Hà mau mau đi tìm.

Xuân Lan, Hạ Hà đều kinh hãi, đồ đạc trong phòng lão phu nhân là do các nàng trông nom, cây kim sợi chỉ đều biết đặt ở chỗ nào, tiền ngân trang sức luôn đặt trong hai rương này, không thể nào nhầm được, huống chi rương còn bị khoá lại, lão phu nhân tự mình bảo quản chìa khóa, như thế nào lại biến thành đá và giấy Tuyên? Cho dù là ai tráo đổi, các nàng đều trốn không thoát trách nhiệm, biết rõ vô vọng, vẫn đứng lên tìm khắp đông tây.

Trong phòng bị xáo trộn thành một mảnh hỗn độn, nhưng vẫn không thu hoạch được gì.

Lão phu nhân nhìn hết thảy trước mắt, ngực càng ngày càng buồn bực, rốt cuộc nhắm mắt một cái liền hôn mê bất tỉnh.

Mọi người trong phòng cuống cuồng cả lên, ấn huyệt nhân trung, nấu nước sôi, kêu đại phu, loạn thành một đoàn, chỉ có Tống Tuấn Kiệt thừa dịp loạn mà chuồn mất.

Đại phu đến đây, bắt mạch châm cứu còn rót thêm một chén thuốc, lão phu nhân vẫn như trước không tỉnh.

"Lão phu nhân tuổi lớn, vướng bệnh đã lâu, vốn cũng không sống được bao ngày nữa, lúc này lại vì đau khổ phẫn nộ mà hôn mê, ôi, ôi". Đại phu

https://thuviensach.vn

vừa thở dài vừa lắc đầu, thu thập hòm thuốc muốn rời đi.

Tống Văn Thục giữ chặt hắn, nhanh chóng hỏi: "Sao không viết phương thuốc?".

Đại phu nhìn thoáng qua lão phu nhân trên giường bệnh: "Lão phu nhân bệnh nguy kịch, dược thạch đã mất tác dụng".

Tống Văn Thục chưa từ bỏ ý định, "Chỉ cần có thể chữa trị tốt cho lão phu nhân, tốn bao nhiêu bạc đều được".

Đại phu nói: "Đã như thế, có thể dùng thử nhân sâm, bất quá chỉ có thể kéo dài sinh mệnh một chút, không trị khỏi tận gốc".

Tống Văn Thục nhìn đến một tia hy vọng, ngàn ân vạn tạ tiễn đại phu xuất môn, hỏi Xuân Lan, "Trong phủ có còn nhân sâm không?".

Xuân Lan không biết, Tô Tử Mặc nghe được, nói: "Có, lúc đầu Minh nhi đến kinh thành, có hiếu kính lễ gặp mặt, lão phu nhân vẫn không nỡ ăn, còn cất ở đó".

Tống Văn Thục vội nói: "Mau mau lấy đến đây, cứu mạng quan trọng hơn".

Tô Tử Mặc mang theo Xuân Lan về lấy nhân sâm, còn tự mình canh lửa nấu thuốc, nấu chừng hai canh giờ mới được một chén nhỏ, đút cho lão phu nhân uống, lại qua nửa canh giờ, lão phu nhân mới từ từ tỉnh dậy, mở mắt ra chuyện đầu tiên nhớ tới chính là muốn tra hết toàn phủ, nhất định phải tìm ra kẻ nào đã treo đầu dê bán thịt chó.

"Khẳng định là biểu ca", Chung Minh sợ lão phu nhân thương tâm, không dám nói trước mặt bà, vừa trở lại phòng, lập tức nói với Tô Tử Mặc.

https://thuviensach.vn

Tống Tuấn Kiệt hành vi quỷ dị, Tô Tử Mặc cũng hoài nghi là hắn, bất quá bắt trộm phải có tang chứng, nếu không có, Tống Tuấn Kiệt khẳng định sẽ không thừa nhận, vả lại nhiều tiền như vậy luôn phải có chỗ cất, không biết là bị Tống Tuấn Kiệt giấu rồi, hay đã bị hắn tiêu xài hết, cần phải từ từ điều tra, Tô Tử Mặc kêu Chung Minh trước đừng để lộ ra, tránh đả thảo kinh xà.

Hai người đang chuẩn bị ngủ, Tống Văn Thục tìm đến Tô Tử Mặc.

Tống Văn Thục đã biết quan hệ của các nàng, đêm hôm khuya khoắc hai nàng lại ngủ cùng phòng, Tô Tử Mặc cảm thấy thật quá xấu hổ.

Chung Minh thì không sao cả, thoải mái mở cửa ra.

Tống Văn Thục nhìn thấy Chung Minh cũng ngoài ý muốn, chẳng qua vì chuyện phiền lòng của lão phu nhân, làm gì còn hơi sức để ý tới chuyện các nàng, đương nhiên không thể làm bộ như cái gì cũng chưa thấy, hơn nữa Chung Minh chỉ mặc trung y, mặc dù không có người ngoài ở đây, nhưng nào có bộ dáng ý tứ nữ nhi gì nữa chứ.

"Chỗ này là hai ngàn lượng ngân phiếu, mua cho lão phu nhân mấy loại nhân sâm tốt nhất đi", Tống Văn Thục đặt xấp ngân phiếu vào tay Tô Tử Mặc.

Tô Tử Mặc chối từ nói: "Có thể nào lại dùng bạc của cô cô".

Tống Văn Thục cười lạnh, "Ta là Tống gia gả đi ra ngoài, chẳng lẽ ta còn không rõ của cải Tống gia, có lấy ra hết cũng không đủ mua mấy cái nhân sâm, lão phu nhân thì có cất giấu chút ít, khổ nỗi bị người đánh cắp, tên gian tặc này, không ra khỏi cửa Tống gia được đâu, cứ chờ xem, hồ ly thì cũng đến lúc lòi đuôi. Ta đưa bạc ra cũng không vì Tống gia, lúc trước lão gia tử đoạn tuyệt quan hệ cha con với ta, ta cùng cái nhà này cũng đã chặt đứt, bất quá niệm tình lão phu nhân sinh ta dưỡng ta, thôi thì cố gắng làm tròn nữ nhi hiếu đạo". Nói xong liếc nhìn Chung Minh một cái.

https://thuviensach.vn

Chung Minh vội nói: "Nương, nương yên tâm, Minh nhi nhất định phụng dưỡng cha và nương cho đến khi lâm chung".

Tống Văn Thục tỏ ra coi thường, "Ta không bị con làm tức giận đến giảm thọ thì đã cảm ơn trời đất rồi".

Chung Minh cười nói: "Nương năm đó không phải cũng giống như Minh nhi, làm ngoại tổ mẫu tức giận đến không nhẹ a".

"Con đúng là lắm điều mà". Tống Văn Thục không ở lâu, trước khi đi nói, "Ngày mai ta muốn đi miếu cầu phúc cho lão phu nhân, hai con có đi hay không?".

Lão phu nhân bệnh nặng ở trên giường, các nàng cũng không giúp được cái gì, chỉ có thể thành tâm cầu Bồ Tát phù hộ, hai người cùng nhau gật đầu.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 88: Kết Tóc

Ngày hôm sau dậy thật sớm, Tống Văn Thục mang theo Chung Minh cùng Tô Tử Mặc ra khỏi thành, hương khói Linh Vân tự luôn rất tốt, hôm nay vừa kịp là ngày vía Bồ Tát, đường lên núi người nối nhau không dứt, đa số là nữ nhân, có tức phụ có cô nương, y phục áo gấm thêu hoa phần lớn là tiểu thư nhà vương tôn hậu duệ quý tộc, mặc y phục vải bố bình thường là phụ nhân nữ nhi nhà thường dân, còn có một nhóm nữ nhân mặc y phục tiên diễm trang điểm thật đậm, nhìn qua không giống cô nương nhà đàng hoàng, đứng ở ven đường, thường chớp mắt đưa tình vung khăn tay vào mấy nam nhân đi qua, tư thế cười cợt phóng túng.

Tống Văn Thục thấy thế niệm phật một câu, rồi nói, "Phật môn thanh tịnh, không sợ khin nhờn thần linh hay sao!".

"Tống Văn Thục?". Phía sau truyền đến một thanh âm không xác định.

Mấy người cùng nhau quay đầu, chỉ thấy một phụ nhân xinh đẹp dẫn theo một đám gia quyến, chậm rãi lên núi.

"Ngươi là..... Hứa Hiểu Hoàn?" Tống Văn Thục cũng nhận ra người trước mắt, Hứa Hiểu Hoàn là hàng xóm khi nàng còn trẻ, từ nhỏ cho đến lớn. Sau khi Hứa Hiểu Hoàn gả cho một tướng quân, còn nàng chết sống muốn gả cho một tiểu thương, Tống lão phu nhân cơ hồ mỗi ngày đều nhắc tới, nào là xem ánh mắt Hiểu Hoàn nhà người ta thật tốt, xem Hiểu Hoàn nhà người ta xuất giá tốt thế nào, xem cuộc sống Hiểu Hoàn nhà người ta tốt thế nào, nghe riết lỗ tai cũng mọc kén, kinh ngạc nói, "Chúng ta đã mười mấy năm không gặp, không nghĩ tới lại gặp gỡ ở nơi này".

https://thuviensach.vn

Hứa Hiểu Hoàn cười nói: "May mà ngươi còn nhận ra ta".

Tống Văn Thục cũng cười nói: "Như thế nào không nhận ra, nhìn ngươi như chưa từng thay đổi chút nào a".

"Ngươi cũng vậy mà", ánh mắt Hứa Hiểu Hoàn đảo qua Tô Tử Mặc cùng Chung Minh, sau đó chỉ vào Chung Minh hỏi, "Vị cô nương này khẳng định là lệnh thiên kim phải không?".

Tống Văn Thục gật đầu nói: "Đúng là tiểu nữ Chung Minh", rồi kêu Chung Minh chào hỏi.

Chung Minh theo lời hô, "Chu phu nhân", trượng phu Hứa Hiểu Hoàn mang họ Chu, là tướng quân tứ phẩm.

Hứa Hiểu Hoàn khen: "Nương ngươi năm đó là tiểu mỹ nhân vang danh mười dặm, không nghĩ tới thật là hậu sinh khả uý, ôi, xem dáng vẻ xinh đẹp của ngươi kìa". Hứa Hiểu Hoàn nhìn bộ dáng Chung Minh cho rằng còn chưa gả cho ai, vội vàng kéo một công tử trẻ tuổi mặc trang phục võ tướng từ sau lưng ra trước mặt, cười nói với Tống Văn Thục, "Đây là khuyển tử Chu Lang Sinh, hiện tại hắn dưới trướng cha hắn, làm quan uý thất phẩm, hôm nay lên núi vì muốn cầu được nhân duyên tốt".

Chu công tử nhìn đến Chung Minh, nhất thời trước mắt sáng ngời, xinh đẹp rạng rỡ động lòng người, đẹp không thể tả, hắn luôn luôn không tin chuyện quỷ thần, lần này vốn không muốn đi theo, không nghĩ tới lại có thể gặp gỡ giai nhân như vậy.

Tống Văn Thục nghe ra ý tứ trong lời Hứa Hiểu Hoàn, Chu công tử kia mặt mày khôi ngô, dáng người cường tráng, nàng nhìn cũng rất thích, có chút tiếc hận nói: "Đáng tiếc Minh nhi nhà ta không có phúc này".

Hứa Hiểu Hoàn vội hỏi: "Chẳng lẽ đã định rồi hôn sự?".

https://thuviensach.vn

Tống Văn Thục phi thường tức giận trừng mắt nhìn Chung Minh một cái, thở dài: "Minh nhi đã xuất giá rồi". Rốt cuộc xấu hổ nên không nói Chung Minh là gả làm thiếp người ta, càng miễn nói đến quan hệ không minh bạch giữa Chung Minh cùng Tô Tử Mặc.

Hứa Hiểu Hoàn không phải không tiếc nuối: "Thì ra là thế".

Chu công tử cũng thập phần thất vọng, không biết ai may mắn đến vậy, có chút không cam lòng hỏi: "Không biết phu gia của Chung tiểu thư là nhân sĩ nào trong kinh thành?". Có thể xứng đôi với tiểu thư mỹ lệ, nói vậy đối phương có lẽ cũng là nhân trung long phượng.

Tống Văn Thục che giấu không muốn nhiều lời, Chung Minh thì lại thoải mái nói, "Ngươi chắc nhận biết Tống Tuấn Kiệt?".

Chu công tử ngẩn người, không rõ lắm nên hỏi: "Là vị mà Tô gia tiểu thư gả cho?". Chu công tử xuất thân nhà quan tướng nên không biết Tống Tuấn Kiệt, bất quá chuyện thiên kim của Tô Hầu gia là tài nữ đứng đầu kinh thành gả cho Tống Tuấn Kiệt thì công tử khắp kinh thành này đều biết được, nhưng chỉ nghe thấy đại danh Tô Tử Mặc chứ chưa được diện kiến, cho nên Tô Tử Mặc ngay tại trước mắt, Chu công tử cũng không nhận ra.

Mặc dù trước đây Hứa Hiểu Hoàn ở cách vách Tống gia, nhưng sau khi xuất giá, rất ít về nhà thân nương, càng không liên quan đến Tống gia, đối với chuyện ở Tống gia hoàn toàn không biết gì cả, còn tưởng rằng là Tống gia nào khác.

Chung Minh cười nói: "Đúng vậy".

Chu công tử trợn tròn mắt, "Tống Tuấn Kiệt sớm có thê thất, vậy ngươi chẳng phải là..?".

Chung Minh cười hì hì nói: "Đúng, Mặc tỷ tỷ là chính thất, ta chỉ là thiếp thất".

https://thuviensach.vn

Chu công tử tuy là hậu nhân nhà danh môn, còn là thất phẩm giáo uý, nhưng bình thường vẫn có thói quen chơi cùng bọn binh lính, nên nhịn không được bộc phát lời thô tục, "Con mẹ nó Tống Tuấn Kiệt, được cái vận chó gì không biết!".

Hứa Hiểu Hoàn lập tức vung tay đánh hắn một cái, "Ngươi, tiểu tử hồ đồ, muốn làm xấu mặt nương ngươi sao". Sau đó ngượng ngùng cười với Tống Văn Thục, "Hài tử này ngày thường quen thô lỗ, chớ chê cười". Tiếp theo tiếc nuối nhìn thoáng qua Chung Minh, cô nương tốt như vậy lại làm thiếp cho người ta, mà người sĩ diện như Tống Văn Thục lại có thể chịu đáp ứng!

Tống Văn Thục sớm bị Chung Minh làm mất hết mặt mũi, chỉ muốn mau trốn xuống hố, cười ngượng nói: "Nào có, nào có, đáng tiếc hai hài tử không duyên phận".

Hai người nói lời qua lại, hư tình giả ý, thở dài thở ngắn một phen, Tống Văn Thục sợ Chung Minh tiếp tục lắm mồm, mau mau tìm cớ đi trước, khá xa rồi mới giáo huấn Chung Minh một chút, "Từ nhỏ đến lớn, ta chưa từng đáp trả quanh co với Hứa Hiểu Hoàn kia, mệt con làm mất mặt ta!".

Chung Minh bĩu môi nói: "Minh nhi không phải chỉ là gả cho biểu ca làm thiếp thôi, có gì mất mặt, nhi tử của người ta còn chưa cưới được lão bà thì sao a!".

Tống Văn Thục bị nàng làm cho tức giận đến không nói lại được, hôm nay là thành tâm lên núi cầu phúc cho lão phu nhân, nghĩ vậy nên nén một bụng hoả để không xúc phạm đến Bồ Tát, sau đó bỏ lại hai nàng, tự mình đi lên núi, hẹn khi mặt trời lặn thì gặp dưới chân núi.

Chung Minh cũng chỉ mong có vậy, kéo tay Tô Tử Mặc, đi lên núi theo một đường mòn khác, đến chỗ sườn núi, thấy cây cối xanh um tươi tốt, dòng suối róc rách, cảnh sắc đẹp không sao tả xiết, nhất thời quên mất mục

https://thuviensach.vn

đích hôm nay, ngồi xuống một tảng đá bên dòng suối, thân mật dựa lưng nhau, ngửi hương hoa, nghe chim hót.

"Mặc tỷ tỷ, nếu chúng ta có thể cả đời như vậy thì thật tốt a", Chung Minh thỏa mãn cảm thán.

Tô Tử Mặc không tự cảm thấy mình có nho nhỏ giận dỗi, mới vừa rồi chẳng qua Chu công tử nhìn Chung Minh có vài lần, thế mà nàng lại không vui, tâm phiền ý loạn, không có nghe Chung Minh nói cái gì.

Chung Minh thấy nàng ngây người, không khỏi nâng cao thanh âm, "Mặc tỷ tỷ".

Lúc này Tô Tử Mặc mới phục hồi tinh thần lại, "Muội vừa nói gì đó, ta không có nghe thấy".

Chung Minh bắt đầu tò mò, "Ngươi suy nghĩ cái gì a?".

Tô Tử Mặc dùng hai tay nâng khuôn mặt xinh đẹp của Chung Minh, thở dài nói: "Nam nhân thật háo sắc, còn không biết có bao nhiêu người giống như Chu công tử thích muội đây".

Đổi là kiếp trước Chung Minh sẽ bởi vì tướng mạo xuất chúng của mình mà đắc ý, bất quá hiện tại nàng đã biết có tri thức thông minh thì quan trọng hơn diện mạo bên ngoài, tựa như Tô Tử Mặc vậy, làm cho nàng sùng bái không thôi, "May mắn là chấm trúng ta, chứ nếu là thích ngươi thì thật phiền toái rồi".

"Muội nói rõ xem?".

"Ta không thích nam nhân". Bởi vì chuyện kiếp trước, nàng sớm đã hoàn toàn hết hy vọng với nam nhân, Tô Tử Mặc thì không giống vậy, Tô Tử Mặc từng chính miệng nói qua nàng thích nam tử có tài có mạo.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc có chút không nói nên lời, "Lúc này rồi mà muội còn chưa tin ta sao?".

Chung Minh lắc đầu, "Ta là không tin bản thân mình, trên đời này ngoại trừ biểu ca, còn có rất nhiều nam tử vĩ đại khác, chỉ là ngươi chưa gặp gỡ thôi, nếu có một ngày gặp được, ngươi nhất định sẽ không thích ta nữa".

Tô Tử Mặc không nghĩ tới nàng còn có suy nghĩ ngốc nghếch này trong đầu, trầm ngâm một lát, bỗng nhiên nói: "Muội theo ta đến đây".

Chung Minh không biết nàng muốn làm cái gì, đành đi theo nàng, xuyên qua rừng cây, đi vào cửa sau Lăng Vân tự, chỉ có một tiểu hòa thượng đang quét rác, đột nhiên nhìn thấy hai nữ tử xinh đẹp như hoa, mặt đỏ lên, lắp bắp nói: "Hậu viện cấm đi, thỉnh hai nữ thí chủ đi cửa viện phía trước".

Tô Tử Mặc nói: "Xin hỏi tiểu sư phụ, Quan Âm điện đi hướng nào?".

Tiểu hòa thượng chỉ phương hướng.

Tô Tử Mặc đi được vài bước, lại quay đầu, "Tiểu sư phụ, ta có thể mượn dao cạo dùng một chút hay không?".

Chung Minh bị dọa nhảy dựng, thốt lên, "Mặc tỷ tỷ, ngươi muốn xuất gia sao?".

Tô Tử Mặc u oán liếc nàng một cái, "Cho dù muốn xuất gia, cũng là đi am ni cô chứ không phải đến miếu hòa thượng".

Cầm dao cạo, tìm được Quan Âm điện, bởi vì không phải chính điện nên giờ này cũng không có người nào ở đây, chính giữa là Thiên Thủ Quan Âm, Quan Âm từ mi thiện mục nhìn chúng sinh, trước toà hoa sen có một vạc lư hương, bên trong có cắm ba cây nhang, Tô Tử Mặc nắm tay Chung Minh, quỳ gối trên tấm đệm hương bồ màu vàng, dáng vẻ thành kính dập đầu lạy ba cái.

https://thuviensach.vn

Chung Minh chỉ làm theo, hoàn toàn không rõ ý tứ Tô Tử Mặc.

Thấy Tô Tử Mặc tự mình rút cây trâm cài tóc ra, hạ xuống muôn vàn sợi tóc đen, tiếp theo dùng dao cắt đi một đoạn tóc, Chung Minh vốn không có búi tóc lên, tóc dài ngang thắt lưng, Tô Tử Mặc cũng cắt đi một đoạn tóc của nàng, tỉ mỉ kết hai đoạn tóc cùng nhau, sau đó nhìn Chung Minh, đôi mắt đẹp dịu dàng trong như nước.

Chung Minh có ngu dốt đến mấy cũng hiểu được, cảm động rơi lệ xuống vạt áo.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 89

Kiếp trước Tống Tuấn Kiệt vì lấy lòng Chung Minh không biết đã nói bao nhiêu lời ngon tiếng ngọt, Chung Minh cũng rất hưởng thụ, nghĩ biểu ca thật tâm thích nàng, nguyên lai đều là hoa ngôn xảo ngữ lừa nàng mà thôi. Còn Tô Tử Mặc tuy không thường nói mấy lời đó, nhưng khi Phùng di nương đánh nàng thì ra mặt thay nàng, lại ở trước mặt Bồ Tát cùng nàng kết tóc, thì ra chân tình thực lòng không phải chỉ nói bằng miệng, Chung Minh cũng không hoài nghi tâm ý Tô Tử Mặc, dù nàng thấy mình có chút không xứng với Tô Tử Mặc, nhưng cứ mặc kệ nó đi, chỉ cần Tô Tử Mặc thích nàng, thì trong lòng Tô Tử Mặc, nàng chính là tốt nhất, giống như cảm nhận của nàng về Tô Tử Mặc vậy.

"Làm sao thế, sao không nói chuyện?", Tống Văn Thục cuối cùng nhìn ra điểm không ổn, hai người cứ trầm mặc suốt đường.

Chung Minh thật ra có rất nhiều lời thân thiết muốn nói cùng Tô Tử Mặc, chẳng qua có Tống Văn Thục bên cạnh, sao mở miệng được.

Tô Tử Mặc cúi đầu, trên mặt còn đỏ ửng.

Chung Minh đột nhiên nói: "Nương, Minh nhi muốn mua một cái nhà ở kinh thành".

"Dùng làm gì?".

"Chờ khi Minh nhi cùng Mặc tỷ tỷ rời khỏi Tống gia, thì còn có nơi đặt chân, cũng tiện cho nương về sau đến kinh thành thăm chúng ta".

https://thuviensach.vn

Tống Văn Thục cân nhắc lời này, nghe kiểu nào cũng thấy không đúng, "Ý của con là cho dù rời đi Tuấn Kiệt, cũng không tính về nhà?".

Chung Minh nói: "Minh nhi không muốn Mặc tỷ tỷ rời xa quê nhà".

Tống Văn Thục hừ nói: "Con bỏ được ta với cha con a".

Chung Minh cười nói: "Nếu Minh nhi về nhà, nương và cha sẽ không đuổi chúng ta đi, còn Tô Hầu gia thì chưa chắc".

"Nếu Hầu gia không đáp ứng, không lẽ con và Tử Mặc cứ trốn tránh suốt đời?". Tống Văn Thục liếc nhìn Tô Tử Mặc, "Vậy thì làm sao?".

Chỉ nghe Tô Tử Mặc nói: "Phụ thân Tử Mặc cũng không phải người không biết lý lẽ, Tử Mặc đã quyết định ở cùng Minh nhi, sẽ không để nàng chịu uỷ khuất". Tô Tử Mặc nói nhẹ nhàng bâng quơ, nhưng lộ ra vẻ kiên định vững chắc.

Ngay cả Tống Văn Thục cũng không thể phản bác, cảm thấy Tô Tử Mặc nói được thì nhất định làm được, dừng một chút, lại nói: "Một nữ nhân tay không thể cầm, vai không thể khiêng, chờ chúng ta già đi rồi, hai con lại có thể làm được gì?".

Chung Minh cả kinh nói: "Chẳng lẽ phụ thân muốn bố thí hết gia tài?".

Tống Văn Thục trừng mắt nhìn nàng, "Nữ nhi gả ra ngoài như nước ra khỏi bát, con không nghe lời chúng ta, cần gì phải xen vào chuyện chúng ta?".

Tô Tử Mặc cười nhẹ nói: "Nguyên lai cô cô lo lắng chuyện này, cô cô cứ yên tâm đi, thế gian này tuy là lấy nam nhân làm đầu nhưng nữ nhân rời khỏi nam nhân cũng có thể sống được, nhập không được con đường làm quan, còn có thể theo thương, nếu không thì mở học đường dạy học, không thể nào không sống nổi ở thời bình này".

https://thuviensach.vn

Chung Minh ở một bên phụ họa, còn không quên thầm oán: "Nói đi nói lại vẫn là nương bất công".

Tống Văn Thục mất hứng, "Ta làm gì bất công?".

"Nếu nương không phải sinh ra nữ nhi mà là nam nhi, cho dù vô liêm sỉ như biểu ca, khẳng định nương cũng không bỏ mặc, cái gì mà nữ nhân rời khỏi nam nhân thì không thể sống chứ, nếu không phải biểu ca cưới Mặc tỷ tỷ, hắn có giờ khắc vinh quang như lúc này sao?", Chung Minh nói rõ ràng có lý.

Tô Tử Mặc nói tiếp: "Nữ nhân cả đời không lo lắng bần cùng hay phú quý, chỉ sợ nhất gặp gỡ người không tốt, là Minh nhi đã giúp Tử Mặc trưởng thành tốt đẹp hơn".

Tống Văn Thục bị các nàng kẻ xướng người hoạ nói đến á khẩu không trả lời được, nở nụ cười, "Lý lẽ gì đều bị hai con chiếm, ta còn có thể nói được cái gì".

Chung Minh kéo cánh tay nàng, cười nói: "Con cháu tự có phúc của con cháu, nương a, nương cũng đừng quan tâm, không thôi lại phát sầu đến cả đầu tóc bạc".

Tống Văn Thục hờn giận nói: "Ai cần con quản". Cuối cùng hỏi, "Mua nhà cần bao nhiêu ngân lượng?".

Chung Minh cười, "Nương, biết nương khẩu thị tâm phi mà, Minh nhi đã hỏi thăm qua, đại viện tam tiến tam ra* mới có năm ngàn lượng thôi, bạc trên người Minh nhi đủ dùng, chẳng qua, Minh nhi còn nhìn trúng một cửa tiệm trên phố sầm uất, tính toàn bộ, ít nhất tám ngàn lượng, phải có cha nương giúp đỡ mới được, nương yên tâm, tạm cho Minh nhi mượn, chờ kiếm được bạc Minh nhi trả lại cho cha và nương".

https://thuviensach.vn

<* kiểu như có đủ tiền viện, hậu viện, rồi phía sau còn có thêm nhà kho này kia...>

Tống Văn Thục nghe nàng có tính toán này liền cảm thấy an ủi, biết suy nghĩ cho tương lai, xem ra không phải chỉ vì nhất thời xúc động, "Ta xuất môn cũng không mang theo bao nhiêu ngân phiếu, còn lấy hơn phân nửa mua nhân sâm cho lão phu nhân, cần phải gửi một phong thư kêu phụ thân con vào kinh mới được, cũng giúp con dò xét kỹ càng coi sao".

****

"Tiểu thư, đang nghĩ cái gì mà mê mẩn đến vậy?", Tri Họa thấy Chung Minh suốt buổi tối cứ ngẩn người nhìn chằm chằm một cái túi hương, rốt cuộc nhịn không được hỏi.

Chung Minh lầm bầm lầu bầu, "Mặc tỷ tỷ như thế nào tốt như vậy a~~".

Tri Họa cùng Tri Thư đứng phía sau liếc nhìn nhau, Chung Minh quả nhiên mê muội Tô Tử Mặc quá rồi.

Một trận tiếng gõ cửa, Chung Minh lập tức nhảy dựng lên, "Là Mặc tỷ tỷ". Nói xong tự mình đi mở cửa, đúng là Tô Tử Mặc đang đứng ở ngoài.

Hai nha đầu tri kỷ của Chung Minh vội vàng thức thời lui ra.

Tô Tử Mặc thấy trên tay Chung Minh đang cầm đoạn tóc bị cắt ban ngày, đây là vật minh chứng cho lời hứa hẹn cả đời, trong lòng nhất thời tràn đầy nhu tình.

Chung Minh ngọt ngào cười nói: "Ta đang muốn đi tìm ngươi, ngươi lại đến".

Tô Tử Mặc buông bọc vải trong tay xuống, mở ra, bên trong là các loại đồ trang sức, còn có một ít ngân phiếu.

https://thuviensach.vn

"Làm gì vậy?", Chung Minh khó hiểu hỏi.

Tô Tử Mặc nói: "Mặc dù không nhiều lắm nhưng đây là một chút tâm ý của ta, muội cầm đặt mua vài thứ, đợi đến lúc rời đi nơi này, còn có biện pháp mưu sinh".

Chung Minh nghe hiểu được, nguyên lai nàng vẫn còn vấn vương chuyện ban ngày, vốn không muốn thu nhận, nhưng hiện tại các nàng đồng lòng bên nhau, không nên phân biệt, cái gì cũng chưa nói, đi vào phòng trong, chốc lát sau lại đi ra, trong tay cầm theo hộp gỗ, mở khóa, đem những thứ đồ của Tô Tử Mặc bỏ vào, khoá kỹ lại, giao luôn chìa khoá cho Tô Tử Mặc, nói: "Ta chỉ biết tiêu xài bạc, làm sao hiểu được chuyện quản lý này kia, đưa cho ngươi vẫn là ổn nhất".

Tô Tử Mặc lắc đầu, "Trước kia có lẽ là vậy, hiện tại không giống nữa, muội khắp nơi vì ta suy nghĩ, chuyện ta còn chưa nghĩ đến thì muội đã nghĩ tốt rồi, muội có tính toán gì thì cứ việc làm thôi".

Chung Minh từ nhỏ đến lớn chưa làm được chuyện gì nghiêm túc, không nghĩ tới Tô Tử Mặc tín nhiệm nàng như thế, không khỏi nóng lòng muốn thử, "Thật cho ta toàn quyền quyết định sao?".

Tô Tử Mặc cười gật đầu.

Chung Minh lập tức nói ra ý tưởng của mình, "Ta muốn mua trang viên thật lớn, cho dù không lớn như nhà nương ta, ít nhất cũng phải hơn Tống phủ, bên trong phải có đình viện, hòn non bộ, có rừng trúc, hồ nuôi cá, trong viện trồng hoa, ta còn muốn nuôi một con vẹt".

Tô Tử Mặc mỉm cười không nói, trong lòng lại suy nghĩ, quả nhiên là đại tiểu thư quen được nuông chiều, có lẽ nàng nên cân nhắc thật kỹ xem làm nghề gì để kiếm ra nhiều bạc.

https://thuviensach.vn

Chung Minh nhìn thấy Tô Tử Mặc cười, mới nhớ ra, nói bổ sung: "Đương nhiên, còn phải có thư phòng, có đàn thất, phòng vẽ tranh".

Tô Tử Mặc chỉ ôn nhu nói: "Đều theo ý muội".

Chung Minh thầm le lưỡi, Tô Tử Mặc tinh thông cầm kỳ thư họa, còn biết thêu thùa may vá. Nàng thì chuyên gia sống phóng túng, so với người cao nhã như Tô Tử Mặc, nàng quả thật thô tục không chịu nổi, không khỏi lo lắng nói: "Mặc tỷ tỷ, thật sợ có một ngày ngươi sẽ ghét bỏ ta".

Tô Tử Mặc đoán được suy nghĩ của nàng, nhìn thẳng vào mắt nàng, chậm rãi nói: "Trước kia việc gì ta cũng muốn làm được tốt nhất, Thượng Thư nữ nhi biết đánh đàn, ta sẽ đàn hay hơn nàng, Thị Lang thiên kim biết chơi cờ, ta sẽ đánh cao tay hơn nàng, Ngự Sử khuê nữ biết vẽ tranh, ta sẽ vẽ sống động hơn nàng. Người xưa nói nữ tử không tài đó là đức, nhưng ta ngược lại càng muốn đọc sách, hơn nữa đọc còn muốn thông thạo hơn ca ca ta nhiều, kết quả thì thế nào chứ? Bất quá chỉ là có chút thanh danh tốt đẹp, cuối cùng vẫn phải gả cho người như biểu ca muội, chênh lệch như thế, chỉ làm cho người ngoài càng thêm cười nhạo thôi. Thẳng đến khi gặp được muội, Minh nhi, muội làm ta hiểu được thì ra một người có thể sống tiêu sái tự tại đến vậy, không vì bất kì người nào khác, chỉ sống vì chính mình. Nếu không có muội, ta sợ mình sẽ thuận theo số mệnh, bị vây ở bốn bề tường cao này, chết lặng nhìn biểu ca muội thê thiếp thành đàn, sau đó tâm tĩnh như nước sống qua một đời. Muội là người làm cho ta tràn ngập hy vọng vào tương lai, Minh nhi, đừng nói những lời tự coi nhẹ bản thân mình nữa. Ta thích muội, thích hết thảy con người muội, thích nét vui vẻ tươi sáng của muội, thích sự phóng khoáng của muội, ta cũng chẳng sợ muội không tri thức không tài nghệ. Muội không biết mình có bao nhiêu đáng yêu đâu".

Chung Minh rốt cuộc hiểu được vì sao kiếp trước Tô Tử Mặc dường như không để ý đến việc gì, nguyên lai là do bi thương đến chết tâm. Nói như thế, nàng gài bẫy hãm hại, đuổi Tô Tử Mặc ra khỏi Tống phủ, ngược lại đổi

https://thuviensach.vn

thành giúp nàng ấy, đáng tiếc không cơ hội hỏi xem kiếp trước Tô Tử Mặc là hận nàng hay là cảm kích nàng đây?!

Chung Minh cười hì hì nói: "Mặc tỷ tỷ, ngươi đã quên ta còn có một điểm tốt nữa a".

"Sao?".

Chung Minh không nói nữa, mà tiến lại gần sát, ngón tay vuốt ve đôi môi cánh hoa của nàng, cười rất xấu xa.

Thật ra tình tiết mấy chương về sau nữa mình cảm thấy không có vừa ý lắm, bất quá đoạn thời gian này mình cũng như Chung Minh say mê Tử Mặc a...(=ˇ﹏ˇ=)°

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 90

"Muội khoan đã". Tô Tử Mặc lấy tay chặn lại trước môi mình, nói, "Ta có chuyện nói với muội".

Chung Minh bất mãn, có cái gì quan trọng cần phải nói ngay lúc này chứ, bất quá vẫn ngồi thẳng lưng, làm ra vẻ như đang lắng nghe.

"Buổi tối phòng thu chi có báo cáo, nói hôm nay biểu ca muội lại lấy ra năm trăm lượng bạc, đây là lần thứ ba trong hai tháng nay".

"Nhiều bạc như vậy dùng làm gì?", Chung Minh hỏi.

Tô Tử Mặc lắc đầu, "Phòng thu chi hỏi, hắn không có nói, mà mỗi lần hắn dùng bạc đều lén lấy sau lưng ta, có lẽ cho rằng ta sẽ không đi tìm hắn".

Chung Minh nói: "Hắn cũng thật thông minh, ngươi hắn nên nói với phòng thu chi, không được đưa bạc cho hắn nữa".

Tô Tử Mặc tỏ ra không để tâm chuyện đó, chỉ nói, "Ban đầu ta cũng nghĩ nếu lão phu nhân đã để ta quản cái nhà này, theo lý nên giúp lão phu nhân bảo vệ gia nghiệp, nhưng nhìn đến lão phu nhân bây giờ, ta cũng lười có tâm tư đó, biểu ca muội muốn thì cứ để hắn xài đi, ta chỉ cần lưu trữ bạc dùng cho hậu sự của lão phu nhân là được".

Chung Minh không cho là đúng, "Theo ta thấy, thay vì để biểu ca tiêu xài, còn không bằng chúng ta xài hết".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc biết Chung Minh không phải người ham lợi, chút gia sản nhỏ nhoi của Tống gia căn bản không là bao nhiêu trong mắt Chung Minh, chỉ thuần tuý là vì không ưa Tống Tuấn Kiệt mà thôi, nàng lắc đầu nói, "Cần gì phải so đo với hắn".

Chung Minh không tranh cãi nữa, nhưng nhớ tới một chuyện: "Nói như vậy, biểu ca không giống kẻ lấy trộm bạc của lão phu nhân".

Tô Tử Mặc tán thưởng nhìn nàng, "Không sai, nhiều bạc không cánh mà bay, hắn là có chỗ dùng đến, nếu cất giấu để chậm rãi tiêu xài thì hắn cũng không cớ gì thản nhiên bỏ ngoài tai lời ta nói lấy bạc ra dùng, nhưng mà nhìn bộ dáng hắn lén lút ngày đó, cho dù không phải hắn lấy thì thế nào cũng có liên quan đến hắn".

Chung Minh nhớ tới một người, "Ý ngươi là .....".

Tô Tử Mặc gật đầu, "Muội nhớ ta từng nói qua với muội không, có khả năng bà bà ở bên ngoài cho vay nặng lãi, muốn biết bà bà có lấy hay không, chỉ cần đến thăm hỏi những người ngày thường bà bà hay lui tới là biết".

Chung Minh tức giận: "Thật sự là rồng sinh rồng, phượng sinh phượng, chuột mẹ chuột con đào thành cái động, biểu ca một bụng ý xấu, mười phần là do mợ dạy nên! Trộm tiền lo quan tài của lão phu nhân, không sợ bị sét đánh a".

Tô Tử Mặc thở dài: "Không biết có thể lấy lại được không, nếu không thu trở về được, cũng không biết làm sao giải thích với lão phu nhân".

Chung Minh nói: "Đương nhiên cứ nói thật cho lão phu nhân biết".

"Muội muốn làm lão phu nhân tức chết sao?".

"Còn đỡ hơn chết mà không nhắm mắt".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc thấy lời nàng nói không phải không đúng, chỉ đành thở dài.

Chung Minh nói: "Mặc tỷ tỷ, chúng ta sớm muộn đều rời đi, cần gì phải tốn nhiều tâm tư cho nơi này, ta cũng không gạt ngươi, ta là vì lão phu nhân, mới không tìm biểu ca tính sổ, đợi cho lão phu nhân rời khỏi thế gian, ta nhất định tìm biểu ca, có thù báo thù, có oán báo oán".

Tô Tử Mặc nhịn không được tò mò hỏi: "Ta thường nghe muội nhắc tới chuyện báo thù, rốt cuộc muội và hắn đã phát sinh chuyện gì?".

Đến ngày hôm nay, theo lý không nên giấu nàng, chẳng qua Chung Minh thật không muốn để Tô Tử Mặc biết chuyện nhục nhã của mình kiếp trước, Chung Minh nói: "Mặc tỷ tỷ, bây giờ còn không tiện nói cho ngươi, đợi ngày khác ta cảm thấy có thể, lúc đó sẽ nói sau, có được không?".

Tô Tử Mặc mỉm cười, "Đương nhiên có thể".

Chung Minh lại nói: "Nhưng thù này ta nhất định phải báo, ta hận không thể thiên đao vạn quả hắn".

Tô Tử Mặc nhìn bộ dáng nàng không giống đang nói qua loa khi tức giận, lo lắng nói: "Giết người thì phải đền mạng đấy".

Chung Minh nghiến răng nghiến lợi, "Ta phải làm cho hắn sống không bằng chết!".

Tô Tử Mặc bình tĩnh hỏi: "Trong lòng muội đã có kế hoạch rồi?".

Chung Minh nghiêm túc nói: "Ta vốn nghĩ trước tiên làm cho hắn táng gia bại sản".

Tô Tử Mặc thản nhiên: "Vậy thì dễ thôi, sổ sách thu chi của Tống gia tất cả đều trong tay ta, muội muốn cứ cầm đi".

https://thuviensach.vn

Chung Minh: "....". Đơn giản vậy thôi sao?! Mệt nàng còn mất công nghĩ nhiều biện pháp, ví như trộm lấy ra, hoặc là thuê cường giả bắt cóc biểu ca, đòi sổ sách gia sản để chuộc người, "Ta muốn làm cho biểu ca thân bại danh liệt".

"Chuyện này cũng đơn giản, đợi ta cùng hắn hoà ly thì con đường làm quan của hắn cũng chấm dứt, đến lúc đó chỉ cần cha ta nói nói mấy câu, e là hắn liền không thể sống yên ổn ở kinh thành".

Chung Minh: "....". Vậy mà nàng còn nghĩ cần phải tìm dân lưu manh vô lại tung tin đồn ở ngoài, nói những lời xằng bậy về biểu ca, làm cho hắn không mặt mũi nhìn ai được nữa. Tiếp theo rụt rè hỏi, "Vậy có thể đem biểu ca bán vào thanh lâu làm quy công* được không?".

<* mấy kẻ dẫn gái ở lầu xanh>

Tô Tử Mặc: "....". Không hiểu Tống Tuấn Kiệt rốt cuộc đã làm cái gì với Chung Minh vậy chứ?!

Chung Minh ôm cổ nàng làm nũng, "Mặc tỷ tỷ, ngươi thật tốt với ta, ta hận không thể lấy thân báo đáp".

Tô Tử Mặc bất giác xấu hổ, nhưng vẫn nhẹ nhàng nói: "Muội đã sớm là người của ta rồi".

Ánh mắt Chung Minh sáng lên, nàng thật sự đã là người của Tô Tử Mặc, tuy rằng từ sau khi phá thân, Tô Tử Mặc không có tiếp tục chủ động, đương nhiên cũng là do nàng mỗi lần ân ái đều ép buộc Tô Tử Mặc đến kiệt sức mới chịu dừng, Tô Tử Mặc sao còn khí lực làm gì nàng, so ra thì nàng thích chiếm thân thể Tô Tử Mặc hơn. Giờ phút này ôm Tô Tử Mặc trong ngực như là ôm ngọc quý, hương thơm quấn quanh mũi, Chung Minh nhất thời có chút say, bánh bèo hô một tiếng, "Mặc tỷ tỷ". Sợ lại rườm rà, trực tiếp hôn lên đôi môi đỏ mọng, làm cho Tô Tử Mặc khỏi nói thêm lời nào chống lại.

https://thuviensach.vn

"Đừng nha", Tô Tử Mặc theo bản năng lùi bước, nhưng cũng đầu hàng trước sự nhiệt tình của Chung Minh, đành thôi, nhắm mắt lại, tùy ý để cái lưỡi trơn mềm của Chung Minh xâm nhập, dây dưa cùng một chỗ.

Hạ xuống màn che, cởi bỏ y sam, trần trụi dán chặt nhau.

Chung Minh mặc dù đã rất quen thuộc với cơ thể Tử Mặc, nhưng mỗi lần nhìn đến, là thêm một lần yêu thích, chỗ da thịt trắng như tuyết lọt vào tầm mắt, mịn màng mềm mại như tơ như lụa, đỉnh núi tuyết ngạo nghễ đứng thẳng. Chung Minh đưa tay nắm lấy mà chỉ có thể nắm được một nửa, vuốt ve vài cái, căng cứng nhưng vẫn có tính đàn hồi, xúc cảm vô cùng tốt a....Chung Minh yêu thích không nỡ buông tay, bắt đầu đùa giỡn.

Tô Tử Mặc hoàn toàn đỏ mặt rồi, cảm giác tê dại từ ngực từng trận đánh úp lại, muốn ngăn cản Chung Minh, nhưng lại cảm thấy không đủ, trong lòng mâu thuẫn không thôi, đôi môi mím chặt, không nhịn được phát ra tiếng rên nhẹ.

Chung Minh vừa nhấc đầu liền nhìn thấy biểu tình của Tô Tử Mặc dường như thống khổ lại dường như khoái hoạt, cảm thấy cực kỳ mê người. Ngày thường, Tô Tử Mặc luôn đứng đắn, hoặc là yên lặng lạnh nhạt hoặc là đoan trang, cũng có khi uy nghiêm. Nhiều khi nàng cũng không dám có ý tưởng gì với Tô Tử Mặc, thân mật nhiều một chút lại cảm thấy như đang khinh nhờn nàng ấy. Giờ phút này, dáng vẻ Tô Tử Mặc nhiễm tình thật quá mê người, trên đời này cũng chỉ có nàng mới có thể nhìn thấy bộ dạng này của Tô Tử Mặc. Từng có một tên bằng hữu xấu khoác lác với nàng rằng, nữ nhân càng đứng đắn thì ở trên giường càng phóng đãng. Hiện tại nàng đã biết, nhưng không phải là người ta phóng đãng, mà là thị giác của chính mình bị chấn động quá lớn mà thôi, như Tô Tử Mặc lúc này, thân thể cong lại, hai chân kẹp chặt người nàng, tư thế câu hồn người như vậy, Chung Minh nhìn thấy mà huyết mạch muốn phun trào. Nàng vùi mặt vào giữa ngực Tô Tử Mặc, thoả mãn thở dài.

https://thuviensach.vn

Chung Minh lúc mạnh lúc nhẹ hôn người dưới thân, giống như sợ người khác không biết mình làm chuyện xấu, còn cố ý cắn hai cái lên cổ Tô Tử Mặc, làm hai đoá hồng mai hiện ra, vô cùng xinh đẹp.

Tô Tử Mặc lấy tay che, "Minh nhi, muội....". Cũng không biết nàng nên nói cái gì nữa, như vầy thì ngày mai làm sao nàng có thể ra ngoài gặp người khác đây.

Chung Minh bĩu môi nói: "Ta muốn cho tất cả mọi người biết ngươi là nữ nhân của ta chứ không phải là chính thất của biểu ca". Nàng đã ghen tị đến mức ngay cả danh phận cũng đều để ý.

Tô Tử Mặc vừa giận vừa buồn cười, "Muội cũng là thiếp của hắn cơ mà".

"Ta thì đâu quan trọng, có ngươi là đủ rồi". Nàng thì không sao nhưng danh phận đối với Tô Tử Mặc mà nói lại như là gông xiềng.

"Sao muội không thể đem ta và muội nghĩ giống như nhau chứ". Tô Tử Mặc không thích Chung Minh tự xem nhẹ chính mình.

Chung Minh thì thầm: "Ta có thể nào so với được với ngươi". Bất quá loại thời điểm này mà đi tranh cãi thì còn hưởng thụ gì nữa, mỹ nhân trước mặt, nàng nên chuyên tâm nhấm nháp mới phải, nàng dùng hết tài nghệ, vài động tác đã khiến cho Tô Tử Mặc hô hấp khó nhọc, nói không ra lời.

Chung Minh trở người Tô Tử Mặc, hôn tấm lưng xinh đẹp kia, mỗi tấc da thịt trên người Tô Tử Mặc đều làm cho nàng lưu luyến không thôi. Tô Tử Mặc lại chịu không nổi những cái hôn này, lưng nàng thật rất mẫn cảm, có thể cảm giác rõ ràng cái lưỡi linh động đang làm loạn của Chung Minh, vừa tê dại vừa nhột nhạt, thấm qua da thịt xuyên thẳng vào lòng nàng, khiến nàng nhịn không được bắt đầu run rẩy. Tô Tử Mặc muốn né tránh, nhưng bị Chung Minh ép tới không thể nhúc nhích, quả thực là một loại tra tấn, bất lực lên tiếng, "Minh nhi, đừng hôn nơi đó". Thanh âm nàng yếu ớt,

https://thuviensach.vn

giống như nói cho Chung Minh biết nàng đang muốn nhiều hơn, tất nhiên Chung Minh sẽ không làm cho nàng thất vọng, càng thêm nhiệt tình, tuy đã rời khỏi lưng nàng, nhưng lại lật người Tô Tử Mặc lần nữa, hôn lên vùng bụng bằng phẳng, chân còn như vô tình vuốt ve đùi nàng.

Tô Tử Mặc thoải mái thở ra một hơi đồng thời cũng như dây cung đang căng thẳng. Chung Minh ở trên giường chẳng khác gì yêu tinh, còn là loại yêu tinh phi thường giày vò người khác, nghĩ hết biện pháp làm nàng lăn qua lộn lại. Nhưng khổ nỗi thân thể nàng dưới sự giày vò đó lại sớm trở nên không phải của nàng nữa, không thể khống chế được, khi Chung Minh tiến sâu vào trong người nàng, đầu tiên là cả người nàng cương cứng, tiếp đó liền theo bản năng ôm chặt cơ thể Chung Minh, rồi chủ động nghênh đón...hoàn toàn lâm vào dục vọng không kiềm chế được.

Ngón tay Chung Minh thon dài đi sâu vào trong thân thể nàng, giống như có một lực lượng thật lớn dẫn dắt, mỗi chút động chạm, hạ thân Tô Tử Mặc liền run lên, còn kèm theo tiếng rên nho nhỏ, tiếng đàn đẹp nhất trên đời này chắc cũng không động lòng người như thanh âm của Tô Tử Mặc giờ phút này. Chung Minh càng trở nên hưng phấn, không chút thương hương tiếc ngọc mà công thành đoạt đất, ngay khi một luồng nhiệt nóng ấm chảy ra, Chung Minh biết Tô Tử Mặc đã tới, từ từ rút tay, ôm chặt thân thể mềm mại đầy mồ hôi đang run rẩy kia vào trong lòng ngực.

Thời khắc này Tô Tử Mặc cũng không dám nhìn Chung Minh, không phải sợ Chung Minh trêu chọc, mà là sợ nàng nhìn thấy bộ dáng càn rỡ của mình trong đôi mắt trong trẻo của Chung Minh, cảm thấy vô cùng xấu hổ, đợi cho bình phục rồi, mới chậm rãi mở mắt.

Chỉ thấy Chung Minh mang vẻ mặt thẹn thùng nói: "Mặc tỷ tỷ, ta cũng muốn a".

Tô Tử Mặc: "....".

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 91

Tô Tử Mặc cầm bạc của Tống Văn Thục mua cho lão phu nhân mấy loại nhân sâm tốt nhất. Lão phu nhân dùng trong nửa tháng, dù không thể khỏi hẳn nhưng đã có tinh thần hơn một chút. Tống Văn Thục mỗi ngày đều ở bên cạnh nói chuyện giải sầu, gia sự buồn phiền tích tụ trong lòng lão phu nhân cũng giãn đi không ít, bất quá lão phu nhân tự biết mệnh mình sống không được bao lâu nữa, có một số việc cũng để lại không truy cứu, nhìn bụng Phùng di nương càng ngày càng lớn, tâm niệm trước khi đi có thể nhìn hài tử một chút, Tô Tử Mặc tinh ý, biết tâm nguyện của lão phu nhân, ngày thường cũng phá lệ chiếu cố cho Phùng di nương, ăn dùng cái gì đều chuẩn bị kỹ lưỡng, còn sai người làm một cái vòng bằng vàng cho lão phu nhân xem như lễ vật đền đáp ân tình.

Trước kia lão phu nhân có tiền riêng phòng thân, lại một mực tiết kiệm, rất ít dùng bạc trong phủ, nay ăn mặc tất cả đều do phủ chi ra, huống chi mỗi bữa đều có nhân sâm, cho dù núi vàng núi bạc thì một ngày cũng sẽ lở. Không chỉ như vậy, Tô Tử Mặc còn làm theo ý tứ lúc đầu của lão phu nhân, đặt một bộ quan tài bằng gỗ lim mạ vàng tốt nhất, làm thêm mấy bộ thọ phục, đều may bằng vải dệt thượng đẳng. Lão phu nhân nói Tống lão gia mất đã lâu, không nên khai quan hợp táng, cho nên lại tuyển thêm một mảnh đất phong thuỷ làm mộ địa cũng tốn không ít bạc, cứ dồn dập như thế, tình hình trong phủ ngày càng túng quẫn. Tới mùa đông, trừ bỏ lão phu nhân cùng Phùng di nương, những phòng khác không có mua thêm đồ gì mới, thức ăn cũng lấy đồ chay làm chủ đạo, một tháng liên tiếp, ngay cả con chó canh cửa cũng gầy thấy rõ, càng khỏi bàn tới người, Tống Tuấn Kiệt phần lớn ở bên ngoài không cảm thấy có chuyện gì, nhưng không ai

https://thuviensach.vn

nhiều oán hận bằng Mã Nguyệt Nga. Đoạn ngày trước sợ bị lão phu nhân biết là do ả động tay chân, suốt ngày ả trốn ở trong phòng không dám xuất môn, mặc dù lão phu nhân tuyên bố phải bắt được thủ phạm nhưng chẳng qua là doạ bóng doạ gió, không có bằng chứng, cuối cùng đâu có giải quyết được gì, vì thế lá gan Mã Nguyệt Nga cũng lớn mạnh lên, nhìn thức ăn nhạt nhẽo trên bàn cùng y phục chống rét cũ nát trên người, oán giận nói, "Khất cái ăn xin đầu đường còn tốt hơn ở đây, cả ngày đều mặc có bộ y phục này, ta cũng xấu hổ không dám xuất môn, tránh để người ta chê cười".

Nha đầu Thái Hà xưa nay thân cận, lên tiếng nói: "Nếu là phu nhân đương gia, nhất định sẽ không cắt giảm ăn mặc đến mức này, chủ tử còn như thế, càng khỏi nói hạ nhân như chúng ta".

Mã Nguyệt Nga nói: "Chuyện đương nhiên, Tống gia ta tuy không đại phú đại quý gì, nhưng không suy bại tới vậy được, còn không bằng tiểu hộ bần cùng".

Thái Nguyệt nói: "Có vẻ lão phu nhân không xong rồi, còn không biết có thể sống qua mùa đông này hay không, lão phu nhân mà mất thì xét về vai vế, phu nhân mới là cao nhất, theo lý hẳn là phu nhân đương gia mới đúng".

Mã Nguyệt Nga hừ nói: "Còn không phải do lão phu nhân bất công hay sao, Tô Tử Mặc nhập môn mới có hai năm, đã giao hết cái nhà này cho nàng, có trách thì trách nhi tử ta là đồ vô dụng, để mặc tức phụ hắn tác oai tác quái, khi cha hắn còn trên đời, làm gì đến phiên phụ nhân như chúng ta nói chuyện".

Thái Nguyệt nhìn sắc mặt của ả, dè dặt nói: "Sao phu nhân không tiếp nhận quyền lại chứ?".

Mã Nguyệt Nga nghe giật mình, từ sau khi bạc bị lừa mất, ả chỉ có thể nhận tiền mỗi tháng sống qua ngày, nếu không cho dù việc ăn mặc trong

https://thuviensach.vn

phủ bị thắt chặt thì tự mình cũng có thể ăn ngon mặc đẹp a. Ả đoán là Tô Tử Mặc cố ý làm khó dễ, của cải chẳng lẽ để phí ở đó, nay được Thái Nguyệt nhắc nhở, tâm tư trỗi dậy. Trước kia là khiếp sợ lão phu nhân, mới không tranh đoạt, hiện tại lão phu nhân ốm đau nằm trên giường, làm sao còn quản được mấy chuyện này, vả lại Tống Tuấn Kiệt là nam đinh duy nhất trong nhà, phòng xá ruộng đất đều cho Tống Tuấn Kiệt kế thừa, mà nàng là thân nương Tống Tuấn Kiệt, chuyện hậu viện tự nhiên cũng nên do nàng định đoạt, kêu Tô Tử Mặc giao ra sổ sách nhà đất và chìa khoá phòng thu chi hẳn là chuyện hợp tình hợp lý, làm tức phụ nhịn nhục nhiều năm mới thành bà bà, Tô Tử Mặc chưa ăn chút khổ cực nào đã muốn làm chủ cả nhà, nào có chuyện tốt đẹp đến vậy, chẳng qua còn hơi băn khoăn, "Nếu nàng không chịu giao ra thì sao?".

Thái Nguyệt cúi đầu thì thầm, "Điều đầu tiên trong bảy điều cấm chính là không thuận theo phụ mẫu, phu nhân chỉ cần lấy lý do này là được rồi".

Mã Nguyệt Nga mừng rỡ khen: "Mệt ngươi theo ta đã lâu, thật biết rõ lòng ta, cũng lanh lợi nhất, ta mà đương gia thì không thể thiếu công lao của ngươi".

Thái Nguyệt vội nói: "Đa tạ phu nhân".

Mã Nguyệt Nga chỉnh y phục mang theo Thái Nguyệt đi đến chỗ Tô Tử Mặc.

Quản phòng thu chi của Tống gia đang nói chuyện với Tô Tử Mặc, "Theo sự phân phó của thiếu phu nhân, trừ ra bạc lo hậu sự cho lão phu nhân và cả tiền tháng này cho mọi người thì còn lại chưa tới năm trăm lượng, vừa qua khỏi mùa đông, địa tô ít nhất phải chờ tới sang năm mới thu hoạch lúa được, mấy tháng qua việc buôn bán của cửa tiệm cũng không tốt, tháng trước còn nhập vào không đủ xuất ra, nếu không ngẫm lại biện pháp, chỉ sợ.....".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc lật sổ sách nói: "Lão phu nhân bệnh, thuốc cho lão phu nhân là không thể ngừng, Phùng di nương thì sắp sinh, không thể ăn uống sơ sài, còn có rất nhiều đồ cho tiểu hài tử cần phải đặt mua, không qua loa được, những người khác có thể giảm bớt cái gì thì cứ giảm đi".

Quản gia nói: "Đã giảm nhiều rồi nhưng e là vẫn không đủ".

Tô Tử Mặc ngẩng đầu nhìn vật dụng trong phòng, chỉ vào mấy bình hoa trên giá, nói: "Mấy thứ này là ta mang đến từ nhà nương ta, cứ lấy bán đi, hẳn là có thể đổi được mấy trăm lượng bạc".

Chung Minh nãy giờ vẫn ngồi nhàn rỗi bên cạnh, nghe nàng nói như thế, vội nói: "Mặc tỷ tỷ, sao có thể đem đồ ở nhà nương ngươi bán trợ cấp cho Tống gia chứ?".

Tô Tử Mặc nói: "Ăn mặc đã trở thành nan đề, còn lo những món đồ trang trí này làm chi".

Chung Minh nói: "Không bằng để ta.....".

Tô Tử Mặc biết nàng muốn nói cái gì, giơ tay ngăn lại, "Đợi cho thật sự sơn cùng thủy tận* thì nói sau cũng không muộn".

<*cùng đường bí lối, hết cách>

Quản gia xem ở trong mắt, thở dài: "Thiếu phu nhân vì cái nhà này phí sức mệt nhọc, mọi thứ đều khom người nỗ lực thực hiện, vậy mà có người còn cố tình thầm oán, nghĩ thiếu phu nhân ở giữa bỏ túi riêng, lòng người thật là...than ôi!".

Tô Tử Mặc nói: "Ngay thẳng thì không sợ gièm pha, chỉ cần ta không thẹn với lương tâm là được".

Quản gia nói: "Làm khó thiếu phu nhân rồi".

https://thuviensach.vn

Khi Mã Nguyệt Nga tiến vào, quản gia đang chuẩn bị rời đi, Mã Nguyệt Nga nói: "Ngươi khoan vội đi, ta có việc muốn nói".

Vô sự không đăng tam bảo điện, Tô Tử Mặc thấy nàng hùng hổ đến đây, nhất định có chuyện, còn kêu quản gia ở lại, sợ là có liên quan đến tiền ngân, đứng dậy nhường chỗ ngồi, cùng Chung Minh đứng ở một bên.

Mã Nguyệt Nga cũng không khách sáo, trực tiếp làm khó: "Những ngày gần đây trời giá rét, sao không thấy tăng thêm y phục mùa đông? Còn có một ngày ba bữa, ngay cả thức ăn mặn cũng không nhìn thấy, Tống gia đã muốn nghèo đói đến vậy sao?".

Tô Tử Mặc trả lời đúng mực: "Gần đây trong phủ chi tiêu quả thật quá nhiều, khó tránh việc nhịn ăn nhịn mặc, đợi sống qua cuối năm này, sẽ tốt lại".

Mã Nguyệt Nga cười lạnh nói: "Thật là do chi tiêu nhiều, hay là có người có tâm tư riêng, hiện nay lão phu nhân bị bệnh, quản không đến chuyện hậu viện, không phải là núi mất lão hổ, hầu tử xưng đại vương hay sao?".

Quản gia nghe xong lập tức nói: "Thiếu phu nhân nói đều là sự thật".

Mã Nguyệt Nga lại khiển trách: "Ta đang nói gia sự, ngoại nhân như ngươi đừng có chen vào".

Lão quản gia ở Tống gia chịu mệt nhọc đã vài thập niên, khi lão phu nhân đương gia thì rất tín nhiệm hắn, càng khỏi nói tới Tô Tử Mặc, khiêm tốn hiền hoà, đối đãi coi hắn như là trưởng bối, rất nhiều chuyện đều tìm hắn lãnh giáo, không nghĩ tới bị Mã Nguyệt Nga nói một câu xem hắn là ngoại nhân, gạt bỏ toàn bộ công sức, lòng trở nên nguội lạnh, đứng ở một bên không hề lên tiếng.

Tô Tử Mặc không tức giận, thản nhiên nói: "Nếu bà bà không tin, lật sổ sách liền biết".

https://thuviensach.vn

Mã Nguyệt Nga giơ tay, đón lấy sổ sách từ tay Tô Tử Mặc, Mã Nguyệt Nga lật qua mấy ngày gần nhất, đa số bạc đều dùng trên người lão phu nhân cùng Phùng di nương, chi tiêu xác thực không ít, khi nhìn đến số bạc còn dư lại, thực tại sửng sốt, không thể tin Tống gia chỉ còn chừng ấy bạc, dù gì cũng còn có ruộng đất và cửa tiệm, ả đã quyết tâm đoạt quyền lại, đặt sổ sách qua một bên, nói: "Sổ sách này chỉ do mình ngươi coi quản, ai biết là thật hay giả".

Tô Tử Mặc nói: "Bà bà có phải đang cần bạc gấp hay không, nếu cần, bạc còn dư một ít, bà bà có thể cầm lấy trước đi".

Mã Nguyệt Nga làm sao để ý chút bạc đó, nói: "Trước kia khi lão phu nhân đương gia, trong nhà thật là dư dả, ngươi mới đương gia chưa bao lâu đã làm cái nhà này túng quẫn như thế, có thể thấy được ngươi cũng không có tài năng gì".

Chung Minh xen mồm: "Trước kia dùng ít bạc, hiện tại dùng nhiều bạc, có quan hệ gì với chuyện ai đương gia đâu chứ?".

Mã Nguyệt Nga nâng cao thanh âm: "Bất quá là lão phu nhân bị bệnh, Phùng di nương sắp sinh hài tử, không lẽ dùng hết bạc của cả nhà này?".

Chung Minh nói: "Một củ nhân sâm ít thì mấy trăm lượng, nhiều thì hơn một ngàn lượng, lão phu nhân bệnh mấy ngày này, ăn muốn hơn mười củ nhân sâm, những thứ đó không phải là dùng bạc mua sao? Nếu không có nương ta giúp đỡ, dựa vào chút ít bạc của Tống gia làm sao ăn được nhiều vậy, còn có thọ phục, quan tài này kia cho lão phu nhân, có cái nào mà không cần bạc đâu, hết thảy đúng ra không cần dùng đến bạc trong phủ, đáng tiếc có kẻ đánh tráo, có trách thì trách tên tặc nhân không biết xấu hổ kia, ngay cả bạc lo quan tài cho lão phu nhân cũng để mắt tới, người ác như thế kiểu gì cũng không chết tử tế được, cho dù chết rồi cũng bị đày xuống mười tám tầng địa ngục, bị cắt lưỡi, bị nấu chảo". Khi Chung Minh nói lời này, ánh mắt nhìn chăm chăm vào Mã Nguyệt Nga.

https://thuviensach.vn

Mã Nguyệt Nga nghe mà lông tơ dựng đứng, Chung Minh nguyền rủa quá mức ác độc đi, vội vàng làm bộ trấn định, cười ngượng nói: "Nhưng cũng không nên như vậy".

Chung Minh lại nói: "Hơn nữa Phùng di nương có mang, không thể bạc đãi nàng ta được, biểu ca thì đau lòng Phùng di nương, hai ba ngày tới đòi bạc, nói là cần mua cái này cái kia cho Phùng di nương, chưa kể mấy ngày hôm trước, biểu ca mới chi hai trăm lượng, nói là mua gà ác tiềm thuốc cho Phùng di nương bồi bổ cơ thể".

Mã Nguyệt Nga bực mình nói: "Mua con gà mà cần hai trăm lượng bạc sao?".

Chung Minh cười giễu: "Ai biết được, không biết gà nhà ai nuôi mà cao quý như thế, e là gà trong ngự phòng hoàng cũng còn thua xa, Phùng di nương thật là có lộc ăn nha".

Mã Nguyệt Nga thầm biết xảy ra chuyện gì, Tống Tuấn Kiệt chẳng qua là dùng Phùng di nương ngụy trang để lấy bạc xài mà thôi, nhưng ả không trách Tống Tuấn Kiệt, ngược lại trách cứ Tô Tử Mặc: "Tóm lại là do ngươi chẳng phân biệt được nặng nhẹ, đáng ra bạc này không nên cho hắn".

Tô Tử Mặc cũng không biện giải, "Bà bà nói đúng".

Chung Minh còn muốn tranh cãi vì Tô Tử Mặc nhưng Tô Tử Mặc nắm tay nàng, hướng nàng lắc đầu, Chung Minh đành phải thôi.

"Đương nhiên, ta biết có đôi khi ngươi cũng là thân bất do kỷ, dù sao Tuấn Kiệt là phu quân ngươi, lời hắn nói, ngươi không tiện chống lại nhưng ta là nương hắn, ở trước mặt ta, quả quyết hắn không dám".

Tô Tử Mặc cơ bản đã đoán được ý đồ của bà bà nên nói theo: "Nếu bà bà đương gia, tất nhiên bất đồng".

https://thuviensach.vn

Mã Nguyệt Nga được nước "Ừ" một tiếng, sau đó nói: "Ngươi dù sao còn trẻ tuổi, tuỳ tiện đương gia làm sao được, xác thực làm khó ngươi, quên đi, kể từ hôm nay, chuyện lớn nhỏ trong nhà liền giao cho ta xử trí, ngươi cứ học theo, khi nào học thuần thục thì hãy đảm đương thay ta".

Chung Minh nghe xong muốn bể phổi, hồi trước bà bà đã trộm bạc lão phu nhân, hiện tại lại tính kế với chút gia tài ấy của Tống gia, thật sự là không biết xấu hổ.

Tô Tử Mặc không thay đổi sắc mặt, đưa sổ sách và chìa khoá giao hết vào tay Mã Nguyệt Nga, "Vậy vất vả cho bà bà rồi".

Mã Nguyệt Nga đạt được mục đích, còn cố làm ra vẻ, thở dài, "Ôi...số ta đúng là phải lao lực mà". Lại quay qua nói với quản gia, "Về sau đến chỗ ta báo cáo". Trong giọng nói không giấu được đắc ý, nhiều năm như vậy ả mới ngẩng đầu nở mày nở mặt.

Mã Nguyệt Nga vừa đi, Chung Minh bất mãn hỏi: "Sao ngươi đáp ứng bà bà chứ?".

Tô Tử Mặc bình thản: "Bà bà muốn thì cứ đưa ra thôi, vừa lúc ta có thể an nhàn rồi".

Chung Minh nói: "Ngươi không sợ bà bà tiêu sạch hết chút gia tài ít ỏi này sao?". Nghe người ta nói mấy câu đã bị lừa gần một vạn lượng, đầu óc kiểu đó sao có thể đương gia?!

Tô Tử Mặc nhìn nàng, cười hỏi: "Chuyện này không phải rất hợp ý muội sao?".

Chung Minh sửng sốt, lập tức hiểu ra, cũng cười nói: "Ta quên mất, như vậy cũng tốt, cứ để cho mợ cùng biểu ca thay nhau tính kế đi, chỉ tội đám hạ nhân Tống gia, những ngày về sau sợ là càng khó sống". Nói xong lôi kéo tay Tô Tử Mặc đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

"Đi đâu vậy?", Tô Tử Mặc hỏi.

Chung Minh nói: "Chúng ta cũng không phải ni cô sống trong am, mỗi ngày đều ăn chay, phố phía Đông mới vừa mở tửu lâu, Thiệu Thi Dung nói chân giò nướng mật ong ở đó khá ngon, chúng ta cũng đến nếm thử đi". Sợ Tô Tử Mặc lại nói trong phủ không có bạc, Chung Minh vỗ vỗ hầu bao, "Bổn tiểu thư mời khách".

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 92: Báo Thù

Tô Tử Mặc nói: "Muội có tâm ý, vậy ta không khách khí, bà bà đã đương gia, tất nhiên sẽ không bạc đãi chính mình, Phùng di nương cũng không thiếu thốn, chỉ có Trịnh di nương, ngoài miệng không nói nhưng không phải trong lòng không nghĩ gì, kêu nàng đi cùng chứ".

Chung Minh cũng không để ý, chỉ nói: "Nhiều người càng náo nhiệt".

Trịnh di nương đang ở trong phòng thêu thùa, Tô Tử Mặc phái người đến truyền lời, kêu nàng cùng nhau ra phố, nàng vội vàng mặc y phục chỉnh tề đi đến tiền viện, thấy hai người đang đứng ở hành lang, áo choàng trắng là Tô Tử Mặc, thanh lệ thoát tục, áo choàng đỏ thẫm còn lại là Chung Minh, minh diễm động lòng người, một người thanh lãnh như tuyết, một người diễm lệ như hồng mai, gần như hai loại cực phẩm thế gian.

Chung Minh thấy nàng đến, cười nói: "Mặc tỷ tỷ thương ngươi, có cái gì tốt cũng không quên ngươi, ngươi cần phải nhớ kỹ lòng tốt của Mặc tỷ tỷ a".

Trịnh di nương lại nghĩ Chung Minh cố tình nói vậy, nên thi lễ nói: "Thiếp không dám quên".

Một chiếc xe ngựa dừng ngoài cửa, ba người lên xe, nha hoàn và gã sai sặt thì theo sát phía sau.

Tửu lâu mới mở tên là Sư Tử lâu, bảng hiệu màu đỏ có đầu sư tử, tuy là mới khai trương nhưng làm ăn rất được rất đông khách, vừa vặn thời điểm dùng cơm, lầu trên lầu dưới người ngồi chật kín, Chung Minh bắt được một

https://thuviensach.vn

tên tiểu nhị, hỏi hắn còn bàn trống hay không, tên tiểu nhị vung khăn lau, khom người nói: "Xin lỗi ngài, hôm nay làm ăn tốt, khách ngồi muốn hết rồi".

Tô Tử Mặc liền nói: "Không bằng đổi tửu lâu khác đi".

Chung Minh không chịu, nàng luôn rất chấp nhất với chuyện ăn uống, nếu đã đến đây, nào có chuyện không ăn cái gì đã bước đi, nhìn quanh một vòng, thấy có hai cái bàn mà mỗi bàn có một người ngồi thôi, liền nói với tên tiểu nhị: "Ngươi làm cho hai vị đại gia kia ngồi chung một bàn đi, như vậy không phải được rồi sao?".

Tên tiểu nhị có hơi khó xử.

Chung Minh xuất ra một thỏi bạc, tiểu nhị tiếp nhận lập tức mặt mày hớn hở chạy đi.

Khách nhân kia vốn là không chịu, nhưng nhìn theo phương hướng tên tiểu nhị chỉ, thấy Chung Minh và Tô Tử Mặc, nước miếng đều chảy xuống đồ ăn, làm gì có chuyện không chịu nữa.

Tiểu nhị lưu loát thu dọn bàn, thỉnh các nàng ngồi, vừa ngồi thì mấy bàn bên cạnh đã ghé mắt nhìn sang, Tô Tử Mặc không có quen nên cúi mặt xuống, Chung Minh thì không chút nào để ý, cầm thực đơn gọi một đống thức ăn hải sải, Tô Tử Mặc trách nàng gọi nhiều món như thế làm sao ăn cho hết, Chung Minh ngược lại không nghĩ vậy, "Lần đầu đến, dĩ nhiên phải thử mỗi món một chút a".

Trịnh di nương âm thầm cảm thán trong lòng, người Tống gia đều buộc chặt hầu bao mà sống, duy độc có biểu tiểu thư vẫn như cũ làm theo ý mình, có thể thấy được nhà nương nàng phú quý cỡ nào, quả nhiên là bất đồng.

https://thuviensach.vn

Ba người đang tán gẫu, chợt nghe một thanh âm không xác định: "Liên Hương cô nương?".

Trịnh di nương sửng sốt, Liên Hương là tên nàng dùng ở Thiên Hương lâu, đã lâu chưa nghe tới, nghe tiếng quay đầu lại, nhìn đến người kêu nàng, lập tức chán ghét nhíu mày.

Tô Tử Mặc cùng Chung Minh cũng nghe thấy, quay qua nhìn, cách các nàng một bàn có ba người đang ngồi gồm hai nam một nữ, nữ thì hơn năm mươi tuổi, dáng người mập mạp, tô son trát phấn rất đậm, mang theo túi vàng bên hông, thô tục đến cực điểm, người kêu Liên Hương hẳn chính là mụ, kế bên là một tên nam nhân gầy còm cao cao, y phục vải bố màu xám, vẻ mặt tinh ranh, một tên khác thì đưa lưng về phía các nàng nên không nhìn thấy tướng mạo.

Nữ nhân béo kia thấy mình không nhận sai người, xoay thắt lưng phì nộn đi tới, vẻ mặt tươi cười nói: "Liên Hương, nhìn dáng vẻ này của ngươi, suýt nữa ta không nhận ra".

Sắc mặt Trịnh di nương lạnh lùng, "Không nhận ra càng tốt".

Nữ nhân béo vung khăn tay, một trận hương nồng đậm phất qua, mụ lấy khăn che miệng cười: "Xem trí nhớ của ta này, thầm nghĩ đụng tới người quen thì chào đón, quên mất hiện tại ngươi là di nương nhà đàng hoàng, cũng không muốn để người ta biết ngươi từng là cô nương ở Thiên Hương lâu".

Giờ phút này thực khách ngồi đầy, người nào nghe được động tĩnh cũng tò mò nhìn qua, nhờ nữ nhân béo ồn ào mà ai cũng biết ngọn nguồn Trịnh di nương.

Trịnh di nương lộ vẻ lúng túng khó xử, nói: "Ngươi nên khoan dung độ lượng một chút, ta đã cách xa nơi đó, Kim mụ mụ làm gì phải vạch trần vết sẹo người khác chứ".

https://thuviensach.vn

Kim mụ mụ nhìn thoáng qua hai vị nữ tử cùng ngồi với Trịnh di nương, đúng là ai cũng đều mỹ mạo, nếu mà đưa cả hai lên đầu bảng thì khỏi lo Thiên Hương lâu không làm ăn được, mau mau hỏi Trịnh di nương, "Hai vị này là..?".

Trịnh di nương tự mình chịu nhục thì không quan trọng, nếu chọc giận Tô Tử Mặc cùng Chung Minh, chỉ sợ về sau không dễ sống, vội nói: "Kim mụ mụ, coi như cũng ra mắt rồi, xin mời quay về chỗ đi".

Hai nam nhân cùng ngồi chung với Kim mụ mụ lúc này cũng đi tới, Chung Minh vừa ngẩng đầu, trên mặt nhất thời không còn giọt máu, cái tên mới vừa rồi không thấy mặt chính là kẻ kiếp trước đã dùng năm ngàn lượng mua nàng, hơn nữa còn lăng nhục nàng - Trần lão bản! Khuôn mặt đó, cho dù hoá thành tro thì nàng cũng nhận ra! Dạ dày quay cuồng, bởi vì chưa ăn cái gì, chỉ có thể nôn khan.

Tô Tử Mặc bị dọa giật mình, giúp nàng vỗ lưng thuận khí, rót trà cho nàng súc miệng, quan tâm hỏi: "Minh nhi, muội làm sao vậy?".

Sắc mặt Chung Minh tái nhợt, nước mắt bất giác lăn xuống, lắc đầu cái gì cũng không nói.

Đột nhiên xảy ra biến cố, mặc dù không biết vì chuyện gì, đại khái hẳn là có liên quan đến bọn người Kim mụ mụ, Trịnh di nương nói: "Kim mụ mụ, ta cùng với ngươi đã không còn quan hệ gì, thỉnh các ngươi mau rời đi, nếu còn quấy rầy nữa, ta liền báo quan".

Kim mụ mụ cười đến rung rinh thịt mỡ, nói: "Xem ngươi nói kìa, giống như ta đang ép bức cô nương nhà lành làm kỹ nữ, được được được, ta đi trước, ngươi a, lúc nào rảnh nhớ về Thiên Hương lâu thăm tỷ muội ngày xưa, các nàng đều nhớ thương ngươi a."

Trịnh di nương "Hừ" một tiếng, xoay lưng lại.

https://thuviensach.vn

Đợi cho bọn Kim mụ mụ về chỗ ngồi, Chung Minh cũng không còn tâm trí ăn cơm, mắt thấy bàn của Kim mụ mụ thanh toán bạc, liền nói với Tô Tử Mặc: "Ta có chút không thoải mái, muốn đi về trước".

Tô Tử Mặc nói: "Ta đi cùng muội".

Chung Minh vội nói: "Không cần, khó có khi ra ngoài ăn bữa cơm, còn gọi một bàn nhiều như vậy, đừng lãng phí, Tri Thư, Tri Hoạ giúp ta trở về là được rồi".

Tô Tử Mặc biết chắc có ẩn tình gì khác, nhưng không vạch trần, chỉ dặn dò: "Vậy muội đi đường cẩn thận".

Chung Minh gật gật đầu, ra cửa kêu Tri Thư, Tri Họa, hỏi các nàng có thấy một nữ hai nam vừa đi qua không, còn miêu tả ba người kia một phen, Tri Hoạ chỉ phía tay trái nói: "Đi hướng bên kia". Chung Minh gật đầu, nàng thấy có gã ăn mày ngồi ven đường, đi qua đó, xuất ra mấy lượng bạc vụn, kêu hắn đi truyền lời giúp nàng.

Tự nhiên có chuyện tốt trên trời rơi xuống, tên ăn xin làm sao không chịu, cầm bạc chạy vội đi.

Tri Thư, Tri Họa không rõ chuyện, Chung Minh cũng không giải thích, chỉ kêu Tri Họa hồi phủ dẫn vài tên gia đinh đến đây, dặn dò nhất định phải là gia đinh Chung gia mang tới mới đáng tin cậy, còn nàng thì tự mình đi trước theo hướng Tri Thư chỉ.

Màn đêm buông xuống, mấy chiếc thuyền trên sông Hoài đã lên đèn, xa xa truyền đến thanh âm nói cười, Chung Minh một mình ngồi giữa thuyền, Tri Thư, Tri Hoạ mang theo gia đinh mai phục trên một chiếc thuyền khác.

Trần lão bản đúng hẹn mà đến, nhìn thấy Chung Minh, đúng là mỹ nhân mà hắn nhìn thấy ban ngày, trong lòng mặc dù có vài phần nghi ngờ nhưng

https://thuviensach.vn

bị sắc đẹp che mờ hai mắt, ngồi xuống đối diện Chung Minh, đôi mắt gian xảo thuỷ chung dính sát trên người Chung Minh.

Dù Chung Minh rất tức giận trong lòng, nhưng mặt vẫn lộ ra ý cười, "Trần lão bản, có mang theo ngân lượng không?".

Trần lão bản cười nói: "Ta không biết rõ về tiểu thư, sao dám tùy tiện mang bạc đến".

Chung Minh nói: "Hiện tại nhìn thấy người rồi, yên tâm chưa?".

Trần lão bản nói: "Yên tâm, yên tâm".

"Nếu yên tâm, vậy phiền toái Trần lão bản lại đi một chuyến nữa".

Trần lão bản thấy nàng nữ tử một thân một mình bên ngoài, trong lòng không thể không nghi, nhìn diện mạo xinh đẹp của nàng cũng biết rất có giá trị, nhưng năm ngàn lượng dù sao cũng không phải số lượng nhỏ, huống chi có người nào lại tự bán thân đâu chứ, không lẽ đây là cái bẫy sao?!

Chung Minh biết mình chưa dập tắt được sự nghi ngờ của hắn thì chuyện đêm nay khó thành, nói: "Không lẽ Trần lão bản sợ mắc mưu? Trái phải cũng có mình ta thôi, nếu Trần lão bản không tin thì có thể lục soát xung quanh, ta chỉ cần nhìn thấy bạc, khi đó lập tức ký khế ước bán thân cho ngươi".

Trần lão bản ngoài miệng nói: "Ta làm sao không tin tiểu thư được", nhưng lại đứng dậy rà soát khắp thuyền, sau đó ra dấu cho người trên bờ, tìm quanh gần đó một lần nữa, không thấy người khả nghi mới chịu buông tâm, chỉ cần nàng ký xong khế ước bán thân, thì cho dù hoàng đế có đến đây cũng không làm gì được, liền cười nói: "Tiểu thư, thỉnh chờ một lát, ta đi lấy đến đây".

https://thuviensach.vn

Trần lão bản lên bờ, vỗ vỗ tay, một tên gia nô đi tới, đưa bạc đã sớm chuẩn bị cho Trần lão bản đem trở vào khoang thuyền.

Chung Minh đếm đếm ngân phiếu, cười nói: "Trần lão bản quả thật không gạt ta".

Trần lão bản xuất ra khế ước bán thân, còn lấy ra cây bút, chấm mực, nói, "Cô nương, thỉnh".

Chung Minh lại nói: "Không vội". Thu ngân phiếu, sau đó nói, "Bên ngoài ánh trăng thật đẹp, không bằng chèo thuyền hoa đến giữa hồ, ta cùng với Trần lão bản uống mấy chén rượu, thấy thế nào?".

Trần lão bản nhìn nàng nãy giờ đã sớm thèm nhỏ dãi, phàm là cô nương nào bán được chỉ cần có vài phần tư sắc, hắn đều phải thưởng thức trước tiên, huống chi là cực phẩm mỹ mạo thiên tiên như Chung Minh. Chung Minh đưa đề nghị này, hắn dĩ nhiên vỗ tay tán thưởng, bởi vì trên thuyền không có người ngoài, Trần lão bản chỉ có thể tự mình chèo thuyền, Chung Minh xốc bức rèm lên, Tri Họa thấy ám hiệu, sai người chậm rãi chèo thuyền tiến đến gần.

Thuyền dừng lại, Trần lão bản liền khẩn cấp động tay đông chân với nàng, Chung Minh mặc dù ghê tởm nhưng cực lực nhẫn nại, còn miễn cưỡng cười vui mời rượu, Trần lão bản là loại khôn khéo, chỉ uống ba phần rượu rồi ôm Chung Minh muốn làm chuyện tốt. Đầu tiên Chung Minh giả vờ e thẹn chối từ, sau đó vịn trán nói: "Có lẽ là do uống nhiều rượu, đầu có chút choáng váng, ngươi có thể cuốn rèm lại không, để ta đừng bị trúng gió".

Trần lão bản nghĩ nàng đã nằm chắc trong tay mình, không thể làm ra chuyện gì được, liền nghe lời cuốn rèm lại.

Chung Minh ho khan một tiếng, vài tên gia đinh im hơi lặng tiếng đi vào, Chung Minh gật gật đầu với bọn họ, gia đinh hiểu ý tiến về phía Trần lão

https://thuviensach.vn

bản. Trần lão bản mới cuốn được một nửa rèm, cảm giác không ổn, quay đầu, phía sau đột nhiên có rất nhiều người, hắn thất kinh, tính hỏi các ngươi là ai thì đã trúng một gậy, lung lay hai cái liền ngã xuống đất không dậy nổi.

Chung Minh sai người trói hắn lại, còn dùng mảnh vải đút vào miệng hắn, cho dù tỉnh cũng đừng mong nói được cái gì.

Tri Thư, Tri Họa lúc này cũng đi đến, hỏi Chung Minh vì sao phải trói người này.

Chung Minh cười lạnh không đáp, kêu gia đinh chờ ở bên ngoài, bảo Tri Họa làm Trần lão bản tỉnh lại, Tri Họa lấy rượu chưa uống hết đổ vào mũi Trần lão bản, hắn lập tức bị sặc tỉnh, nhận thức rõ tình trạng, sợ tới mức mất hồn, biết là do Chung Minh làm, chẳng qua bọn họ chưa hề giáp mặt gây sự, không biết vì sao Chung Minh lại đối xử hắn như vậy, đáng tiếc người không thể cử động còn miệng thì không thể nói.

Chung Minh không thèm nhiều lời, lấy ra một con dao nhỏ sắc bén, lưỡi dao loé sáng dưới ánh nến. Chung Minh ngồi xổm xuống, quơ quơ con dao nhọn trước mắt Trần lão bản.

Trần lão bản sợ tới mức hồn tiêu phách tán, trong mắt lộ vẻ hoảng sợ.

Chung Minh cười lạnh, đột nhiên một dao đi xuống, đâm vào chỗ chí mạng của Trần lão bản.

Trần lão bản lập tức đau đến chết đi sống lại, nước mắt nước mũi trào cả ra, biểu tình kia so với nhìn thấy quỷ còn đáng sợ hơn.

Nhưng Chung Minh đâu có dễ dàng buông tha cho hắn, chém trái chém phải trên người Trần lão bản, mỗi một nhát đều mang theo thù hận của nàng, đến khi Trần lão bản mất quá nhiều máu mơ hồ hấp hối, nàng mới từ bỏ.

https://thuviensach.vn

Tri Thư, Tri Họa bị một màn này làm cho sợ tới mức hoàn toàn không thể nhúc nhích, vội che miệng lại, không để phát ra thanh âm.

Ánh mắt Trần lão bản nói cho Chung Minh, cho dù chết, hắn cũng muốn biết nguyên do.

Chung Minh như ý nguyện của hắn, tiến đến bên tai, nhẹ giọng nói: "Ngươi không phải là muốn biết vì cái gì sao?".

Trần lão bản không ngừng gật đầu.

Chung Minh lại nói: "Ta không nói cho ngươi, chờ ngươi chết rồi tự mình đến hỏi diêm vương đi". Nói xong đâm thêm một dao vào ngực hắn.

Trần lão bản lúc này coi như mất mạng.

Chung Minh cho gia đinh tiến vào, buộc xác chết Trần lão bản vào một tảng đá lớn rồi ném xuống sông, sau đó thu dọn thuyền sạch sẽ, không lưu lại nửa điểm dấu vết.

Báo xong đại cừu, Chung Minh hít một hơi thật sâu, nhìn thấy Tri Thư, Tri Họa còn ngây ngốc đứng yên tại đó, biết các nàng bị kinh hãi, thản nhiên nói: "Người như hắn không chết thì còn không biết có bao nhiêu cô nương trong sạch bị hắn giết hại, ta là thay trời hành đạo thôi".

Tri Họa sợ hãi nói: "Người như thế sẽ bị trời báo, cần gì tiểu thư phải tự làm dơ bẩn tay mình chứ?". Còn câu nữa nhưng không dám nói, nhìn bộ dáng vừa rồi của Chung Minh, giống như người này là bị Chung Minh giết hại a...

Chung Minh không muốn nhiều lời, chỉ nói: "Tóm lại, ta có đạo lý riêng của ta, các ngươi coi như đêm nay chưa từng có chuyện gì phát sinh, trở về không được phép nói một chữ, càng không thể cho Mặc tỷ tỷ biết". Nàng

https://thuviensach.vn

thật ra không sợ Tô Tử Mặc biết nàng giết người, mà là sợ Tô Tử Mặc hỏi đến lý do, nàng không tiện giải thích.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 93

Khi Chung Minh hồi phủ, vừa lúc gặp Tống Tuấn Kiệt, nàng nhìn hắn cười lạnh hai tiếng, Tống Tuấn Kiệt không khỏi rùng mình một cái, hắn cảm thấy biểu muội đột nhiên giống như thay đổi thành người khác.

"Muội đi đâu mà muộn thế này mới trở về?". Chung Minh đang thay y phục, Tô Tử Mặc bất ngờ đi vào, nàng có chút hoảng, vội bảo Tri Hoạ mau mang y phục có dính máu ra ngoài.

Tri Họa dù rất tốc độ nhưng sao qua khỏi ánh mắt nhanh nhạy của Tô Tử Mặc, nàng chặn lại Tri Họa, "Khoan đã". Tri Họa đành phải đứng bất động, Tô Tử Mặc đi qua, thấy Tri Họa run đến lợi hại. Lúc nãy Tri Họa nhìn Chung Minh giết người, sợ tới mức đến bây giờ còn chưa có hồi phục tinh thần.

Tô Tử Mặc nhìn vẻ dị thường của hai người cũng đoán là đã có chuyện phát sinh, thần sắc ngưng trọng giở y phục Chung Minh vừa thay ra xem, chỉ thấy trên y phục màu vàng có vết máu loang lổ, giật mình lui về sau một bước, sau đó nhìn Chung Minh hỏi, "Đã xảy ra chuyện gì?".

Chung Minh kêu Tri Hoạ đi ra ngoài trước, tiếp theo cười nói: "Không có gì, trên đường trở về không cẩn thận đụng phải".

Đang êm đẹp làm sao lại đụng tới máu mà còn rất nhiều nữa, hôm nay Chung Minh nói phải hồi phủ trước, nhưng khi Tô Tử Mặc trở về cũng không thấy bóng dáng nàng đâu, lúc đó đã thấy kỳ quái rồi, hiện tại nhìn đến thứ này làm sao có thể tin lời Chung Minh nói, thấy Chung Minh chỉ

https://thuviensach.vn

mặc nội y trên người, liền bảo nàng mặc cho xong y phục, còn mình thì ở bên ngoài chờ.

Chung Minh vừa mặc y phục, vừa nghĩ nên dùng cớ gì để nói cho qua chuyện này, loay hoay một hồi đi ra, đang tính há mồm, Tô Tử Mặc đã chặn miệng nàng trước, "Ta muốn nghe muội nói thật".

Chung Minh thật do dự, nàng không muốn lừa Tô Tử Mặc, nhưng cũng không dám nói thật, nếu nói ra sợ là Tô Tử Mặc từ nay về sau sẽ ghét bỏ nàng.

Tô Tử Mặc thấy nàng do dự, trong lòng lo lắng, nhịn không được lạnh lùng nói: "Còn không mau nói!".

Chung Minh khẽ rùng mình, thốt lên, "Ta đã giết người".

"Cái gì!", Tô Tử Mặc kinh hãi bật đứng dậy khỏi chỗ ngồi, run giọng hỏi, "Giết người? Giết ai? Vì sao muốn giết?".

Chung Minh lạnh lùng nói: "Hắn đáng chết!". Khuất nhục lại một lần nảy lên trong lòng, lệ nhảy mắt tuôn rơi.

Tô Tử Mặc có rất nhiều nghi hoặc, từ trăm nghìn ý nghĩ trong đầu hỏi ra câu quan trọng nhất, "Người này hiện tại ở nơi nào?".

Chung Minh nói: "Bị ta ném vào sông Hoài".

Tô Tử Mặc bắt lấy cổ tay nàng, "Dẫn ta tới đó".

Chung Minh hỏi: "Để làm gì?".

Tô Tử Mặc ôm một tia hy vọng, "Có lẽ người còn chưa chết".

Chung Minh nói: "Không có khả năng, bị ta cắt mất chỗ chí mạng, lại còn bị đâm thêm nhiều nhát, huống chi có một nhát đâm thẳng vào tim,

https://thuviensach.vn

sớm chết rồi".

Tô Tử Mặc không thể tin nhìn Chung Minh, thù hận lớn cỡ nào mới dùng tới thủ đoạn hung tàn như thế, Chung Minh trước mắt làm cho nàng vừa cảm thấy xa lạ vừa thấy sợ, dù vậy không hỏi thêm nhiều, chỉ nói: "Cho dù hắn chết, ta cũng muốn nhìn thấy thi thể".

"Sau đó thì sao?", Chung Minh giết người cũng không thấy sợ hãi, thậm chí không cho là mình làm sai, nhưng nhìn đến biểu tình dứt khoát kiên quyết của Tô Tử Mặc, trong lòng bắt đầu bất an, nhẹ giọng hỏi, "Mặc tỷ tỷ, ngươi biết ta đã giết người, vậy ngươi sẽ làm gì?".

Tô Tử Mặc nhìn nàng, thật lâu sau mới nói: "Giết người thì đền mạng, chuyện thiên kinh địa nghĩa, cha ta nhậm chức ở hình bộ, ta sẽ dẫn muội đi gặp cha ta".

Chung Minh nghĩ Tô Tử Mặc ít nhất sẽ hỏi nàng vì sao giết người, sau đó chước tình xử lý, không nghĩ tới Tô Tử Mực chỉ nói đúng một câu "Giết người thì đền mạng", vậy kiếp trước nàng vô tội chết oan, ai đền mạng cho nàng đây?! Thôi, cũng đã xong, dù sao tên Trần lão bản ác ôn kia nhất định chết rồi, coi như nàng bắt hắn đền mạng đi! Chung Minh đi ra cửa, dẫn đường.

Tô Tử Mặc nôn nóng nhưng không loạn, phân phó Tri Họa, mang theo vài người tin cậy, Tri Hoạ lại kêu mấy tên gia đinh của Chung gia lúc nãy đi cùng, đoàn người vội vã ra đến bờ sông Hoài.

Ban đêm rét lạnh, khúc sông này lại hẻo lánh, trên mặt sông đã muốn kết một tầng băng mỏng, Tô Tử Mặc lệnh cho gia đinh xuống sông mò thi thể, gia đinh là người Chung gia, chỉ nghe Chung Minh phân phó, đứng im không nhúc nhích, đều đưa mắt nhìn Chung Minh.

Chung Minh mặt không đổi sắc, thản nhiên nói: "Nàng kêu các ngươi xuống thì cứ xuống đi".

https://thuviensach.vn

Bọn gia đinh nghe vậy mới hoạt động gân cốt, nhảy vào giữa sông, băng rất mỏng, lập tức nghe tiếng băng vỡ, nước sông lạnh thấu đến tận xương, đông cứng tay chân thân thể, bọn họ chỉ đảo quanh ở một chỗ, không chịu dụng tâm hết sức.

Chung Minh lại nói: "Ai tìm ra trước, ta thưởng hắn một trăm lượng bạc".

Vài tên gia đinh vừa nghe liền mạnh mẽ lặn ngụp xuống dưới nước.

Lặn tới lặn lui mấy lần nhưng không thu hoạch được gì.

Tô Tử Mặc hỏi: "Là nơi này sao?".

Tri Họa gật đầu, "Đúng vậy, người thấy bờ bên kia có hai cây liễu kề cận nhau không, tiểu thư còn nói hai gốc liễu đó hợp lại với nhau tựa như Tô tiểu thư cùng tiểu thư.....". Tri Họa càng nói càng nhỏ giọng, ý thức được giờ khắc này nói thế có chút không ổn.

Tô Tử Mặc tựa hồ không có nghe đến, nói: "Nếu không ở vùng nước này, như vậy.....". Trầm ngâm một lát lại nói, "Các ngươi đi xuống hạ lưu tìm một chút, không cần lặn xuống dưới nước, dọc theo bờ sông tìm là được".

Bọn gia đinh đều làm theo lời Tô Tử Mặc, người nào cũng lạnh muốn chết, bất quá nghĩ đến tiền thưởng của Chung Minh, đều cố sức dò tìm.

Chung Minh vẫn thuỷ chung không lên tiếng, ngược lại Tri Họa dường như hiểu được ý đồ của Tô Tử Mặc, cõi lòng đầy chờ mong, hỏi: "Tô tiểu thư, người kia có phải chưa chết hay không?".

Tô Tử Mặc nhíu chặt mày, vừa đi vừa nói: "Chỉ mong là vậy, nếu hắn còn một tia hơi thở, thời tiết giá lạnh thế này, có thể có vài phần hy vọng sống sót".

https://thuviensach.vn

Tri Họa lập tức cao hứng, nàng không thể khuyên được Chung Minh, trong lòng cũng biết Chung Minh giết người sợ là sẽ gặp phiền toái lớn, nếu người không chết, tự nhiên phiền toái sẽ không còn, chẳng qua nghĩ đến thương thế người nọ, thiếu mất bộ phận quan trọng không nói, ngực còn bị đâm một nhát, hơn phân nửa là sống không được, tâm lại trở nên chán nản.

Ước chừng một nén nhang, bỗng nhiên vang lên một thanh âm hưng phấn, "Tìm được rồi!".

Tô Tử Mặc cùng Tri Họa nghe tiếng chạy tới, Chung Minh vốn không muốn để ý, rốt cuộc vẫn ghé mắt nhìn xem.

Lại khổ cực thêm một hồi, cuối cùng mấy tên gia đinh cũng kéo được người nọ lên bờ, Tô Tử Mặc ngồi xổm xuống, thấy rõ người này đúng là kẻ ban ngày ngồi cùng một chỗ với Kim mụ mụ, nghĩ tới phản ứng kỳ quái của Chung Minh lúc đó, không biết giữa bọn họ có ân oán gì, giờ phút này nàng không thể cho phép mình nghĩ nhiều, thăm dò hơi thở của gã, duỗi hai ngón tay đặt lên chỗ mạch đập ngay cổ, mày nhất thời giãn ra, thốt lên: "Mau đưa đến y quán!".

Tri Họa vui mừng, "Ý Tô tiểu thư là hắn chưa có chết?".

"Còn có một mạch đập yếu ớt, hy vọng có thể cứu trở về".

Gia đinh nâng Trần lão bản đi ở phía trước, Tô Tử Mặc nhớ tới một chuyện, lên tiếng, "Đưa đi Hồi Xuân đường".

Tri Họa cùng bọn gia đinh đều là người Chung phủ, không biết đường, đành phải nói: "Còn thỉnh Tô tiểu thư dẫn đường".

Chung Minh luôn cúi mặt, nghe được ba chữ "Hồi Xuân đường", đột nhiên ngẩng đầu, Chung Minh sở dĩ kinh ngạc, là vì kiếp trước nàng cài bẫy hãm hại Tô Tử Mặc cùng người khác có gian tình, người đó đúng là

https://thuviensach.vn

Mạnh đại phu của Hồi Xuân đường, Mạnh đại phu tên gọi Mạnh Trầm Xuân, tuổi không lớn, y thuật lại thập phần cao siêu, mỗi khi thân thể Tô Tử Mặc không khoẻ đều kêu Mạnh Trầm Xuân trị liệu, cho nên khi nàng vu khống Tô Tử Mặc cùng Mạnh Trầm Xuân cấu kết thì Tống Tuấn Kiệt liền tin tưởng không hề hoài nghi, đó là vì ngày thường hắn đã có nghi ngờ rồi, cho nên nhìn thấy hai người cùng chỗ, y phục còn không chỉnh tề liền giận dữ viết hưu thư từ hôn Tô Tử Mặc.

Tô Tử Mặc kêu bọn người nâng Trần lão bản đến cho Mạnh Trầm Xuân trị liệu, thứ nhất là vì y thuật của Mạnh đại phu cao minh, thứ hai là muốn giấu kín chuyện này không để ai khác biết, có thể thấy được quan hệ giữa hai người không phải là tệ, Chung Minh nghi hoặc trong lòng, cũng biết hiện tại không phải thời điểm để nàng hỏi loạn, về phần Trần lão bản chết sống ra sao, nàng không thèm để ý, sống thì coi như hắn lớn mạng, chết thì coi như nàng báo được đại cừu, lúc đó muốn báo quan bắt giam hay muốn giết nàng, muốn làm gì cũng được. Chỉ là trước khi bị kết tội, nàng muốn tự tay đâm chết Tống Tuấn Kiệt.

Tri Họa đi theo bên cạnh Tô Tử Mặc, vẻ mặt sợ hãi nói: "Tô tiểu thư thật lợi hại, ta tưởng người này đã chết, người xem một cái đã biết hắn chưa chết".

Tô Tử Mặc thản nhiên nói: "Là do ta đọc sách nhiều, biết chút ít mà thôi".

Tri Họa nói: "Vậy cũng lợi hại rồi".

Tô Tử Mặc không để ý đến lời nịnh hót của nàng, nhìn thoáng qua Chung Minh đang đứng ở xa xa phía sau, hỏi Tri Họa, "Ngươi có biết Minh nhi cùng người này có thâm cừu đại hận gì không?".

Tri Họa lắc đầu, "Bọn họ xác thực là lần đầu tiên gặp mặt thì phải".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc nhíu mày, "Không lẽ hắn nói cái gì động chạm Minh nhi, Minh nhi liền nổi lên ý định giết hắn?".

Tri Họa cân nhắc trong lòng một phen, cảm thấy Tô Tử Mặc cũng không phải người ngoài, chuyện hôm nay nếu không có Tô Tử Mặc, còn không biết xảy ra hậu quả nghiêm trọng gì nữa, vả lại Tô Tử Mặc có quan hệ cùng Chung Minh, về sau hơn phân nửa là sẽ cùng một chỗ, Tô Tử Mặc thông minh, nói cho Tô Tử Mặc, có lẽ nàng có thể đoán ra nguyên nhân trong đó, để tránh Chung Minh lại có lần sau, động một chút liền chém giết thật sự rất doạ người, liền nói: "Ta có lời không biết nên nói ra hay không, ta sợ sau khi nói cho Tô tiểu thư, tiểu thư lại quở trách ta ăn cây táo rào cây sung".

Tô Tử Mặc nói: "Nếu Minh nhi trách cứ, ta thay ngươi chịu trách nhiệm là được".

Tri Họa mới yên tâm nói: "Kể ra cũng kỳ quái, tiểu thư nhà chúng ta từ hai năm trước nhảy vào hồ hoa sen, thật giống như đột nhiên thay đổi thành con người khác, tính tình thì không có sai biệt lắm, chẳng qua thái độ đối nhân xử thế tốt hơn rất nhiều. Đối với hạ nhân chúng ta, trước kia tiểu thư không bao giờ xem vào trong mắt, cũng không cho chúng ta lắm mồm xen vào chuyện gì, nhẹ thì mắng nặng thì đánh, trước mặt nàng, chúng ta đều nơm nớp lo sợ hầu hạ, nhưng hiện tại thì không giống nữa, tiểu thư rất tốt với chúng ta, còn thường cười nói, ngay cả chuyện hai người cũng không gạt chúng ta".

Tô Tử Mặc nhìn nàng một cái, lời này nghe kiểu nào cũng thấy không được tự nhiên, không lẽ chuyện riêng tư trong khuê phòng của các nàng Chung Minh cũng nói cho Tri Thư, Tri Hoạ hay sao?!

Tri Họa cũng biết mình lỡ miệng, vội nói: "Tô tiểu thư trăm ngàn đừng đa tâm, chúng ta chỉ biết là quan hệ hai người rất tốt, còn lại cái gì cũng không biết". Càng nói càng thấy như là giấu đầu hở đuôi.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc thức thời nói: "Trừ bọn ngươi ra, những người khác thì sao?".

Tri Họa lại nói: "Đối xử với lão gia phu nhân cũng tốt hơn trước, mấy chuyện này chẳng có gì lạ, tiểu thư trưởng thành nhớ ơn nghĩa phụ mẫu cũng là chuyện thường tình, nhưng kỳ quái nhất chính là thái độ đối với biểu thiếu gia. Dáng vẻ tiểu thư nhà ta xinh đẹp, mười ba mười bốn tuổi đã có rất nhiều người tới tận cửa cầu thân, mà tiểu thư nhà ta nhìn ai cũng thấy chướng mắt, luôn miệng 'một lòng một dạ thích biểu ca', nghe nói biểu thiếu gia muốn kết hôn, không tiếc sinh mệnh nhảy vào hồ sen, buộc lão gia phu nhân phải mang nàng đến kinh thành, cách này tuy hơi ngu ngốc nhưng thật có hiệu quả, ai biết được sau chuyện hồ sen, tiểu thư lại trở nên không thích thiếu gia nữa, nếu không muốn nói là hận tới thấu xương, người nói coi có kỳ quái hay không?".

Tô Tử Mặc đáp: "Có lẽ trải qua chuyện sinh tử, rất nhiều chuyện đã nghĩ thông suốt".

Tri Họa nửa hiểu nửa không, "Thật sao, nếu như vậy cũng không nói, đàng này tiểu thư nhà ta dường như còn có năng lực biết trước mọi chuyện!".

"Ngươi nói rõ xem?", Tô Tử Mặc tuy là hỏi nàng, nhưng trong lòng kỳ thật có cùng cảm giác tương tự như Tri Họa.

Tri Họa liền thuật lại chuyện từ lần đầu tiên đến Tô phủ, còn nói chuyện gặp được Trịnh di nương, Phùng di nương, thậm chí chuyện lão phu nhân bệnh nặng, chuyện gì Chung Minh tựa hồ cũng đã biết từ trước, hơn nữa việc hôm nay cũng vừa khớp, lần nào cũng như vậy khó tránh làm cho người ta không nghi ngờ.

Tô Tử Mặc nghe chỉ để ở trong lòng, vẫn chưa biểu đạt cái gì, mắt thấy đã đến y quán, Chung Minh cũng dần dần đi tới gần nên tạm thời buông

https://thuviensach.vn

xuống việc này.

Mạnh Trầm Xuân đã muốn nằm ngủ, nửa đêm bị đánh thức nên khá bực mình, nhưng nhìn thấy Tô Tử Mặc, hắn nhất thời vui sướng không thôi. Tô Tử Mặc không kịp giải thích nhiều, nàng chỉ kêu Mạnh Trầm Xuân hãy cố sức cứu Trần lão bản.

Trần lão bản bị thương không nhẹ, nếu không phải nể tình Tô Tử Mặc, Mạnh Trầm Xuân quả quyết sẽ không nhận, nếu y quán có người chết thì không tốt cho thanh danh y quán chút nào. Hắn lên tiếng với Tô Tử Mặc: "Ta chỉ có thể cố hết sức thử một lần xem sao".

Tô Tử Mặc thành khẩn nói: "Kính nhờ ngươi".

Chịu đựng suốt một đêm, rồi lại thêm nửa ngày, Mạnh Trầm Xuân mới từ phòng trong đi ra, nhìn qua rất mỏi mệt.

Tô Tử Mặc luôn luôn chờ ở bên ngoài, Mạnh Trầm Xuân vừa ra tới, Tô Tử Mặc liền kéo tay hắn, hỏi: "Thế nào rồi?".

Mạnh Trầm Xuân có vẻ không được tự nhiên, nói: "Mặc dù vô cùng nguy hiểm nhưng cuối cùng cũng cứu sống được, hơn nữa một đao ngay ngực kia, may mắn trật nửa tấc, nếu không cho dù là Đại La thần tiên hạ phàm cũng khó cứu".

Trái tim Tô Tử Mặc vẫn treo lơ lửng thẳng đến giờ phút này mới buông lỏng được, thể lực chống đỡ hết nổi, té ngã xuống, Mạnh Trầm Xuân vội vàng nâng nàng dậy.

Chung Minh đứng ở rất xa, lặng lẽ đưa mắt nhìn tới, Trần lão bản được cứu sống thì không tính là nàng đã giết người, nhưng nàng không cảm thấy cao hứng chút nào, đã vậy một màn đang diễn ra trước mặt thật quá chướng mắt nàng.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 94

Đêm hôm khuya khoắc Tô Tử Mặc mang người chết tới y quán, Mạnh Trầm Xuân cũng không hỏi cái gì, chỉ đem toàn lực ra chữa trị, nay người cứu về rồi, mới lắm miệng một câu: "Người này là ai, sao bị thương nặng đến thế?". Còn nói tiếp, "Tiểu thư muốn nói thì nói, nếu thấy không tiện, không nói cũng không sao, người khác hỏi đến, ta nhất định nói năng thận trọng".

Tô Tử Mặc tín nhiệm hắn, cũng không giấu diếm, nói: "Người này bị Minh nhi gây thương tích, may mắn ngươi cứu sống được, xem như giúp ta một đại ân, không biết nên cảm tạ ngươi thế nào cho tốt".

Mạnh Trầm Xuân vội nói: "Tiểu thư nói lời này thì xem ta là người ngoài rồi, ngày xưa nếu không có Hầu gia cùng tiểu thư tương trợ, Mạnh Trầm Xuân ta nào có hôm nay, vì tiểu thư máu chảy đầu rơi là chuyện đương nhiên, huống chi lương y như từ mẫu, ta làm hết bổn phận mà thôi".

Tô Tử Mặc nói: "Mỗi lần ngươi đều đem chuyện xưa ra nói mới thật sự là khách khí".

Mạnh Trầm Xuân cười đáp: "Chúng ta đã lâu không gặp, nay lại thăm hỏi khách sáo rồi". Hắn kêu tiểu quan rót trà, rồi mới chỉ vào Chung Minh đang ngồi an tĩnh một bên, hỏi: "Tiểu thư còn chưa cho ta diện kiến vị cô nương này".

Tô Tử Mặc mới nhớ ra, "Nàng chính là Minh nhi". Dừng một chút, nói: "Là thiếp thất của phu quân ta".

https://thuviensach.vn

Mạnh Trầm Xuân là đại phu, tự nhiên biết Trần lão bản bị thương nặng đến mức nào, không nghĩ tới là bị nữ tử trước mắt gây thương tích, xem tuổi nàng không lớn, tâm địa lại ác độc đến vậy, tuy có diện mạo khuynh thành, lại làm người ta không thể nào thưởng thức, chỉ khách khí hướng nàng gật gật đầu.

Chung Minh nghe Tô Tử Mặc giới thiệu nàng như vậy, tâm đột nhiên trầm xuống, nàng nghe ra sự sơ sài trong lời Tô Tử Mặc nói, trải qua việc này, Tô Tử Mặc đối với nàng quả nhiên không giống trước nữa. Vẻ mặt Chung Minh dại ra, hoàn toàn không để ý tới chủ nhà đang bắt chuyện.

Mạnh Trầm Xuân cũng không để ý, lại quay đầu qua nói với Tô Tử Mặc: "Thương thế người này dưỡng tốt sẽ khỏi hẳn, chẳng qua trên người có một chỗ bị đứt đoạn, sợ là khó khăn rồi".

Tô Tử Mặc hiểu được lời hắn nói có ý gì, càng khẳng định Chung Minh đã bị người này vũ nhục qua, nếu không cũng không tuyệt tình đến mức vừa ra tay đã cắt ngay vận mệnh người nọ, nói: "Ngươi lo để ý cứu người, về phần hắn, biết càng nhiều chỉ càng phiền toái, đợi cho người nọ tỉnh, ngươi chỉ nói có người thiện tâm đi ngang qua cứu hắn là được, những thứ khác hắn không cần biết".

Mạnh Trầm Xuân lộ vẻ lo âu, Chung Minh và Tô Tử Mặc là nhị nữ đồng phu, người lại do Tô Tử Mặc đưa tới, xem ra Tô Tử Mặc khó thoát khỏi có liên quan đến việc này.

Tô Tử Mặc biết hắn suy nghĩ cái gì, "Ngươi không cần lo lắng cho ta, ta cùng với người này không oán không cừu, còn ra tay cứu giúp, có thể xem như ân nhân cứu mạng, hắn sẽ không làm khó ta".

Mạnh Trầm Xuân gật gật đầu, "Như thế thì ta an tâm, từ sau khi ngươi xuất giá, ta vẫn chưa từng đăng môn bái phỏng, không trách ta là tốt lắm rồi".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc cười nói: "Thứ nhất là gần đây thân thể ta không khoẻ, thứ hai ta đã là phụ nhân, xác thực nhiều việc không thuận tiện, được rồi, xuất môn đã lâu, cũng nên trở về, người nọ giao phó cho ngươi, đợi hắn khỏi hẳn thì ngươi sai người báo cho ta một tiếng".

Mạnh Trầm Xuân nói: "Nhất định".

Trước khi đi Tô Tử Mặc xuất ra một thỏi bạc, đặt trên bàn trà.

Mạnh Trầm Xuân thấy vậy cũng không nhiều lời, đưa các nàng ra cửa, Tô Tử Mặc sớm phân phó Tri Họa chuẩn bị một chiếc xe ngựa đứng ở cửa y quán, hai người vừa ra khỏi cửa liền lên xe, cũng không bị ai nhìn thấy.

"Tại sao muội đả thương hắn?". Xe ngựa vừa đi được một đoạn, Tô Tử Mặc lên tiếng hỏi.

Chung Minh vẫn cúi gầm mặt nãy giờ, nghe Tô Tử Mặc hỏi, cũng không ngẩng lên nhìn, chỉ thản nhiên nói: "Đi Hầu phủ hay là đi hình bộ nha môn?".

Tô Tử Mặc nhíu mày, "Minh nhi, đến bây giờ muội còn không biết sai sao?".

Chung Minh mệt mỏi lười nhát nói: "Sai hay không sai thì cũng đã làm rồi, ngươi cứ xét theo công lý, giao ta cho nha môn là được".

Tô Tử Mặc cảm thấy thất vọng với thái độ của Chung Minh, uổng phí nàng hao tâm tốn sức, "Ta mặc kệ muội cùng hắn có bao nhiêu thù hận nhưng không thể giết người cho hả giận. Nếu hắn tội ác tày trời, báo quan bắt hắn là được, muội giết hắn là muội không đúng, muội cho là giết hắn rồi thì xong hết mọi chuyện hay sao? Cho dù muội tránh được nhất thời cũng không trốn được cả đời, cuối cùng cũng có người biết chuyện muội làm mà thôi". Huống chi Chung Minh xử lý sự tình qua loa như thế.

https://thuviensach.vn

Chung Minh cười lạnh, Tô Tử Mặc nói nghe dễ quá, báo quan thì sao xử được tội nghiệt Trần lão bản gây ra kiếp trước, trừ phi bị tên súc sinh kia cưỡng bức lần nữa. Đối với cái loại gian dâm này, nàng thật không thể làm được chuyện tái ngộ hắn mà thờ ơ như không.

Tô Tử Mặc biết không hỏi được cái gì, trầm mặc thật lâu rồi đột nhiên nói: "Muội đi đi".

Chung Minh nghi hoặc nhìn nàng, nhất thời không rõ ý tứ của nàng.

Tô Tử Mặc nói: "Người nọ có quen biết với Trịnh di nương, dò sơ qua là biết thân phận của muội, mặc dù đã cứu sống hắn nhưng bị muội gây thương tích, chỉ sợ hắn sẽ không từ bỏ ý đồ, muội nên rời khỏi kinh thành tránh đi sóng gió này, tốt nhất...về sau cũng đừng trở lại".

Theo lời nàng nói, Chung Minh lại nghe ra một tầng ý tứ khác, hốc mắt lập tức chứa đầy lệ, mơ hồ nhìn Tô Tử Mặc, ôm một tia hy vọng, hỏi: "Vậy còn ngươi, ngươi có cùng đi với ta không?".

Cả đêm không ngủ lại thêm nửa ngày nay, Tô Tử Mặc cảm thấy tâm lực mình quá mức mệt mỏi rồi, mà hết thảy đều do Chung Minh. Cho tới nay, ở trong mắt nàng, Chung Minh đều là người ngay thẳng đáng yêu, mặc dù có lúc hơi kiêu căng nhưng bản tính không xấu, lại còn một lòng vì nàng, sao nay có thể làm ra việc cực đoan như thế, bất kể lý do gì, rốt cuộc đó cũng là một mạng người, xuống tay còn độc đến vậy, ngẫm lại nàng thấy thật đáng sợ. Trước kia Chung Minh cũng luôn ồn ào muốn tìm Tống Tuấn Kiệt báo thù, nhưng chỉ là nói nói mà thôi, làm sao ngờ có ngày thành sự thật. Có lẽ Chung Minh có nỗi khổ tâm riêng, nhưng hiện tại Chung Minh đã cách biệt rất xa so với hình mẫu người hiền lương mà nàng kỳ vọng trong lòng, nàng làm sao còn dám phó thác đời mình cho Chung Minh? Dù vậy, nàng cũng không muốn nhìn thấy Chung Minh có chuyện gì, nói: "Chuyện này cùng ta không trực tiếp liên quan, người nọ tìm không thấy muội cũng sẽ không

https://thuviensach.vn

làm khó được ta, vả lại không phải án mạng gì, thời gian qua lâu, sự tình tự nhiên sẽ dần rơi vào quên lãng".

"Ta không thích nghe lời này". Chung Minh cắt ngang nàng, "Mặc tỷ tỷ, ngươi thấy ta giết người liền cảm thấy ta là loại nữ nhân tâm địa độc như rắn rết, cho nên không thích ta nữa, không muốn cùng ta trường tương tư thủ*, có phải không?".

<*~ nắm tay nhau đi suốt quãng đời còn lại>

Dù cho Chung Minh không nói thẳng ra thì trong đầu Tô Tử Mặc cũng xác thực đã tồn tại ý niệm không sai biệt lắm, nàng không lên tiếng, coi như cam chịu.

Quả thật là như thế! Chung Minh xả ra một nụ cười rất khó coi, "Tuy ta không đọc nhiều sách, nhưng cũng biết câu nói *đạo bất đồng bất tương vi mưu*, ngươi đã nhận định ta là người tâm địa ác độc thì ta có nói thêm nhiều lời cũng vô dụng. Chẳng qua ta cho rằng ta cùng Mặc tỷ tỷ lưỡng tình tương duyệt, tình bỉ kim kiên**, thì ra là cũng như ai, đều không chịu nổi một kích, chỉ vì một người không chút liên quan, ngươi liền dễ dàng buông tay ta như vậy". Điều này cũng chứng thật, những lo lắng trước kia của nàng đều không phải buồn lo vô cớ, nếu Tô Tử Mặc không chấp nhận được kiếp trước của nàng, e là càng thêm kính nhi viễn chi. Ánh mắt Tô Tử Mặc đòi hỏi rất cao, nếu không tỏ ra thuần lương vô hại trước mặt Tô Tử Mặc thì Tô Tử Mặc làm sao sẽ thích nàng. Nhưng nàng chắc chắn sẽ không vì Tô Tử Mặc mà dừng lại chuyện báo thù, Tô Tử Mặc sớm muộn gì cũng nhìn đến mặt tăm tối này trong con người nàng, gạt được nhất thời nhưng không lừa được nàng ấy cả đời, bất cứ lúc nào biết được, Tô Tử Mặc cũng sẽ phất tay áo bỏ đi mà thôi.

<* không cùng một trình độ tu đạo thì tâm cảnh cũng khác xa nhau ~ không cùng quan điểm chí hướng thì bàn luận chuyện gì cũng không thành

https://thuviensach.vn

** tình cảm kiên cường bền vững >

Tô Tử Mặc quả thực sửng sốt, không khỏi để tay lên ngực tự hỏi, rốt cuộc là tình quá mỏng, hay là nàng không chấp nhận được dù chỉ một chút khiếm khuyết trong đoạn tình cảm này?!

"Ta sẽ không đi, hắn muốn tìm tới cửa thì cứ tìm, ta sẽ chờ, chỉ mong hắn lâu hồi phục một chút, đợi ta hoàn thành xong tâm nguyện thì muốn xử trí thế nào cũng được".

Tô Tử Mặc nhíu mày, "Chẳng lẽ muội còn muốn giết người nữa sao?".

Chung Minh chỉ "Hừ" một tiếng, không nói nữa.

"Minh nhi, không thể cứ xúc động vậy được, không phải lần nào cũng may mắn như lần này, giết người đền mạng không phải là lời nói cho vui". Tô Tử Mặc chân thành khuyên nhủ.

"Ngươi đã cùng ta phân rõ quan hệ, chuyện của ta không cần ngươi quan tâm, ta có sống hay chết cũng không can hệ chút nào đến ngươi". Chung Minh kêu xe ngựa dừng lại nhảy xuống, không thèm quay đầu, tiêu sái đi vào trong đám đông trên phố, Tri Hoạ vội vàng đuổi theo.

Tô Tử Mặc một mình ngồi trong xe ngựa, trầm tư thật lâu, một hồi sau mới kêu xe ngựa hồi phủ.

"Tiểu thư, sắc trời đã tối muộn, cả một ngày người còn chưa ăn cái gì, chúng ta trở về đi". Tri Họa khuyên nhủ, gió thốc mãnh liệt, thật đúng là rét run rồi.

Chung Minh chán nản rã rời nói: "Trở về? Về thì sao? Ta vốn là vì Mặc tỷ tỷ mới ủy khuất gả làm thiếp cho biểu ca, hiện tại Mặc tỷ tỷ cũng không cần ta nữa, ta còn trở về làm cái gì".

https://thuviensach.vn

Tri Họa mặc dù không nghe được cuộc trò chuyện giữa các nàng nhưng nhìn bộ dạng Chung Minh cũng có thể đoán được vài phần, hai người khẳng định là đã giận dỗi, không chuyện gì khác ngoài chuyện đả thương người kia. Nàng cũng không thể trách Tô Tử Mặc tức giận, Chung Minh đang yên lành như thế sao lại động chút liền giết người chứ, nhìn sắc mặt Chung Minh, dè dặt nói: "Tô tiểu thư làm sao tuyệt giao cùng tiểu thư được, nếu thật vậy thì đã không tận tâm hết sức giúp tiểu thư, Tô tiểu thư dù thông minh cỡ nào cũng là cô nương nhà đàng hoàng, e là nàng bị dọa sợ mà thôi, ta và Tri Thư cũng sợ tới mức không nhẹ a".

Chung Minh lắc đầu, "Ngươi không hiểu, Mặc tỷ tỷ giận ta là vì cảm thấy ta không tốt như nàng tưởng tượng, trong tâm trí nàng thất vọng về ta, mà ta xác thực lại là người như vậy, Mặc tỷ tỷ không tiếp thụ được thì ta cùng nàng không thể tiếp tục nữa rồi".

Tri Họa nói: "Vậy sao tiểu thư không vì Tô tiểu thư mà thay đổi chứ, đừng suốt ngày nghĩ chuyện báo thù, dù sao giết người cũng xác thực không tốt".

Chung Minh vẫn lắc đầu, "Ta biết mình không qua được cửa này của bản thân, cũng không cách nào ở bên nàng nữa".

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 95

Rốt cuộc Chung Minh cũng về Tống phủ, Thanh Nhi vẫn luôn canh giữ ở bên ngoài chờ tin tức, biết Chung Minh trở về, lập tức báo cho Tô Tử Mặc, lúc này Tô Tử Mặc mới yên lòng, nhưng mà Chung Minh cũng không lui tới quấn quanh nàng giống như ngày thường, chỉ ở trong phòng không ra khỏi cửa. Tô Tử Mặc đứng dựa cửa sổ, nhìn phía đối diện, nàng đã suy nghĩ rất nhiều nhưng không nghĩ được rõ ràng. Nhớ tới ngày ấy ở Linh Vân tự kết tóc cùng Chung Minh, nàng đã sớm tính toán ở bên Chung Minh cả đời, nay Chung Minh làm chuyện sai trái, nàng liền một lời chối bỏ Chung Minh, tình cảm đúng là thứ làm người ta mê tâm mê trí, nếu vậy xem ra tình ý của nàng dành cho Chung Minh là quá nông cạn, nhưng mà thật sự như vậy sao? Ánh trăng rọi sáng, thấy một người đi đến phòng Chung Minh, dáng người uyển chuyển, từng bước đi như nở hoa sen, đó là Thiệu Thi Dung, ánh mắt trong trẻo như nước của Tô Tử Mặc nhất thời trở nên thâm trầm.

"Cả đêm hôm qua ngươi không về, hôm nay lại về muộn như vậy, xảy ra chuyện gì?", Thiệu Thi Dung vừa vào cửa đã hỏi.

Thể xác và tinh thần đều mỏi mệt, Chung Minh lười nhiều lời, chỉ nói: "Không có gì, việc nhỏ mà thôi".

Thiệu Thi Dung làm sao tin nàng, cầm lăng hoa kính đưa cho nàng, "Ngươi xem dáng vẻ ngươi đi, chẳng khác gì nữ quỷ, ta không lừa ngươi đâu".

https://thuviensach.vn

Chung Minh liếc nhìn một cái, người trong gương đầu tóc hỗn độn, sắc mặt tái nhợt, quả thực như lời nàng nói, "Tốt hay không tốt đều như nhau thôi, dù sao cũng không có người để ở trong lòng".

Thiệu Thi Dung nghe đến đây đã biết chắc Chung Minh bị Tô Tử Mặc giận cái gì mới uể oải không phấn chấn, hai người cãi nhau là chuyện thường tình, Thiệu Thi Dung vốn không muốn quan tâm tới, bất quá nhìn bộ dáng nản lòng thoái chí của Chung Minh, không giống cãi nhau bình thường, nên nhịn không được nhiều chuyện hỏi: "Vì chuyện gì?".

Chung Minh tràn đầy buồn khổ mà không có chỗ than thở, nghe Thiệu Thi Dung hỏi, liền thẳng thắn nói ra hết việc hai ngày này.

Thiệu Thi Dung nghe xong lập tức căm giận nói: "Có thể để ngươi ra tay giết một cách độc ác như vậy người này nhất định đắc tội ngươi, còn đắc tội không nhẹ, loại cặn bã này đương nhiên không thể buông tha".

Chung Minh cường điệu, "Nhưng ta đã giết người".

Thiệu Thi Dung hoàn toàn thất vọng: "Ngươi còn không sợ, nàng sợ cái gì? Hơn nữa, nếu có biện pháp nào tốt hơn thì ngươi đã không làm cách này, nếu là ta, ta thấy không nên cứu, loại ác nhân kia chết không phải tốt rồi sao, cứu hắn tỉnh lại về sau gây thêm hoạ cho người khác".

Rốt cuộc các nàng cũng là cùng nhau lớn lên, Thiệu Thi Dung vẫn hiểu nàng, Tô Tử Mặc chỉ cùng nàng nói lý lẽ vương pháp, mà không đứng ở lập trường của nàng vì nàng nói một câu, Chung Minh lại thở dài một tiếng.

Thiệu Thi Dung vốn muốn mượn cớ châm chọc Tô Tử Mặc vài câu, bất quá lúc này nói ra thì có chút giống bỏ đá xuống giếng nên đành thôi, thấy đồ ăn trên bàn, một miếng cũng chưa được động tới, "Đói bụng thì không tốt cho thân thể, đừng làm chính mình khó chịu". Nói xong phân phó Tri Hoạ đi làm thêm một phần.

https://thuviensach.vn

"Xảy ra chuyện này, ngươi có tính toán gì không?", Thiệu Thi Dung hỏi nàng.

Chung Minh thật đúng là không nghĩ tới, nguyên bản nghĩ giết người xong thì hết chuyện, hiện tại người được cứu về rồi, về sau tự nhiên sẽ phiền toái không dứt, ngồi chờ chết bất quá là lời tự bạo tự khí, vì cái loại người này mà bị hãm sâu vào lao ngục thì không đáng giá, "Tạm thời chưa có nghĩ đến, dù sao hắn cũng không phục hồi nhanh đâu, lúc đó tính sau".

Thiệu Thi Dung nói: "Có chuyện ta đang muốn nói với ngươi, ta đi ra ngoài đã lâu, sợ cha nương lo lắng, ta đã thương lượng với Hàn tỷ tỷ, chuẩn bị hai ngày nữa sẽ rời khỏi đây". Hơi do dự rồi làm như không chút để ý, nói tiếp, "Không bằng ngươi theo chúng ta hồi hương đi?".

Mấy ngày này Thiệu Thi Dung rất ít quấn quít lấy nàng, nghe Tô Tử Mặc nhắc tới, cũng hiểu Thiệu Thi Dung cùng Hàn Thu San rất hợp nhau, nàng nghĩ Thiệu Thi Dung đã buông được nàng, nhưng mà nhìn vào ánh mắt ngại ngùng lại còn chờ mong của Thiệu Thi Dung thì mới biết Thiệu Thi Dung không có thay đổi dù chỉ nửa điểm tâm ý. Trước kia Chung Minh thật sự không hề để tình ý của nàng trong lòng, sau khi gặp khó khăn với Tô Tử Mặc, nàng lại thấy cảm động, không lý giải được nên hỏi: "Ta đối đãi ngươi không tốt chút nào, còn ba bốn lần cự tuyệt, ngươi không oán giận ta sao?".

Thiệu Thi Dung kéo kéo khóe miệng, lộ ra một tia cười khổ, "Oán, như thế nào không oán, nhưng không buông bỏ được ngươi. Hàn tỷ tỷ cũng khuyên ta quên ngươi đi, nhiều năm như vậy làm sao dễ dàng được".

Chung Minh nhìn Thiệu Thi Dung, không biết nên nói cái gì cho phải, kiếp trước nàng một lòng thích biểu ca, kiếp này lại ái mộ Tô Tử Mặc, Thiệu Thi Dung và nàng chỉ là bằng hữu cùng nhau lớn lên, tuy rất cảm động nhưng vẫn không thể sinh ra nửa phần tình ý. Nàng cự tuyệt ý tốt của Thiệu Thi Dung, "Ta sẽ không đi, Mặc tỷ tỷ ở đâu, ta ở đấy".

https://thuviensach.vn

Thiệu Thi Dung khẽ giật mình, "Ngươi không phải nói nàng có thành kiến với ngươi sao?".

Chung Minh thản nhiên nói: "Nhưng ta thích nàng, ta đuổi ngươi không được thì nàng cũng không đuổi được ta".

Thiệu Thi Dung hồi lâu mới buồn bã nói: "Thôi, ngươi đã không suy nghĩ đến ta, xem ra ta thật sự là vô vọng".

Chung Minh nhìn bộ dạng của nàng, cũng thấy rất khó chịu, phá lệ nói: "Thật xin lỗi".

Thiệu Thi Dung cười, "Chuyện tình cảm sao phải nói xin lỗi, bất quá khó có khi nghe chính miệng ngươi nói lời này, ta cũng xem như đáng giá". Dừng một chút lại nói, "Tô tỷ tỷ không hiểu ngươi kỳ thật cũng không thể trách nàng, nàng vốn xuất thân cao quý, lại đọc đủ thứ sách vở, thị phi thiện ác phân biệt rõ ràng, ngươi đột nhiên làm như vậy, dĩ nhiên nàng khó có thể chấp nhận, từ từ giải thích với nàng, nàng sẽ minh bạch, nếu nàng đã nghe ngươi nói mà lại không bao dung cho ngươi được nửa phần khuyết điểm, vậy chỉ có thể nói nàng không phải thật tình thích ngươi, một khi đã như thế, ngươi có bám riết cũng vô dụng, không bằng nên giống như ta, thừa lúc còn sớm mà buông tay, đó cũng là một loại giải thoát".

Chung Minh đem lời này cân nhắc trong lòng, trước kia nàng luôn thẳng thắn trực tiếp với chuyện tình cảm, đã thích rồi thì không quan tâm chuyện gì khác cứ tiến tới, không thích thì hoàn toàn cự tuyệt, cũng không quan tâm cảm thụ của đối phương, cho nên kiếp trước mới bị biểu ca lừa bịp, kiếp này lại không hiểu tâm ý thật sự của Tô Tử Mặc, nếu quả đúng như Thiệu Thi Dung nói, Tô Tử Mặc là ghét bỏ nàng, chẳng lẽ nàng nên biết khó mà lui?! Mặc kệ như thế nào, ít nhất trước hết phải giải thích rõ cho Tô Tử Mặc biết quá khứ của nàng, để xem Tô Tử Mặc có chấp nhận được nàng như vậy hay không đã.

https://thuviensach.vn

Thiệu Thi Dung đi rồi, Chung Minh liền chấn chỉnh tâm tình, đi đến phòng Tô Tử Mặc.

****

Chung Minh vừa muốn gõ cửa thì nghe một trận la hét.

"Đừng ngăn đón ta, lão tử ngủ cùng nàng là chuyện thiên kinh địa nghĩa!".

Chung Minh quay đầu, thấy Tống Tuấn Kiệt uống say khướt đang được hai gã sai vặt dìu lảo đảo tiến vào sân.

Tống Tuấn Kiệt cũng thấy Chung Minh, đẩy gã sai vặt ra, hai ba bước đi tới, cầm cổ tay Chung Minh, trên mặt nộ khí đằng đằng, "Cả đêm không trở về, đi đâu?".

Cổ tay Chung Minh bị hắn nắm thật đau, dùng sức giãy lại giãy không ra, còn bị mùi rượu xộc vào mũi rất khó chịu. Nàng xoay đầu qua tức giận nói: "Ta muốn đi đâu thì đi đó, có quan hệ gì tới ngươi?".

Tống Tuấn Kiệt giận dữ cười táp lại, "Ha ha, có quan hệ gì với ta sao? Biểu muội, ngươi không phải đã quên, ngươi là nữ nhân của ta, không chỉ ngươi, còn có ả!". Tống Tuấn Kiệt chỉ ngón tay về phía cửa phòng Tô Tử Mặc, "Từ lúc vào nhà đến nay, ả vẫn ra sức khước từ, còn tưởng các ngươi sẽ thức thời, ngày nào đó sẽ chủ động yêu thương nhung nhớ ta, không nghĩ rằng càng ngày càng quá phận, còn dám cả đêm không về ngủ, đỉnh đầu lão tử sợ là đã sớm xanh mượt!".

Chung Minh cười lạnh không có lên tiếng, trong lòng lại nghĩ, trên danh nghĩa tuy ngươi có nhiều nữ nhân, nhưng làm gì có người nào thiệt tình đối đãi ngươi, Trịnh di nương vốn là cô nương thanh lâu không nói, Phùng di nương thì mang cốt nhục người ngoài, chỉ có ta cùng Mặc tỷ tỷ kiếp trước là trong sạch, đáng tiếc ngươi không biết quý trọng thì trách được ai.

https://thuviensach.vn

Tống Tuấn Kiệt khó có lúc mạnh mẽ một lần, thấy Chung Minh không nói lời nào, còn tưởng rằng nàng sợ, dưới ánh trăng lại thấy mĩ mạo Chung Minh đẹp đến không nói nên lời, quả nhiên Trịnh di nương và Phùng di nương không có khả năng so được, hoa cỏ bên ngoài càng không bằng một phần mười của Chung Minh, nhất thời sắc tâm đại động, đưa tay nhẹ xoa bàn tay mềm nhỏ của Chung Minh, cười nói: "Đêm nay vốn dự tính ngủ trong phòng ả, thôi được, nếu gặp biểu muội thì trước hết đến phòng biểu muội vậy". Lời hắn nói nghe cứ như là Chung Minh chiếm được ưu thế gì rất lớn.

Chung Minh còn chưa kịp cự tuyệt, cửa phòng đã bật mở, Tô Tử Mặc mang vẻ mặt lạnh lùng đứng ở nơi đó.

Bị Tống Tuấn Kiệt chiếm tiện nghi, trong lòng Chung Minh cực kỳ chán ghét, nhìn thấy Tô Tử Mặc, chợt nảy ra ý nghĩ, nàng không vội tránh né, chịu đựng ghê tởm để cho Tống Tuấn Kiệt ôm nàng vào lòng.

Tống Tuấn Kiệt được một tấc lại muốn tiến một thước, "Bẹp" một tiếng hôn lên má Chung Minh, còn nhìn Tô Tử Mặc thị uy cười nói: "Như thế nào, nghe nói ta muốn ngủ ở phòng biểu muội, trong lòng không thoải mái, rốt cuộc cũng chịu đi ra rồi à?". Tống Tuấn Kiệt đột nhiên có thái độ khác thường cũng không phải chủ yếu vì chuyện cả đêm qua Tô Tử Mặc cùng Chung Minh không về. Hôm nay hắn theo thường lệ đi đến phòng thu chi lấy bạc, quản gia nói thiếu phu nhân đã giao trách nhiệm đương gia cho phu nhân, từ nay về sau muốn lấy bạc phải đến trực tiếp nói với phu nhân, Tống Tuấn Kiệt dĩ nhiên cảm thấy không tốt, khi đến mở miệng xin nương hắn, quả nhiên bị cự tuyệt. Đầu tiên Mã Nguyệt Nga nói xấu Tô Tử Mặc đã lén lấy bạc xài riêng, làm cho bạc trong phủ còn chưa đến năm trăm lượng, tiếp theo lại mắng Tống Tuấn Kiệt không có tiền đồ, Tô Tử Mặc vào cửa lâu rồi mà còn chưa có viên phòng, nếu Tống Tuấn Kiệt có bản lĩnh thì nên áp chế để Tô Tử Mặc biết nghe lời. Có nói thế nào thì Tô Tử Mặc cũng là khuê nữ của Hầu gia, Hầu gia sao có thể bạc đãi nàng, không chừng có cất giấu rất

https://thuviensach.vn

nhiều gia sản. Hiện tại Tống gia khó khăn, nên nghĩ cách làm cho Tô Tử Mặc lấy ra giúp đỡ cho Tống gia mới đúng. Lại nhắc tới Chung Minh, gia tài Chung gia ước tính tới vạn bạc, mà chỉ có một nữ nhi, chẳng lẽ thật muốn đợi đến khi Chung Xa Đạt cùng Tống Văn Thục không còn trên đời nữa mới kế thừa gia nghiệp?! Ả còn nói Tống Tuấn Kiệt có cả núi vàng núi bạc trong tay mà không biết tận dụng, cứ hơi chút là đến đòi bạc của ả, ả khóc than thở náo loạn cả buổi chiều, đến khi Tống Tuấn Kiệt mạnh miệng nói sẽ không đến xin bạc nữa, Mã Nguyệt Nga mới chịu nín.

Tống Tuấn Kiệt nghẹn cả bụng lửa giận, cân nhắc mãi mới cảm thấy nương hắn nói có lý, huống chi Tô Tử Mặc vào cửa lâu như vậy, bọn họ sớm nên hành chu công chi lễ, qua lâu rồi còn không chạm vào người nàng là vì hắn tôn trọng nàng, nếu như Tô Tử Mặc không biết tốt xấu mà vẫn không chịu, vậy đừng trách hắn dùng bạo lực, nào có chuyện phu thê không ngủ cùng phòng, nói kiểu nào nghe cũng không lọt tai. Trước đây, hắn kiêng kị Tô Tử Mặc chẳng qua là sợ chọc giận Tô Hầu gia ảnh hưởng đến con đường làm quan, nay hắn đã có một chân vững chắc ở quan trường, vả lại chuyện cùng phòng này Tô Hầu gia cũng đứng về phe hắn, lần trước nếu không phải tự dưng xuất hiện Trịnh di nương thì Tô Tử Mặc đã sớm là nữ nhân danh phó kỳ thực của hắn. Khổ nỗi hắn luôn có tính cách yếu đuối nên phải uống rượu mượn thêm can đảm mới dám tìm Tô Tử Mặc.

Tô Tử Mặc không để ý đến hắn, ánh mắt dừng trên người Chung Minh, xét theo tính tình Chung Minh thì không có khả năng để cho Tống Tuấn Kiệt chiếm được dù chỉ một chút tiện nghi, giờ phút này lại "dịu ngoan" như thế, không thể nghi ngờ là vì giận nàng, mệt nàng lại theo đúng ý nguyện Chung Minh, tức giận đến ngực phát đau, hận không thể lập tức đoạt lại Chung Minh, kiềm nén cơn tức, trầm giọng nói: "Minh nhi, muội lại đây". Nhưng khẩu khí không thể giấu được là nàng đang giận.

Chung Minh theo bản năng muốn đi qua, rốt cuộc vẫn nhịn xuống, còn cố ý xuyên tạc ý tứ trong lời Tô Tử Mặc nói, "Tỷ tỷ là chính thất, theo lý ta

https://thuviensach.vn

không nên tranh trước Tô tỷ tỷ, chẳng qua nếu biểu ca đã nói, ta cũng không tiện làm trái lời hắn, mong tỷ tỷ không cần tức giận mới tốt". Người bên ngoài nghe chỉ nghĩ rằng nàng đang tranh giành tình cảm cùng Tô Tử Mặc, nhưng đối với Tô Tử Mặc mà nói, đây đều là những lời tàn nhẫn đâm thẳng vào tim.

Chung Minh vẫn còn canh cánh trong lòng cái câu mà Tô Tử Mặc nói lúc ban ngày "Nàng là thiếp thất của phu quân ta".

Tống Tuấn Kiệt nghe Chung Minh nói như thế, nghĩ Chung Minh đã chuẩn bị theo hắn, càng đắc ý dào dạt, nói với Tô Tử Mặc: "Ngươi cũng đừng gấp, đêm nay ta cùng biểu muội thành chuyện tốt thì đêm mai tới lượt ngươi".

Tô Tử Mặc vẫn không thèm để ý tới hắn, chỉ nhìn chằm chằm Chung Minh, hỏi: "Đều là lời nói thật lòng sao?".

Chung Minh chống lại ánh mắt đầy khí thế bức người của nàng, không nhanh không chậm nói: "Giết người đền mạng là chuyện thiên kinh địa nghĩa, ta là thiếp của biểu ca, cùng biểu ca đồng giường cộng chẩm cũng là chuyện đương nhiên".

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 96

Tống Tuấn Kiệt mặc kệ các nàng chơi trò bí hiểm gì, hắn chỉ sợ Chung Minh đổi ý, vội vàng nói: "Biểu muội, giải thích nhiều như vậy làm gì, bên ngoài trời đông giá rét, chúng ta mau về phòng mới phải".

Chung Minh bất quá là vì giận Tô Tử Mặc chứ làm sao thật để Tống Tuấn Kiệt chiếm tiện nghi, càng đừng nói tới đồng giường cộng chẩm, nàng thấy sắc mặt Tô Tử Mặc cực kỳ khó coi, đã đạt được mục đích, đẩy Tống Tuấn Kiệt ra, thần sắc lãnh đạm nói: "Hôm nay thân thể ta không thuận tiện, khiến biểu ca thất vọng rồi".

Tống Tuấn Kiệt há hốc mồm, Chung Minh rõ là đang chơi hắn mà, giận run cả người, bất kể nàng thật sự không thuận tiện hay là giả vờ không thuận tiện, dùng lực kéo Chung Minh ôm vào lòng, mạnh mẽ nói: "Lão tử đứng tiểu, nói chuyện giữ lời, nói đi đến phòng ngươi thì nhất định đến phòng ngươi, nếu ngươi không thuận tiện thì đêm nay cũng phải hầu hạ lão tử cho thật tốt".

Tống Tuấn Kiệt coi nàng là cái gì, cô nương yên hoa sao? Chung Minh sở dĩ giết Trần lão bản, là vì kiếp trước hắn làm nhục nàng, nàng vốn không nhận thức Trần lão bản, chính là loại lang tâm cẩu phế Tống Tuấn Kiệt đem nàng bán cho Trần lão bản, Tống Tuấn Kiệt nói năng thô bỉ làm Chung Minh nhớ tới thù hận kiếp trước, nhất thời nổi lên sát tâm, trên mặt bày ra nụ cười tươi như hoa nhưng trong mắt không có nửa phần ý cười, nói: "Biểu ca đã nói như vậy, ta đây đành phải cung kính không bằng tuân mệnh".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc lại cho là Chung Minh cố ý nói khích mình, nàng có thể nào ngang ngạnh như thế, thật đáng giận mà, nhưng cũng không thể để nàng mặc sức làm bừa, lạnh lùng phân phó gã sai vặt: "Thiếu gia uống say, còn không dìu hắn trở về nghỉ ngơi".

Tống Tuấn Kiệt hét lên: "Ai nói ta uống say, ta làm sao cũng không đi, phải đến phòng biểu muội".

Hai gã sai vặt nhìn nhau, không biết nên nghe thiếu gia hay là nghe thiếu nãi nãi.

Tống Tuấn Kiệt thấy hai gã đứng im không nhúc nhích, nổi giận, "Trước kia nàng quản gia, các ngươi đều nghe lời nàng, ta không trách các ngươi, hiện tại Tống phủ do ta định đoạt, các ngươi nhớ kỹ cho ta, cái nhà này họ Tống không phải họ Tô, không nói các ngươi biết là các ngươi cứ chọc ta nóng giận, nên đánh thì đánh, nên mắng thì mắng, ta mới là chủ quản hết đám nô tài các ngươi".

Lời này hiển nhiên là hướng về phía Tô Tử Mặc nói, Chung Minh tự mình chịu đựng không quan trọng, nhưng nàng không cho phép ai khi dễ Tô Tử Mặc, cười nói tiếp: "Nghe ý tứ biểu ca, không ngờ trong nhà này là xem bạc mà nói chuyện, ai bạc nhiều thì nghe người đó". Nàng chỉ vào một gã sai vặt trong hai người hỏi, "Có phải thế không?".

Gã sai vặt kia khúm núm nói: "Chúng ta là hạ nhân, làm trâu làm ngựa hầu hạ người ta, đúng là vì bữa cơm manh áo".

Chung Minh không khỏi buồn cười, Tống gia từ trên xuống dưới đều đặt đồng tiền vào trong mắt, bất quá như vậy cũng tốt, lấy bạc thu mua lòng người vốn là chuyện mà nàng am hiểu nhất, lấy trong hầu bao ra một xấp ngân phiếu, giơ giữa không trung nói: "Điều vị thực vong, nhân vị lợi vong*, các ngươi cũng nhận biết rõ ràng, đã như thế, các ngươi mở to hai mắt nhìn cho rõ, cô nãi nãi ta cái gì không có chứ bạc có nhiều lắm, các

https://thuviensach.vn

ngươi xưa nay cũng biết tính ta, không bạc đãi các ngươi, chẳng qua nếu đã cầm bạc của ta, nên biết làm thế nào cho phải, ta cảnh cáo trước, đắc tội ta, cùng lắm không có bạc xài, đắc tội Mặc tỷ tỷ, nếu để cho Hầu gia biết, có gì các ngươi tự chịu, các ngươi tự mình suy nghĩ đi".

<*Chim chết vì tham ăn, người chết vì tham tiền tài>

Hai gã sai vặt đều là theo thói quen nhìn ánh mắt làm việc, người trong nhà nói chuyện không có phân lượng nhất chính là Tống Tuấn Kiệt, đi theo làm tuỳ tùng cho hắn cũng không có được lợi thế gì, nay Mã Nguyệt Nga đương gia, ngay cả Tống Tuấn Kiệt còn không xin xỏ được cái gì thì càng khỏi nói tới hạ nhân như bọn họ. Tô Tử Mặc thưởng phạt phân minh, Chung Minh ra tay hào phóng, nghe theo các nàng còn có chút lợi ích, tình thế ở Tống gia vừa xem đã hiểu ngay, hai gã sai vặt không nói nhiều lời, đến nâng Tống Tuấn Kiệt rời đi, Tống Tuấn Kiệt tức giận chửi rủa ầm ĩ nhưng không người nào để ý đến hắn.

Tri Họa giơ ngón tay cái lên, "Tiểu thư thật lợi hại!".

Chung Minh không để ý tới lời vuốt mông ngựa vớ vẩn của nàng, nói với Tô Tử Mặc: "Ta có lời nói với ngươi".

Tô Tử Mặc còn buồn bực vì chuyện mới vừa rồi, Chung Minh có thể nào vì giận nàng mà không thương tiếc bản thân mình, mặc dù tức giận nhưng cũng không cự tuyệt, để Chung Minh vào cửa, không thèm nói gì xoay người đi vào nhà.

Chung Minh trước tiên trách cứ Tri Họa, kêu nàng về sau phải khoá kỹ cửa viện, không được để chuyện phát sinh như hôm nay, xong rồi mới đi vào phòng Tô Tử Mặc.

Tô Tử Mặc đã ngồi sẵn, trên tay tuỳ ý cầm một quyển sách, tất nhiên chỉ là làm bộ vậy thôi, Tô Tử Mặc rất ít khi tức giận, trong lòng vốn có nút thắt, lại bị Chung Minh làm thêm trận nữa, làm sao còn bình tĩnh cho được.

https://thuviensach.vn

"Mặc tỷ tỷ", Chung Minh gọi nàng một tiếng.

Tô Tử Mặc không để ý tới, còn xoay người qua một bên, đưa lưng về phía Chung Minh.

Chung Minh cũng là lần đầu gặp Tô Tử Mặc phát cáu, nhưng lại cảm thấy thật là đáng yêu, cũng biết nàng đang giận cái gì, nếu đã để ý như vậy sao còn có thể dễ dàng nói ra những lời lãnh đạm đây?! Chung Minh đứng nhìn bờ vai gầy của Tô Tử Mặc mà ngẩn người.

Tô Tử Mặc đợi lâu không nghe nàng nói chuyện, đành phải quay qua, thấy Chung Minh nhíu mày như đang lạc vào cõi thần tiên nào đó, liền hỏi: "Suy nghĩ cái gì?".

Chung Minh phục hồi tinh thần, hướng nàng ngọt ngào cười nói: "Còn tưởng rằng từ nay về sau ngươi cũng không để ý đến ta".

Tô Tử Mặc biết nàng còn vì chuyện ban ngày mà canh cánh trong lòng, nàng khuyên Chung Minh tạm thời rời đi nơi này cũng là vì muốn tốt cho Chung Minh, về phần tình cảm giữa các nàng, Chung Minh xác thực đã dọa đến nàng, chẳng qua cứ thế nhận định Chung Minh, quả thật không công bằng với Chung Minh, mọi sự đều có nguyên nhân, ít nhất trước hết nghe nghe lý do Chung Minh giết người đã, "Mới vừa rồi nếu ta không đi ra, không phải là muội liền theo biểu ca muội đó chứ?".

Chung Minh nghe ra nồng đậm chua xót trong lời Tô Tử Mặc nói, tâm tình nhất thời tốt lên, "Đó là vì ta giận ngươi".

Tô Tử Mặc nhớ đến cảnh Tống Tuấn Kiệt ôm nàng, còn hôn mặt nàng một cái, ngực tức đến phát đau, lòng còn sợ hãi nói: "Muội trêu chọc hắn như thế, nếu hắn thật sự dùng sức với muội thì làm sao đây?".

Chung Minh thu hồi nụ cười, lạnh lùng nói: "Ta muốn mạng hắn".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc khẽ giật mình, trải qua chuyện Trần lão bản, nàng biết Chung Minh cũng không nói lời ác độc cho có.

Chung Minh vốn là tới ngả bài, "Mặc tỷ tỷ, ngươi vẫn hỏi ta vì sao oán hận biểu ca như vậy, hôm nay ta liền nói lý do cho ngươi biết, ta chỉ mong sau khi biết được, ngươi đừng ghét bỏ ta".

Tô Tử Mặc thấy nàng nói năng thật cẩn thận không giống như lúc trước, đau lòng kéo tay nàng, áy náy nói: "Ta không hỏi rõ ràng sự tình đã chối bỏ muội, là ta không đúng".

Chung Minh vội nói: "Mặc tỷ tỷ trăm ngàn lần đừng nói vậy, là vì ngươi nghĩ ta quá tốt đẹp nên mới có chênh lệch, mà ta quả thật rất tốt trong tưởng tượng của ngươi".

Tô Tử Mặc không thèm nhắc lại, miễn cho Chung Minh lại nói ra những lời coi rẻ bản thân mình.

Trăm ngàn lời nói không biết nên bắt đầu từ đâu, Chung Minh nghĩ nghĩ nói: "Mặc tỷ tỷ, ngươi tin tưởng có chuyện chết đi rồi sống lại không?".

Tô Tử Mặc sửng sốt, không dự đoán được nàng đột nhiên hỏi vấn đề này, "Không phải là chết giả đó chứ?".

Chung Minh lắc đầu, "Rõ ràng đã chết thật rồi, một khi tỉnh dậy liền trở lại năm năm trước".

Tô Tử Mặc kinh ngạc, "Từ hiện tại trở lại năm năm trước?".

Chung Minh nói: "Ý tứ không sai biệt lắm, chẳng qua không phải nói lúc hiện tại này, chính xác là từ ba năm sau trở lại hai năm trước".

<*bây giờ Chung Minh 17, ba năm sau trở lại hai năm trước ý là từ năm 20 về 15>

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc càng nghe càng bối rối, "Muội nói như vậy, chẳng lẽ người đó là muội?".

"Không sai, ta đã chết qua một lần, khi tỉnh dậy liền trở lại năm mười lăm tuổi, là thời điểm gặp ngươi lần đầu".

Tô Tử Mặc chỉ cảm thấy không thể tưởng tượng, sao có thể có loại sự tình này, "Ý của muội là, khi ta còn chưa nhận thức muội, ta với muội đã muốn cùng sống ở một chỗ trong năm năm?".

Chung Minh gật đầu, "Chẳng qua khi đó quan hệ chúng ta không tốt như hiện tại, còn có thể nói là đối thủ một mất một còn".

Tô Tử Mặc nửa tin nửa ngờ, nhìn bộ dáng Chung Minh lại không giống đang ăn nói bừa bãi, huống chi trải qua chuyện Chung Minh vừa nói thì nàng có thể giải thích rõ ràng thật nhiều nỗi băn khoăn về Chung Minh, sau khi kinh ngạc bắt đầu cảm thấy thú vị, nàng khó tưởng tượng mình cùng Chung Minh mà là đối thủ một mất một còn thì là cái dạng tình huống gì, "Muội nói rõ cho ta nghe một chút".

"Ngươi là chính thất biểu ca, ta là thiếp biểu ca, những chuyện này thật ra giống nhau, chẳng qua ta với ngươi đều là nữ nhân của biểu ca, chứ không phải chỉ trên danh nghĩa phu thê như hiện tại".

Tô Tử Mặc nhẹ nhàng "A.." một tiếng, bỗng nhiên nói: "Kiếp trước muội thật sự thích biểu ca muội". Tri Họa có nói qua, trước kia Chung Minh thực thích Tống Tuấn Kiệt, sau khi nhảy vào hồ hoa sen rồi tỉnh lại đột nhiên liền thay đổi, hận Tống Tuấn Kiệt đến thấu xương.

Chung Minh không có phủ nhận, "Đó là bởi vì ta không nhận rõ bản tính sài lang của hắn".

"Ta thì sao?", Tô Tử Mặc hỏi.

https://thuviensach.vn

Chung Minh nghĩ nghĩ nói: "Nhìn không ra được, nhưng ngươi rất nghe lời biểu ca, biểu ca nói cái gì thì là cái đấy, biểu ca nạp thiếp cũng không tức giận".

Tô Tử Mặc im lặng, nàng mặc dù không biết chuyện kiếp trước, bất quá nàng vốn không có cảm tình với Tống Tuấn Kiệt, sống cùng dưới một mái hiên, không có khả năng không thấy rõ con người Tống Tuấn Kiệt, sợ là mắt nhắm mắt mở coi như mặc kệ thôi, nhớ tới chuyện quan trọng nhất, hỏi: "Kiếp trước muội làm sao chết?".

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 97: Chuyện Cũ Trước Kia

Tô Tử Mặc vừa hỏi, Chung Minh lập tức đỏ hốc mắt, tuy khó có thể mở miệng, vẫn cắn răng thuật lại chuyện Tống Tuấn Kiệt lừa gia sản nhà nàng như thế nào, lại bán nàng cho thanh lâu như thế nào, cả chuyện Trần lão bản lăng nhục khiến nàng phải nhảy sông tự sát, kể hết rõ ràng như chính mình trải qua lần nữa, chỉ hận không thể lập tức chém chết Tống Tuấn Kiệt.

Đợi khi tâm tình bình phục, nàng không yên nhìn Tô Tử Mặc, không biết Tô Tử Mặc sẽ nghĩ nàng thế nào, tuy rằng trọng sinh, nhưng mà nhớ đến đêm đó liền cảm thấy thân thể mình thật dơ bẩn, Tô Tử Mặc có thể tiếp nhận nàng sao?! Huống chi kiếp trước nàng còn làm không ít chuyện thật có lỗi với Tô Tử Mặc còn chưa dám nói.

Tô Tử Mặc thần sắc ngưng trọng nghe xong, vừa phẫn nộ lại vừa thương tiếc, phẫn nộ Tống Tuấn Kiệt lại làm ra chuyện điên rồ như thế, có nói như thế nào Chung Minh đều là biểu muội hắn, huống chi còn dành cho hắn tình cảm thắm thiết, đồng thời thương tiếc cho những thống khổ Chung Minh đã trải qua, không trách nàng lại hận thấu xương Tống Tuấn Kiệt, mới lần đầu tiên nhìn thấy Trần lão bản liền giết hắn cho hả giận.

Chung Minh thấy nàng không nói lời nào, tâm càng chìm xuống đáy, nhỏ giọng nói: "Ta biết, sau khi nói cho ngươi, ngươi nhất định cảm thấy ta không sạch sẽ, ta càng không xứng với ngươi, kỳ thật ta cũng chán ghét chính mình, ta thường xuyên nghĩ nếu ông trời thương tình cho ta một lần cơ hội, vì cái gì không để ta quên mất đoạn quá khứ kia chứ? Chẳng qua kể từ đó, ta không thể rửa sạch được nỗi ô nhục, báo không được thù thì sẽ có khả năng giẫm lên vết xe đổ, ta thà rằng nhớ kỹ chuyện này".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc lúc này mới sâu kín thở dài, xoa nhẹ bên tóc mai của Chung Minh, ôn nhu nói: "Làm khó muội phải cất giấu việc này trong lòng, rất cực khổ phải không".

"Mặc tỷ tỷ". Chung Minh chua xót, nước mắt chảy xuống.

Tô Tử Mặc nói: "Muội không nói cho ta biết, là sợ ta ghét bỏ muội, vậy ta hỏi muội, nếu như ta với muội trao đổi thân phận, muội có để ý hay không?".

"Ta đương nhiên sẽ không, hơn nữa ngươi cũng sẽ không bị chuyện như thế". Chung Minh nói chắc chắn.

"Vì sao?", Tô Tử Mặc hỏi.

"Ngươi thông minh hơn ta, làm sao mắc mưu biểu ca được".

Tô Tử Mặc mỉm cười, Chung Minh đúng là thật thành đáng yêu, "Được rồi, cho dù như thế, muội cũng nói, trong trí nhớ kia của muội, ta là chính thất danh chính ngôn thuận của biểu ca muội, tất nhiên không tránh được chuyện đồng giường cộng chẩm, vậy muội có để ý không?".

Chung Minh ngẩn người, nàng thật ra chưa từng nghĩ tới điểm này, tiếp theo lắc đầu, "Sẽ không". Đừng nói kiếp này sẽ không, cho dù là đặt ở kiếp trước cũng sẽ không.

Tô Tử Mặc cười nhẹ nói: "Ta cũng sẽ không".

Chung Minh vừa mừng vừa sợ, "Thật vậy sao?". Nàng vẫn vì chuyện này mà lo lắng, không nghĩ tới Tô Tử Mặc dễ dàng tiếp nhận như vậy, nói cho cùng nàng là người bị hại, Tô Tử Mặc đồng cảm với nàng cũng là chuyện dễ hiểu, sau đó mang theo thần sắc buồn bã nói: "Mặc tỷ tỷ, còn có một chuyện chưa nói cho ngươi, e là sau khi ngươi nghe xong, nhất định không tha thứ cho ta".

https://thuviensach.vn

Không biết Chung Minh còn giấu cái gì, nghe khẩu khí có vẻ liên quan đến mình, Tô Tử Mặc đáp: "Được rồi, muội nói ta nghe một chút".

Chung Minh nuốt nuốt nước miếng, mới nhỏ giọng nói: "Kỳ thật chuyện ta làm cũng ti bỉ vô sỉ như biểu ca, kiếp trước chết oan chết uổng e cũng là báo ứng".

Tô Tử Mặc hỏi: "Muội làm chuyện gì thật có lỗi với ta sao?".

Chung Minh gật gật đầu, trên mặt có vẻ hổ thẹn, "Ta luôn ghen tị ngươi là chính thất biểu ca, cho nên cấu kết cùng Trịnh di nương, Phùng di nương, Hàn di nương, thường ngáng chân ngươi, ngày thường đều đánh nháo ầm ĩ, thẳng đến khi lão phu nhân mất, ta không còn cố kỵ cái gì liền gài bẫy hãm hại ngươi cùng nam nhân tư hội, biểu ca nghĩ ngươi hồng hạnh vượt tường, giận dữ liền từ ngươi".

Quả nhiên Tô Tử Mặc nghe xong nhíu mày, sự tình liên quan đến danh tiết nữ tử, cách này của Chung Minh cũng thật là.....vô liêm sỉ, nhưng nàng thấy thắc mắc một điểm, nàng đang ở trong viện, sao dễ dàng để Chung Minh gài bẫy hãm hại chứ?!

"Ngươi bình thường không ra khỏi phủ, xác thực không có cơ hội xuống tay, chẳng qua vừa vặn có một đoạn ngày thân thể ngươi không khoẻ, đại phu hai ba ngày ra vào Tống phủ, có khi ngươi còn giữ hắn ở lại phủ dùng cơm, ta liền bắt được cơ hội, kêu Phùng di nương thêm thuốc vào rượu mang đến phòng ngươi, sau đó báo cho biểu ca đến bắt gian". Thanh âm Chung Minh càng nói càng nhỏ, lại càng không dám nhìn Tô Tử Mặc, sợ nhìn đến ánh mắt coi khinh của nàng.

Tô Tử Mặc đột nhiên hỏi: "Bắt gian tại giường sao?".

"Thế thì không có, lúc ấy các ngươi còn đang uống rượu, chẳng qua tóc tai của ngươi rối loạn, đại phu thì đã cởi ngoại sam, tình huống đó cũng không kém bao nhiêu so với bắt gian trên giường".

https://thuviensach.vn

Trải qua Chung Minh miêu tả, Tô Tử Mặc đã đại khái đoán được sao có chuyện như thế, có điều cần xác nhận một chút, "Đại phu kia là Mạnh Trầm Xuân của Hồi Xuân Đường à?".

Hôm nay Chung Minh nghe bọn họ nói chuyện, đã biết quan hệ bọn họ không tệ, Tô Tử Mặc có thể đoán được cũng không có gì lạ, "Chính là hắn".

Tô Tử Mặc đầu tiên là nhẹ thở dài một hơi, sau đó lắc đầu nhìn Chung Minh, không biết nên giận hay nên cười, giận là vì Chung Minh dám xài đến chiêu này với mình, cười là vì biện pháp này thật ngu ngốc, không trách Tống Tuấn Kiệt cười nhạo nàng ngực đại ngốc nghếch, đúng là không oan uổng nàng chút nào.

Chung Minh chỉ cảm thấy không hiểu, "Có cái gì không đúng sao?".

"Ta hỏi muội, ta cùng với Phùng di nương kia quan hệ như thế nào?".

Chung Minh nói: "Phùng di nương sớm bị ta dùng bạc mua chuộc".

Tô Tử Mặc nói: "Đã như vậy, Phùng di nương tự nhiên tốt lành đưa rượu đến, sao ta dám không có một tia nghi ngờ liền uống nó chứ?".

Chung Minh nói: "Bề ngoài mấy di nương luôn cung kính với ngươi, chỉ có ta thể hiện ra mặt, ngươi không nghi ngờ cũng là có khả năng".

"Cho dù là thế, nhưng Mạnh Trầm Xuân là đại phu, trong rượu có bỏ thuốc hay không, hắn vừa ngửi liền biết".

Chung Minh sửng sốt, nàng vậy mà lại xem nhẹ điểm này.

"Còn nữa", Tô Tử Mặc nhìn nàng, "Là người bên ngoài có lẽ còn có khả năng, nhưng nếu là Mạnh Trầm Xuân, ta cùng hắn vô luận thế nào cũng không khả năng thật sự có gian tình".

https://thuviensach.vn

"Tại sao?". Lúc này Chung Minh thật không rõ nữa.

Tô Tử Mặc do dự một chút mới nói: "Nguyên bản là chuyện riêng tư của người ngoài, ta không thể lắm miệng, nhưng quan hệ giữa ta và muội thì khác nên ta nói cho muội, muội có biết trước kia Mạnh Trầm Xuân làm gì không?".

Chung Minh nói: "Hắn là đại phu, tất nhiên là ở y quán".

Tô Tử Mặc nói: "Không phải y quán, mà là Thái y viện".

Chung Minh kinh ngạc, "Hắn là thái y?".

"Mạnh Trầm Xuân tuổi trẻ, y thuật lại cao minh, bộ dạng tuấn lãng bất phàm, bị một người thiếp không được vua sủng ái nhìn trúng, vị thiếp này câu dẫn không được bèn vu khống ngược lại nói hắn không biết tuân theo phép tắc, Thánh Thượng mặc dù không sủng ái vị thiếp, nhưng rốt cuộc cũng là nữ nhân của Hoàng Thượng, nên ngài tức giận hạ lệnh xử cực hình Mạnh Trầm Xuân, cha ta nhậm chức ở hình bộ, cha ta rất ít khi xử án oan, sau khi thẩm vấn biết được ngọn nguồn sự tình, dâng tấu lên Hoàng Thượng, Hoàng Thượng mặc dù miễn tội chết cho Mạnh Trầm Xuân, bất quá vì mặt mũi hoàng gia, ban thưởng cung hình răn đe".

Chung Minh lập tức căm giận bất bình nói: "Hôn quân!".

Tô Tử Mặc vội vàng che miệng của nàng, "Lời đại nghịch bất đạo không thể nói ra miệng, tránh gặp hoạ sát thân a".

Chung Minh chẳng hề để ý: "Sợ cái gì, núi cao hoàng đế xa, sao có thể rơi vào tai hắn chứ".

Tô Tử Mặc nghiêm mặt nói: "Thiên tử dưới chân, muội nên thận trọng từ lời nói đến việc làm, Mạnh Trầm Xuân không phải cũng là người vô tội đó sao".

https://thuviensach.vn

Chung Minh biết nàng là vì quan tâm chính mình, đáp ứng Tô Tử Mặc sẽ không hồ ngôn loạn ngữ nữa, sau đó mới bừng tỉnh nhận ra: "Mạnh Trầm Xuân là thái giám, cho nên ngươi cùng hắn không có khả năng có tư thông, vậy các ngươi như thế nào lại.....". Tiếp theo vỗ đùi, "Ta hiểu rồi, các ngươi là tương kế tựu kế!".

Tô Tử Mặc cũng đoán là như vậy.

Chung Minh nói: "Kỳ thật ngươi đã sớm muốn rời đi biểu ca, chỉ là bất hạnh không có cơ hội, nói như thế, ta không phải hại ngươi mà ngược lại là giúp ngươi".

Tô Tử Mặc nhướng mày, "Nhưng quả thật muội có ý nghĩ hại người đó nha".

Chung Minh cúi đầu, thành khẩn giải thích, "Thật xin lỗi, Mặc tỷ tỷ, kỳ thật ta có nói với Phùng di nương cứ chằm chằm theo dõi, chỉ cần có chút biểu hiện tư thông giả dối là được, không phải thật muốn huỷ đi sự trong sạch của ngươi, cho nên từ lúc bỏ thuốc đến khi biểu ca chạy tới chỉ mới có một nén nhang".

Tô Tử Mặc cảm khái trong lòng, Chung Minh ngốc thì có ngốc, nhưng cũng không phải người tâm địa ác độc, chỉ là bị tình yêu che mờ hai mắt mới làm ra chuyện ngu xuẩn này, thở dài nói: "Muội sợ ta tức giận, kỳ thật cũng không cần nói việc này cho ta biết". Như thế sẽ phá huỷ ấn tượng về Chung Minh trong lòng nàng.

Chung Minh nói: "Sau khi ta trọng sinh, có hai chuyện quan trọng nhất, đầu tiên là tìm biểu ca báo thù, thứ hai chính là ngăn cản ngươi gả cho biểu ca, bù lại sai lầm trước kia của ta, tiếc là không thể ngăn cản được".

Tô Tử Mặc lại nghe ra một tầng ý tứ khác, "Cho nên muội thân cận ta, trăm phương nghìn kế đối tốt với ta, chỉ là vì trả nợ?".

https://thuviensach.vn

Chung Minh vội vàng xua tay phủ nhận, "Mới đầu là vậy nhưng sau lại không phải, ở chung nhiều với ngươi, cảm thấy ngươi đặc biệt tốt đẹp, vừa ôn nhu vừa quan tâm chăm sóc, ta kìm lòng không được bị ngươi hấp dẫn, sau đó yêu thích không cách nào thoát khỏi, Mặc tỷ tỷ, trên đời này không người nào có thể tốt hơn ngươi được".

Lời ngon tiếng ngọt khiến người ta khó chống đỡ, Tô Tử Mặc bị nàng làm cho nở nụ cười, nhẹ nhàng nói: "Trên đời này cũng không người nào có miệng lưỡi ngọt hơn muội a".

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 98: Đỡ Đẻ

Tô Tử Mặc đột nhiên nghe đến mấy chuyện này, tuy vẫn cảm thấy không thể tưởng tượng, bất quá nàng tin tưởng lời Chung Minh. Chung Minh thật sự không có lý do gì nói dối lừa nàng, huống chi còn là đoạn chuyện cũ không chịu được như thế, Chung Minh không bỏ xuống được ân oán kiếp trước, tâm tâm niệm niệm muốn báo thù, nàng cũng không khuyên bảo làm gì, cho dù là ai gặp loại chuyện này cũng không thể coi như chưa phát sinh, nếu nàng cũng có trí nhớ kiếp trước, không biết có ghi hận Chung Minh hay không nữa.

Chung Minh hỏi Tô Tử Mặc có thể tiếp nhận con người nàng như vậy không.

Trong đầu Tô Tử Mặc thật rối loạn, kêu Chung Minh đi về trước, đợi nàng suy nghĩ rõ ràng một chút.

Chung Minh cũng không ép Tô Tử Mặc đưa ra quyết định, nàng nói nhiều chuyện quá, cơ hồ là đảo điên hết thảy nhận thức trước đây của Tô Tử Mặc rồi, Tô Tử Mặc không có lập tức phân rõ giới hạn cùng nàng đã là đáng quý, nên từ từ để Tô Tử Mặc chậm rãi tiếp nhận, mà sở dĩ nàng không hề giữ lại chút gì kể hết cho Tô Tử Mặc, thứ nhất là muốn nói ra nguyên nhân mọi chuyện, thứ hai nàng cũng không muốn tiếp tục lừa Tô Tử Mặc, cứ phải giấu diếm đoạn quá khứ đó chung quy cảm thấy thấp thỏm bất an, còn không bằng nói ra tất cả.

Chung Minh đang muốn trở về phòng, chợt nghe một trận tiếng đập cửa dồn dập, Tri Họa ở bên ngoài nói: "Tiểu thư, không tốt, ầm ĩ rồi!".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc cùng Chung Minh liếc nhìn nhau, không biết đã xảy ra chuyện gì, Chung Minh mở cửa, "Không đầu không đuôi, ai với ai làm ầm ĩ?".

Tri Họa nói: "Loạn cả, lúc này đều phân xử ở phòng lão phu nhân".

Chung Minh lập tức nổi giận, "Lão phu nhân đang bệnh, đêm hôm khuya khoắc sao lại quấy nhiễu lão phu nhân nghỉ ngơi, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?".

"Không nói rõ ràng lúc này được, hai người đến nhìn sẽ biết".

Mấy người vội vàng đi đến viện lão phu nhân.

Tô Tử Mặc vừa đi vừa nói, "Chỉ sợ có liên quan đến chuyện đêm nay".

Tri Họa nói: "Tô tiểu thư nói đúng, biểu thiếu gia bị chúng ta đuổi liền đi đến phòng Trịnh di nương, khổ nỗi hôm nay Trịnh di nương không thuận tiện, cự tuyệt hắn ở ngoài cửa, Phùng di nương lại lớn bụng, biểu thiếu gia liền ra phủ, không nghĩ tới chưa bao lâu đã trở về, nổi giận đùng đùng đi tìm Phùng di nương, nảy sinh ác ý muốn phá bụng Phùng di nương ra!".

Chung Minh lập tức nói: "Chẳng lẽ biểu ca đã biết Phùng di nương không phải mang cốt nhục của hắn?".

Tri Họa kinh ngạc, "Làm sao tiểu thư biết?".

Chung Minh biết mình đã đoán đúng.

Tri Họa nói tiếp: "Ta nghe A Toàn đi theo biểu thiếu gia nói, biểu thiếu gia uống rượu với Tần nhị gia - chủ nhân trước kia của Phùng di nương, Tần nhị gia uống say lỡ miệng, nói hài tử trong bụng Phùng di nương là của hắn, biểu thiếu gia vừa nghe xong lập tức lộn trở lại tìm Phùng di nương tính sổ, Phùng di nương tất nhiên không chịu thừa nhận, vừa khóc nháo vừa

https://thuviensach.vn

đòi tìm dây thừng thắt cổ, biểu gia phu nhân có đến nhưng toàn ra mặt bênh vực cho biểu thiếu gia, Phùng di nương không phục, ồn ào đến tìm lão phu nhân để xin nói lý lẽ".

Chung Minh tức giận: "Bọn họ chó cắn chó không quan trọng, dám nháo đến trước mặt lão phu nhân, không phải có ý muốn làm lão phu nhân tức chết sao?". Lại trách cứ Tri Họa sao không nói sớm một chút.

Tri Họa cảm thấy ủy khuất, "Vốn nghĩ bọn họ chỉ ồn ào ngay trong viện, chúng ta tránh ở một bên xem náo nhiệt, ai ngờ thật sự nháo đến chỗ lão phu nhân, không phải chúng ta thấy vậy lập tức gấp gáp trở về báo cho tiểu thư hay sao".

Tô Tử Mặc biết Chung Minh vì sao lo lắng đến thế, an ủi nói: "Khí sắc lão phu nhân gần đây không tệ, sẽ không có việc gì đâu".

Chung Minh vẫn không yên tâm, kiếp trước khi lão phu nhân sắp rời xa dương thế, nàng cũng có tâm trạng như vậy, tim cứ đập thình thịch, chợt nghe phía trước có người kêu: "Mau gọi đại phu!".

Thấy Đông Mai vội vàng chạy đến, Chung Minh ngăn cản hỏi: "Là lão phu nhân không khoẻ hay sao?".

Đông Mai gặp các nàng, trước tiên thi lễ, "Xin chào thiếu nãi nãi, biểu tiểu thư". Sau đó nói, "Là Phùng di nương ra máu".

Phùng di nương có mang mới hơn tám tháng, lúc này ra máu sợ là bị sinh non, hơn nữa người xưa nói thất hoạt bát bất hoạt*, không thể qua loa.

<* trẻ sinh non bảy tháng có thể sống, mà ngược lại sinh non tám tháng thì khó sống>

Tô Tử Mặc kêu nàng đừng chậm trễ nhanh chạy đi, còn mình và Chung Minh cước bộ nhanh hơn, đuổi tới sân lão phu nhân, thấy người tiến ra tiến

https://thuviensach.vn

vào loạn thành một đoàn, Phùng di nương đã bị nâng vào buồng trong, những người khác đều vây quanh ở bên cạnh giường.

Lão phu nhân kéo thân thể bệnh nặng, chống quải trượng, tay lần tràng hạt, không ngừng nhắc: "Làm bậy, thật sự là làm bậy".

Tống Tuấn Kiệt cùng Mã Nguyệt Nga thần sắc đờ đẫn đứng ở một bên.

Hai người đến gần, thấy Phùng di nương nằm ở nơi đó, ôm cái bụng đang u lên, sắc mặt tái nhợt, vẻ mặt sợ hãi, khóc đến thanh âm khàn khàn nói năng lộn xộn, trên đệm nơi nơi loang lổ vết máu.

Chung Minh chỉ nhìn liếc mắt một cái, không tiếp tục nhìn nữa, quay đầu đi.

Tô Tử Mặc nhíu mày hỏi: "Đang yên lành sao có thể như vậy?".

Lão phu nhân lúc này mới nhìn đến các nàng, trước dùng quải trượng gõ vào Tống Tuấn Kiệt, sau đó trách cứ nói: "Đều do tên nghiệp chướng này, có cái gì không từ từ mà nói, nếu như, nếu như....không biết làm sao cho phải nữa". Nhất thời kích động, khí huyết dâng lên làm cho đầu óc mê muội, lảo đảo muốn ngã.

Chung Minh vội dìu lão phu nhân ngồi xuống, khuyên nhủ: "Ngoại tổ mẫu, nên để ý thân mình".

Chuyện ồn ào hôm nay vốn là do Tống Tuấn Kiệt gây ra, Tống Tuấn Kiệt tự biết đuối lý không dám lên tiếng, Mã Nguyệt Nga không phục, giành nói: "Là chính ả đòi sống đòi chết, sao đổ lên đầu Tuấn Kiệt, hơn nửa trong bụng ả mang con hoang, Tuấn Kiệt cảm thấy oan uổng còn chưa nói". Từ sau khi đương gia, Mã Nguyệt Nga ăn nói tự tin hơn hẳn, trước mặt lão phu nhân cũng không còn bộ dáng khúm núm trước kia, còn nhỏ giọng nói thầm một câu, "Dù sao vốn là con hoang, sinh không được càng tốt, đỡ mất mặt xấu hổ".

https://thuviensach.vn

Lão phu nhân tức giận đến ngực phập phồng, không ngừng ho khan, ngay cả nói đều nói không ra lời.

Chung Minh vừa giúp bà vỗ lưng điều hoà hơi thở, vừa nói: "Lúc trước là biểu ca thề thốt nói Phùng di nương mang cốt nhục của hắn, mới cho Phùng di nương vào gia môn, nay đến lúc phải sinh, sao lại biến thành con hoang?".

Tống Tuấn Kiệt bị làm cha ngang hông, một bụng lửa giận không có chỗ phát, nghe Chung Minh nói như thế, lập tức nổi cơn đùng đùng: "Ta là bị nàng lừa, Tần nhị gia nói, cốt nhục Phùng Cần mang là của hắn".

Lão phu nhân hô hấp ổn rồi, tức giận nói: "Hắn nói một câu ngươi liền tin, sao ngươi không tin Phùng di nương? Tốt xấu gì Phùng di nương cũng là người bên gối ngươi, còn Tần nhị gia là ai, ai biết hắn có tâm tư gì".

Tống Tuấn Kiệt kỳ thật từng có nghi hoặc với hài tử trong bụng Phùng Cần, chẳng qua Phùng di nương một mực chắc chắn đó là hài tử của hắn. Cho đến giờ, hắn còn không có người nối dòng nối dõi, nghe vậy mới chịu nhận thức, trong lòng vốn đã tồn tại ba phần nghi ngờ, nay nghe lời Tần nhị gia liền tin tưởng hoàn toàn, ít nhất đã xác định đoạn ngày kia Phùng Cần thật đã chu toàn cho cả hai người bọn hắn, cho dù là hài tử của hắn đi nữa thì cũng thấy buồn bực, quan hệ huynh đệ cột chèo đáng xấu hổ đó không biết làm sao nói ra được, chỉ nói:"Tần nhị gia việc gì phải gạt ta".

Lão phu nhân nói: "Nay ngươi thê thiếp thành đàn, quan trường đắc ý, người bên ngoài ghen tị cũng là chuyện thường tình, ngươi vì một câu châm ngòi của người ngoài mà làm cho nhà cửa không yên ổn, người ta biết sẽ chỉ ở sau lưng chê cười ngươi". Lão phu nhân một lòng biện giải cũng không phải vì Phùng di nương, mà là sốt ruột vì tôn tử thôi, lúc còn sinh thời liếc mắt nhìn được đến tôn tử cũng thoả lòng.

https://thuviensach.vn

Trong những người này, chỉ Chung Minh là rõ ràng nhất Tống Tuấn Kiệt không phải cha hài tử, nếu là lúc bình thường, nàng có thể nói một hai câu châm chọc Tống Tuấn Kiệt, chẳng qua thời khắc mấu chốt này mà nói thì đúng là châm dầu vào lửa, thương lão phu nhân nên Chung Minh không có lên tiếng.

Tô Tử Mặc vốn lo lắng Chung Minh vì trả thù Tống Tuấn Kiệt mà nói ra những lời không suy xét, giờ thấy nàng không nhiều chuyện cũng yên lòng, khuyên lão phu nhân: "Hiện tại không phải lúc phát giận, thân thể người không tốt, Phùng di nương bên này có chúng ta, người nghỉ ngơi trước đi".

Lão phu nhân lắc đầu, "Tình hình này, ta làm sao ngủ được". Lại nhìn ra phía cửa trước, lo lắng nói, "Đại phu như thế nào còn chưa đến nữa".

Tô Tử Mặc lại nói với Tống Tuấn Kiệt: "Hiện tại không phải thời điểm truy cứu ai là phụ thân của hài tử trong bụng Phùng di nương, sinh mệnh mẫu tử bọn họ dính chung với nhau, giờ nàng đang rất cần ngươi, ngươi còn không mau qua đó cho nàng có thêm động lực, chẳng lẽ thật muốn nhìn đến cảnh một xác hai mạng sao?".

Tống Tuấn Kiệt chấn động cả người, do dự một hồi rốt cuộc vẫn đi qua, ngồi bên giường, đem Phùng di nương đang phát run ôm vào trong ngực, cầm tay nàng, nói: "Cần Nhi, đừng sợ, ta ở đây".

Phùng di nương bất lực giống như bắt được phao cứu mạng, gắt gao nắm cánh tay Tống Tuấn Kiệt, nói thật rõ ràng: "Gia, hài tử...nhất định phải bảo vệ hài tử của chúng ta".

Ai ở đây cũng đều đưa mắt nhìn qua.

Phùng di nương đột nhiên "Ôi chao" một tiếng, nguyên lai nàng bị kích động, ảnh hưởng thai khí, nước ối vỡ ra, mọi người trong phòng càng rối loạn.

https://thuviensach.vn

Đại phu vẫn chưa có tới, không thể ngồi chờ chết được. Chung Minh cùng Tô Tử Mặc tất nhiên không biết đỡ đẻ, chỉ có thể lo lắng suông, trong phòng chỉ có lão phu nhân và Mã Nguyệt Nga là trải qua sinh dưỡng, lão phu nhân có tâm nhưng vô lực, Mã Nguyệt Nga thì có lực nhưng vô tâm, lão phu nhân bảo ả hỗ trợ, Mã Nguyệt Nga không thèm để ý chỉ đứng một bên, biết không đả động được ả, lão phu nhân không còn cách nào đành phải kêu Xuân Lan, Hạ Hà cởi quần Phùng di nương, thử đỡ đẻ. Bà đuổi Tống Tuấn Kiệt đi ra, nữ nhân sinh hài tử, nam nhân không thể xem, Mã Nguyệt Nga cũng thừa cơ theo ra ngoài.

Xuân Lan, Hạ Hà đều là cô nương, làm sao hiểu được cách đỡ đẻ, chỉ lo kêu "Dùng sức dùng sức", Phùng di nương thì kêu đến tê tâm liệt phế, khí lực muốn dùng hết rồi mà ngay cả đầu tiểu hài tử cũng chưa nhìn thấy được.

Phùng di nương vốn là bị khiếp sợ cộng sinh non càng thêm khó sinh, cuối cùng thể lực chống đỡ hết nổi, lịm dần.

Lão phu nhân vội la lên: "Lúc này không thể ngất được, mau ấn huyệt nhân trung!".

Tô Tử Mặc tiến lên, vươn ngón tay cái dùng sức ấn, Phùng di nương mới từ từ tỉnh lại.

Xuân Lan, Hạ Hà lại kêu: "Dùng sức đi dùng sức đi".

Nhưng Phùng di nương làm sao cũng không ra sức được nữa.

Tất cả mọi người đều luống cuống, chỉ có Tô Tử Mặc vẫn cố giữ bình tĩnh, nói: "Để cho ta thử xem đi".

Lão phu nhân hỏi: "Con có xem qua người ta sinh hài tử rồi sao?".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc lắc đầu, "Chỉ xem qua sách y, cũng không biết có thể làm được hay không".

Tô Tử Mặc chưa có sinh dưỡng bao giờ, lại là cô nương trong trắng, đáng ra không nên đụng vào mấy thứ như vậy, nhưng dưới loại tình huống này chỉ có thể liều một phen, lão phu nhân gật đầu, "Vậy con đến thử xem".

Xuân Lan nhường chỗ cho Tô Tử Mặc. Tô Tử Mặc hít sâu một hơi, đi qua, nín thở cắn môi, vươn năm ngón tay, từ miệng đáy chậu đi vào, nhưng sờ không tới đầu thai nhi, quả nhiên là thai bị lệch mới dẫn đến khó sanh, trước tiên rót cho Phùng di nương hai chén trà quế viên giúp nàng hồi phục khí lực, sau đó dựa theo những gì trong sách viết, làm theo từng bước một.

Lão phu nhân thật sự chịu không nổi trường hợp này, Chung Minh liền dìu bà đi ra ngoài, sau đó trở vào cùng Tô Tử Mặc, nàng không giúp được cái gì, chỉ có thể lấy khăn tay lau mồ hôi trán cho Tô Tử Mặc.

Sau một trận kêu la của Phùng di nương, chợt nghe Tô Tử Mặc nói: "Đầu ra rồi! Tiếp tục dùng sức, cố thêm chút nữa!".

Phùng di nương vốn đã mất hết khí lực, nghe nói như thế, nhất thời có thêm niềm tin, nắm chặt tay, cắn chặt răng mà liều mạng.

Rốt cuộc, vang lên một tiếng hài tử khóc nỉ non, tiếp theo Tô Tử Mặc kinh hỉ kêu lên: "Sinh rồi, là nữ hài nhi!".

Chung Minh đã sớm chuẩn bị cây kéo, cắt đi cuống rốn, dùng vải bọc lại, ôm ở trong tay, liếc nhìn Tô Tử Mặc, hai người đều có cùng tâm tình, cảm động đến mức nước mắt lưng tròng.

Tô Tử Mặc nói: "Mau ôm qua cho Phùng di nương nhìn xem".

Chung Minh bế hài tử đến trước mặt Phùng di nương, trên gương mặt mệt mỏi kia lộ ra nụ cười vui sướng.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc nhìn một màn này cảm thấy rất vui vẻ.

Đột nhiên vang lên thanh âm hoang mang của Hạ Hà: "Thiếu nãi nãi, không xong rồi, xuất huyết!".

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 99: Nhận Nhi Nữ

Khi đại phu tới thì đã chậm một bước, Phùng di nương xuất huyết quá nhiều, đã mất lực hồi thiên.

Tô Tử Mặc vừa mới trải qua vui sướng khi tự tay nghênh đón một tiểu sinh mệnh chào đời, rồi ngay sau đó lại đành trơ mắt nhìn Phùng di nương xuất huyết nhiều mà chết, trải qua biến đổi lớn như thế, ngực buồn bực cơ hồ không thể hô hấp, mà đỡ đẻ vốn mất nhiều sức lực, rốt cuộc nàng chống đỡ hết được, ngã vào lòng Chung Minh.

Tô Tử Mặc thật sự là quá mệt mỏi, thẳng đến trưa hôm sau mới tỉnh dậy, mở mắt ra liền nhìn thấy Chung Minh ngồi ở bên cạnh giường đang chống đầu ngủ, Chung Minh vẫn mặc y phục đêm qua, hiển nhiên cả đêm đã không về phòng mình, nhìn bộ dáng khi Chung Minh ngủ, trong lòng bỗng nhiên thấy tràn đầy yêu thương, đưa tay vén những sợi tóc rơi của nàng qua bên tai.

Chung Minh lập tức sực tỉnh, còn buồn ngủ nhưng không quên quan tâm hỏi: "Ngươi có khỏe không?".

Tô Tử Mặc gật gật đầu, sau đó hỏi: "Vì sao không lên giường ngủ?".

Chung Minh nhỏ giọng nói: "Ta sợ ngươi mất hứng, ngươi còn chưa nói tha thứ cho ta mà".

Tô Tử Mặc bật cười, thật không biết nên khen nàng hiểu chuyện hay là nên trách nàng ngốc nghếch đây, nhớ tới việc tối hôm qua, hỏi: "Bên ngoài thế nào?".

https://thuviensach.vn

Thần sắc Chung Minh buồn bã, thở dài nói: "Phùng di nương không còn, lão phu nhân bị kích động, nằm trên giường không dậy nổi, nương ta đang canh giữ ở bên cạnh".

"Hài tử thì sao?", Tô Tử Mặc hỏi.

Chung Minh nói: "Hài tử khoẻ lắm, hiện tại có nhũ mẫu trông coi, sáng sớm khi ta đến thăm thì nó vừa ăn no đang ngủ".

Tô Tử Mặc cảm thán, "Đáng thương nữ hài nhi vừa sinh ra đã không có nương".

"Đâu chỉ có vậy!", Chung Minh căm giận bất bình, "Biểu ca nhận định hài tử vốn là của Tần nhị gia, căn bản không chịu nhận thức, mới sáng sớm đã phái người báo cho Tần nhị gia, kêu Tần nhị gia đến đón hài tử, Tần nhị gia kia nghe nói Phùng di nương khó sanh đã chết, lại sinh là nữ nhi, làm sao chịu đến, chỉ nói tối hôm qua uống say nên hồ ngôn loạn ngữ, hai người cãi cọ lẫn nhau, ai cũng không chịu nhìn nhận hài tử này".

Tô Tử Mặc phẫn nộ, "Buồn cười! Cho dù là ven đường nhặt được con mèo con chó, người bình thường cũng sinh ra vài phần thương xót, huống chi là hài tử vừa sinh, thi hài Phùng di nương còn chưa lạnh, hắn đã làm ra loại chuyện này, có còn chút nhân tính nào hay không vậy?".

Chung Minh nói: "Biểu ca vốn là người như thế, biểu ca còn nói, nếu Tần nhị gia không tiếp thu, hắn liền đem hài tử cho người khác, miễn cho bị người ta giễu cợt".

Tô Tử Mặc càng cảm thấy khó tin được, lúc trước nàng chỉ biết Tống Tuấn Kiệt giả dối bất tài, nhưng không có phạm sai lầm gì to lớn, không nghĩ rằng còn lạnh lùng tàn nhẫn đến vậy, theo như Chung Minh nói ở kiếp trước, nàng là cùng loại người này phu thê danh phó kỳ thực, nghĩ đến thôi đã cảm thấy vô cùng ghê tởm, đúng là làm người ta tuyệt vọng, mệt nàng lúc trước còn cảm thấy thủ đoạn Chung Minh có chút tàn nhẫn khi đối phó

https://thuviensach.vn

với kẻ xấu, gặp thứ vô sỉ như Tống Tuấn Kiệt cũng không thể trách Chung Minh hành sự cực đoan. Nghĩ đến Trần lão bản buôn người, sau lưng còn không biết có bao nhiêu dân lành bị hại, huống chi hắn còn làm vấy bẩn sự trong sạch của Chung Minh thì làm sao Chung Minh không giết hắn rửa hận cho được. Trên đời này thật có quá nhiều việc bất bình, không phải chuyện nào cũng có thể dùng lý lẽ phán đoán, tựa như Mạnh Trầm Xuân, phụ thân đã giúp hắn rửa sạch oan khuất, cuối cùng vẫn là tội chết được miễn, tội sống khó tha, có lẽ thật sự nàng đã quá mức câu nệ, tâm sinh áy náy kéo tay Chung Minh, đặt vào lòng bàn tay mình vuốt ve, cái gì cũng không nói.

Chung Minh hiểu lầm ý tứ của nàng, nghĩ nàng vì chuyện hài tử mà lo lắng, liền nói: "Mặc tỷ tỷ, có chuyện ta chưa thương lượng với ngươi đã chủ động quyết định".

"Chuyện gì?", Tô Tử Mặc hỏi.

Chung Minh nói: "Ta nói với biểu ca, nếu hắn không cần hài tử này thì ta cần, mặc dù ta không thích Phùng di nương, nhưng hài tử là vô tội, nếu bị biểu ca tùy ý cho người khác khẳng định không có tương lai tốt, dù sao đời này ta cũng không có khả năng sinh hài tử, ta sẽ đối đãi với nó như thân sinh".

Tô Tử Mặc ôn nhu cười, "Ta cũng có ý đó". Xem ra từ lúc nàng giúp Phùng di nương đỡ đẻ thì duyên phận này đã được định rồi.

Chung Minh biết thế nào nàng cũng sẽ nói vậy, vui sướng không thôi, nói: "Vậy chúng ta giúp nó đặt tên được không?".

Tô Tử Mặc gật đầu.

Chung Minh lại nói: "Ngươi đọc nhiều sách, ngươi đặt đi".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc cũng không chối từ, trầm ngâm một lát, nói: "Tích ngã vãng hĩ, dương liễu y y*, gọi là Y Y muội thấy được không?".

<*nằm trong bài thơ tám câu, đây là hai câu đầu, dịch nghĩa "Khi đi tha thướt cành dương", ko phải nói về dáng đi mà nói về người xuất chinh hồi tưởng ngày ra đi dương liễu phất phơ , y y còn có nghĩa là lưu luyến.>

"Ừ, dễ nghe dễ nhớ, còn họ thì sao?", Chung Minh nói, "Họ ngươi hay họ ta đều được, nhưng không thể họ Tống, Y Y về sau chính là nhi nữ của chúng ta, ta không muốn nó cùng biểu ca có quan hệ gì".

Tô Tử Mặc nói: "Tên là ta đặt, vậy theo họ muội đi".

Ánh mắt Chung Minh sáng lên, "Thật sự có thể sao?". Cha mẹ chỉ có nàng là nữ nhi, nếu đời này nàng không xuất giá, Chung gia liền không có hậu thế, nay có Chung Y Y, coi như báo đáp cho phụ mẫu. Chung Minh cao hứng ôm Tô Tử Mặc, vùi đầu vào cổ nàng vô cùng thân thiết cọ cọ, "Mặc tỷ tỷ, ngươi thật tốt với ta".

Tô Tử Mặc cưng chiều xoa đầu nàng.

Mã Nguyệt Nga vốn keo kiệt, nay Phùng di nương đã chết, Mã Nguyệt Nga còn trách nàng làm bại hoại thanh danh Tống gia, không chịu hậu táng, chỉ lấy ra mấy chục lượng bạc, cho người mua quan tài phù hợp số bạc đó qua loa hạ táng cho xong việc, ngay cả danh phận cũng không muốn cho, vẫn là Chung Minh niệm tình Phùng di nương là thân nương Chung Y Y nên mua một bộ quan tài tốt nhất lại chọn một nơi phong thuỷ tốt, lấy danh nghĩa Y Y hạ táng lập bia.

Trải qua chuyện Phùng di nương, Tô Tử Mặc hoàn toàn thất vọng với Tống gia, lòng thầm suy tính rời đi cái nơi lạnh băng vô tình này.

Lão phu nhân vốn dựa vào nhân sâm kéo dài sinh mệnh, nhìn được Phùng di nương sinh hài tử rồi coi như tâm nguyện đã xong, mất đi động

https://thuviensach.vn

lực sống, tuy có Tống Văn Thục tận tâm phụng dưỡng nhưng thân thể vẫn ngày càng suy yếu, một ngày Mã Nguyệt Nga nóng nảy lỡ miệng trước mặt lão phu nhân, nói hai rương đồ của lão phu nhân là do ả động đến, lão phu nhân sinh cơn tức, vĩnh biệt cõi đời.

Chuyện hậu sự cho lão phu nhân vốn đã chuẩn bị từ trước, lúc lão phu nhân còn sống, Tống Văn Thục không có tẫn hiếu đạo, hơn nữa xuất giá mười năm chưa từng về nhà, nàng vẫn luôn canh cánh trong lòng, vì muốn bù lại tiếc nuối, nàng xuất ra một số bạc lớn, kêu Tống Tuấn Kiệt nhất định phải làm lễ tang cho thật trang trọng, lão phu nhân tiết kiệm cả đời nhưng khi mất thật ra cũng có mặt có mày, ngày phát tang, đồng liêu cùng đệ tử của Tống gia lão tử đều đến nhà kính viếng, Tô Hầu gia dẫn đến đều là quan to hiển quý, Tống Tuấn Kiệt lần đầu có cảm giác vẻ vang, ngược lại không chút bi thương, Tô Tử Mặc thấy hết ở trong mắt, tâm càng lạnh.

Thứ nhất vì lão phu nhân giữ đạo hiếu, thứ hai là vì đoạn ngày trước, Chung Minh có đề cập đến chuyện muốn mua gia nghiệp ở kinh thành, nên Tống Văn Thục nói hết mọi việc của Chung Minh và Tô Tử Mặc từ đầu chí cuối cho Chung Xa Đạt nghe, Chung Xa Đạt cũng là người rộng lượng thông suốt, nói chỉ có một mình Chung Minh là nữ nhi, con cháu đều có phúc của con cháu, tuỳ ý nàng thôi. Tống Văn Thục trách hắn, vốn là muốn cho hắn làm cây gậy đánh uyên ương, ai ngờ hắn lại làm người tốt. Hai người liền tạm ở lại kinh thành, mua trang viên và cửa tiệm mà Chung Minh chọn trúng, rồi dạy việc làm ăn mua bán cho Chung Minh, chẳng qua làm ăn còn phải học nhiều thứ lắm, không phải một sớm một chiều là có thể tinh thông, sư phụ lĩnh vào cửa nhưng tu hành là do bản thân, quay tới quay lui cũng hơn nửa năm, Chung Xa Đạt liền buông tay, để Chung Minh tự lập một mình. Tống Văn Thục xuất môn cũng lâu, chuyến này cũng chuẩn bị theo Chung Xa Đạt hồi hương, nữ nhi Chung Minh còn có thể bỏ lại được, nhưng không bỏ được chính là Chung Y Y.

https://thuviensach.vn

Tống Tuấn Kiệt không chịu nhìn nhận hài tử, Chung Minh thu dưỡng Y Y, Tống Văn Thục cũng không có phản đối, dù sao hài tử vô tội, Tô Tử Mặc cùng Chung Minh trên danh nghĩa vẫn là thê thiếp Tống Tuấn Kiệt, công khai nhận Y Y làm nữ nhi rốt cuộc không có tiện lắm, liền để cho Tống Văn Thục thay mặt nuôi dưỡng. Lão phu nhân đi rồi, Tống Văn Thục dời ra khách điếm ở, nàng cũng không muốn nhìn sắc mặt Mã Nguyệt Nga mà sống, kể cả Y Y cũng mang theo, đợi cho Chung Minh thu thập trang viên thoả đáng, mới mang Y Y qua đó ở. Thời gian lâu dài, cảm tình càng ngày càng sâu, quả nhiên là bồng bế trong tay sợ té ngã, ngậm ở trong miệng sợ tan ra, thương yêu vô cùng, mắt nhìn Y Y sắp biết đi biết nói, đột nhiên tách ra, làm sao bỏ được.

Chung Minh cùng Tô Tử Mặc thương lượng, không bằng để cho Tống Văn Thục mang Y Y về quê nhà trước, dù sao trước mắt còn rất nhiều sự tình cần giải quyết, chỉ sợ không thể chiếu cố đến Y Y, Tống Văn Thục tất nhiên là vui mừng không thôi. Chung Minh chỉ mong Tống Văn Thục chấp nhận chuyện hai nàng chứ không cho Tống Văn Thục nhúng tay vào rắc rối giữa các nàng và Tống Tuấn Kiệt. Tuy Tống Văn Thục lo lắng nhưng vẫn đáp ứng, ở Tống phủ đoạn ngày này, nàng đều nhìn rõ mấy việc làm của mẹ con Mã Nguyệt Nga, Tống Tuấn Kiệt. Nay lão phu nhân đã mất, nàng sẽ không còn liên quan gì đến Tống gia nữa, Tống gia vinh quang hay suy bại cũng không còn can hệ gì đến nàng, trước khi đi chỉ dặn dò Chung Minh hành động cho tốt.

Tống Văn Thục đi rồi, lại qua thêm một đoạn ngày yên ổn, đến khi Tô Tử Mặc bị Chung Minh lằng nhằng mới đáp ứng chuyển về Thương Lang Viên ở. Thương Lang Viên chính là trang viên Chung Minh mua ở kinh thành, Chung Minh ưa thích nước, trang viên này kiến trúc gần sông, một dòng nước chảy xuyên qua vườn, Tô Tử Mặc cảm thấy nơi đây vô cùng xinh đẹp, liền nghĩ đến câu ca trong sách Sở Từ "Thương Lang chi thuỷ thanh hề, khả dĩ trạc ngô anh. Thương Lang chi thuỷ trọc hề, khả dĩ trạc ngô túc*", từ câu đó mà đặt tên cho trang viên này là Thương Lang. Tô Tử

https://thuviensach.vn

Mặc dọn ra Tống phủ làm cho Tống Tuấn Kiệt mãnh liệt bất mãn, Mã Nguyệt Nga cũng đã sớm tức đỏ mắt vì Chung Xa Đạt đặt mua gia nghiệp cho Chung Minh. Ả ngầm giựt giây Tống Tuấn Kiệt, nói Chung Minh là thiếp Tống Tuấn Kiệt, hết thảy gia sản của Chung Minh đương nhiên đều thuộc về Tống Tuấn Kiệt. Hai mẹ con ả tính toán một phen, muốn thu về hết cả người lẫn tài.

<*Nước Thương Lang trong thì ta giặt khăn đầu

Nước Thương Lang đục thì ta lội rửa chân

- Vốn nằm trong một bài dân ca có khoảng đời Khổng Tử, sau này Khuất Nguyên đời nhà Sở đem vào bài Ngư Phủ (lão chài) nhiều người vẫn gọi đây là bài Thương Lang ca.

Theo lời tác giả có thể search Thương Lang Đình ở Tô Châu Viên Lâm để hình dung Thương Lang Viên trong truyện, mình chỉ kèm được 1 hình ở đây>

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 100: Hoạ Mi

Trương Dĩnh đang ở trong phòng nghỉ ngơi, hạ nhân báo lại có vị Tống phu nhân đến cầu kiến lão gia, lão gia và thiếu gia đều không ở đây nên đến báo cho nàng. Trương Dĩnh đoán một cái là biết bà bà của Tô Tử Mặc - Mã Nguyệt Nga, Trương Dĩnh có nghe nói tới Mã Nguyệt Nga, tất nhiên là do Thanh Nhi nói xấu sau lưng, nói Mã Nguyệt Nga keo kiệt tâm tính lại xấu xa, ngày thường không ít lần khi dễ Tô Tử Mặc, lần trước Tô Hầu gia ở Tống phủ trách phạt Tô Tử Mặc quỳ xuống đất châm trà, cũng là Mã Nguyệt Nga xúi giục, người ta vẫn nói mẹ chồng nàng dâu là kẻ thù trời định, Trương Dĩnh vốn không có bà bà quản, đã sớm muốn diện kiến xem vị bà bà này của Tô Tử Mặc có bao nhiêu ria mép mà có thể ép tới mức Tô Tử Mặc không nâng đầu dậy nổi.

Trương Dĩnh phe phẩy cái quạt, chậm rì rì đi ra, cố ý nói: "Thứ lỗi ta trí nhớ kém, không biết ngài là?".

Mã Nguyệt Nga cũng không nhận thức Trương Dĩnh, bất quá xem y phục chủ nhân cũng biết đây hẳn là Trương Dĩnh không thể nghi ngờ, vội vàng buông tách trà đứng dậy, vẻ mặt tươi cười nói: "Nói vậy ngươi chính là tẩu tẩu Tử Mặc phải không, ta là bà bà của Tử Mặc".

Trương Dĩnh nghe vậy mới ra vẻ kinh ngạc: "Nguyên lai là thông gia". Tiếp theo thầm oán, "Bọn hạ nhân thật không hiểu chuyện, chỉ nói có người lạ đến nhà, ăn mặc như nông phụ, ta còn tưởng là thân thích bần cùng nào của nhà chúng ta đến xin ăn, suýt nữa bị ta ra lệnh đuổi đi rồi".

https://thuviensach.vn

Nụ cười trên mặt Mã Nguyệt Nga liền cứng ngắc, ả không nghĩ tới Trương Dĩnh mở miệng ra đã chanh chua như thế, dáng vẻ không giống như tức phụ nhà giàu có, huống chi nàng cũng từng đến cửa Tống phủ, hai nhà bọn họ là thông gia, Trương Dĩnh làm sao có khả năng không biết ả, nhưng cũng chỉ có thể chịu đựng, dù trên mặt còn lộ vẻ cười, bất quá trông rất khó coi, cười ngượng nói:

"Đột nhiên đến đây, là ta mạo muội".

Trương Dĩnh nói: "Đâu có đâu có, chỉ là ngày thường ít qua lại, mới xa lạ khách khí như thế, cũng tại tiểu cô hết, mỗi lần trở về đều khen thông gia đến trên trời, nói thông gia chẳng những bảo dưỡng thân thể tốt, năm mươi tuổi cứ như là còn bốn mươi tuổi, tướng mạo cũng tốt, đặc biệt hiền hòa lại quý khí, ta xem thông gia đâu đến mức như nàng nói, khó trách bọn hạ nhân không nhận ra, chỉ nói là có một phụ nhân vừa già vừa keo kiệt đến đây".

Nửa đoạn trước Mã Nguyệt Nga nghe còn nở gan nở ruột, không nghĩ Tô Tử Mặc khen ả như vậy, nhưng khi nghe đến đoạn sau, giống như bị tạt gáo nước lạnh, rõ ràng đang mắng ả là lão thái bà keo kiệt, rốt cuộc không nhịn được nữa, giận tái mặt, bực mình nói: "Tẩu tẩu Tử Mặc cứ nói đùa".

Trương Dĩnh vờ như giờ mới ý thức mình nói cái gì, cười nói: "Xem ta kìa, con người của ta chính là nhanh mồm nhanh miệng, có cái gì nói cái đó, cũng không có ác ý, thông gia trăm ngàn lần đừng để trong lòng".

Cái này sao gọi là xin lỗi, rõ ràng là đang tiếp tục làm xấu mặt ả, nhưng Mã Nguyệt Nga cũng khó mà nói cái gì, chỉ có thể nói: "Tất nhiên sẽ không".

Trương Dĩnh trêu chọc đủ liền thu liễm lại, lúc này mới nói: "Thông gia đến tận nhà nhất định có chuyện quan trọng, có điều đến không đúng lúc, lão gia đã xuất môn".

https://thuviensach.vn

Mã Nguyệt Nga nửa ngày đợi không thấy Tô Hầu gia đi ra, cũng đoán được như thế, ả tới cửa một chuyến quả không dễ dàng, nãy giờ do dự không biết nên nói với Trương Dĩnh hay không, cố tình Trương Dĩnh lại nói chuyện khó nghe đến vậy, ả thật có chút không dám.

Trương Dĩnh biết ả vô sự không đăng tam bảo điện, nhất định có chuyện liên quan Tô Tử Mặc, thấy sắc mặt ả do dự, liền nói: "Lão gia phải đến tối mới trở về, thông gia khó có dịp đến đây, ở lại dùng cơm đi".

Mã Nguyệt Nga vội nói: "Trong nhà ta còn có việc, không tiện ở lâu".

Trương Dĩnh nói: "Như vậy a, nếu thông gia cảm thấy tin được ta, có thể nói cho ta biết, ta giúp ngươi chuyển đạt".

Mã Nguyệt Nga nghĩ nghĩ, đến cũng đã đến rồi, không thể trở về tay không, nói: "Ta đây liền nói thẳng".

Trương Dĩnh gật đầu tỏ ý lắng nghe.

Mã Nguyệt Nga trước tiên thở một hơi thật dài, sau đó nói: "Theo lý ta không nên tới, nhưng không có biện pháp nào, người ta hay nói trưởng tẩu như mẫu, mong rằng tẩu tẩu Tử Mặc có thể quan tâm đến việc này".

"Nghe thông gia khách khí, chẳng lẽ tiểu cô đã làm sai cái gì?".

Mã Nguyệt Nga nói: "Chắc hẳn ngươi cũng biết từ lúc Tử Mặc gả vào Tống gia đến nay không có viên phòng với Tuấn Kiệt, mặc dù trong lòng ta cũng nôn nóng nhưng nghĩ còn nhiều thời gian, ở cùng một mái hiên thì cũng có ngày phá được băng, nhưng không nghĩ tới, Tử Mặc vậy mà lại dời ra ở tại trang viên Chung Minh mua bên ngoài, ngươi là tẩu ngươi nói xem, việc này cũng quá mức không hợp tình hợp lý phải không?".

Chuyện Tô Tử Mặc vừa gả đến Tống phủ không cùng Tống Tuấn Kiệt động phòng hoa chúc thì Trương Dĩnh thật có nghe qua, lại không nghĩ

https://thuviensach.vn

rằng vài năm rồi mà bọn họ còn không cùng phòng, quả thực rất khó tin, Mã Nguyệt Nga không có khả năng lấy việc này ra để lừa nàng, nhất định không thể là giả, trong lòng mặc dù vô cùng kinh ngạc nhưng không biểu hiện gì nhiều trên mặt, thản nhiên nói: "Tiểu cô là người có lý lẽ rõ ràng, nàng làm như vậy nhất định có đạo lý riêng của nàng".

Mã Nguyệt Nga nói: "Có đạo lý gì chứ, chẳng qua Tuấn Kiệt chỉ thu thêm mấy phòng tiểu thiếp, nam nhân tam thê tứ thiếp là chuyện bình thường, Tử Mặc là chính thất, nên có phong thái hiểu cho chuyện này".

Nhắc tới tiểu thiếp, Trương Dĩnh lập tức phát hỏa, Tô Tử Tiêu ghét bỏ nàng chỉ sinh ra hai nữ nhi mà không sinh được nam hài tử nên lén sau lưng nàng dưỡng nữ nhân khác, đoạn ngày trước rốt cuộc cũng có mang, đại phu nói chắc chắn đó là nam hài, Tô Hầu gia cũng hy vọng có tôn tử kế thừa gia nghiệp nên không phản đối, nàng liền càng không có tư cách nói tới, mẫu bằng tử quý, Tô Tử Tiêu chẳng những cho nữ nhân kia danh phận, còn muốn dùng kiệu hoa rạng ngời nâng vào phủ, đã chọn xong ngày lành tháng tốt rồi là ngày hoàng đạo nửa tháng sau, lòng nàng đau đến rỉ máu, lại chỉ có thể làm bộ như người có lòng bao dung to lớn. Mã Nguyệt Nga trách Tô Tử Mặc một câu kia không khác gì đâm một dao vào ngực Trương Dĩnh.

Trương Dĩnh lập tức lạnh lùng nói: "Nếu đã có tiểu thiếp hầu hạ, cần gì phải nhìn chằm chằm không tha cho Tử Mặc".

Mã Nguyệt Nga không dự đoán được nàng nói như thế, sửng sốt một chút mới nói: "Tử Mặc là chính thất của Tuấn Kiệt, phu thê cùng phòng là chuyện thiên kinh địa nghĩa".

Trương Dĩnh cười lạnh, "Hay cho câu thiên kinh địa nghĩa, không ngờ nữ nhân đã để cho nam nhân làm chuyện ti tiện có lỗi với mình như thế còn phải khom lưng uốn gối hầu hạ hắn, tên nam nhân này nếu có bản lĩnh cung ứng cho nữ nhân ăn ngon mặc đẹp có thể diện thì nữ nhân chịu chút uỷ

https://thuviensach.vn

khuất cũng không nói, đàng này tiền đồ của hắn vẫn là dựa vào quan hệ từ nhà thân nương của nữ nhân, chẳng những không biết mang ơn ngược lại còn làm càn nói nữ nhân không thức thời. Hôm nay coi như ta được tận mắt chứng kiến, trên đời này lại có một nhà toàn người da mặt dày đến vậy, còn dám vác mặt tới nhà nương người ta cáo trạng".

Mới vừa rồi nếu vẫn là ngấm ngầm hại người thì lúc này đã là trực tiếp nói lời như tát vào mặt, Mã Nguyệt Nga xem như đã biết cái gì gọi là tự rước lấy nhục, Trương Dĩnh nửa điểm thông gia cũng không nể tình, mặt Mã Nguyệt Nga lúc đỏ lúc trắng, không ngồi tiếp được nữa, đứng dậy nói: "Xem ra việc này vẫn nên cùng Hầu gia thương lượng, hôm nay ta cáo từ trước".

Trương Dĩnh nói: "Ta khuyên ngươi nên đánh chết tâm ý này, Tử Mặc là hòn ngọc quý trên tay Hầu gia, ngươi chia rẽ cảm tình cha con bọn họ, thật không sợ Hầu gia giận chó đánh mèo đánh lên đầu nhi tử của ngươi sao, liên lụy làm cho hắn khó giữ được tiền đồ?".

Mã Nguyệt Nga không thể ở lâu, khó khăn chật vật rời đi, trở về dĩ nhiên mắng Trương Dĩnh một trận, nàng còn chưa bao giờ chịu nhục nhã lớn như vậy, lần tới gặp được Tô Hầu Gia, nhất định phải lấy lại thể diện.

Đợi cho Mã Nguyệt Nga đi rồi, Trương Dĩnh mới nhớ tới lời ả nói, Tô Tử Mặc dọn ra ở chỗ bên ngoài của Chung Minh, Chung Minh này không phải là tiểu thiếp Tống Tuấn Kiệt sao? Nghe quan hệ thê thiếp giữa các nàng ngược lại tốt như vậy, nàng từng nghĩ muốn đi nhìn xem sao, đã vậy hôm nay Mã Nguyệt Nga tới tận cửa, nàng nên đến thăm dò ý tứ Tô Tử Mặc, chờ Hầu gia trở lại, nàng cũng tiện giải thích, nhưng không biết trang viên Chung Minh ở nơi nào, đành sai người đến Tống phủ hỏi thăm, sau khi trở về được báo là ở thành nam, Trương Dĩnh liền dẫn theo hai nha đầu xuất môn.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc bưng nước trà và điểm tâm đi vào thư phòng, nhìn thấy Chung Minh cầm quyển sách trong tay, lệch đầu dựa vào ghế mà ngủ. Tô Tử Mặc cười lắc lắc đầu, đi qua gọi nàng tỉnh dậy.

Chung Minh lơ mơ ngủ, hỏi: "Trời đã sáng rồi sao?".

Tô Tử Mặc ôn nhu nói: "Mệt mỏi trở về phòng ngủ đi, cẩn thận cảm lạnh".

Chung Minh mới phát hiện mình đang ở trong thư phòng, có chút ngượng ngùng vò đầu, nàng quả thực không thích đọc sách, đụng tới sách liền mệt rã rời, không khỏi ảo não nói: "Mặc tỷ tỷ, ta với sách đúng là không thể làm bạn, nó không thích ta, ta cũng không thích nó, rõ ràng xem ở trong mắt lại không nhớ ở trong lòng".

Tô Tử Mặc nói: "Đọc sách phải có hứng thú, muội đã không thích thì không nên cưỡng cầu".

"Vậy khi nào ta mới có khả năng vượt qua ngươi đây?".

Tô Tử Mặc cười, "Chẳng qua ta đọc sách nhiều hơn muội một chút thôi, muội có ưu điểm riêng của muội, sao phải so cao thấp với ta?". Chung Minh kế thừa ưu điểm của phụ thân, rất có thiên phú với việc buôn bán, mấy cửa tiệm do nàng coi quản đã dần dần đi vào quỹ đạo.

Chung Minh lại muốn nói sợ ngươi ghét bỏ ta, bất quá thức thời ngậm miệng lại, nhìn thấy điểm tâm trên bàn, gắp một miếng bỏ vào miệng, đầy hương vị thơm ngon, những điểm nàng không bằng Tô Tử Mặc đúng là không chỉ ở chuyện bút mực văn chương, không nên tiếp tục rối rắm vấn đề này. Chung Minh nhìn thấy lông mày nhợt nhạt của Tô Tử Mặc, lập tức nói: "Mặc tỷ tỷ, ta giúp ngươi hoạ mi nha, hiện tại trong kinh thành ưa chuộng hoạ thúy mi, nghe nói là từ các nương nương trong cung truyền ra, nhìn đặc biệt xinh đẹp, hôm qua ta đi ngang qua Thuý Hồng trai, mua năm hộc loa tử đại trở về".

https://thuviensach.vn

<*thuý mi ~ kẻ mắt màu xanh lam

*loa tử đại ~ một dạng than kẻ mắt lấy từ vỏ ốc hay sao đó :-!!>

Chung Minh thích nhất là những điều gì mới mẻ, mỗi khi có thứ gì mới ra, nàng đều phải nếm thử, có khi chính nàng cũng tự đưa ra sáng kiến, lần trước tự nàng thắt một vòng tay đặt ở cửa tiệm, không nghĩ tới mới đặt ra đã bị người mua rồi, nàng lại gấp gáp suốt đêm làm thêm mấy cái nữa, cũng đều được tiêu thụ sạch sẽ. Chung Minh thấy cơ hội mua bán tốt, giữ độc quyền những thứ mà người ta không có, nay đồ trong cửa tiệm hơn phân nửa là do nàng nghĩ ra, Tô Tử Mặc cũng không ngăn sự hào hứng của nàng, gật đầu nói: "Được".

Chung Minh kêu Tô Tử Mặc đến cái đình giữa hồ chờ, còn nàng trở về phòng lấy than kẻ, hoạ xong rồi liền cảm thấy cảnh non nước cũng không thanh tú xinh đẹp như Tô Tử Mặc, trong lòng rung động, nghiêng người hôn lên mi tâm Tô Tử Mặc.

Trương Dĩnh không cho hạ nhân vào thông báo, tự mình lững thững đi dạo trong vườn, xa xa liền thấy được một màn này.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 101: Chị Dâu Em Chồng

Tô Tử Mặc vừa ngẩng đầu liền thấy được Trương Dĩnh, bị dọa giật mình, mặt đỏ đến mang tai, thật là cảm thấy xấu hổ, Chung Minh còn muốn có hành động thân mật, Tô Tử Mặc vội ngăn nàng lại, nhỏ giọng nói: "Đại tẩu ta đến đây".

Chung Minh chỉ cảm thấy kỳ quái, Trương Dĩnh làm sao lại xuất hiện chứ, tuy chỉ cùng Trương Dĩnh gặp qua hai lần, nhưng mỗi lần đều bị nàng làm tức nghẹn đến xám mặt xám mày. Nếu để Trương Dĩnh biết quan hệ giữa nàng và Tô Tử Mặc, không biết sẽ nói ra những lời khó nghe đến thế nào nữa. Mới vừa rồi nhất thời động tình hôn Tô Tử Mặc, nói vậy đã bị Trương Dĩnh nhìn thấy, không biết nàng sẽ nghĩ cái gì, Chung Minh hỏi Tô Tử Mặc, "Nếu đại tẩu ngươi hỏi tới, thì thừa nhận hay không thừa nhận?".

Tô Tử Mặc sớm có ý muốn thẳng thắn với người nhà, chỉ không nghĩ tới là dưới tình huống như vầy, như là làm sai chuyện gì bị bắt gặp không thể không thừa nhận, đã vậy nàng tưởng rằng ý định đó có từ lâu rồi đến giờ cũng sẽ thấy bình thản, thì ra nàng vẫn luôn để ý trong lòng, nàng sợ người nhà nhạo báng, không chấp nhận đoạn tình yêu bất luân này. Nàng luôn tự cho là mình lãnh đạm với hết thảy vậy mà so với một Chung Minh bộc trực phóng khoáng thì nàng còn kém xa.

Chung Minh thấy nàng trầm ngâm không quyết định, biết nàng băn khoăn trong lòng, nói: "Nếu ngươi cảm thấy thời cơ chưa chín, thì không thừa nhận là được".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc vừa muốn nói chuyện, Trương Dĩnh đã đi đến, sắc mặt không có gì đặc biệt, vẫn thẳng thắn sảng khoái như trước, "May mắn các ngươi đều là nữ nhân, nếu không còn khiến cho người hiểu lầm là các ngươi đang tư hội".

Nàng nói như thế thật ra đã giản lược ít nhiều, Chung Minh nói: "Từ trước tới nay ta cùng Mặc tỷ tỷ luôn thân thiết".

Trương Dĩnh nói: "Ta biết rồi, nếu không tiểu cô cũng sẽ không rời Tống gia, cùng ở trong này với ngươi".

"Đại tẩu sao biết ta ở nơi này?", Tô Tử Mặc hỏi, nàng chỉ mới dọn đến đây ngày hôm qua.

Trương Dĩnh cười nói: "Còn không phải là do bà bà ngươi xông tới nhà nói sao, lão gia không ở nhà, liền nói cho ta, kêu ta để tâm trông nom chuyện này, nên ta mới phải tới đây".

Tô Tử Mặc chậm chạp không muốn dọn ra ngoài, là vì nghĩ Mã Nguyệt Nga cùng Tống Tuấn Kiệt sẽ có hành động gì đó, lại không nghĩ rằng Mã Nguyệt Nga trực tiếp đến nhà nương nàng để cáo trạng, cũng được, tờ giấy này sớm muộn gì cũng bị đâm thủng, danh nghĩa phu thê của nàng và Tống Tuấn Kiệt cũng đi đến điểm cuối rồi, "Minh nhi, muội đi châm ấm trà mang đến đây, đại tẩu thích uống trà Long Tỉnh".

Chung Minh biết Tô Tử Mặc muốn mình để nàng nói chuyện riêng với Trương Dĩnh, "Ta cũng tính đi chuẩn bị thêm điểm tâm".

Đợi cho Chung Minh đi rồi, Trương Dĩnh liền mang vẻ mặt nghiêm túc hỏi: "Mới vừa rồi là ta nhìn nhầm phải không?". Nàng rõ ràng nhìn thấy Chung Minh hôn Tô Tử Mặc, tư thế vô cùng thân thiết cũng không phải như kiểu tỷ muội tình thâm.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc thầm biết không thể gạt được nàng, cũng thấy không cần thiết phải nguỵ biện, liền nói thẳng: "Hôm nay đại tẩu có thể đến nơi này, nói vậy trong lòng tẩu đã sớm có kết luận, bất quá là muốn tận mắt thấy thực tế thôi".

Trương Dĩnh khẽ giật mình, Tô Tử Mặc nói như thế khác nào thừa nhận, trước khi nàng đến xác thực đã nghĩ tới đủ loại khả năng, ý nghĩ hoang đường nhất đó là hai nàng có tư tình nếu như thế thì hết thảy đều thông suốt, chỉ không nghĩ tới đúng là thật sự, càng không nghĩ Tô Tử Mặc không chút che giấu liền thừa nhận. Trương Dĩnh vô cùng kinh ngạc, không khỏi bội phục sự gan dạ sáng suốt của nàng, tiểu cô làm việc quả thật là không giống người thường, nói: "Ngươi biết ta luôn luôn không thích trông nom chuyện của ngươi, khi ngươi còn là cô nương, liền khắp nơi áp chế ta, gả đi ra ngoài, trong lòng cha ngươi cùng ca ca thì ngươi vẫn quan trọng hơn ta, thâm tâm ta vẫn luôn nghẹn khuất, hôm nay ngươi nói cho ta biết chuyện này không sợ ta cáo trạng hay sao? Nếu để cho cha ngươi biết, ngài là người sĩ diện, sợ là sẽ quân pháp bất vị thân".

Tô Tử Mặc không chút để ý, còn cười nói: "Tất nhiên sợ, chẳng qua ta cũng biết đại tẩu là người nói năng chua ngoa tâm đậu hủ, ngoài miệng nói không bao dung ta, nhưng đâu để ta chịu thiệt thòi cái gì, ngươi là trưởng tẩu của ta, quan hệ giữa chúng ta mặc dù không quá mức thân thiết nhưng trong lòng ta luôn kính trọng ngươi, mà lòng đại tẩu dĩ nhiên cũng hướng về ta, nếu không cũng không hà tất đến đây một chuyến, hôm nay bà bà ta tìm tới tận cửa, chắc hẳn đã bị đại tẩu mắng chạy về phải không".

Trương Dĩnh nổi nóng đuổi Mã Nguyệt Nga là chuyện không sai, nhưng làm sao chịu thừa nhận là vì ra mặt cho Tô Tử Mặc, cười lạnh nói: "Là ả không thức thời, rắc muối vào miệng vết thương của ta, còn muốn ta lời hay ý đẹp nữa sao?".

Tô Tử Mặc đoán nhất định là vì chuyện ca ca nạp thiếp, khi nàng nghe nói đến việc này cũng rất thất vọng, chẳng lẽ nam nhân trong thiên hạ đều

https://thuviensach.vn

là kẻ bạc tình thay lòng đổi dạ? Nàng không nói đến điều này, miễn cho Trương Dĩnh khó chịu, chỉ nói: "Giấy không thể gói được lửa, hôm nay cho dù không bị đại tẩu bắt gặp, chuyện ta cùng Minh nhi cũng không giấu được bao lâu, mà khi ta dọn ra khỏi Tống phủ thì cũng đã quyết đánh đến cùng rồi".

"Ngươi tính làm thế nào?", Trương Dĩnh hỏi.

Tô Tử Mặc nói: "Hoà ly với Tống Tuấn Kiệt, ở một chỗ cùng Minh nhi".

Đối với quan hệ thân mật của Tô Tử Mặc và Chung Minh, Trương Dĩnh cũng không cảm thấy khó tiếp nhận, nghĩ đến cái tên Tống Tuấn Kiệt tam thê tứ thiếp kia, đều là nữ nhân nàng có thể hiểu được sự thất vọng trong lòng các nàng, hơn nữa sau khi Tô Tử Tiêu chuẩn bị nạp thiếp, nàng càng lĩnh hội được điều này, hai người cùng thương tâm an ủi lẫn nhau là chuyện có thể hiểu được, mà đã vậy còn là hai nữ nhân thì khả năng thân thiết còn nhiều hơn nữa, phần tư tình này tường cao nội viện, người ngoài làm sao biết được. Có điều nàng không nghĩ rằng Tô Tử Mặc muốn hoà ly với Tống Tuấn Kiệt, vô luận lý do là gì, người chịu thiệt luôn là nữ nhân, người đời có thể cho phép nam nhân thê thiếp thành đàn chứ không dễ dàng tha cho nữ nhân bất trung dù chỉ một lần, e là phải mang tiếng xấu trên lưng cả đời, không cách nào ngẩng đầu làm người được nữa, "Ngươi đã nghĩ kỹ chưa?".

Tô Tử Mặc gật đầu, "Từ lúc chấp nhận Minh nhi, ta đã nghĩ đến ngày này".

"Ngươi có nghĩ đến hậu quả không?".

"Không oán giận không hối hận".

Trương Dĩnh trước kia chỉ cho rằng Tô Tử Mặc là tiểu thư khuê các luôn theo khuôn phép nhẫn nhục chịu đựng, nếu không cũng sẽ không gả cho người như Tống Tuấn Kiệt, nhưng không nghĩ tới xa cách chưa lâu, quả thật Tô Tử Mặc đã khiến nàng nhìn với cặp mắt khác xưa, nói: "Không

https://thuviensach.vn

giống ngươi chút nào, là Chung Minh dùng lời ngon tiếng ngọt xúi giục ngươi à?".

Tô Tử Mặc cười nhẹ nói: "Là Minh nhi cho ta niềm hy vọng vào cuộc sống, cùng dũng khí to lớn như hiện nay".

Nhận biết của Trương Dĩnh về Chung Minh cũng chỉ giới hạn ở mức nàng là di nương của Tống Tuấn Kiệt, có bộ dạng xinh đẹp dễ dàng trêu hoa ghẹo nguyệt, "Ta thấy Chung Minh kia không giống người chín chắn, nàng thật có thể sẻ chia cùng ngươi, đáng giá để ngươi dốc sức liều lĩnh vậy sao? Cho dù bây giờ tình ý chân thành thắm thiết, nhưng ai biết ngày nào đó nàng thay lòng đổi dạ thì sao?".

Tô Tử Mặc nói: "Ta cùng với nàng sớm chiều ở chung, tất nhiên là rõ ràng tính tình của nàng, ít nhất hiện tại nàng đáng giá, về phần tương lai, cả đời dài lâu như vậy, ai có thể cam đoan trái tim vĩnh viễn không thay đổi, có thể đi cùng nhau là duyên phận, về phần đi xa được bao nhiêu thì phải xem tu hành về sau, thật sự nếu một ngày duyên phận hết, chúng ta ly tan, ta cũng sẽ không tiếc nuối, tóm lại vì chính mình sống một lần".

Trương Dĩnh không thể phủ nhận đúng là có nhiều thời điểm, nữ nhân thật sự thân bất do kỷ, nữ nhân phải hiền lành ôn thuận phải tam tòng tứ đức, trượng phu nạp thiếp phải rộng lượng không được đố kỵ, càng không thể hồng hạnh vượt tường, nhẫn nhục sống cả đời, chỉ vì để giữ cái mỹ danh hiền thê đến chết, nữ nhân giống như Tô Tử Mặc có gan bứt khỏi gông xiềng quả thực vô cùng hiếm có, cần dũng khí rất lớn, bất quá vẫn nhịn không được tát nàng một gáo nước lạnh, "Ý nghĩ khá tốt, chỉ sợ không dễ dàng như vậy, Tống gia sẽ không đồng ý, cha ngươi cũng sẽ không đồng ý".

Tô Tử Mặc nói: "Về phần Tống gia ta không quá lo lắng, nếu ta đem chuyện ta cùng Minh nhi nói cho Tống Tuấn Kiệt, hoặc là chỉ cần tùy tiện làm ra hành vi giả dối hồng hạnh vượt tường, vì mặt mũi, Tống Tuấn Kiệt

https://thuviensach.vn

nhất định không giữ ta lại, ta chỉ sợ cha ta không đồng ý thôi, nếu cha lấy chuyện quan trường ép buộc Tống Tuấn Kiệt, cho dù Tống Tuấn Kiệt có ý này thì cũng không dám, trái lại, nếu cha ta đồng ý, Tống Tuấn Kiệt cho dù không đồng ý cũng phải đồng ý".

Trương Dĩnh xem như đã hiểu, "Cho nên ý ngươi là kêu ta giúp ngươi thuyết phục cha ngươi?".

Tô Tử Mặc thành khẩn nói: "Tô gia hiện tại đều do một tay đại tẩu lo liệu, trên đời này ngoại trừ nương ta, e là cũng chỉ có lời đại tẩu nói, cha ta còn có thể nghe lọt tai một hai câu".

Trương Dĩnh đắc ý trong lòng, lời Tô Tử Mặc nói không sai, từ lúc nàng gả vào Hầu phủ, Tô Hầu gia chưa bao giờ trọng trách quá một câu, thỉnh thoảng nàng cùng Tô Tử Tiêu cãi nhau, Hầu gia cũng trách cứ Tô Tử Tiêu nhiều hơn, chỉ có chuyện Tô Tử Tiêu nạp thiếp mới đứng về phía Tô Tử Tiêu mà thôi, nhưng Hầu gia cũng có nói, chỉ cần ngài còn sống một ngày thì không người nào có thể lay động được vị trí chính thất của nàng. Trương Dĩnh nhướng mày, "Dựa vào cái gì kêu ta phải giúp ngươi?".

Tô Tử Mặc nói: "Nếu đại tẩu chịu vươn tay viện trợ, tất nhiên ta cảm kích vô cùng, nếu đại tẩu thờ ơ lạnh nhạt, ta cũng có thể hiểu được, còn nếu đại tẩu cố tình làm khó, ta cũng sẽ không oán trách".

Nói đều đã nói rồi, Trương Dĩnh còn có thể nói cái gì nữa, trầm ngâm một lát mới lên tiếng: "Kêu ta giúp ngươi cũng không phải không được, chẳng qua ngươi muốn cầu ta, có nên xuất ra điểm thành ý trước hay không?".

Tô Tử Mặc không chút suy nghĩ nói: "Đại tẩu hy vọng ta ngăn cản ca ca nạp thiếp?".

Trương Dĩnh cũng không thể không bội phục trí tuệ của nàng, "Nếu ngươi có thể, ta nhất định tận tâm hết sức vì chuyện của ngươi".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc lại lắc đầu, "Ta bất lực, ngay cả tướng công ta nạp thiếp mà ta còn ngăn cản không được thì sao ngăn cản được ca ca, nguyên nhân chính là vì ta không ngăn cản được tướng công nạp thiếp, lại không tiếp thụ được chuyện này, cho nên mới lựa chọn hoà ly với hắn, ta không chấp nhận được trong tình cảm có chút khiếm khuyết nào, đại tẩu nếu cũng có tâm tư này thì cũng nên học theo ta".

Trương Dĩnh bật cười, nàng chỉ giận Tô Tử Tiêu nạp thiếp, chứ chưa từng nghĩ tới phải rời khỏi Tô Tử Tiêu, thứ nhất nàng có tình cảm với Tô Tử Tiêu, thứ hai có nói thế nào nàng cũng là đại thiếu nãi nãi Tô gia, không đến mức vì một ả thiếp thất mà vứt bỏ hết thảy, thật sự rất ngốc, nhưng vẫn ra vẻ oai phong lẫm liệt nói: "Ta với ngươi không giống nhau, ngươi là bởi vì thích người khác, còn lòng ta từ đầu đến cuối chỉ có một mình ca ca ngươi".

Tô Tử Mặc mỉm cười không nói.

Trương Dĩnh biết nàng thông minh, nói thêm cũng vô ích, chỉ nói: "Ngươi đã không giúp được ta, ta cũng sẽ không nhiều chuyện, coi như hôm nay ta không có tới đây, cái gì cũng không biết, ta chỉ khuyên ngươi chọn thời cơ thích hợp nói thẳng với cha ngươi, tốt nhất đợi sau khi ca ca ngươi nạp thiếp, nếu không chọc giận ngài ấy, chỉ sợ làm khổ đến ca ca ngươi, càng khó xử lý".

Tô Tử Mặc biết nàng miệng nói thế nhưng lòng nghĩ khác, cười nói: "Đa tạ lời hay của đại tẩu".

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 102: Độc Nhất Là Lòng Dạ Đàn Bà

"Đại tẩu đi rồi sao?". Khi Chung Minh trở lại, đã không thấy Trương Dĩnh.

Tô Tử Mặc kéo nàng ngồi xuống, "Minh nhi, ta đã nói chuyện của chúng ta cho đại tẩu".

Chuyện này nằm trong dự đoán của Chung Minh, chỉ lo lắng hỏi: "Nàng không cười nhạo ngươi chứ?".

Tô Tử Mặc nhướng mày, "Thế nào, muội cảm thấy chuyện chúng ta ở bên nhau rất doạ người sao?".

"Ta không có nghĩ như vậy". Chung Minh nói, "Người ngoài vốn không đồng nhất, da mặt ta dày có gì mà sợ, ta chỉ sợ ngươi khó xử".

Tô Tử Mặc có thể hiểu được suy nghĩ của Chung Minh, nháy mắt vừa rồi lúc bị Trương Dĩnh nhìn đến, nàng xác thực cảm thấy có chút không được tự nhiên, sau khi nói ra rồi thì lại không còn kiêng dè nữa, ánh nhìn của người bên ngoài thì có can hệ gì, bất quá là chuyện cười lúc trà dư tửu hậu thôi. Khi nàng ở tình thế nước sôi lửa bỏng, có ai quan tâm đến sự sống chết của nàng đâu, vả lại họ cười mình nhất thời chứ nào có thể cười cả đời? Nàng cũng không muốn vì lấy lòng người ngoài, mà ủy khuất chính mình, nói: "Ta a, nay đã trải qua gần son thì đỏ gần mực thì đen, ta cũng không phải sống vì người khác, tội gì phải xem sắc mặt người ta mà sống chứ? Ta chỉ để ý muội có thật lòng với ta hay không mà thôi".

https://thuviensach.vn

Chung Minh kinh hỉ trước sự thay đổi của nàng, cảm động nói: "Mặc tỷ tỷ, trong lòng ta tất nhiên có ngươi, hơn nữa đời này chỉ đối tốt với một mình ngươi".

"Vừa nghe đã biết là lời nói dối rồi".

Chung Minh vội kêu lên: "Tất cả đều là lời tâm huyết nha".

Tô Tử Mặc chậm rãi nói: "Muội đặt cha nương của muội ở chỗ nào đây?".

Chung Minh xấu hổ, "Rõ ràng hai chuyện khác nhau, sao có thể nói nhập làm một".

Sau khi nói cười một hồi, Chung Minh hỏi: "Đại tẩu tỏ thái độ thế nào?".

Tô Tử Mặc nói: "Đều là nữ nhân, nàng có thể lý giải, cho dù không giúp đỡ nhưng hẳn là cũng sẽ không cản trở".

Chung Minh nghe giọng điệu của nàng, chẳng lẽ là muốn nói thẳng với Tô Hầu gia?! Nghĩ vậy nên buột miệng hỏi.

Tô Tử Mặc gật gật đầu, "Ta có nghĩ qua, nếu ta muốn hòa ly cùng Tống Tuấn Kiệt, nhất định phải qua cửa cha ta, thay vì đến ngày sau cũng phải ồn ào trước mặt cha, không bằng ta chịu đòn nhận tội trước, có điều nếu cha ta hỏi đến nguyên do, ta không nghĩ mình sẽ nói ra chuyện chúng ta".

Chung Minh vội hỏi: "Vì sao, sợ ngài ấy không đáp ứng à?".

Tô Tử Mặc nói: "Một mặt là vậy, mặt khác ta không muốn cha ta giận chó đánh mèo sang muội, không bằng đợi chặt đứt quan hệ với Tống Tuấn Kiệt xong, thuận theo tự nhiên nói cho cha ta sau".

Chung Minh cũng sợ để ấn tượng xấu với Tô Hầu gia, dù sao mai này nàng sẽ cùng Tô Tử Mặc trải qua cả đời, nếu Tô Hầu gia không tha thứ cho

https://thuviensach.vn

nàng, Tô Tử Mặc là người ở giữa cũng khó xử, "Nhưng thế thì lấy cớ gì để hoà ly?".

Tô Tử Mặc đã sớm suy tính, nói: "May mà trước đó có muội nhắc nhở, Mạnh Trầm Xuân thật ra là một lựa chọn không tệ".

"Ngươi không phải nói hắn.....không được sao?". Tô Hầu gia làm sao tin tưởng Tô Tử Mặc cùng Mạnh Trầm Xuân có gian tình.

Tô Tử Mặc nói: "Lợi dụng Mạnh Trầm Xuân chỉ để lừa gạt biểu ca muội, về phần cha ta sẽ có lí do thoái thác sau". Tiếp theo đem kế hoạch của nàng thuật lại một lần.

Chung Minh nghe xong mặc dù cảm thấy không tệ, có điều nghĩ đến người cùng Tô Tử Mặc diễn trò không phải là nàng thì vẫn có chút để ý trong lòng, rốt cuộc ở trong mắt người đời tình yêu nam nữ mới là thiên kinh địa nghĩa.

Thảo luận xong rồi, Tô Tử Mặc liền kêu Thanh Nhi đi thỉnh Mạnh Trầm Xuân lại đây.

****

Trước đó không lâu Tống Tuấn Kiệt có chấm trúng một cô nương ở Đàn Ngọc viện, đừng nói Trịnh di nương cản không nổi, ngay cả Tô Tử Mặc cùng Chung Minh trong mắt hắn giờ đây cũng không còn giá trị nhắc tới rồi. Cô nương tên gọi Như Yên, quả nhiên là thần thái như nước mùa thu, cốt cách như ngọc, mặt mày tựa hoa sen, bộ dáng là thứ yếu, tính cách ôn nhu săn sóc mới chính thức làm cho người ta muốn ngừng mà không được. Như Yên cô nương mới đến Đàn Ngọc viện không lâu đã trở thành hoa khôi nơi này, lần đầu tiếp khách liền chọn trúng Tống Tuấn Kiệt, mặc dù không phải tấm thân xử nữ, vẫn đủ làm cho Tống Tuấn Kiệt bay lên tận trời. Nhìn chung trong đám ái mộ Như Yên, Tống Tuấn Kiệt không phải là người có điều kiện tốt nhất, nhưng Như Yên lại có vài phần kính trọng hắn,

https://thuviensach.vn

sao hắn không đắc ý cho được, đương nhiên cũng thắc mắc không biết vì sao Như Yên chọn trúng một mình hắn.

"Như Yên thích công tử, chỉ vì công tử không giống những người khác".

"Là vì ta anh tuấn hơn bọn kia hay sao?".

"Công tử đa tình hơn bọn hắn".

"Chúng ta chỉ mới lần đầu tiên gặp mặt, nàng làm sao biết?".

"Như Yên thấy trong mắt công tử có một cỗ ưu sầu, liền biết ngoài mặt công tử đến nơi yên hoa tìm niềm vui chứ bên trong là muốn tìm một phần chân tình thật lòng, bọn nam nhân xấu xa ngoài kia bất quá chỉ ham muốn thể xác Như Yên mà thôi".

Tống Tuấn Kiệt mặc dù thê thiếp thành đàn nhưng không người nào thật lòng đối đãi hắn, hơn nữa Tô Tử Mặc cùng Chung Minh trên danh nghĩa là thê thiếp hắn mà ngay cả chạm cũng không cho chạm tới, lòng nghẹn khuất dữ dội, cho nên hắn mới đi ra ngoài tìm hoa vấn liễu an ủi nỗi buồn khổ, không nghĩ tới lại bị Như Yên nhìn ra, nhất thời nảy sinh cảm giác tri kỷ với Như Yên, Tống Tuấn Kiệt kích động nói: "Như Yên cô nương thật có đôi mắt tinh tường".

Thường xuyên qua lại, Tống Tuấn Kiệt bị Như Yên mê hoặc thần hồn điên đảo, liền đem Như Yên làm hồng nhan tri kỷ, bất luận chuyện quan phủ hay là chuyện trong nhà đều tâm sự hết với Như Yên. Như Yên ôn nhu hiểu biết luôn chia sẻ cùng hắn, làm cho trong đầu Tống Tuấn Kiệt nảy ra ý nghĩ giúp ả chuộc thân, tiếc rằng Như Yên là hoa khôi, nếu không có mấy vạn lượng bạc thì khỏi mơ tới, không chuộc được người, hắn chỉ có thể bỏ số bạc lớn bao trọn Như Yên, không cho nam nhân khác chạm vào ả. Rốt cuộc đây cũng không phải kế sách lâu dài, huống chi gần đây bạc trong tay hắn rất eo hẹp, đã thiếu bạc ba ngày nay, Kim mụ mụ - tú bà Đàn Ngọc

https://thuviensach.vn

viện ra thông điệp cho hắn, nếu Tống Tuấn Kiệt còn không trả bạc, mụ liền bắt Như Yên tiếp đãi nam nhân khác.

Tống Tuấn Kiệt xin bạc Mã Nguyệt Nga, ả chỉ một mặt khóc than, nói trong nhà khó khăn đến thế nào, tá điền còn ngâm tiền thuế, cửa tiệm không kiếm ra bạc, ngược lại Tống Tuấn Kiệt có chức vụ trong quan phủ mà chỉ biết lấy bạc đi ra ngoài tiêu xài, chưa từng cho cái nhà này một lượng bạc, Tống Tuấn Kiệt không thể làm gì khác ngoài việc vay tiền xung quanh, mới đầu nể mặt Tống Tuấn Kiệt là quan thất phẩm còn là rể Hầu gia, vẫn có người cho hắn mượn bạc, sau lại nghe nói Tống Tuấn Kiệt mượn bạc để đi thanh lâu uống rượu, mọi người đều tránh xa, Kim mụ mụ thì ngày càng dồn ép, Tống Tuấn Kiệt hết đường xoay xở.

Như Yên am hiểu lòng người, lệ rơi lã chã nói: "Nếu công tử khó xử, không bằng cứ như vầy, chỉ cần trong lòng công tử có Như Yên, Như Yên đã cảm thấy mỹ mãn".

Tống Tuấn Kiệt nhìn vào ánh mắt long lanh của ả, trái tim tan chảy, "Không được, nàng là nữ nhân của ta, ta quyết không thể để nam nhân khác chạm vào nàng, chuyện ngân lượng ta sẽ nghĩ biện pháp".

Như Yên từ từ thở dài nói: "Như Yên làm sao không hy vọng có thể cùng công tử như hình với bóng bạch đầu giai lão, đáng tiếc Như Yên sống ở nơi yên hoa, nửa điểm cũng không theo ý mình được, công tử không biết Như Yên có bao nhiêu ao ước được như mấy vị phu nhân của công tử đâu, Tống phu nhân xuất thân danh môn, Chung di nương thì có gia tài vạn bạc, có điều Trịnh di nương cùng Như Yên xuất thân giống nhau nhưng số mệnh lại tốt hơn Như Yên nhiều".

Tống Tuấn Kiệt hừ hừ nói: "Tô Tử Mặc xuất thân tốt thì thế nào, mắt cao hơn đỉnh đầu không coi ai ra gì, nếu không phải ta nể mặt cha ả thì làm sao để ả kiêu ngạo như thế, còn nhà biểu muội thì có tiền thật nhưng ngoại trừ cái lần đưa bạc làm hậu táng cho lão phu nhân về sau cũng không bỏ ra

https://thuviensach.vn

thêm một đồng, hiện tại gia sản do biểu muội đứng tên không hề ít, chẳng qua nàng không cho ta, ta cũng không thể công khai chiếm đoạt, chỉ có duy nhất Trịnh di nương còn coi như chân thành với ta nhưng hình dáng tính cách kiểu gì cũng không bằng nàng".

Như Yên trầm ngâm nửa ngày nói: "Công tử nếu không chê Như Yên ngu dốt, Như Yên thật ra có kế này, có thể nhất tiễn tam điêu".

Tống Tuấn Kiệt vội hỏi: "Cách nào nhất tiễn tam điêu, nàng mau nói ta nghe một chút".

Như Yên nói: "Hai vị phu nhân của công tử đều là người lớn lên từ khuê phòng, không biết lòng người hiểm ác, cho nên mới xoi mói bắt bẻ công tử nhiều như vậy, công tử chỉ cần đưa Tống phu nhân cùng Chung di nương đến Đàn Ngọc viện ở thử mười ngày nửa tháng, để các nàng chứng kiến bộ mặt thật sự của nam nhân, mới biết công tử tốt đẹp thế nào, mới có thể toàn tâm toàn ý với công tử được".

Tống Tuấn Kiệt cũng hiểu là nên cho Tô Tử Mặc cùng Chung Minh biết tay một lần, chẳng qua đưa đến Đàn Ngọc viện thì còn hơi đắn đo, có nam nhân nào đem lão bà của mình đến kỹ viện đâu chứ.

Như Yên nhìn ra hắn do dự, nói: "Cũng không phải thật sự bắt các nàng tiếp khách, bất quá hù dọa các nàng thôi, nhưng khế bán thân thì vẫn phải ký, vậy mới có thể làm cho các nàng xuất ra bạc chuộc thân, đến lúc đó các nàng thức thời, công tử vừa được bạc lẫn người, còn có thể giúp Như Yên chuộc thân, chẳng phải là nhất tiễn tam điêu hay sao?".

Tống Tuấn Kiệt ngẫm nghĩ một lúc, quả thật chỉ có biện pháp này là chu toàn nhất, có khả năng dùng được nhất, nhưng vẫn không khỏi lo lắng nói: "Ký khế ước bán thân rồi lỡ mà Đàn Ngọc viện trở mặt không giữ lời thì làm sao? Ta đây chẳng phải là mất cả người lẫn tiền a?".

Như Yên cáu giận: "Công tử không tin Như Yên sao?".

https://thuviensach.vn

Bị ả hờn dỗi, xương cốt Tống Tuấn Kiệt đều mềm nhũn, cười làm lành nói: "Ta dĩ nhiên tin nàng".

Bàn bạc xong rồi, Như Yên nói: "Công tử chờ một lát, ta giới thiệu cho công tử một người".

Không lâu sau, Như Yên dẫn theo một người trở lại, người nọ tự xưng họ Trần, là lão bản của Đàn Ngọc viện này.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 103: Mỹ Nhân Kế

Chung Minh theo thường lệ đến từng cửa tiệm tuần tra một vòng, xong hết đã là buổi trưa, hôm nay là ngày mừng Tô Tử Tiêu nạp thiếp, Tô Tử Mặc quay về nhà nương, Chung Minh đang dùng cơm một mình, Tri Họa từ bên ngoài trở về, Chung Minh lập tức buông chén đũa, hỏi: "Thế nào?".

Tri Họa thầm oán nói: "Đứng lâu dưới nắng to như vậy, tiểu thư có thể để ta uống miếng nước rồi nói sau không?".

Chung Minh tự mình rót chén trà đưa cho nàng.

Tri Họa thông cổ họng rồi lúc này mới nói: "Ta đã hỏi thăm hết a, có quan hệ tốt nhất với biểu thiếu gia là một người tên Tôn Chỉ Hải-Tôn đại nhân, cũng là quan thất phẩm như biểu thiếu gia, không hoà hợp cùng biểu thiếu gia thì có Tào đại nhân, Trương đại nhân, Hồ đại nhân.....". Tri Họa vừa nói vừa giơ đầu ngón tay ra đếm, một bàn tay đúng là không đủ, còn muốn kể ra tiếp.

"Đủ, đủ rồi". Chung Minh cắt lời nàng, "Biểu ca thật là loại người không có duyên, ngươi nói coi người nào có quan hệ với hắn kém nhất, hận không thể làm cho hắn chết nhất".

Tri Họa: "Là người a tiểu thư".

Chung Minh: "....".

Tri Họa nói: "Ta có hỏi qua, biểu thiếu gia từng trêu ghẹo thị thiếp được sủng ái nhất của Tào đại nhân, còn khi đang ở thanh lâu uống rượu thì có

https://thuviensach.vn

ẩu đả với Hồ đại nhân, hai người này hẳn là bất hoà với biểu thiếu gia nhất".

Chung Minh cau mày, chỉ có chút việc nhỏ như ghen tuông thì làm sao dùng đối phó với biểu ca được, mục đích của nàng là làm cho Tống Tuấn Kiệt mất chức quan, hơn nữa vĩnh viễn không có cơ hội vùng lên, bất quá trong lòng cũng biết từ những người cấp dưới này thì chỉ có thể hỏi thăm được mấy chuyện vặt vãnh lông gà vỏ tỏi mà thôi, ngẫm nghĩ hỏi, "Ngươi nói cùng biểu ca quan hệ tốt nhất là một người tên Tôn Chỉ Hải sao?".

Tri Họa gật gật đầu.

Chung Minh nói: "Nhân lúc hôm nay Mặc tỷ tỷ không ở đây, ngươi giúp ta hẹn hắn gặp mặt".

Tri Họa không rõ, "Tiểu thư không phải sẽ đối phó biểu thiếu gia sao, muốn gặp hắn làm gì? Người này thân thiết với biểu thiếu gia, hắn là sẽ không bán đứng biểu thiếu gia đâu".

"Ngươi có biết rằng cá mè một lứa không ha? Người có thể cùng biểu ca xưng huynh gọi đệ thì sao có khả năng là người tốt, muốn bắt được nhược điểm của biểu ca, tất nhiên phải xuống tay với người thân cận hắn nhất, ta thấy có thể lợi dụng tên Tôn Chỉ Hải kia một phen, ngươi thuận tiện hỏi thăm tình hình thê thiếp trong nhà Tôn Chỉ Hải giùm ta".

Tri Họa cười hỏi: "Tiểu thư là muốn dùng mỹ nhân kế sao?".

Chung Minh dùng ánh mắt biết rõ còn cố hỏi liếc nàng một cái, lại nói: "Bạc cũng không thể mang ít được, ngươi đi chuẩn bị một chút".

Tri Họa mới vừa đi tới cửa, Chung Minh lại gọi nàng trở về, căn dặn, "Chuyện hôm nay không thể nói cho Mặc tỷ tỷ".

Tri Họa bất đắc dĩ nói: "Tiểu thư người đã nói đến lần thứ ba rồi a".

https://thuviensach.vn

Lúc này Chung Minh mới phất tay cho Tri Họa đi làm việc, sở dĩ gạt Tô Tử Mặc, cũng là sợ nàng đa tâm, sợ nàng không ủng hộ thủ đoạn trả thù Tống Tuấn Kiệt của mình, có lẽ có một ngày Tô Hầu gia sẽ vì Tô Tử Mặc triệt đường làm quan của Tống Tuấn Kiệt, bất quá nàng vẫn muốn tự tay mình đâm kẻ thù, nàng đã lập lời thề, nàng chịu bao nhiêu khuất nhục thì nhất định sẽ làm cho Tống Tuấn Kiệt phải chịu gấp đôi.

Màn đêm buông xuống, Chung Minh trang điểm xinh đẹp, ngồi xe ngựa tiến đến chỗ hẹn.

Ngày thường, Tôn Chỉ Hải thân thiết cùng Tống Tuấn Kiệt, cho nên cũng biết rõ ràng chuyện của Tống Tuấn Kiệt, đã sớm nghe nói Tống Tuấn Kiệt có mấy phòng thê thiếp đều xinh đẹp như hoa, làm cho hắn không ngớt đỏ mắt đố kỵ, đã vậy trong nhà hắn còn có một ả sư tử Hà Đông. Hôm nay đột nhiên nhận được thiếp mời của biểu tiểu thư Tống phủ, thật rất kinh ngạc, hắn liền vui vẻ đến nơi hẹn, khi nhìn thấy Chung Minh, hai tròng mắt đều thẳng đơ rồi, hắn chỉ nghĩ bộ dạng nàng đoan chính hơn người bình thường một chút, chứ không biết lại là giai nhân tuyệt sắc như thế, hắn lại thầm nguyền rủa Tống Tuấn Kiệt một hồi, tiểu tử này không biết được cái vận chó gì có hiền thê như Tô Tử Mặc còn có mỹ thiếp như Chung Minh, quả thật đã hưởng hết diễm phúc người khác. Hắn giũ y bào, bày ra dáng vẻ phong lưu phóng khoáng tiến lên thở dài nói: "Chắc hẳn đây là Chung tiểu thư, tại hạ Tôn Chỉ Hải, đồng liêu cùng Tống đại nhân, hạnh ngộ hạnh ngộ".

Chung Minh thản nhiên cười, tăng thêm phần tư sắc, "Thường nghe biểu ca nhắc tới Tôn đại nhân, hôm nay nhìn thấy đại nhân, cũng là vinh hạnh của tiểu nữ".

Sau một phen giả vờ khách khí, Tôn Chỉ Hải mới hỏi: "Không biết tiểu thư hẹn tại hạ vì chuyện gì?".

https://thuviensach.vn

Chung Minh thẳng thắn nói: "Tất nhiên là có việc muốn nhờ". Nhưng nàng cũng không vội vã nói, kêu Tri Họa rót đầy hai chén rượu, nâng chén, "Không biết tửu lượng đại nhân như thế nào?".

Mỹ nhân rượu ngon ngay trước mặt, Tôn Chỉ Hải nào chịu thua kém, "Mặc dù ta không tính là ngàn chén không ngã nhưng tửu lượng cũng không tệ, chẳng lẽ tiểu thư muốn chuốc ta say?".

Chung Minh cười nói: "Đại nhân thẳng thắn thành khẩn như vậy, ta đây cũng không gạt đại nhân, tửu lượng ta cực kém, đại nhân nhất định phải nhường ta mới được". Khi nói lời này còn mang theo ba phần yếu ớt.

Tôn Chỉ Hải lập tức bị mê muội đầu óc choáng váng, hào khí nói: "Không bằng như vầy, tiểu thư uống một chén, ta uống ba chén thấy thế nào?".

Chung Minh quen sống phóng túng luôn không chịu thua đấng mày râu thì làm sao tửu lượng kém, bước đầu đã thực hiện được, nói: "Như thế rất tốt!". Tiếp theo liền tao nhã uống cạn chén rượu trước mặt, "Tôn đại nhân thỉnh".

Tôn Chỉ Hải cũng không chối từ, uống một hơi cạn sạch, Tri Họa lập tức giúp hắn rót đầy rượu, liên tục ba chén, mày cũng chưa nhíu một cái.

Chung Minh vỗ tay khen: "Tôn đại nhân quả nhiên tửu lượng tốt, đến, ta lại kính ngươi một chén".

Tôn Chỉ Hải hiển nhiên xem thường Chung Minh, đánh giá cao chính mình, qua lại vài lần, liền có chút say, ngôn ngữ cử chỉ bắt đầu ngả ngớn, "Chung tiểu thư thật sự là mỹ mạo vô song, có được thị thiếp như Chung tiểu thư, tại hạ... tại hạ thật sự là hâm mộ Tuấn Kiệt huynh."

Chung Minh ung dung nói: "Ta còn hâm mộ phu nhân Tôn đại nhân mới phải".

https://thuviensach.vn

Tôn Chỉ Hải nói: "Phu nhân ta có cái gì đáng hâm mộ, xấu như vô diệm, dữ như sư tử cái, còn chưa bằng một phần của tiểu thư".

"Nhưng Tôn phu nhân có thể được Tôn đại nhân toàn tâm toàn ý trân trọng", Chung Minh thở dài thật sâu, "Ngươi cũng biết, ta bất quá là thị thiếp, vốn đã kém một bậc, huống chi chính thất biểu ca ta còn là thiên kim Hầu gia, nếu như có thể lựa chọn, ta tình nguyện bộ dạng xấu một ít nhưng có thể làm chủ mẫu một nhà".

Tôn Chỉ Hải biết nàng đang nói lời trong lòng, xác thực, chỉ cần là thiếp thất, cho dù bộ dạng ngươi có xinh đẹp đến thế nào, thì cũng không có địa vị gì đáng kể, nói không chừng lớn tuổi nhan sắc phai tàn còn bị đuổi ra khỏi nhà, không khỏi đồng tình nói: "Có phải lúc trước Chung tiểu thư có nỗi khổ gì mới bất đắc dĩ làm thiếp Tuấn Kiệt huynh hay không?". Nếu không dựa vào mỹ mạo Chung Minh, người tới cầu thân chỉ sợ giẫm nát cửa Chung gia.

Chung Minh ra vẻ không muốn nhiều lời, chỉ nói: "Một lời khó nói hết".

Lại thêm vài chén rượu, Tôn Chỉ Hải càng trở nên thân thiện, nói: "Hôm nay Chung tiểu thư hẹn ta ra đây nhất định là có chuyện, ngươi không ngại cứ nói thẳng, chỉ cần ta có thể làm được, cho dù vượt lửa vượt sông ta cũng không chối từ".

Chung Minh cười lạnh trong lòng, nói cho cùng còn không phải là do ngươi say rượu loạn sắc tâm hay sao, nhưng lại bày ra vẻ mặt cảm động, "Ta cùng với Tôn đại nhân không thân chẳng quen, vì sao ngươi phải giúp ta?".

Tôn Chỉ Hải sửng sốt, cũng không thể nói bởi vì ta coi trọng ngươi, tỏ vẻ nghĩa khí nói: "Ngươi là người của Tuấn Kiệt huynh, mà ta cùng Tuấn Kiệt huynh tương giao rất tốt cho nên ta và ngươi cũng không tính là người ngoài, ngươi hôm nay tìm tới ta, cũng nhất định là cảm thấy ta có thể giúp

https://thuviensach.vn

đỡ được ngươi, tránh đi Tuấn Kiệt huynh, một mình hẹn ta, có lẽ không muốn cho Tuấn Kiệt huynh biết, ngươi yên tâm, việc hôm nay trời biết đất biết ngươi biết ta biết".

Chung Minh thầm nghĩ, uống nhiều rượu như vậy còn có thể nhận thức rõ ràng, xem ra hắn thông minh hơn biểu ca một ít, không biết có thể tin được hắn không nữa, bất quá nếu đã đến đây, cũng chỉ có thể tin hắn. Chung Minh hành lễ với Tôn Chỉ Hải, "Đại nhân chịu giúp ta, tiểu nữ vô cùng cảm kích".

"Tiểu thư mau đứng lên". Tôn Chỉ Hải mượn cơ hội vuốt tay Chung Minh, liền thấy mềm mịn vô cùng, trong lòng nhất thời nhộn nhạo một trận.

Chung Minh làm như không biết để mặc hắn chiếm tiện nghi, chờ hắn buông tay ra, mới mang thanh âm mềm nhuyễn nói: "Đại nhân đã không phải người ngoài thì ta đành nói thẳng, không dám giấu giếm, kỳ thật ta cùng biểu ca là thanh mai trúc mã, cảm tình luôn rất tốt, chỉ tiếc biểu ca sớm có hôn ước với Tô Tử Mặc, Tô Hầu gia quyền to chức lớn, ta chỉ là trứng chọi đá đành uỷ khuất làm thiếp. Sau khi biểu ca lấy Tô Tử Mặc về, Tô Hầu gia còn tìm cho biểu ca một chức quan, chắc hẳn sau lưng không ít người chê cười, người bên ngoài nói biểu ca ta nhờ bám váy mới có địa vị, chứ không biết đó không phải ý định ban đầu của biểu ca. Ở bên ngoài biểu ca ta bị Tô Hầu gia áp chế, ở nhà còn bị Tô Tử Mặc lấn lên đầu, sống rất nghẹn khuất, hắn đã sớm muốn từ quan, nhưng ngại mặt mũi Tô Hầu gia mới chậm chạp không dám đả động tới, ta xem hết ở trong mắt, thật rất đau lòng cho biểu ca, đáng tiếc ta chỉ là phụ nhân, không làm được cái gì hết, nhớ tới quan hệ thân thiết giữa biểu ca và Tôn đại nhân, ta mới nghĩ tìm đại nhân giúp đỡ".

Tôn Chỉ Hải xem như nghe hiểu rồi, "Ý của ngươi là nghĩ biện pháp cho Tuấn Kiệt huynh từ quan?".

https://thuviensach.vn

"Đại nhân sáng suốt, kỳ thật biểu ca ta có bao nhiêu bản lĩnh, đại nhân hẳn là người rõ ràng nhất. Nếu không có Tô Hầu gia, sao hắn có khả năng đi vào quan trường làm quan, nhiều tuổi thì đầu càng đội nhiều mũ hơn, về sau càng làm càng lớn, cũng sẽ càng ngày càng khó, thật sự làm khó biểu ca rồi. Tôn đại nhân qua lại cùng biểu ca ta, ngày thường hắn làm không chu toàn việc gì hắn Tôn đại nhân nhìn thấy rõ nhất, chỉ cần Tôn đại nhân đưa ra một công văn, thì đã có thể làm biểu ca ta mất chức, như thế lợi cả đôi đường, biểu ca như ý nguyện, không có chức vị sẽ nhẹ thân, về sau cũng không cần nhìn sắc mặt cha con Tô gia mà sống, còn đại nhân mai này thăng chức cũng ít đi một đối thủ, đại nhân cảm thấy ý này thế nào?".

Tôn Chỉ Hải là trải qua thi cử chính quy, hơn nữa thi ba năm mới được, còn Tống Tuấn Kiệt là bởi vì có Tô Hầu gia làm chỗ dựa, mặc dù vừa mới bắt đầu chỉ là cái cửu phẩm dự khuyết nhỏ nhoi, không tính là chuyện tốt gì, nhưng bởi vì quan hệ với Tô Hầu gia, người ngoài muốn dựa hơi Tô Hầu gia, chưa hai ba năm đã cho Tống Tuấn Kiệt lên tới quan thất phẩm, cùng ngồi cùng ăn với hắn. Người ngoài thấy hắn chức quan nhỏ, không muốn cùng hắn kết giao, cho nên hắn mới thân cận cùng Tống Tuấn Kiệt, nghĩ muốn vươn cao đến Tô Hầu gia, bởi vậy tuy mặt ngoài thân thiện với Tống Tuấn Kiệt chứ thâm tâm cực kỳ khinh thường. Hiện tại nghe Chung Minh nói như thế, trước hết chưa bàn tới thật hay giả, nếu có thể lật đổ Tống Tuấn Kiệt, coi như tuôn được hết ác khí trong lòng, dựa vào những chuyện ngày thường Tống Tuấn Kiệt làm ra, tuỳ tiện thu nhặt mấy cái cũng làm cho Tống Tuấn Kiệt lãnh đủ, đừng nói từ quan, lao ngục tai ương đều có khả năng. Nhưng hắn không thể không bận tâm Tô Hầu gia, dù sao Chung Minh là tiểu thiếp Tống Tuấn Kiệt, không lý do gì tìm hắn nói mấy lời này, không biết có cạm bẫy hay không đây? Hoặc căn bản là bị Tống Tuấn Kiệt sai đến thử hắn cũng không chừng, hắn không thể nào chỉ vì Chung Minh nói mấy câu mà đẩy mình vào chỗ nguy hiểm, nói: "Chung tiểu thư thật sự là quá đề cao ta, ta nào có bản lĩnh lớn như vậy, làm sao khiến Tuấn Kiệt huynh mất chức quan được, hơn nữa ta cùng Tuấn Kiệt huynh gọi nhau là huynh đệ, ta có thể nào làm hại hắn".

https://thuviensach.vn

Chung Minh biết hắn sẽ nghi ngờ, đâu dễ gì uống vài chén rượu nghe xong mấy câu đã vì nàng làm việc, nàng từ từ thở dài nói: "Ta cũng biết đã khiến đại nhân khó xử, nhưng làm như thế cũng không phải hại biểu ca, mà là giúp biểu ca, nếu đại nhân không tin, ta có thể thề trước mặt đại nhân, nếu như ta có nửa lời nói dối thì ta không chết tử tế được". Kiếp trước nàng thật có loại ý tưởng này, cũng xác thực bị chết vô cùng thảm.

Tôn Chỉ Hải không dự đoán được nàng phát lời thề nặng đến vậy, vội nói: "Tiểu thư cần gì làm như thế, ta tin ngươi".

Chung Minh cảm kích nhìn hắn, vui vẻ nói: "Nói như vậy đại nhân nguyện ý hỗ trợ?".

Tôn Chỉ Hải mới không ngốc như vậy, chỉ vì giải phóng được ác khí trong lòng mà phải lật đổ Tống Tuấn Kiệt thì thật sự không cần thiết, không cẩn thận một chút còn có thể tự chuốc lấy hoạ.

Chung Minh quan sát hắn, hợp thời ra hiệu bằng mắt cho Tri Họa, Tri Họa đi tới, lấy ra trong hầu bao một xấp ngân phiếu đặt trước mặt Tôn Chỉ Hải.

Tôn Chỉ Hải giật mình nhìn Chung Minh.

Chung Minh nói: "Đại nhân đừng hiểu lầm, không phải ta lấy tiền thu mua đại nhân đâu, nhưng loại việc này nhất định cần chuẩn bị đầy đủ, không thể để cho đại nhân tự xuất tiền túi, nơi này là năm ngàn lượng, nếu như không đủ, đại nhân cứ mở miệng".

Tôn Chỉ Hải biết Tống Tuấn Kiệt là kẻ keo kiệt, nhưng không nghĩ rằng tiểu thiếp của hắn lại ra tay hào phóng như thế, thậm chí hoài nghi không biết đây có phải ngân phiếu giả hay không.

Chung Minh nhìn ra hắn đang nghi ngờ, cười nói: "Xin đại nhân yên tâm, cầm ngân phiếu này đến bất cứ tiễn trang nào cũng có thể đổi được

https://thuviensach.vn

bạc, ta cần gì phải mang đại nhân ra làm trò".

Tôn Chỉ Hải cũng đoán nàng không việc gì phải làm chuyện thừa, cho dù không có cầm ngân phiếu, trong lòng cũng đã buông lỏng, "Việc này nói dễ cũng dễ mà nói khó cũng khó, chuẩn bị bạc đầy đủ là chuyện tuyệt đối cần thiết, tiểu thư quả nhiên là người có tâm". Sau đó không khỏi cực kỳ hâm mộ nói, "Tuấn Kiệt huynh thực sự có phúc khí, nếu ta có giai nhân như tiểu thư ở bên cạnh, chết cũng cam lòng".

Chung Minh xấu hổ cúi đầu, tiếp theo lại vụng trộm liếc mắt nhìn Tôn Chỉ Hải, giống như làm nũng nói một câu: "Đại nhân giễu cợt người ta".

Tôn Chỉ Hải suýt nữa bị câu hồn, nhìn chằm chằm Chung Minh, ánh mắt trần trụi chẳng kiêng dè.

Chung Minh đọc ra ý tứ của hắn, nói chuyện rất có hàm ý: "Nếu như đại nhân giúp ta chuyện này thì là ân nhân của ta, ngày sau đại nhân cần ta giúp cái gì, ta nhất định sẽ không làm cho đại nhân thất vọng".

Tôn Chỉ Hải lập tức mừng rỡ nói: "Có những lời này của tiểu thư, cho dù lên núi đao xuống biển lửa, ta cũng sẽ giúp tiểu thư làm thỏa đáng".

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 104: Một Đời Một Kiếp

Chung Minh tưởng rằng đêm nay Tô Tử Mặc sẽ ở lại Hầu phủ, không nghĩ là Tô Tử Mặc về nhà chờ mình đã lâu, đêm hôm khuya khoắc, nàng bên ngoài một mình nếu không đưa ra được lời giải thích hợp lý thật đúng là không dễ qua chuyện này, làm bộ cười đùa hỏi Tô Tử Mặc: "Không phải nói đêm nay không trở lại sao, như thế nào đột nhiên trở về?".

Tô Tử Mặc cũng không vội hỏi nàng, chỉ nói: "Đại ca nạp thiếp, đại tẩu không thoải mái trong lòng, ta ở lại làm gì cho mất mặt".

Chung Minh lại lấy lòng nói: "Cả ngày mệt rồi, sớm nghỉ ngơi đi".

Tô Tử Mặc nói: "Nếu không phải chờ muội thì ta đã sớm ngủ, ngược lại muội một thân toàn mùi rượu, ta đã kêu Thanh Nhi chuẩn bị nước ấm cùng canh giải rượu, muội nhanh tắm rửa thay y phục đi".

Tô Tử Mặc chu đáo như thế lại một chữ cũng không hỏi nàng đêm nay đi đâu, làm cho Chung Minh càng thấy chột dạ, ngâm mình giữa mấy cánh hoa trong nước, nghĩ tới nghĩ lui, vẫn là quyết định thẳng thắn cùng Tô Tử Mặc, nàng từng đáp ứng thành thật đối đãi với Tô Tử Mặc.

Khi Chung Minh vào buồng trong, chỉ thấy Tô Tử Mặc nghiêng người hướng mặt vào tường, nghĩ nàng đang ngủ, rón ra rón rén đi qua, nằm xuống bên cạnh, cánh tay xuyên qua nách ôm lấy người nàng.

Tô Tử Mặc không nhúc nhích, lại mở miệng hỏi: "Hiện tại có thể nói chưa?".

https://thuviensach.vn

Chung Minh chưa có chuẩn bị, Tô Tử Mặc đột nhiên lên tiếng, đúng là bị dọa giật mình.

Tô Tử Mặc trở người qua, thấy bộ dáng nàng có tật giật mình, biết nhất định làm chuyện gì đuối lý rồi, đôi mi thanh tú nhíu lại nhìn nàng.

Chung Minh thầm biết cho dù có muốn giấu e là cũng giấu không được, liền nói: "Mặc tỷ tỷ, ta nói nhưng ngươi đừng giận nha".

Hôm nay Tô Tử Mặc từ Hầu phủ trở về không thấy Chung Minh, hỏi hạ nhân, mười người hết chín người không biết, nhất định là Chung Minh đã dặn dò, không muốn để cho nàng biết, vậy thì còn có thể là chuyện gì tốt chứ, cái khác cũng còn may chỉ sợ lại gây ra tai nạn chết người, "Muội cứ nói trước đi, sau đó ta mới quyết định có giận hay không".

Lúc này Chung Minh mới thuật lại hết toàn bộ chuyện hôm nay.

Tô Tử Mặc nghe Chung Minh nói chỉ vì muốn lật đổ chức quan của Tống Tuấn Kiệt mà đi câu dẫn nam nhân, nghĩ tới liền bực mình, điều nàng lo lắng nhất chính là Chung Minh có bị chiếm tiện nghi gì hay không.

Chung Minh thấy nàng nôn nóng, lời nói tràn đầy sự quan tâm, trong lòng ấm áp, nói: "Ta đã chuẩn bị đi đâu thì đều cẩn thận bảo hộ chính mình, chỉ bị sờ tay thôi, vừa nãy rửa kỹ mấy lần rồi a". Nói xong còn đưa đôi bàn tay đến trước mặt Tô Tử Mặc, "Ngươi xem, không tổn hao sợi lông nào".

Ngoại trừ phát giận thì Tô Tử Mặc còn có thể nói được cái gì, kéo đôi tay trắng nõn của nàng qua, giống như không chút để ý nói: "Xác thực là không có thương tổn gì bên ngoài, lúc trước ta còn do dự, nhưng giờ muội đã chỉ giáo cho ta biết, nếu có nam nhân nào có ý đồ với ta, chỉ cần không quá phận thì cũng không ảnh hưởng gì cho lắm".

Chung Minh lập tức nói: "Không được!".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc nhướng mày, hơi khiêu khích nhìn Chung Minh, "Muội đi được, vì sao ta không được? Muội yên tâm, ta cũng sẽ đi sau lưng muội thôi, muội không nhìn thấy thì có thể coi như cái gì cũng không biết".

Nghĩ tới cảnh Tô Tử Mặc cùng nam nhân thân mật là nàng muốn điên rồi, nếu Tô Tử Mặc nói được làm được, chẳng phải muốn lấy mạng nàng sao, vội vàng quấn quít lấy Tô Tử Mặc nói: "Mặc tỷ tỷ, ta không dám nữa, ngươi trăm ngàn không cần vì giận ta mà để cho mấy tên nam nhân xấu xí kia chiếm tiện nghi của ngươi".

Tô Tử Mặc không khỏi nâng cao thanh âm, "Ý là muội sẽ giận ta?".

Trong lòng Chung Minh kỳ thật cũng có ủy khuất, nhỏ giọng nói: "Trừ bỏ biện pháp này, ta không nghĩ ra được cách nào khác".

Tô Tử Mặc làm sao không biết Chung Minh đang nói sự thật, Chung Minh rốt cuộc là người cao ngạo, không chịu cầu người, Tống Tuấn Kiệt là do phụ thân nàng một tay đề bạt, nếu để nàng đi cầu phụ thân, nhất định hữu hiệu hơn biện pháp của Chung Minh, có lẽ Chung Minh nghĩ muốn tự tay báo thù đi. Tô Tử Mặc không đành lòng trách nàng thêm nữa, "Ta chỉ không muốn muội vì báo thù mà thân thể bị rơi vào tình thế nguy hiểm".

Chung Minh nói: "Mặc tỷ tỷ, ta biết là ngươi thương ta, kiếp trước ta vì mất trong sạch mà chết, sao có thể giẫm lên vết xe đổ lần nữa? Nếu không nắm chắc mười phần, ta sẽ không đi làm, Tôn đại nhân kia là lựa chọn tốt nhất, nếu hắn không giúp ta, cùng lắm tổn thất chút bạc mà thôi".

"Muội không có gạt ta, ta đã muốn thật vui mừng". Nhưng Tô Tử Mặc không phải không có mâu thuẫn trong lòng, thở dài nói, "Chẳng qua chân tướng như vậy, ta thà tình nguyện không biết, biết rồi lại thấy trong lòng khó chịu".

Bộ dáng Tô Tử Mặc rõ ràng chính là đang ghen, Chung Minh vô cùng vui vẻ, lại nhìn tẩm y màu xanh nhạt trên người Tô Tử Mặc, có một cúc áo

https://thuviensach.vn

mở ra, lộ ra cần cổ tuyết trắng cùng xương quai xanh tinh xảo, tim chợt nóng lên, vả lại cũng lâu rồi các nàng chưa thân mật. Tô Tử Mặc luôn có thể tìm được cớ cự tuyệt nàng, như là thân mình không khoẻ, tâm tình không tốt chờ đợi đi, nghe có vẻ như nàng rất háo sắc, kỳ thật nàng biết, Tô Tử Mặc vẫn luôn cố kỵ thân phận chưa được tự do của mình, danh bất chính ngôn bất thuận, giống như đang yêu đương vụng trộm, có điều khi động tình thì làm sao còn quản được mấy thứ này, Chung Minh đem nàng đặt ở dưới thân, không lên tiếng, trăm ngàn lời muốn nói đều ẩn chứa nơi đáy mắt, Tô Tử Mặc bị hòa tan dưới ánh nhìn của nàng, ỡm ờ không có quá mức cự tuyệt.

Trong ánh nến lờ mờ, tiếng rên nhẹ đầy tuyệt diệu phủ khắp gian phòng.

Chung Minh ôm Tô Tử Mặc vẫn đang thở dốc, cảm thấy mỹ mãn, thì thầm: "Mặc tỷ tỷ, nếu như có thể cả đời đều như vậy thì thật tốt".

Tô Tử Mặc lại từ từ thở dài.

"Còn vì chuyện biểu ca mà phiền não sao?". Chung Minh hỏi, "Vài ngày nữa thôi chúng ta liền có thể khôi phục tự do rồi".

Tô Tử Mặc lắc đầu, nhìn Chung Minh hỏi: "Minh nhi, một ngày nào đó, muội có thay lòng đổi dạ hay không?".

Chung Minh không chút suy nghĩ nói: "Đương nhiên sẽ không". Lại nói thêm, "Vì sao đột nhiên hỏi như vậy?".

Tô Tử Mặc không khỏi thương cảm nói: "Hôm nay nhìn đến đại ca của ta nạp thiếp, liền cảm thấy những lời thề non hẹn biển đều là gạt người, đã nói bạch đầu giai lão, mới bất quá vài năm liền cười vui cùng người mới mà không nghe thấy tiếng khóc người xưa, quả thật làm cho lòng người nguội lạnh". Người như Tống Tuấn Kiệt không nói, ngay cả đại ca nàng luôn kính trọng cũng như thế, làm sao không thất vọng cho được.

https://thuviensach.vn

Chung Minh ngược lại đã nghĩ thông suốt, "Cuộc đời dài như vậy, mãi một người chung quy cũng sẽ thấy chán, có ai không có ý nghĩ không an phận đâu, ta từng hỏi cha ta, người vừa hung dữ hay ghen tuông như nương còn không sinh được nhi tử vì Chung gia kéo dài hương khói thì sao cha không nạp thiếp? Ngươi biết cha ta nói thế nào không?".

Tô Tử Mặc lắc đầu.

"Cha ta nói: Nương con hung dữ là bởi vì ta chọc giận nàng, nương con ghen tị cũng là bởi vì trong lòng nàng để ý ta, một nữ nhân có thể vì ta mà hỉ nộ ái ố, ta còn có cái gì chưa đủ? Nương con lúc trước không chê ta, vì ta không tiếc vứt bỏ gia đình, chỉ cầu chúng ta sống được một đời một kiếp bên nhau, nương con đời này không có khả năng tái giá người khác, đương nhiên ta cũng sẽ không thu thêm người nào khác, kỳ thật thời gian trôi qua lâu dài cũng từng động đến ý niệm này, chẳng qua nghĩ đến chỉ vì nhất thời ham thú điều mới mẻ làm cho nương con thất vọng đau khổ không nói, phu thê nửa đời chân thành với nhau, đến cùng lại rơi vào một người không thiệt tình chẳng phải là quá thê lương hay sao?! Tóm lại, cuộc đời này có nương con, là đủ".

Tô Tử Mặc thì thầm: "Một đời một kiếp một đôi ta, nửa say nửa tỉnh nửa đời người". Nàng nhìn thẳng vào mắt Chung Minh, ôn nhu nói, "Trước kia ta cảm thấy loại tình cảm một đời một kiếp là cực kỳ tốt đẹp, nguyên lai làm được như thế thật không dễ, Minh nhi, ta hy vọng chúng ta cũng có thể giống cha và nương muội kiên định cùng nhau".

Chung Minh khẳng định nói: "Cha nương ta làm được, ta là nữ nhi bọn họ, cũng nhất định làm được".

Tô Tử Mặc xúc động, "Ta tin muội".

Kéo chăn bông đắp người, mười ngón tay giao khấu nắm chặt nhau.

****

https://thuviensach.vn

Chung Minh còn đang ngủ say, Tô Tử Mặc đã thức dậy, Thanh Nhi tiến vào hầu hạ nàng rửa mặt, khi giúp nàng chải đầu liền nhìn đến hồng ấn trên cổ nàng, nhịn không được che miệng cười trộm.

Vì vậy Tô Tử Mặc cũng thấy được, mặt bỗng dưng đỏ lên, trong lòng thầm trách Chung Minh, cứ thích làm cho nàng dọa người, lại nghĩ đến hôm nay có hẹn Mạnh Trầm Xuân, để người ta nhìn thấy chẳng phải xấu hổ đến chết sao, nàng đơn giản không búi tóc, chỉ dùng một sợi dây tơ tằm tuỳ ý buộc lại ngàn vạn tóc đen, tóc dài qua vai vừa vặn che khuất hồng ấn.

Đợi khi Chung Minh tỉnh lại, Tô Tử Mặc đã xuất môn, nàng cũng không giống như Chung Minh không biết dặn dò lại. Tri Họa chuyển lời cho Chung Minh biết Tô Tử Mặc hẹn Mạnh Trầm Xuân chèo thuyền du ngoạn, kêu Chung Minh về Tống phủ "mật báo", thông báo Tống Tuấn Kiệt đến "bắt gian".

Lúc này Chung Minh mới nhớ tới suy tính lúc trước, trong lòng tuy rằng không thoải mái, bất quá vẫn hành sự theo kế hoạch.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 105

Chung Minh đã có nhiều ngày không về Tống phủ, lão phu nhân qua đời, Tô Tử Mặc cùng Chung Minh lại dời ra ngoài, Tống phủ hết sức yên ắng, trở nên quạnh quẽ không ít, ngay cả màu sơn đỏ ở cổng chính tựa hồ cũng không còn sáng rực như xưa, Chung Minh đứng trước cửa ngẩn ngơ một hồi mới đi vào trong, Tống Tuấn Kiệt đi nha môn còn chưa trở về, Chung Minh liền qua thư phòng chờ hắn.

Chỉ chốc lát sau thấy Mã Nguyệt Nga mang theo Trịnh di nương đi đến.

Chung Minh cũng không tính tránh mặt các nàng, khi nhìn thấy các nàng vẫn mang vẻ mặt vô cùng tự nhiên, ngược lại Mã Nguyệt Nga có chút hổn hển, ập tới nói: "Ngươi còn mặt mũi trở về đây!".

Nguyên bản Chung Minh tự mình đặt mua trang viên ở chỗ khác đã là không hợp quy củ, Mã Nguyệt Nga biết nếu không bị Chung Minh xúi giục, Tô Tử Mặc cũng sẽ không dọn đi ra ngoài, làm hại Tống gia mất hết mặt mũi, lần trước đến Tô phủ cáo trạng kết quả mũi dính đầy tro, đến Thương Lang viên của Chung Minh thì bị gác cửa từ chối không cho vào trong, ả vẫn nghẹn một bụng lửa giận, hiện tại thấy Chung Minh có thể nào không tức cho được.

Chung Minh cũng không để ý, còn cười nói: "Mợ thật biết nói đùa, nơi này là phu gia của ta, ta không trở lại thì đi đâu? Đừng nói là biểu ca đã bỏ ta rồi a?".

Mã Nguyệt Nga cười lạnh: "Ngươi không phải đã sớm hy vọng Tuấn Kiệt hoà ly ngươi sao, còn ra vẻ làm gì? Mua trang viên lớn như vậy, không

https://thuviensach.vn

chừng đã làm ra chuyện gì không dám nhìn mặt người".

Lời này quả thật khó nghe, Chung Minh không khỏi nhíu mày, nhớ đến mục đích về đây, nhất thời trở nên do dự, tuy nói là vì lừa Tống Tuấn Kiệt hoà ly mới ra hạ sách này nhưng truyền ra ngoài rốt cuộc sẽ bôi nhọ danh dự Tô Tử Mặc, nếu như vẫn đi theo đường lối kiếp trước, chẳng phải là uổng công được sống lại một lần sao? Tô Tử Mặc vì nàng đã chịu rất nhiều uỷ khuất, không thể để Tô Tử Mặc mang thêm nhiều tiếng xấu nữa, muốn hoà ly cũng không nhất thiết phải dùng đến cái cớ hồng hạnh vượt tường.

Mã Nguyệt Nga thấy nàng trầm mặc không nói gì, sắc mặt còn âm tình bất định, tưởng rằng mình đã nói trúng chỗ đau của nàng, lập tức lớn tiếng nói: "Hay thật, các ngươi quả nhiên làm chuyện có lỗi với Tuấn Kiệt!".

Chung Minh trầm giọng nói: "Bắt trộm cần tang chứng, bắt gian cần bắt cả đôi, chưa gì mợ đã định tội danh như thế cho chúng ta, có phải là thiếu cân nhắc rồi hay không?".

Mã Nguyệt Nga cũng chỉ nói như vậy, chứ có ai hy vọng nhi tử của mình bị đội mũ xanh đâu, bất quá vì mặt mũi nên mới miễn cưỡng nín nhịn, Tô Tử Mặc có phụ thân là Hầu gia làm chỗ dựa, ả không động đến được mà cũng không có can đảm này, còn Chung Minh là xuất giá xa nhà, ở kinh thành không có quen ai, ả không cần quá mức đắn đo, nghĩ như thế, nhất thời có thêm sức mạnh, quyết định thể hiện uy phong trước mặt Chung Minh, ả hét lớn một tiếng: "Chung Minh, ngươi quỳ xuống cho ta!".

Chung Minh chỉ cảm thấy buồn cười, "Dựa vào cái gì muốn ta quỳ?".

Mã Nguyệt Nga nói: "Chỉ bằng ta là bà bà của ngươi, là mợ của ngươi, vừa rồi ngươi nói lời bất kính với ta, đáng phạt, đáng quỳ".

Chung Minh cười nhạo, "Mợ thật biết đổi trắng thay đen, từ lúc mợ vào cửa đã bắt đầu vu khống ta, sao giờ lại biến thành ta bất kính với mợ?".

https://thuviensach.vn

Mã Nguyệt Nga xưa nay chính là loại không biết lý lẽ, vốn định cậy già lên mặt một hồi, mệt Chung Minh không chịu nghe, ả cũng không thèm nói lý, chỉ ngang ngược nói: "Ta kêu ngươi quỳ thì quỳ, không muốn quỳ cũng phải quỳ!".

Chung Minh khiêu khích nhìn ả, "Nếu ta không quỳ thì sao?".

"Thật sự là vô pháp vô thiên!". Mã Nguyệt Nga tức giận đến phát run, liên tục kêu hai tiếng "Người đâu, người đâu!". Xem dáng điệu của ả đúng là muốn dùng bạo lực.

Chung Minh làm sao sợ ả, thờ ơ đưa mắt nhìn.

Trịnh di nương nãy giờ không lên tiếng, hiện tại sợ phiền phức lớn chuyện, vội kéo cánh tay Mã Nguyệt Nga, dịu dàng khuyên nhủ: "Phu nhân bớt giận, đều là người một nhà, trăm ngàn đừng tổn hại hòa khí".

Lúc này có năm ba tên gia đinh của Tống gia tiến vào, không biết đã xảy ra chuyện gì, nhìn nhìn Mã Nguyệt Nga, lại nhìn nhìn Chung Minh, giống như đứng ở bên nào cũng không thích hợp, cuối cùng đứng ở giữa hai người đợi lệnh.

Tri Thư, Tri Họa sợ người Tống phủ động thủ, mỗi người một bên che chở Chung Minh.

Mã Nguyệt Nga ỷ có nhiều người, nói với Chung Minh: "Nếu bây giờ ngươi chịu nhận sai, ta khoan hồng độ lượng bỏ qua chuyện cũ, nếu không để ta phạt ngươi trước mặt mọi người, thì ngươi không còn giữ được chút thể diện nào đâu". Ngụ ý Chung Minh chịu phục nói ra mấy câu lấy lòng thì việc này liền quên đi, rõ ràng là cho Chung Minh bậc thang leo xuống.

Chung Minh cũng không cảm kích, cười lạnh: "Ta có làm sai cái gì? Mợ lại kêu đánh kêu giết rất uy phong, a, đúng rồi, vu oan hại người vốn là bản lĩnh sở trường của mợ mà".

https://thuviensach.vn

Trước lúc lão phu nhân lâm chung, Mã Nguyệt Nga có lỡ miệng nói hai rương đồ kia là bị ả trộm, vừa xoay người lại liều chết không thừa nhận, còn vu khống là nha hoàn bên người lão phu nhân - Xuân Lan, Hạ Hà trộm cắp. Lão phu nhân vừa mất, ả liền đuổi Xuân Lan, Hạ Hà ra khỏi Tống phủ, bịt miệng mọi người, kỳ thật trong lòng ai cũng biết rõ ràng, Mã Nguyệt Nga làm như thế chẳng qua là che đậy hành vi kẻ cướp của mình thôi.

Bị Chung Minh lật tẩy vết sẹo trước mặt mọi người, Mã Nguyệt Nga thẹn quá hoá giận, giương tay muốn đánh nàng, không nghĩ cánh tay bị Chung Minh bắt lấy.

Chung Minh điềm nhiên nói: "Coi ta là rơm rạ hay sao, để các ngươi muốn đánh thì đánh muốn mắng thì mắng".

Mã Nguyệt Nga bị nàng cầm lấy cánh tay, treo ở không trung, quả thật lúng túng, tuy nói khi lão phu nhân còn trên đời, ả không có quyền hạn gì ở Tống phủ, nhưng suy cho cùng vẫn là chủ tử, Tống Tuấn Kiệt còn không dám ngỗ nghịch ả, người chống đối ả như Chung Minh vẫn là lần đầu, ả hổn hển nói: "Trong mắt ngươi không coi bề trên ra gì, ta thay nương ngươi giáo huấn ngươi".

Chung Minh "A" một tiếng, ngoài cười nhưng trong không cười, "Chuyện của nương ta không cần mợ quan tâm, mợ có công phu này, không bằng bỏ thời gian dạy biểu ca nên làm người thế nào cho tốt, làm nhiều chuyện xấu quá có ngày thiên lôi đánh chết". Nói xong mới chịu buông tay.

Dù sao cũng đã xé rách mặt mũi rồi, Mã Nguyệt Nga bất chấp sĩ diện, vung tay lên tính liều mạng với Chung Minh thì nha đầu Thái Nguyệt bên người ả từ bên ngoài vội vàng chạy vào, đi đến trước mặt Mã Nguyệt Nga, kề lỗ tai nói nói mấy câu, hai chân Mã Nguyệt Nga mềm nhũn, suýt nữa không đứng vững, Thái Hà lập tức đỡ lấy ả.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Mã Nguyệt Nga trở nên rất khó xem, gắt gao bắt lấy tay Thái Hà, hỏi: "Làm sao bây giờ, nên làm cái gì bây giờ?".

Thái Nguyệt lắc đầu như cái trống, "Nô tỳ không biết".

Chung Minh không biết đã xảy ra chuyện gì, bất quá dựa vào thần sắc Mã Nguyệt Nga, cũng đoán không phải chuyện gì tốt, không đợi nàng nghĩ nhiều, bên ngoài thư phòng liền ồn ào một trận, tiếp theo ngoài cửa xuất hiện mấy nam nhân, cầm đầu là một gã thân hình cao lớn vẻ mặt dữ tợn, gã ha ha cười nói: "Trách không được khắp nơi tìm không thấy, nguyên lai trốn ở chỗ này".

Mã Nguyệt Nga không dự đoán được bọn hắn sẽ tìm được đến nhà, trong lòng biết trốn không xong, đành phải kiên trì cười làm lành nói: "Tiền lão gia, không phải đã nói rồi sao, thư thả vài ngày nữa, ta có bạc lập tức đưa đến quý phủ".

Người vạm vỡ được gọi là Tiền lão gia nói: "Ta đã cho ngươi kỳ hạn, đợi hoài không thấy ngươi tìm ta, ta cũng chỉ có thể đi tìm ngươi, thế nào, bạc đã chuẩn bị tốt chưa?".

Mã Nguyệt Nga tái nhợt, lạnh run, hoàn toàn không có nửa phần oai phong như lúc vừa rồi khiển trách Chung Minh, sợ hãi nói: "Ta đang suy nghĩ biện pháp, thỉnh thư thả thêm mấy ngày".

"Xem ra là không có bạc". Tiền lão gia chắp tay sau lưng, nhìn nhìn xung quanh nói, "Cái nhà này mặc dù hơi cũ một chút, nhưng còn ở được, có thể để giá ba ngàn lượng, ta nghe nói Tống gia còn có hai gian cửa tiệm và trăm mẫu ruộng tốt, có thể tương đương năm ngàn lượng, nể tình ngươi là khách hàng lâu năm, tiền lãi mấy ngày nay liền miễn cho ngươi, ngươi ký vào chỗ này, nợ chúng ta coi như xoá bỏ".

Mã Nguyệt Nga cơ hồ là bổ nhào đến, chỉ kém quỳ gối trước mặt Tiền lão gia, khóc nói: "Cái nhà này là tổ trạch Tống gia, vạn lần không thể bán,

https://thuviensach.vn

nếu ngươi đoạt lấy chỗ này thì cả nhà lớn nhỏ chúng ta không còn chỗ nào cư trú, Tiền lão gia, ta nhất định sẽ trả bạc lại cho ngươi, chỉ cần cho ta vài ngày, không, ba ngày thôi, tám ngàn lượng bạc không thiếu một lượng nào".

Tiền lão gia cười lạnh, "Còn muốn ba ngày sao? Ngươi nên biết sau ba ngày thì không thể nào chỉ là tám ngàn lượng, đem người đẹp hết thời như ngươi bán cho kỹ viện cũng không đủ tiền lãi, kiên nhẫn của ta có giới hạn, Mã Nguyệt Nga, ta cho ngươi thời hạn một nén nhang, hoặc là đưa bạc, hoặc là giao ra khế ước cái nhà này, ngẫm lại cho kỹ đi". Nói xong liền ngồi xuống ghế, cả đám tay chân đứng phía sau hắn.

Trong vòng một nén nhang kêu ả xuất ra tám ngàn lượng bạc, cái này không phải là bức ả vào đường chết hay sao? Mã Nguyệt Nga đứng yên tại chỗ hoàn toàn không có chủ ý nào.

Người trong phòng thình lình bị biến cố xảy ra làm cho ngơ người rồi, ta nhìn ngươi, ngươi nhìn ta, tất cả đều mang vẻ mặt mờ mịt, chỉ có Chung Minh hiểu được, hoá ra Mã Nguyệt Nga đã vay tiền nặng lãi từ Tiền lão gia, nay chủ nợ tới cửa, muốn đòi nhà gán nợ, khoản tiền cho vay trước kia của Mã Nguyệt Nga đã bị lừa mất, ngay cả tiền quan tài cho lão phu nhân cũng đi theo, vậy mà hiện giờ còn dám vay tiền nặng lãi bị buộc đem gia sản ra xoá nợ, ả thật đúng là có chết thì bản tính cũng không thay đổi.

Thái Nguyệt vụng trộm lôi kéo ống tay áo Mã Nguyệt Nga, Mã Nguyệt Nga quay đầu nhìn nàng, Thái Nguyệt dùng khóe mắt liếc qua Chung Minh, Mã Nguyệt Nga lập tức hiểu ý, Chung gia có tiền như vậy, tám ngàn lượng bạc đối với Chung Minh mà nói, căn bản không đáng giá nhắc tới, ả nhất thời thấy được hy vọng, chuyện sống chết ngay trước mắt, chắc chắn Chung Minh sẽ không thấy chết mà không cứu.

Chung Minh vẫn thờ ơ nhìn Mã Nguyệt Nga, chủ tớ hai người họ làm động tác gì, nàng đều thấy rõ ràng, nhất định là chuyển ý đồ sang người

https://thuviensach.vn

nàng. Nàng không tỏ ra chút biểu hiện, chỉ cười lạnh trong lòng, các ngươi nằm mơ đi!

Quả nhiên, Mã Nguyệt Nga thong thả đi đến bên người Chung Minh, khí thế mới vừa rồi mất hút, ả mang vẻ mặt đáng thương nhìn Chung Minh, mới mở miệng hô một tiếng: "Minh nhi", thì đã bị Chung Minh cắt ngang.

Chung Minh lạnh lùng nói: "Chuyện của mợ không quan hệ gì đến ta".

Mã Nguyệt Nga nói: "Làm sao không quan hệ chứ, ngươi cũng là người Tống gia, ta còn là mợ ngươi, ngươi nhẫn tâm nhìn mợ bị người ức hiếp sao?".

Chung Minh không có lên tiếng.

Mã Nguyệt Nga tiếp tục điềm tĩnh nói: "Chẳng qua chỉ mấy ngàn lượng bạc, với Chung gia mà nói thì đâu đáng kể gì".

Chung Minh nhịn không được lên tiếng: "Mợ thật mâu thuẫn, đã nói ta là người Tống gia, sao lại nói lái sang Chung gia?".

Mã Nguyệt Nga bị nghẹn cứng đờ, thời điểm này chỉ có thể nén giận, ăn nói khép nép: "Minh nhi, ngươi cũng thấy đấy, hôm nay nếu không bỏ ra tám ngàn lượng bạc, bọn họ sẽ không từ bỏ ý đồ, ngươi trước cho ta mượn, ngày sau nhất định trả lại cho ngươi".

Chung Minh chìa ra hai tay, "Ta không có nhiều bạc như vậy, Chung gia lại ở xa ngàn dặm, nước xa không cứu được lửa gần".

Mã Nguyệt Nga làm sao tin lời của nàng, "Ta biết ngươi còn giận ta, vừa rồi ta có hơi nặng lời với ngươi, là ta không đúng, hiện tại ta xin lỗi ngươi, chúng ta là người một nhà, có cái gì thì đóng cửa rồi nói thế nào cũng được, trước hết đuổi được mấy người kia mới là quan trọng".

https://thuviensach.vn

Chung Minh vẫn nói như cũ, "Ta không có bạc".

Mã Nguyệt Nga thấy tình thế cấp bách, không chút suy nghĩ nói: "Ngươi làm sao không có bạc, Thương Lang viên kia của ngươi đâu chỉ có tám ngàn lượng, nếu ngươi thật sự không có bạc trên tay, trước cứ thế chấp Thương Lang Viên cho bọn hắn, rồi gửi một phong thư cho cha ngươi, lấy bạc chuộc về sau".

Chung Minh giận dữ bật cười, trên đời này lại có loại người không biết xấu hổ như thế! Chung Minh nói: "Chủ ý của mợ thật ra không tệ, nếu đã là lấy nhà gán nợ, không bằng mợ đem khế nhà Tống gia đưa cho bọn họ đi!".

Mã Nguyệt Nga sửng sốt, ả muốn nói nếu lấy Tống phủ gán nợ thì cha ngươi làm sao chịu đưa bạc để chuộc lại, tiếp theo mới nghe ra ý tứ của Chung Minh, nói đến mức này rồi, Chung Minh vẫn không chịu hỗ trợ, tâm cũng lạnh, "Bất luận như thế nào, ngươi cũng không chịu ra tay tương trợ?".

Chung Minh gọn gàng dứt khoát nói: "Không sai".

Mã Nguyệt Nga chán nản, hết cách không biết làm thế nào.

"Đã hết một nén nhang, thế nào, lấy ngân phiếu hay là lấy khế nhà?". Tiền lão bản đứng dậy.

Mã Nguyệt Nga nghe vậy, hai chân mềm nhũn trực tiếp ngồi liệt dưới đất, mặt xám như tro tàn.

Tiền lão bản nói: "Giả chết cũng vô dụng, đến đây, theo nàng đi lấy khế nhà, thuận tiện nhìn xem có đồ gì đáng giá để gán nợ hay không".

Mã Nguyệt Nga bị hai nam nhân kéo đứng lên, đi ra ngoài, đột nhiên trước mắt tối sầm, một người ngăn trở đường đi của bọn họ, Mã Nguyệt Nga ngẩng đầu nhìn thấy người đến, lập tức giãy thoát ra, bổ nhào tới trước

https://thuviensach.vn

không ngừng khóc lớn, "Tuấn Kiệt, rốt cuộc ngươi đã trở lại, ngươi mau cứu nương".

Tống Tuấn Kiệt vừa hồi phủ liền nghe nói chuyện này, trong lòng căm ghét, nhưng rốt cuộc cũng không đẩy Mã Nguyệt Nga, mà nói với Tiền lão bản: "Khế nhà có thể cho ngươi, chẳng qua ba ngày sau ta muốn chuộc lại".

Tiền lão bản nói: "Ta còn mong như vậy, ai muốn cái nhà rách nát này chứ".

Lúc này Tống Tuấn Kiệt mới nói với Mã Nguyệt Nga: "Nương, nương đi lấy khế nhà đến đây đi".

Mã Nguyệt Nga kinh ngạc nhìn hắn, hỏi: "Ngươi làm sao có bạc chuộc lại chứ?",

Tống Tuấn Kiệt nói: "Ta đều có biện pháp".

Đuổi được Tiền lão bản đi rồi, Tống Tuấn Kiệt mới hỏi Chung Minh: "Biểu muội, ta hỏi lại ngươi một lần, ngươi thật không chịu giúp đỡ?".

Chung Minh nói: "Ta đã nói rồi, không phải không muốn giúp, mà là không thể giúp".

Tống Tuấn Kiệt cũng không nói thêm nữa, lúc trước hắn còn có một tia băn khoăn, nay tình thế bắt buộc thì không trách được hắn.

"Biểu muội, nay ngươi và Tô Tử Mặc ở bên ngoài, dụng ý của các ngươi, ta đều hiểu được, còn không phải là không muốn sống cùng ta sao, ngươi hẹn ả cùng gặp ta, là đi hay là ở, chúng ta một lần nói hết cho rõ ràng".

Chung Minh giật mình, lập tức hỏi: "Gặp ở nơi nào?".

"Thiên Hương lâu".

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 106

Chung Minh đến nơi đã hẹn, nắng ấm gió mát, sóng nước dập dềnh, trên mặt hồ có một chiếc thuyền nhỏ, Tô Tử Mặc và Mạnh Trầm Xuân ngồi đối diện nhau, trai tài gái sắc rất đẹp mắt, tuy biết rõ về Mạnh Trầm Xuân nhưng nhìn cảnh tượng này, trong lòng Chung Minh vẫn cảm thấy không thoải mái.

Tô Tử Mặc trên thuyền cũng thấy được nàng ở bên bờ, đứng theo chiều gió, vạt áo bay bay, ngẫu nhiên có người đi đường ngang qua, thần sắc lộ ra vẻ yêu thích hoặc như là cực kỳ hâm mộ, có điều không thấy bóng dáng Tống Tuấn Kiệt đâu.

Mạnh Trầm Xuân thấy Tô Tử Mặc vẫn nhìn Chung Minh, trên mặt là thần sắc ôn nhu chưa từng gặp qua, tâm trạng càng thêm sáng tỏ, đừng nói thân thể hắn khiếm khuyết, cho dù hắn còn như lúc trước chỉ sợ cũng không tiến được vào tim nàng, thôi, dù gì nàng vốn không giống những nữ tử bình thường, như vậy cũng tốt, nam nhân rất bẩn, có khi lại phá hư phần trong sạch tốt đẹp này của nàng, không đợi Tô Tử Mặc phân phó, hắn đã chèo thuyền qua đó.

Thuyền chưa cập bờ, Chung Minh đã thả người nhảy lên thuyền, Tô Tử Mặc nhẹ hô một tiếng "Cẩn thận", theo bản năng bắt lấy cánh tay nàng, Chung Minh thuận thế ôm cổ Tô Tử Mặc, sau đó khiêu khích nhìn Mạnh Trầm Xuân, rất có vẻ thị uy, Mạnh Trầm Xuân chỉ cười cười, không chút để ý, hắn vốn đã lên bờ, nhớ tới một chuyện, lại quay đầu nói: "Các ngươi từng nhờ ta trị liệu Trần lão bản, trước đó vài ngày hắn đến y quán ta lấy

https://thuviensach.vn

thuốc, ta thấy thân thể hắn đã khỏi hẳn, khi nói tới sự kiện kia vẫn còn rất kích động".

Chung Minh đột nhiên hỏi: "Hắn lấy thuốc gì?".

Mạnh Trầm Xuân thật sâu nhìn nàng, sau đó mới uyển chuyển nói: "Chỉ một ít thuốc trợ hứng".

Chung Minh đã hiểu ra, "Đa tạ đã nói cho ta biết".

Đợi Mạnh Trầm Xuân đi rồi, Tô Tử Mặc mới hỏi: "Muội lại làm chuyện bí hiểm gì đó?".

Chung Minh kêu Tri Họa và Thanh Nhi chờ ở trên bờ, chính mình cầm lấy mái chèo đưa thuyền ra giữa hồ, lúc này mới hung hăng nói: "Biểu ca bản tính khó sửa, chuẩn bị giở trò cũ".

Tô Tử Mặc cân nhắc một phen, mới nghe hiểu lời của nàng, "Ý muội là hắn lại muốn hại muội?".

"Chỉ sợ còn hơn thế". Chung Minh thuật lại chuyện hôm nay ở Tống phủ, "Sau khi ta trọng sinh, mặc dù rất nhiều chuyện khác kiếp trước, nhưng nhìn chung vẫn có vết tích giống vậy, biểu ca hẹn chúng ta đi Thiên Hương lâu, ta hoài nghi hắn có mưu đồ, mới vừa rồi Mạnh đại phu lại nhắc tới việc Trần lão bản bốc thuốc, trùng hợp như thế nhất định không sai được, chỉ không nghĩ tới, hắn vẫn còn chủ ý với ngươi".

Tô Tử Mặc không khỏi nhíu mày, tiếp theo lắc đầu, nói: "Mà thôi, ban đầu cảm thấy ta và muội dù gì cũng là thê thiếp hắn, tuy chúng ta lưỡng tình tương duyệt nhưng rốt cuộc là người không đúng trước, chịu tiếng xấu hồng hạnh vượt tường cũng không tính là oan uổng, hiện tại hắn đã có ý tác thành, vậy không cần thiết làm chuyện thừa, ngược lại còn bảo toàn cho chúng ta".

https://thuviensach.vn

Chung Minh đồng ý nói: "Ta cũng nghĩ như vậy, cho nên mới không mang biểu ca lại đây, chúng ta tương kế tựu kế, làm cho tất cả mọi người biết bộ mặt vô sỉ của biểu ca, nhất là cha ngươi".

****

Tô Hầu gia đang ở thư phòng lý xử lý công văn, Tô Tử Mặc bưng một dĩa điểm tâm đi vào.

"Hôm nay như thế nào rảnh rỗi trở về?", khi nói năng trên mặt Tô Hầu gia không có ý cười, kì thực trong lòng rất thương Tô Tử Mặc, chỉ không giỏi biểu đạt thôi.

Tô Tử Mặc nói: "Từ khi ca ca đón Lưu thị vào cửa, trong lòng đại tẩu vẫn không thoải mái nên muốn nữ nhi thường xuyên trở về cùng nàng trò chuyện giải sầu, miễn cho miên man suy nghĩ đi vào ngõ cụt".

Tô Hầu gia vuốt râu gật đầu, "Con giúp đỡ khuyên nhủ cũng tốt, đại tẩu con là người hiền lành, có khúc mắc trong lòng cũng là chuyện dễ hiểu, việc ca ca con nạp thiếp ta vốn không tán thành, nhưng mà Lưu thị đã mang cốt nhục của ca ca con, nếu không cho người ta danh phận thì thật không biết nói thế nào, còn làm cho người ngoài nói Tô gia chúng ta ỷ thế hiếp người".

Tô Tử Mặc thở dài: "Người ngoài nói cũng thôi, đàng này ảnh hưởng tình cảm phu thê, nhìn bộ dáng đại tẩu, chắc là bị đại ca tổn thương rồi, nữ nhi thấy lòng thật chua xót, trước kia chuyện mà đại tẩu đắc ý nhất chính là gả đến Tô gia chúng ta thì không phải ghen tuông tranh giành tình nhân, hiện nay lại thành trò cười cho người bên ngoài".

Tô Hầu gia nghe được ý tứ của nàng, tuy là giúp Trương Dĩnh nói chuyện, nhưng cũng là nói ra thất vọng trong lòng nàng. Tô Tử Mặc từng nói qua phu quân mà nàng phải gả nhất định không thể tam thê tứ thiếp, giống như cha cùng ca ca chỉ có một thê tử, toàn tâm toàn ý đối với một

https://thuviensach.vn

người, đáng tiếc Tống Tuấn Kiệt không phải như ý lang quân của nàng, nay Tô Tử Tiêu lại nạp thiếp, chỉ sợ ngay cả đại ca nàng cũng khinh thường rồi, điểm này thật ra cực kỳ giống nương nàng.

Tô Hầu gia kì thực coi như là người si tình, sau khi nương Tô Tử Mặc mất vì bệnh, ngài vẫn chưa từng tái giá. Có một đoạn chuyện cũ Tô Tử Mặc không biết, người ta nói người không phong lưu uổng thiếu niên, hồi trẻ ngài cũng từng phong lưu, nạp một phòng tiểu thiếp, nương Tô Tử Mặc tính tình cực kỳ cao ngạo, đúng là giận đến phát bệnh, sau khi sinh hạ Tô Tử Mặc, bệnh tình càng ngày càng nặng, không lâu liền rời khỏi nhân gian, có thể nói vì ngài mà chết, nguyên bản phu thê bọn họ rất hoà hợp, không biết đã bao nhiêu lần ân ái. Nếu ngài không nạp thiếp, nương Tô Tử Mặc cũng không mất sớm như thế, lúc đó Tô Hầu gia rất ân hận, mặc dù về sau đã đuổi tiểu thiếp đi nhưng vẫn luôn canh cánh trong lòng, cho nên mới không có tái giá. Tính tình Tô Tử Mặc giống y hệt nương nàng, không chấp nhận được nửa điểm bất trung, Tống Tuấn Kiệt liên tiếp nạp thiếp, cho nên mới chọc nàng mất hứng, đến nay vẫn không chịu viên phòng cùng Tống Tuấn Kiệt trở thành phu thê chân chính. Ngài là người chọn hôn phu cho Tô Tử Mặc, lại không nghĩ rằng chuyện thành ra như thế, dù gì đã thành sự thật, vì mặt mũi, cũng chỉ có thể đâm lao phải theo lao, không ngại bắt nữ nhi tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, tiếc rằng Tống Tuấn Kiệt không chịu sửa đổi, ngài đành không quản nữa nhưng vẫn luôn áy náy với nữ nhi, chỉ vì không bỏ xuống thể diện được nên cho đến giờ cũng không tiện nhắc tới, vài năm nay tình cảm cha con càng trở nên xa cách, lần này mượn chuyện Trương Dĩnh nói: "Con khuyên nàng mở rộng tấm lòng đi, mặc dù Tử Tiêu nạp thiếp nhưng trong lòng vẫn có nàng, nói như thế nào thì nàng vẫn là nguyên phối, làm sao tiểu thiếp có khả năng so sánh được".

Tô Tử Mặc thản nhiên cười lạnh, "Nguyên phối chẳng qua là cái danh phận dễ nghe một chút, chứ cảm tình đã phai nhạt, con đường về sau đã trở nên khó đi rồi".

https://thuviensach.vn

Gần hương tình khiếp*, kỳ thật hai cha con rất ít bàn luận mấy chuyện này, mấy năm nay bọn họ một người thì trong lòng có oán trách, một người trong lòng có hối hận, hôm nay mượn chuyện Tô Tử Tiêu mới nhiều lời được hơn một ít.

<*gần quê, gần nhà thì lòng trở nên ngần ngại>

Tô Hầu gia cũng nhân chuyện Tô Tử Tiêu nạp thiếp, nhớ tới mình hồi trẻ, nhìn đến Tô Tử Mặc càng thấy thương cảm, trong lòng mềm nhũn, nhiều năm nói không nên lời hiện giờ đúng lúc thốt ra, "Mặc nhi, cha biết mấy năm nay con sống không vui vẻ, là cha không tốt, chọn sai người cho con, hại con rồi".

Tô Tử Mặc đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo nước mắt chứa đầy hốc mắt, nhiều năm ủy khuất nảy lên trong lòng, không ngừng rơi lệ.

Tô Hầu Gia cũng lão lệ tung hoành, hai cha con cứ thế bật khóc một trận.

Thật vất vả Tô Tử Mặc mới dừng lại được, nói: "Cha, có những lời này của cha, nữ nhi chịu bao nhiêu đắng cũng không thấy khổ, chịu bao nhiêu oan ức cũng không cảm thấy ủy khuất".

Tô Hầu gia trừ bỏ đau lòng nàng, cũng không biết nên nói cái gì khuyên giải an ủi, chỉ liên tục thở dài.

Thật vất vả mới đợi đến lúc phụ thân mềm lòng, Tô Tử Mặc không nghĩ bỏ qua cơ hội, sắc mặt càng trở nên bi thương, nói: "Cha, có chuyện nữ nhi vốn không muốn nói với cha, nhưng không nói chỉ sợ về sau không mặt mũi nào gặp cha".

Tô Hầu gia nghe không đúng, hỏi: "Xảy ra chuyện gì?".

Tô Tử Mặc lại thương tâm khổ sở một trận, mới nói: "Cho dù Mặc nhi không thể dễ dàng tha thứ cho chuyện Tống Tuấn Kiệt tam thê tứ thiếp,

https://thuviensach.vn

nhưng Mặc nhi đã gả cho hắn, chỉ có thể nhận mệnh, không nghĩ rằng hắn lại có dã tâm, hắn giận Mặc nhi không chịu cùng hắn trở thành phu thê chân chính, cư nhiên, cư nhiên,...", mãi không nói nên lời.

"Cư nhiên như thế nào?", Tô Hầu gia cảm thấy tình thế nghiêm trọng, lập tức trầm giọng hỏi.

"Hắn cư nhiên muốn bán nữ nhi vào nơi yên hoa!".

Tô Hầu gia vô cùng khiếp sợ, một chưởng đập lên bàn gỗ, "Vô liêm sỉ! Hắn dám!".

Tô Tử Mặc liền kể hết từ chuyện Mã Nguyệt Nga có khoản tiền vay cho đến bị đòi nợ, ngay cả chuyện lấy trộm tiền ngân trang sức của lão phu nhân cũng nói rõ ràng, "Tống gia nay coi như trống rỗng rồi, Tống Tuấn Kiệt liền nghĩ ra chủ ý bẩn thỉu như vậy, may mà Chung Minh cơ trí, phái người đi theo hắn nghe được mấy chuyện này, nếu không e là bây giờ nữ nhi còn bị chôn trong mây mù".

Người đọc sách rốt cuộc vẫn nhã nhặn, Tô Hầu gia tức giận ngoại trừ mắng mỏ Tống Tuấn Kiệt là "đồ vô liêm sỉ, bọn đạo chích xấu xa" thì cũng không nghĩ ra câu nào khó nghe hơn, "Loại vong ân phụ nghĩa như thế quyết không thể tha cho hắn một cách nhẹ nhàng".

Tô Tử Mặc dường như chần chờ, nhỏ giọng nói: "Nữ nhi cùng hắn vẫn là phu thê".

Tô Hầu gia khẳng định ngay: "Lập tức hoà ly!".

Tô Tử Mặc âm thầm mừng rỡ, nhưng vẫn giữ nét mặt ảm đạm: "Nếu như hiện tại đi tìm hắn, nữ nhi chỉ sợ hắn không chịu thừa nhận, không bằng tương kế tựu kế bắt tại trận, làm cho hắn không thể nào chống chế, cha nghĩ như thế nào?".

https://thuviensach.vn

Tô Hầu gia tức giận nói: "Hắn có ý niệm này trong đầu dĩ nhiên không thể tha, nếu hắn thật làm như vậy thì đúng là chán sống rồi!".

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 107

Mặc dù mưa phùn lất phất rơi nhưng cũng không ảnh hưởng đến việc làm ăn của Thiên Hương lâu, thực khách vẫn đầy cả sảnh đường, phi thường náo nhiệt. Một chiếc xe ngựa đứng ở cửa Thiên Hương lâu, hai nha hoàn căng dù đứng đợi hai bên, mành được xốc lên, một đôi bàn tay trắng mịn màng lộ ra ngoài trước tiên, rồi đến cổ tay thon nhỏ, trên cổ tay có đeo một vòng tay phỉ thuý sáng long lanh, làm cho cánh tay càng thêm trắng nõn xinh đẹp, tên tiểu nhị đón khách thầm nghĩ không biết tột cùng là mỹ nhân thế nào mới xứng với bàn tay như vậy, tiếp theo thấy một nữ tử nhẹ nhàng đi xuống, đúng là điệu bộ duyên dáng như tiên nữ, tiểu nhị nhìn mà trợn mắt há hốc mồm, khóe miệng còn không tự giác chảy ra nước miếng, ngay sau đó lại có một vị nữ tử bước ra, dung mạo mặc dù không kinh diễm như người trước, nhưng khí chất lại rất xuất trần, tiểu nhị coi như cũng là người thấy nhiều hiểu rộng, không nghĩ chỉ trong chốc lát liền nhìn thấy hai vị mỹ nhân tuyệt sắc, đáng giá để hắn thổi phồng một trận .

"Còn nhìn nữa cẩn thận ta đào tròng mắt ngươi ra". Tri Họa đến gần, hung tợn nói với tiểu nhị.

Tiểu nhị lúc này mới như sực tỉnh từ trong mộng, khom người nghênh đón các nàng vào trong.

Tri Họa hỏi: "Bên trong có vị Tống công tử nào không?".

Tiểu nhị sau khi ngẫm nghĩ liên tục nói: "Có có có", dẫn các nàng lên lầu.

https://thuviensach.vn

Chung Minh đứng ở cửa sương phòng sợ run, không nghĩ tới ngay cả địa phương cũng y như kiếp trước, nhớ đến nỗi nhục nhã đó, dạ dày lại nhộn nhạo một phen, nôn khan không ngừng.

Tô Tử Mặc cùng nàng tâm ý tương thông, không khỏi nắm tay nàng, ôn nhu hỏi: "Có khỏe không?".

Chung Minh thật vất vả bình phục tâm trạng rồi mới nói: "Ta không sao", ra hiệu bảo Tri Họa gõ cửa.

Tống Tuấn Kiệt chờ ở bên trong đã lâu, nhìn thấy Chung Minh cùng Tô Tử Mặc, trên mặt hắn không có biểu tình gì, nhưng đáy mắt lại lộ ra hắn có bí mật, còn mang theo nụ cười đầy hứng thú.

Trong phòng chỉ có một mình Tống Tuấn Kiệt, Chung Minh làm như không biết cười nói: "Biểu ca quả nhiên thú vị, có cái gì không thể nói trong nhà, phải đòi đến nơi này, giống như sắp làm ra thủ đoạn gì không dám nhìn người".

Nét mặt Tống Tuấn Kiệt cứng đờ rồi lập tức khôi phục vẻ bình thường nói: "Đúng là có chút chuyện nói trong nhà không tiện, mới phải đến đây".

Tô Tử Mặc không lên tiếng, chọn một cái ghế ngồi xuống, Thanh Nhi châm trà cho nàng.

Chung Minh nói: "Chúng ta đã đến, có cái gì cần nói, biểu ca không ngại cứ nói thẳng".

Tống Tuấn Kiệt cũng không sốt ruột, kêu tiểu nhị, đem rượu và đồ ăn ngon trong điếm đều bưng lên.

Chung Minh cười nói: "Biểu ca thật hào phóng, ta nghĩ Tống gia đã nghèo rớt mồng tơi, ngay cả khế nhà đều đưa cho người ngoài còn đâu".

https://thuviensach.vn

Tống Tuấn Kiệt nói: "Biểu muội không chịu giúp đỡ thì thôi, cần gì phải nói móc giễu cợt".

Chung Minh hừ một tiếng, lạnh nhạt nói: "Tự làm bậy không thể sống, ngược lại còn oán trách người khác cái gì".

Tống Tuấn Kiệt biện giải: "Nương ta cũng là bị người lừa bịp, mới làm ra chuyện hồ đồ đến thế, nếu như người làm dâu như các ngươi ở bên cạnh nhắc nhở thì sẽ không phát sinh chuyện như vậy được".

Chung Minh nói: "Lúc trước Mặc tỷ tỷ đương gia, mợ không vừa mắt, một hai đoạt lại, rồi sau đó tìm mọi cách cắt xén hết tiền chi phí ăn mặc, tưởng chịu khó vì lo cho cả nhà, ai dè là vì trả nợ, mợ có kế hoạch thật hoàn hảo nha! Nay không lấp vào hố nợ được, lại trách lên đầu chúng ta, nghe ý tứ biểu ca, không phải là tính bán chúng ta để trả nợ cho mợ đó chứ?".

Tống Tuấn Kiệt giật mình, không biết Chung Minh cố ý hay vô tình, mỗi câu nói hình như đều có thâm ý, chẳng lẽ nàng đã biết được? Hồi tưởng một phen, xác nhận không lộ ra sơ hở, mà bất an trong lòng cũng chợt loé lên vậy thôi, bán các nàng chỉ là ngụy trang, mục đích chính là vì gia sản của Chung Minh, thuận tiện làm cho các nàng chịu chút đau khổ để biết nghe lời, liền nói: "Biểu muội nói thật khó nghe, ta sao có thể làm chuyện như vậy".

Chung Minh cười châm biếm nhìn hắn, không thèm nhắc lại.

Tống Tuấn Kiệt tự mình rót rượu cho các nàng, nói: "Ta trước kính các ngươi một chén", nói xong liền giơ chén lên.

Chung Minh thấy bên trong bầu rượu này hẳn là không có thứ gì dơ bẩn, chính mình uống một hơi cạn sạch, lại đè tay Tô Tử Mặc nói: "Mặc tỷ tỷ vốn không có tửu lực, hơn nữa hôm nay thân thể không khoẻ, không thể uống rượu, ta thay nàng uống đi".

https://thuviensach.vn

Tống Tuấn Kiệt nhún vai tỏ vẻ không sao.

Đợi bọn hắn uống xong, Tô Tử Mặc mới chậm rãi nói: "Hôm nay hẹn chúng ta đi ra nói có chuyện quan trọng thương lượng, là vì việc ta dọn ra Tống phủ hay sao?".

Tống Tuấn Kiệt hừ lạnh, "Ngươi cũng thật thức thời". Tiếp theo nói, "Dọn ra ngoài đã lâu, có nên cho ta một lời giải thích hay không?".

Chung Minh cướp lời: "Mặc tỷ tỷ là được ta mời, ở tạm chỗ của ta, sáng sớm đã nói rõ rồi, sao giờ biểu ca lại khởi binh vấn tội?".

Chung Minh đúng là đã nói qua, nhưng chỉ là lời mượn cớ thoái thác, Tống Tuấn Kiệt cũng không đâm thọc, chỉ nói: "Đã như thế, dọn ra ngoài cũng nhiều ngày rồi, khi nào mới tính dọn về đây?".

Chung Minh nhàn nhạt nói: "Vốn là tính mấy ngày này nhưng nay Tống phủ đã như thế, thì về ở gì được nữa?".

Tống Tuấn Kiệt lại nghẹn một trận, nào có chuyện đúng dịp như thế, khổ nỗi không thể phản bác, nói: "Tóm lại có chỗ che gió chắn mưa là được".

Chung Minh làm sao tin hắn, hỏi: "Nơi nào?".

Tống Tuấn Kiệt chẳng qua nói cho có, nếu ba ngày sau còn không đưa bạc ra, chỉ sợ thật sự bị đuổi ra ngoài đường, nói: "Thỏ khôn luôn có hang động, huống chi Tống gia chúng ta ba đời làm quan, ngươi đúng là không biết rõ rồi". Thấy Chung Minh tỏ vẻ không tin, đành phải nói, "Ở quê còn có một căn nhà cũ".

Chung Minh mở to hai mắt, khó có thể tin: "Mặc tỷ tỷ là nữ nhi Hầu gia, quen ăn ngon mặc đẹp, vậy mà ngươi lại kêu nàng dời về nông thôn ở!" Sau đó nói với giọng mỉa mai, "Ngươi muốn nàng giống như sơn dã thôn phụ, đốn củi nấu nước trồng trọt dệt vải hay sao?".

https://thuviensach.vn

Tống Tuấn Kiệt bị nàng trào phúng, mặt đỏ lên, "Ta có bổng lộc nuôi gia đình".

Chung Minh cười lạnh, "Bổng lộc? Còn chưa đủ cho ngươi uống rượu hoa nữa kìa!".

Tống Tuấn Kiệt nói: "Nay đã khác xưa rồi".

Tô Tử Mặc đột nhiên nói: "Nói như vậy bà bà thật ra không oan uổng ngươi, khó trách không thấy ngươi mang bổng lộc về nhà, nguyên lai tiêu xài ở những nơi này". Trong lời nói khó nén thất vọng.

Chung Minh cười nói: "Mặc tỷ tỷ ngươi không biết chứ, uống rượu hoa cũng thường thôi, biểu ca còn có nhân tình ở Đàn Ngọc viện, nếu muốn chuộc thân cần rất nhiều bạc, e là chúng ta lại có thêm tỷ muội".

Tô Tử Mặc như là bây giờ mới nghe tới, mày nhăn lại, không khỏi nghi vấn, "Muội ở trong khuê phòng làm sao biết mấy loại sự tình dơ bẩn này?".

Trán Tống Tuấn Kiệt đổ đầy mồ hôi lạnh, nếu chỉ uống rượu hoa tầm thường cũng không có gì đáng ngại, nam nhân ở ngoài khó tránh khỏi gặp dịp thì chơi, nhưng cái chuyện dùng bạc bao nuôi kỹ nữ là phạm điều tối kỵ, cho nên hắn luôn dặn dò gã sai vặt tuỳ thân khi hồi phủ nửa câu cũng không được nói, miễn cho bị Tô Tử Mặc nắm thóp, không biết Chung Minh như thế nào biết được, dù gì cũng là vu khống không có bằng chứng, kế sách trước mắt chỉ có thể không thừa nhận, ngượng ngùng nói: "Bịa đặt, biểu muội càng nói ra càng làm người khác tức cười".

Chung Minh không để ý tới Tống Tuấn Kiệt, chỉ tiếp lời Tô Tử Mặc, hì hì cười nói: "Chuyện ta biết không chỉ có nhiêu đó, biểu ca bất quá chỉ là quan thất phẩm, bổng lộc của hắn làm sao đủ bạc để tiêu xài, vì bạc, hắn liền mở rộng cửa, ta nghe nói có người cầu biểu ca làm việc, vừa ra tay đã là một ngàn lượng a".

https://thuviensach.vn

Tống Tuấn Kiệt bị dọa hết hồn, ngồi không yên, vỗ cái bàn, quát lên ngăn miệng Chung Minh: "Biểu muội chớ có nói hưu nói vượn!". Nhìn lướt qua người trong sương phòng, chỉ có Chung Minh, Tô Tử Mặc cùng hai nha hoàn bên người, khẽ buông lỏng một hơi, sau đó nói, "Tai vách mạch rừng, ngươi nói bậy như vậy thì hại chết ta".

Chung Minh cười nói: "Nếu ta thật sự nói bậy, biểu ca sẽ không có phản ứng lớn thế đâu, chẳng khác gì như là thừa nhận".

Tống Tuấn Kiệt cũng hiểu được mình đã phản ứng thái quá, một lần nữa ngồi xuống, lắc lắc đầu nói: "Cũng không biết ngươi nghe tin vịt từ nơi nào, chuyện quan trường không phải là chuyện phụ nhân như các ngươi có thể hiểu được, về sau chớ có nhắc lại". Trong lòng hắn rối rắm, Chung Minh tựa hồ biết không ít chuyện của hắn, hắn rất cẩn thận khi thu nhận hối lộ, Chung Minh làm sao biết, mà biết được bao nhiêu, trong tay có căn cứ xác thực không, càng không biết Chung Minh khắp nơi lật vết sẹo hắn lên rốt cuộc là muốn cái gì, không thể nghĩ nhiều, hắn phải mau mau xuống tay thôi, để tránh có thêm phức tạp, vừa lúc bầu rượu đã cạn, hắn kêu tiểu nhị mang lên thêm một bầu rượu nữa, lại tìm cớ đuổi Tri Hoạ, Thanh Nhi đi ra ngoài.

Chung Minh cùng Tô Tử Mặc liếc nhau, ngầm hiểu.

Mà Tô Hầu gia ở sương phòng cách vách, giờ phút này sắc mặt xanh mét, trong ánh mắt ẩn ẩn lộ ra sát khí.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 108

Chung Minh lạnh lẽo nhìn bầu rượu trên bàn, dĩ nhiên không phải cái vừa rồi, Tống Tuấn Kiệt cũng rót đầy rượu vào chén, xem ra huyền cơ hắn là ở nắp bầu rượu, ấn hạ cơ quan thì sẽ rót ra loại rượu khác.

Tống Tuấn Kiệt chấn chỉnh lại vẻ căm tức lúc nãy, làm bộ tùy ý cùng các nàng uống rượu, mãi không thấy các nàng nâng chén, lại tìm thêm cớ, nhưng hai người vẫn thờ ơ, vốn trong lòng hắn có quỷ nhưng không thể biểu hiện quá lố được, lúng túng trên mặt liền không được tự nhiên.

Chung Minh cố ý kinh ngạc hỏi: "Sắc mặt biểu ca sao khó coi thế?".

Tống Tuấn Kiệt miễn cưỡng cười nói, "Vậy sao?". Thoáng nhìn Tô Tử Mặc vẫn mang thần sắc lãnh đạm ngồi ở đó, hắn không quên mục đích lần này, nghĩ đến đủ thứ chuyện mấy năm nay, Tô Tử Mặc ỷ mình là nữ nhi Hầu gia, luôn khinh thường hắn, thì cũng thôi đi, đã vậy còn không chịu viên phòng cùng hắn, đem lòng tự tôn của hắn giẫm nát dưới chân, làm hắn chỉ có thể tầm hoa vấn liễu tìm lại sự tự tin, chợt có một ý niệm xoẹt qua trong đầu, hắn rất muốn biết rốt cuộc Tô Tử Mặc nghĩ cái gì, chẳng lẽ cứ sống tiếp như vậy, làm một đôi phu thê hữu danh vô thực? Xung quanh hắn có thiếp thất, nếu không cũng có thể đi thanh lâu mua vui, còn Tô Tử Mặc thì sao? Nghĩ đến Tô Tử Mặc đến nay vẫn là thân xử nữ, trong lòng hắn nóng lên, sinh ra vài phần tà niệm.

Chung Minh thấy hắn nhìn chằm chằm Tô Tử Mặc, có chút không kiên nhẫn nói: "Đến đây đã lâu, biểu ca còn chưa nói hẹn chúng ta đi ra rốt cuộc có chuyện đứng đắn gì muốn nói, nếu chỉ là muốn chúng ta dọn về Tống

https://thuviensach.vn

phủ thì không có gì để nói nữa, Mặc tỷ tỷ quen được chiều chuộng, có thể nào đến nông thôn ở, ta thì càng khỏi nói tới, đang ở Thương Lang viên yên ổn, tội gì theo các ngươi chịu khổ".

Tống Tuấn Kiệt vì chuyện cái nhà, trong lòng cũng thật là nghẹn khuất, cố tình người làm ra chuyện này lại là nương hắn, không thể trách được người ngoài, nhưng cũng nghe không lọt lời khiêu khích châm chọc của Chung Minh, nói: "Biểu muội không đếm xỉa đến, chẳng lẽ đã quên thân phận của mình? Ngươi là thiếp của ta, cái gì của ngươi là của ta, vốn không nên phân chia lẫn nhau, ta nghe nói Thương Lang viên kia của ngươi rất xinh đẹp làm người yêu thích, thật ra là một nơi ở tốt".

Chung Minh đã đoán hắn sẽ nói ra mấy lời không biết xấu hổ, lạnh lùng cười nói: "Biểu ca nói lời này cũng không sợ cắn lưỡi hay sao, nơi đó vốn là cha thương ta gả xa nhà, lại sống không được như ý nên mới mua cho ta, ngươi ngược lại còn dám chuyển ý đồ sang Thương Lang viên, sao ngươi không nói toàn bộ gia nghiệp Chung gia đều là của ngươi luôn đi?".

Tống Tuấn Kiệt bị nàng phản kích, đáy lòng thốt ra, "Cha ngươi chỉ có một nữ nhi là ngươi, về sau tất nhiên là cho ta.....và ngươi".

Chung Minh loé lên ánh mắt sắc lạnh, nói: "Chỉ sợ lúc trước ngươi một hai đòi nạp ta làm thiếp cũng là vì mục đích này đi".

Ván đã đóng thuyền, Tống Tuấn Kiệt đơn giản thừa nhận, "Nếu không thì sao? Ai muốn tự nguyện hầu hạ đại tiểu thư điêu ngoa bốc đồng như ngươi chứ?".

Chung Minh lãnh đạm nói: "Tốt lắm, hôm nay ta đã được nghe sự thật!". Dừng một chút, đột nhiên hỏi, "Vậy còn Mặc tỷ tỷ, ngươi lấy nàng có phải vì khai sáng tiền đồ hay không?".

Tô Tử Mặc ở ngay trước mặt, Tống Tuấn Kiệt vẫn có vài phần băn khoăn, chỉ nói: "Chúng ta định ra hôn ước từ nhỏ, bất quá thực hiện theo lời

https://thuviensach.vn

hứa hẹn thôi".

Chung Minh nói: "Cái gọi là hôn ước bất quá chỉ là nói miệng, cho dù bội ước cũng không can hệ gì, huống chi Tô Hầu gia bị ngươi lừa bịp, nghĩ rằng ngươi phẩm hạnh đoan chính, làm người có trách nhiệm, mới gả Mặc tỷ tỷ cho ngươi, chứ không biết rõ ngươi chỉ là tên ăn chơi trác táng không biết cầu tiến, chỉ vì muốn lấy Mặc tỷ tỷ mới giả vờ trung hậu thành thật, không phải vừa thành hôn xong cái đuôi của ngươi liền mau chóng lộ ra hay sao, nữ nhân kiểu gì cũng đều thu về nhà, ngươi trăm phương ngàn kế như thế còn không phải là muốn dựa cây đại thụ như Tô Hầu gia thì còn gì nữa, nay ngươi đã đạt được mục đích, tốt xấu gì cũng là quan thất phẩm nha".

Tuy rằng Chung Minh nói đều là sự thật, nhưng trắng trợn ra như thế, Tống Tuấn Kiệt nghe xong thẹn quá hoá giận, rít gào lên: "Đúng thì đã sao, nếu không ai lại muốn mỗi ngày phải đối mặt với loại nữ nhân mặt lạnh tâm cũng lạnh!".

Tô Tử Mặc nãy giờ vẫn cúi mặt, rốt cuộc ngẩng đầu, thần sắc lạnh lùng, thản nhiên nói: "Ngươi thẳng thắn thành khẩn, đúng là làm cho ta nhìn với cặp mắt khác xưa".

Dù sao đã xé rách mặt, cũng biết nơi này có ngoại nhân nghe ngóng, nói ra chỉ sợ về sau bị làm trò cười thiên hạ, trước mắt quan trọng nhất là làm cho các nàng uống xong chén rượu này, Tống Tuấn Kiệt cố nén, vẻ mặt u ám nói: "Kể ra vui vẻ như thế, các ngươi làm sao biết được cảm giác khi ta là phu quân các ngươi? Sau lưng ta, các ngươi đã làm chuyện bê bối gì thì trong lòng các ngươi tự rõ ràng".

Chung Minh cùng Tô Tử Mặc đồng thời thay đổi sắc mặt, hai người đều có tâm tư như nhau, đừng nói là Tống Tuấn Kiệt đã biết chuyện các nàng? Chung Minh tuy kinh ngạc rất nhiều nhưng cũng không cảm thấy có gì, nhưng Tô Tử Mặc vốn đã cảm thấy quan hệ giữa nàng và Chung Minh

https://thuviensach.vn

không quang minh chính đại, huống chi phụ thân ở ngay cách vách, nếu Tống Tuấn Kiệt nói ra trước mặt mọi người, không biết phụ thân sẽ nghĩ cái gì, xấu hổ đồng thời lại thấy hết sức khó xử.

Chung Minh thấy sắc mặt nàng khó coi, biết nàng suy nghĩ, liền nói: "Biểu ca đừng vội ngậm máu phun người, ta thì không sao cả nhưng Mặc tỷ tỷ băng thanh ngọc khiết, ngươi đừng có mà nói bậy".

"Băng thanh ngọc khiết a?". Tống Tuấn Kiệt hắc hắc cười lạnh, "Chưa chắc đâu, Hương nhi nói cho ta biết hết rồi, nguyên bản ta còn không tin, chỉ nghĩ rằng Hương nhi có toan tính gì mới xuyên tạc như thế, nhưng nhìn bộ dáng các ngươi che chở cho nhau, xem ra không sai được, khó trách cũng không chịu cùng ta sinh hoạt vợ chồng, nguyên lai là có chuyện như vậy, một người là chính thất, một người là tiểu thiếp, lại sau lưng ta.....các ngươi, giỏi lắm!".

Tống Tuấn Kiệt muốn nói lại thôi, chỉ ngắn gọn nhưng ý tứ lại thập phần sáng tỏ, trong lúc nhất thời Chung Minh cùng Tô Tử Mặc đều đỏ mặt lên, hơn nữa Tô Tử Mặc càng thêm hồi hộp, nguyên bản là muốn cho phụ thân nhận thức con người thật sự của Tống Tuấn Kiệt, lại không nghĩ rằng bị Tống Tuấn Kiệt nắm thóp, Trịnh di nương quả thực vẫn nói cho Tống Tuấn Kiệt, không biết hắn biết khi nào mà nhẫn nhịn đến giờ này ngày này mới nói.

Tống Tuấn Kiệt cũng vừa mới biết được hôm qua, lúc nghe sơ qua xác thực khiếp sợ, có điều nghĩ đến hai nữ nhân cùng nhau thì có thể làm được cái gì, cùng lắm an ủi lẫn nhau, cử chỉ thân mật một chút thôi, cũng không thể so với chuyện hồng hạnh vượt tường cùng nam nhân có tư tình. Nhưng mà nói chuyện này ra trước mặt mọi người vẫn rất doạ người, người ngoài sẽ nghĩ nam nhân như hắn quá mức vô dụng.

Giờ phút này nhiều lời vô ích, biện bạch chỉ càng thêm khó nghe, đã vậy Tô Hầu gia còn ngay tại sương phòng cách vách, Chung Minh nói thẳng:

https://thuviensach.vn

"Biểu ca, ngươi rốt cuộc muốn thế nào?".

Tống Tuấn Kiệt hừ lạnh nói: "Ta muốn thế nào sao? Ta mới phải hỏi các ngươi muốn thế nào, nếu như các ngươi thức thời, ta cũng có thể mở một con mắt nhắm một con mắt, nếu không thì chỉ còn một con đường".

Chung Minh nhướng mày, "Đều đã đến nước này, biểu ca cần gì phải quanh co lòng vòng, có chuyện không ngại cứ nói thẳng".

"Được, ta đây cứ việc nói thẳng", Tống Tuấn Kiệt giũ y sam, sau đó nói, "Nay trong nhà xảy ra chuyện, ai cũng không muốn, nhưng nương ta dù sao cũng là trưởng bối, chúng ta là vãn bối không tốt chỉ trích, chuyện này chỉ có thể quên đi, hiện tại khế nhà bị Tiền lão gia thu rồi, cần ngân lượng chuộc lại, ta biết biểu muội có bạc trên tay, chỉ không chịu lấy ra mà thôi, hoặc là ngươi lấy bạc chuộc lại khế nhà, hoặc là mọi người đơn giản dọn đến Thương Lang viên ở, hơn nữa, biểu muội chỉ là phụ nhân, không nên xuất đầu lộ diện, chuyện nuôi sống gia đình nên để nam nhân đảm đương, mấy gian cửa tiệm của ngươi không bằng giao cho ta quản lý, ngươi cũng đỡ mệt nhọc".

Rõ ràng cực kỳ vô sỉ lại có thể nói ra đàng hoàng như thế, Chung Minh cười lạnh hỏi: "Nếu ta không đồng ý thì sao?".

Tống Tuấn Kiệt lộ ra vẻ bất đắc dĩ, nói một câu: "Vậy ta chỉ có thể đuổi các ngươi, xong hết mọi chuyện".

Chung Minh bật cười, nói nhỏ, "Biểu ca chẳng lẽ không biết chúng ta cầu còn không được?".

Tống Tuấn Kiệt nói: "Nói thì nghe dễ dàng chứ các ngươi có biết hậu quả không? Bị phu gia đuổi đi thì sẽ bị người phỉ nhổ, nếu như lại đem chuyện các ngươi nói ra ngoài, đời này các ngươi cũng đừng mong ngẩng đầu lên làm người". Lời hắn nói không phải không có ý uy hiếp.

https://thuviensach.vn

Chung Minh thản nhiên nói: "Biểu ca lo lắng nhiều quá rồi, khó được ngươi nghĩ xa cho chúng ta đến thế, có điều sau khi viết hưu thư, chúng ta tốt hay xấu cũng không còn liên quan đến biểu ca".

Bổn ý của Tống Tuấn Kiệt không phải là hưu thê, đuổi các nàng thật ra đâu có ích gì, nói như thế, thứ nhất để thăm dò các nàng, thứ hai làm cho các nàng buông lỏng phòng bị để dễ khuyên các nàng uống xong rượu đã bỏ thuốc, nghe khẩu khí không thèm quan tâm của Chung Minh, hắn cũng đánh mất tia do dự cuối cùng, nói: "Các ngươi đã không cần, ta đây cũng không thể nói gì hơn, uống xong chén rượu này, liền như các ngươi mong muốn".

Tống Tuấn Kiệt đột nhiên sảng khoái, Chung Minh cùng Tô Tử Mặc tự nhiên đoán được hắn không có ý tốt, hai người liếc nhìn nhau, cùng nhau nâng chén, uống một hơi cạn sạch chén rượu, lượng thuốc bỏ vào rất đủ, chỉ trong chốc lát hai người liền chóng mặt nặng nề ngất đi.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 109: Hoà Ly

Như Tống Tuấn Kiệt mong muốn, Chung Minh và Tô Tử Mặc uống rượu có bỏ thuốc, chỉ chốc lát sau đã hôn mê nằm lên mặt bàn, Tống Tuấn Kiệt chờ một hồi không thấy có động tĩnh mới hoàn toàn yên lòng, đứng dậy đi tới trước mặt Tô Tử Mặc, oán hận nói: "Mấy năm nay lão tử chịu đủ uất ức từ ngươi, hôm nay cuối cùng ngươi cũng rơi vào tay lão tử, nếu không phải nể mặt cha ngươi, chắc ngươi cứ nghĩ lão tử sợ ngươi, có tin ta tử hình ngươi ngay tại đây không".

Tô Tử Mặc dĩ nhiên mê man làm sao có thể đáp lời hắn.

Tống Tuấn Kiệt nghĩ đến oán khí nhiều năm, vân vê cằm Tô Tử Mặc, hung hăng hôn lên đôi môi cánh hoa đỏ tươi ướt át, tùy ý giày vò một phen mới từ bỏ, nói: "Hôm nay tạm buông tha ngươi, có một ngày thu thập ngươi sau". Lại nhìn thoáng qua Chung Minh bên cạnh, xinh đẹp làm người ta thèm nhỏ dãi, thở dài, "Biểu muội a biểu muội, đừng trách biểu ca ác độc, ai kêu ngươi keo kiệt, nếu ngươi ngoan ngoãn đưa hết bạc ra đây thì làm sao ta phải hao tốn tâm tư vì chuyện này, không giáo huấn các ngươi một chút, trong mắt các ngươi làm gì có ta".

Tống Tuấn Kiệt nói đủ rồi mới chịu đi ra sương phòng, chỉ chốc lát sau mang theo Trần lão bản tiến vào.

Trần lão bản nhìn đến Chung Minh, ánh mắt nhất thời tràn ngập tia máu, sát khí loé lên, sau đó cười với Tống Tuấn Kiệt, ôm quyền nói: "Người xưa nói vô độc bất trượng phu, Tống công tử quả thật là người làm đại sự, kẻ hèn này kính nể".

https://thuviensach.vn

Tống Tuấn Kiệt miễn cưỡng cười, "Trần lão bản không cần chê cười ta, chỉ mong Trần lão bản giữ lời".

Trần lão bản cười nói: "Điều này tất nhiên, kẻ hèn là người làm ăn, lợi ích đặt lên hàng đầu, huống chi ta cùng hai vị phu nhân không oán không thù, làm sao thất tín với công tử cho được".

Tống Tuấn Kiệt buông lỏng tâm tình, "Khế ước bán mình cùng ngân phiếu đều mang đến chưa?".

Trần lão bản bình tĩnh xuất ra mấy thứ đã chuẩn bị tốt, "Tống công tử, thỉnh xem qua".

Tống Tuấn Kiệt tỉ mỉ nhìn, tay đặt giữa không trung, do dự nửa ngày, rốt cuộc cũng đè xuống.

Trần lão bản lập tức mặt mày hớn hở nói: "Được rồi, người thuộc về ta, ngân phiếu thuộc về ngươi".

Tống Tuấn Kiệt ấn tay xuống rồi, mới ẩn ẩn có chút bất an, bất quá một tia hối hận nhỏ nhoi dưới đáy lòng rất nhanh đã bị một xấp ngân phiến thật dày áp chế, tự mình trấn an, chuyện này bất quá chỉ là tạm thời, rất nhanh sẽ chuộc lại hai nàng, đến lúc đó không chỉ có bao nhiêu đây mà hết thảy gia tài Chung Minh đều do hắn sở hữu, hơn nữa Chung Minh và Tô Tử Mặc cũng sẽ không dám hai lòng với hắn. Tuy nghĩ như thế nhưng dù gì vẫn là làm chuyện đuối lý, không dám ở lâu, bỏ lại một câu "sau này còn gặp lại" rồi vội vàng đi ra ngoài, mới mở cửa quay người liền thấy trước mắt tối sầm, có thân ảnh cao lớn ngăn trở đường đi, Tống Tuấn Kiệt ngẩng đầu, trên mặt nhất thời không còn giọt máu.

Tô Hầu gia lạnh lùng mang ánh nhìn đầy uy quyền đứng ở nơi đó, Tống Tuấn Kiệt thấy hắn giống như là thấy Diêm La, sợ tới mức hai chân không tự chủ run lên, thậm chí quên mất hành lễ.

https://thuviensach.vn

Tô Hầu gia không nói một câu, đi ngang qua người hắn, vào sương phòng, Tống Tuấn Kiệt có ý muốn chuồn, nhưng làm sao dám, đành đi theo sau Tô Hầu gia, trong lòng suy nghĩ tại sao Tô Hầu gia xuất hiện ở nơi này, có biết cuộc giao dịch vừa rồi hay không?!

Trần lão bản không biết Tô Hầu gia, đang muốn hỏi có phải đi nhầm sương phòng rồi không, nhưng thấy Tống Tuấn Kiệt quay lại, xem ra là có chuyện đặc biệt đến đây. Hắn nhìn y phục oai phong của Tô Hầu gia, hắn là lai lịch không nhỏ, thận trọng hỏi: "Tống công tử, vị này là?".

Tống Tuấn Kiệt không trả lời, trong lòng đang run lên, chỉ hận mình không phải người tàng hình để Tô Hầu gia khỏi nhìn tới hắn.

Trần lão bản thấy thần sắc hắn dị thường, càng trở nên cẩn thận, cười làm lành nói: "Xem ra các ngươi có chuyện quan trọng cần thương lượng, người này tặng cho các ngươi, ta đi trước". Tô Tử Mặc đang ở gần hắn, nói xong hắn đi qua ôm Tô Tử Mặc, tiếp theo lại đến kéo Chung Minh.

"Lấy ra đi". Tô Hầu gia đột nhiên lên tiếng, chất giọng thâm trầm.

Ánh mắt Tô Hầu gia dừng trên người Trần lão bản, lời này hiển nhiên là nói với Trần lão bản, Trần lão bản không thể mặc kệ, đành hỏi: "Không biết vị lão gia này nói tới thứ gì?".

Tô Hầu gia ngồi trước bàn rượu, chậm rì rì cầm lấy bầu rượu, mở nắp ra, đặt dưới mũi ngửi ngửi.

Tống Tuấn Kiệt thấy thế, cổ họng liền như mắc nghẹn.

Tô Hầu gia liếc Tống Tuấn Kiệt một cái, "Ngươi nói đi".

Tống Tuấn Kiệt lắp ba lắp bắp: "Bán...khế ước bán mình".

https://thuviensach.vn

Trần lão bản dù sao cũng là người trải qua sóng to gió lớn, dù đoán được lai lịch Tô Hầu gia không nhỏ, nhưng không đến mức chỉ một câu đã chết khiếp, thong dong nói: "Xin hỏi tôn tính đại danh của lão gia? Không thể ngài nói cái gì thì phải làm cái đó".

Tô Hầu gia thản nhiên nói: "Phàm là có người làm việc không hợp pháp, lão phu đều quản được".

Trần lão bản nghe hắn nói như vậy, ngược lại yên lòng, hắn cùng quan phủ luôn có giao tình không tệ, cười nói: "Nghe lão gia nói cứ như là quan gia, vậy cũng tốt, kẻ hèn này luôn mua bán đứng đắn, không sợ quan gia tra xét".

Tô Hầu gia vẫn như cũ không nhanh không chậm, từ từ nói: "Vậy sao? Khi nào thì buôn người được coi là nghề đứng đắn?".

Trần lão bản nói: "Lão gia nói sai rồi, có giấy trắng mực đen làm chứng, ta cùng Tống công tử một người nguyện mua một người nguyện bán, là giao dịch công bằng, không có nửa phần lừa gạt".

Tô Hầu gia gật gật đầu, "Hắn đem người bán cho ngươi, ngươi cho hắn bạc, thật đúng là cuộc mua bán tốt đẹp". Tiếp theo sắc mặt trầm xuống, ngón tay chỉ vào Tống Tuấn Kiệt, "Hắn dựa vào cái gì đem hai vị cô nương này bán cho ngươi?".

Trần lão bản nghe hắn hỏi, còn tưởng rằng Tô Hầu gia không biết quan hệ của Tống Tuấn Kiệt và các nàng, cười nói: "Lão gia có điều không biết, Tống công tử là trượng phu của hai vị tiểu thư này, ngài nói coi Tống công tử có tư cách hay không?".

Tô Hầu gia vuốt râu, "Xác thực có tư cách". Sau đó híp lại hai mắt, hỏi, "Vậy ngươi có biết ta là ai?".

Trần lão bản cũng không dám đoán lung tung, chỉ lắc đầu.

https://thuviensach.vn

Tô Hầu gia nhìn Tống Tuấn Kiệt, gằn từng chữ: "Ngươi nói cho hắn".

Tống Tuấn Kiệt đứng ở bên cạnh nãy giờ không dám hé răng, thình lình nghe Tô Hầu gia nói, sợ tới mức hai đầu gối mềm nhũn, trực tiếp quỳ rạp xuống đất, "Nhạc phụ đại nhân tại thượng, xin nghe tiểu tế nói đã, trong chuyện này có hiểu lầm".

Đầu tiên Trần lão bản sửng sốt, sau đó mới tỉnh ngộ đây là Tô Hầu gia, biết vậy liền ngây người, âm thầm ảo não, nhìn bộ dáng Tống Tuấn Kiệt sợ hãi rụt rè, hắn sớm nên đoán được mới đúng, cân nhắc một hồi cảm thấy chuyện này cũng không dễ qua.

Tô Hầu gia nói: "A, chẳng lẽ là còn có ẩn tình, ngươi nói xem, lão phu chăm chú lắng nghe". Tuy là nói vậy nhưng ngữ khí lạnh như băng, tựa hồ Tống Tuấn Kiệt nói cái gì, hắn cũng sẽ không tin.

Tống Tuấn Kiệt không dám đứng lên, quỳ nói: "Tiểu tế không dám giấu nhạc phụ đại nhân, ta làm vậy chỉ là muốn hù dọa các nàng một chút, không phải thật muốn bán các nàng vào thanh lâu".

Tô Hầu gia giận dữ bật cười, "Lão phu sống bao nhiêu năm nay, vẫn là lần đầu nghe nói có kiểu hù dọa người thế này".

Tống Tuấn Kiệt vội vàng nói: "Những lời tiểu tế nói đều là thật, nếu nhạc phụ đại nhân không tin, ngài có thể hỏi Trần lão bản".

Thời gian nãy giờ cũng đủ để Trần lão bản tính toán trong lòng, tuy nói Tô Hầu gia quyền to chức lớn, nhưng hắn có khế bán mình mà tự tay Tống Tuấn Kiệt đồng ý bán, Tô Hầu gia cũng không làm gì được hắn. Nay Chung Minh cùng Tô Tử Mặc đều là người của Đàn Ngọc viện, muốn chuộc thân, bạc là chuyện nhỏ, còn phải coi Trần đại gia hắn có vui hay không mới được, huống chi hắn phí nhiều công phu như vậy chủ yếu là vì báo thù, nghĩ đến thân thể từng bị thương tổn thậm chí không còn trọn vẹn, lửa hận hừng hực bốc lên, hắn nhất định phải làm cho Chung Minh nợ máu

https://thuviensach.vn

trả bằng máu! Hoàn toàn không để ý tới ánh mắt cầu cứu của Tống Tuấn Kiệt, hắn cất cao giọng nói: "Chuyện nhà các ngài, kẻ hèn này sẽ không tham gia, nhị vị cô nương này đã là người của Đàn Ngọc viện, nếu như muốn gặp các nàng, Đàn Ngọc viện của ta sẽ rộng mở đón chào, tùy thời hoan nghênh hai vị quang lâm, cáo từ". Nói xong vỗ vỗ tay, lập tức có vài gia đinh tiến vào, Trần lão bản phân phó, "Mang hai vị cô nương này đi cho ta".

Tống Tuấn Kiệt trợn tròn mắt, không nghĩ tới Trần lão bản trở mặt, dưới tình thế cấp bách, bật người đứng lên, giữ chặt Trần lão bản, nói: "Trần lão bản, chúng ta đã nói rõ rồi mà!".

Trần lão bản giơ lên khế bán mình trong tay, cười nói: "Tống công tử, ta chỉ nhận thức giấy trắng mực đen, nay hai vị phu nhân của ngươi đã bán cho Đàn Ngọc viện của ta, ta cũng không hề đưa thiếu ngươi một đồng bạc, giờ phút này đổi ý đều không kịp rồi".

Lúc này Tống Tuấn Kiệt mới hiểu, đúng là mình mắc mưu hắn, nhưng chưa hết hy vọng, cười làm lành: "Trần lão bản đừng nói đùa, Như Yên cô nương kêu ta tin ngươi, ta mới tin, ngươi làm sao có thể nói mà không giữ lời".

Trần lão bản cười lạnh: "Biểu tử* vô tình, con hát vô nghĩa, lời biểu tử nói, ngươi cũng tin sao?"

<*gái lầu xanh>

Tống Tuấn Kiệt cứng họng, hơn nữa ngày mới thì thào, "Như Yên cô nương sẽ không gạt ta".

Trần lão bản lại hắc hắc cười lạnh hai tiếng, không hề để ý tới hắn, phân phó thủ hạ, "Còn chưa động thủ đi?".

https://thuviensach.vn

"Khoan đã". Tô Hầu gia rốt cuộc lên tiếng, "Ngươi không thể mang người đi".

Trần lão bản biết hắn sẽ không từ bỏ ý đồ, dù sao Tô Tử Mặc cũng là nữ nhi hắn, nhưng Trần lão bản không hề lo sợ bị làm khó, nói: "Tô lão gia, ngài là quan, ta là dân, đừng nói là ngài muốn lợi dụng quyền hành làm việc riêng đó chứ?".

Tô Hầu gia khép hai ống tay áo, nói: "Lão phu quản hình bộ, loại án tử gì cũng đều phải căn cứ theo phép tắc".

Trần lão bản lập tức nói: "Như vậy càng không thể tốt hơn, khế bán mình ngay tại nơi này, hiện tại ta có thể đi rồi chứ".

Tô Hầu gia không thèm nhìn khế bán mình kia, chỉ nói: "Ngươi luôn miệng nói là Tống Tuấn Kiệt ký khế bán mình cho ngươi, nếu khế bán mình này không có hiệu quả, tất nhiên ngươi cũng không thể mang các nàng đi, lão phu còn có thể định ngươi tội danh lừa đảo nữ nhân, nhẹ thì bắt giam chung thân, nặng thì trảm, lập tức hành quyết!".

Trần lão bản rùng mình cả người, không dự đoán được hắn sẽ nói như thế, đem khế bán mình đưa tới trước mặt Tô Hầu gia, nói: "Tống công tử tự mình ấn xuống dấu tay, làm sao không đúng được?".

Tô Hầu gia cười khẽ, "Ký tên đồng ý không có gì sai, chỉ có một chút không đúng đó là thân phận của hắn".

Trần lão bản không rõ, "Chỉ giáo cho?".

Tô Hầu gia nói: "Vậy lão phu nói cho rõ một chút, chính là Tống Tuấn Kiệt không tư cách!". Ba chữ "Không tư cách" rất được nhấn mạnh.

Trần lão bản phản bác: "Làm gì không tư cách, chỉ cần là phụ mẫu, trượng phu liền có quyền này".

https://thuviensach.vn

Tô Hầu gia cười, "Đúng vậy, kia cũng phải xét hắn là trượng phu của nữ nhi ta mới được".

Tống Tuấn Kiệt nãy giờ đang cúi mặt đột nhiên ngẩng đầu, nhìn chằm chằm Tô Hầu gia.

Tô Hầu gia nhìn về phía cửa, nói một tiếng, "Vào đi".

Chỉ thấy nha hoàn Thanh Nhi của Tô Tử Mặc dẫn theo một đại nhân mặc quan phục thất phẩm tiến vào, Tống Tuấn Kiệt nhận ra đó là Hác tri huyện, liên hệ với lời Tô Hầu gia vừa nói, mơ hồ đoán được vì sao Hác tri huyện xuất hiện ở trong này.

Hác tri huyện trước tiên hành lễ với Tô Hầu gia, sau đó lấy ra văn thư, giao tới trên tay Tống Tuấn Kiệt. Tống Tuấn Kiệt mở ra, quả nhiên là hưu thư, ngạc nhiên cùng nghi ngờ nhìn Tô Hầu gia, "Nhạc phụ đại nhân, này.....".

Tô Hầu gia chỉ lạnh lùng nói: "Ký đi".

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 110: Điều Kiện

Cho dù Tống Tuấn Kiệt không tình nguyện thì cái giấy hoà ly này không ký cũng phải ký, chỉ cần ký xuống một cái, chẳng những không có lão bà mà e là tiền đồ cũng khó khăn, Tống Tuấn Kiệt giãy giụa như người sắp chết, "Nhạc phụ đại nhân.....".

Mới lên tiếng, Tô Hầu gia liền lạnh lùng cắt lời hắn, "Không dám nhận".

Tống Tuấn Kiệt nuốt nước miếng, nói: "Hầu gia, ngài cũng thấy đó, kỳ thực là vị Trần lão bản này nói không giữ lời, ta hồ đồ vô liêm sỉ cỡ nào cũng không thể bán thê tử của mình vào thanh lâu, ta làm như vậy chỉ là muốn lừa Chung Minh xuất bạc ra, ngài không biết, nương ta đã làm lụn bại hết gia tài mà Tống gia sở hữu, ngay cả cái nhà cũng bị người ta đoạt lấy, ta vì bất đắc dĩ mới ra hạ sách này".

Tô Hầu gia cười lạnh nói: "Hay cho lý do bất đắc dĩ, cứ như vậy mà đem nữ nhi của ta đẩy vào hố lửa sao, ngày sau có hay không dễ dàng hại luôn tánh mạng của nàng? Ngươi nói ta làm sao yên tâm giao nữ nhi cho ngươi? Gia gia ngươi là người đức cao vọng trọng, không nghĩ rằng lại có thứ con cháu như ngươi, thôi, cũng do ta mờ mắt, hại nữ nhi của mình, may mà ra tay kịp lúc, ngươi cũng không nên lấy cớ nhiều lời, niệm tình gia gia ngươi, chuyện hôm nay ta không truy cứu, nếu như ngươi còn không biết tốt xấu thì đừng trách lão phu vô tình".

Tống Tuấn Kiệt sợ tới mức run rẩy, đáy lòng vô vọng, nhìn thoáng qua Tô Tử Mặc vẫn mê man, hắn là kẻ vô tích sự, nhờ lấy Tô Tử Mặc, mới mưu cầu được một phần tiền đồ tốt đẹp vẻ vang được vài năm, nhưng từ

https://thuviensach.vn

khi Tô Tử Mặc gả cho hắn, có bao giờ thèm nhìn tới hắn đâu, thậm chí đến nay cũng chỉ là phu thê trên danh nghĩa, như thế cũng coi như không ai thiếu nợ ai, Tống Tuấn Kiệt bất đắc dĩ lắc đầu, chấm mực viết, từ nay về sau không còn can hệ gì với Tô Tử Mặc.

Hác tri huyện xác nhận không có gì sai lầm, thổi một chút mực chưa khô, sau đó hai tay dâng lên trước mặt Tô Hầu gia, "Thỉnh Hầu gia xem qua".

Tô Hầu gia ngoài miệng nói: "Có Hác tri huyện ở đây, lão phu yên tâm". Nhưng vẫn tinh tế nhìn hưu thư lần nữa, vì mặt mũi, trong hưu thư cũng không có quở trách tội trạng Tống Tuấn Kiệt là bao, Tô Tử Mặc hiển nhiên càng không có nửa điểm sai phạm, Tô Hầu gia vừa lòng gật gật đầu, sự tình làm thỏa đáng, không muốn ở lâu, thấy Tô Tử Mặc còn mê man, tuy là bị hạ thuốc, nhưng có người ngoài ở đây cũng không tiện, nhíu chặt mày, trầm giọng nói: "Thanh Nhi, còn không mau đem canh giải rượu đến đây".

Thanh Nhi đã sớm chuẩn bị, chỉ chờ Hầu gia phân phó, vội vàng cùng Tri Họa đem thuốc giải cùng canh tỉnh rượu đút vào miệng Tô Tử Mặc và Chung Minh, hết nửa chén trà nhỏ hai người lần lượt tỉnh lại, đều mang vẻ mặt ngơ ngác, tựa hồ không biết đã xảy ra chuyện gì, hơn nữa Tô Tử Mặc nhìn thấy Tô Hầu gia, ra vẻ kinh ngạc hỏi: "Cha, làm sao cha ở nơi này?". Ánh mắt lại nhìn đến thư hoà ly trong tay Tô Hầu gia, trong lòng hiểu rõ, có điều khi nhìn đến tên Tống Tuấn Kiệt, cái mũi vẫn không khỏi chua xót, nhịn không được rơi lệ, lại cố nén trở về.

Chung Minh theo ánh mắt của nàng cũng thấy được, đồng dạng vì nàng cao hứng, kéo tay Tô Tử Mặc qua xoa xoa.

Tô Hầu gia không muốn nhiều lời, chỉ nói: "Trở về rồi nói sau".

Thanh Nhi dìu Tô Tử Mặc đi phía trước, Tri Họa kéo Chung Minh theo phía sau, vừa tới cửa, một thanh âm vang lên, "Khoan đã".

Lại là Trần lão bản.

https://thuviensach.vn

Tô Hầu gia tự giữ thân phận, không nói gì, Thanh Nhi giành lên tiếng: "Tiểu thư nhà ta đã hoà ly cùng Tống Tuấn Kiệt, khế bán mình trong tay ngươi chẳng khác gì tờ giấy trắng, ngươi còn muốn thế nào nữa?". Thanh Nhi trước kia không thích Tống Tuấn Kiệt, nhưng dù sao Tống Tuấn Kiệt cũng là cô gia, không tiện bất kính, nay mới mừng rỡ kêu thẳng tên hắn.

Trần lão bản không chút để ý cười nói: "Tô tiểu thư xác thực đã không còn giá trị". Nói xong xé khế bán mình của Tô Tử Mặc trước mặt mọi người, rồi sau đó ánh mắt sắc bén rơi thẳng lên người Chung Minh, căm hờn nói, "Chung tiểu thư, ngươi thì không thể đi".

Bị Trần lão bản nhắc tới, người ngoài mới chợt nhận ra, Tô Tử Mặc và Tống Tuấn Kiệt hoà ly, nhưng Chung Minh vẫn là thiếp Tống Tuấn Kiệt, khế bán mình của Chung Minh tự nhiên còn hiệu quả.

Mục đích chân chính của Trần lão bản là Chung Minh, thả Tô Tử Mặc ngược lại càng giảm bớt phiền toái, hắn còn mong nữa kìa.

Chủ ý lúc đầu của Tống Tuấn Kiệt vì bạc Chung gia là chính, giờ đã hoà ly với Tô Tử Mặc, may mắn còn có Chung Minh, cũng không tính là không thu hoạch được gì, lập tức lên tiếng ủng hộ Trần lão bản, "Không sai, biểu muội ngươi không thể đi".

Chung Minh làm sao không biết ý tứ Tống Tuấn Kiệt, cố ý xuyên tạc: "Biểu ca mới vừa nói là bị người lừa bịp mới ra hạ sách này, hắn không nên mắc thêm lỗi lầm nữa, không thể trơ mắt nhìn ta lưu lạc chốn thanh lâu, kế sách duy nhất hiện nay chính là noi theo Mặc tỷ tỷ, đơn giản viết hưu thư từ ta, như thế Trần lão bản cũng sẽ không tiếp tục làm khó ngươi được". Nói xong còn lộ ra vẻ mặt chờ mong.

Trước những người này, Tống Tuấn Kiệt cho dù có âm thầm tính kế Chung Minh cũng không thể nói ra, nhưng Chung Minh là thứ duy nhất hắn trông cậy vào được, nếu hoà ly với nàng, thì thật đúng là dùng rổ tre múc

https://thuviensach.vn

nước công dã tràng, thà rằng bị người nhạo báng vẫn hơn về sau vô gia cư, lại còn mắc nợ lây lất qua ngày, Tô Hầu gia sẽ không vì Chung Minh mà làm khó hắn, cân nhắc rồi nói thẳng: "Một ngày phu thê trăm ngày ân nghĩa, làm sao có thể nói bỏ liền bỏ, kỳ thật khế bán mình kia cũng không tính là cái gì, chỉ cần xuất ra chút bạc liền có thể giải quyết, biểu muội, ngươi biết ý tứ của ta chứ?".

Chung Minh không tức giận, dị thường bình tĩnh nói: "Ý biểu ca là đem ta bán nhập thanh lâu được một số bạc, sau đó chiếm lấy gia tài của phụ mẫu ta, đến lúc đó giúp ta chuộc thân còn phải xem biểu ca có vui hay không, đây là cái mà biểu ca gọi là một ngày phu thê trăm ngày ân nghĩa sao?".

Tống Tuấn Kiệt chỉ là muốn mượn tay Trần lão bản ép Chung Minh xuất ra bạc, Chung Minh nói vậy tựa hồ cũng không sai, chẳng qua nghe như hắn rất vô tình vô nghĩa, mặt lúc đỏ lúc trắng, muốn giải thích, lại không thể nào phản bác.

Liền ngay cả Tô Hầu gia cũng lộ ra vẻ khinh thường hắn.

Tô Tử Mặc hợp thời lôi kéo ống tay Tô Hầu gia, không nói gì, hết thảy đều không cần lời nói.

Tô Hầu gia hiểu được ý tứ của nàng, hành vi của Tống Tuấn Kiệt xác thực quá trơ trẽn, chỉ cần ngài nói một câu, Tống Tuấn Kiệt sẽ không dám không theo, chẳng qua ngài nhớ tới mấy chuyện vừa rồi ở cách vách nghe được, nghe Tống Tuấn Kiệt ngụ ý, tựa hồ Tô Tử Mặc cùng Chung Minh có quan hệ không minh bạch, điều này làm cho ngài có chút do dự.

Tô Tử Mặc hiểu được phụ thân băn khoăn, nhưng nếu phụ thân không ra tay, theo tính cách vô sỉ của Tống Tuấn Kiệt, chỉ sợ hắn sẽ bất chất mặc kệ Chung Minh, Chung Minh từng nói qua kiếp trước nàng bị y như vậy. Tô Tử Mặc nghĩ nghĩ, nói: "Cha, nữ nhi có lời muốn nói với cha".

https://thuviensach.vn

Tô Hầu gia mặc dù không biết lời Tống Tuấn Kiệt nói là thật hay giả, nhưng không có lửa làm sao có khói, ngài đã nổi lên lòng nghi ngờ, lại thấy Tô Tử Mặc một mực che chở Chung Minh, không khỏi thêm vài phần tin tưởng, vì chuyện Tống Tuấn Kiệt đã mất mặt mũi rồi, nay lại dính vào chuyện bê bối khác, coi như danh dự bị nàng làm cho mất sạch, lòng rất buồn bực cho nên làm sao chịu nghe nàng nói, ngài chỉ ngóng trông hai nàng từ nay về sau không liên quan gì đến nhau càng tốt, liền nói: "Nơi này đã không còn chuyện của cha con ta, chúng ta đi thôi".

Nhưng không như Hầu gia mong đợi, Tô Tử Mặc trực tiếp quỳ gối trước mặt ngài, cúi đầu nói: "Nếu hôm nay phụ thân không giúp Minh nhi thoát khỏi hiểm cảnh, nữ nhi tình nguyện cùng chịu chung số phận với Minh nhi".

"Ngươi!", Tô Hầu gia tức giận đến xanh mặt, Tô Tử Mặc làm như thế rõ ràng chính là thừa nhận nàng và Chung Minh có tư tình, Tô Hầu gia khó có thể tin, vừa đau tim vừa đau đầu, chẳng lẽ ngài chính là người làm cho nữ nhi ngạo mạn như vậy sao? Tô Tử Mặc không chịu trao thân cho Tống Tuấn Kiệt thì còn hiểu được, đàng này lại có tư tình với tiểu thiếp của Tống Tuấn Kiệt, quả thực.....quả thực không biết xấu hổ! Trước mặt người ngoài, không phải thời điểm giáo huấn nữ nhi, nhưng ngài hiểu rõ tính cách Tử Mặc, chỉ sợ nàng nói được làm được, nhất thời trở nên khó xử.

Chung Minh cũng không dự đoán được Tô Tử Mặc lại quỳ xuống trước mặt mọi người vì mình, vô cùng cảm động, muốn đỡ nàng đứng lên, nói: "Mặc tỷ tỷ, ngươi theo Hầu gia về trước đi, chuyện của ta...ta sẽ giải quyết".

Tô Tử Mặc hiểu Chung Minh, nàng thì có biện pháp gì tốt chứ, chẳng qua cũng chỉ lấy ác đấu ác, nghĩ tới liền cảm thấy kinh hồn táng đảm, nàng không muốn Chung Minh gặp nguy hiểm gì, hơn nữa các nàng muốn danh chính ngôn thuận bên nhau thì cần phải qua một cửa này của phụ thân, nàng vẫn chấp nhất quỳ như cũ, nói: "Minh nhi, đừng nói là muội, cho dù

https://thuviensach.vn

là người không liên can, gặp chuyện bất bình như thế, cha ta cũng sẽ không bàng quan đứng nhìn, muội phải biết rằng cha ta quản hình bộ, đó là nơi công bình chính trực nhất, nếu chuyện hôm nay truyền ra, nói cha ta thấy chết mà không cứu, thì bị thiệt hại chính là mặt mũi triều đình". Tuy nói với Chung Minh nhưng thực chất là nói cho Tô Hầu gia nghe, nếu dùng tình cảm không nói động được, thì phải cùng cha nàng phân rõ phải trái thôi.

Quả nhiên Tô Hầu gia thay đổi sắc mặt, nữ nhi tranh luận khôn ngoan, không biết nên kiêu hãnh hay là nên cười khổ đây. Nàng vậy mà dám lấy triều đình ra chụp mũ áp chế phụ thân, thật đúng là không tiện bỏ mặc, nhìn một vòng người có liên quan trong sương phòng, sau đó nói: "Tử Mặc, con đi theo ta".

Tô Tử Mặc cũng không hỏi cái gì, chỉ cùng phụ thân đi ra ngoài.

Tìm một chỗ yên lặng, Tô Hầu gia nói thẳng: "Tử Mặc, ta hỏi con, lời Tống Tuấn Kiệt là thật hay giả?".

Tô Tử Mặc hiểu được ý cha mình, trầm mặc một lát, sau đó gật đầu, "Là thật".

Tô Hầu gia nhất thời chán nản, không biết dùng lời nào để biểu đạt sự căm giận của mình, không thèm hỏi rõ ràng, giận tái mặt nói: "Ta là cha con, con dùng phép khích tướng với ta cũng vô dụng".

Tô Tử Mặc im lặng, nàng dĩ nhiên hiểu rõ tính tình phụ thân, nhưng không còn biện pháp nào.

Không ngờ Tô Hầu gia chuyển ý, "Ta có thể cứu Chung Minh, bất quá con phải đáp ứng với ta một điều kiện".

Tô Tử Mặc khẽ động trong lòng, mơ hồ đoán được phụ thân muốn gì, nhưng vẫn nói: "Thỉnh phụ thân nói rõ".

https://thuviensach.vn

Quả nhiên Tô Hầu gia nói: "Từ nay về sau, ta muốn con và nàng không được lui tới qua lại cùng nhau".

Tô Tử Mặc cúi đầu, cắn chặt răng, một hồi lâu, rốt cuộc ngẩng lên, "Nữ nhi đáp ứng người".

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 111

Tô Hầu gia đã đáp ứng với Tô Tử Mặc, tất nhiên là có uy tín, chỉ một câu, Tống Tuấn Kiệt liền viết xuống hưu thư, Tô Hầu gia nói: "Nếu Trần lão bản không chịu nhượng bộ, không bằng Tống đại nhân cầu xin người ta đi". Mặc dù Tô Hầu gia không có ý uy hiếp, Tống Tuấn Kiệt cũng không dám vi phạm ý tứ của hắn.

Mà thật ra đối với Chung Minh, hoà ly hay không cũng không liên quan, nàng ước gì Tống Tuấn Kiệt không thay đổi ước nguyện ban đầu, để nàng tiện thể coi đây là cái cớ làm cho Tống Tuấn Kiệt không lời nào để nói, nhưng Tô Hầu gia đột nhiên chuyển biến thái độ, khẳng định là Tô Tử Mặc đã nói với phụ thân cái gì, lại nhìn thần tình Tô Tử Mặc mệt mỏi chán chường, không khỏi cảm thấy nghi ngờ.

Tống Tuấn Kiệt ăn trộm gà bất thành còn mất nắm gạo, không nghĩ cũng biết là tâm tình hắn đang như thế nào, đợi Tô Hầu gia và mấy người kia đều đi hết rồi, hắn bị Trần lão bản cười nhạo một phen.

"Tống công tử thật sự khoan dung độ lượng, cứ thế bỏ qua sao?". Trần lão bản cười nói.

Hắn không đề cập thì thôi, nhắc tới, Tống Tuấn Kiệt chứa đầy một bụng hoả không chỗ phát, thở phì phì nói: "Mệt ngươi là người làm ăn, lại không giữ chữ tín".

Trần lão bản nở ra nụ cười mồi chài, "Tống công tử thật đổ oan người khác, ta sở dĩ đột nhiên trở mặt, cũng là vì suy nghĩ cho Tống công tử,

https://thuviensach.vn

chẳng lẽ Tống công tử nhìn không ra, hôm nay Tô Hầu gia đến đây căn bản đã có tính toán trước?".

Tống Tuấn Kiệt đầu tiên là sửng sốt sau mới chậm rãi gật đầu, Tô Hầu gia đột nhiên xuất hiện đã có chút kỳ quái, quái hơn nữa là chuẩn bị tốt giấy hoà ly, còn có Hác tri huyện làm chứng, dường như là đào sẵn hố, chờ hắn nhảy xuống mà thôi.

Trần lão bản thấy hắn không lên tiếng nghĩa là đã tin lời mình, lại nói: "Đã có chuẩn bị rồi mới đến thì vô luận ngươi nói cái gì, hai nữ nhân của ngươi đều không giữ được, còn không bằng được ăn cả ngã về không, thành thì mừng to, bất thành thì có cục diện như thế này".

Tống Tuấn Kiệt không tin, hầm hừ nói: "Nếu không phải tại ngươi không chịu nhượng bộ, nói không chừng còn có đường sống".

Trần lão bản cầm rượu dư trên bàn, "Chỉ bằng cái này sao?".

Tống Tuấn Kiệt thấy hắn nói không sai, Tô Hầu gia tìm không ra cớ nào thì nhất định nói sang chuyện rượu có bỏ thuốc, đành không phản bác Trần lão bản.

Trần lão bản thăm dò sắc mặt Tống Tuấn Kiệt, đột nhiên nói: "Tống công tử có muốn vãn hồi bại cục?".

Tống Tuấn Kiệt hồ nghi nhìn hắn, "Ta cùng các nàng đã hết liên quan, làm sao vãn hồi".

Trần lão bản cười thần bí, "Ta đều có biện pháp, chỉ xem công tử ngươi có can đảm hay không".

Tống Tuấn Kiệt mất cả tiền lẫn người còn có cái gì không dám, dùng ánh mắt không tín nhiệm nhìn chằm chằm Trần lão bản, "Tại sao ta phải tin ngươi?".

https://thuviensach.vn

Trần lão bản cười nói: "Chỉ vì chúng ta có cùng mục tiêu, đều vì cầu tài".

Tống Tuấn Kiệt té một lần khôn hơn một chút, vẫn tồn tại nghi vấn: "Chỉ vì một ngàn lượng tiền thuê kia?".

Trần lão bản xua tay, "Không phải vậy". Sau đó nói, "Trước khác nay khác, ta là bằng hữu của Tống công tử, không nên lừa gạt thê tử bằng hữu, nay các nàng đã không còn là nữ nhân của công tử, tự nhiên bất đồng, ta muốn thêm lợi thế".

Nếu Trần lão bản kiên trì ý định ban đầu, Tống Tuấn Kiệt thật đúng là không dám tiếp tục tin tưởng, hiện tại hắn lòng tham không đủ ngược lại thấy tin hơn, hỏi: "Ngươi muốn bao nhiêu bạc?".

Trần lão bản lại nói: "Ta không cần bạc". Hắn không thèm thừa nước đục thả câu mà nói thẳng, "Ta muốn người".

Tống Tuấn Kiệt hiển nhiên không dự đoán được hắn nói như vậy, theo bản năng hỏi: "Ngươi cần người làm cái gì?".

Trần lão bản cười nói: "Tống công tử chẳng lẽ đã quên kẻ hèn này làm nghề gì kiếm ăn?".

Tống Tuấn Kiệt dĩ nhiên biết, cảm thấy do dự, thật sự mà nói đem Tô Tử Mặc cùng Chung Minh bán nhập thanh lâu, hắn có chút luyến tiếc.

Trần lão bản nhìn thấy hắn chần chờ, cười nói: "Tống công tử có lòng yêu thích cái đẹp, ta có thể lý giải, chẳng qua nay hai nàng đã không phải người của công tử, vô luận công tử có bỏ được hay không, từ nay về sau cũng không có khả năng hầu hạ công tử nữa".

Tống Tuấn Kiệt sửng sốt, đúng là như lời hắn nói, không khỏi thở dài thở ngắn một trận.

https://thuviensach.vn

Trần lão bản nói: "Tô tiểu thư kia là thiên kim Hầu gia, muốn thân cận chỉ sợ không dễ dàng, bất quá Chung tiểu thư là biểu muội Tống công tử, vẫn có thể tìm được cớ hẹn ra ngoài, chỉ cần công tử giao Chung tiểu thư cho ta, chẳng những công tử có thể lấy đi ngân phiếu, ta còn có thể đem Như Yên cô nương tặng công tử, công tử cảm thấy ý này thế nào?".

Tống Tuấn Kiệt nghe được tim lập tức đập mạnh, cuộc giao dịch này quả thật có lời, giao Chung Minh cho Trần lão bản, hắn còn khả năng chiếm gia tài Chung Minh một cách danh chính ngôn thuận, chỉ còn một điều băn khoăn, nếu ngày sau phụ mẫu Chung Minh tìm hắn đòi người, hắn biết giải thích thế nào, liền nói ra do dự trong lòng.

Trần lão bản nghe vậy cười nói: "Này không phải dễ dàng sao, công tử chỉ cần nói không biết là được, công tử là bất đắc dĩ mới viết xuống hưu thư, nay người đi mất rồi, làm sao trách lên đầu công tử được".

Tống Tuấn Kiệt ngần ngừ nói: "Tuy nói là vậy nhưng ta chỉ sợ có một ngày bọn họ tìm được biểu muội, vừa hỏi liền biết".

Trần lão bản lập tức vỗ ngực nói: "Công tử cứ yên tâm đi, chỉ cần người tới tay ta, ta cam đoan đời này bọn họ cũng đừng mong tìm được".

Tống Tuấn Kiệt nghe hắn hứa hẹn, dĩ nhiên tâm động, Trần lão bản lại đổ thêm dầu vào lửa, đưa trước năm ngàn lượng bạc cho Tống Tuấn Kiệt, còn nói đợi Tống Tuấn Kiệt giao người cho hắn, lập tức đưa ra khế bán mình của Như Yên.

Tống Tuấn Kiệt cầm bạc làm gì còn do dự nữa, nghĩ nghĩ nói: "Biểu muội ta sợ nước, vậy hẹn nàng ra bờ sông Hoài đi".

Mí mắt Trần lão bản giật giật, sau đó cười nói: "Một lời đã định".

****

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc nói đi rồi quay về nhưng Chung Minh đợi đến trời tối cũng không thấy bóng dáng nàng đâu, bất an trong lòng ngày càng mãnh liệt, hôm nay Tô Hầu gia ở ngay cách vách, những điều không nên biết chắc nghe được cả rồi, nghe khẩu khí lúc đầu của Tô Hầu gia, vốn là không muốn giúp nàng, xác nhận ngài đã đoán được quan hệ giữa mình cùng Tô Tử Mặc, hiện tại Tô Tử Mặc đi không trở lại, chỉ sợ là Tô Tử Mặc đã đáp ứng điều kiện gì đó của Tô Hầu gia nên Tô Hầu gia mới đổi ý, đừng nói là muốn các nàng đoạn tuyệt quan hệ a....

Chung Minh nghĩ như thế, làm sao còn ngồi được, mặc dù đáp ứng Tô Tử Mặc không đi Hầu phủ tìm nàng, nhưng không thể ngồi chờ ở nhà đến chết, lập tức kêu Tri Họa chuẩn bị kiệu.

Gia đinh Hầu phủ mới vừa nghe nói có người tới bái kiến đại tiểu thư, lập tức chối từ, "Đêm đã khuya, tiểu thư không tiện gặp khách".

Tri Họa nói: "Tiểu thư nhà ta không phải nam tử, làm sao không thể gặp, hơn nữa tiểu thư nhà ta cùng Tô tiểu thư giao tình không tệ, ngươi thử đi thông báo xem ý tứ Tô tiểu thư thế nào".

Gia đinh kia nói: "Hầu gia có nói, không được ngài phân phó, tiểu thư không thể gặp bất luận kẻ nào".

Quả nhiên là ý tứ Tô Hầu gia, mặc dù Chung Minh tức giận, nhưng không có biện pháp, cũng không thể xông vào Hầu phủ, nhìn cánh cổng cao to của Hầu phủ hồi lâu, bồi hồi đến canh ba mới bất mãn quay về.

Người bên trong bức tường cao cũng đồng dạng không thể ngủ, "Nàng đi rồi sao?".

Thanh Nhi nói: "Mới vừa đi, vẫn là Tri Họa cứng rắn lôi đi".

Tô Tử Mặc không tiếng động thở dài.

https://thuviensach.vn

Thanh Nhi thử hỏi: "Tiểu thư thật sự tính nghe theo Hầu gia, từ nay về sau cũng không gặp nàng a?".

Tô Tử Mặc cầm lấy lược chậm rãi chải tóc, nửa ngày mới nói: "Chẳng qua là kế sách tạm thích ứng thôi".

Thanh Nhi lập tức nói: "Vậy ngày mai ta phải đi nói cho Tri Họa, miễn cho các nàng lo lắng".

Tô Tử Mặc lại nói: "Không vội". Thấy Thanh Nhi mang vẻ mặt khó hiểu, nàng mới từ từ nói, "Ta cùng Minh nhi còn chưa thật sự trải qua sóng to gió lớn, ta cũng muốn.....thử xem tấm chân tình của nàng".

Thanh Nhi lại càng không hiểu, hỏi: "Chuyện hôm nay còn chưa đủ sao?".

Tô Tử Mặc không đáp lời nữa nhưng nàng hiểu, nếu không có việc hôm nay, nàng cũng không biết thì ra Chung Minh ở trong lòng nàng đã nặng như thế, nàng nói cùng Chung Minh, cũng không chỉ là nói nói mà thôi, nàng thật sự nguyện ý cùng Chung Minh chẳng sợ bị sa vào chốn thanh lâu...Khi đáp ứng phụ thân nói từ nay về sau không gặp Chung Minh, tim nàng lập tức đau đến khó thở, nguyên lai Chung Minh đã sớm trở thành một phần trong tim nàng không thể dứt bỏ. Nàng vẫn luôn nghĩ người lý trí như nàng vĩnh viễn sẽ không bị cảm tình chi phối, cho nên ở thời điểm Chung Minh phạm sai lầm, nàng nghĩ mình có thể dễ dàng để Chung Minh rời đi nhưng đó chỉ là ý niệm trong đầu, chứ không phải bắt nàng chân chính đưa ra lựa chọn như hiện tại...Đối với Chung Minh, không có ai vô duyên vô cớ yêu một người, cũng không vô duyên vô cớ thù hận, Chung Minh hận Tống Tuấn Kiệt, là vì kiếp trước bị Tống Tuấn Kiệt bán đứng..Mà Chung Minh thích nàng vì người kiếp trước Chung Minh hãm hại chính là nàng nên mới sinh ra áy náy, tình cảm như vậy thật sự không đủ thuần khiết, nàng rất muốn biết Chung Minh có phải cũng không thể bỏ được nàng hay không.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 112

Vì là cố ý nên tin tức Tô Tử Mặc hoà ly rất nhanh truyền khắp kinh thành, trên phố không ngớt lời đồn đãi, nói Tô Tử Mặc vẫn còn tấm thân nguyên vẹn, trong lúc nhất thời người cầu thân nối nhau không dứt suýt nữa san bằng cửa Hầu phủ.

Chung Minh liên tục nửa tháng đều quanh quẩn ở gần khu vực Hầu phủ, tất nhiên đều xem hết ở trong mắt, cũng từng cố chấp xông vào Hầu phủ, nhưng bị hai tên gác cổng dùng vũ lực chặn ở ngoài, không còn cách nào. Có lần tình cờ gặp Trương Dĩnh xuất môn, muốn nhờ nàng truyền lời, Trương Dĩnh lại cười hì hì nói, "Ta khuyên ngươi chết tâm này đi, ngươi xem xem người cầu thân không phải vương tôn hậu duệ quý tộc thì cũng là tài tử phong lưu, tướng mạo gia thế đều là thượng phẩm, chỉ bằng ngươi thì có cái gì? Tiểu cô nhà ta không gặp ngươi là vì không muốn giáp mặt nói những lời này, coi như chừa chút mặt mũi". Thấy Chung Minh vẫn không đi, không khỏi lạnh mặt nói, "Ngươi muốn làm cái gì? Tiểu cô nhà ta bị họ Tống làm hại chưa đủ thảm hay sao, ngươi muốn để người ngoài biết nàng thích nữ nhân mới chịu a, ngươi muốn hoàn toàn huỷ hoại nàng sao?".

Trương Dĩnh nói lời này rất có phân lượng, Chung Minh đúng là tìm không thấy lời nào để phản bác, nhưng không thể cứ buông tha như vậy, cho dù bị cự tuyệt, nàng cũng muốn chính miệng Tô Tử Mặc cự tuyệt nàng, đáng tiếc Tô Tử Mặc suốt ngày tránh ở trong phủ không ra cửa, ngay cả đôi câu vài lời cũng không nói được, làm cho nàng suốt ngày hoảng sợ, trong lòng không thể an bình.

https://thuviensach.vn

Có một ngày, Chung Minh thu thập thỏa đáng, vừa chuẩn bị đi Hầu phủ, gã sai vặt đến nói có Tống phu nhân cầu kiến.

Bởi vì chuyện Tô Tử Mặc, Chung Minh không còn bận tâm tới Tống Tuấn Kiệt, Tống Tuấn Kiệt cầm bạc của Trần lão bản, đã chuộc trở lại Tống gia, lại kêu Mã Nguyệt Nga giữ bí mật, chỉ nói Tiền lão bản cho bọn họ ở tạm, để tránh Chung Minh sinh nghi, hiện tại Mã Nguyệt Nga đi vào Thương Lang viên tất nhiên cũng là ý tứ của Tống Tuấn Kiệt.

"Ả tới làm cái gì, không gặp". Chung Minh không chút suy nghĩ liền cự tuyệt.

Tri Họa truyền đạt lại lời Chung Minh, "Nay tiểu thư nhà ta đã không phải người Tống phủ, đã không còn liên quan, về sau đừng lui tới nữa".

Mã Nguyệt Nga tức giận: "Như thế nào không liên quan, ta là mợ nàng!".

Tri Họa cười lạnh: "Lúc trước biểu thiếu gia bán tiểu thư nhà ta cho thanh lâu, sao không thấy kiêng nể một chút tình cảm thân thích nào?".

Tống Tuấn Kiệt đột nhiên cầm một số bạc lớn, không giải thích được nguồn gốc số bạc, cũng tự biết không dễ lừa Chung Minh ra ngoài lần nữa, mới làm cho Mã Nguyệt Nga ra mặt, kế hoạch của Trần lão bản dĩ nhiên cũng nói cho ả nghe, lần này Mã Nguyệt Nga đến chính là muốn hẹn Chung Minh ra sông Hoài gặp mặt, nên ả cố áp chế lửa giận, bày ra khuôn mặt tươi cười, "Chuyện kia Tuấn Kiệt đã nói rõ với ta, chỉ là do hiểu lầm, không phải bây giờ ta cố tình tới cửa nhận lỗi rồi sao".

Tri Họa hừ nói: "Tiểu thư nhà ta không cần, ngươi nên đi nhanh đi".

Mã Nguyệt Nga cũng biết sự tình sẽ không thuận lợi, đã sớm nghĩ ra cái cớ, nói: "Hôm nay ta đến, chịu lỗi là một chuyện, kỳ thực là có thứ này muốn giao cho Minh nhi".

https://thuviensach.vn

"Là cái gì?", Tri Họa hỏi.

"Di vật của lão phu nhân".

Tri Họa duỗi tay ra, "Ngươi giao cho ta là được".

Mã Nguyệt Nga vội vàng nói: "Không được, vật này rất quý trọng, ta nhất định phải trực tiếp giao cho Minh nhi". Dừng một chút lại nói, "Ngươi nói với nàng, hôm nay nếu không có phương tiện gặp cũng được, qua vài ngày nữa là tết Trung thu, ta sẽ mời tiệc ở bờ sông Hoài, dù gì cũng là người một nhà, kêu Minh nhi đến đó cùng nhau ăn một bữa cơm, người một nhà đoàn viên, đến lúc đó ta sẽ đưa vật này cho nàng".

Tri Họa trở về thuật lại chi tiết cho Chung Minh.

Chung Minh vốn không tin lão phu nhân có lưu lại cái gì cho nàng, nếu không đã sớm đưa ra, lại nghe thấy hẹn ở sông Hoài, nhất thời giật mình, thật sự là có nhiều việc xảy ra ở bờ sông Hoài, nàng kết luận Tống Tuấn Kiệt sẽ không từ bỏ ý đồ, gian kế Tống Tuấn Kiệt bất thành, tất nhiên còn chiêu khác, chợt hỏi Tri Họa, "Cả nhà biểu ca hiện đang ở nơi nào?".

Việc này Tri Hoạ có biết, "Vẫn ở Tống phủ, nói là Tiền lão bản gia hạn cho thêm mấy ngày, chờ bọn hắn đem đủ bạc đến chuộc về".

Chung Minh cười lạnh hai tiếng, "Người cho vay nặng lãi khi nào lại lương thiện như thế? Hắn là biểu ca đã lấy được lợi từ Trần lão bản, bọn họ có thể có cái gì cho ta, chắc chắn là lập sẵn bẫy chờ ta rồi, tốt thôi, ta đi, ta thật muốn nhìn xem bọn họ muốn chơi trò xiếc gì".

Tri Họa cả kinh nói: "Tiểu thư, người biết rõ bọn họ không có ý tốt, vì sao còn muốn đến nơi hẹn?".

"Ta có tính toán rồi". Chung Minh nhìn ra ngoài cửa sổ, từ từ nói: "Đợi giải quyết xong chuyện biểu ca, lại đi tìm Mặc tỷ tỷ sau".

https://thuviensach.vn

****

Tôn Chỉ Hải tái kiến Chung Minh đúng thật là ngoài ý muốn, hắn đã biết Tống Tuấn Kiệt mất cả chì lẫn chài, hai lão bà như hoa như ngọc đều bay mất, trong lòng thống khoái một hồi, cười híp mắt nhìn Chung Minh nói: "Ta còn nghĩ tiểu thư qua sông đoạn cầu, quên mất ước định của chúng ta".

Chung Minh cũng cười nói: "Ân tình của Tôn đại nhân, ta như thế nào quên, bất quá gần đây bận rộn nên trì hoãn, chén rượu này coi như bồi tội cùng Tôn đại nhân".

Mỹ nhân trước mặt, lại nói như vậy, Tôn Chỉ Hải làm sao còn để trong lòng, uống nửa chén rượu, sau đó có hàm ý hỏi: "Tiểu thư cảm tạ ta thế nào đây?".

Chung Minh làm sao không nghe ra ý hắn, đầu tiên là che miệng cười, lộ vẻ ngượng ngùng, ánh mắt lại hàm chứa thiên ngôn vạn ngữ.

Tôn Chỉ Hải rung động, sắc tâm đại động, nay Chung Minh là người tự do, hắn càng không cần băn khoăn, vòng qua cái bàn, ngồi xuống bên cạnh Chung Minh, sau đó tiện thể ôm nàng vào trong ngực, miệng tiến đến má nàng hôn một cái, Tri Hoạ đứng hầu hạ bên cạnh hít sâu một hơi, rốt cuộc không lên tiếng, quay mặt qua không đành lòng nhìn tới.

Chung Minh đã hạ quyết tâm để cho hắn chiếm chút tiểu tiện nghi, nếu không thì làm sao khiến cho Tôn Chỉ Hải tiếp tục tự nguyện làm việc vì nàng, lúc này cố nén ghê tởm, lại qua vài chén rượu, Tôn Chỉ Hải nương rượu lá gan càng lúc càng lớn, cử chỉ cũng ngày càng phóng đãng, Chung Minh không thể nhịn được nữa, cửa sương phòng đột nhiên "Phanh" một tiếng mở ra, dĩ nhiên là bị người dùng chân đá văng, Tôn Chỉ Hải đang muốn nổi nóng, mắt thấy người tới lập tức ảm đạm, ngoài cửa là một phụ nhân nộ khí đằng đằng, chẳng những dung mạo xấu xí, hơn nữa dáng người to béo, có điều một thân y phục coi như còn đẹp đẽ, Chung Minh hiển

https://thuviensach.vn

nhiên biết là ai, người vốn là nàng "Thỉnh" đến, lại ra vẻ không biết hỏi: "Ngươi là ai?".

Tôn Chỉ Hải đã té ra xa Chung Minh, lúc này mới cười làm lành hỏi: "Phu nhân, sao ngươi lại tới đây?".

"Ngươi còn mặt mũi hỏi ta!". Thanh âm Tôn phu nhân như cái chuông vang dội, "Nếu ta không đến, ngươi sẽ bị hồ ly tinh này câu đi mất rồi!".

"Hiểu lầm, đều là hiểu lầm!", Tôn Chỉ Hải giải thích, "Ta cùng Chung tiểu thư đang nói sự tình".

Ánh mắt Tôn phu nhân dừng trên mặt hai người, Tôn Chỉ Hải vẫn tỏ ra dáng vẻ nô tài, còn thần sắc Chung Minh thì thản nhiên, coi như cái gì cũng không phát sinh, miệng tuy nói: "Cô nam quả nữ có thể có chuyện gì?", nhưng khẩu khí cũng đã mềm đi ba phần.

Tôn Chỉ Hải luôn luôn sợ thê tử, lúc này trong đầu đã hoàn toàn rối loạn, đành phải nhìn Chung Minh xin trợ giúp, hy vọng Chung Minh giải vây cho hắn.

Chung Minh mới cười nhẹ nói: "Tôn phu nhân quả thật hiểu lầm, hôm nay ta hẹn Tôn đại nhân, là muốn chỉ cho Tôn đại nhân một con đường".

Tôn phu nhân khó hiểu, "Con đường gì?".

Chung Minh nói: "Tôn đại nhân làm quan thất phẩm tép riu đã là ba năm, không hề có hy vọng lên chức, nay có một cơ hội có thể làm cho Tôn đại nhân được đền bù mong muốn, nếu làm tốt, e là có thể thăng liền hai cấp".

Đừng nói Tôn phu nhân, Tôn Chỉ Hải nghe xong cũng phi thường kích động, vội vàng hỏi: "Cơ hội thế nào?".

https://thuviensach.vn

Tôn phu nhân hồ nghi nhìn hắn một cái.

Tôn Chỉ Hải ý thức lại mới nói: "Chúng ta cũng vừa mới gặp mặt, đã nói vô chuyện chính đâu".

Tôn phu nhân vẫn ghét bỏ Tôn Chỉ Hải vô dụng, người ta làm quan hắn làm quan, người ta thăng chức liên hồi, còn Tôn Chỉ Hải mấy năm cũng không xê dịch một chút, không biết vì chuyện này đã cãi nhau bao nhiêu lần, hiện tại đột nhiên có chuyện tốt như vậy, có thể tha cho hắn, nhưng không quá tín nhiệm Chung Minh, chỉ nói: "Ngươi nói xem".

Chung Minh trước nhỏ ra vài giọt lệ, sau đó đem chuyện Tống Tuấn Kiệt lừa bán nàng cho thanh lâu, thảm thiết kể một hồi, Tôn phu nhân sớm nghe Tôn Chỉ Hải nói qua việc này, hiện tại nghe chính miệng Chung Minh thuật lại, tự nhiên tin tưởng không nghi ngờ, đều là nữ nhân nên nàng cảm thấy tức giận không chịu nổi, mắng: "Nam nhân này thực không phải là người!". Chửi không hả giận, còn cho Tôn Chỉ Hải một bạt tai, "Nếu ngươi dám học theo tên hỗn đản đó, xem lão nương làm thế nào thu thập ngươi!".

Tôn Chỉ Hải bị đánh buồn bực, ngẩng đầu, Chung Minh vốn xinh đẹp, giờ phút này bộ dáng khóc lóc yêu kiều tăng thêm vài phần thẹn thùng, phu nhân và nàng đứng cùng một chỗ, đẹp càng đẹp hơn, xấu càng xấu, huống chi phu nhân còn hung hãn ghen tị, Tôn Chỉ Hải thật muốn bỏ ả phụ nhân đanh đá này để lấy Chung Minh, nhưng không dám, lúc trước hắn nghèo rớt mồng tơi, nhờ có nhà phu nhân giúp đỡ, mới có thể một đường vào kinh thi đạt công danh, nếu như phụ bạc, sợ là sẽ bị lột da róc xương, lá gan hắn vốn nhỏ, chỉ muốn lén lút cùng Chung Minh một hồi, hiện tại bị phu nhân biết, ngay cả mơ tưởng cũng không dám, nhưng cơ hội thăng quan không thể buông tha, hỏi: "Chuyện của tiểu thư cùng Tống đại nhân làm sao liên quan đến tiền đồ của ta được?".

Chung Minh nói: "Mệnh quan triều đình tố cáo phạm nhân thì có công, nếu đại nhân bắt được ngay tại hiện trường rồi báo triều đình, có phải đạt

https://thuviensach.vn

công lớn hay không?".

"Đúng là vậy, nhưng nào có chuyện đúng dịp như thế". Tôn Chỉ Hải thình lình ngẩng đầu, "Ý của ngươi là.....".

"Không sai, biểu ca ta lòng lang dạ thú, muốn đẩy ta vào chỗ chết, thỉnh đại nhân cứu mạng!". Chung Minh nói xong liền quỳ xuống.

Tôn phu nhân ở gần, vội đưa tay đỡ nàng, nghĩa khí nói: "Muội tử, ngươi đứng lên trước đi, việc này sẽ do lão Tôn nhà ta trông nom!".

Tôn Chỉ Hải xấu hổ, cho hắn nhiều một chuyện không bằng ít đi một chuyện, lần trước giúp Chung Minh điều tra Tống Tuấn Kiệt, cũng chỉ tra được Tống Tuấn Kiệt tham ô rồi nói cho Chung Minh, chứ không chịu trực tiếp tố giác Tống Tuấn Kiệt, hắn sợ bất thành phiền hà chính mình, dù sao Tống Tuấn Kiệt ỷ vào Tô Hầu gia mới nhập đường làm quan, nay liên lụy đến án mạng, càng phải cẩn thận, liền nói: "Như thế phải để ta suy nghĩ".

"Có cái gì cần suy nghĩ, ngươi nhát gan sợ phiền phức như vậy, đời này đừng nghĩ thăng quan!". Tôn phu nhân vươn tay chọt vào ót Tôn Chỉ Hải, Tôn Chỉ Hải liền lui từng bước, mới chọt vài cái, Tôn Chỉ Hải đã lảo đảo, suýt nữa té ngã, Tôn phu nhân khinh thường nói, "Xem tiền đồ của ngươi đi! Ngươi nên nhận việc này, thứ nhất cứu muội tử, thứ hai còn có thể thăng quan, chỉ có lợi ích không bị hại cái gì, sao lại không làm?".

Chung Minh biết điều mà hắn băn khoăn, hợp thời nói: "Lúc trước Tống Tuấn Kiệt là do Tô Hầu gia tiến cử, nay hắn và Tô Tử Mặc hoà ly, Tô Hầu gia còn chờ cơ hội cắt chức hắn, ta nhớ Tôn đại nhân từng giúp đỡ ta, cho nên mới muốn Tôn đại nhân làm việc này, đổi là bất luận kẻ nào, đều là lập công lớn, còn có thể được Tô Hầu gia để mắt tới...".

"Được! Ta giúp ngươi". Tôn Chỉ Hải không đợi nàng nói xong liền sảng khoái đáp ứng.

https://thuviensach.vn

Tôn phu nhân lập tức mặt mày hớn hở, đấm một quyền lên lưng Tôn Chỉ Hải, "Như vậy mới giống nam nhân!".

Tôn Chỉ Hải suýt nữa bị đấm ngất xỉu rồi.

Chung Minh quay lưng, lộ ra một nụ cười ý vị thâm trường.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 113

Chớp mắt đã đến Tết Trung thu, vài năm gần đây đều là vượt qua cùng Tô Tử Mặc. Năm nay không thấy Tô Tử Mặc, còn bị người tính kế, có thể hiểu được lúc này Chung Minh có tâm tình thế nào, cái gì cần chuẩn bị đều chuẩn bị, chỉ chờ đến cuộc hẹn buổi tối, lúc Tri Họa giúp nàng trang điểm ngẫu nhiên phun câu oán hận, "Tô tiểu thư thật đúng nhẫn tâm, nói không gặp liền không gặp, tốt xấu gì cũng vài năm tình cảm mà".

Chung Minh trong lòng cứng lại, thản nhiên nói: "Mặc tỷ tỷ nhất định có nỗi khổ riêng của nàng".

Tri Họa vì Chung Minh ấm ức, "Có thể có nỗi khổ gì chứ, nay nàng là đại tiểu thư Tô gia, cảm thấy tiểu thư không xứng với nàng, còn sợ tiểu thư hại đến nàng, cho nên mới trăm phương nghìn kế trốn tránh tiểu thư".

Chung Minh nghe không lọt tai, trách mắng: "Chớ có nói bậy, Mặc tỷ tỷ không phải là người như thế".

"Vậy sao không thấy nàng quan tâm tiểu thư nửa câu? Cho dù nàng bị cấm cửa, thì miệng mồm của Thanh Nhi để làm chi, truyền nửa câu cũng tốt, còn không phải là bởi vì trong lòng nàng, ngay cả chết sống của người cũng không quản, biết rõ biểu thiếu gia không phải người tốt, khẳng định sẽ không từ bỏ ý đồ, nếu không có Tôn đại nhân chịu hỗ trợ, tiểu thư một mình bên ngoài, lão gia phu nhân không ở bên cạnh, tiểu thư còn không phải là bị người khi dễ hay sao?". Tri Họa đơn giản nói ra những lời muốn nói.

https://thuviensach.vn

Đã nhiều ngày không gặp, Chung Minh cũng không phải không nghĩ tới đủ loại khả năng, hơn nữa lời Trương Dĩnh nói cực kỳ đả kích lòng người. Nàng cũng biết, hai nữ nhân ở một chỗ rốt cuộc vẫn là danh bất chính ngôn bất thuận, dù sao Tô Tử Mặc vẫn coi trọng việc tìm được tri kỷ đẹp đôi, chẳng qua nghĩ đến những điều ngọt ngào khi ở cùng Tô Tử Mặc, trong lòng làm sao buông được, cho dù kêu nàng buông tha, cũng không thể thiếu minh bạch như vậy, nghĩ nghĩ nói: "Kêu Tri Thư đến, giúp ta chuyển lời cho Mặc tỷ tỷ".

Ngày hội Trung thu, sông Hoài ngược lại lạnh lùng hơn bình thường rất nhiều, phần lớn mọi người ở nhà đoàn viên cùng thân nhân, trên mặt sông chỉ có lẻ tẻ mấy chiếc thuyền sáng tỏ dưới ánh trăng, càng phát ra vẻ lạnh lẽo, trong đó có một chiếc thuyền đèn đuốc sáng trưng, cập sát vào bờ sông, đầu thuyền treo hai đèn lồng, mặt trên viết chữ Tống.

Chung Minh cười lạnh, làm chuyện ác còn không sợ bị người biết, khoác tay Tri Họa đi lên thuyền.

Trong khoang thuyền chỉ có mẹ con Tống gia, trên bàn có rượu và thức ăn, cũng rất phong phú, thấy Chung Minh tiến vào, Tống Tuấn Kiệt vội vàng đứng dậy đón chào.

Chung Minh căm ghét trong lòng nhưng thần sắc vẫn thản nhiên, không để ý tới Tống Tuấn Kiệt, chỉ nói: "Vật gì đâu?".

Mẹ con Tống gia đều sửng sốt, mới nhớ tới vật trong lời Chung Minh là ý gì, Tống Tuấn Kiệt tươi cười nói: "Không vội, nếu biểu muội đã đến đây, ngồi xuống ăn bữa cơm đoàn viên đi".

Chung Minh cười lạnh, "Ta cùng với các ngươi không thân chẳng quen, ăn bữa cơm đoàn viên làm cái gì".

Mã Nguyệt Nga thiếu kiên nhẫn, tức giận nói: "Nói lời tạm biệt khó nghe như vậy, rốt cuộc ta cũng là mợ ngươi, Tuấn Kiệt là biểu ca ngươi".

https://thuviensach.vn

Chung Minh lúc này phi một ngụm, "Nương ta từ mười mấy năm trước đã đoạn tuyệt quan hệ cùng Tống gia, nghe nói nhờ công lao không nhỏ của Tống phu nhân".

Mã Nguyệt Nga cứng đơ mặt, còn muốn nói nữa, Tống Tuấn Kiệt ra hiệu cho ả, tiếp tục cười làm lành nói: "Biểu muội chịu đến, thuyết minh trong lòng vẫn nhận thức mối quan hệ thân thích giữa chúng ta, đến đến đến, ngồi xuống uống chén rượu nhạt".

"Ta còn dám uống sao?", Chung Minh lạnh lùng nhìn hắn một cái, "Ai biết rượu này có bị bỏ thuốc hay không?".

Tống Tuấn Kiệt cười ngượng, nói cứng: "Sẽ không, sẽ không".

Tri Họa ở một bên hát đệm, "Hãy bớt nói nhảm đi, mau đưa vật gì đó ra đây, tiểu thư nhà ta là quý nhân nhiều sự tình bề bộn, không hơi sức dây dưa cùng các ngươi".

Tống Tuấn Kiệt quay qua nhìn Mã Nguyệt Nga liếc mắt một cái, Mã Nguyệt Nga hiểu ý, chậm rãi nuốt nước miếng rồi đứng dậy, không nghĩ tới đụng phải cái chén, "Loảng xoảng" một tiếng rớt bể nát.

Chung Minh giật giật mi mắt, biết là ám hiệu, quả nhiên, lúc này nghe như có người lên thuyền, thanh âm tựa hồ có không ít người đến đây, khi Trần lão bản vén rèm lên đi vào, Chung Minh vẫn nhàn nhã như cũ.

Trần lão bản đúng là lão hồ ly, cười tiếp đón, "Chung tiểu thư, đã lâu không gặp".

Tống Tuấn Kiệt không biết chi tiết giữa bọn họ, chỉ biết là hôm nay vô luận như thế nào Chung Minh đều chạy không thoát, trước mặt Chung Minh, trực tiếp cùng Trần lão bản nói: "Ta đã mang người đến cho ngươi, khế bán mình của Như Yên cô nương đâu?".

https://thuviensach.vn

Chung Minh nhíu mày, nói với Tống Tuấn Kiệt: "Nay ta đã không còn là tiểu thiếp của ngươi, ngươi còn muốn đem bán ta?".

Tâm lý Tống Tuấn Kiệt không vững, mặt đỏ tới mang tai, không có lên tiếng.

Trần lão bản lộ ra nụ cười gian tà: "Đừng ngây thơ, ngươi thật nghĩ là thê thiếp mới có thể bán sao? Đàn Ngọc viện của ta rất nhiều cô nương, sao có thể biết được xuất thân mỗi người, ngươi cho rằng nha môn sẽ quản hộ tịch từng người a?".

Chung Minh nhếch mày, "Ý của ngươi là, hôm nay Tống Tuấn Kiệt đặc biệt dụ ta đến, sau đó bán cho ngươi? Như vậy có khác gì đồ lừa đảo?".

Trần lão bản nói: "Ngươi không nên nói như vậy".

Ánh mắt Chung Minh lại chuyển qua người Tống Tuấn Kiệt, lạnh lùng nhắc nhở hắn, "Nhưng ngươi là mệnh quan triều đình".

Tống Tuấn Kiệt rùng mình, hắn tự biết hiểu luật mà phạm luật thì tội càng tăng thêm, chính là điều kiện rất mê người, đáng giá mạo hiểm, hơn nữa, chỉ cần làm sạch sẽ lưu loát, không người nào biết được, mặt lạnh nói: "Biểu muội, ngươi cũng đừng trách biểu ca nhẫn tâm, ai kêu ngươi tuyệt tình trước, nếu ngươi thức thời, chúng ta đều bình an vô sự, cùng chung phú quý, ngươi đã bức ta vào con đường chết thì chớ trách ta vô tình".

Chung Minh cười khinh hai tiếng, "Không lẽ tất cả sai lầm đều của ta, bởi vì những thứ vàng trắng này mà ngươi đẩy ta vào đường chết, người phú quý trong kinh thành có nhiều lắm, sao không thấy ngươi đi trộm cắp chém giết, cứ có ý đồ với một nữ nhân như ta?".

Tri Họa nói theo: "Còn không phải thấy tiểu thư một mình bên ngoài sao, lúc đầu rõ ràng tiểu thư vì hắn mới xuất giá xa nhà gả đến kinh thành, thật là đồ lang tâm cẩu phế".

https://thuviensach.vn

Tống Tuấn Kiệt có thể làm chuyện vô sỉ đến mức này, tự nhiên không sợ bị người chế nhạo, không tranh võ mồm vô vị cùng Chung Minh nữa, chỉ nói với Trần lão bản: "Lúc này ngươi cũng không thể nói mà không giữ lời".

"Tất nhiên". Trần lão bản sảng khoái xuất ra khế bán mình Như Yên giao vào tay Tống Tuấn Kiệt, mặt khác lại cho Tống Tuấn Kiệt hai ngàn lượng ngân phiếu, còn kêu Tống Tuấn Kiệt quan tâm tới việc làm ăn lần sau.

Chung Minh thờ ơ nhìn, đợi bọn hắn giao dịch xong rồi, lúc này mới nói: "Đừng có nằm mơ, ta thà nhảy vào sông Hoài chết đuối còn hơn để các ngươi thực hiện được gian kế".

Trần lão bản lạnh lùng nói: "Chuyện tới nước này, ta khuyên ngươi đừng giãy giụa vô ích, ngươi biết ta sẽ không để ngươi chết một cách dễ dàng". Ý tứ của hắn chỉ có Chung Minh biết.

Tống Tuấn Kiệt không muốn ở lâu, cúi đầu nói với Mã Nguyệt Nga: "Nương, chúng ta đi thôi".

Mã Nguyệt Nga nguyên bản trong lòng còn có chút bất an, nhìn thấy ngân phiếu, một chút lương tri ít ỏi cũng mất sạch, biết rõ bọn Trần lão bản không một ai là người tốt, ả vẫn bỏ lại Chung Minh để nàng tự sinh tự diệt, trước khi đi còn hơi do dự, theo cổ tay áo xuất ra một khối ngọc bội, nói: "Đây là ta thu thập phòng lão phu nhân tìm được, lưu lại tưởng niệm đi".

Chung Minh nhận ra quả thật là di vật của lão phu nhân nên không cự tuyệt, trơ mắt nhìn bọn họ đi ra khoang thuyền, đột nhiên nói: "Chờ một chút, ta còn có lời muốn nói".

Mẹ con Tống gia dừng bước quay đầu, Trần lão bản ngăn lại Chung Minh không cho nàng tiến lên.

https://thuviensach.vn

Chung Minh cười lạnh nói: "Như thế nào, các ngươi nhiều người như vậy còn sợ ta chạy thoát sao?".

Trần lão bản biết nàng không nói sai, trên thuyền tất cả đều là người của hắn, cho dù Chung Minh nhảy sông tự sát, hắn cũng sẽ mò lên, tra tấn nàng sống không bằng chết, bất quá vẫn sợ Chung Minh có ẩn giấu quỷ kế, theo nàng cùng nhau đi lên mũi thuyền.

Chung Minh cầm ống tay áo Tống Tuấn Kiệt, cất cao giọng nói: "Ngươi làm ra chuyện táng tận lương tâm như thế, không sợ ông trời báo ứng sao?".

Vừa lúc một trận gió lạnh thổi qua, Tống Tuấn Kiệt cảm thấy rét cả người, ban đêm yên tĩnh, thanh âm Chung Minh càng trong trẻo, tựa hồ có thể truyền được rất xa, Tống Tuấn Kiệt trong lòng có quỷ, cũng không biện giải, thầm muốn vứt bỏ Chung Minh, chạy nhanh rời khỏi nơi này, không nghĩ Chung Minh nắm chặt quá, giãy không ra, Mã Nguyệt Nga lại ở một bên thúc giục làm hắn quýnh lên, dùng hết sức đẩy Chung Minh, còn quát khẽ một câu, "Tránh ra!".

Chung Minh vốn đang đứng gần mép thuyền, dưới lực đẩy mạnh, chân nàng bị hụt, "Ầm" một thanh âm vang lên, dĩ nhiên nàng ngã vào trong nước.

Đột nhiên xảy ra biến cố, tất cả mọi người đều ngây ngẩn, chợt nghe Tri Họa hô to một tiếng: "Cứu mạng a, tiểu thư nhà ta không biết bơi!".

Trần lão bản sớm đề phòng chiêu này của Chung Minh, nhưng đột ngột quá không kịp lúc ngăn cản, hắn mặc kệ Chung Minh tự mình nhảy sông tự sát hay là bị Tống Tuấn Kiệt đẩy mạnh té xuống, vội sai người xuống sông vớt.

Bọn tay chân đáp ứng một tiếng, đều nhảy xuống từ chỗ Chung Minh trượt chân, nhưng mà tìm một phen cũng không tìm được người.

https://thuviensach.vn

Trần lão bản tức giận đạp chân, "Người ngã xuống ngay tại đây, mới có một lát thôi, làm sao có khả năng không thấy được, tìm mau, cẩn thận tìm cho ta, tóm lại, sống phải thấy người, chết phải thấy xác!".

Tri Họa thấy thế, nói: "Tiểu thư nhà ta không biết bơi, có lẽ đã chìm xuống đáy sông". Tiếp theo lôi kéo Tống Tuấn Kiệt, khóc nháo lên, "Là ngươi giết tiểu thư nhà ta, ngươi đền mạng cho nàng mau!".

Tống Tuấn Kiệt kinh sợ, làm sao còn quản được Tri Họa ăn nói có hợp lý hay không, vội vã biện giải: "Không phải ta, là tự nàng ngã xuống, không liên quan đến ta".

Tri Họa nói: "Rõ ràng là ngươi đẩy nàng xuống, ngươi trước lừa tiểu thư nhà ta lên thuyền, lại đem nàng bán cho lão bản thanh lâu, còn muốn giết người diệt khẩu, nói như thế nào tiểu thư nhà ta cũng là biểu muội ngươi, ngươi làm sao có thể nhẫn tâm như vậy, ngươi mau đền mạng cho tiểu thư ta!".

Trừ bỏ tội danh giết người, thì những cái khác Tri Họa đều không có đổ oan hắn, Tống Tuấn Kiệt không thể phản bác, tuy rằng khu vực này không có nhiều người lắm nhưng vẫn là có người, nháo ra động tĩnh lớn như vậy e là kinh động đến người khác. Hắn chỉ có một ý niệm trong đầu, không thể để người ta nhìn thấy hắn, nếu không thì hết thảy coi như xong, hắn cũng không quan tâm Chung Minh sống chết ra sao, lôi kéo Mã Nguyệt Nga bước đi, mới lên bờ, bỗng nhiên xa xa truyền đến một trận tiếng bước chân khá nhanh, lập tức có đoàn người xếp hàng trật tự đi đến trước mặt, tất cả mặc y phục một màu, đúng là quan binh tuần tra ban đêm, chỉ có một người mặc thường phục, đợi hắn tiến đến, Tống Tuấn Kiệt nhận ra là đồng liêu Tôn Chỉ Hải, đầu tiên là kinh ngạc nói: "Tôn đại nhân, ngươi làm sao ở nơi này?". Tiếp theo trong lòng vui vẻ, Tôn Chỉ Hải có quan hệ không tệ với hắn, chắc sẽ không khó xử hắn, liền muốn kéo Tôn Chỉ Hải qua nói chuyện.

https://thuviensach.vn

Tôn Chỉ Hải không thèm để ý, mà lớn tiếng hỏi: "Bản quan mới vừa nghe có người kêu cứu mạng, lại mơ hồ nghe được giết người, chuyện gì xảy ra?".

Tri Họa đương nhiên thấy được bọn họ, lại nghe hắn hỏi nên vội vàng rời thuyền, sau đó quỳ gối trước mặt Tôn Chỉ Hải, "Thanh thiên đại lão gia, oan uổng a!". Tiếp theo chỉ vào Tống Tuấn Kiệt, "Hắn giết tiểu thư nhà ta!".

Tống Tuấn Kiệt vội nói: "Tôn huynh, ngươi đừng nghe nàng nói bậy, ta không có!".

Tôn Chỉ Hải công chính liêm minh, thanh âm lạnh lùng nói: "Liên quan đến mạng người, mau đến đây, bắt lấy toàn bộ người có liên can". Trước có hai người đi lên bắt Tống Tuấn Kiệt, làm cho hắn không thể động đậy.

Trần lão bản luôn ở trên thuyền, nếu nhảy sông đào tẩu thì cũng dễ dàng, chẳng qua nếu bị quan phán tội thì gia nghiệp to như vậy chỉ sợ sẽ bị sung vào công quỹ, vả lại là Tống Tuấn Kiệt giết người, không liên quan đến hắn nên hắn không phản kháng, còn bọn tay chân trong nước vừa nghe có quan binh, đã sớm đào tẩu bốn năm hướng.

Tri Họa cũng theo bọn họ trở về thẩm tra, đi thật xa, mới lặng lẽ quay đầu lại nhìn thoáng qua.

Mọi nơi yên tĩnh rồi Chung Minh mới nhô đầu lên từ trong nước, ném xuống cái ống thở, từng ngụm từng ngụm thở phì phò, bơi tới bên bờ, Tri Thư đã chờ sẵn, khoác áo choàng cho nàng, lòng còn sợ hãi nói: "Tiểu thư, người làm ta sợ muốn chết".

Chung Minh vốn không biết bơi nhưng sau khi sống lại, cảm thấy có khả năng ngày sau dùng tới mới lén học, nếu không cũng nghĩ không ra kế kim thiền thoát xác này.

https://thuviensach.vn

Tri Thư lại nói: "Xe ngựa đã chuẩn bị tốt , sáng sớm ngày mai ra khỏi thành".

Chung Minh cúi đầu "Ừ" một tiếng, giống như nhớ tới điều gì đó, đưa mắt nhìn bốn phía, cũng không thấy nửa bóng người.

Tri Thư biết nàng nhìn cái gì, nhỏ giọng an ủi: "Chỉ sợ là bị chuyện gì trì hoãn mới không thể tới".

Chung Minh cười khổ hai tiếng, "Thôi, đi thôi".

Tri Thư nghe ra ý tứ của nàng, cẩn thận hỏi: "Chuyến đi này chỉ e không phải một chốc là có thể trở về, muốu lưu phong thư đưa cho nàng hay không?".

"Nếu hôm nay nàng đến đây, ta sẽ giáp mặt nói cho nàng biết, nếu nàng không đến, để thư lại có ý nghĩa gì đâu?". Đêm lạnh như nước, cả người ướt đẫm, Chung Minh không khỏi rùng mình, nhưng dù thân thể có lạnh thế nào cũng không bằng sự lạnh lẽo trong lòng.

****

"Tiểu thư, lão gia căn dặn đêm nay người không thể ra phủ". Hai gia đinh Tô phủ ngăn lại, như hai vị thần giữ cửa.

Tô Tử Mặc lạnh giọng quát: "Nếu cha ta trách cứ, ta sẽ chịu trách nhiệm, các ngươi tránh ra!".

"Tiểu thư cũng đừng làm khó chúng ta". Hai gia đinh vẫn như cũ làm hết phận sự, che tay trước mặt nàng.

Nếu thuyết phục bọn họ không xong, Tô Tử Mặc sẽ bất chấp xông ra.

"Đứng lại!". Sau lưng vang lên một thanh âm uy nghiêm.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc xoay người, hô một tiếng, "Cha".

"Đêm hôm khuya khoắc, con muốn đi đâu?". Tô Hầu gia chắp tay sau lưng đến gần, hỏi.

Tô Tử Mặc nói: "Nữ nhi có việc gấp cần xuất môn một chuyến".

Tô Hầu gia lạnh lùng nói: "Ta đã nói hôm nay là Tết Trung thu, thế nào cũng không cho đi".

Tô Tử Mặc không khỏi nâng cao thanh âm, "Nhưng ta đã cùng phụ thân ăn bữa cơm đoàn viên rồi".

"Vậy cũng không cho!", Tô Hầu gia bắt đầu cao giọng, "Đừng cho là ta không biết con muốn cái gì, trở về cho ta".

Tô Tử Mặc vẫn kiên quyết, "Nếu phụ thân đã biết, vậy nhất định ngài cũng biết ta không đi không được".

Tô Hầu gia hừ lạnh: "Con gặp ai cũng có thể, nhưng không được gặp nàng".

Tô Tử Mặc nghe lời nói của phụ thân, trong lòng phát lạnh, rơi lệ: "Cha, ngài đã hại nữ nhi một lần, còn muốn làm nữ nhi lầm lỡ cả đời sao?".

Tô Hầu gia nghe nàng nói như thế, không khỏi giảm nhẹ thanh âm, "Tử Mặc, cha đã nói sẽ giúp con chọn một phu quân thật lý tưởng".

Tô Tử Mặc lắc đầu, "Ngài biết lòng nữ nhi đã có nơi chốn thuộc về, không có khả năng nhận thêm người nào nữa".

Tô Hầu gia thấy nàng khăng khăng một mực, cường ngạnh nói: "Ngươi cũng nên biết cha ngươi không chấp nhận người trong lòng ngươi!".

https://thuviensach.vn

Nếu là bình thường, Tô Tử Mặc còn có thể tạm nhân nhượng vì đại cuộc để tính kế lâu dài, chẳng qua nếu không phải Chung Minh xảy ra chuyện thì tuyệt đối sẽ không kêu Tri Thư chuyển lời kiên quyết dứt khoát như vậy "Đêm nay nếu không đến, đời này không còn gặp lại nữa". Mà hiện tại nàng lại bị phụ thân ngăn trở, đến bây giờ còn chưa ra khỏi cửa, lòng càng phát ra hối hận, không nên thử chân tình này kia làm cái gì, Chung Minh đối với nàng thế nào làm sao cần phải thử, bất an cũng càng ngày càng mãnh liệt, không để ý phụ thân phản đối, nói thẳng: "Thanh Nhi, chúng ta đi".

Tô Hầu gia ngay tại bên cạnh, hai tên gia đinh cũng không dám tiếp tục ngăn cản.

Tô Hầu gia tức giận đến thổi râu trừng mắt, buông lời tàn nhẫn, "Nếu ngươi cố ý đi ra khỏi cái cổng này, từ nay về sau, ta coi như không có nữ nhi là ngươi!".

Tô Tử Mặc ngừng cước bộ, không xoay người, chỉ nói một câu, "Thứ nữ nhi bất hiếu, phụ thân bảo trọng". Vượt qua cánh cổng cao cao của Tô phủ, đầu cũng không quay lại, Thanh Nhi vội vàng đuổi theo.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 114

Khi Tô Tử Mặc đuổi tới bờ sông Hoài, làm sao còn nhìn thấy bóng dáng Chung Minh nữa, bất quá bên bờ sông có một chiếc thuyền bỏ neo để lại cho nàng một ít manh mối, hai cái lồng đèn viết chữ Tống nhẹ nhàng lay động trong gió, nàng khẳng định hẳn là Tống Tuấn Kiệt nghĩ ra quỷ kế gì muốn hại Chung Minh, nhưng thuyền trống rỗng, không biết đã xảy ra chuyện gì.

"Tiểu thư làm sao bây giờ? Giống như chúng ta đã tới chậm". Thanh Nhi hỏi.

Đâu cần nàng nhắc nhở, Tô Tử Mặc tự nhiên biết, trầm ngâm một lát nói: "Đi Thương Lang viên".

Nơi này cũng giống y hệt, người đi nhà trống, vườn hoa náo nhiệt ngày xưa không có nửa điểm đèn đuốc, tối tăm nặng nề, hết sức yên tĩnh.

Cuối cùng Tô Tử Mặc cũng hiểu ý tứ trong câu nói kia, Chung Minh rõ ràng đã dự tính tốt rời đi kinh thành, rốt cuộc đã phát sinh chuyện gì mới làm cho nàng có quyết định ấy, quan trọng nhất là giờ phút này Chung Minh đi đâu?

Thanh Nhi thấy sắc mặt nàng khó coi, không dám nói nhiều, lẳng lặng canh giữ ở một bên.

Tô Tử Mặc hạ quyết tâm kiếp này không hề gặp mặt mẹ con Tống gia, nay vì Chung Minh cũng chỉ có thể đi đến đó nhưng đúng như nàng dự kiến, Tống Tuấn Kiệt cùng Mã Nguyệt Nga không hề ở trong phủ.

https://thuviensach.vn

"Có biết đi đâu không?", Tô Tử Mặc chưa từ bỏ ý định hỏi.

Tuy rằng Tô Tử Mặc không còn là thiếu nãi nãi Tống gia nhưng hạ nhân Tống gia vẫn kính trọng nàng như cũ, chẳng qua bọn họ thật sự không biết hành tung của mẹ con Tống Tuấn Kiệt.

Tô Tử Mặc cũng có thể lý giải, nếu như hai mẹ con hắn mưu đồ xấu xa thì sao có thể để người khác biết, thất vọng xoay người rời đi, đột nhiên có thanh âm gọi nàng lại.

"Tô tiểu thư, xin dừng bước".

Tô Tử Mặc quay đầu, là Trịnh di nương, Trịnh di nương từng đáp ứng nàng, không đem chuyện nàng cùng Chung Minh nói cho Tống Tuấn Kiệt, cuối cùng vẫn nuốt lời nhưng dù sao Trịnh di nương không có giao tình gì với các nàng, ngày xưa bị uy hiếp mới nói năng thận trọng, nay Trịnh di nương vì suy tính cho bản thân nói ra cũng là điều dễ hiểu nên nàng không nặng lời chỉ trích. Nửa đêm Trịnh di nương xuất hiện ở nơi này cũng không kỳ quái, sau khi Tô Tử Mặc cùng Chung Minh rời khỏi Tống gia, Trịnh di nương là nữ nhân duy nhất của Tống Tuấn Kiệt, địa vị ở Tống gia dĩ nhiên cũng cao hơn, chuyện gió thổi cỏ lay gì đều có thể rất nhanh rơi vào lỗ tai nàng.

Tô Tử Mặc khẽ gật đầu.

Trịnh di nương ngõ lời mời: "Bên ngoài đêm lạnh, không bằng đi vào trong uống chén trà nóng".

Tô Tử Mặc biết nàng thật lòng, không có cự tuyệt, "Như vậy đành làm phiền".

Tô Tử Mặc đã lâu chưa đặt chân vào Tống phủ, nay về lại chốn cũ dĩ nhiên trong lòng cảm thụ một phen, thuận miệng hỏi: "Gần đây có khỏe không?".

https://thuviensach.vn

Trịnh di nương thở dài: "Vốn tưởng rằng các ngươi đi rồi, ta có thể tu hú sẵn tổ, nghĩ đến ta thấy mình đúng ngây thơ, ta là thân phận gì chứ, khó khăn lắm mới có thể bước vào nơi thanh nhã, sớm biết kết cục như vậy thì ta cần gì phải lắm mồm".

Tô Tử Mặc biết ý nàng nói đến chuyện kia, cũng không để ở trong lòng, thản nhiên nói: "Nhân bất vị kỷ, huống chi ngươi cũng không có làm chuyện gì trái lương tâm, chỉ là ăn ngay nói thật thôi, hơn nữa, ta còn nợ ngươi một phần nhân tình, ngày đó nếu không phải nhờ ngươi quấn quít lấy Tống Tuấn Kiệt, để cha ta bắt gặp rồi không còn ép ta uỷ thân cho Tống Tuấn Kiệt nữa, thì e là ta cũng khó qua".

Trịnh di nương cười khổ, "Tuy nói như thế nhưng đối với ta, biểu tiểu thư là ân nhân cứu mạng, là nàng bỏ bạc chuộc ta ra khỏi thanh lâu, ta lại lấy oán trả ơn, nếu ta đoán không sai, Tô tiểu thư là vì biểu tiểu thư mà đến phải không?".

Mắt Tô Tử Mặc khẽ giật, dưới tình thế cấp bách, thốt lên, "Ngươi biết Minh nhi đi nơi nào chứ?". Hỏi xong mới ý thức được, Trịnh di nương cùng lắm là biết mẹ con Tống gia đi đâu chứ sao biết rõ về Chung Minh.

Quả nhiên Trịnh di nương nói: "Ta không biết". Tiếp theo chuyển ý, "Bất quá ta biết âm mưu quỷ kế của bọn họ, biểu tiểu thư chưa về, chỉ sợ đã gặp chuyện gì bất trắc".

Tô Tử Mặc hít sâu một hơi, thất thanh kêu: "Cái gì?". Rồi liên tục lắc đầu, "Sẽ không, nhất định sẽ không". Chung Minh có thể chuyển lời cho nàng thì nhất định đã có chuẩn bị, có thể nào biết rõ cạm bẫy còn mắc mưu bị lừa, chẳng qua xét Tống Tuấn Kiệt vô sỉ, Trần lão bản thâm độc, Chung Minh chỉ là một nữ nhân yếu đuối không biết có đấu lại bọn họ hay không, trong lòng nhất thời đại loạn, chộp tay Trịnh di nương hỏi, "Ngươi nói cho ta biết, đêm nay Tống Tuấn Kiệt bày ra gian kế gì?".

https://thuviensach.vn

Cổ tay Trịnh di nương bị nắm phát đau, nàng còn chưa từng gặp qua Tô Tử Mặc thất thố như thế, trong mắt nàng, Tô Tử Mặc luôn luôn dịu dàng đoan trang, trừ bỏ cảm tình bất hoà với Tống Tuấn Kiệt thì mười phần là chuẩn mực hiền thê. Nàng cũng nhìn ra Chung Minh có bao nhiêu phân lượng trong lòng Tô Tử Mặc, nghĩ vậy nàng mới muốn làm cuộc giao dịch cùng Tô Tử Mặc, không nhanh không chậm nói: "Nếu biểu tiểu thư rơi vào hang cọp, lúc này đi cứu hẳn là còn kịp, muộn chút chỉ sợ hậu quả khó lường, mà chuyện này trừ bỏ người trong cuộc thì chỉ còn một mình ta biết".

Dù Tô Tử Mặc lo lắng, nhưng biết rõ giờ phút này có nóng nảy cũng không ích lợi gì, xem bộ dáng Trịnh di nương, hiển nhiên là nàng ta có biết chuyện, khôi phục bình tĩnh nói: "Đưa ra điều kiện của ngươi đi".

Trịnh di nương lộ ra vẻ khen ngợi, "Tô tiểu thư quả nhiên trí tuệ, một chút liền thông suốt, ta đây cũng sẽ không đánh đố cùng tiểu thư làm gì, thật không dám giấu giếm, từ lúc nghe nói các ngươi gặp phải chuyện ở Thiên Hương lâu, trái tim ta đối với người bên gối cũng trở nên lạnh lẽo, hắn có thể làm vậy với các ngươi, một ngày nào đó cũng có thể làm thế với ta, huống chi ta không có gia thế, gia tài như các ngươi, đến ngày hắn ghét ta, chắc chắn sẽ vứt bỏ ta, tình cảnh còn không biết thê lương đến thế nào nữa, cho nên ta không thể không tính trước cho mình".

Tô Tử Mặc thản nhiên nói: "Ngươi có thể nhìn thấu điều này, tâm tư đã là sáng suốt hơn người khác".

Trịnh di nương từ từ thở dài nói: "Đáng tiếc ta một thân một mình, lại có xuất thân kỹ nữ, cho dù hôm nay ra khỏi cửa Tống phủ, cũng không có chỗ nào tốt để đi".

Tô Tử Mặc nghe nàng nói nghĩ là nàng muốn tiền ngân phòng thân, hơi trầm ngâm, nhưng cũng không muốn lừa nàng, nói: "Lần này ta đi ra gấp gáp, không mang theo bao nhiêu ngân lượng, lại còn sinh hiềm khích với

https://thuviensach.vn

cha ta, nhất thời không quay về nhà được, e là không cho được thứ ngươi muốn".

Không ngờ Trịnh di nương lại cười lạnh: "Trên đời này bạc mặc dù rất tốt, nhưng cũng không phải người nào cũng yêu tiền, coi tiền như mạng sống".

Nếu không yêu tiền, như vậy chỉ có..... Tô Tử Mặc hỏi: "Hay là ngươi kêu ta giúp ngươi tìm một người gia thế tốt?".

"Ý tứ thật ra không sai biệt lắm, bất quá không phải giúp ta tìm người nào khác, mà là ta muốn đi theo các ngươi". Trịnh di nương nhìn chằm chằm vào nàng.

Tô Tử Mặc ngây người, hiển nhiên không nghĩ tới Trịnh di nương lại có tính toán này, xem bộ dáng nàng cũng không giống nói giỡn, khó hiểu hỏi: "Vì sao phải đi theo chúng ta?".

Trịnh di nương không khỏi cảm khái nói: "Ta coi như đã nhìn thấu đáo, trước kia lúc ở thanh lâu, một lòng muốn hoàn lương, nay như nguyện nhưng thật ra bản chất cũng không khác nhau là mấy, chẳng qua trước kia bị rất nhiều nam nhân làm đồ chơi, còn hiện tại chỉ làm đồ chơi cho một nam nhân mà thôi".

Tô Tử Mặc từ chối cho ý kiến, dù gì nàng cũng chỉ hiểu rõ một mình Tống Tuấn Kiệt, hắn chính xác là kẻ cặn bả, nhưng cũng không thể đánh đồng toàn bộ, hắn là trên đời vẫn còn nam nhân tốt, chỉ vô duyên không gặp được thôi. Nàng cũng không an ủi Trịnh di nương làm gì, Trịnh di nương có suy nghĩ đó hẳn là do trải qua sóng gió đúc kết được, dù sao đời nàng ấy long đong hơn nàng nhiều.

"Nam nhân khắp nơi không đáng tin cậy, ta chỉ muốn tìm chỗ có thể che gió chắn mưa, yên lặng sống qua cuộc đời này, cũng không cần phải lo cơm

https://thuviensach.vn

ăn áo mặc bữa nay bữa mai, biểu tiểu thư có gia tài vạn bạc, hẳn là có thể nuôi được một người nhàn rỗi như ta".

Tô Tử Mặc Nhất thời cũng không tiện trực tiếp đáp ứng, dù sao không phải chuyện một mình nàng, cần phải thương lượng cùng Chung Minh mới được.

Trịnh di nương thấy nàng do dự, nhẹ thốt ra một câu, "Nếu Tô tiểu thư cảm thấy khó xử liền quên đi, chẳng qua trăm ngàn không cần bởi vì ta mà hại chính mình, lúc này còn không biết biểu tiểu thư đang chịu khổ nơi nào nữa".

Lời này lại rất có ý uy hiếp, Tô Tử Mặc không thể không bị nàng áp chế, vả lại Trịnh di nương muốn ở cùng các nàng dưới một mái hiên cũng không ảnh hưởng gì, coi như Trịnh di nương ăn nhờ ở đậu, người cảm thấy bất tiện là nàng ấy mới đúng. Huống chi vài năm nay, ở cùng nàng ấy cũng không tính là khó chịu, để nàng ấy sống lênh đênh khắp nơi xác thực không dễ, Trịnh di nương cũng phải tín nhiệm các nàng mới có yêu cầu này, mà điều quan trọng nhất bây giờ chính là tìm được Chung Minh, lúc đó có thể thương lượng sau, liền nói: "Được, ta đáp ứng ngươi".

Trịnh di nương cũng biết Tô Tử Mặc không còn sự lựa chọn nào, bất quá nghe nàng hứa hẹn vẫn thở nhẹ nhõm một hơi, những ngày phải lo lắng suy nghĩ vì tương lai rốt cuộc cũng hoá hư không, mà những lời Trịnh di nương nói với Tô Tử Mặc đều là thật tình, nếu không nhìn thấu bản chất nam nhân thì Trịnh di nương cũng không có tính toán này.

Trịnh di nương kêu Tô Tử Mặc chờ một lát, trở về phòng lấy ra mấy thứ giao cho Tô Tử Mặc.

Tô Tử Mặc vừa thấy liền hiểu được, ngoại trừ chứng cớ cho thấy Tống Tuấn Kiệt cùng Trần lão bản giao dịch thì còn có một ít nợ cũ năm xưa của Trần lão bản.

https://thuviensach.vn

Trịnh di nương nói: "Đi quan phủ, đây là vật chứng, ta là nhân chứng, chẳng những Tống Tuấn Kiệt không thể chạy đằng trời, còn có thể tận diệt Đàn Ngọc viện".

Tô Tử Mặc nhìn nàng thật sâu, "Kỳ thật ngươi cũng muốn trả thù Trần lão bản?".

Trịnh di nương thê lương cười, "Ngươi cho là lúc trước làm sao ta bị bán vào Đàn Ngọc viện? Ta là cái goá chồng, sau khi phụ mẫu lần lượt chết vì bệnh, ta bị thím ta nhẫn tâm bán cho Đàn Ngọc viện, tất nhiên ta liều chết không chịu, lão Trần kia quả thật độc ác, không mắng thì đánh ta, ta thường bị đánh cho thương tích đầy mình, toàn thân không chỗ nào lành lặn, cuối cùng đành phải theo hắn". Trịnh di nương nhớ tới đoạn ngày tháng mà mình không thuộc về mình, hai tay bất giác ôm chặt cơ thể, sắc mặt vừa như sợ hãi vừa như chán ghét, thật vất vả mới bình ổn tâm tình, chậm rãi nói, "Người bên ngoài đều cho yên hoa nữ tử như chúng ta là hèn mọn hạ lưu, chứ làm sao biết chúng ta đáng thương đến cỡ nào, không biết bao nhiêu nữ nhi trong sạch bị huỷ hoại trong tay Trần lão bản, cho dù thiên đao vạn quả hắn cũng không đủ". Trên mặt Trịnh di nương toát ra vẻ căm hận Trần lão bản đến tận xương.

Tô Tử Mặc thông cảm cho nàng đồng thời cũng khó hiểu hỏi: "Ngươi đã thống hận hắn như thế, vì sao không sớm giao mấy thứ này cho quan phủ?".

Ánh mắt Trịnh di nương lộ ra vẻ khinh thường, "Mệt người nào cũng khen ngươi là tài nữ, đạo lý trong đó ngươi không nghĩ ra sao?."

Tô Tử Mặc ngây người rồi thở dài, Trần lão bản có thể làm ăn lớn và lâu dài như vậy, tất nhiên đã đút lót đầy đủ cho bọn quan tướng, vả lại Trịnh di nương thấp cổ bé họng, ai sẽ tin nàng, cho dù chứng cớ vô cùng xác thực nhưng khi giao lên, cũng chỉ như đá chìm đáy biển. Cái mà Trịnh di nương chờ chính là cơ hội, nếu như Tống Tuấn Kiệt đối tốt với nàng thì thôi, khổ

https://thuviensach.vn

là Tống Tuấn Kiệt cá mè một lứa với Trần lão bản, Trịnh di nương vô cùng thất vọng mới quyết định buông tay, mượn nữ nhi Hầu gia ra mặt, quan phủ tự nhiên sẽ không tuỳ tiện che lấp cho qua chuyện, huống chi Chung Minh rơi vào nguy hiểm, càng không thể ngồi yên không màng đến, đó cũng là lý do Trịnh di nương sớm biết kế hoạch của Tống Tuấn Kiệt nhưng không nói trước cho các nàng biết để các nàng phòng bị. Nếu đêm nay Tô Tử Mặc không tìm đến Tống phủ thì rạng sáng hôm sau chắc hẳn Trịnh di nương cũng sẽ đi tìm nàng. Chỉ có một điều làm Tô Tử Mặc khó chấp nhận được đó là cả một buổi tối xảy ra chuyện lớn như vậy mà Trịnh di nương lại trơ mắt nhìn Chung Minh rơi vào hiểm cảnh, hoàn toàn không để ý đến chết sống cùng sự trong sạch của Chung Minh, nếu như Chung Minh xảy ra chuyện mà chứng cứ cũng xác thực vừa khớp thì Tống Tuấn Kiệt cùng Trần lão bản không chỗ nào trốn được.

Có điều hiện tại không phải thời điểm truy xét, Tô Tử Mặc nói: "Việc này không nên chậm trễ, chúng ta đi thôi".

"Đi đâu? Đàn Ngọc viện hay là quan phủ?". Trịnh di nương nắm giữ chứng cớ còn tiếp theo nên làm thế nào thì hoàn toàn không có chủ trương, hiển nhiên nghe theo Tô Tử Mặc.

Tô Tử Mặc nói: "Bọn họ đã bày ra ván cờ này, vô luận thành hay không thành, cũng không có khả năng đưa Minh nhi trở về Đàn Ngọc viện, ít nhất họ phải né qua trận gió đầu. Tất nhiên chúng ta sẽ đến quan phủ nhưng không phải bây giờ, ta sợ bọn hắn phát lệnh bắt người để lộ tin tức làm bọn chúng bỏ chạy, hiện tại quan trọng nhất là sau khi hừng đông không cho mở cổng thành, chỉ cần không ra khỏi thành thì có thể bắt được, ngay dưới chân thiên tử, phòng thủ nghiêm ngặt, bọn chúng có chạy đằng trời".

Trịnh di nương đã rõ ràng, "Hiện tại đi Hầu phủ tìm cha ngươi hay sao?".

Tô Tử Mặc vẫn lắc đầu, nàng biết phụ thân cương trực công chính, sẽ không bởi vì sự tình có liên quan Chung Minh mà bỏ mặc, bất quá nàng

https://thuviensach.vn

không muốn để phụ thân lấy việc này ra bắt nàng thoả hiệp, nói: "Có người còn tích cực và tác dụng hơn cha ta". Nói xong mang theo Trịnh di nương đi đến Tôn phủ ở phố phía Tây.

Tôn phu nhân nghe Tô Tử Mặc giới thiệu liền hiểu được các nàng đến đây có ý đồ gì, lúc ấy ước định cùng Chung Minh chỉ có phu thê bọn họ, ngoài ra không còn ai khác, không biết Chung Minh có nói với Tô Tử Mặc chuyện này chưa nên nàng chỉ trần thuật lại sự thật: "A, lão gia nhà ta không ở nhà, hắn sai người về nhắn, nói bờ sông Hoài có án mạng, cần ở nha môn xử lý sự tình, đêm nay sẽ không trở lại".

Tô Tử Mặc trong lòng lộp bộp: "Án mạng sao?". Khẩn trương hỏi, "Phu nhân có biết tình hình cụ thể không?".

Tôn phu nhân hơi do dự rồi mới nói: "Ta chỉ là phụ nhân không nên quản chuyện nam nhân, nhưng nể tình Tô Hầu gia, ta nói cho tiểu thư biết vậy, ta nghe người trở về báo, có nữ nhân bị một nam nhân đẩy xuống sông Hoài chết đuối, lão gia nhà ta vừa vặn ngang qua liền bị liên luỵ". Dừng một chút, thâm ý nói, "Không biết giết nhau vì tình hay là báo thù, nghe nói hai người còn là biểu huynh muội".

Tô Tử Mặc tin tưởng biểu huynh muội này là Chung Minh cùng Tống Tuấn Kiệt, nhưng vì lòng dạ rối bời nên đã xem nhẹ một điểm sơ hở trong chuyện này, đêm nay là Tết Trung thu, trăng tròn nhân ngày đoàn viên, Tôn Chỉ Hải không ở nhà cùng phu nhân sao lại trùng hợp đến bờ sông Hoài rồi gặp án mạng, đã vậy Tôn Chỉ Hải còn là người từng giúp Chung Minh điều tra chứng cứ phạm tội của Tống Tuấn Kiệt, chính vì nghĩ đến điều này nên nàng mới tìm đến Tôn Chỉ Hải còn gì.

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh

dtv-ebook.com

Chương 115: Chính Văn Hoàn

"Ta muốn nghe sự thật". Tô Tử Mặc quan sát tỉ mỉ, thấy đôi mắt Tri Họa tuy rằng bị sưng lên nhưng trên mặt không có vẻ bi thương, vả lại trên đường đến đây nàng đã nghĩ tới một tình tiết bị mình xem nhẹ, cho nên nàng càng thêm tin tưởng Chung Minh đã tương kế tựu kế thành công, huống chi Chung Minh sống không thấy người, chết không thấy xác, sự kiện càng lộ ra vẻ kỳ quái.

Tri Họa thấy Tô Tử Mặc đến cũng kinh ngạc không thôi, nàng biết Tô Tử Mặc sẽ đến, nhưng không nghĩ nhanh như vậy, trong thâm tâm thật sự thấy bất bình cho Chung Minh, vốn định giấu giếm, tiếc rằng dưới ánh nhìn sắc bén của Tô Tử Mặc, Tri Hoạ biết sẽ không dễ nói dối nàng, tâm lý trở nên lúng túng thế là nói hết một mạch từ đầu đến đuôi.

Tô Tử Mặc nghe nói Chung Minh bình yên vô sự, tảng đá lớn trong lòng cuối cùng cũng được hạ xuống, có điều nàng vẫn tràn đầy áy náy, Chung Minh gặp chuyện lớn đến thế mà nàng lại không ở bên cạnh, nếu Chung Minh thật sự xảy ra chuyện gì, đời này nàng cũng không thể tha thứ cho chính mình.

Tri Họa nói cho Tô Tử Mặc biết, sáng sớm Chung Minh sẽ rời khỏi thành, Tô Tử Mặc vốn muốn lập tức đi tìm Chung Minh nhưng trớ trêu lại bị một người ngăn chặn.

Tôn Chỉ Hải luôn luôn nhát gan sợ phiền phức, mà án mạng này vốn được mưu tính từ trước, mặc dù bắt Tống Tuấn Kiệt ngay tại hiện trường, nhưng bị hắn nguỵ biện vài câu, Tôn Chỉ Hải liền lo lắng, đang lúc tâm

https://thuviensach.vn

trạng không yên, đột nhiên thấy Tô Tử Mặc, giống như thấy ánh rạng đông, có thể nào dễ dàng tha cho nàng đi.

Mà trong chuyện này, Tôn Chỉ Hải cũng có vai trò quan trọng, Tô Tử Mặc đương nhiên không thể bỏ mặc, theo hắn đến một gian phòng vắng vẻ, khơi thông tường tận toàn bộ sự kiện lại một lần nữa.

Trong lòng Tô Tử Mặc biết Tống Tuấn Kiệt cùng Trần lão bản mưu hại Chung Minh, nhưng chỉ dựa vào thị tì Tri Hoạ bên người Chung Minh cùng kẻ được lợi rơi xuống đầu là Tôn Chỉ Hải thì e là không dễ, dù sao bọn chúng một người là mệnh quan triều đình, một người là lão bản thanh lâu nổi danh, khó tránh phát sinh biến cố, cần phải an bài thích đáng một phen. Kế giả chết của Chung Minh thật ra không tệ, lúc trước Trần lão bản có thù cũ với Chung Minh, tuy cuối cùng cứu được mạng hắn, nhưng đả thương người cũng đủ để Chung Minh lãnh tội, nay chết rồi thì khỏi đối chứng, cho dù Trần lão bản có khai trước công đường thì cũng không người nào tin hắn, Trần lão bản tội ác ngập trời, Trịnh di nương cầm chứng cớ trong tay, chỉ cần từ đó điều tra đi xuống, một điều không thể nghi ngờ là Trần lão bản sẽ lãnh tội chết. Về phần Tống Tuấn Kiệt, nếu chỉ bán Chung Minh cho thanh lâu, thật không đủ xử nặng hắn, nhiều lắm định tội lừa bán nữ nhân, cắt chức quan rồi cho hắn ngồi vài năm tù mà thôi. Nhưng hoàn cảnh hiện tại đã khác, nếu tìm không thấy thi thể Chung Minh vẫn có thể tố cáo hắn giết người, nặng thì chết không toàn thây, nhẹ thì lưu đày ba ngàn dặm.

Hai người mật đàm suốt một canh giờ, khi Tôn Chỉ Hải đi ra giống như thay đổi thành người khác, thần thái bay lên hăng hái, Tô Tử Mặc chẳng những cung cấp nhân chứng mới vật chứng mới mà còn giúp hắn tìm ra sơ hở của án tử để tu bổ lại, còn tỏ vẻ nhất định sẽ đứng cùng trận tuyến với hắn. Sau lưng Tô Tử Mặc là Tô Hầu gia, Tôn Chỉ Hải còn lo lắng chi cho nhiều nữa, đã vậy Tô Tử Mặc còn cho hắn ăn thêm khỏa thuốc an thần, nàng nói, "Vốn cục diện này là do Tống Tuấn Kiệt cùng Trần lão bản dàn dựng, Chung Minh bất quá là vì vận khí tốt mới không bị chết đuối, Tôn

https://thuviensach.vn

đại nhân tính toán tài tình có thể biết trước, cho nên Tôn đại nhân cứ theo lẽ công bằng mà xử lý, không cần băn khoăn làm gì, giải quyết tốt chuyện này nhất định đạt công lớn, đợi đến cuối năm xét thưởng thành tích, nếu cha ta có thể viết hai câu đánh giá đúng trọng tâm, Tôn đại nhân sẽ có tiền đồ vô lượng". Tôn Chỉ Hải nghe được liền mở cờ trong bụng, lời Tô Tử Mặc nói chứa đến mấy tầng ý tứ, thứ nhất giũ sạch sẽ mối liên quan giữa hắn và việc này, đây cũng là điều hắn lo lắng nhất, Chung Minh tính kế dĩ nhiên sẽ không bán đứng hắn, hiện tại Tô Tử Mặc lại nguyện ý che lấp giúp hắn thì còn ai biết được nữa, thứ hai là Hầu gia sẽ giúp hắn nói chuyện, trong triều có quan lớn đỡ đầu thì hắn cớ gì để mình chịu thiệt, cho nên hắn sẽ cố hết sức để còn được thăng chức. Hắn càng thêm bội phục Tô Tử Mặc sát đất, Tô Tử Mặc không hổ là tài nữ đứng đầu kinh thành, cơ trí nhanh nhẹn, là người phi thường tài năng.

Ánh nắng sớm hơi lộ ra, cổng thành nam mở rộng, một chiếc xe ngựa chậm rãi chạy về hướng cổng thành, khi đến cổng thành thì dừng lại.

"Tiểu thư, không phải người muốn quay về đó chứ?", Tri Thư giật mình hỏi.

Chung Minh cắn môi không nói.

Tri Thư khuyên nhủ: "Hiện tại nếu trở về, sẽ là kiếm củi ba năm thiêu trong một giờ".

Chung Minh sao có thể không biết, chẳng qua nếu đi lần này, tình duyên cùng Tô Tử Mặc chỉ sợ cũng sẽ theo đó mà chặt đứt, nàng thật cảm thấy không cam lòng.

Tri Thư đoán được nàng vì Tô Tử Mặc mà hao tổn tâm tư, vừa như khuyên nhủ vừa như nói ra tình hình thực tế: "Tối hôm qua dù sao cũng là án mạng, sự tình liên quan biểu thiếu gia, sợ là đã rơi vào tay Tô Hầu phủ, nếu Tô tiểu thư có tâm, nhất định sẽ tới nha môn hỏi đến cùng, hỏi tới Tri

https://thuviensach.vn

Họa liền biết tình huống của tiểu thư, tiểu thư cứ yên tâm đi, người nếu đến thì sẽ đến, nếu thật sự không có duyên, cưỡng cầu cũng vô dụng".

Mặc dù sự tình chưa chấm dứt, nhưng nàng đoán Tống Tuấn Kiệt cùng Trần lão bản nhất định không có kết cuộc tốt, xem như báo xong thù hận kiếp trước, oán hận chất chứa cũng giảm đi không ít, hiện giờ lòng nàng chỉ còn tràn đầy vướng bận với Tô Tử Mặc, giống như bước vào ngõ cụt, thầm nghĩ vì sao Tô Tử Mặc không chịu gặp nàng, nàng muốn trực tiếp hỏi rõ ràng. Lúc này nghe Tri Thư nói, Chung Minh cảm thấy có lý, nếu tối hôm qua Tô Tử Mặc không đến còn có thể nói là đêm đoàn viên không ra ngoài được, nhưng nay nghe nói nàng gặp chuyện không may vẫn chẳng quan tâm tới thì nàng quả thật không tất yếu cứ mãi khăng khăng cố chấp.

Nhưng Chung Minh vẫn có tin tưởng, nói: "Được, ta ở ngay tại nơi này chờ nàng".

"Nơi này?", Tri Thư cả kinh nói, "Nếu để cho người ta biết.....".

Chung Minh không đợi nàng nói xong liền cắt ngang, "Lòng ta đã quyết, nếu trước lúc mặt trời lặn còn không chờ được Mặc tỷ tỷ, ta sẽ chết tâm".

Tri Thư biết khuyên nhiều vô dụng, đành phải nói: "Vậy cũng không thể đứng ở cổng thành, rất gây chú ý".

Khi nói chuyện, quả nhiên đã có thủ binh sinh nghi với xe ngựa dừng ở đây, ấn theo lệ lại đây hỏi.

Tri Thư vội giúp Chung Minh đội lên cái mũ có che lụa mỏng, sau đó lộ ra nửa người, cười nói: "Binh đại ca, tiểu thư nhà ta thân thể không khoẻ, vừa rồi đột nhiên phát bệnh, đút nàng viên thuốc cho nên mới trì hoãn, giờ chúng ta sẽ rời đi".

Chung Minh hợp thời ho khan vài tiếng.

https://thuviensach.vn

Thủ binh liền tin, nhưng vẫn bực mình nói: "Đi mau lên, đừng rề rà chặn lối".

Tri Thư liên tục đáp ứng, thúc giục gã sai vặt giơ roi đuổi ngựa, rất nhanh liền ra khỏi thành, được khoảng hai dặm, Chung Minh cho xe dừng lại, Tri Thư không khuyên nàng được, chỉ kêu nàng trăm ngàn lần đừng giở khăn che mặt ra.

Chung Minh còn không đến mức tùy hứng như vậy, chẳng những không có bỏ khăn che mà thậm chí cũng không xuống ngựa, lẳng lặng ngồi trên xe chờ, nếu Tô Tử Mặc đến đây thì chung quy vẫn có thể nhìn thấy nàng.

Cả đám người luôn sốt ruột còn Chung Minh chờ đợi trong sự thất vọng dày vò, từ sáng sớm đợi cho đến trưa, lại đợi đến lúc mặt trời lặn, màn đêm buông xuống, vẫn không thấy bóng dáng Tô Tử Mặc, tâm tình rơi thẳng đáy cốc, xem ra Tô Tử Mặc thật không muốn tái kiến nàng, Chung Minh vô cùng đau khổ, nước mắt không nén được, cuồn cuộn rơi xuống.

Tri Thư cũng thay nàng khổ sở, nhưng càng biết rõ nơi đây không nên ở lâu, khuyên nhủ: "Có lẽ Tô tiểu thư bị sự tình gì giữ chân lại, chúng ta cứ về Thương Đồng trấn chờ, nhất định nàng sẽ đến".

Chung Minh khóc đủ, rốt cuộc cũng hết hy vọng, lau khô lệ, nói: "Chúng ta không thể về nhà".

Tri Thư không hiểu vì sao nàng đột nhiên thay đổi.

Chung Minh nói: "Nay ta đã không phải người Tống gia, xảy ra chuyện như vậy, quan phủ nhất định thông báo cha và nương ta, nếu ta trở về, chẳng phải là làm lộ chuyện hay sao, ít nhất cần trốn khoảng một năm rưỡi, đợi cho Tống Tuấn Kiệt bị định tội rồi trở về cũng không muộn, đến lúc đó mặc dù Tống Tuấn Kiệt bị phán sai án, cũng không cách gì thay đổi".

https://thuviensach.vn

Tri Thư gật đầu, "Tiểu thư suy nghĩ chu đáo, chúng ta có cần gửi thư cho lão gia phu nhân hay không, để bọn họ yên tâm?".

Chung Minh kiên quyết nói: "Không thể, chỉ có làm cho cha nương ta nghĩ ta thật sự đã chết, mới có thể liều lĩnh trị tội Tống Tuấn Kiệt, cha ta dù gì cũng là phú giáp một phương, bình thường qua lại với quan trường nên rất có lực ảnh hưởng, để cha tạo áp lực, án tử này mới không kéo dài lâu, không thể cho Tống Tuấn Kiệt nửa điểm đường sống".

"Tri Họa thấy chúng ta không trở về, tự sẽ biết nặng nhẹ, hẳn là sẽ vì tiểu thư ngậm kín miệng". Tri Thư bỗng nhiên nhớ ra cái gì, "Có thể nào Tri Họa không nói cho Tô tiểu thư biết chuyện của người không?".

Chung Minh tỏ ra thản nhiên không muốn nhiều lời, nàng biết Tô Tử Mặc là người ra sao, chỉ cần Tô Tử Mặc có tâm, nhất định có thể buộc Tri Họa nói ra, nếu nàng ấy ngay cả hỏi cũng không muốn hỏi thì càng không cần tìm hiểu kỹ làm gì, nản lòng thoái chí nói một câu, "Đi thôi".

Tri Thư biết nàng mệt mỏi không muốn nói chuyện nhưng vẫn hỏi thêm: "Đi nơi nào?".

Ngân lượng Chung Minh mang trên người cũng đủ để nàng ăn ngon du ngoạn khắp nơi, chính là giờ phút này không có tâm tình, thầm nghĩ cách xa kinh thành là tốt rồi.

Tô Tử Mặc xác thực bị trì hoãn, nàng vốn nghĩ xử xong Tôn Chỉ Hải thì sẽ đến cổng thành thử thời vận, có lẽ Chung Minh còn chưa đi, nào biết Tô Hầu gia nhận được tin tức, sáng sớm liền chạy đến, tối hôm qua hai cha con cãi nhau một trận, tuyên bố đoạn tuyệt quan hệ, nhưng vì phải xử lý sự vụ trước mắt đành tạm thời bỏ chuyện riêng tư sang một bên, sau đó lại thêm một phen hỏi han, chờ Tô Tử Mặc thoát thân đuổi tới nơi thì cổng thành đã đóng, thủ binh chỉ bỏ lại một lời lạnh như băng, "Không có thẻ bài của thủ bị đại nhân*, ai cũng không thể ra thành".

https://thuviensach.vn

<*quan trấn giữ cổng thành>

Giờ phút này Chung Minh chỉ cách nàng một bức tường, nhìn tường thành cao cao, rốt cuộc Chung Minh không buông ra được lời nhẫn tâm rằng đời này không gặp lại nhau, chỉ nhẹ nhàng nói một câu, "Mặc tỷ tỷ, hữu duyên tái kiến".!Xoay người, liền kêu Tri Thư thúc xe ngựa, một thanh âm vang lên, xe ngựa dần dần biến mất trong màn đêm.

Bởi vì Tống Tuấn Kiệt là mệnh quan triều đình, Trần lão bản lại là lão bản thanh lâu lớn nhất kinh thành nên vụ án này gây ra chấn động không nhỏ. Trần lão bản vốn là vì bảo vệ gia nghiệp mới thúc thủ chịu trói, không nghĩ cuối cùng đều như nhau, hắn bị Trịnh di nương vạch ra lỗ hổng trong việc làm ăn cho nên càng không thể cứu vãn, những chuyện dơ bẩn hắn làm ngày xưa đồng loạt bị công khai trước dân chúng, khơi dậy sự phẫn nộ của mọi người, ai cũng muốn giết hắn cho thoả mãn. Còn những quan viên từng được hắn hối lộ sợ rước hoạ vào thân, chẳng những không giúp hắn nói chuyện còn bỏ thêm đá xuống giếng, cho nên tội trảm được phán cực nhanh, vừa lúc là thu quyết*, án vừa hạ liền trực tiếp đưa lên đài chém, Trần lão bản còn chưa kịp phản ứng thì đầu đã rơi xuống đất, chuyện Chung Minh từng đả thương hắn, cũng hoàn toàn nghẹn trong bụng hắn, chỉ có thể tìm Diêm Vương mà biện bạch.

<*ngày xưa tử tù thường bị hành hình vào mùa thu>

Khi thẩm phán Tống Tuấn Kiệt thì hơi phiền toái, lục soát sông Hoài từ đầu nguồn đến cuối nguồn cũng không thể tìm được xác Chung Minh, có kẻ nói nàng được người có lòng tốt cứu vớt rồi, có kẻ nói bị cá rỉa mất xác, tóm lại người nói sống người nói chết, không thể định luận, Tống Tuấn Kiệt dù gì cũng làm quan vài năm, có chút hiểu biết về luật pháp, phát ngôn bừa bãi hễ một ngày tìm không thấy xác Chung Minh thì hắn không nhận tội, hắn thà rằng ngồi tù cũng không chịu bị lưu đày, lại càng không muốn chết không toàn thây. Riêng Mã Nguyệt Nga trừ bỏ khóc lóc thì nửa điểm

https://thuviensach.vn

cũng không có tác dụng gì, ả nhiều lắm chỉ là tòng phạm cho nên phải phán tội Tống Tuấn Kiệt xong mới có thể xét tới ả.

Lúc đầu Chung Xa Đạt đau thương trải qua đám tang nữ nhi, chờ hơn nửa năm vẫn không đợi được tin phán tội Tống Tuấn Kiệt, hắn vô cùng nôn nóng liền xuất ra tiền ngân cấp cho cả trên lẫn dưới, Tống Tuấn Kiệt bất quá chỉ là quan thất phẩm nho nhỏ, bị cắt chức quan rồi bị giam hơn nửa năm sau, chuyện mới dần dần lắng lại. Ngày thường Tống Tuấn Kiệt chỉ toàn kết giao với đám ăn chơi trác táng, nay hắn đã không còn là con rể của Tô Hầu gia, ai còn quản hắn chết sống ra sao, quan viên có liên can đến việc này được không ít lợi lộc lại nhận định Tống Tuấn Kiệt là tên nhãi nhép không quan trọng, liền kết án, chẳng qua không dám tuỳ ý phán tử hình, chỉ ấn theo tội trạng coi như Chung Minh còn sống, phán lưu đày Tống Tuấn Kiệt, Mã Nguyệt Nga sung quan nô.

Chung Minh nghe xong thầm tiếc than, bất quá nghĩ đến Tống Tuấn Kiệt bị lưu đày đến nơi biên cương tràn ngập chướng khí cùng độc khí, nàng ngược lại cảm thấy cao hứng, sống như vậy so với chết càng thống khổ hơn, Tống Tuấn Kiệt nên có kết cục đó, vả lại nàng cũng không cần dùng cả đời mai danh ẩn tích.

Bên ngoài du ngoạn một năm, mở mang tri thức, tình cảm cũng khôi phục hơn phân nửa, Chung Minh đơn giản đi hết các nơi muốn đi rồi mới quyết định về nhà, đương nhiên sau khi Tống Tuấn Kiệt bị phán tội đày, nàng có gửi về nhà một phong thư báo bình an, Tống Văn Thục trải qua chuyện từ đại bi đến đại hỉ, bệnh chừng một tháng mới xuống giường được, tuyên bố chờ Chung Minh trở về nhất định thu thập nàng thật tốt.

Mặc dù không có cố ý hỏi thăm chuyện Tô Tử Mặc nhưng Chung Minh vẫn lưu tâm đến tin tức Tô Tử Mặc có tái giá hay không, nếu tài nữ đứng đầu kinh thành tái giá thì sẽ không giấu được ai, hoàn hảo là không có tin tức xấu truyền đến, chỉ điểm này thôi cũng đủ cho Chung Minh an tâm không ít.

https://thuviensach.vn

Chung Minh hồi hương đã là chuyện hai năm sau, Thương Đồng trấn vẫn phồn vinh như trước, cửa tiệm Chung ký cũng tăng thêm kha khá, Chung Minh nhìn thấy cảnh vật quen thuộc hết thảy cảm xúc bắt đầu khởi động nhưng nàng không có biểu tình gì nhiều, ở bên ngoài hai năm, tính tình nàng đã trở nên trầm ổn, không hề ngang ngược, buồn vui giận dữ gì cũng không hiện ra ngoài mặt như trước nữa.

Cổng chính Chung phủ rộng mở, hai đầu sư tử bằng đá ngoài cửa, bảng hiệu được quét nước sơn mới màu vàng, có vẻ rất khuếch trương đại khí nhưng mà không hề có một tên thủ vệ nào.

Chung Minh đang buồn bực, thì thấy một tiểu cô nương ba bốn tuổi tết hai bím tóc, tung tăng từ bên trong đi ra, đến trước mặt Chung Minh, ngẩng đầu hỏi với chất giọng non nớt ngây thơ: "Người là ai?".

Chung Minh nghĩ sơ một chút, liền đoán được thân phận tiểu cô nương, ngồi xổm xuống, cười nói: "Con là Y Y, đúng hay không?".

Chung Y Y lập tức mang vẻ mặt kinh ngạc nói: "Làm sao người biết, Y Y chưa từng gặp qua người".

Chung Minh vừa muốn nói chuyện, thình lình nghe một thanh âm mềm mại, "Y Y, sao con một mình chạy ra đây?". Tim nàng đột nhiên nhảy dựng, Chung Y Y vừa lúc chặn tầm mắt của nàng, mà Chung Minh cũng không có dũng khí ngẩng đầu nhìn người đứng phía sau Chung Y Y.

Chung Y Y xoay người bỏ lại Chung Minh, bổ nhào vào lòng người vừa tới, làm nũng nói: "Nương, tỷ tỷ xinh đẹp kia nhận thức Y Y, nhưng Y Y không biết nàng".

Tô Tử Mặc ôm lấy Chung Y Y, nói: "Y Y ngoan, nàng không phải tỷ tỷ xinh đẹp, Y Y hẳn nên kêu nàng là nương". Tuy là cùng Chung Y Y nói chuyện, ánh mắt lại dừng trên người Chung Minh, đôi mắt ôn nhu long lanh ngấn nước.

https://thuviensach.vn

Chung Y Y lập tức nhăn đôi mày nhỏ, tựa hồ không quá tình nguyện, nhưng rất nhanh liền trưng một khuôn mặt tươi cười, còn giơ đầu ngón tay ra đếm đếm, sau đó hưng phấn kêu lên: "Nói như vậy, Y Y có hai nương xinh đẹp a!".

Chung Minh nhìn một lớn một nhỏ trước mặt, tầm mắt bắt đầu mơ hồ, nhớ tới thật lâu trước kia Tô Tử Mặc đã dạy nàng một bài thơ thật sự rất thích hợp với tình cảnh lúc này:

"Nghi ngôn ẩm tửu

Dữ tử giai lão

Cầm sắt tại ngự

Mạc bất tĩnh hảo"*

---

*Bài thơ thời nhà Chu tên là Nữ Viết Minh Kê, gồm 6 câu đây là 4 câu cuối:

tạm dịch:

"Đôi ta chuốc chén hân hoan

Hẹn nhau chung sống đến ngày tóc sương

Yến tiệc cầm sắt du dương <đàn cầm và đàn sắt>

Đời ta an tĩnh yên vui hợp hoà"

https://thuviensach.vn

BIỂU TIỂU THƯ TRỌNG SINH

Lạc Khuynh
dtv-ebook.com

Chương 116: Phiên Ngoại

Tin tức Chung Minh trở về rất nhanh truyền khắp Thương Đồng trấn, cũng không biết ai tung tin đồn ở bên ngoài, nói Chung gia muốn tuyển chọn con rể, thế là toàn bộ nam tử ở đây có cùng độ tuổi Chung Minh đều bắt đầu rục rịch, người chưa kết hôn tất nhiên có nhiều, còn không màng độ tuổi nhỏ hơn...Mấy người đã có thê thiếp thì phiền toái hơn một chút, Chung Minh là tiểu mỹ nhân vang danh mười dặm, Chung gia lại phú giáp một phương, tuy lúc trước có tin tức Chung Minh gả làm thiếp cho biểu ca, bất quá kinh thành xa xôi, hơn nữa Chung gia lại cố ý giấu giếm nên ai cũng cho rằng đó là lời đồn, mà cho dù là thật sự đi nữa thì với điều kiện quá mức hậu đãi cũng đáng giá mạo hiểm một lần...bọn họ đóng cửa lại trần tình với thê tử về lợi ích sẽ đạt được làm cho các nàng tạm thời chịu uỷ khuất, để có tháng ngày tốt đẹp sau này, nhất thời Chung phủ đông như trẩy hội, người cầu thân từ mặt trời mọc đến mặt trời lặn nối liền không dứt, làm cho Tô Tử Mặc được dịp lãnh hội tâm tình lúc trước của Chung Minh.

Thanh Nhi vì Tô Tử Mặc mà bất bình, "Tiểu thư nhà ngươi đã không có ý tứ đó vậy sao không nói cho rõ ràng?".

Tri Họa vui sướng khi người gặp họa nói: "Đúng là chỉ cho quan to phóng hoả, còn dân chúng không được đốt đèn, tiểu thư nhà ngươi được chọn rể còn tiểu thư nhà ta không được hay sao?".

Thanh Nhi giơ chân, "Tốt, các ngươi quả nhiên là cố ý!". Nói xong nổi giận đùng đùng trở về phòng cáo trạng.

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc nghe nói, không chút nào để ý, chỉ cười cười, "Bị làm phiền cũng không phải ta, chỉ cần Minh nhi cao hứng thì tuỳ ý nàng đi".

Chung Minh vừa vặn đi ngang qua cửa sổ, nghe Tô Tử Mặc nói thế, mất hứng bước vào, hỏi: "Mặc tỷ tỷ, trong lòng ngươi nửa điểm không thoải mái cũng không có a?".

Tô Tử Mặc dự đoán được nàng sẽ đến, tay không ngừng thêu, đầu cũng không nâng, nói: "Ta cao hứng còn không kịp nữa là".

"Vì sao?", Chung Minh thật buồn bực .

"Người khác càng vì muội mà tranh giành đến đầu rơi máu chảy, càng chứng tỏ muội đáng giá, ta giữ trong tay đoá hồng mà mọi người mơ ước, còn có cái gì chưa đủ, làm sao mất hứng cho được?".

Cái này Chung Minh cũng không biết nên vui hay sầu, vui là vì Tô Tử Mặc khen ngợi nàng như thế, sầu là vì ngay cả việc ghen tuông tối thiểu của nữ nhi mà Tô Tử Mặc cũng không có, lòng dạ nàng quá rộng lượng hay là vô tư không để trong lòng đây...nhìn việc trên tay nàng, Chung Minh thuận miệng nói: "Trên đường lớn có sẵn tiệm may, sao phải tự mình vất vả làm gì?".

Tô Tử Mặc vừa lúc làm xong, buông kim chỉ xuống, giơ bộ y phục lên, đưa cho Chung Minh, nói: "Muội thử xem có hợp không?".

"Làm cho ta sao?", Chung Minh vừa mừng vừa sợ.

Tô Tử Mặc oán trách nhìn nàng một cái, "Ta có từng mặc qua màu sắc bắt mắt như vầy sao?".

Chung Minh ảo não vỗ trán, hai ngày trước nàng nhìn thấy Tô Tử Mặc đang may bộ y phục, căn bản không nghĩ là làm cho mình, Tô Tử Mặc luôn chuộng màu thanh nhã nhưng không có nghĩa nàng không mặc những màu

https://thuviensach.vn

thế này, nhất thời kích động, cũng không sợ bị người nhìn thấy, ôm thắt lưng Tô Tử Mặc, hôn một cái lên má nàng, "Mặc tỷ tỷ, đúng là ngươi tốt với ta nhất". Trong lòng thì hối hận, thực không nên dây vào chuyện phiền toái kia, làm cho người bên ngoài nghĩ nàng muốn tìm tướng công, sở dĩ có sự vụ nhàm chán này, thuần túy là muốn Tô Tử Mặc cảm nhận những khổ sở của nàng hai năm trước, kết quả Tô Tử Mặc căn bản không để ý mà nàng còn sắp bị người cầu thân bức đến điên rồi, thật sự là tự lấy đá đập chính chân mình.

Chung Minh đang muốn đi vào buồng trong thay bộ y phục mà Tô Tử Mặc vừa đưa, Tri Thư lại ôm một xấp thiệp tiến vào, hỏi nàng chọn ra vài người để gặp, hay là gặp hết mỗi người, Chung Minh nhìn khuôn mặt tựa tiếu phi tiếu của Tô Tử Mặc, càng cảm thấy dọa người, không kiên nhẫn nói: "Không gặp không gặp, ta mặc kệ ngươi dùng phương pháp gì, chuyện này dừng ở đây thôi!".

Tri Thư hiển nhiên không rõ tình huống trước mắt, là Chung Minh trước đó phân phó nên nàng mới hùng dũng mang đống thiệp này đến trước Tô Tử Mặc, mục đích chính là muốn khích Tô Tử Mặc, lúc này Chung Minh đột nhiên trở mặt, Tri Thư sửng sốt tại chỗ không biết nên tiếp lời thế nào.

Tri Họa dùng khuỷu tay huých nàng một cái, lại chỉ chỉ y phục trong tay Chung Minh, ánh mắt Tri Thư sắc bén, nhất thời liền hiểu được, lập tức nói: "Vậy ta đi thiêu hủy đống thiệp này thôi".

Tô Tử Mặc thủy chung không nói tiếng nào.

Thanh Nhi thiệt là bội phục sát đất tiểu thư nhà nàng, Chung Minh làm ra động tĩnh lớn như vậy, nửa Thương Đồng trấn đều kinh động, Tô Tử Mặc không ồn áo náo loạn, chỉ một bộ y phục liền khiến Chung Minh ngoan ngoãn, còn làm nàng tự dẹp đi rắc rối của mình.

https://thuviensach.vn

Chung Minh thay đổi y phục đi ra, mọi người đều cảm thấy trước mắt sáng ngời, không biết là người đẹp vì lụa hay lụa đẹp vì người, tóm lại Chung Minh mặc nó rất vừa người cũng rất thích hợp.

Tri Thư, Tri Họa tự nhiên khen Chung Minh một phen.

Thanh Nhi không muốn khen Chung Minh, chỉ nói với Tô Tử Mặc: "Tay nghề may thêu của tiểu thư ngày càng tinh thông nha".

Chung Minh phụ họa nói: "Thật là đẹp mắt, ta muốn mỗi ngày đều mặc".

Tô Tử Mặc cười nói: "Vậy chẳng phải là ở dơ sao?".

Chung Minh nói: "Thế thì ngươi làm thêm cho ta một bộ để ta thay đổi".

Thanh Nhi bĩu môi, "Chung tiểu thư thật đúng là được voi đòi tiên".

Tô Tử Mặc lại nói: "Nếu Minh nhi thích thì ta làm thêm vài bộ cũng không sao".

Chung Minh càng phát ra đắc ý trong lòng.

Đang cười nói cùng nhau, Tống Văn Thục đi đến, cũng thấy y phục trên người Chung Minh, trước khen Chung Minh mặc đẹp, nghe nói là Tô Tử Mặc tự tay làm, lại khen không dứt miệng, còn cười nói: "Ngày mai dự tiệc nên mặc bộ này đi".

Chung Minh hỏi: "Dự yến tiệc gì?".

Tống Văn Thục nói: "Bình Giang Tri Phủ Tam công tử đại hôn".

Chung Minh cười nói: "Mặt mũi phụ thân càng to lớn a, ngay cả Bình Giang Tri Phủ đều thỉnh hắn, lần tới có khi là Lưỡng Giang Tổng đốc đi". Lại nói, "Minh nhi cùng Tam công tử kia không có giao tình gì, tất nhiên sẽ không đi".

https://thuviensach.vn

Tống Văn Thục hơi hơi kinh ngạc nói: "Con không biết sao?". Tiếp theo liếc nhìn sang Tô Tử Mặc.

Chung Minh nhìn ra điều bất ổn, "Biết cái gì?".

Tô Tử Mặc chần chờ một chút, mới nói: "Tân nương tử này, muội nhận thức".

"Ai?".

"Thiệu Thi Dung".

Chung Minh giật mình.

Tống Văn Thục vốn không biết khúc mắc giữa Chung Minh và Thiệu Thi Dung, chỉ nghĩ rằng các nàng từ nhỏ lớn lên cùng nhau nên có tình cảm, thở dài: "Con mới trở về không lâu, không nghe nói đến cũng không có gì khó hiểu, cửa hôn sự này đã định trước cách đây nửa năm, chẳng qua thiệp mời vừa mới đưa đến, ta lại đây chính là để nói với các con chuyện này".

Đợi cho Tống Văn Thục đi rồi, Tô Tử Mặc mới nói: "Ta không nói cho muội, cũng là vì chuyện này không thể thay đổi, muội biết sớm một ngày thì nhiều thêm một ngày phiền não mà thôi".

Chung Minh cũng nói không nên lời đây là cảm giác gì, rõ ràng là trước đây nàng cự tuyệt Thiệu Thi Dung, nay đột nhiên nghe tin Thiệu Thi Dung muốn thành thân, ngực giống bị tảng đá lớn đè ép, hồi lâu sau mới hỏi: "Là Thiệu Thi Dung cam tâm tình nguyện sao?".

Tô Tử Mặc nhẹ giọng nói: "Tuy là Hứa Tam công tử tái giá, Thiệu tri huyện vẫn phải qua không ít mối quan hệ mới được cửa hôn sự này".

https://thuviensach.vn

Dù lời đáp không ăn nhập với câu hỏi nhưng Chung Minh đã đủ hiểu rõ, xoay người bước đi.

Tô Tử Mặc biết nàng muốn đi đâu, không có lên tiếng ngăn cản.

Không ngờ Chung Minh ra đến sân liền quay trở lại.

Tô Tử Mặc vẫn giữ thần sắc như thường, cũng không cảm thấy kỳ quái.

Chung Minh thở dài, suy sụp nói: "Nàng biết ta trở về cũng không tới tìm ta, ta cần gì phải đi tìm nàng, mà gặp nàng thì ta có khả năng làm được gì đâu, chỉ tăng thêm thương cảm thôi".

Tô Tử Mặc nhìn ra ngoài cửa sổ, chậm rãi nói một câu, "Nếu nhất định vô duyên, xác thực gặp lại không bằng không gặp".

Kỳ thật có chuyện Tô Tử Mặc không nói cho Chung Minh biết, Thiệu Thi Dung từng đi tìm nàng, tâm sự thật lòng với nhau một chút. Thiệu Thi Dung nói trong lòng còn có Chung Minh, vì Chung Minh mà nàng liều lĩnh cự tuyệt cửa hôn sự này, đáng tiếc hoa rơi cố ý nước chảy vô tình, Tô Tử Mặc tổn thương lòng Chung Minh như vậy mà Chung Minh vẫn không nghĩ tới quay đầu tìm nàng, thuyết minh trái tim thật không có nàng, nàng và Chung Minh cùng nhau lớn lên, trừ bỏ tính cách giống nhau, còn có một chút cũng rất giống, đó là ánh mắt rất cao, Chung Minh vận khí tốt có Tô Tử Mặc, nàng thì không có người nào nên gả cho ai cũng không sao cả, Tô Tử Mặc chỉ hỏi một câu, Hàn Thu San đâu? Thiệu Thi Dung trầm mặc hồi lâu mới nói, nàng ấy không phải Chung Minh. Bởi vì không phải Chung Minh nên không đáng để nàng làm trái lời phụ thân, dù gì phụ thân vẫn có ân nghĩa sinh thành nuôi dưỡng nàng.

Sau khi thương cảm, Chung Minh tức giận nói: "Không nghĩ tới phụ thân Thiệu Thi Dung lại dùng việc chung thân của nàng ấy để đổi tiền đồ, thật sự là không biết xấu hổ!".

https://thuviensach.vn

Tô Tử Mặc thản nhiên nói: "Cũng không phải tất cả là do ngài ấy, nghe nói Hứa Tam công tử tướng mạo đường hoàng khôi ngô, còn là cử tử*, hai người coi như là môn đăng hộ đối, trai tài gái sắc".

<*sĩ tử đậu kì thi hương>

Chung Minh còn muốn nói nữa, đột nhiên nghĩ đến Tô Tử Mặc bởi vì nàng mà đến nay vẫn chưa hoà hợp lại với Tô Hầu gia, không phải phụ thân nào cũng như phụ thân nàng luôn dung túng yêu thương nhi nữ. Ngày thường dù Tô Tử Mặc không nhắc đến nhiều, nhưng nàng biết Tô Tử Mặc vẫn có khối tâm bệnh này, tựa như năm đó nương nàng cùng cha nàng rời xa quê nhà, tuy cuộc sống rất mỹ mãn nhưng trong lòng luôn có khiếm khuyết, khi lão phu nhân qua đời, Tống Văn Thục khóc đến suýt nữa không thở được.

Chung Minh đột nhiên nắm tay Tô Tử Mặc, nói: "Mặc tỷ tỷ, ta cùng ngươi về nhà đi".

Tô Tử Mặc đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo nước mắt ướt bờ mi, nắm lại tay Chung Minh, hết thảy đều không cần lời nói, Chung Minh có phần tâm ý này cũng đủ đáng giá cho việc lúc trước nàng nghĩa vô phản cố.

Rốt cuộc Chung Minh không đi gặp Thiệu Thi Dung, cũng không tham gia tiệc cưới của Hứa Tam công tử, trong đêm đó chỉ kính một chén rượu dưới ánh trăng xa xa.

Bởi vì mới về nhà không bao lâu nên ở thêm khoảng nửa năm, nàng mới thu thập hành trang đi kinh thành, tuy Chung Y Y sinh ra ở kinh thành nhưng đối với kinh thành không có đến nửa điểm ấn tượng, nghe nói đi kinh thành thì Chung Y Y là người cao hứng nhất, mấy người kia ai cũng rơi lệ đầy vạt áo, chỉ mỗi mình Y Y hưng phấn, làm Tống Văn Thục tức giận mắng nàng là tiểu quỷ không có lương tâm, Chung Y Y nghe nói gia gia không cùng đi chung, mới bắt đầu oa oa khóc nháo.

https://thuviensach.vn

Vẫn là Chung Minh nói: "Mặc dù về sau thường ở kinh thành, hàng năm vẫn sẽ trở về hai ba tháng, có cái gì mà khóc đâu".

Tống Văn Thục quả nhiên thu lệ, chọt cái trán Chung Minh một chút, "Con còn không có lương tâm bằng Chung Y Y!".

Tô Tử Mặc nãy giờ vẫn một mực yên lặng không nói, trước khi đi, nàng hướng về phía Chung Xa Đạt và Tống Văn Thục đang ngồi ở phía trên, quỳ xuống nói: "Cha, nương, hai người bảo trọng".

Phu thê hai người đều trở tay không kịp, Chung Minh thì sợ ngây người, sau khi hoà ly với Tống Tuấn Kiệt, Tô Tử Mặc đều gọi bọn họ là lão gia, phu nhân, nay đột nhiên sửa miệng, còn hành đại lễ như thế, rõ ràng nhận thức nàng là người Chung gia.

Chung Minh mau chóng phản ứng, vội quỳ gối bên cạnh Tô Tử Mặc, hai người tâm linh tương thông, đồng loạt cúi đầu, coi như là bái lạy cao đường.

Từ khi bị Chung Minh gắt gao ép buộc một hồi, Chung Xa Đạt cùng Tống Văn Thục đã sớm tiếp nhận mối quan hệ này của các nàng, chỉ cần người còn sống tốt đẹp như ý thì vẫn hơn bất cứ hư danh gì. Nay cũng coi như giải quyết xong tâm sự bấy lâu của bọn họ, Chung Xa Đạt vui mừng gật đầu, Tống Văn Thục thì rưng rưng kêu các nàng đứng lên, nói: "Tốt, như vậy là tốt rồi".

Ba năm trước đây khi rời kinh thành, Chung Minh nghĩ rằng tình duyên của mình và Tô Tử Mặc đã hết, thương tâm đi khắp góc biển chân trời, nay chẳng những cùng nhau dắt tay trở về, còn kết mối lương duyên đến già, tâm tình tự nhiên khác xa lúc xưa, từ đáy lòng cảm khái, "Trước kia tuy chúng ta đã ở cùng nhau, nhưng ở giữa vẫn có biểu ca ngăn cách, còn có Trịnh di nương Phùng di nương, quả thật làm người ta chán ghét, hiện nay

https://thuviensach.vn

rốt cuộc chỉ có hai chúng ta song túc song tê, không người nào quấy rầy, ngẫm lại cảm thấy rất khoái hoạt".

Tô Tử Mặc đột nhiên nhớ tới một người, không đành lòng quét bỏ sự hưng trí của Chung Minh nên tạm thời chưa nói, dù sao đến kinh thành Chung Minh cũng biết được, chỉ không biết Chung Minh sẽ có phản ứng gì đây. Trước khi đến Thương Đồng trấn, nàng và Trịnh Nguyên Hương đã cùng ở Thương Lang viên khoảng một năm, nhớ tới những biến hoá nho nhỏ của Trịnh Nguyên Hương, nàng ẩn ẩn có chút lo lắng, chỉ hy vọng Chung Minh đừng có hiểu lầm là tốt rồi.

Nói đi cũng phải nói lại, cuộc sống vốn nên có nhiều điều khúc chiết gập ghềnh mới thú vị.

Vậy là đã edit hoàn thành bộ thứ ba. Rất vui vì mọi người đã xem, thích và bàn luận xôm tụ.

Mình có hai điều cần nói:

Một là mình không có bản word cho truyện này. Thật ra trước giờ edit mình đều không dùng word nên không có.

Hai là đừng hỏi mình về bộ tiếp theo, mình cũng không biết đâu, khi nào thấy mình update thì lúc đó hãy đón chờ nhé!

Thank you :)

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Văn Án
Chương 1: Vô Sỉ Mua Bán
Chương 2: Ngọc Nát Hương Tan
Chương 3: Biểu Muội Trọng Sinh
Chương 4: Biểu Tiểu Thư Vào Phủ
Chương 5: Gia Thường
Chương 6: Tô Tiểu Thư
Chương 7: Vô Sự Hiến Ân Cần
Chương 8: Nghe Lén
Chương 9: Thương Nghị
Chương 10: Thành Thân
Chương 11: Trêu Đùa
Chương 12: Mẹ Chồng Nàng Dâu
Chương 13: Ăn Trộm Gà Bất Thành Còn Mất Nắm Gạo
Chương 14: Cắn Người Miệng Mềm
Chương 15: Đề Nghị
Chương 16: Lại Mặt
Chương 17: Nạp Thiếp
Chương 18: Phản Bội
Chương 19: Quà Xin Lỗi
Chương 20: Đương Gia
Chương 21: Rung Động
Chương 22: Hợp Mưu
Chương 23: Giao Dịch
Chương 24: Hiểu Lầm
Chương 25: Hồi Hương
Chương 26: Giải Trừ Nghi Hoặc

https://thuviensach.vn

Chương 27: Thổ Hào
Chương 28: Hồng Nhan
Chương 29: Thổ Lộ
Chương 30: Tiểu Sinh
Chương 31: Ghen Tị
Chương 32: Trắc Trở
Chương 33
Chương 34: Thi Hội
Chương 35: Yêu Thích
Chương 36: Rơi Xuống Nước
Chương 37: Tiêu Tan
Chương 38
Chương 39: Hạ Sính
Chương 40: Bái Sư
Chương 41: Cự Hôn
Chương 42: Vô Lại
Chương 43: Đồng Miên ~ Ngủ Chung
Chương 44: Bánh Bột Thơm Ngon
Chương 45: Phí Chặn Miệng
Chương 46: Hôn Thư
Chương 47: Khinh Bạc
Chương 48: Tiễn Đưa
Chương 49: Nghiêm Phụ
Chương 50: Ý Trung Nhân
Chương 51: Câu Dẫn
Chương 52
Chương 53: Thế Thân
Chương 54: Nguyện Ý Đánh Cược Có Thua Phải Chịu
Chương 55: Làm Như Vô Tình
Chương 56: Nợ Phong Lưu
Chương 57: Hiền Thê
Chương 58: Chính Danh

https://thuviensach.vn

Chương 59: Lời Thề
Chương 60: Ly Gián
Chương 61: Gia Yến
Chương 62: Phát Giận
Chương 63: Thoại Tháo Lý Bất Tháo
Chương 64: Nhìn Lén
Chương 65
Chương 66: Sát Uy Bổng
Chương 67: Cố Nhân Đến
Chương 68: Hồng Môn Yến
Chương 69: Say Rượu Nói Thật Lòng
Chương 70: Cộng Phó Vu Sơn
Chương 71: Không Phụ Khanh
Chương 72: Nhược Điểm
Chương 73
Chương 74
Chương 75
Chương 76
Chương 77
Chương 78
Chương 79
Chương 80
Chương 81
Chương 82: Vỗ Tay Ba Lần Đánh Cược
Chương 83
Chương 84
Chương 85
Chương 86
Chương 87
Chương 88: Kết Tóc
Chương 89
Chương 90

https://thuviensach.vn

Chương 91
Chương 92: Báo Thù
Chương 93
Chương 94
Chương 95
Chương 96
Chương 97: Chuyện Cũ Trước Kia
Chương 98: Đỡ Đẻ
Chương 99: Nhận Nhi Nữ
Chương 100: Hoạ Mi
Chương 101: Chị Dâu Em Chồng
Chương 102: Độc Nhất Là Lòng Dạ Đàn Bà
Chương 103: Mỹ Nhân Kế
Chương 104: Một Đời Một Kiếp
Chương 105
Chương 106
Chương 107
Chương 108
Chương 109: Hoà Ly
Chương 110: Điều Kiện
Chương 111
Chương 112
Chương 113
Chương 114
Chương 115: Chính Văn Hoàn
Chương 116: Phiên Ngoại

https://thuviensach.vn